

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

רצר למלח

הארי צבר אנש רבע מולחי עכן רבה רבעמלחי מתא לאסם נוץ מרבע מלח: מרת משה כוצארבע מלח יבע ארבע כללחן רבע ארבע כללח מתנא האקם שמכלאני רבע שלחי גמי לה מרת חשד להוריע נוץ ארבש מלח חלימה בת לקריקנ לבע מרבע כולה שעיד אחמד רבע ארבע מלח פרת לוייחיאורבין ארבע פלאמה אצלעייה רבע ארבע

פעיד אצובארי בוץ ארבע חמדן חסן יחיא רבע

יחיא ולד חסן ערץ נוץ אבע ותמן תתן אסוד

ביסאער יחית רבע ארבוו והך מעא כלי פלימתן ובעארבל אחמד מתנא ובעארבע בונה מרת אסייגרבי ארבע זננה מדת עבר לקו רבע ארבע פונה מדי עבר לקו רבע ארבע פונה מו עבר לקו רבע ארבע פונה מו עבר להוו הבע ארבע

סשם שמורי נוץ חרבע לחק מעם חברהים שקוב לבע הרבע

בם עלי ולד עלי עוביר רבע אובים יחיא קלאות רבע

ם לומאן החרון רבע הרבעי מוף אקושעאני נוץ ארבעי

קעיד חבן רבש ארבע לחקמעוסל ימאן האר באפס חותם רבע ארכע טאהף ציף לבע ארבע

בחק מעוץ פעיד חפורבע ארבע לבון מעואפלינשון

מרת אם עד גלב נוץ ארפע ורכע ארבע

מנצרעובאלמץארבע הארי צאה חענתין ורבע ארבע חב חקק עבדה נוצארכע

בתמותתן אסור יחיא לבוסי רבע ארבע מעיד פאר עעעתין לחקמשא חיא לבוסירבע לברקים יעקוב לי אם אלימאן לבע ארבע עבע אללה עלי שף ארבע מלוח

מופאיר הבן מב אסטר עבר לרכי ארבי היים מאראו הבי ארבע הר

כצרי לתחן והבורדיןאן

כאי פל יכואן בוס ארבע

אער אפנדעוץ ארבע

אכרותם אוקשבוץ ארכע

ענתנין בובך היוסם ענונון מפרלה כיבע ארבע ונוץ ווקייה פוחד אן וקייתין ומתן לממחה מץ בלה עוץ ארבע יחיאולד

אחמדעה אחדר

אפער זחרף מצה

נוץ ארבווורבע

יהאערץ لازجوم בותיניקוניך हेड हिल्ला

עובראף שכינון THOU THE

לחק מעו בוני לחק מעא מוטלק וקיתיק תתן לקובולה בהיה בייה ביות יוצארבע החסם ענים

יהאסם אחמור צהחב חגלה רבע מנח

אבודן ים מכנש يدوردا لالأباقك שלימאן עני עניתין אחוד

432 - 12 50 F עבתין אקוףי collection of the Library of Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted reproduced in any publication without the prior

These images are from the permission of JTS.

בארון יבע וערבע ולד יתומעוץ בוץ ויבעע לחק מעא פעיד חקן רבע הרבע אבוה נוץ ארבע מנצור עוצב ארבע מעצר עובאר לבע אר בע לחק מעא הופם יבע ארבע עובאדו עבר אריים רבע ארבע לחק מנא בשים לימות רבע ארבע. ילאן עוץ בוץ ארבע יחיא ולד יחיאעוץ כוץ ארבע

לחקטעה פלימואן הארון נוץ ארבע לאבולה רקעונוץ ורבע ארבע

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע

כנחנימר שוד בוץ קרש מערניך שבי לקני לשמורי קרש קומס חסין קרש כמצר ששייה עיץותכון קאסם לקוכולי פשים בני את קבח אפה נוצורש שבר חסין בתה האשמה מרת שעיים בנקרעה יותם מנילין עלית עבר אה לפון שניתן ועניני שלח בוא קרש מוסא לעומרי שוה של בוץ קרש יעות בוכד ייכע וווע בפרלב בו לבן גמילה טץ ארבע דיבע ארבע WANTED TO SEE STATE כמד ב אסער כבו בעני עובוד אורכעורבע ארכע לבר הבל בעת עו להין חבור ער מרבע להקרוש מעוד הוחי יכן מרכע ביוה מלב עיף מרכע המוכר כורים מוצב כבע הכבון י שם על נרע מרבע פעוד שיבוי, יבע ארכע מתנות ישל פעני דע מסאעד יון דבונארבע אסערי לחי דיפע מרעל ביני אנאיר וחל גיף ארמי וג הרבע להן מעת אחמר מתני בירבע מתני סעד צחב ועדף פושר בע בדר אוב ניף ורנא סעיד עבד אהחמהן לבע אתבע שמה לעום בי רשע יורכם אח לקונשוני כו דאורבע לחק מעה אפיער אחדוב רבע ארבע מו בעו המין השי נבע ארכע להר מים בשוקראר יבע ארו חק מעא מתנו קומה יבע ארבע מה ומר סויר רבטיארבע אמרירבע לפן מעא שמצר אחמר רבע הארי שבאר טעם אנץ ארבע אינו שבאחמר רבעיו עם על הושות של בע שבדה שפבע ארבעאברהים יעקוב ל אווק אחר מושו אוומב מתעה רבע הרבע לחק מעא אסער זור בעל וכן אין כועה לאפס חפין רבע שימע לום מיפנא רבע אימע באלת דאשור פעד בוץ ארבע קמסם סעיד ופדידו לבעארפע

א לר משמד

שוגנו מל חלי שבית שקונה ו נפוציא אוחר בעדיק בחחבה בולם מינטי פ שלה הרל בשורי מים עליון וברכה זו כבר אשרי הובריום שפיבן מוניות ישון בין יישון ביי קיש וחעשף ז גני בדיל זה שמומד אלה אביאסיבי יש ייון מוותר בפולם ול והי בינים אתמין ולח בה ברכה זו כוללת בל המעלות אולאם לא ביון לבו לאפם לאיינין מציים אומשבשלש באשיפות יש הל תיבות ומדברי רשבי בישור שאינן את קה היורמנה בבוכת מודיה א תיבות ומר לינה מש ינהאה דמק מנה משיב יתוחבווריף הצשם ומרמנה מודיך אול דיריות במה שמנה לשב היים מוליד הטל לפו שאוני בימות הגשמים אם איד בעוכיד השבאין מת שיים איתו לפן מהויי סיכון ברכה וט כלא מעצר יע - ישלבג אר אי חנון אווין בבורות ביה יש מיצ תיבות ולפי כך בותחת בבי (חותמת בכ ים: יחקר דשבו כוף שם שלמיב ובלכח זי וכן בשמת ברכות בייך לפנין ייחוד נישר חיבל שליה בוויבל תחושן פסו שבתבעו ביכמו שיניך יציקול אל באל ממשה למעלה בן צריי למורין ממעלה למשה ו מוצה גבור בין ביון ובחן שחלתגשברים שומשיבנים ורדיין בי בורה ולפי כף גבונת בשמים תפין אין אבמון לומד שהמים יורדיין מן הגבורה שבבר אם יול שבמים יוצילים ביאבנים מפולמות המועד מו בשקום אצל הכוונה לצי שה בנים באים דרך שם ומהוקשה ין נחברין וכנשין קבח ואינן אלין שנובדין רחמין שלחקציו ומעוררימינו וייבה חים היואינ שה מים ונגרים וטעם שנו בכה תודת המתום בברבה זו דית לתבשי ישראל כ המדיך גודמות י חשיג הייצא ממעה נבתאני אמית נאחיה צמדה באני מכיית אב מחיה יאמ נה אנו אַ מִיד בפיד דהים שהנח מדת הדין ואויה בפיד שלהנט מחצתי וחני חדפה בחותה מורצה שעשיתי בין על ינים ותרתונים דכת און אותה מחיצה גרמה לתחתונים בריתה ואני ארצה אותה שבלם ביום שעברון בו גיהנס ומלחך המות בכרכת ממיה שבה מים תבות בנגים מים שעריבינה רשבה שם גדול וקדוש נהוח שם הגבורה בקוד אתה גבור לעולם אדע שב לדוע ושמף קדוש אלה קדוש חבור אתי בקדוש יעקב ושמך כדוש יחוד השם באלוהבלאודי אלא שמאחר שהדברים בייחוד גמור עדאין פוף צריך קדשה ותוסבת מבשרושה חשונה קותקדשת הכלה בלילת יופי ובתוספת קרושה מתקדשים הקדישים ולשה שמר וקדושים בבל יושיה ללוף פלה מוד קדושה קדישה זו היא פיד עלאה ובכן כך איהי בעמירה בגין לאמשבא (די לתודא דאה דער מלני דעלמים אין מיושל ובכל הני קדושאן ישלאל מתקדשי בהו לתוחועל דא ישראר בין תחושה מיושב ובקדושה דרוניבא עלאה מעופידי: יעעייען בנועם בין פור שרפי קדים שאמ חברים להם בפור קדיעלי או המשלשים כן קדי קקק שש בחשתת הקוש ישקב מולני עותיו צמות עדיקו של שופ עם למודי " פוי ישון 1964 בעליי אומר מיישור

WALLES STATE

שורי אויציאסיים נושר א יויירים משובר ביוכה אוני

The territorial and a supply being the day of the desired

הפונה תהיה לעלה המשונה שאלי ישלית העבודה ואי אפשר לעבודה מדוה במהון מדשים מוניבה הפונה המשבר המשבר המעות העבודה ואי אפשר לעבודה מי אחד החומה העות העבודה ואי אפשר לעבודה במין העוד בובן ממבושה העות החומה במין העוד בובן ממבושה העות השוח בות לעבוד מעות היה במין העות המונה בי בעי במונים במין ועוד בובן ממבושה העות השוח בות העות היה משומ המין ועוד בבן ממבושה העות המונה בי מועה מיות המין מיות היה מעות היה משבר מעות היה במין ועוד בי למעות בבבן מיות היה של מיות היה בי מוע למעות בבבן מיות היה מעות היה מונים בי בי מונים אות בי היה מונים בי מיות היה מעות היה מונים בי בי מיות היה מונים בי בי מיות היה מעות היה מעות היה מעות היה מעות היה מונים בי בי מיות היה מעות היה

שאר צרבון תפלה ומורש עצמו מעט מעט ושואר שאלותי וברבו למאון בר בין וזה אבבל ישאר צרבון תפלה ומורש עצמו מעט מעט ושואר שאלותי וברבו

באיבל.

WILLIAM SAN SAN SAN ימעליישא למתבו במות בשל אבל מיבושו משוב עילאין... ל חיישי זמנו בו ביו ביום כנוני מנית אוווי שלאו יותים ביות ילבי שהעתעת דודים עותייות העודון ושבי עמדים מפשקם בי שמעבחשיון יו נכמדיש מות לנחושי אומ בקקית שמע משנו כל אבר ואצר עשל תיכר אחת ומתרבאצה צייא : יי שלי וחמר הלא בקרית שמצאין ביביאם ... וואל של שוציו ביורית יתנים ישור צלוף חוזר שלעי יווא ינמוק ויימית נא ביות נ שמים לביהן ואמר להי במאי בי מאומבי מאומביתמד יירניביני ביין מורת שמע מנור עשרי . אונים יצמי אועני אנדור חייור ומשי פחו שונה ושלש אין יייות בקריתשם עשור אלונא ין לחבם אמת וכל -- שאף אינו מינו ביוני איני. בוששה עשי דין שני א ילש ל ועלבותשישלח עיבור יוור בס בנגר שלשה מב פחדים אמת כנגדו נחמתתן אנת כישחביאמר כי יי באינו חויי די של שון שבחמת דציב וחבורנים להם ע"ה בונ כיב יוים עולים מון עו ודי יום ששבת הן הדי בהן ג אותיות מהשתי מין עם בתן בינה ביות אתיים וא מקשיים יצימות יוד מא ויו יום ר להונשלל עם הציפור ולבוין במה שיויר שלים שבוב מאשבות והראורים ול וחשור עד יני בכם י

במחשבונה מדא ההד ועצת היו למידוי עמו שי חודי והיו לפשר מו ביושביף ל זו שיים ה מכליום שמוים שמעישואים אבו בביר על ו ביא שישילה בשוחין שלמי שישביי ביות נעצה בקחן לשפיני שית במושלת של הבשיות שוהאדם עולם ומי עותם ודי זל שלשה ישנים מלחבין בעתו שלא א א קרושי וטחורת שבשבילה שור איפלין שפו ציב כת רוום קיי לאיתי אומיין רום ומחובחו באחר לתב מת עלם דודיה עוד אנעברין אלי שונאוים יחד נוןשר מאלה שש יאמר ביש נה על ניא ולפוק ומשעים יה" הנה בלה קיימאה שיניותן יכלין מעלא לומיא ולנטלא שנים שב אה בשבינה רחה משרי דלתשו שאייל מאן דעייל להשלום מנו שב תבונ בקשר מה מת חעל אנה במהורות התחתונים המהו ביד שפות אחדותוף השלפ וכן כתק במדישו שלרשצי שוים אוו ביאני ביא אוון בינים משנה שונה מינים שונים וואו מיום ביום ביום וואו שו בלים יח אי חודי שמושן שילים ובר מתחקהן בחדים לכש בירו יעירה לעילים מחינה ושריא על בלא בחד בארץ על העופות פוד מדת חדין חרפה ובער הקרמון ייי ביול מכו שבר קבלתוש מיו The water of the plant of

יים כנים באריים פריים של היים לא היים באריים של היים באריים באריים באריים באריים באריים באריים באריים באריים ב ביים ביים באריים בא וייור שבי חעוב מחובה ומיחד ייושי בחוד עדיף עי שרי בפר אפתורים וייי שלעם מצלת חנכן מלכוחל ועטיביאל ונשרים והוא שוף חויבל העשיפי שכתר לישעלף חום בחוד בחוד לפו ואומרת פקכוט באשישותשה שהערשם בער עש מכים והם מית אחד והם בכן שובי ואנים פרא שיערנר ויקש דנה בכל מישני שי דומי עד דים אמערות יר אוא שמיבן אויכיון בייר ש *143 "HUNWIN " -ששוים מקשב הכלה בקשוטים שהשפובב ותיה ינערו שבאן שונו ניוקיא פריפתו שושמע ואחדכף מ יוד אותם ימקר. בוב בף מעל אשל בשב חיה שעש בבו זר דה ורם הנפים שמיתו במ זו ב לון באי ותנד האום מעל שישונה על רחשו נמשווה כושל דורה כדי להצליתם יד מפ המעלות. ששמוף מלה לונפלה בבחנה גדולה שומשבי עלולה חנה הייו בנו כת ייי בל המר עים יים מוש של אוא ביו שו או ביו שו אות ביו ביו או אואו אואור המאיר עינה עה בי הבי אבי או או אואו אואור המאיר עינה עה בי הבי אבי ארבי ארבי ששם בי אותו אור שמושך מנחלה בליח כישהיא דחובות הנהר ימלי ילרעי כי ואת שבים שמובים ואחר הבלת הברכב יי צלי וחשום אלילי מאצילות לאצילות כבתחלה ושומנת בין של הילומים שהסין אלי מפו משנה וזה הוא סמיכת גאולה לתפילה והוא יחוד גמור אי בל השלמות בהע ואין שבין ואין פגערע ורחוי העושהכף בין במעשה בין במחשבה ודבור שלא יחרה בי בעולבש אדי וודכך הדין לרחמים וכש היין לחמן חדי בשוטרים שוביצם ממעש ב כולם חום ללמד שבקוריף וחנה שוהפך למשה לכננו שומשה פודעש החיים ורב בי בעובים שיחיה לשולם שמולו טוב על הוא החריך ואני וצרת להאלה נכונים ים: יישי ובות מסבימים עם מה שבוקבנו כי ממקור אחד נשאבו וממקור החודים ביו באין רבינו ול בברכות ביק על רב ברונים שבעם מחת שמק בחולה לתכלם ודי נסיי מו בפל מהוא יומא ואין לחשובעל המפיד ההות שהיה מפסיק בשאר ימים ב שאשות לענותחמן גם היא קצתמן הגאונים ומהפים קים אומרים שים י ו מקבלה הקדושה הני הבסק אצל שעם היבד לפי שפוניב תנחולה לתני ב שות שם שונים שחשבה כלולה מכל סיג בנויה מבל הניונר שיואיפור ובואנה וב בובלים היו שוני שוני שעלי בידו בלות ביום ההנא מהשלה עלה קדם לבחיב בי שמחה גותלה מבירון יתטורבי מה שאמר זכל בברכות בין הבירה בי בן חליקים משום קר שרושה שמשום של בל בסופר בחוצה לתפלה אינו שו בל אית בי בדי ברופה בירם על בי באלישות לשים שים מצום מותו ושוה כין פומך גאולה לתפלה אם נא דרך העצ היה בחן מא ושות ששמיר והצוב בעיביף עשיות ומה החת שם חתן שלות ביוטה: שי שי הדברים המערבים את חתפלה שלו הן שדרת ביו ביב

שיוה ושותיובשיקום פונפרין ודברים היוובים שיתו והכושיה בוה: ידין במים עדי בתרק בשולל מודי הענילה ביותבוחו לפעלה וארשים שינור זי תופלה בומוחזה משום היה בעני שלת תשרוחו ברש פוסנתו וכית

ישאית היפשו שו תבלה שניו הפיתפלר צריך לאו ששות עצמו ביו אות במקום הפהן שיחה שהכחן כאהרצהם בשצת העבורה פגון קדוש ידים ורגפים ובפון מעלוה ובמשה ושוורדשרים ובעשועו בנשילת ידים פעונת שופלה לרמוז לנשילת בחן גדול מום שכי וחו צו אנה נושו שו שו מו ייה ש ואת תצליהם ומנושת שון דגדול זיה מיןדע ייין נו נבת אחת ושפש ביים שיר מניח יח הימנית על גבי תולים מעות ויח השמשת של השאלית מושים ושיים הדלים ביאינוהן למעלה וחני חשוקהיה מונון בפנים חאור אל אפים לו או שינים שום ידים ואל הכתרים אמפועים משרתו בישור ביים בבת אות משימו ב ובכל ומה שות פון ישון שיון ישים וצלי ום לבי שמיו משיים יו ביישו שונים וומו של לי יום לחיוץ קגליו הניקיל ומוצבל יום מפרפוה החי ועליון מודי מודיר מום מריים שומידי שום הלד אל בית האלונים: "צפי הערות ברשעדיך לבפות שרום לפי איושום ב

הברית הקדוש לפי שהש פוד חעריות מווק לפות ושוקיםות לביית ועליו שאמר נים ישראל כל בונב אי בונבשם יצובי אמילם לפיפן בשפונות בפלח עניןך לחבקיון שלא שוד הקחשה וה בהדה ורחידי בספר קור לל ביאפרטים הם מוד שוקין עמודישים ברי שית המשר פוד מכרה שני ולבי עריבין להיות ממתנום שחויו השונ ועדיים

בבלה וחו חושו ועדי ולה בב בדי יבחקריו הייבכשים פון חומישות נחו

ביורים ונקת מבוחות חטומאה ורש ביותך ווה חוא אשר לאים ב שרום ייבבר ביצר לא יתכלל אדם במקום הטינופות ולא במראץ ולא בבין

ביישות ארי בקון לתמורות שהסחוץ למהנה שבינה ואולגיות התבלה הקייא מעשקם בייי ושלות עד חע ואיגן גבנפות אין נדחות והרי תפלתו וטעבה שהתפוה באקום ביייי דברים החופזין אותוביצד אם היה צריך לעובין אל אל

בוונה ביצד צריך שיפנה לבו מכל מחשבות בבר ידישת כים ב פלים במניקדשים ודובמים זו צריך שלם לעוב בתפלה מחשבות ורות וסוד וה תבונום

פעלה בסוד קרית שביעודע בי התפלה שיש בה תערובת מהשבות זרות היעתני מכר זיז עלים למעלה כבודי לאחר לא אתן ותחלתן לבשילים בי התבבה אונונות ליי בינ ובעלהתפלה ההיא גורם שילמדו עלין קטיגוריא למעלה ויריבן מים בובובי המתפל צביר לכוין בתפלתו מה שחיה חמאן מבוין בחקריבו הקובק וכבר זפו תבלתו מכוונת וחשקל לוה הוא העפק במקלת ובתלמוד תחלא ואחר שבין והיאן בר תודיעושר מצאותין בשניר הדרך אשר ילבובה בעצודת אחר בין בעודה בידר מתרום לעבוד בידר אמתות:

A CC AL SONA MANAGEMENT ANNO M

שליינות לקציו בחה א עלותלו ואי היהששים שוויים ואי חזרין בתובתא משטרין מחדי דינה שין חומור לגעי שו מליל לעלותן דנטלין במט לנותה בחלה בשר אל אבני ישר אל בים שנים שנים שנים heismuchant all act -אשרון תבין זה ומיהן גדים דרדים ואוניותייותייושיניול בגין דיפה मि ।तथरत्रे स्टिक्ट्याद अधि का वो पान पान ।तथ परिवर्षि क्षिक क्षितिक कार्याद साथ स देश कार्रा। रेटमा । दर्गक מדוכיוניורין אנעד משפע הדוגיישיו אום ב ואו פינבור מוצחרי אשארי כושבר שליקא בוציים לנתיר בתון נהני של ארמנה המוניאת ינקשל היום זה לשל פלא על: שיותנולה עולה לסקו שיירן מושנים ושוציר פשיו שיל מעולם שיין בולה אבולה אומיון ובות שיון ביון ביון ווביים אויים ביו פו שברים בכיךי ध्यानन सीरत तर्त्त्रीय तर्त्त्र नात नेत्र्यं कर्ताच्या हिन्त्री तर्त्त्राध ער ווושמשורים וזה פורין; ש לקחותם שנו צוימים לקום מפנו כמרו ושבהי מעומד יומידוב יון וויות שובדי בעמיידיה של לשמיודי לשנון ויישוב והיונו מתפיליין מעונייי

חמפע

אשה לשרתאת אות אות של של של חומוד מ בחם כייונית וצשום וששי כמום את או לותבי בלו היות כפן לא יהיו לפבור שמשפלל להאף בייון בשלפש ווהבעית התפלה אמ אפשל ממוש מיני יעמודי בפולוש בפווף מקום כמין או או אוונייבית המסות פוד בית שרע אחיים שות היין הם שלעליהם וניאי א את אחורי ואשור לחתבלר למדיה א -מכרן ארים שו שישושי עינתוא שלישונים אלאייף חריא דיילאם מקום השפים שונה תעבד למעלה פשם מקום העבורה! שנא יגצון את בתפל או יעשיש יש לאעלה ממתנים ידעים על התפש מישיבים תכלוג המתנגלים בלחש ואיגן אשמיעים תפלתן לאחדים לבני אים שוב אינה נשמעת למעלה ואין שומפה אחרים את השופינים אות יש טעני חור בזה לצ שהתפלה אותות בעולם האו שבה והעולם האוא אינו צרוך בניה אלמן בנועה ומנושבה בלולים בך האותו במדורשו של השב עם: בעבור צין שילא בצבור אין להשביע תפלתו לאחרים תילא כד יצקבבן אלי בישמי עתבלתו לפני שיתו פדי שילמדו ממנו והציא ראיה מן הידשלמ כד הוה מעליבבי משתה הוה מצל בלחשא ובד הוה מעלי בבית אוה מצלי בישה עלותה יצדברים כאלה שלא נמצאו בפצתלמודי שלבו ראף לפסו השיוש לשבי שה נצריך לחתוך בשמעו אין המחשבה משפחת ברא רביימנוניו במא הלבתיו גברוותה איבא למשמע מהע קרור לחנה וחום שמניה בעות מביון שהשתכלל שעריך לחתוך בשבונו וכתב הלפל צאנשים שוא ליין אחלי שקא וליודים לבותבע אים וחומיניו לבין ש - המשיר בעוד וולחי כפים בה ממשבת לבירה ועוד הישילף למי

שלים בוא מבינים צוועה תומים שישור של שישור שו השונה אל השונה בי השונה אל המינה של השונה אל השונה אל השונה אל ה הדגיה בי זבניו בל בני הנועה ובק הפתונה השונה של השונה של בי בפק שו מקש מבניו בל בני הנועה ובק הפתונה השונה אל השונה אל השונה השונה השונה אל השונה אל השונה אל השונה אל השונה אל ה שיים על ש ש שחרה או ראופור ותכר ל דשומים או מאיים ביות בניון והיוספונים במונה מנות ביותר ביותר בוותר אינותר מאלטשיבים לישול ביו וכבריי שניהו בולדי יצור אווקשולה ליושוא חבר שנים הקובו שומות שונישום ביו שוני יחנו של בו שמשי שיושום ומבון זמן עב " יצו על שלווו אות שולוון לעול וובנון ויווצר ביף שווציוסונו מחשיבה וכעות י בשולים שתיפנו מושובה לייוולות ניהונים בנוכח מחוו ניהוא בדיורים פו בע אושוביף מנועה לעילה לקענה קשרה ברקא יאנת בוא לחבר שונים מו מושבה ומתוחה בלוח ומונח אולים אנבור מבוח בו משבי לבולב המחבו לחב ושווון בול מו בות ביות ביות ביות עליהן שימנשי ואתנבידו שלה לפוב אר שוו וחבושו אבונמול תנינו בת אוניל להבול מנא למוחבי ערים ב. תובים ו שונונים דנפוק מונו מותשבה אפיק קלא קלא יותש משומש שלים לקשוים קשביין מתתי של של או האומו פאור מעוד ומיחוף בימן מעילה למנה שונים מפנין שו שולים ומנים שמיבו בקיומים ישעונים אותר ובלח אומשערבה ביודא שבשרע בברוך דע ביברוך בולל כל הששר מעלות הבי רמו והא מאש . הם ושהתקוחן התחם נכם נונה שקור ותעלמו כל שהיאובו בר שור ביו של המאור הקרוש ער ומודים לנו ביותם שנו ליש מש לנש יושב שיפל נבוכורי יין אופלי שות כיוהי ישלשים עו すっつなのなべつ

ः छन्त्रात सम्बद्धा । माना । सम्बद्धा सम्बद्धा । सम्बद्धा । सम्बद्धा । सम्बद्धा । सम्बद्धा । सम्बद्धा । सम्बद्ध איני שישל הפוע מרעצאין שויים של הבני הבני הבני שמוקף משם למעלה ליחדו עשי לות ועריך שהוע לפרשיראוואוישל בפר לבין נראח והבן בסכוק הותיום הודר שנות בו הישוק שהיא פר שהיא באחלבר הלב לקבל שבע וברכה ויש לברוע איש ביניחם ולשקוף בנחת בנחש מעש מעבו לחתיחוד השפעת ההקבה משול לחם כישר שימי כנים בי מוכן התנה חמישר שבין לינק מבוחות הנחש ונותנת נמערמות ידיו למור מוא ושומות השוחים יששי נחש אחר שפעם שנה רצ אחר דיין כי ישרא פרין מטודיניין שלו יות של מי של יות מי ול בי נון ראנת מדית שפועלות מדה פכד מדה נוב ב שקדרבו קשר הוצב ביישור בוניים למעלה ואיך תנהן המותפכל בה ן מדר קשורוב ומה שצריך לפון מוש הוגי שושון חשמוער יברי חבמינו בקדושים און מון דלוים בעלופו בעי לשוש יובין ומיקסירא ובעי לחביאלישית פון יבע למכשים עצוהי בצין דלח אפונעל בשיבנונה יבספרים דרב שממשי שפרים דיפים ביצלותו או לא פואיף בארעא אקיים עליה מלאך הפונה וכי שנוק שונו לשימותיה לא אמופים לא ימות בנשיוןה שיאן ישיליל בשבצתו מתוליליו הוא ביות שעוניו דאעפירך מת די ובוני ייקלה יא האו דא הוב בשבינת שבשעת דאיחו מנעל והיף ישני י לינר עיורים שבינתו כ מ אוכן ד מהדי ישב מזקיחו פעו אל מקיל דתמון שנים ש בנים כך לא בעי למהן חוצץ ב עב והקיר ואוקמותא ובונק תפלת השחום! ביר הגדול נמנה ותלמיויי לבפנו אמילו למודפנו אלחות חיים משר הרם הקהרן בלבוד הבירוכם ימנעו בניכם מון ההגיון והושיבום בין פא בשאתם אתמללם דעו לבני מי אתם עומדים ובצביל בך תזכו לחיי חעונה השקיבלו אביר שנו בכועת התכלה ובסתריה לחוציא לאור תעלומיה ופר נאת הוצים בנוך כל ברכה האמורה בלכי מעלה לשון לבני אום ביבניני תוקבת רוח הקודשי וצהיות המלך שלמה מתיחד בעליונים ותחתונים בעים בחוק בהרים שם שלם נק ברוך וכבר ביארנו ענין זה תכלית הביאור: האמרעני בוכל אוועות התוכה העליונים נק את השכנים ופושם בוכם דרך ישלה א כקאת הארץ כ דארץ החיים כלולה מון השמים והיא פוד הא אתרונה שלשם אין שנות התונק אתה מה מרה כן הברכה אצילות האור מואשית המחשבה ש שכל אחד מיהם בפנד אלה אבכים אלהי יצחק ואלהי יעקבוזה תואשוני אחר פך נכתרים ונכלפים בה בסוף האל הגדול הגבור והנולא المرادون

אן וכנביני. שחבביחיון טנשית פוענס אי חין חקבה חופסי לבניה אחרת וכ של שומה דיאי שעות שר ברחשית ומלחה אין אם יות בי שנאש ובוסושלוכן לאושי בשו בשניה מהק בפור אזנה תשופנו שוב וכר שאים בוניע בחורים שרבו רל הקיום מ בופל לאחור למוחום הנשש הגורש שישה ובפול הרבשינע של וד מאן דרו פרוע שוות אלה ומיצוה לכרוע פיובות כא בתפישובו פובילביל איננ ראשון שמוטה לפועלה שים שלים לפעלה שלום למצה של ה וצפומלית שלמשה וחיבליות פודי פינעים שלמשה קשור בכימלים שלמעליה ולם ממושור אחרי בן אכו קורין היפריות מוצרבים על אשמעבמד עולם וום מותברים כפנד אל אל אכן מתב לרים תבלה מישופיר שייין שם שילמה בענה עולם המולחבים של עליחם בין העומדים החלה ופוח חלן עו שרשווםן הבוכר אכן מקשרים העמורותיודי ומי של אל או אול או מצוני משומי בבן כיות שליהם שרבים עומרים ממעני בתונחות לך מהלכים שקוושמושם מוונה מחוד משלמת חוופלה צריך לפקוע שלש פשעות לי

אריבווושעים עליש פווטוונים לוויו הטבי לב וצ מיותם שבויים משפי בישויים שושבי שמו הפעמ שנים והמכאפשבום תובשות שבונית חונום מאור שלם אשל כני שאיבו מיבנון בתפלתו נופום מים בייונו ליחדי שמו כניור מוחמי שיו ובניא וחולבי אומר בתכו אוניוויש חיום בריי בושבו ש ביל ניון חוות הנק בודל אביו ואפון שם שובר יו בירד בית מולביו אל מנו שובה משלי שישורי שובר שופוכנון איש וווים ציויאים שאקאש לי ימו בלה הבלולה ומשושים לבין לנה שבקבנו נעם בילושהע עלידן שומשוים ומוסור ב-בידין יֹפֹליה לילות מוחש חברים שנחברים מקשובים ולו אלה חוברים עונפיין תחת לני דש שישה של איליבודו וליבנו עבד מייאותו איש משוריתומין חבר רע ומישונה עם ובי יצטיי לי האדש לייוהל בתעלה שיליו לפנום אותר ולא שנע שבע הברצות בה את מבו חו החמרציכר פוד אביו אל הגי פוד כי אפנו ולא יוצובד צונים שחית נתנות היא העולה יא מפעות להתעפר בראשו שלצדים : הגלות מתפלנים דרך שם בדי שתפולה התפלה למחומו בל ביונג שות ש שבו אותם ובתנכללו אליף דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיראשר בחת בים שמעתר שמים מכון שבתך זת תפלקם ול יז מפעות בן לון עים ומבית פסוק ש משור שנים דועים ממולים בחניר לארגע נוחות העולם לילוח מולם ישוחם ינעמו משרונים אַחרים עימדים יאויד ממונים על צתפלה השלה דרף עים הצד מזרק זנוכ לים התפלה י היאאם היד כראני זנושקים אותה ונותגום האיד שלדקיע למעלה ושם כמה משחדם וממונים אחדים ועוע שאתשמדשם להעטיר ליוצרכס בכמה עשרוד חדושות אשרי הפה שוצוי ממנושם שליבשם שהוא שולם על האויד וכל שאד ממווב שבולם שום מבה עונמסרת ביד מסמונה אחד לעלות למעלה לדוח דרוםיש מושוה במו מסנניה שמו וכלחותם השרוים בשנר המתמללים לבב הקבה שונה ככדי עולר באויר ומכול אותה הסומונה ההוא ועשק אותה ומותבפבות עליף עלים עמה המומוש הו שעד הרקיע לרוח צפון ש שמועף אווי וכמה מומונ באת כדים

DIRAC LINES ALECTIONS התשיור מוכול אומצל המימונה האלמן ענו אותופרות עולה עומוריונוני הריבות שנובריו עלבל אותם שנחים ואוכל ר אולי ושפוטיים הפוטוים שחום והתפלה נכי שות במשון ששמוטה אחוד עמוד רצד ידום ועדיים שביל שחוח שמונה על ששי שורבות שחנווששול שמעלי בכבים מות בליוויםומותנות בעלי אזנפם ונקרחים אזנים בשביל שום פקשישם לקול המתבללים לב וידין המבלה ההיא נשמעות לאריים ושנד מיחונו להערי שבי שא משתמבלה שולה ובל ששים רבוא מו חמון וכל אותש שעלי או עם וכל או תפבעל ברים מלם משיום אים ול יהוד האן הניאום אובחני הבשומות אן הובעם אנו בחני ובששילשהין מסכשים שלא תרורוגערבהם הקבר ינכנס באיוד: אין בזכון שהולפלה עוַלה ועונין ואופרי זיגיאוזפנו פר אד אן זינא שמ שיאל ועמו שפה ותעליונות ועולה לרמיע דביעי ה ובוום מעטרים לאיתה עמר ד ושמה ב עמה לנקיע חחמישי ושם מכשה אחד גייריא לשמן בעל מליימים מודעול מודעול חוח וכל ווייליוו כבנעין ויוצחייו ומשתחוים לה ועולים עמה וייציוציאים כמה חיילים ומיזנות ופיוזבלים או חרי ועולים שמצעק מדול ענפים שמון והוח מעצור לקפלה ההית בשבעים עשרות ומתחברים משפים התפלה ההיאן שמותעטרת מכלער לתוף פשיע שביני ופנדריםון שות א בונין בידין מוכנים חתפלה הדיח לתור שבשה חיכל ממלך יהתנ נולה ומיא דה דותם לשועשור למעלה להיות חבל אתור כשו שביארכו לשעלד ושפן ש בהי בפר שיידור המים העורב ומשעפחן אויל וצריבן ושודי חייהיום שמוע ויומון ווושביריב כ שורישו ביין רשות מחודי מוום ופטופי בות שודר בב מום רשות לשוד מחורות ליוחות: משודי התכששותשיחם בנקרבי מוחי בני אדם ניתו בשנחה בשנתם המשורות ש האחד מחים ליתשות עדישי חנה מי שבניום יצ ופבר כומנובי קדר ומנילה חשוביו נופלים על פכנו שועילום יח ברכית ואחר שחודים על חפונית בציך שביים יבארדשו שלרשבי שון אמרו ביש שש שצווו ששו תוביות לבובו הד בנון עישת ותפלין הראשונה ליחות את השם הנפבר ותמול חשומום לנדך הבהןאת העם הו למעור נפשו בידון הראשונה לראים שהם תמיים במדה הנין ילאה וכשמונע לישאפתיים לכיים בה הב לאהבה שולוקום הבי לאהבה שולוקום בקוד הקדבן ואז נבללים עליונים ותחתונים בכמבה אלפעם זה התפלה ברצות השלום ביאש השלום ומנון ביולים שבוונונהתפלח ועל הדרף נ נפשו בבוונת הלב משבת נפי לתוומום במו שנברש לפרצו בדי בננד תרימוצאת ולהשלים תדיתמצו תשריך לאקר שלש עשרר לחלוק ובוכ אין לומקום נקטרג והקבה מכפר שפותנו: בתבכבנות יגמדיות שלנחכנים וכן דשינה מחור הקדוש לעצי על שאין ליחשי שני יומר שעשוריות אלו בוצוף אותיות באלף בית יאת בשבו والماعل الا وولا هواليا كر يُولِ عر يُولِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّه וחברן חבים לוד זפועות שולם וכב חפר ואמת פוד למודים ביו דודים

רולנשמוש שהואן מוסדהבי ליכאלא במיתה שלאם יכפרו וב מצאוצ לו עהבמקום אוף בעבץ משלתיופים זל בבילת אנבין ביה הואהים בלמה שעביד מישה עלהני ותומנים ובשותק ומילה חבין ושונבל לפני בי תה ושאלבפל חיבוק דיתיק שלחין וששושרו צלת בשלהואית למותא לתתי אשמבל בקהו בינין מקבצל בבנו בבני בנותו וחוני תל שבר מכנונל הפושר ופאוב לכחביר בנוימו הכד מלים יה סנחי אשוא וכווא ליני לנינים! תני ועבדי ליה מוחן ברא ועם כל זאן בישוביתאוית כאן לחבימין בחלפין ובישות הוד ולבתר תכי זמוצ בינהן ולית מה שוף מש בגין דנפילא דיו אין אין אין אין אין איני אין איני אין

שיושנון אלון ידע כחו בפלובה בלחוייי אושב שחשו מית ומסתלק מעליי ובשחר שבישבי מוזי בו מיים מונים ווייונין במיירשו של ישני ששובט אמושה נפלת בפוד הנשמות בחבור שו ור נפשו ביד ברי זיין שנולה מסודי הנשמות שלמעלה ומשדעו בשוד ממופלה משל שכלה שמוצר עם הנשמות ההם שהיא מחשלת מנה זוכה להיות שמוש צרומה שבור מדיים וקרין לו שלום למעלה ולמטוגלם הכלה מלוכים שוב שבונים אותם ביושים למעלה וברי היא כרילה סבול בו ביווחידברים אחרים בינצילת בטשומוןים מי שבשבמין קבוק וחפובע מוז שעלוו כל מחם בולבש בחו שם טעם ולפי האבות ביותור אליך בי שוני אוון שום ביול בילווא שנשנו שפחו ובן דשת אמויות אקדוש לשל שו למי למיפרא מפתו ולסחור שירנם מפורשים בתלמוד שלבנן ואנמר כשיקד ילנע הוצבה ונענה ביתדישבן בפ סדיר תענות שילש שיצשה בלי שתבה ואמר לד בבות ולא לענה ירד אחדיו ל עיובה האו שבם שלשם או שם ל איעזר היה לו זכותאבות בשח בזפות הבזבותם ולוה לא בעפד בי הוא בנשים וטובו הגדול ובם כי מגדולת נפשו לא היה מעשים על ממיושו אבלל ש אבות ונס היה שפל בעינין מאד ולא חית מעליף עשם הבדיל ודבר" זכי**א ולא הוא ששיטע במסכת אבות** ו החכם ליום היעבץ זֹלאעֹנ שתחיה זהיתבותית שבעע ובת בקשתר יאל תתלה כלכל בכווכתר איו תחכונים כשיום עדה עלוה ואמרכי חכוק ורחום הוא ומעד שובו הגדור בוא מרחם שה מתפלכ מעו כלי הלחמים עצלי וזו היא בוונת מפדדי מינשינו העוב בעיצי יוערינו בה בסמיכת גאולה לתפלה כמו ש זה בכות לא מעכל על ל: אין לנו לתקלות באשתונו בזכותונו ובכווכוענו או מער שובי הגדול נהחקד והחנינה כמי שלא קדם לו שם זכות להמיק שא צא ולמד מאדוניבו אדון כל בנכיאים עה ביעם היות שזכותו ר ילאבותינו אחריו וגם גדל מאד עד שאזל שבזכותו נכראחעו ועל אטובים אבל שאל מתנת חום על עד החנינה הוא שאמ ואתחנן אלי המסדר והדברים מוכיחין כן באמדן אבינו מלכינו וג כי אין בנו מששים בום אבל אנו שואלים מעד הכחמים וחווננה עשה עמנו צדקה למשן שבון בחול וחושיעים ויש בו ארבעה פעמים אכש מלפעו כעדישם בן דאווכיות שאוון בו לפל המעלית: וד בי מדר זה לל עור רות חדותום ביו ברשת ופמף גאורם בשבלם

כת אפים לכפר של שנחסבו עלשון המרגלים אונר ושורוגד הה שם בביינת התבלה במו שבה ית לכמר על ישרא והבי אותה בפו מקרא שבתוב אא לאמרו מים אונותוים ושישים לפע שורי ביות שלום שימשיו שירות המו שבין הבסון וונווב שהמיקוף ב זבירת משוך שום יל אברות וביון ווקום שום לופל היותב חל המא בנושהם ואמרוול לואם בי בינית במושול אני בין לחו כל יובוותים שוממנל אל שינוןוושות תלוי בלישובן שלישוי ווובלינושות בוניניר, שאליתי שובלינושות באין היקצה רובב על עובות או בשורתן שששר שנרובב שה הבעודין ומאשאמר אשה חיד לך לעזריב ואמר ועתה שות שו כח יי באשר דבנה לומר אמר ניבה בששחזה הנבתב אף דלבמשר מוח זבירת הנחמים יגדל למעלה עד אין פוף לבקיק מקדולים למשחן בישר שלביה לצרכי שלישנא וזה הוא העוד ש צריכים בעל בים וליולוי בן ושמוף שחשו נששן עדין ומוא מוחבתפלות והנחטת בבר הודעט זה ון הפאשונה אנור בך משר שלושר למוקהעם מזה בנגד היחי ונפילת אבים וכן התעובר החמור ואתנפל לפנ ביובן אוחידים בשהיה מבקש יחמים ענישרצ לתפדייך מחודות פילא היה משלה בקשתו בה בשור בתבלה ובכוו נתוצר יבל הידי אחנם על עד החשד והחבור פמו הענון באבינו מולבינו ולא הזכיר ולה הזכי זכ האפצין צעגלכי כן חורהןיה באמרואני אעביר כל פוצי על כני די וחראתי בי ביצ יאומד והלה לדויד לבי שבתחלה זמן המאורות החקוקים בכטיו לפעודה ולא ויפור פידועד שנהעה המלך ואחרבך עתן רשות לשאר מאורות ליהעת והאדם מקר של פכן לשרך כוחו כשון שכובנו לפעלה ושחר כשורול נהצם בשור זטולה לדוד נזה יביעוירנשאו אפתן דרבלוכל אחד שונה בראוי לו זו דעת לשבי שי ונאן צליף לבון בבות ה אתידיף מה שפונה שעלה ואוורכף אומד ערת לבן יענף יניביום ערה גדי שיעשו שולב סעמדים (ישושות בעדו בך בתוכ במדרשו שלרשבי עה מש במזמור זהתשעה ציבו פננד ט מאומות והיה אים של מחיציל שמע וצוכה מן הש משורנת של בית מל בית מל בות ויש בו ע תיבות כנגד שם של פל מנושר לשולים הקורעים אורין כעבן שנ פל אים קברוני בשם ע כי אמילם ומומור לפי שונים בחמים על מיולדת לפי שישבו כי פסי מנגד כי חדשי עכור

אל מיום אין ויון אין יוידי ביי טערו פויונון אום שישום להתלה וצויו הפיסו יש של אודני דייב אוווו ביישו השלש כמדי געליומה כך ראית: בין ובוף שלב דע בונות און בנום יש אומ שיחיד יבול לאומריה אורש בידיד אבל הברפוב ישל היחידי לאמרו ומר שנהגן לומר אר שול בשוש בוצל ל דיור אומי דיום לבצעם מפוק יו יבולו דלעולם ועד שאמר משוד לא כורו ראשון ושמו שו בידן מר בידן מון שומות שהמלעת בסוף ותרע שבך הו משוקים הכאשונים אומרם שם היפול בקובושים תרונום שווה יותו יותו אופולים עם חליום עבו ועוד נתן טעם למה נתחן פדר זה בנשון אפשר שוום שומים שומים שווים שאין מכירים לדבר צלשון הקדש פאסבלשון תרגום ושמעדשת המאוד הין בשל זה אפורי ב נתקן סדרזה בלשון אדמי לפ שהוא תוספת הקדושה ביי שיאמד אותם בלשוף ואינדי להמשוף עליו מאותו תוספת ולכי כך אומר אותו בלפוש ושללשון הקדש שווא ליצשור ביע פיינדוים של בכלל אומר אותו בקרלים ופימניך שנים מקרא ואחד תרוום ושעם שוואע פדר זב ביינדו בתפלות השחד בתבעותו בשבת בתפלת המעוה: אעובילך ואודך צדרך זומום ארחות היים לתוב במדרשו שללשבי עה כל חנקראבשמר ולכצוד ברחתון יצרתוא ולפבודי ברחתין דייקח ולזא רח ולבבודי בראפיר אוליפטן זהוד בצוד בים בים אות איתקן לעילח את מזו תקונה דברי עלמא בחיימון בע בשו זבאין וושידים ויים החד ולכבודי בדחתי בגין ההוח לבוד לאתיעא לה כעמודין תקיפן בופום בנין החדי כבוד אסתלק ביקנא דעדיקיא די בארעה בגין בך בכאתים אלין ביה בריחה לספיר שצולא יעירה לפפיר ביולו באא יולראור ומניא אווים ביאול ב של העיצי עושה בל אלה וצות עושה שלום ובן דא דע וכת עושה שלום במרונים בל יברתי אף עשיתי בתקינה עלאה ועל דא הואיל ואדם איתר באדעא זאיתליה לתקשה המו שישידת ביק תקוטן דכבוד עלאה דאית בית אוף חבי בניאה ועל דא בנא תון בהחוא בלוד א שידה ועל דא יעלתיו בהחוק כבוד עלאה אית ביה עשייה ועל דא עשיתיו כל דא יאשא בשהני חיחו בגוונח דפבוד עלאה דמתקן ובכיך לכנטר תתאה ושנא לן דהחוא בבוד ש תלת חלין דכת יוצדאור ובורא חושף עושה שלום יוצראור הוא יצירה ומורא מושר בניונה דין בשום שלום הוא עשייה ודאאיהו כבוד עלאה דקא מברך ופבק כל ערבי לעשור השום בנוונה דין חדם כארעין בבוד עלאה דאית ביה תלתאלין אדם לתוצו דאית ביה תלת ליק זבאון אים בלעו דזכי בעוברוי לניהוי באוני דאעל הקדוש על בא להודיעצו שעם בואתהארם לאותשייהכונה בלית יריביי מין הפים שאמר כל אנקרא בשכני ולנצורי בראוניו ופשש ואמר בונין אולאח כבור לאתקפי ליר יבי ואמר שתקון הכבוד הזה ושלמותו תלוי בכקון בע אדם מתביד שנים לתקנו כלאני

לבפורו וכו רועה כבודו לתקמ ולמי בית מים קרקור בעותות בנקשיום בניקשו משור מים אומיה אשרצה עות תקון הי ים ובון לנו שרונו שב בשפתושות מו מדרך למקון מכבוד ווול מארש ללו תבנים ימום שלה משור ושונון ביון ובניאנן לפתופה בדונים באותו מוע מבקשים מל פניו לפצו לתורונו חוזים נווח מואר מנבור לופון התקון העליון וישים בופבינו יראבו ויאום כים נותם גדולים לקיום אצות נשיר ומיצות לא תצשה אשר מתוכם הוא שלימות ה שמיזה אין למ לבוין ביאם לעשות דימע ומוא תקין הכבוד כי לוח שויך באדם לבין בב ישו יערב בזה חשרים אחרים וזה מוא ששבינו כלהעוסק בתורה לשינה זופה לרברים מרבה ן מבקשים ואושבןיתי כשון מולפנוך למו וכנייתן וחלינון שיהיד שפשמור חוקיי בעור ך פי מושבם שלה תקום חמשוד ושלישות ליודע ללפת מום דרך ישנה ולפוין בהם מה בי בשבול אם נובר פוחיה ובינש מובה ובובה נודי העולם הבח והפעם שאנו מרקש"ם תומלת שלש שום שבר אבל בותחנו בכל מעשינו לתקוץ הכביד והוא מו שאם למען יומרך ע לל לפען יומרך הכבוד בהוא נפיות: של ב יק וחוותון הפשד העלון מתקן שובו למשלה ובסטיר שמוח בדמותו מחקן בוד לבע חמולך שהשילום שלו אשר ברא אשים להיות מתון הבמור למשה במי מד העליון למעלה כמו שאם ולבבודי בנאבו וזה הוא שאמי למען יזמכך כבור ולה ים שלימי לף זו היא מונתעו בשאלתינו שנוכה לחיי העולם דבא לפי שבנשמי הבבוד ההוא והיא המעודרת השמחה מלמעלה עליו ואו משורד ובמדישו שלד מבשה מלמד שחי העולמים בלולים בו בל המעוות כולם וברחמיו נתנם לש בדיי שתבבשוי שעמא ביבשעה שאנו נובה בעולם הזה לעולם הבה היא גדולה : נוהמ המר בכל ימי בשובות משיר שהיו אומדים חלוים על הדובן במקדש בדיגרשיבן בפרקף בתרי א דראש השפר שוני האוא משום לעקיבה ברחשון מהומ אום ליני החרץ ומלוחה עב שם שקנה ומשוב ששלפו בשלפון בו כרואיתו התם להורות שפור התנלב כפרר הקרבן בי עונה מיקום הקיבו ביות והשיר בקופהשיר שניו הלשפשום ובבר הודענו זה שבים יים המשפונים שורת שמים פעקר ופעונם נקקרען הזה עולה פרוה מעורר

שונים שני ביום שוני המשונים שלם המומים שלנה ערך לות בכל ביות בי לשות ובישושלמים יותו מוק מיף בק דים שוקר משכת הקרבן הזר ובשכח האומרו פעפרים משמות ששות מענין בפדק הקנבן ששנועה בנגיוו מה מודוחדון משנום שומש משרים ניאלין חשבחות והתפלות שביולה מזרח שר חשל ששונה כשלהבת קשונה בנחלת ליוער בראשת שלא עשאנו פנרי קאבינת שיש עלהם שרים ממונים שונים ואמת מבח אתה מבה השולנת שמום עלו שולבחלק יעקב בי יוער הכל הוא וחוצים ית ישרך לפגולתו לצי שהחומות משושונים להבלפיק שי חשהו שלישלו בתוחו ניוצדו פור בול לו מעבקנים מנות פו יושיע פובשלא חל וחוד בוארם שיין לו תשומנים מנו משומותום בישום שונו בוארם שבו ביארם שנראה בחוזר למעלה חלילה לבע מולך מולבי במולבים מופך הוא חשרים כולם פנדי השינורות מקרובות אלון המלפט שאר מעלות אלבה פוד השחור חשלים משום משושות לתפשור בכפת שחתונים ולאודות לאי שלמעלה מומנו כן לו תברע בו בדך שנוש משות שישים מוד בו ניוקד פוד מבריע שנ עמודין שלעולם ארץ פוד מאר דארץ מחיים ומושב יקרן בשפום מום פוד החבמה העליתה ושבינת עזו בוד שבצתו עלוני שמיון בפרומורופים פור האונונים ברי ועבד הלוי הוא אמת מל שבן מוד תוק אמת ליעקב כבת ודעתשום אושות אל לשוון יבצאדנו מבית הכנסת ילד לשית המודש לפניווי בינ שלחרם ביחם על דבדי תורה ובסרק במה מודם קין אמד רבה בשעה שונו אימי לי נשחב ונתדה באמונה קשעת עתים לתודה כו ובפוף פין דקדונים וכבר אות ליבורון משובין בעלית ביתארוא בלוד נשאלה שחלה זוב פעהם תלמוד גדול או מעשה בדול אים מעשה גדול נענה לעקיבה ואמ תלמוד גדול בענו מלם ואמ תלמוד גדולו גדול ובר הפל יתר מין המעשה שהרי קדם וכשם שחתלמוף קודע למעשה כך דינו קודם למעשה כדר בינו ברם למעשה כדר בינו המצונה שיי תחלת דינו שלחדם לח עלדבר תורה שבנוטר מים רחשית מדרן שבו בינו שתכנית התודה זוא קיום מצותיה ועשייתם ומסכן מעשה גדול: יד עקיבה פיב כאיצעיר זמיעשה ובן אמר דוד לשלמה בנו דעאת להי אביך ועבדיהו ואי אפשם אחתו אם לא באמצעות ידיעת בתוכה ומי שתינו יודעה איך ידע דרך עשיית שונותה שאקובל לאזהר מץ האכור יאם כן תלמוד גדול וחקדוש הזה עה רוחה שהתורה קדמה לבכים שלשום שבני רבותני יל וחמר ו בברחשית רבה אמלה תודה אני חייתי כל אומנותו שלהקבה בעותן שבושם שלך בשר ודם בעה פלעין ואינו בונה אותם מדעת לעצמו אח דפטריות ופנקפייות שלו לאים מוקד הנא עושה חדרים בשיבשין כך היה הקפת מובים בתורה ובורא את העולם התורא אמרק בניתשית ברא אלהים

ית ואין ראשית אם תורה של ש ברחות העולם לפי שבהיי ששיומן הי כי אימ עושה דגר מדעום ומבע שהיהושים כאוןי להקדים התלמוד למעשם קדימום כחני דהקדים התלמוד למעשה קדימוני של במלחים התלמוד למעשה דכת מבני במלחים בתלמוד למעשה דכת מבני במלחים וב וקשרתם לאותוני לזה אמר של מול תפוד תורה יותר שנה ובנ ובעם שהתלמור קודם לבתעשל בך דינו קודם למעשה לשיים ה של מול ובני ובעם שהתלמור מוד לעשות אים של בתלמור בתיך לעשות אים הועלמור בריך לעשות אים הים בי גשני אלו הדרבים ול העון המעשה ברימה לפלאם שלית של בחם עושי וברן לש יובדין ולזה בותן ישרו בשווה בשיע שנשו ובשמע כיזה כל החדש שד לשוצו שיקד גדול מוד עשיות ממלווש בר עק בולאם אינו לתמפת אור ביאם לשמוע בקול דבדן ובן נאח לנו ולה פין איף על צאמריו הורים יצי דעבף חוקף שוערני עקב לל כי שבח קיומו המשע מוא לתכלית שיורינו זרך חוקף לאלתפלית אחור: - וחמ רצו זל כשחמישרל נעשה ונשמע אבר הקבה מי הציף לוום לישרא פודירה שמתאפי אשרת משתמשין בן של עושי דברו לשמוע בקל דברו בעישו האדם לבנין לא לתכלית אחרו זה הוא עשיית רמום שלמ קום והטוב בעישו ולוה של של באמרם כל העופק בופרה לשנוה זוכה ליינרים הרבה ואמי בספרי עשה דברים לשכק בשות למחוצי בשותים ביפרן במעשיו מה שחמרנו הוא מכבר אנתמקום וחוק כי מכב קי וברש מן בפרק חלק חביל דבשרדי כל העופק בתו לשמה כאו עושה שלום בנימניא של העם של של של מכי השל או יחדים במעוזי יעשה שלום לי שלוסיעשה לי כבר בו על למשב בי שלום יעשה לי כבר בו על למשב בי מו שה כבוד העליו מחון חותו למעל בי שלום בשל מורע עליום בי ותח הושם המו לשמחד בל לשם מה שאמרנו הוא עושה בפיתריא שלמעלה ובפימליא שלמשה ביאז הכחבים בעה שיש אל חחיי ושפום בכל י שידה אוא קבתקיום העו וישובו ובען המקרש העליון והתחתק ו וזה הוא שאמי רב כחם ארין שלמעלה ופלטורין שלמטה שבואשים דברי בפיד וג לנטוע שמים וליפוד ארך ל שאוד אה שאמרן שם רבי יוחכן וליבל ולמעלה ביארנו עען זה היטבו וגרפען כפוף לית הדעון מבית הבנסת ונכנס לבית המדרש זוכה ומקבילופני שפינה שלילבו מחיל אלתיל כאה אל שפון: קורי דורר המנדוך גרסימן בירושלמי בפרק המלת השחד מים בן למון שלש תכלות ו שמול בר מומן אמר כנגד שלשה בעמים שהזם משועה על הבריות ולדי אושפבן לר אמר תפלות מאבות למדו בפלת השחד מהברה בשנ וישכם אברהם בבקר אל המקופושד עמד שם את פני בי ואין עמידה את תפלה בראן ויעמד פינחק ויבלל . תפלה המנווה מיצא שיבורים וישוח לשוח בשרה לפנות ערב ואיןישיחה אח תפלה כמה דוצמר תפלה

תפלתעפקות

עו ישופון ולכני זע ישובר שיוון: י בי שו שו וילן שם שלים שלים בענופוד בי עפוותי ורצקאומי תפלורב שותי שון אנעשה בנקרי תצית המפרו הד מנששות בין משחבים יתב לת העוב לא מיצון במה לוקלותה מציות הערב היים שבע אות ל תנחוניה עוד קבעי אותה כנגולים שלום של שובח כל הלילה שונית ש הושע עלו שבל אחד מהחבות תחן תפלנו הבהנושחר מחנץ החמה שחין מדים שלופרהם אבי בעל החסד מדעו לרוב שישות ומחתה חלמועלה מתעוררת שוד ישוקשעו עוד פיפטו היום היח מדת החסד זעד אונה שפה נות אפוי אל כל היום ביונבו עללי עוב באוב איין טתעודית ואז היא שעת המנחה ולפישמוית אדיין שולפולים ועריך לחחור כה' איליל לעולם יואאים וחיר בתמלת מכנחה : יעקב תוון תכלג ערבית פנין שיתבאר ובנמרא דידן פרק תפלת משחר איתשיר ביושי שריוצב שושר תבלות חבות תקנום וליצל אמר תפלות פנגד תמידין תקבום שני ישלקוף שושינים ושלקי ש יוסי בדי חנונה אין א בסר תימנום וא מתכינהו רבבן אתמידין נמש מדי ליצל בשימום בי בר חנינה אין א בסר תימנום וא מתכידו למזי של שמורדים שומי היינונור בנין בר אפר לאבהים: ונמיד שלבין הערבים כנגד הדין פוד מחד יצוחן ואמר שהבלתפים בי מושו בימה לתלותו לפי שחין קרבן בלילה ני ירחה כאבח לאהים והיח קשקנטים תנבול למניים יודר נתבוונו: פוד מתבעם לאובלי שלבים תפלת ערבית והיא רשות ביחיתיו פרק תפלת השחר ועלדרך החכות והיות ום של עשרת בעלה זמן ממשלתה בלילה והיף מחלקת מה שמקבלת ביום מיבוד בביבות ניים הוא שמת וסכי מירף לביתה וחוק לבעלותה וחז היח ברשות עצמה ולפיםר מענב שוב ע הכוכבים רבי שמאז עת ממשלתה אלם שרא תשאר המדה רביה אבל שדך אול מאימת עדיך להיפר מדתהיום בלילה ומדת לילה ביום שלא לקצץ שומתי שוב מאר אמת ניעיב בשחדית ואמת ואמוניה עלבית לא יעא ידי תובתו: מירחר שיעקב אנוה חקן תפלתערבית ודוא עיקר חוצות למה תהיה תכלת רשות וב מובה כשאר הפלות ודושיבן במדישו שלרשבי ער כי מאחר שהמטה נתונה בין שבון י ישמברה במזרח בסוד תכלות היום שובאין עריך לקופעה חובה ביבבר היא בחיק דוות במקום נאמן תקועה ועכשיו קבעות חובה לייחדה עם דורה ולא להנחה כשות בפום:

שות חביץ נטיעות וזה מוד מחלוקת בית שמחי וביה הלל במשנתינו כי בית שמחיבות בערב טי זכן מוברים כי מאחר שמדה שולטת עלי להטות לרמוז אל חנקבה ונבב בות בל הדברים הרומזים חליה עליכים לחיות מיושב ובבקך שהוא עת שולטבות הלכתים בל עמוד כמו שהתבאר ומצלה ובית הלל פוברים כי אם היה זה לבדו וזה לבדו חיות מברתב המונית אבל מאחר ששבהם ביחוד אחד אין להראות שום ביוד אבל יקרא חיך שיזרמן לובין שומר בין ינשב

ומהלך

תכרון שרפרו ופוחלך להכאות שחם בייתוד אחר ומיץ שבייתו שמעוץ לת במוצעה ולא שבייתו כבית הלל: ובעת השמכה וקרא קריינושם חמת שמע על מטוע כלן אוחז חוב פיביות בינו בן לוחידי ראש החרב שהיא הניע ושפש הקלפה טפרחשון כמו שכתכנו למעלא הרו ביישונים ימשה וחרבע לחונכדי להבליח המודיקן שבלים: . ולפור זה שיוליבנו מעלה ומטה וארבע מושת ומששביי למעביר שרן שלמה בן ובצעום הרוהוא מסתלק מעד שתו משום קשום מולמד חומו על ישכנום מן בר בלונ המדה אשר הצלה יודדות מחודולציבך כל שעולם בכבודו וכבר בתבכן למשוח שושמין בעם מיתה וכשו שונו שינו אושישישישים במיתה ביהמוש בורמת אלצי בך שני שליון אב מפקידין נבשונטום בדין שלחולבה של בייך אפקיד רודי וגם אם בני אדם וייבים שלא לחצר להם בקרונם בחיד מבשיון בחדובדן מחדרן מום ודעפיפבת מחזרת ובקרון לבעלי ומא עץ החיים לביבך בשב ממששם באור הבקר משמתים בעאדם לבי שמעץ הוא קבת החים: ואם תמצה בני אדם שנינק עורדים בלילי השומושם אלהים משמים השקף על בכאדם לראת היש משכיל רובש את אלחים כדי שרין יחיה פופון בת למור אלו הייוב שולם ברוחי בלילה הייתי עופק בתו כה: ותעה השעה מכצויה לשנותן שלחדם מיא מחצעת הלילה ואילף כי בשעה ההיא נכנס הקצה בגן לאשונעשע עם הצדיקים והיא שעת רצון ובאותה שעה הלחמים מתעור רים בעו והמתקדש שוש באותה שעה ומכנין מה שראר לפוומ הוין לובנים קדושים כי מניקום קדוש בחו יהם מעויה ואין לחשום שוד בששו והשתכל היטב במה שחמ אבא ין מאונה פל העובן משלנו בין עמון לדוום הויין ליה בכם זברים כי הנה טובות כלבי החמונה אושה וחשוף העורה ועורקום זלעל כלל אדול והוא בי בלמה שיעשה האוים צריף לעשירה בוששות משליונים בדונמה שליום ועריך לדשת הענין ההנא ולבנין בן וזילת זה אין שלימות במעשין נלפבך עדיך חדם לקדש עצמו בשנת תשמיש: גרפינן במספו נדה ב המבלד. שותבין יש באדם הקבה ואביו ואמו אביו מזריע לובן ואמו מזרעת חידם והבן חך הי ל בתובונים ורומזים לסבתם בעליונים וגנה זרע החבלבן לכי שקבתו מקד הדחמים וזרע החם אומלצ שפבונה מצד הדיין והמוח שהוא לבן בא מן האב ובן הדוגמה למעלה שמוח חותם החמת נו של היו הפתום שוד החב העליון וכל תולדות האדם הם במוח ימין המיח יכודו ופיכך אמ ている ביל לא אוני שוניף ודרשו זל במדרש ילמדינו שישת בראשית אינו אומדם אחיף אידמי דמו שם זרעיותנו זופופה שהולד מער ממנה משבת ממנה החדם ומתנשטת נחום השדיה ומשם מכחון מוכחן עד ממעור ומשם מקבלת האשה ודוגמה זו למעלה בשכבר ידעת שהחדם בברה בדוגמת השוצבה העליונה וגנה השינילות שוצל מון המשונה סוד המוח ומתבשם שהוט השדכה פוד חדשב וששם לפוד הבדית יפודו שלעולם והחז מנכיק השמץ הטוב בלייה שלו פתיה המשכן אחדי ובועודה התכונן פוד הזווג במה הוח גדול וכמה יצט כך החדם להתקדש

ביושר שוין ביוגנסי על יעובי כע גיות שפי שוברין האדם בישני שי מנינר שישואותיו אלין ג אמישות עשמיילי אמישות עינו מישות אינה מושום ושודיעמו לצי הלע וריים שנה שעה ישו מלות הישות של מתוחשל שמצד מששמה אלו רשעם מלחם וג של של בתורתעו הקדושה משמש של אין ביעל וה נות בתורתעו הקדושה קישות של אועבר של בין זדע כיעל אים השפער בוצה נייעלית הנכשות עובה היושעדי פסעים שויף וניע ניעל זה טומ בתורתנו הקדושה יבו מן שישפחרע בובש את חשוב חין ההשפעה אפרול באחקר ש רק בבת בער בריה והנשפחת היוד בותעם החשפעה יוצאות בחוץ משמאות ומשם באות: הם זה על גבזה וחם דופרין לחילן משתמחילן עי חשום שוציא בירות אף הקבה עלידי הפנים ידע בי כל הכוחור מיצא עפות האירן חש והמים הם חיורדים מהים חקדמוב והפתתהם נשמותיהם שלעדיקי היא שבת אני כברוש דענן ממני פריך נמצא יוהמקדש ננימו בששת ישימיש מושך הנש כדי מאילן זה דרך ישר ולא יתערב הבח החוח ברבר אחר והנאשך אחרי יעל הרע אונם שנצעריב הכוח ההוח במקום טמא וגורם טימאה למעלה ולמשחו ודעבי שלידי ישרא בררה איבן זה בשהם עדיקים ומה שביתבנו מענין חזווג בימי החול הוח לשחד בנאדם אבל תלפיים רשמים החולצים בדרבין שלמ כה עונתן מלילי שבת לללי שבת ומסוף יתבאר בחבשמו לשום ובימות החור מתעוכדים בחצות הלילה ושקקים בתודא להתחבר בכנפתישלו זב כבר בתבנו זה ועוד גדמנן זה בדברי דוד עה באמרו הנה בוכו אוניין כל עבדי יצי העומורים בפיתשי בלילות אמר כי עברי יניחם העדיקים העומדים בחצות המילה ושפקים בתורה עם החילות פור בית בי ישבה למלף הנשנת: וכבר בתבנו למעלה פירוה צפון מותני בר אות הלילה ובנשבר בלנים דוד וחז מומר לנעיני ובמה רכבות שלמושבי השות ששבחים לפג הקבי בפני בים בתיתה שער ולעשוק בתו הקצה מחריש צבח מעלה ומושיב קוביים בעטן שבים הביבים חבירים מקשיבים ול ובל צבא המשוררים מחדישים בשם ל משבה בעולה מילים בל מאת העוכדים בתורה ואומדים הנה גרם אתם ברכו אתיצי אתם שבתה אולים ייבים מתפטרת באות עדי קלפע המלך ימתכארת בן ואומקת ראה הבן אשרבו שופי ברי הש בשע בח הזה שלחם הזה יחמר העומרים בביתשי בלילות הם הכולרחים עבדים ים בבים בביף למלך יצובתם ברכה שלימה ההף שמי דיבע קדש וצובן אתשי קדים למבנת השתת מובנה משפינונים זה מבר זים עלין ואומ יברבך צי מציון אתה בים ב בחבר ממקום הקי ש מעליון הוחיברף אות החתהכלה ממקום חשן הרציון בפו שנו דוונהם יהה לשבה למכך בך מאית מקום שהיה מתנ רבת תהית אתה מבולך הוא שפתיברבן בי מישין בישם עוה באברבר היים עד העולם וצוה נשלם מה שרצינו לבארו בחורי תבלות המול הצורצה בחינו נבלאת ביתורתו ויאור עינינו במאור השגתן החרק השני התרי תפלות שבת ומועדים וטצמם

CHANGE TO

הנחילנו הקבה השבת שהוא שחול כנוד כל התורה כולה שנועל הרפוצ ימי תוב ואת שבות. הנחילנו הקבה השבת שהוא שחול כנוד כל התורה כולה שנועל הרפוצ ימי תוב ומוע שבות.

יוני הקב לונה פוצור יציע פולהים יין או אבר ומעצרש בל שהאושבה לדם בשרת חרבדות כי כל התורת נכולת מי כנוד שמור ואל נמינא השבת פוד כל משנים מעלות הבעוכל בעולותיתם והויפים שם במופעל העביעי ומשוננק יום השבשא אשום של שוקים שבתלות ודע כי פל אתת מהן נק שבת ותמים לש שבל מדה עירות ששונה נושר לם המחיניל המדה הכחשונה לכנון שבוה שום מוצחה בעולות מוחבות אל חמום שומושל בשל בעור תר שבתר וכן בול ששה השבינה אווו בולם ולפוד ול גרשינן בשבות בכק כלל זהיול אכור דם תונא היה מהלף שודתר ושנו יודיעישוני חיון ליל שבון מונה שבעה ומשמר יוש אקדור וחשועם בי כלפ נק שיבשותים יושמשי מתורה למה מזראת שבת לפי שמוד בתעין בתו שלאבדהם נפרד משריםר מחול מוד המוצרים ומשורת למעלה בשור שלשה אבות ואז נק הכל שבת והוא שוד מיווק שאז הזרו פנים אל פנים בינתנת בנחתישרא לשצת לבת אג גרסינן בצראשית רבה אות שבל מומרח שבת לבע השבל הבונו שלעולם לכל ישבן זוג ולי אין בן זוג אתמקא אמיר מן שבל בנפת של היאבן זוגף ביון שעמדוישרא על הר פיע אמר להם הוו זפורים לאתו רבד שי ומוכת לשבת בל היאבן אוקף ההד זמר אעיום השבת לקדשי קודם מעום הלבנה היו המלכים אתושים צבתר אחד מא היה בתחג לשכת לקבל הנייתו כשחר החוות ולכיכך אמרה שבת שמן נקבה אז אמר לו אולה סוד המאור העליון הכלה כי תהיה נת זוגך כענן איש באחיהו במער איש ולויות כאיש המערה בלויד שלו אמרה הכלה דרונו שלעו לכולם נתתה אנ נורי בו בותר מב אמ חקבה בנפת ישרם הנש כר ונהא בת זוגך יוהיה ירי ב בי לד עליהם ובשעמדו שור ביש אמר להם הפצה חון זכורים לאותו רצור שחר ב שבת ב תהוד בחשובים ו אחב שריכין אנו לקיים חשבת בהלבתן ולהיות לו זוג למכוה ימיתיף כד בובה להית מו בלמולם אבא וצרים אנוליעת הדברם שבהם יתקייש ישבת כילב ב והנכ מפרכם בחלה שום ובעלפי השבון א שימיח הוא בעצמי בעלפי השבות ללגודי אמת שעם מקרח ואחד מרגום ג לפול , פרעו ד לעדב עירובי חעיר ב לרחוץ שמלותנו: ז להופיף מחוד עלהקדש ה הדלקת הנד ש תפלת הלידה יקות בלולי שבול וא פעודת לילשבת ב עונתי שלתלכי החבנים ב תבלות שחריות וקרישונ פפר תוכה יד בטול מלאבה שו לענגו יו דבור שלחולו יד פו-משב בתענת יח לעשוק בתורה יש תנלת המנחה ב בין שלש שעודות בא לחוסיף מחול על בקדש במוצאי שבול כב סוד זיהי נועם יהברלה שיאור בב דברים אלה ושימעך נגלה ועשמחה בף בעזרת המלמד לחדם דעת וממנו חשחל פיד להדקיכני בדרףישלה ושלא אומר לבעו זבל שלא ברעונו ילקיים בי ואנכי אהיה עם ביך

ייל כותור אשר ארבר של בסר יום חששי שרח הוח בעצמו בהוצחר שבתואצ יהיו לך

במה שברים כמי שמיציבן לחכמי ישראול קדישי שליון דאמר בפרה כל בתבי רבנחמי בריצחק מכתף יעייל מכתף ונפיק אמראי מקלעין לי דאמי ור אסי מילא מכתכני ליצי המיהו איכה צאמלי לאמי ולאסי בוו כלתפ ועים מכתפי ונפקי אמרי אי מקלע לי ל פול מי לא מכתפינן קמיה והנה אלב חקדושים היו בששום פל וחומר בעצמם לומר הם ראלה בך ובלשבן ים שנעשה אושבי למלבו שלצולם בפוד השבתשהוא בלל המעלות הקדים ת פוד אמונת שם שהית באה ושורה עלעם אקדש שעריך לתחן עלבי שבת הוא בעצמו נושום בדבר זה בים מכנד את המלה ועליי נאמ בימכבד אכנד: גרְסינן במסבת ב צד בוששובתאם יוה אביר דרבינה מתודה כל פרנסתו שלחדם קצובה לו מרחש השנה לרחשה שני של מתובשה שבת וימים טובים והוצאת בכי לתלמוד תוכה שאז מושיבין לו ואמרין נמיהתם בחי אבי מעדבי כי חדוותשי היא מעודכם אַמּ הקצה בעלון עלי וקדשו היום והאמינו בי וחני פורע ענין ים הששיעם השבת בענין זעולם הזה עם העולם הביו בי האדם מכון כל צרבין מערב שבת שבת בי בשבת הפוד להפיף דבר ולולי הבנתן מערב שבת מה יחבל בשבת ובן אול מר ששרה בערב שבתיאכל בשבת וכן המפין תורה ומעשים טובים בעולם הזה יאכל מתן שנח בעו הבדו שלא הפן מריאנל בן אול מישלאטוח נערב שבת מגןיאכל בשבת ובחן אמרם שמו אבה ולת המך לן יחבל בי שובן זרחה שהיה אפשר שיחבל לא שהיה עונשו שלא יאפל צחמדם מו אבל דל בי מן אנמנים מוח לאכור אתר ששכר המצוח היא המצוה והוא לא מבינול אם בן מה אבל והכוינה למם בחכורם כל ברנקוע וכו הוח ענין מה שנוזר הקבה עבל בשני ביו ליות עלים בשל מדום שיים להמות והוא אמרם מראש השנה לראש השנה תנים ביר ביר עבתות ול שור ית מבקבה בתוקה ובמעיצים טובים שזה ביד האדם בענן וצויין של אים התוספת מופים בי וויים בי שבי מישבר מעוה מצוה: אום בבו לצד הרע בשי שור בורי בני ני ריבון לי בי פיה משבל ומוח לא הבין יהמים וחומ וחבינו את אשך יביאו וחבה בופשו החדם תולה ומצונת רוחמים מחחת המקום ולנה צדיך החדם לכוין לא לתקות שובה. יים ביו ביו מובד ים מת בבר עם פיות איש לבסי ביונת בי פוף סוף הוא בורעותן לא כל שוובי של מישורם נשמה בשמחום והם העושים שלים בין שע דודים וגורמים לויתחן בינונים משאשא בי חדית יו האת מעוז בם זהמרה הקלה לנו על יב ובן בדרך זה עריך האדם הפים בתנוף בארם לביאות בבלחת אונא שלונקונקטוםיף מעוכביי בשוום פונים לצד הנובניצליך לראות בערם השלת שערין ש להוסיף ולפבת ולשמה אושנה משמה של ביתו ולזה צריך לבנין שהוצחתו ובהתענגו על שילחנן וזו היא בוננת החבם בא מדי שבהכל אנאת השמותה אשר אין שוב לאדם תחת השמש ביאם לאמל ולשתות ולשמוח הלים ימילי בעמל ימי חיין אשר בתן לו תצהים תחת בשמשאמר ושבחת אכאת חשמחה בין אריים שמחת מלכות שמים שתיא שולטת בשנתות וימים טובים ואין טוב לאדם טאם לחבו כי ילשתית ולהדאות שמחה בזמן בעת ממשלתה בשבילשיתיה לו חלק לש חבא והוא ילוינו הבה

לובו ויציאנו לעו הבא: דא והוא שלים אושווכל שחתר ושמת בל מה שאובלים של שלים במותב ב ממולי שלם לו ז ב לישלים מרשיות ושמו לוימין לוימין ושעמו מבן בשיק קון ביים מו בין וחיב אדם לעבוד הפרשה שנם מקרא ואחד תנגום: ביש אומי בי היוד שיבים לקבות הלעז שלו כי אין גדבר פיאם להבין פירוש חבתוב ישאומ כי דוקא התרגום בשעוקר שנים מבע שניתן מסים ברופורינן בק דמונה אמ ל ירמיה ודתימה ל חייאבר חבד תרגום שלתורה אנקלום הגד אמרו מפיר אישור ור לחושע ואקשינן ותרגום שלתו אפולום הגר אמקון והא אמ רב איקא בר אבון אמ כב חננל אל כב מאי דכי ניקראו בספר תודת האהים מבורש ושום שכל ויבינן במקדא ויקרא בפפר תורת האהים א מקדיו : מפורשאן תתנום וושום שכל אי הפיפוקים: ויבינו במקרח אן פיפוף ביעמים וחמדי לה אן המסורות לח שכחום וחזרוניסדום ודוג את נתנתה צדיך להשלמה ושעש התרגום בשעם שער שלתפלין שהוא הלבה למשה מיני ותת בה ידרה ברוכה בו וכן ידיעות עזים לחהל על המשכן ולפי שכזה הוח השלמות לפי בן-משלמין לו ימיו ושנותיו ביחין משחון פה לבעל הדין לחדוק וסימעך החשבים החלה שלמים רם אותב וטעם שנים מקרח כננד ושר זהב ובספר קנה לאות שנים מקרף כנבד אואו ומשף הנחו: אול עפרעון דעם המלבש פיקדם הדרש היה מפור שמרכבות הנקראות אחורים ודעת רז לשהם מלבושי צנורן וכשהיה בנוערן כר חמר כנות שתם חיו פובבים אותן ולא היה יכול דבר רע לאיב אלין ביון שחשה גםתלמו לי אורות חחם מעליו צופנשט מהמלפש ביער ההוא ולא נשארבו מאבו זוטל פי שבואשי הקובעור וצווו שובשובשם ולפי שאין להביא חומאים במולרה עבול לחלם מנד שביל מכל שלצי שוני שעל הפוסטון ולאוזרקס שחיץ לזליולבן ביהוא שלימות העולם ודירים ששי שיירה מלבכי ששען במועד קטן ב ואו מגלאים שלשה דברים נחמרו בצברעם הברש צריק ע בים זונקן רשע והטעם מפע שהם רומדים דיןוה מעבירן גורם שלום ורחמים בעולם ויהיא בידותשהטיב לו ולאחרים: וקוברן צדיק גסאסליא העביר הדי מודעו לגמאר מגב משודים מבשול והשקים הדין אבל לא כמו החשיה: זורקן רשע שהוחגורם שימשה בדין בעו וצב דו מגלחין אמרו וטעמא מאי שמא תעבור עליהם אשר יתניל יאולי היה ה עונשה מעע שגרמה שיתנשט אדם הראשון ממלבושיו דים הה פמא שנשאר שנמהם ימית בוקום אחיזה לזוהמה חהיא והיא עונשה ולאחחיה ל מחני מרק בבית היבדה כד ביתם והאינה אונו נפואות מתורתו: בי לערב עירובי חצירותאין אטור מווהתורה אא מרשות מיתקף לדשות הרצום ואינמי אפכח ורשות יחיד הוא מקום שנחבן אובעל ינגהו ששרה שלת הורבים השמחדברות ויעריםושחת כרמים ומגואות מנולשים ופלבד ש היה רחב)

(דרך **שונוני דישות** היחיך היא הא וא וברוצ משורה! אין שוד הקדושה ומשם מלאה הש^{ת מיוד}ו שו מרשות היחיד לרשות הרבים מחלל השבוד אום קבוש לבווששבוו ועל המבע ש מרשות הרבים לרשות יכנים פרשאפו שפיה זחללה זונה ועושה אותה חוליו: ומצר שמקתים פתנות שאליו מותר לעלשל בו מן משרי ומדצרי קופרים אקור אם לא עי עימב יא מת הכלה הבמלה שמתעובים שם הרשויות שבל ברוומב עליונה ושלמה על תקן לדובין והפוד וישים בקאולאם הכולף: ה לרחוץ ערשוו שוששישעם לבן שביפוי החול שו לשת עלה אחרת מצופם וצריכים עם הקדש לצאת מתיות המשואת המשן ולנקות שניום בוכונו ליכנק לשר האמונה חקבושובן ומוזה השעם צריבין לשבולבנור ברישושים שביום משבשים או יושמר בנפש יוניכון במנישיוןבאירו ו לחלף שמוחתם למוסום ליוערן ב השונים בעשי בתרים תחושום ובשבת מתפשט מהם ומתרבונו בשווה מרבונים שלוווה אופויות למני זו צריך האדם שי היו לו בגדים נאים בני יכלתו לותף בשבי להתראות באש לפני המוח ל הנסיף מתול על הקדש להדתיב גבול חקדש פו במשפשה ולחשים בפול לחצר ממשלת אל אחר כיאז נפרדת מעד שמיל פוד ימי החול משקבה לשפלה המידי ששה ולטעסוה ישרא בניה מקדימין בקדושותו מבשוריום הווחל במשור השם בעת צרתו מדה בנגד מדק ועלין נאמר ואתהלכה בזקבה: חמבר מהנשום יחד אפצא דמעלי שכתח אמר בוחו ונצאת לקדאת שחופון כלה בואי כלה שניאלה חקדושים לרער אחד נתבוונו ביאלתק המוכל אוד היא כבוד ליכלה ומי הדימין היו להיוביל פעה ולצאת לקראת כלה לחביא הדלקת הנר בשבת חובה על הנשים כמו ששמנו בב במה מדלי שין ובל דבף והיום ב הנשמית שהם נירות העולם ממנה באנת ושירות על הרחוים אליהם ולים נפשית כה והם צירותיה ולפוד זה מושל על האשה להדליק נר שבת וזכות בדול הוא לבנים מדוצים מאירים בתילה וביראת השם מירבים שלום בשו וגורמת לפולת אווים תפלת ליל שבת פבר של וצרבה להדלים שתי בועלות בוגד זבור ושמור: בי בי בין השמשות ערב שבת נשלם כל מעשה ברחשית ודע בי המדיקי J לח משול שנברתת ננש חיה קדש היום ולח ברא להם גופות והן הן המודקין בראיתהם ברשת בראשית ווה פוד יהעוש היהערום כיבשביל בריאת אדם שאמי שמושישוצלוה מתקצו מנחש יה כב שיתכשם אדם מובבדיותיקרים ומם תחמר וכי לא היה מפשף במובה קבל קדוש היום עד שיברא להם גופו ביילבישם במדרש ילמדים השיבו פיבא לשוף לבריות שאם היה אדם כא כדרך והיה כידו כלום שלמעית או עשר דבר וקדש עליו ביוד אות מידו מה מד מב לבל ו ממאור בחרוש של השיב כי הבדיית ההם היו ביש בדי

מית משרוא היה כי מבה משנה ולצי שראה הקצה שרצוכם ח מפניום לרוב תקפם הוצים פיות נעולם נבנה עד הקדושה ביוותה שלאנשומה בנו ענו חלף חלך לו שונים מרים וחוא תוום וטובאבן הדוד הטעם המפורך במו שמבואר למעלה ובישות הא שהפושעין לוקין בין מטויה למעריב ואום שומורקות והוא רחושג מנונים צלפופרים חחק נמום ילפר ואיני משון דבריו כי מוועל מוי שנותר ומבחן תשובה לשנה בשרד שמחבין בשבתות וביכנים טובש ואין שבי ליוכנין ששור קדש היום ואין מדקין אוש עודי במדוש משי דבונ ערקיפין בושלב לופין אדם בירושלים ושדו עון חוום מיו שובר על עבירות חולים שולבין השושם על עבירות חיום ולע מיה דין יצואלן משולות כש תקטש מושלת העובר היושפיורך מושפושורו קובן בלילשטי כיום שמנו בל והרששה מנות בנד שוצורים שנובות הייו וכשול על שוופייה על משוביו כל חביבו מום שוף ליברי שב נחבו חומר ושוי ריוום שייין לע קמון במה לפליות בנים לש זה מותורם הסתות מפשר ע של נוצמות שברי תבלה ופררים שליו נונובלי כבעוד יום שקושין ומולעון בל בללה בתקנה וכופ פניוב לי משו הקברים וייץ ביונשי וביומר וחוא לחום משעש בה ואצי בשרה: חיור שתכלתשה בשלשוחר בתבו על צברות חלילב ותפלת ממנות שחקום תמי רשלבין הצובים שוותיום בקורי משורש שהבא להוכש משוש לקיים מנהג ספרד ובוא כשם מותר שווק פו בתקן לאפניו לדרוש בעד החיים ובאסת אמרן בי נתקן לאמרו החול לביש באשות שהם נדובות בכל לילה על ידי שנוש מנות שלמלאש תכלה שהם משהבים ום זה וישבו הנצות בנגד שלש עשרה מדיע שלוח מים שונו מבקשום ב שוצשות לפוען יג מדותנו לפחם על נפשות בריותנו שלם תנשה מדונ הדין בהם חלון אנה שו שמות או העולם חפור לחמרו שהרי היא בקשת שיקר: כי בשבת יש מנשה או זהאומרו גדול עוע שגורם שיתעודר הדין אחד שנשתלק ובסבוע יתיחק מקום בי בהתעוררות שלמשה יתשרד למעלה ולצי פך אין להיביו דין בי בי לשה שלשים מושלים בנהעם תותיד דומה אם משודת אמוריד ושהאחרים תחתים בנושים נפשות הרשעים ובלבונות שלמולחבי מבלה כולם מי עשים ביהום ושומע קורם ברשעים בעהם מוחין ואמ ויוי וחין ממוכרם עליהם והמ חייתם חללו כל מיהשבוע שולשי בייון תפלת ערבית ודעין אותם אשרהיה שחושך מעשיהם ומהלהר ים היחודים על משרים שוני שפועלישם אמר הכוב נחית בשותשך מצשיהם הני חירשי אין ול וכיון שהפחל

בינוירי מבחד בלילשי מבחבים שלשמום בדושו בלי לבך ונקעו בב כי אומים שונים משמית בשום משחית אף וחמי שיין שוופו וושונשעבול שבת מוקתלק הדין מן העופם יים משלשין בייוון שקדש תיום נעבאין אומ בשבת ומוא ה מיצי כף איני בשות בעוב שבון משום שלח לך המני מל הרשום בשום אותי בינות בשבו בשבול חדיי בוניות בין דקאים קמי מלבא מחן דגוים לידי על הרשוש בישרם ביווע במילוקותו לאנקלשו ומולכי ואו עבי ומשעשונו אינלחתום שמור אתעמו שראל נהכי איתא במדרש בי בשבתאין עריפים שמורה שחשום שומוכו ותבואפנרין בירושלמר ב כן דברכו שו שונות עיונית בלילה לפיכך מו פשוקשינונים את עמון שפיל ו אדול היא דתומה בחור אושל בשבת אוסוופרוק עלינן סובת שלום וזו מוון בשום בסוער מקושו בשל שיוו ועוד אמ כי בשער שישרו אומ ברכן בערב שבת כת קול מושם בבינות שונושנים שונים שונים עם בקדש שאותם מברכים למנוה בשביל שיתברכו למעלה כשה מחשת קודישים אשלים בשביל בזון בעולם הביו : ואיןישרא מכרכים ברבא זג עד שנותושיום בנפיי יפיי נווירין קיים מבווים עד והושיעצו בקרוב למען שמיך וחותמין ופרוש עלים מוכתשלום אד פובת דנד במשל שם העילם מה סובת שלום בכל הבורש פובת שלום שלינו ועל שמו ישום נשל יחוב בשום שלים ואנו מימען אותה שתשרה עמנו ותהיה וצועה עלינו מחסים חבושה יום אתר חדשות וסנדו חדש יום השביער וזכמנו לחתן פוד תפחלת ישרה ומששת בשת לבק מעיקם שחיי לכיחית חיצונית שום מקה מימונה ולמ כך נתקנה מנפל יים שבם בים יייה שלח יניביר ויכלו ואעל שאמאותו בתכלה תקע לאמרו בנס אתרה שריח עדות להקצד שברה שמים וחדץ בששה ימים וביום השבש שבת ועבוב עמדן שניהאנשים ורכשינן לו העדים שער די שיעודו ביחד ומעומודולם בשיאות ביחה ומעומד בד כתב ל דיד אבו דמהם לל וכן כתב הל ובן הרחש לל וקשיא ל שורי בן שפרי בני ישל את השבתוצאות היפלשולם וב יאין לך עדות גדולה מזה ולמשומוים שאין דען ולא מקבלון ורות בלילה ואין לדקרק להעיך מעופד ועוד בתנו מעם אוקים יש שוב בשבת חין אומו י ייכלו בתפלה מפני שמתפללין אתה בחרתכן ולבך צריך ל שיתפלל יעלאותה שבת שצריך לאומרן אחר התפלה תקנוהו במו בן בבל השבים בדה לוכי כים טובשחל להיות בשבתאי אפשר לאמרן ומבע זה לא ישכומום ליום בלאשנה ונראה לי השעם כי בייכלו יש לה תיבותי צריך לאמרו אחד התפלה כדי לושלבה המען שתוח שבעים כונד שבעים עשרות שמוטצת הכוהימשבעה מעלות שעליה בזוע בל בששבן שלשה פעמים שביעי ועולה לששה פוד ששה שבתות מאם הבמם ולמשה מהשים ובינה שבת חחד הוא ומכע זה עליך לבפלו אחד התנלם ביבוה כולל המעלות הקרושות שותושה מעשה בראשית ולפעם זה צריף לאמרו משומה שאוא פגנד השולם העליון ואמודין ביי שובר הקדש אמרב

המענה

かっとうないがある。 בסתשה בראשית של ויפלן אל תקר השלמותוה שהוא קשר המעלמבדייהוד שהקצמעשה בראשיתני. והנה חמש נואשית והמכוין בזה כמנה דצויה מושו אינו הוא שאמ בהא פרדם אם כב תסרא אמר מריפוקבים פל הבי מלאבים המלוין לו לאדם מצחים ידיהם בלים שליון עימד ברכת מגן אכולת שהיא בתפונות שבע ונתקטו מפע השנור בורותה בל במה מדליקין יום טוב שחל למיות בשניב שלוו שבור היורד לבע הוצצה מכבית שעו מוציר ש ליוםטוב בברבה מעין שבע ומשיק שענים משום שברין הוח דאפי בשבת לא באעי בשיכונים ורבק האדו דתוו בו מישום שבני ששי יתקיות וושי דלא תיקון לא תיקון ועל דרך מוופות משונה ברכה זו במר של של שיו שבות למוד ליש צון מעון שבע ני היא מעץ שבל צליוטת בי הכד בה מויח בלולה מכולן חלבי שבושר מלילה שיום בכל ואן שם חלוק ניבוקנה לוניו חלים לחלוק לה כונה זאן בזה קצוץ בי מפוליםם ביוני לשבת העליון לבת זות ולפיבך חותמין לילשבת ועותן בה כבלו שבונהית והם עודים בירך אמת: גרסיכן בל כל פוצי תפאל יום בר יהודיד שב מלחשם מלויץ לו לחדם בעוב שבת מבית הכשת לביוט אחד טופטוחד דע מצא ברות ות ושולוגו ערוך וממומו מצעת מלאך טוב אומר יהיר צון שתהיו לשבת יהרת כך מהלאך בשל שרחו אמון חמינע ענון זה מצוחד הינו בצמדרשו שלל שבי עה כשאדם בא מביר בשום באים עמו מלא בים מישי זה ומעד זה ושבינה על כולם כחם עלבם ובאותה ך אף ונו דין בעיבוף וצ ביאתה יני מחפי ונו לא תאונה אליך דעה וג וכל זה בשאם נמקשל אשפיום בשמחה וכשהשפונה רוחה נר דלוק והמלאכים שלחן ערוך וחוש לבשמחה שבנה אומזה שלי הוא ישרא אשרבך אתבחר ואם לא שבינה הולפת שני הרע בא וחיילן עמו ומתחברים עמהם ואומי זה שלי הוח ימן חילי הנה מיד רוה שורה עליו ומסתלק יוד מן האיש והא מן החשק ישארים אש אש ומדן בה טמא החואו למטעמותנו שלרע עין ושולהנו מלח קיא צוחה על לפי כך צדיך להזה די שבת בשמחה ובהדלקת הכר ושולהן עדוך ומטה מוצעת לכבוד בני השבעה לקום בו ברכה מכחות זכור ותיום השבת לקדשו קדשיהו בבוכה מכחן אנ מקדשין על היין בכמשתות אין לי אא בלילה ביום מבין תלושמרתם את השבת ונרסין נמי בנריק ערם בסחים דתנה לבנן זכור אתיום השבת לקדשו זכריהו על ביין בבניםתן אין לי אה בלילה ביום מעין אל זכור ועל דרך האמת מה שחייבוט לקדש עלהיין הואיל ואכלה נכנפת לחובה צריך לשמחה ולומשיך להאצלות מח הקורש ממקום יניקוד פוד בחד יצחק ששם פוד היין המשמח להיבושים בראותה בד בינד מברכין אמר ל שמוף בר שומנשאל ל יונתן מניין שאין אומ שירא בי שלפיין של אחדלוני את תרחשי המשמח זהים ואנשים אסאנשי ב

ומת שווין שוויף שווים ביות ביות ביות היו בזחת הי ישףישות תכות בויכלו ולה באשר קדשי משנים אלם בניבות חצמה ושלש. מעלות ש מחים ידי-שבות שלשא מעלות הנכלנים בהם יי שביני עבו חוםשלשה בעמרס להיש מוד כלל חמער לכתן מתל שלמו בקום הלים מחות בן מישותי במדרש שלדש בי על בן עדיך לכתן מתל שלמו במור מו הבעם בי אות בי אות בי אות בי אות בי אותר בו מושמאין לו יין מוקדש על הכת דיו והצעם בי אותר שלמו שמום אבות והגבירה חדי של משמעות לא שהיין מצוה מן המבותר לתושבו ביוח אקרישי ובבותרוש ויכלו שלשה כעמים אישורים לומר שבלובשבו בא בתבנה אחד יא סעודת ליל שבות באובל וביער און איכל זכות יש חיה" עם לאחרי התפה ואחד של אבום ו יתחניה ארבעה שייבים וחם מורועים להשניון בכלושומושושוש משום וחיות אומש רי פנבם שתחתיה נכנסים למישות אחד בהיתלוח חנון עונג פיבושום שומיות שלומום כם הישר במלך וכמה אלף אלפום עומדים עלהשליתות מום וויושותיה לפונלו בונים שובום המרך וכמה הייף היכים שמוים על היחך מתענקם עלין וכשומות שמתענקבן בבי שנו אין מערחן היחך מתענקם עלין וכשומות שמתענקבן בבי שנו אין מברכת השלחן ההוא השמדים עליו עובין אמין והברכה שמתישות במוח בעשב בי יענה אבל בשלואה שחיץ מתענקם עלין ביחוי שמם בי יענה אבל בשלואה שחיץ מתענקם עלין ביחוי שמם בי יענה אבל בשלואה שחיץ מתענקם עלין ביחוי שמם בי יענה אבל בשלואה שחיץ מתענקם שלו במוחים בי יענה אבל בשלואה במין אות במקום שחור הפך אהת לנב בי יוחים אותו הוצי בי ימין אותו במקום שחור הפך אהת לנב בי יוחים אותו הוצי בי ימין אותו במקום שחור הפך אהת לנב בי יוחים אותו הוצי בי ימין אותו במין מוחים בי יוחים אותו הוצי בי ימין אותו במין מוחים בי יוחים אותו הוצי בי ימין אותו במין אותו במין בי יוחים אותו הוצי בי ימין אותו במין אותו במין מוחים בי יוחים אותו הוצי בי ימים בי הכימיה ובינום טשה ובאל יהי לי מושך חסד וצ בי עונג שם בו בינו השרבים העוברים עומדים להצילם שלה ישלוש בהם נהר דימד לפים שים בו יכינגנו לבסינוית לל שנת לרמוזאל אבלה למד לילה שחיין מת שו מעל מו ולפטר וה עריך לטעום מכל דבר המוכן לשבת לומוז שה יביבים היינום בשרת הים גי שנן כברבות ב ניעד מבלבין ובשטובם בינורים לשנינעור איני בכרית בשצתשנ לקטו משנה אמר לב אשי אזעיו ינסים פיתי ובצע מים לחס משנהבוגד אבור ישמור יקבלתי דגא דשהן התודמונה ובירש ל טודרום הלוי זלבעען שנלא תוכללהאות את כב פילא יראבי עובתן שתלמיד מבמים בפוקה מליל שבת לליל שבתועל זה דרשו מהובה ישר כריי יתן בשני זו הים עונת שלתלמידי חכמים מערב שבת לעו מנפ שינן געול כל ששת החול שנשער החצר הכניאית הכונה קדים ימי המעשה וביוס השבת יפתיח וביום החדש יבתה והטעם מבעים שי תלבשים בימי החול השובנים מיחוץ למחנה ולני כד בימי חחולחים שב בב תנן ליום הכסה פוד וום השבוע יתיחד השבת עם בת זוגן לפי שחדימה ביות השברו ימי ניה וחחשה מותרת לבעלה סוד נעלם לציבר הצדיק המזדווג שבישות בהחול אותוב) היוצא משם נליו נחמ צדיק ודע לו שנעשה בזמן שינה הרעה של אותוקרש חול ובשבת

שנים תפתחה לקבל הפעשות תלובה שומו שומו שומו שונות למוכלה וצמידי מצוני: סנישים את מטיתיום ועליום סיג בו שומיי ממים שמשר פיש עינמובל ביווים יהם קמים לנסוק בתורה בישום שו יין לי שחיון גושבת מהבוואר אמו ירוחצת למונ בשמים שבון עין וצשם אים אשד ישמרן כדיה וחציו שמראת הוצד שהעצים אביושה שבום לוכון לקראת הבל בבין לקראת הבל בבין לקראת בב בבעלין ונוחרים כאשר חבק בוראם שהוא חדיווב העלין ויי וווד הבל בבין לארש יהו א ב ארן מעשה הטולם שהם ימי הומל שיתורים בבריתו במוזן שיתושבים שיותר מקרום בריתו במוזן שיתושבים שיותר מקרום ביתו יי וכים וחובי נגיעוניף שער שם מושות שומות וביחי הובובם מיפונבל השי שיפול בבעור יראש על הם ועל שום ביות מנות ל השפחם ושונמות ונו בביות שיה בשומות ניונן האין באומווש ביון על אומוועף דושלש אלי שור נדישלים שלמושלם די ושום שים לבן ששורותיי יו שות שות של של שאוני די שליו בשלשוות מוב מבוים מתמות שם עולם את אלות ליים וי שר בריים וי זה והיום משונים שונים קצומון ובנוסקון בתורה כלימי חחול ובליל שבת מוריון שומו לקרים. שלשו שומו ניוומות לוע פרי ושרא חשר בך מונמור: יב תפלת שחורית יון כיחות לביום לביות הכנפת ואומ הברפות והקרבנות בשאר ימי החור ואשמה להתבשק פיאס צרפרי שייחת ותושבחות ובתפלה וברברי תורה והמתניקס ביברים אשן שעמיני אין איי חלין באלחי ישרא לפיבך עליפין לפונעסק י הורו לבי חראין שבת משמש כשנושע במים עותנו להחיד חג ואומ שירוה בחול געים וער. שפול בשני של המוש של ייר אוך עם שמש ועבר דעת נישבי יין בני דוד עה אומינו לפע המונים במין מלוים למעלה שותרים או של אחון הברית אחון בל הארץ בי הבל דממא : למעל מומור לדיוד שותרים או מו מומור לדיוד במומור לדיוד שותרים או מו מומור בל הארץ בי הבל דממא : למעל מומור לדיוד שתרים או מומור בל הארץ בי הבל דממא שהימור עליהם שלמה עה ואתר שונן שלהקבה וחמר מסברים לל מחירים שחם מקבלים ושאר יהיוה ל בישא משם להאר לכל מה שתחתיהם ומהאור חהות מאינת הלבעה פלח מה נס נדי שבעין האם העליונה וזה הוא שאמ תורתיב תמימה משיבת נפש ורעטרת בחבושים בין שבעל מה שחיום ביות ובמלה משוד המשה מחודות שעליד שהם עולים לחמשים ומצי האים המש בחמושה בשות נתמשא בהם ששה הוכרות כנגד ששה קצחתשהם פוד פשכם על והצח הלבנה משלים בשלים חימות השלימות העליון ביום חשב תולב כך נתקן שבח אומרו בשבת ואות בו ביום ביום ינדיקים והנה השמים נוכולין ברחש ומחירים לשחר

ומששמון כל העדים ומנה לבנת מתקנת למחיף מן השמש וזה ששמו לפני אבים מהזקבלהתה. ששמו לפני אבים בים בים בים בים של שתבשה משוג הביו מהזקבלהתה. וחשפת הזה בנים

אונוייי פיינו שפניון לרובלה לעני בני נששישושפנים בפפש האישואשאני האם העל ב מרדיו ברכותנה ואז הברשו שוכה על חברישלם ווהואו שאומי ויהי בועם יי אהיב העליון הבא מגעמי ושור פהגו לימור שיר שלבעום ובפורבשוועאי שיבו בפר ו שירו ליצישיר ושש בונושרנה הברות בדרך בדרשול בל פולצוד שמין אומ שירן אומרות מומוד שידו לצישיף חדש ועוד דרשו המוקמו של שוד מחיר נו ידעת כישעם עשר בקל אם פלות הבשן היוצאות מפל אדושם תמובון שום ת שלשה לכל דוח ובשמושאות חדון הברית למועלה התבואות שם פרו שונים ביו שאמר חדש וממיך אומר אותן הוא פוד ארוש הירא שאומר ושש שבות ומתחדש כנשר נעוריה וזה שוד חדש חושיעה לף יבועו אוכוע פרשו חובשוליוו לקבל האדון כש מעלין אותו כושאיו אל בית שפוש שורי שמוש ובתו שי צוניוות ו הוא טוד עליית היכח להתחבר עם השמש תקנו שבח זה לאמודו בשבת אש אוקו ארגעל מזמורים אחרים אחר זה והם אשא עיני אל ההרים שמחתו באומוניםלי אתעיני לולי יני שהיה לנו וזה סודן : שיר למעלות אשא שיני ולחשום ביי שבה הכלה למעלות שעליה וחומ במעם שירה אשא עינ אל החדים וכוביים וכרים אלה אבות בי שם תשוקתה מאין יבוא עירי פני וחקבנה מווין בנו ביניים בשיון שניירה בונד ששה קצוות שהם פוד השם הגדוכ והפונה במעלה בשוד האבות ועולם הלחמים מאציל עליהם מלמעלה שפעהבובום מבל הברי ב ניהי מסוכבת מבלעד אלה יבובה ערל ושמית כי ימי הואל לבוו

בין המעלות לדוד שמחת באומרים לי בית ינילף שבח זה אמר דויד לה למעלה אמר ליה אין הבה יושלים הבניק כעיף שחוברה לה יחדיו ששסעלש המסוד שתם עשרה עינות מיים היוצאים מעין משפט ובננדם תחתהם שמעלים! בקחות למשכט וכשאת לבית דייד וחבל בייהוד אחד וצדק ושלום נשקן העדיק הנון שוב אבק שה טוב לה כדיה הלוא חבקש לך ממוח ולעי שב שבעש אומרים שבח זה:

עירי המעלות אליך נשחת את שב ומשחשה ם הכלה וישרה יישרה למטה משבחים שבח זה בנגדה היושבי בשמש בייעלה הה שמש והכל ביחד בשבת ולפיבך מנקשים מידי אלהיהם שיחתם בייעל ההו מרו לולים שחיה תכך ואז ישפש גרון יין גב לאן מכעיונאדם אתם לדם לרוא יתם היי אנו אדם תונה באניתונות אונים אונים של שנים הנונם שבתיום שבחזה ישבה הוכשות לבולם משויבולם שכולו ששתב משלתזקים לראות באורהוים ועובוא שמוש לולים וה קום עלים אים זו משום משונים יניידע אוואור הגדול בתך יבי שיווש שום שכם לשעום נפשיפן בעפור ב כם ופצ ששיבו זה טאול לשכתו שבה שוווש אותו גל בשכת שחווו זה שוש אועלו ג'ל בשכת שהואו דוב כתביום מציובלה דוצחה מרשונם ומיוו מרשוב הקדש שני היושות און המלה הזאת מולבת שם ושבו ובא מונם שום ותיור שם פורוחם אשר יחלפותו ומם חשמרים כא בשל מוריושורבתי וישרי ביום שבעדוניין לשלועי שעירת מו לינשום מי שולים או בוום לנשילם יום זה שווחי פגוליבן בשי שווביורים בי ושבקבת ביף לי לישת ניוום בי מקרשב מוקרשב מוקרשב מוקרשב מוקרשב מוקרשב מוקרשב מוקרשב מוקרשב מוקרשב ו שובהים לה בניתנוני שבת שמה וחב מבקש ליתנה לישרא לך וחורשם השבת שבואו שומד איון שמייו מעין העולם חביי ונעו בוא בבית ננקיו וביז גני ישראל ומטכר זה אומר השבח הז ו שבן מוצשות בראשית שהוא תמרוש וקנפים וכנפלאות שעשה הק בידי מולם מב וחשבת מונה על כל זה וחורישן השבעה עממים והנחילו מרה על בחושנתה וחיבולת ושמירת השבתהוא קיום הארץ כדאמרי ברי לא חתנה ירושלים לא שובול שתולל בהחת השבת כי חלול השבת עורם מועל ומתוך כך חובב יחשרים שלפולה ועודיש בשבח הזה בטחון לעתיד הוה בלו ביהשם והזבר שונהמאז בבלנצ אותיו אשר שם במערים ומוציא עם מחשם והזכד יקנה לעולם חשפה זה שחמר פידק יני עמן ועל עבדין יתסדם שבי המנים ונו אבלישר אינו בין לא יביקים ביו לבהם והוא יעשה בבל הבוים יסבלה מוחר שיששנד הנדו לעים שובש לעולם חפרו וישבו ששה ועשרים בפוקים פתבדולה עולה מואוה של הלל הגדול בושרי לזל בי גדוליבי ומהולל מאוד והנה הוא רמז בת העלון לעיבן אומרים אותו בשבת וחזכיר בשבח הזה חרוש השלם ויעיאת מצבייבו יים שחת על השבי מעולם ובשבת מודה על הכל כמו שוברנן ואחר כך מוביה ימשת האדץ שבשבנו לועל שבשבר שבשבלים זכר לנו אולי פוא דמו על הבאולה השניה, ומה מד וצרקעו מצרים שונב משוד לצאולה העוצדה ועל חומן ההוא אמר נותן לחם לכר

מור בך מציו ליול אשינוים הווארמי לשולם הו שיבותנוחות חעל שנות שבת וכימחה מוושים ודומות ומעלוי ולפי שהעובי מייי יו שולשף אבאנים בנוך שמור עד מלך מהולו ב מומוך שיר ל שמשבת שיום בפרוי ל לישור פנק ש פייוםשבת ועשיים שבת ניעל אול ביון שלא משל מון שלא שלשבת בא לויי שיר ליום השתו אמום לו השברב ליאתה מומוך אמור המומן המוחולה ניומה שנטוב למשת למבוג הכועה לאם עה בחשבת בנה משכחת מבלה שבשיר הש למלך שהשלום שלו והחמה שאנואומ ויום בשבש משבה ואונו מצוור אמרלי חודה אין לך שבח וקלום לבכ ה הבה המות שבו שלשבתה עליובם בית לו באחד ואפי זמו שלשבת ממש משבח לו מחד שמור שים לינם חשות עב לא הוו כר עם אומרו בטעם ואל משה אמר ויקופואל משה ובנוקיים בעם שלף השעד שוול להיות בשבת בשביעי מו ואן אומר פסבוור שייר ליום משבת לשולם מנוחה לחי העולמים והוא שוד בעלם ורמונהו מברן נקופין הזביבות עד ישי משברדו כל זי תכקד אתשמך פוד השמות הפנחות במוד השלמים שלשעלה למנטה ודערים מפרך אותו למעלה נמצאת הפלה ללולה מפוד בחים שלשעלה שלמכוה המוכתר בנפש יתירה בחול מתברבת מנשמות שלמינו אב ובשבת מושב הפורחות מר העולמים חניו חייו בלולה בכל ומערבים אותה שבו הל נשמת כלחי הבכן את שמיר זו להינו ורוח כל בשר תפחר ותרופום זכב בילב לשומים ועם מער מער אל ומבלערוך אין לנן מלך גואל וממשיע שנוקלמשל ב עוקדאיי לנו מלר עוז כו פומך לאאתה אלך לבדך אטונו מודישום ביו תיצות יון ביש שה א מחר ש דיא כול לת כל המעלות ומן ולו ביע עד מלפעם של מעלו מע מקרמוני פודר משים שערי בנד ואו הן ואי בנו מלא שילה בים ולשונונו תה בתפוב שות בל שבר כמרת ב" לקים ועיצבו מאירות בשמשו כידים וידעו ברושות בשבר קַלוַת כאי מרכאיז אני מִסְביקין לחורית לך יבי א'היבן ולברך שאך מלפעו על איין אלפים וריב רבוח ובבות בעירים השובות נפים ונפלחות שעשית עמגו ועם או בים בו אילר שבח אחר שיש בותיבו ת שהוא בכלל עשר מעלות ואלו הן מלפנים מותרים גלת להיכו ומיבית עברים מדי קנו ברעב זנתנו ובשובע בלבלתגו מחרב העל משירבר מילבון ימחלאים רפים לבם דיל יתנו עד הנה : עזרונו רחמיך ולאעזבונו מפולד עלב נאיברים ש בנן וכוח ינשמה שנכחת באכינו ולשון אשר שמת בנינו הן הפתחול דיבום ושכחו וים את שמד מלבינו תמיד כיכל פה לך יודה וכל לשון לך תשבח שם שיוודך תבפה וכל ב וד הכדעובל קומה לפניך ושתחוה והלבצות ייראוף והקצב בכולות ובני לשמף בי

שישול יופוחת לדר תקשיצי ותושים שער לשיש עה וליח הכושל מען מתיבשלושפור שו ייחושף תקון זה גרול מתקון שלוובו שוביות ון שבו הצ עלה העליונה סוד השבש ממחיר שם שאירים ונוונים כל המרכבות והמכבשוב מלות מל מנהיצים שכחזה נאלף בית בליוה בין אות לחות להיחות שלהת כנגד מעולם שביות גדול הוא שלם הנשמות הנק שכת הגדול ותהייושות אותיות ראשומת ביות ביות ביות בלות כנגד חמשוש ערי בינה ושתי אותיות אותיום בשת בשש תבות ביני מאל והבולם והאולנות חומו בנות ששתשול בני תבות כבנד חמו בבין שולבות הרובצ פוך די בו בינות בונד שו השבוד הם דיושונין באותיות אמיעשיות יש עב תיבות בונד השם הקדוש ישהין בן עביון ובות שוקטן שותפשרצו ובו שתעשרת ענורוגש למהן והונבה לות יוכה לשבחו לעולם בני וומר המאור הקרוש בשם על כי נששבח זה שלה למעלה מפלין אותו ששים מנדין או או להעשיל בנ בשור שואורות וצמה עדיקים שבגן עדן מתעטרים בן ועולם שוש בנומדים עד שחוש קדושת מופף ואז עולין ליזון מדו מעליין בל "מאור, תפלת יוצראכות גבורתב כך שבחוזה גדול ונחמד למעלהי ושת ביום באמרצע פוד היבל הקדש ממון באמצע מוד ישמה משרה שמוד מאבות מו כה שבפתב שמו במתנת חסקו מוד התונ בעל בה ורשכ שני לוחות אבנים כתוב בהם שמירתשבולביניוביי כי שוד של יולניק ואין לחשוולין בו בלל כי כולו קדש ליצ ולני בך תיקנו לומה ולה כתוני בר בינו לפיי פישין לאומות למטה וגם לא לניםם למעלה חדק כקדושת דשבת ורנו דממדיכן משלקים אמלשצונה בלמצות שנתן החולה לישרא בנורםית מול משברת שלעה של ביני ובין בני ישראל ודעבי מטעם זה רא נוכרבן שיעור מטאת כמו שודים ביאינן עריך כי בנקד ישרא נתנה בת זוג לשבת ושלים בכלחין שטן ואיץ בגער בין ואימ דעדים ושעת רצון אנו מבחשים לפען עלינן ואימ דעהנה במנו חתכן מו ואון די ביים ושים שלום והבל שבע ברבות דנבדימותעולם זחחרבך חומשליה צבור אהנדה ביחות לדעת כשמוצא שונ והטעם כי מקוקזה ניומר עלקבלת התורה התוכים נותנה בשב נחוד ישכו ה פיסוקים לנגד הבעה הולות שנתנה בהם התורה ישבעה שעולי לקרות ושבעת ימי בראשית של בכל גד המפשיר והנה הסתולה נציאים לתוכים הכל ביחוד שלם בשבת והנה התודל בשלתורה ואחרכף בתובש ואחרכף גביתים (הורות מיך הכלה שמורא בול ועובה כמה שאמר ואנאהיה לח נאם חומת חש וג׳ יפוד הניפוק בי בקבלת התודה חלו שבי דדנו כי יצי חוא האלהים זו משע שמית איך הם אחדות אחדי

ולא יתפלדו והשמוד חולה שבפחב נתוכה שתשל פה שקבלו ועל ידם מ. בשנ השמודים האלה כשנוה מו שב בחות לבן מאו בשורם על הרשע והשעו באמתות עי כן טאמר בנים-בונים דברים של שני שני אין עוד מלביח וישובו עשר תיבות כנגד עשר יבחת משרף " ליאיז נמוצאין בהנמא שמו בבר או של המתבה ובנה לא נוקד ואין בו שומשעם לא מפורת אם ספרתורה נהנדה דווא כי הכל נמפר בישות שיב נוצוה שחוף בבין דמנלה מחי דבת יקדחובם תורת האלהים מפודש ול והשינה בישות כלה נכללה עם בודה פוד תורה שבכתב כל הטעמים והמפודות ההם נרשמים בה ומתערבת בחם מפוד תוכם שבבתבי משה המתעברת מן הזכר ולהודיע שתורה שבעלפה משברבת מסוד תורה שבפתב והוח מפועיל בה כלאותם טעמים ומקורות שיהם דוגמת דבקים עליונים והית מתקרשת בחם לפי בין נות לבוחות הכתב שהן האותיודב יבדן בקדשתן לבל העם וסמך לזה מיה שכיב ארור אשר מינוצים ארברי הומוה הזאת וג׳ בדי שישיבו אל לבם סוד אמונתן שלשרא: ושרין שכשי בעבר שבעונימי במושית עלי קולות שניתנה בהם התורה ובהן קורה ראשון בו מוח הראש ומחרים לף ומחרים ישרא ביכן דר הששי הוא בדוגמת הצדיקועדיך שיהיה הגון ועליו נאמ מגדלעו שם שיבו ילוץ צד בְּפַבֶרְ תַּנְרֵהְ יְרָיִץ הדברים הֹצְדִיק הזה ושוב מיראת מלאך המות שיאבין ימוש וכאל ביבן מיציני גומנה שלחתיה כיחם דבור חחד והמדבר אחד שב ודבר שות מות מות למעלה ופולם למשה שנותצבו בתחובת ההר ואם שלון לאחר בוןריאת פול היו אונו ברעון בשודי החמונים שבכבוד התולה " והתודה בתורה יבני ולבו למה שאומוירע מו הווב שר סור בין ישבום התבודם שבשמים זעריף לסדר הברשה תחלה כי כץ מצינו בדבור החום עד שלף השבנים אלטונעם בות אין דחה ויסברה וג' וחמר וואפרר לאודם " הקורא בתודה אפורלו תפוק אים אים ב במקים שבקק משים כל כרשה ונרשה ולח יבסיק בפרשה הבחה בשבת זה בי חום בי מרשה ינדשה וחמר אתה בשבת פלונ ואתה בשבת פלונ ופעה ליום יאלופונים שה מרכבות קדושות שתחת דן בשמוש התורה מרכבה פרוע על שבת פלום לתורה צחותי שבת" ואסור לערבאלה עס אלה ולהפנים מדכבה במרכבה אצים אחות או באות אחת או כל אחת וחחת כפני שבשק הקבה ובמו שמעה אותם באותם פר אות כל אות כל א משמרתן ובשמשלימין ישרא הפרשה למשיה אותם הדברים עולין למעם ופוטלת אותם המדבבת ההוא הממונה עליה ומעלה אותם לבע הקבה וחדברים ההם עומדים לפעו ומתעש רים בבסח הבבודות בלה שולה בהם להתחבר למעלה וחבל נעשה כלל אחד לש בך אשרי המשלים מרשיי ועו בראוי במו שפקקן למעלה: זאחרכד מפטירין מנביון משון ופרשה ביבן הבלה ממיץ תוכה שבבתב והכל כלול בה וחולקין כבוד למלמת ומתוידין לת ובחורת והגו לומר

מומור

יך לדורד הכו ליני פני אלים לש שישי שישילה קולות מבר שבנה קולות ששנה בחם התחדה יך מנו לחפורו ששבת שמו מותוחיי שבהם שנו הקבה ציו רבוח שלמו ולדבו על יתבארו למשכיל אשר זכה כהם: האדון לצית קדש הקדשים בדממה של לפקי בית גנקין שלהקבה ואז המיות העליוכות ובן בשים יבוא מלקף הפבוד בהיכלו ולפיכף אומרין אומים מקדש והסתלקות מכבוד ועלוין מעלי לעלוות משווו של עתיקים תפלה מוסף כנגד השחור מפלי שוולם שמות בנגד שת שבתות שמתחדים בתפלת מושושים בו תוספינותה התפלה ואומרין קדושה רבה בכל רבש בול שבל התפלות נעשות פוני לחושו שלהקשה ועל דכך האמת בתר פוד מקור ההויות שבו מבוצרים בי אלהינו ור הוא שבשם הבית לקו החמצעי כך בתב ל שביעה : מלאכים חמוע שעלה ושמף ישרא בציעי משה שלם משביוום אלה למעלה ואלה למטה ובהעודרות השבח העולה למעלה מבולם יחד יוכד הלכל הנובעל הלאש ומשם לשחר ברותון וחבבוד מובעלה מבל צר מלה מנגד שלשה אבות בי שביו צדיקו שלשלם בולל למודי ים מני שבאות מלא כל הארץ אלץ ישראל מלאה מצבורים בענין שב והחרץ החירה מפבוריו: ב מלא עולם ומשרתו שואלים איה מקום ככודו: מקום אצילות הכנ " ממקום א"ה למש יצובה מעלף לעלוי הלפיתה אלביתה להתקשר שם לעובותם משבחים ואומברוך נבוד בי ובמדרשו שלרשבי עה נחתאבן הקנה מאי מהן שלייבל הדרץ בנודו אה כלחווצה אחרא שנכחות ביום ראשון שהיא למעלה כנגד ארץ שנא מלאה מצבר השם ומחי כיהו מבמת דבות בשם ומחי כיהו מבמת דבות בבור השם מחלו זו מבמת דבות בבור בשם מלה ד למלן שהיה לן משרופת בחדרו שכל היילהני משתעשעים בה והיולי בנים ובחים כל היום לראות פע המלך וכיבר בים אותו אם לו אנה אמינו אמי להם לא תוכה לראותה פתר הל "יכר ההי בנלמקום שחית ומאי דבת ממקומו מכלל דליכה דידע מקומו במל לבת מלה שבחה ממקושרווק וכחידעו מחין באתעד שראו אותה שהיא אשתחיל נחה והגונה בכל מעשיה אמקה לאת שיון מצד האור נלקחה כי במעשיה יאיר העולם שאלו אותה מאין את המכה ממקומי אמי אם בין גשובים אנשי מקומה בחבר תהת ומבורבת מבקומה . מביקומי יבן בחמין לעמוגם אם נעלה השמוף אל ביתן הרמותי משם יתמלא לחמים לנחם על בני הייביקים בו: ובמוררשו שלבשצועה ואופו יראלתרתק אחה פוד התיחדית הצלה עם דידה ומשם מתקשרים למעליהי באין פוף ולפכן אל מנחק ממען לעזוב אותנו בדא מרחוקיו נרחה ליובנים נכולים עמה בפוד התכלה וחינם עוזבים אותה להתרחק מחם אילותי מהאיל ועביא נשהולבים ומתרחקים חוזרים למיקומם אף הקובקאם שתעלה למעלה באין פיף מיר חוזר למקומו בשביל ישרא שהם דבוקים בוואינם מניחים של לחת לחת אחם לפיבך אילותי לעזרת חושה עב ועתה היא שת בקשת

לתניים בי היא עתרצון כי בעל הלחפים ביע וכשישיישור ששקה גשועות אמת אבל בייות וציבו וליוח אנו אומי ממקומו בששיבל ובמו שבוצובל מעשיהן באמונה והיא ה תי מששים שחישות בשוק המפור כה מהמדינות ששית יבים ששית יפים חם סוד בל מעשה ברחשית ולניבך שש בששת והיא המחושות בשלים בשליםות משוששים אין לה מים עצמה בלל חדש בריחה דאויה לקיום שבשות שו מור מורכבות וצמוומת שוד היבלותה ופועלתעלידם השפלים הנה הין ראוים לקיום לפי שומעת שלוח מכלאחת משוווות עץ החים ועבשיו ביום השבע שהגיע עת ממשלתה אם היתה פועלת על ידי מדרתות החושמם שהשתו והיו כחש עליהם ישיץ אימת בעלה עליה חו היו שתי רשיות ולפיכר כל המועל שו שבעולה למבין שי תפשל ויבעל עולם הטבעי על דרך חול הנה הוא מקצץ משיעות וחייב מיתה בי עץ הדינה שולשיותנה לרשותו לצד הטוב זהטה אותו לעד הרע והיי גורם מתחו כי העיד מדבא מולע ופלק אדית חוים מונה חשי ו שריבר בקיום הנאצאים בללאותה במדה הששית לפים דעתה לחאיד פעה והנשאית בל הששי שביעי בי הוא ששי לבנין מזדוע ימין ולמשה והוא שביני למנין מבינה ולשבים בי בי בי בי דעופים מתפשט ועולם הגופי שוקט והקדש מתרבה ומדרגות החול שבתו ונשינון שואצים עותה ממד דינותיהם והופיעה נחלה בלא מצרים שא שולפים פוד מתחדשים תמים מימנוחה פינחן בהם מדרגות הקדש ובטלו מויתנות חחום סוד המנבום שהם התערים שהם נחדזים בהם ונתנלתה המדרגה השביעיתם בבגדי קדשי ולבי כך חויב כלהיתנעבודר במקדש וליאשר בגבולי לא תכעבן אוני בלהיותעבותו בכ ביים השבול שלא לעורה מיירטות בחיל ולהעות עץ הדעת לעד הרע אבל במון דש לשום הבלון במם משבת שב בכשים בני שנה בידיא שולבית וחינושה מלחבה מבליע הבבוד וששה אונה אל של מו של של מו מים מים מים מים מים בים מים מים מים של לשי מפיר שי שיל במסבר דאט משנה ברך של בשבת אומר מור שיר ליום השרת לונול שיבו לו שונה משוחה בית דמים ומינול המלחבות שובהות ודונמה זו אנו שובתים ממוקם בשברב לים ביני מישל של ביני מו ביני בינים מוש במי ב הל בינים של בינים בין מי בינים בין משבים ועש משונה ביי אי אין שושון מייימשים שופבל ובים שהבנו בעדב שבוב ובשבת שובתין והמצח להיולבחברתם ישים לעטות מילאפנן בשעות מי אמעשה ולשלות ביום השציעי ו גרסיני בבר בלבתבי בלבתנוב בת שבתניתנו לי נאלה בלא מעמש וב אפבר ידעת בי בשבת ממשלתן שלשבתה אבללא על עם הקדש לבי שאינם תחתשום שכב נמיזל ביאם תחת רשות של דללה בלבה ומישהם תחת ש שבתחי ינטרכו להתענות ולותניב וללבושי שחרים יינינוע עעמם מבל עינג ועליי אמ לשבי על שבתאי עליו ממוחמו שליו ממוחוק בונפם אבל

נחש ש

מושים ולא יואי נש בריחנת עבויות וקיפוחת לעשות שי חציום מומשלתו לוומל זלש מוכול שם יבוש ילהראות שלאחה יתירה ובשחות רוחה שחין לומקום אנכי בולחת' ועוד יש צדבר מודפעפרי מעלם בפוד וריון המעשה נהנה מזין העליון ובשבת שיודר לחר עם יכר והיה בלול לצליני ודעבי הרוח החוד מתששש שרשהי חשי קרושו וברכה והוא נחלק לשני חלקים האחודים בי לבועלה פשות בונה מסוד הניותן שלישלאל בעען שבתוב בים ומשבישרי כלומרי אב לכל לים התבם יחד לושלם חנקודים ההיא ממע ימהם מפעטרי לכעל המשבי ובשה השאחלק התושין נוצה והבענג כלאני עם שלא שלא נאתובר באלה של שראל עולה ומתחבר באלת שלושל שול של של של באום ונבללוב משור שליונים ותחתום מליינים את השבונהנה הוא גורם לא ביוצרבות ושומים ושליון הנון ביוובשע מטור מוד נחלתו שליעקב חוץ כיום חלה בלה שינוי ששווידיין בל שלישלבודי שושי שבותנים לו נחלה בלו מצרם בענון שבת אז תועבה עליצי ול משובלופן דישקב אונין ביופרים ושרים ילי ביוכר שלואל על ממיצו חנצך ורבר דבן ודרשון לולשלא יחח דבוכן שלשבת בובמן שלוול ובטעם פי אין פין-מלה שיצחה מכיו שלאדם שאין לוקה נאותו קול עולה למעלה ומעודר חדבר חחוא בנק חול ובשמתעורר החול החוא שבין מונים במשודים להפריד ביבנו לפי שאין אקדוש העליון שונה על דבר שלחול וזה פוד נעלם כי ואומרין מות החוח למעלה שניב ביאנ מקדש יד שמה ואם ברבור התל כן כלשכן במעשה חמיר שחות שתשות שליונים ותחתונים וה רחור מותר שמין לי קול ואבל בשמו עות החדם מפי יבה תורה וישביי ליושים בים ממצו קול ועולה ומעורר חדברים הקדישים ואז לת צמנה וראנה ב בי בנון וג איד היישב במצעב בשבת גרסינן בכלן דשבת אמר רבה בר מחפיר אמד הב חמים במינורים אשיפיוד ישלתענות לחלום כאש בנעורת אמר רבחסרה ובן ביום ואמרב "פו ואם בשבת בעבת וברסינן בכרשות פרק זרץ שומדין אמל יותכן משום ל יוסי בן זמרא מיישב בת . ב בעבונה אשון לי בים דינו שלשבעים שנה מדעה לטובה אמ דב נחמן ברי בחק נחוזרין מנכרש וממני עונב שבת מחי בקות וולבים תעותו על תעניתה מאהבתנ שלהקבה באדם מעוררים אות בר לנמובה שישוב לי ובקשו שלוו הומים למעלה וחוי לנלמי שחין מעורדים חותו עליו נחמ ושבע ילובל בחד בעוחמ בו ביום ולא בושאחר לני שחין רשותנ שליום זה צום אחר ואונו מנקש חימום או עלמד שהבעורה ברולט בד אין יושאה משתלק עד שקורע גוד דינו שלהמתענה בו אבל לא שלשבעום שני במוצב יטעד אמרם ואני בשבת לפי שאז משבחין עלינ למעלה פתרמשאשרי מים ויותר בישאר אנשים לכי שבשבת חנוחה ושמחה מעווה בכל העני אם שעי גותנם יש להם מנוחה בינם זהי בשהחדם זה שהר בשות מבל שואלין עליו למעלה ואומ למה פלבצער וכל העולם בשמחה "ל" ינסלתו עולה לפני בעם השומוים וקורע גזר דינו שהסכימו עלו צבית דין שלמעלה פור שבעים איות שנשער שהלמינות או נגלה נפתחים שעדי הרחמים וכל העולם בשמחה וכל בעלי הדיץ הרתר

בפומין לפנו פולאד למיוד שה יא חתבנו ומור שמוחת על כלבג שלפתו ב-איש אחד שהיה תמש בשולם שחושבר יחשולר לשנח שבבנו וראה כל חנוכם ג. מר שמו דו ושרו עינו ב

בשרין מוליון וחוזרין מפרעין פמונן עונג שבת ובשע: " שהחלין מווא היולד להנות עם בין בין או לאושלם שבשלם זחע מהעונג העליון בין שוה לא נשלם למער גם העליון לא נשל לשונלים זה וכלי בזה וביון שבקבתו שגרעון למעלה בן עוש הוח מבחי תקנתיה ליתיב תעובון של יועניתא ובעבן של שיש המפרשים ולשחיי עדיך להתעעות מיד ביום בחשון וחתה שמעתחמת בע שון שקמלו בשני בעובורף אשר עמדו בפודו דעבי המתענה בשבת מבעיל העונג העליון ומפין בבול מפת ישבי חשובים בינם חקדוש חזה ואם אחרבף ביום ראשון יבומן ששולטין ימי חחול מתענג הרי הוא מוכבד לאחר יותר שהקבה והוא משיל גרעון בפוריי הא מונה הקדושה ומשפם הדברים החיצונים של זה שומ חלב של תומור אשלמה בעושמר ושן זה בפרעין מימינו בשולפ חזה ובעולם הבה לפי בך קריף להוכשעת מיד ביום ראשון זמן ממשלת הרוח בהוד שלחול ביון שלא השל סהעד השוב לא שלם שדארע ובזה יש לו יפואה ופימן והשיבאת לים אשרגולות ואין בני אדם נענשין יותר מוזה אבל מוובה מיעעשן אותו בעולם הזה ובעולם בכי אשרי המתדבה באמונה החדושה ומשתדבתמיד בעצודתו שלמקום לעשות הישר בעינו למודבם כן בענין שבואחתם הדבקים ביני להיבס חיים כלבם היום יות לעפוק בדברי תורה דבים ביניד שבכתב היא פוד תפארת ישרא מלך ביופיו תיריעה עיניך והיא חנק תורת אמת של מין ביופיו יכת תובת המת תותה בפחו נתולה שבעל בה היח הכלה השכחת בשיר חשירים וש תוחה של כתב לה שבעל הבתב למו שהנו אומ תוכה שבעל בה והטעם לני שהתורה העלחנה נעלמת שחתרת והיא בברב קודים בל עליון שהיא שנוזה בתובנ זהם בייחוד גמור ומשם עומדת להנלות לפוט ה וזהוח שלת ואשה בתנהו להיחותם - לתורותם שלמי שלהתורה והמצוה הנוכרים בפופוק בדה ואלחדר חודוני שור שור שור של של של מדי בעוכיו שיפפר העליין שובן בתובו זמשם יוצחה תנורה ולפי כך נקרא דבי ביו ביו ביו שיפפר העליין שובן בתובו זמשם יוצחה תנורה ולפי כך נקרא דבי משפה שבבתב ימה שני תו שבעלבה לפי שעומדת על המרכבות התחתונות למונוה שנבהם ומשם בר בים כלב שחום מכלל הייחוד ואינם היכל אליה לוהנק עלבה כלסור זה נק תו שבכבב ות שבשבה מש שני בודים שני עפרים תאומי צביה ובמו שאול במדהש הזיה ובפקיקתין דהתדשבות לבם פנים תמתו לינחי אומ תחומת לאאני גדול ממנה ולח היא גדולה ממני ולצי שחתולה שלבדתב בכתבת ינעלמת הוצרכה תו שבער פה לבאר פורותית עלהישא לאור תעלומיה בדוגמא עליונידי שעל ידי הכלה וגלים ונודעים המחורות העליונים והנה המצחה בוחותם לפעל ולזה רמז חכם הרקים בחמה נודע בשערים בעלה אמ בי עלידי שעדי לדק נודע קשם העליון בעולם:

במדרשי שלה נחוטה בן הקנה חמינחמאר מלמד שהית אונה שלשרא ונגם היא והאכת בינר מציח יתורה חור ואמינד זומצוה ומצוה זותוכה שבעלבה אור זותו שבבפב אחמינוך שברך אתקיים החור קרי להחור ומלחה לחדר צנוע בסופו שלפת אנום שים מאואור בדול בעולם

יון רווייר לאולם כן מבנים שופי שיוויין תב לפרק קשיותיה ולנות מדיום: אעלה איש נאחיהו ימבקו בנטיקיו למעלה להקנה דבל שעה שאדם לפר תנול שנה הבלות בים בים בים הקצה והים דחמר עונלם למוד אדם תונה אם שלא לבים בים של שלא בים עולם לבים והבה בשישרא עוקקים נתורה לשמה אמם החופה אושהרות לפני הדי שישים עלישקיע מנשיקטל "חד בימר דרך האווצים לנשק זה אתיה בצום לפיישת שלוח אתו בצום וחנמה פה בשפ"דודים הנזברים צשייר חשירים המתיחודים בנשיקה כאן תוובלר הפלב מון יתן ישוןים הידיד בנאדי מנשיקות ציהו ובא דרך נפונד קודם השיקם שהאר שהאיש לביום אוכנר ביפול דודיף מיין כלומר כמה אותוקים ושובים דודיך עפר בשישרא עוסקין דתורה בממשלי ליין כי כה משלינרין בינינו נמצחו ישרא מוסיפין אמבת בין בופל וכנסתישיו לשמווקים בתורה לשמה ודע כי בשתשום עוסק בתו דומה למלאך ש שבשת בי בעיון עימה להם כי שכל כל עסקיהם והנה זה מעים בעו חבא שתעדי קים אשבים ועשרותים בראשיתם עה כן מזין השפונה והיא ההשעה. בישים אשר נפלאו מהם כלעור היות במשגד נפשם והנה השבת דוגמת הען ההוא אין לו שפק בבו הוא עולם הנשמות לזה צדיך להשלים נשמ הנו ביום זה והשלימות הוא העפק בונו לשמה וארצון בחמקם לשמה הודענוהן כבר ונוסף על זה בי הרוח הדר עמנו ביום זה ישתלם מבלשר והזוכה לזה יום לאור באור החיים ועליו נאמ ויאמר לי עברי אתר שלאל אומר חשרי וכח לצוון וטעם חפלה מנהה שאוני פרר זה מנע שמק המנחה ולמעלה מתעוררת מדת הדין ובקדוש זו מב בלים בי אים ובתכלת שחרית חין צריך לאמרו בי מדת הרחמים שולשת ובימות החול אופיבים אותה שהריונ מופע שבחול ימי הרעה שולשים ואחר שחרב בית המקדש דין לד יום שחין קל לתו מידובן משלחבירן בדיאמלי לשבו בשם ליחושע כי בזכות העבודה היד קיום העולם ובזכות העבר המולם מתבדך בי העבורה אחד מעמודי חעולם ועתה נעם דך לומר סדרי זיה בפס חעולם קינת כדחמרנן בשלהי שושה אמאי קדי עלמה אסדכא דייידושה ואיה שמיה מבת האגדיתא ואחר בך אומ ואני תפלתי לדיי עת רצון ניסוק זה חין אותי אותי במנח אל לחול ביאן מדת הדיק שולצות ואינו עת רעון אבל בשבתעם היות שמדת הרין שולנות הוא עת רצוץ ביאן מדת הדיק שולנות ואינו עת רצון שכנה והתכלה דערה כי שלום בכל ופיק זה מורה על הייה מד ולשעשות אנקנו לאמרן באותה שעה ואני תפלתי אני מוד הכלה בנסתישראל מפלתי ספר תכלת לשעשות אנקלה בשעה י

ההים ומוצוחים של ושש שניים קורין בתו בשבת בשחרית קודין הפרשה כולה לפי שחפד

יוניין ששפין פישקים או יותר אבר וצר שעורני המנטגק ומיאז שיתני שונים וויים שונים מודי חה תשנים בחיו הבחלקו שעולה לחומר עמו וה אבורה ב שושף פוד צריקו שבינים שום חצמורי שישין ושוד שהשת גבון עלידם וברי השבעה מדרג ית ממתיקים פוד יחד ונותה הודישימו אחד : ובשרמשו שלרשבי על תלת ענה היעון ב אבר ורביעות עלותא דמום שתתת ישובית אתה קדשת נדין שבעוניו תתחה דאיה מקשק א דה ליוחי דחית מד בַחון וקדשת את חלוש עלונה דשורית ישמוו בנשת בנפנות מלים מפר דאיה חימה עלחה עלה אפמר אם תשבבון בין שפוצם אל בקלי אם אא אם אתה אחד יא יוד היו וחו חא עשבא יאמיצעיתא דאחיי בתרויתן חיינון שממחיתירה נשמת בלחי דאיתמורבה שמה משה במתנת חלקו ור ה יתירה אתה אחד ושמול אתד שמואיהו מן דאפתו בומר ב. צלותן לקבלה לון בשבתתפלת מוסף דיה עדים דפליל מלחו וביה אמרין בצלותא ישושף בתר תפיערת גדולה עותר מיזביר היאך מתיחדים חדברים העליונים פור אפיר ואמות יעש דית שיעה לשניל אשת חיל עש דת בעלה צימין בעען ותושעלו ימיבן יגומר ואו מוצחד תבל למעלה בכוד מינותה וקדושה לעמד טעת ואחר כך ממעלה למטה לחוריד אשמן חשום הלחש וליחה ממרכבה חעלינה הברהם יגל יצחק ילגן פור שיר הלוים יעקב ובמו ינותו שבוחות איבה וניבר בינוחת אמית ואמיוני חדי אמית ואמונה נמו ביחוד במוך ואחד בך מכון בחמים על שעשות וואין בינים ביני ביו ביני ביני ביני בינים בינים בינים לעולם שיחים יו חות בי חוד בינים בינים בינים בינים ויש מל מו מיש בארץ לא בערב זו בתובס המב ביאו אברהם ינל ישוק ידין יעקב וצען " שי שי שי שי שי שי מי מי מי מי שי מי שי שי שי שי שי שי שי ובי מי ובי מי בער ובי ובי ובי ובי ובי ובי ובי ובי שי שנים בדב מד שר שלום בשוח את השידון על מדעה שנטתלק באותה שנים عوالي بي و داوية درسد الايد على الاولاد العليم كيدالك الايلالك الالالال العالالدي المعالال المعالم المعالم المعالم אד ים שעם שחימים ושלשם מים מים בחוקחות בשם שנפתלקו שלשה מון העולם באותה עד וברם נבללים במירעה משמש בים משת בת הציים ובייד המלך עד הכחשון ליוסף הצייק לכ שקדם להם וחוא צרקובן במנד שם נה יסן בצרים שהוא שקולבחרים העליונם ואין חלים אח אפים משבשון תחום יבד ששם המים שאין להם פוף וצרקתף אתים ער מרום פין מידעה ביאתאמר ואתה מרום אשר עשית גדולות שמוא בולל הגרולות ואנשיאות : יעדקתך צדק לשו כם מורתף אמת על דוף המצד על פור צדק תחתון וחנה באותה שער שמנלקו תוכה וצבבתב ותורה שבעלפה ולמיכך בחותה שעד בת מדרשות מטלם בשמה שמה מוששו

つ つ

S. Alpha

יודן ועחוב שו לפוני ביונו היים ווידי ביונו היים ביונו היים או ביונו היים או ביונו היים או ביונו היים או ביונו אורה שפוער הלפודות שולם ואמנה למה אין המו יודד בון ב בשבינו מים שמומנו מים בין בל ביים יודד ביום ומות שמום בל ביים שמים לפיד בל ביים ו ואחד זו את העולם ביומו ממה שמקבל ביום השביעי לפיבך כל ביים שבי שבי צדיך לפור שלחנו של חפומון בליל שבת ובוששות לבשובל שיתברך שולוש בלים השבעבי בימן החוין הברכה איצויה לברך כל ימי השבוע מוין שרבון שוה על שולוקרקשו וויש כי השל משלון שורי הנזול זור - מרחשו שלש לצו לשות שלונשחים שלשה בעמום שובנושם מוד קעודת המלך מלבית. מים לל לשמד שלש שעודות בשבת בדוגמא עליונה ודעת המאור הקדוש עה בי שרת לו מפעודות ברכך זה פעונית בלילין שליה והד בבתיך על במתי ארץ מוד הכלה שיתמובת את הלולהן ואז הוא עת שמחתה שלכן שעורת חלילה כמדה סעודת הבוקד עלית כתחה שבו על יציפוד עתיק יומיץ המתנלה באותה שעה מעודת שלישית עליה כל והחכל דניך-מולות שקב אביך טוד תפארתישרא ולפי שהוא שלמות הכל משלימין בן ומציפו למחור השודום עול בשער בעירתו בשחר הקשדות לשיון זה אקהדנה עלחי לכלאלין דהבא דהה מן יומור ליובש לבואלין חלם פעודת וביניהון לא אצשריכנת לתעניתה בשבתה ולא ביומי אחרי בל שבן בשבות וניתף דדבי בהן זכי לופן מעתי שלמתא חד סעודתי דמשי וניתף וחד פעודתה דמלבת ת אחד שעושו בינויי אלה ב שעושת סתמה דבר סתימין עב נראה כדביי אלה ב שעושת הבחד למלך שונים משובים ומעודת המנחה לעתיק יומין ייה הכדל נכוף זתר מכני שבשעת המנחדה את אל אשוור העליון פוד עתיק יומין ומכחן ראיד שפעידה שנישית צריך לבשית במיתו לא בחופש שעושים השלישית בשחרות אחר סעידה שמברבין בנכת מזון יאחייםד בורשין שפשה וחומריץ ועושין השלישיותוחין באן הבר בשנודת שבת שבעם ת לחצה ילא כפעודה שלש תשומנה במנחה כיתיח בנדי עתים ימין והיה מתברה בחותר שבר עד רדיה מדתני שב בל בני נבלה דלי קה בליל שבת מצילין מווף ג סעודות בשדי ת מצילין מיון ב סעודות במנחה בים של שמודה אחתועוד בחית מדינו בכק דבסחים ול שחל להית בשבונ מבערים הכל מתלבני השבת ומשיירין מזון שיני פעודות חיף מזון שת פעודות צבין לשייל דוומץ אפור משש שעות ומלמעלה ולמה דומן סעידה של שיינחינו לה במנווה ופב יצותם היה מציל לאבול באובשה עשר שחל להיות גשבת בפעודה שלישית מצה עשי לה הצילישת בשפקיודבש שלא אזל כל האוכל מצה בערב פפח כלו בועל אדו פתו בבית חמיו לא בלחם עוע אבל מצה עשיקה מותר שעדיין לא חל עליי חיוב להם עיב עד הערב ובתוב בחדים של דשב של מהואחיה באיל לפדר השתלחן בארבעה עשר שחל לה ות בשבת ולעסוק בשנים פרכב לפת הם שישות האול ושית והיה אומיו היה פעודת המלך והיא פור בעלם יסימן לפשורות

 $\int_{\Omega}^{\infty} d^{2} d^{2}$

אלו וקראת לשמתשבג' שור יציו מעדן להשקות את חגן עדונהרגן בפדר פעודה בנגד הכלה של גן שמול אחות בלהי פעורית הבקר בנגד הנהר היצח מעדן פוד תפארת יכ שתוח שבתחיום פי ביה החווי במיחשים חעליון למופיף מחוב על הקישים H5 . מו ביול שמו פיניים ווול בל מקו דיש במויצאי שבת להו רות ולהראבה שביים עם בייניאת שב תודש מבינחם וקבא שליהם מאר שידתו ולפי בך מעבבין אותו מפוב מבתםבו מלנים או תנ בשירות ותשבחות כשבן ונשלחך בשמחה ובשירים וחבי איתמר במדרש משל לבלה ומלבה שמלוין אותה בשידים ותושבחות וכבר דמונו לפעלה מוד השבת הנה בלב בכלבה ובכלבה בכלבה אמרינן בפרק בלבתבי ובבראשית רבה ויכל אהם ביום השביעיאמר הקצה בואו ואממה שינה בנים מישים נאו לנאן בלומר בהבנק תשבתכלה שבאה מחדש לומר שצקיך להכנקן בשופות ותשבתות. כשבאו ללנותו לכ בשירות ותושבחות כשיצא זבן נתנו ומתפללין תפלת ערבית בשאר ימות"י אא שמבדייבן בתכלה יפוד הדבדלה יתבאר ואמי בך אומ זיהי נועם: בצ פוד ייהי ניעם שנד ההבדלה טעם שאומדים ניהי גיעם במוצאי שבת בבר כתבנו למעלה שהדין מפתלק בערב שבת זאם מכוששי נהנם לבי שהשבת מצין על העולם ובמוצאי שכת הדין חוזר למקומו "בריר מכריז ואומ שובו דשעים לשאולה מבע שאזמתעודר הדין אנו אומ ניהי גועם יבילהצופוד הנועם והאוד הגדור הוודיח ובא מועמי תמיד בלי הפפח עליבו להנעל מפוודי שלצי הבב ומתוקף מדי זהגדור בייה לחזות בנועם יציולבקר בהיבלו: יושב בקתר עליון והוא שיר בנצים וחנו אומרים אותן לתכבל מבנ במה דוחות שחושבין לשלום עליבו ובשרואים אותבו שפקים בשירות נתשבהות הולכים להם הוץ לישוב ואחר כך אומי קרושה לעורר הרחמים בסק בשולבנו למעלה ובש משל פנין ישרף קדריהם בושעי גיהנם אות אשריכם שרא אשרי א**וצייםים שימר.** התורק אני להם שלא זכו לה אז מעבר ז דומה ואומי ישובו רשעים לשאנלה ולשפן מאקיבין בנה בועם בדי לאחרם מלשוב לגיהנס זהין להדליקחיש עד שישלימון ישרא פדריהם לבי שגורם לחש שלמהנס שידלק קורם זמנן הנענשים בגיהנס מקללים אותו ואומי יימושל בולך שלפעלה גַבר ואם ממחצען שישלימן ישרא פדריהם מצריקים עליהם את הדין והם מקיימים עליי כר וב בית ההם שחים ניתן לך האהים יבומר בדוך אתה בעיר ובומר בדוך אום בבחיף בֹא בצאתיף ואחרבף מבדיל ואין מבדילין אחעלהיין והטעם לני שנפתלקה עם יוביים בייד מניבבת באדם בשבת ונחלש ומהעצב בבניפתן לימי הבערה והענוי מבדילן על בלומשיך ימברך עלהבשמים למעו שותמוח לבי עריו בוח מהגבורה (לעורר השמחת" שנסתלקה נכשיתירה ממנו בקאיתה במסכת ביצה ברקיום טוב נשמק יתירה נתן הקצה לאים בערב שבת ובמוצחי שבת נושלה ממנו והינו דחמרתן ל שמעון בן לקיש מאי דבתיב שבת וינפש ביון ששבת ויאבדה נכש וה בי אתמר במסכת תעבות פרק בשלשה פרקים בשנה יהןשן במדושו שלל שב של על של לגוף היה צריך לומר שממנו אבדה הנפש ותשיבו שנפש הארם ליושת אליה הרוח ההוא בערב שבת והיא נעשית דירה לרוח ההוא ודר ביה שלים בשבת והופש במעלה מרכוי גדור ממה שהיתה ועל זה שניבן כל נכשותיהם שלישרא מובשים בשבת וענידה זו היא

להאריף בעב נוה הבשמים שינייך להריח בום במושיר שבת למעות מן ומובחר הוא הדים לימון אל מקום בבשמות שממנו יוצאים לדור עם ישרא בשבת ואליו חוזרים וממע קיומם והחילן ההנו שממכנו בורחות הנשפות מן חדם של והוא שומד בין ההדסים ועל שמו נון אסתר מבקד , בל האש שה בישון נגנז ושמן בערבשבת ומבע זבור שאין לעורהו בשבת כלל לב לאתבערו אש וגנמר וכשישרא מברכין עלין במוצאי שברב ייצא לעמוד על משמרתן בנתחלה וארצע מתעת מאירים נאנה" הו בונק נשורי האש אנו כתבין אובע אצבעות שליד יפיינטי הנד והם רמיז למחנות ההם סוד המדכבות התחשנות שמאיןיים מהנהד סוד הבלה בעות שרד משולשת עליהם וממנה אודם וקיומם וחין להפתבל ביאם באחורי האצבעות שהם ושהבפואורות התחתונים של בהם נדאית ארוחורי והבעוניי רכוד למאודות בעליונים שלבהסובני לאידחוואין להסתבלבי עלבן אין בובין בעמיות האצבעות לבנו הוד לבי שהם בטמים ואינם משירים מנד שלמטה אבל הם מאירים מהמאור העליק לבוער אבל האחורים מאינים מער תחתון לפי כך כופין אחורי האעבעות נגדה לרמיוז שמימון ב הם מות כים ועוד יש בעמן המקתכל בעפרעו טעסאחר והניא ביהעפרנים רמי לפוד קב יה בחים משואה אחרת במן שבובנו למעלה בפוד רשע מעתיר את הצדיק נלבי שבמוצחי שבת מתכשבית בשולם מפוצפנים בצפרשם להתיש כחה בזה ואינו עין יק בכל אותו שבוע ובלכד שיאותו לאורו ומז מביך למי שבניתן להצלו מבלצרה ובפרקי בילינור פרק בה בין השמשות היה אדם יושב ושוחרתר בלבו ואומאן לי שמא הנחש שהטעב יבוא בערב יושביני עקב נשתלחה יישים עמיף שלאש להאיר לו ולשמרן מכלרע מחחדם חת עמודהחש ושמח בלבי ואבאשי בורא מאוריתאש בלב בברידעת בי במרעדי שבת מברבים על האוד היוצח כין העצם ומון הא בעם אה שאין כן ביום הבכורים כרבסקין בפסחים ברק מקום שנהגו והצעם לפי שה שבת מוא בבלל הבעץ הנק עצים שנישבעועצי ביול והעשרה ען אבן ישראלוגס העלועם ביולים לה נקרורם אבשםכי השתבעץ לפיבך מברכין במוצאי שבת על האור היינה מן חעצם או מן האפעם אבל יום במרים חוא למעלה מן הכען ואין מברבין עלין ביאם שלאור שלשבת בידב בית ומבריך המבדילצין קדש לחול וכו ותיחנו בכאן ארבע ישקב לפני ונלבה באוד שי הבד לות בנגד ארבע קליפות שקבוב האלילות והם לוח שערה ענן גדול ואש מתלקחת ונוגה לו שביב יאלה הספוד ששרתי כתפים תחבונים חנק קליפור. ליודעי חן ואלה הקליפור. הם מחצה בין ישראל לאנוהם שבשמים שעשראים העונות ועל זה כתבי אם עונותיכם היו מכדילם וגומר ושכינה מתלבשת בהם בימות בשול שים ומלבוש בכל משלה ולקיים מלך אהים על בל גוים ומוא

שניבי שבור

עדינה שינדים ששנה ממחשות והוא משיל לשמור א שמישת ואם קוד בנדי קדש ובמוציי

בחשולבולצי שמלבושים שלטבותהם

פים שמושין ששתואא פוד כליוים ב ושעטון ייים בינין אציים אופירים שום בררך אציים

ווה מודי החברים חמבריל בין קדש לחול המאורות עלועם קדש וחתושנים מילובין אור לחושך עוד משמומת הצלועם שהם האור העולם וחדושך

שחם הקליפותי וביקישום למוישישרם נשלו מתחודים משום קדוש והגוים טמאים די במיקום בימות והם הקריםות הנגברות וצריך להפיים בעותם ז ובין יום חשביעי שהוא קי

לששתימי המעשה המכרים שחם הוול והמצואל ביציחם הוא אששה המוצגעיע יצי ומפל ההבדלה הוח יקרמאד אמרו בע באמייותנן שלשק משווליוועולם משוחד בארץ ישראל והמוגדל בעין לתרצווד תורה ותמבדים על ביין ממושור מומשום בנישובולף ומושובולף חשלעה

דברים שהוביר הקדוש הזה רומזים דמר אחד והשן הצשובש ב חוו אל היפאון עוף פתר יויציד אמקם ול כל חדר נחוצה לארץ דומה כמי שאין לואלות שבם גירשוב הום מיושתכת שונים יני לאמר לך עבר אלהים אחרים ושלהדר בארץ ישרא אומה בשני שנש לו אלה כמו של לינים לבם את אדץ כנען להיות לכם לאהים והטעם בי הדר בחוצה לארץ אוא תחת בשום ביום ני היא מימשרת זרים פוד התמורות חלק האומות נהנה הוא במקום שפוא ומערבים

כי גורם גלית וטלשול לשכינה בין הממאים כיכל מקום שצלו ישרש שפוף שושאבל חדר בארץ ישראל ברי תות רשות הקדש פוד האצווני הקדושה כי הוא בבים אום ביים שניון משבן הכבנד העליון והדר שם גורם לשבינה לצחת מגלות הטמאים שבוחוא מבדי לצו שרה בנוניב יבין המא בחנוב ושבות ול מוב בנד מוב הבדו הלא יבוא בצבות מומשבות ומפל מעלוי לעלוי להצדר בצקור כוד העו חבת והמגדל בנין לתלמוד תורה כי התמום משפל אהי

הארץ ואיאנשר לדעת לירחהאת השם הנכבר והנורת אם לא על ידי תוכם החוצימת וצומק בח הריחות בבען העולם כי הוא קיומו ומחצר תורה שלמעלה להקצה שיקושום מוץ כדי ואז המחור העולם חנק עו הנין מיריק השמן הטוב כיהבוכה שורה על דבר בים בים ובים

נועדו עברו יחדין בשתחתם לא יתערבזר ומודדין מדק בנגד מדק לגורם זה שנוחל העולם מבא נימפרי מעשיו ישביעותן והנה האב היה סבת זה כי גדל בעו לתלמת התופה הגורם זה. יעוד מדאמרינן דפק דקדושין אמ דיצל כל המלמד אתבנו תורה מעלה עליו חבת כאכלו

קשלה מהר פיני של והודעתם לבניך יכמיך ליה יום אשר עמדת לפני שי אול היך בחורב וכוב הדור ההוא אשר נמרו על הרפים זכו לחיי העו הבא והמלפר את בעו תוקה הרי חוא מבללם

והכיבדיל על היין במוצאי שבת מבואר בדברים הקודמים ופברידים שאולבפודהעץ שחצא בו אדם הראשון גפן היתה זאמ מלמד ששחצה ענפש אווים

פלה ועתיר ייון פלה ופא

לושתר שבן התרעלה כום השומות שישות היים המשומות המונים לושתר שנת החלונה ולהדות משומות שישות היים המשומות המונים המשומות המונים לושתר אידות המונים המונים לושתר אידות המונים המונים

יות מלותי לשתי שיושיומות ולבנה הם שוף זכרונים משפע ומקצל ואושו שי נושלבים אחמה מחומום בן חזבר והשמש חמידי בבוררותו ואורו ותלבור שבר אורה שונה של במשושוש ביייום אורי כיאם ממנו ובמדרשו שלושוויו מותפבות ותרבחסמת שלמה מחמחת בל בע של שמתר צי והבתונים שום בשי בו של שבי שבי בשבעות מן החבמה העליונה הנון ביות אמנות בה מוש מו משני מופוד מני מו מושו מושות מושונ מושונ מושונו מושונו נות מול מו נות מול מו נות מובה בשולונים ששור חומשה עשר יום שלשונה מונד שו צדייון סעד שלפנה עה וש לבנהבשמיקבלת חבש מין הכבו בעוד ישעוד פשעי בפיע של אפור בי פימי שלמה היתה האכמה הזאת במעלה גדולה?" לביי מותם מווצמות של בע קוד החבמות התחתונות ונקראו בני קדם כי החשך קדם ו שונישת לשבי נבולם חין משועבדים אליה וכמן שהעיד הכת באמרן וישב שלכוה עו בנות שות שות של מלמה שמו לך על העליועם ועל התחושעם ומשם והלאה אורה הולף שם של שם שמשמות עד צדקיהו דבת ביה ואת עיני צדקיהו עור בי אז בהתה הלבנה משפין לי מוקה משפו דודה ואוד עיניה ובהתקוב השמש אליה תנחדש כנער נעוריה בסודי זאת שות בשודש בחדשי בפוד הביאו עלי בפרה : גרפיגן בפרק לו פורבות ל שמעון בן כזי דמי בה ויעש אתשב ממאורות הגדולים וכתאת המאור הגדול ואת המחוד הקצון אמנה וריח לבכ הַהְבֹה רבונו שַנְעַמָה אפשר לשב מלבים שישתמשו בכתר אחד אמר הֹבְבֹה לְבֵּ ומעש׳ אתעשקר אמרה לנים ושות שלעולם הואיל ואמרוני לך דבר הגון אמעני אתעמי אמר לך משול ביום ופרלה משף שמות שרות בטיהרא מאי מהניא אמר לה זיל ושמנובף ישרה ימים ושנם בדידיה נמי אמיל אם דלא שונובה תקופתא דכוב והין לאותוד ולמועדים ולימים ושנים אמיר לה זי כשל וצקרו צריקים על שבקר יעקב הקשן דוד הקשן שמול הקשן חמה דלא קא מותבא דעתה אמ האצה הציחו על בפרה של שברעשוב את היריה והינו דאמי ל שמעון בן לקיש מה גשתנה שעיר שלהיש חדש שנבול שאפתר היאל שעירזה יהא בפרה לפש על שמיעשת את היריח דע כי בתחלת בריתו שלעות איו הפאורות שקולים דגרים יחד דו פרצובן מאירים באחד להקרא חנא ביולא שונות הינדון היה גדול משוה שהוא עתה אצל מוכני היותה עם בילב ושפאפהיו פאירים בשות ומשתמשים נכתר אפי

ש לפצד מבשים לפולצ אבער לשבי מר ביחשבת לפולוך על שש קעוות אמו לה לבי השווים בין השמש בפוד ואלאישף תשוקוקף אנשל ישער דפר המון ואם דרשה מוב לעצמה מה דבר הגון אמרה שומה לו שבו של מפע שלא איו בעם בכעם כדי להשפיע אל ליקים המציא פירות רקים מו מות מות מות בציעות ואת תחיה היא המשפעת פייסה ולא נתפייסה אמ הקצה הניאו ביילוב ועל בניאן במו ותובול על שי במוחל ש להאציל האור אבהיר בדרך הצנורות מחלצבון אל הלבה שנתמושושונה וחצו דחמר שמעון בן לקיש מה שחעה וצו והמיעוטהוה חוח חפרון חשצילות הבא שישים שלון ועריך כפרה לפים דעת המאצירי ואמלא החסרון וזה היה בין סלביעי פי היא קול השעי בשורכה ו ובמדרשו שלר שְׁבּיֹעֹרְ אמררו בימיום שני היה רארי מישוש הירית לש שמו נמרא בהום וחווי מבע מעושם ולמה כת ברביעי והשיבו ביגם שנבריו ביום שע הנק השף ושה קשש לחשף ודממ לכל תכלית הוא חוקרואימתי בשהוח בקיומו ואיבן בקאמו עד שותו ביים ברפער ודע בי משעם זה כת מארת חשר בשביל שנתן מקושל סבה אחרת לשלוצ והחשך יבשה אדץ ולול מיעון הירח אין לו מַקוֹם לשכונו בֹ בַשִׁיזה מבל זה אם ומבע שחדוש היריח בהואורב השמש ינב בימיבו בכוד שמיל דחת לנאשי ויבנים תחבקים אין מקדשין ביתדין את חחתן ע אם ביום בי החתן של יום והכלה נק לילה ובהגיעתכ א דתר בת אצי חיל להזכר בז כך הכווצרים ולהפקף ביו ביום לחדש בנשר נעודיה ישרף למשה מבקשים מלפני הצה שעלה זכחום גם חם לבשום בפקודת ישועק ורחמים להתחדש כמותה אחצו וארף שווצמיעלי סוד התפלה ויבח בו יתעלה הכבוד מעלוי לעלר במעלה העולה ביתשמש עד המקופאושל בולה משוכם עד שביגע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכלונינן והזכר בפון שלש שפרה ענעם בגנן שיש עשרה מדות המתחדים ביתודאמת והוכר בקידה וזכירה הפקידה פודהנקבה המתכלכת מיסוד הזכילה ובו מתחדש כנשר נעודיה וגסאנו מחחכנים לפעו להתחדש במותה בפוד זכלצו בן לשובה ובקדינו בו לברכה וכתב נאור זקוע כי בתחלת תפלתינו אנו אומרים יעפחאל הסתום ואחר כך יצח מכוח הפתום אל כוח הנעלם שהוא האויד חקדמון לבשר מפלים לשראל ימן הנעלם אל הבום המושבל שהוא חבמה ומן המושבל אל המורגש שהוא בתו המורגש אלהמוטבעשהוא תנאלת ומן המוטבעאל פוד האנשר בדילד הקול ממדה למדה עד שיצע יילשר בתפלתק שלישרא ומכריז ואומ ביכבר רצה אהים את מעשיך וגומר עב וחוזר שלה לאור התפלה וקורין החלל בדלוגשעם שאין גומירין החלל בראש חודש אמרען בערבום משים דלא אקדיש בעשית מלאכה דפת השיר יהיה לכם בליל התקדש הן המקדש לתגשעון שירה שאין מיפודש לחגאין שעון שילה ובמדרשו שלר נחוניא בן הקנה מש איקרי פרץ וזרח פרץ איקרי עלשם הלבנה וזרח עלשם החמה מרץ עלשם הלבנה שהלפנות בעתם ונבנות לעתם וודה גון על שב החמה שהחמה זורחת חמיד בענין אחד הבונו לבי של על מלבות בידי.

שווו מדץ לעתים ועות לשפסלה מוש שימו משוניות מין באדץ כי פעת של שיקיין שיני שאין או פן אין אמרין ההלל נחום:קדישו ופווסיין בחישו פולי דנד המלך להתחבר בשלשת הבות ואון בפח רוח חקודש בלבעה ולציכך מופיצים אות של שוור היים ואין שריך ומחזיר פת ומתפלין מושף בשב בים מקום לשר הידוע לביואל מקדש שינטונע פישיבים משים ביים ביים ביים ביית טואתר שנועני ונפיץ אמר דוף צה השבם שהרפששי מיד כוב יחידים מחדב היא חדבו שלעשו החדב השופוסם ושליד ציפוץ ונול חלבן חשווה בכשי היא נסשדויד ובותי מיד כלב סוד הכלבים שינים מששות שיניה ועליו אפנק איובא רש שיניה ביד רשע ובבריושית רשה פלטה נכשי מרשע חרבוך כ מששמות תרבך ששואות מדה ואנשלמך ל שמעון דעבען בשם ל לני בילשה נבשי מהותו רשע שנות אימול שמובך שונש רותה בשבנים חרבי הנח על ארום תכד ול : דא פלצה נפשי שמש לי שווא שואת חוצ שיבה ועל הרב ן אחיה ובומן שיתקיים וחת הנביחים וחת בון שניים שושות שו שומרץ יתקים ומיות ליצי המלוכה והיה צ למלך עלכל הארץ ביום מונים שודי מונים אחדי ו וחוזר שליח ציבור התפלה כובל דוד אבו דכהם שאין אומרים כתר במושו שוויש ובותן שלמועד שאין אומ כתר לילבמושף שבת נימים עובים בר בד השעש ליי לשפחת בער ומעלה לשבתות וימים טובים על ראש חודש וחולו שלמועד ובמדישו שלדשים שו ושורתם דח וה כי היא תבמתכם דא יה ביעוכם דא יה ביה דאיהו בתרא עלאה דאמלה שב שובים ומשער לשנימולנים וג' בגינה אמרין בשבת וימים טובים ורחש חודש בחד יתנו לך אל עבו בת משב מקבנה גרשינן בפנחדרין בכק היובודקין אמר רב אחת בר חנונה בל המברך על הרבנה בחדישוש באלן מוןצלפני שבינה כת הצי החדש חזה וכור התפזה אלי ואנוחו הנה הודיעונו חכמ זל בנח הובנה בישור ס מוקצל בן שבנה ובנ ש למדונו פוד הענון ורמזוהו בברבה עשמדי בחתרם עטרת תפינות לשמום בילן והם דו ברצופין שחמה ולבנה דונמתם ועמוםי בשן הם ילכים ישרא שינעלית העמופים מב בצון גנשוחים מע החם הסנשוחים מוחשבר העליון מבקדם ביני והם עתודים להתחדש בשותה ולצי כך ישרא מוען לרבמי טחם חלויים בה ואמרן בפרקי ל אינודר ה דשב ב חומ עתידים שב של שמושה על המקדש במו שהלבנה מתחדשת ומתקדשב ואום בדק "פוף"

אַנון ליעקב ופּ ילפיבן נאָשׁי שי שי שי שי שי פּשׁי שיים פּשׁי פּשׁי

השנש וומש שענו בתחתינים וכי בתח מושים לואיבעו ובפוף אומי ש דוד מלדיש ליחל פאונים ביין אנו ליחד לל חיים זים לעין טב וקרשייד חיוקי ז לתוחים בתי שלבום שפנשם כח שלבות בית דיויד ואוכול חי שמו שמים פייים ביים שלימה אף מלכות בית דויד בעמים ברועה בעומים שפשותי בישראים השתארים ביושה בעומים את דב אחו בר חנונה אמי דב אפי אמ יישור או איישור או ליישור או לי אוריר ער שעלי י הצילו ל, וקבלתי הטעם שכבר מאורה פואירה בשותים על דבר שלם ובירושר אי רמון זה באמר מיין מפונים מלמעלה כי הוחצעת חדושה מברשי עליה גב שניה לשושה בישוחה על שה לשים משושים כלולה מבליטר ועוד ורפיני עמי בנדק היו בודיקין זמוני וביד ישמעו למולא להו פונים אול לחקב פני אביה משכני מים פעם אדי בכל חדשיים חני ד אבייםר לכם מיבשלים מינומרי אבים שלה מן המדבי מתרבקת על די ידו והיא צחבור אחד עמו מפרפן משומד לכם מקבילים עד שיהיה העתעתרידים ויהיה הדיצון למלאת פנימותה נליים ה אני הלפנה טונר היימי בחוד שבעובה וכי שו במו במושית אופווון בפוני אתשני המאודיה הגדיב ש ואי ישקיים מילי שיניב ובששי אתש ואוחם נו שתרי דָאש תדש הבה לחדש ימינו בקדש וַיאיד עצינו במאו**ת תורען אמיף**

של אדם הוא היה קבד שיבחה המען הנוצש מקור הזוחמה ונמשכה עלן ונל ששונים והצרכו
הערות החם צרוף ולבון וזה שעם נלות מצרים שהוא כור הלרזל וגלו ישרף שמשונים וחוצרו
הפיג ההוא ולעזוב שם לבחוכם וזוה מעם המעורבת בעורתם מבוח הצחש השונים בך חיו
ערומים מזיו השבינה של ואתעירם ועריד ואחר הצרוף והלבון זכו להתבוש שבעה ש
יענומים מזיו השבינה של ואתעירם ועריד ואחר הצרוף והלבון זכו להתבוש שבעה ש
יענומד של המ הוא בימץ של עליו בלעיני מוד בשע מכף מעול וחומץ א המוצה על תוחף הדין
ולא היה אנשר להנחל מתחת השעביד ההוא הקשה לולי שמופיע המחוצים משועברים
אתהר להוצאל מתחת השעביד ההוא הקשה לולי שמופיע המחוצים משועברים
שם ולפיכך נובלה יצאת מדערים חמשים בעמים בתו למודיע בכח מי ישם מצור לדם מי לה
לצאת מימת הערלה שהיז משועברים חחוצה ומוצח ומוצח שנים ביו מבור להודים מילה
לצאת מימות הערלה שהיז משועברים חחוצה ומוצח ומונים בעמים בתו למודים מוונים המאון שום חמץ

מתעוצב

בוחות משומאר

תוופשים לחורים וישולים ו אבינות שייויף המן מוץ תרוש שבורם הפתל קות האוד בו ווחיא בשוב אכמיול באמרם אלו בשבונ שלעולפיומפע זה נתידח יעקם אבינו ולין ישוש שיפוב עמים ובשבח לפדותאת שצמי בודה לשחבישל ה חוות שמוו של א משר פות לך משופרים ואירוניו לכשו ... יות מצחונ הוצרך חקבה מו בחי לתועושות ישות לחישות וזה הוא וייי הכה כו בכנד וביציקם עשו היום של ששיל את בון ישרא ליניות מושות וני רלה וכשכונהלו מו בעלה מדי "צוא מודדת והבן כי ידיין: משימר בענביין.. השבת גמולדה של שרא ממוצ שוושש קליבות ולוכרות במרכבוצו שליה בש הנבית על ולפי כך חובע כופות ביושיעי אבו גופורין את ההלל לפי שחזה עבהי ולא עבדי פרעה: שמותחה למשה שחקי זכילו בהם ירבע מדומות או הם אובע גחולות ירבע מדרגות די הם ארבע גחולות שעליה המה ד עיעה בדראסיגאלף שני עמודי בבית שעלין נמצא שהפארבע גאולות כך לא'תלי עלית מבל הצריונ בים דר פראשון מושים בין קערה שישבה שנ מיע יראת האחד חפח בר ע ומשבע אותווחנון וכל פורור של קראולי מנה שעוניחקה מן גדע ילה בצלות עם שנים שובו ביום מוח ואיל בפרק שרבי כשחים מאי חשא דחש רחמני על ששים שו שאר ציאי וצייי עם ביום ביו וידע מיו וידע משי יפוסטו שנים חבום וגולם יצוא לתרבות כעה שנים ושנים בצ שנה אתם משים פף שאבי כם שונא אוכם שון

ובור נחומץ פיבן דון משועבדים תות משל תוחשה שהי ו המז לבלה בשתושרו ובתונה בין צבון לדרים לרמוק שב אין בערבין משום דחג חלוקין קלבעוניו ופווואין חלופי אמונו לפי שעויין לא נקשרו קשרישום בשמונה שפל וצא פבל רחשונים שלום בכר ושלש מערות חוובעים של הצוום משנוני אתן ישרא לאשובלם בחם בי עדיין לא ניתנה תורה גמ המחל ביצהם האיקום שקורה שמור נרוה אמר תשמור שבעת מים תמשל הן שב שבים החג שאלה למעלה וחנה למטה ולפיבף באלה הלל במוד ובאלה שאיבות דַאַבר מער מער מקר וחן זדע כי מטעפ זה הנשים הסבקום אביל מעה ביאמריבין ביים בבל דיי בלתקוץ ישני בקום אכול מצה והני שצ נשי הואיל ואיתנהי בבר ה ידי ל הות שמדי הן היו באו או הנק ועוד בי בוכות כשרות שבחם יש בים בין דשוטה דרש דעקיבה ב זכותנשים צדקעות שבאטנו הדוד יעאו שבש בשני אונים בכושמת אל תיקרי בכושהות לא בכשרות מה היו עשות כשהין יוצאות לשושם בוושף מה מיו להסדגים ברדיה ושואבות מרצה מים ומחצה דגם ובאות ושופתות שים קשווות שלת שלת ואחת שלמים ומיליבות אעל בעלהן לשדה ורודצות אותם ופכות אתם ובשוביבות אותם אוש אותם ומקקות לבעליהן וצ וביון שמתעברות באות לבתיהן וביון שמתיפיון מלידים הלפול בשרה וכי וביון שמנדל מבאים עדרים עדרים יכי בוף אזנך ואשמיען בונת העדקצות הה לא היי ראיין להגאל וא הר שהגיעו למעין ששים רבוא דגמת ששה קום במראין לקבל ה ביזה הנח התכל תנהוא סבת הגלות כי ירדו שם להזקק מזוחנים בים בים רמה את שוב

בינו חראשון ובות ביי לין מתנחחפורמה והוח שבונ ברושם יקו ליונה שהיח כלל ששמים שלפיים אינד קעות שמפו ת שם חראשון דין הוא שתשתות לפח שמות שפר שמרול מפניאף מ אל נפשוואמו להם A COURT A COMPANY ימלה אין אבש שנחן מושה בישונים ליום בישונים ליום בישונים בישונ עותיות בשם שוני מושוביםן נחשר בשומושישום ושושבה טל על אשותה לילה ול ובשבשו שרף לבכוחים או אונו מצו לשל בשל שונים שקה והכחה ובפוחשית לבליות לך היות ב סשיל בארים זו משבים שון ושמלמוד וועדוש זי אנדה עב: ינאשוש פייין מבוד משובשונות הבודל מחמשים שערים קוד היובל המושא עכדים לחי רות למשוני שונים בפוד שבער ששועי בה. לוח משם נמכחן של של של מפרח אן אומים למתרים ואצו בדיד ליויתנו לק כומלה הקדושה: צריבין לשם באועלה להתקשר בימים העליונים ועל זהאט פופרים בעמידה לכניד העו לם העליון שש שוד חודעים והגוף ומתב שהמצוה רומזת לע לם הזכר הנשים בעורותממנה ודעביבלאות מותומים התותומם אתקדש מקוד השבפה ימים עליונים ועל זה בתשבע שנתות תמימות תו שובביל שהן נקבות ובהיות הבל בשלמות יד במתוקן להתחבר אשה בבעלה אזנק חג שווי בו בו בשורין עליהן הימים העליונים לפיכך כת נשבועותכם שלכם בשבול שישים שופותום למטה עמהם ובשמצעין למש יום היום העליון השמר עליהם של יום בחמשים שעולה של כוצו ימים פוד כלל התורם במצי פעם על וכזה נשלם מה שרחעו לפתרו בקוצי אל מוצעות בשלום זה ועוד יש קתרים אחרים ולח ראיתי להאדיך בהם כי אין זה מקופים ואנ בשוח בשי שואל וחים חשו ימצוא לכן מקום ונעורר בחם ובשחר קתרי התורה לשרידים אשר צי מבלת חכמי קתכי חגשבועות קורא אם אזרו מן השמוש אים' ישרו שה כי חג הפסח כעדי שין שליון שבולו חסד ורחמים הזורח מן העדן הצליון מקור הרחמי נלפי כך אין שם חמץ לשי שומש גורמות וכולומצה רמז לאוד ראשין שבעליו יהי אור ילפי כן יים שונים בכל הליל אילון עום

פי שטים שי מקום חיוויות שיפותי ש שופות ושיוו בעשו בה בניתורין כי ממקום שים אשרי פולבן שופים ארום עברו חלדיו המה יח ומיוורים הבישרי דפוף בש להיהם ושטר שחרול יים ובמשירשו שלי נושים של אוןכם שהי שונמש הוח עינות אחדי צותה תודה לישום שמשוות תמצה דאשית מחשומו שליש פשום שמחיחידי דכת ריושית חבמה יראת ע' אפוף חשית של שרישית ותוש לשלף שם : ושמושושנים שורים למשעל ישרא דברים מופלאים בעוד חשם ביוד חשם ביו בו בו בו בו ביו ביו ביו ביו ביו על חדוש חעולה יבעול יצר הדע והדברים עשוים שלא אוברים משושה בווים ביים שלו אמרו בימן הראף ביר צום זה שנותנו תוכה פוריותם משליין לבי בשמים אות ביל בי במשופע רבוף מכ אבן מבעידין החמיץ מבעבינוד הלוש העירון לאיון שבן ומששי מול או שתבושות מול בי המוציח והשיבו בי בפפח דין הוא לבער החמיץ פודי שבה הצופה מין משורם ושופים בלל בשיצאו ישרא ממצרים עדיין לא נפנקו בפוד האמשה שלשו בך הערבו מפצה מחודי שהידי רשות אחר ולא כול מצה לבא תח ב "שות חושרים לארצילם בישועה מעלינה אמו בולפחים התורה ועלידה טוקשתו קשר הזון בימוני אין לחוש על אפילת אשין פי לובאווים על גבי המזבה ברים בברים חלוש במון שחין לנים לת על ישרא שפונים בקבלת התורה יעל ידה מס דבי הים בי שלחותם בי היא הוא המאבר ביצחם בי היא בקבלת התורה יעל ידה מש ביים ביים במפכת לאש השבד פון מכני בו די ברה תולה ד שאו שיני הלחם בעצרת מיפש שבעשים שלות מאילן אמן הקצה הביחולבע שוע הנחם בעצרת כדי שיתברבו לכם מירות האילן וואים הוא איילנו שלחקצל המוגבל בשנים שר גבולי לכשון ופירותיו הם הנשמות שמורחות מחרו בעבן שבובאנו בברוש דענן מומנו פר ד נמצח: במדרשו שלך נחונות בן השתמש ין עשת בל אשהוא בשנשעת אילן זה יהשתעשעבו בל העל ורקעועבו הכל וקלאת שמת כל ושל מלוי בו בל יוצא מימונן והבל צריכים לן ובו צופין ולו מחשין ומשם פורחים נשימות בשומום לבדי חיידני בשעשים אותן אלח יגרי עלין מלאך לומראי קדמוני לך גם בעת שקרעוניתושים שוו גשיריב ישרשת אילין זה ישמחתם ביחד ישמחת בהשמי אתב שגלית לו פודיה חמיל מחוד מדברך שלמוף שינורף העולם הזה בכא הקצה קודם לשמים חמר ליחחן מלחת הנולם שבשש לי שע אילן בנן השניח בכל הגן לדעת אסיש לו מעין מים המעמיד אותו ולא מצא אפר אחפור פים ואוציא מעל בדי שייבל להתקיים האילן חפר והיציאמעין עבעמים ואחר בך נמע אילן ועמד ועשה פרי והצניהבשרשיו שהשקוהו תמיד ששאבו מן המעץ עם נחומא אשצועות זמנן מתן תודה בנמשלה למים עת התיחדות האילן בגן נאז העד יוציו שולולבין ומשקה נטיע והאייו

ווי בלצד שלא יאש חשיץ : וו

שבח ביות:

Pann met

HUN

ער כ ביום

אנצון לגוף קודו

כמי בער

בנה

1007 1007 1008

מפי היי

אכ תנש

13

10

2 × 5

ר שחבל בתשחונות ווע בן רשו פושו מיוו מים וליותו על מיות שייילי שויים ביו ירול חאירן וכבר ביארנו פי חשרות שו קובן שות שיש בנחושי ביו שווה וחל שוו שווים שו שאומירשן תבים מומור לתודה ל יותום שלישושו יינין גליא פל חיווליות במולם לשיניף ושום ושאימה אינה בשילה כל הקרבעת בשלים ידי תושון שביינין אני די בייר שוויים יון אוש א מנועם בנייון מולרץ ולבי כך הערכו מקומונול נולישות שייקור לישור לפינע לפינ המולות ולחרויים בלדבר יע ולעינד לבוח ישון בי מונים שול בי יותעלה מדת דיונ ירחפיים וצוב שווא אוד אבלקורבן ומנית מיבנצטילם איב כר על עניילח לרעון אפלת אין וצושיים אפול יאוי שילם בכל שי לא יהי . ע...בית עי שב נווי היותה כיל עי מושות שו לשבר על בל הארץ והמשמיקים ברכמה אירו כילנ כד חרבן תודה אינו בשל שמשרים חודאת מעשמות כשיצאן כלאית מנלותה חידוע ויחעלו בתפחלת מקובם מודאה בעשק ארבעה שעריכין להודות בביד פאל ביתם בשלום ולומר יודו לבי דרונעלשמור לבע אדם שבאו בשלוםאל עולם ישימוד האילן שנורחין משם ומשם וובת שווים ובאה נשילם מה שרצונים לבי די ביותר יוג שבוצות במקום זה הצורגה ן מלקינו שו שו שריון העושים לצוכן ויאיד עיבינו פמאור תולתו אמן יכן יהי ליבון: גרפיאן במקבת ביצה בירק יום טוב תקעו קדופינ לאש השנה וודש שופף שפחן ליום חגיע איזה בחם בשהחדש מתכסח בו הויאומר זה נאש השנה שי אשמו אושמונים שהעולם נידון בו בציה שין שלמושה ולו היה נידון בביתדין שלמעלה דבושי שות לו ביה מעולם יכול לסבול תוקף הדין כן ביה בזמן הבניאה שלוכלי שתף עם מידת הדין מדת הכחמים לא היה העודם עומד ביויותמד במדרש ילמדינו ישי שהחדש הזה שששעי וממדה שפיעית ושהתעורר הדין ביום זה הנה הערלה מו ביים ברית ומבפה הלצנה ביה ביתור חושף יפפה ארץ ואין כוחו וממשלתו ביחם בזמון Manage Agent And Latha Latha Barrage Agent And Agent And Agent Age

בכסא ליום חגיבו והטעם מובב שיאים דישבן כעין קליבה קשה ומלמף קטיתורה בל יפור שוני לאבין ואא לשבר הקליפה ההיא ולהבעעה באצע ששיישוא דכל תקעו בחדש שותר בבסא ליום מגינו לשבר הפסום שופון שופון אונות בי דינו האיר מוד התכלה לכי שתב לת ראש משנם משונה מינות התבלום ולבוין בהם ביום יה ראיתי לבארם כפי דרשעו ומפיא בקופנ דביים החכם חרם דיליאין לל בספר הרשון שלים חתבוננתר בבריו וראים "שרים למוצאי דעת מנצמים מאד עם אשות פני לונתעוו להתבוגן על מה שאלל כי בשלשה ראשונות חין לשחול ערכו מגוף שפען שמלע צופ שלחדם מכע שהברבות האו הם סוד שבחן שלמוקום בעמק רום מעלתו אמנם בי תקולת רברינו בברכה לחשונה אנו שואלים שאלותינו בי עלבל פנים מופע שעריף בושולה לבונן מערכות אלהינו ולפדר שבחין להמשיף החבץ וארצון מאהמקור בפוד שמו אנושים שאלות כו בברבות האמצעיות ולא בראשונות ועכשיו בשם תחלת אמעובשת וסף רד מברבות דנו שואלים שאלות תדעלף כי סוד ענין זה הוא ידוע למשש לפביבכל שאר ימות השנה אנו מבקשים ערבי הגולף והענינים הגופעים בערכיהעולם ועכשיו ביום זה בהייתו הוא ית פוקד עולמן בכלברואין אנו מעחים כלעוש חגוף ואנו בוחדים בפוד מחיים שמש חיי הנכש בממרו ובחרת בחיים כי עלכן בהיותינו בוחדים פחיים שמוצקים אנפש באסשכת החיים ממקור מוצאם הוא עען בהתברך פוד שמו ואקברש. מתבלכים אמנם עלמה שאבו אומי זכרינו הוא ענין בסוד הנחד המדוה צמאונים בסוד בל ענין בי הוא טוד שבע המערכה בישים צוה יציאת חברצה בטוד געלם חיים עד העולם בי בהתעלות הבבוד ממדרגה למדרגה ומקבה לפבר מי החיים יוצאים ממקום מוצאם ונמשפם אל

שימו ופפוח כר משבוד נבח עלתר רת שבבר ביוורט פורם: תבן שם רויי בס ען שלהשלון באוו שון עלבים פוד ניסוח הואן יויצח כישי אה ביפוחיבים משפייש ושיות וכיות בנים וחודיום ומחברו ההותיות בעבות שבעם שתים שבבכל תיבח כמען עב תיבות כמען אותית כל פיל וביל מהשלשב אשב דברבו תמצא שפום ושות שות וכל החתות אשרבהם הם לין ופוד הכל הוא ויעכר פוד שבות יבל מיושות ליושעעות מה חוץ בדיל וינובר פוד שמי שלהובל צאותיות ותיבות ואמנם פנד שש משם בעל והוא פוד החפר הרחמים ואורידה בסוד שלשה פיפוחים יכוצים תקא מושר שלשה בעמים וגבן" וצמדרשו שר רשבי עלאמן ליוש אשכחנו ברוא וא במקונות דוב בכבל תלת וככן ובכן וככן לקבלי חנו תמשוכך הוא פדורא והכיעם מכנות בשם זה מחשבל הבבוד למעלה עדידן שוף בשנון של ובבן אמודי ואמתי חמולבה ששרובלמעלה לבקש מתבע מפולף על עמה בי נכמרו רחמיה על בנים ומנה זזה פושם שו שקופשו גזר זינם ופות שונינו לף לאשושף שור זו מובון לאמיניו ביום ביים מיצב שבי היה בחלה שעשיו שלה שבל בבריאה ואכן משקבום שלשנו שיחדש עולמו לצוב ושיקדש שמן על ישראבי בזה יודעע לו הממשלה מעלהומנה ושלה ישלם צבאה משיח כי הנא יודע זה ואו באפת הוא חדוש העו ואז ייראשי כל המעשים ויעשוםום אגודה"

שו ניינו אינועיל שבעמין שוו פורעייייים בין איים שווים פיה וחרשעה שהיא מלשת זדיני אמשור יוי אדי בלו זו הות הכנונה בפליף שפי שניאת בי היום של וושיראשול בניחוף שום וכשיהיה זהכן אם אים שישתשלשה אלם מבעם על הבאד והוא פוד שמו שלאקבל משן בן על מינ אפבפל אפיעשים מופואן אן בבוד לעמך וכן עמרחות קרן פודי צנפן בדים חווים שול דישי בוח וופיבור פותל שלי בוד ואה חנדיים שהם חמגולה שבעמך יראו רשונון שיווועה אמערשהין מוקנים ויינים מור בי כאשר בלבכם שלי מינים כיתחתם שבחאר השושרה לישרה לאבינתר פאם המצפקשונורה ובחשמיד להשלים נכשם משי שלא היה אנשר לום בזפון בנולת שבנו משרויות שמשום להם ובשיהיה העת עת דודים להקים שכת דויד מצופלת אז שפלתה פודים בי ביה ביפע המי אפן והרשעה מוד סבה מזונה בעשן תבלה כי תעביד ממשלת שמן שבל מום החרץ קוד ארץ התים וכמו שבת ואת בנביאים ואת רוח המושחה אעבור בנן החרץ ולא יחום בצותש עבאות ואז תמלוד אתה הוא וכולי כ" שולבים אשר אלבן ב לש המלוכה והיה ש למילך על כל הארץ ביום החות יהיה יצ אחד ושמו אחד: ארבער בעניים ובכן בקדה זה ושעות הוא כידין חסדר כיאם שלשה כמן שבתפנן ופן אית דעת מנם גמי של יבעשרה ימים שבין מושילום הכנורים במקום הל הקדוש אומ במכך הקרוש פודי המלך היושב על כפה ביום זה המולד על כל מעשין כמו במחלת הבריאה הקדוש מפרובהוףשים למעלה וברוו שבת והקדים אתקדושיעקב ובמקום מליף אותב תדקה ומשפט אופורים אותוך ממשבט זכי ד הרצם ול המלך שהוא עלם המשפט בן שתוא הוא המשפט והוא ממלך בות שבל משפטועדקה בישקב אתה עשית: אחר בחרתנו מכל העמים אנחנו בעם למקום הנולדים בביתו ילכי כך בחדיונו להיות לו לעם נחלה בי אנו דביקים בשמו הגדול קו אמצעי בקפל עם ולשון ידעי כבוכד חובל מחוך בשולת והוא פוד געלם אהבת אותנו מושך בנו משך אומובח כי אנו בני אברום אוהבי ותחת ביאהב את אבותוך יבחד בזרעם ול ארצית בנו מצד חרצון אשלאון קדש ישיף באשית תבואתה ורוממיתנו מכל הלשונות ביצולתיעקב אבינו בלא מערים ומתעלה ומת רומם למעלה עם המוח שכן חוט השדרה מושך משם ובזה הוא מרומם מכל הלשונות כידוע לאבמי

ומאשת וה ביו על בשומאתיום העלוח בתלרים אשר ... תכב מחורת שבעליון ומשם מול שים וצין מפל חודף לחורנת מיחים מו ציישו לישקב פור נוף האילן מוקם החודים למשוף ואות תעבד ט כל חצי עלינן ואנן דבקים בשמן מפילש יום משרון חוה זם תרופה ופורי ועלידה אנו דפיקים בו ופנים אסמו לי עמש להמשיך החששי שרי שני מישים אוד שור יגעלק הכצוד בשרי שור יגעלק הכצוד בשרי שור יגעלק הכצוד בשרי שור יגעלק הכצוד בשרי יצעלק הכצוד בשרי יצעלק הכצוד בשרי יצעלק הכצוד בשרי יצעלק היא שור יצעלק היא שור יצעלי היא שור יצעל היא שור יצעל היא שור יצעלי היא שור יצעל היא שור והריצון שנן אמושורי הנמיירים יותו של שלוחות מופבי בפשו ופושום בבנומות שלוחו ב אבר שמובילה מולונותה ינאול פופונן ב קרום מול מעולה ער מחוום וושוקת נישו שבים אל בנו ויותו ברי לוש פיב לעוד ושום מו ניר בין שיוורין: בפוקום מושבי ולח יתגבר עלין משלות כות שיום וש מוע בממר ש בחיות בששף מרצון מיקול הנים חבנה אשר לא שמע חועה נמ מקור הים מוער לא שמר לא שמר בא המע הועה נמ מקור אנשות שמוש משם משם ינדד בחיות המים חעליושם יורדים זה הפגע האמינעית שהיה שושנים בטעם באמרו יהיבקש בתוך המים יתרגום שסייניעות פרא ומא פוד קול בנוץמע שמוקול מדק הבעםיי אשר להשפוע יעליה אומר ישכ עיבקד זה א מקום הבקידים ולושים שי דונות הדי כזכמבות וחמעם ישמיע יפקד ויזבר שוד זכר ונקבה כקידה לנקיבה וקבירה לזכר אוודי שיאוד יגשן ואין לפפריד ביניהם שברונען הוא יפודן שלעולם אשר משם העשות ובאות ובשרש לשולה ועשה בדי למעלה בי סוד הפקידה עומד בושריי וזה הוא פוד נעל יובל ישלח שרשין לכלשח לשופה כי הם קוד הפלטה ואמנשביעלכן נאמר יג עשרה עצעם ידועים בנגד שלע ששום מדות המתיחדים ביחוד אחד ועל בן אנו אומרים זכלעו בו לעובה שהוא זכילה פנקדימובו לברכה פוד הפקידה המתבלבת מן הזכילה זהישיעינובי לחיים פוד הנעלם בפוד הדיים חוש וחעבו והחם עליבו וחושיעיבו שלשה כמד שלשה להתיחד הכל אחד בסוד חותם אחד: בפרוף על פל העולם בולן בכבודף בהתחד כבודן בסוד חותמן יאין עמן אל נבר ואזיתעלה ניתנשת באחדותו בסוד עעלם ביקרך שתוח היקר בהתאחדות הנעלם והנגלה והופע בהדד גחוץ עוזך כלומר התנוכץ והאיד אור הבחיר שהוא גאון עיו פוף מציון עזן שכינו עזן על בל ישב אבל ארצף בהמשף מחבץ והרצון חלכל התחפשים בהתכרך חכל כנחון נידעם בעול כי אדנה בעלתו בהקבץ עלום ישדיו ופוסלפות לעבוד אתב המימשלה אוזרת לבעלה ואם מבל ישרו וידעו פי דוש לבדון ועלכן נחסת לחחריכן דיאמרו בל חשר נשמה בחנו אותם בדבקים בשונן הם אשר

במשתוך ביותר כיות של משמם ומבשות במשפה במשפה במשפה בל שוב במות לא עניר ועל כן חמד ודיינו במשתוך ביותר כיות של שתש משות של בשפה משות של בשפה של משפה מותר של מתחים במשתו במשת במשתו במשת במשת במשת במשתו במשת במשת במשת במשת במשתו במשתו במשתו במשת במשת במשת המשת במשת במשת במשת

עומדת לפני המלך לבקש על עמה ולפי בף אין אומדין הלל ו סוד אשופר ותקשותנו גרפינן צמסכת ראש משנה ברק ראותו בית דין כל אשופדות ששרים חוץ משלפה מפע שהוא קרן ההיבנה שעמא בנמנא חדים משום שאין קשמור נעשה פנשר ועוד מפע שתוח קרן ואמר אביי אדא דשופר אחד אמר לחמנת ולא שנם ושלשה שופחת וחחי דפה שהן הקחי גלדי גלהי בשנ שופרות דמי ועוד מפע שחום קרן טעם שפפלו שלפרה מפע שחום קרן בי מורה על תוחף הדין

שנת זה בנ" למורת מוזוכ

אשר חעם את ישר ל שירישם שבות את מרחם בתרושי מח הקצה שמר מבקחדין ויושם על בפא משום של אמו שואסך פל שמח שושיב א שפי העם זדעי תכועה אין הבוונה בו הידיעה לישריע פי אם פיריעת ביו לרצות המצוה שפיפה וחויא ואואיאבשר בי אם בידעל בוונים ורצותוכה שיובעים וה שליבון כל משיורש דרך עי אשר חורם ולצה בלבי גלה פודי ולות יודעים לרצות מודיבה לשתקישו מלעה לשוצה ולציבך עריף חשקע לדעתשעם הדבר ולביין חלין כי אח שרשורבי שמשות שבשפרם לכבר בשים לבפל הדיק ולהמשיך חדחמים להיות אחדולני כך אנו צריבים עשיום שמוש בעיע יני כי כעי המתעוררות העולה מלמטה מתשרד נגדן למעלה ואם הדברש"לים בחור) שבועה שלימה הנה גורם להתעורדות הרחמים מקבה לפבה והעושה בן מוצחחן בעב חשם: בחפולת שי של שם שובלתו בנו בחירון יעץ איתם כמה עצות שובות להנצל מיד מבקשי נעתם ומבלים המפר בידו באות מעצה היעוצה לעוכל הדברים העליונים בשוד בשולתם ולהיות מפעולה שלימה בדונמא על שנה בתקישת השופר למציר מענירים השופר העליון בכחותיו כי הקול החוא היוצה מכן חשופד מחובר פואש ופנים ורוח ועולה למעלה עד שמגיע חל הכפני החוא המכסה את הרייד שחשבית חביפף בהוא ורנחה התעוכרות הרחמים עולה מלמטה ובנגדן מתעירר למעלה נדחה משם וחולך לן בבחי בכש בנה בי תקישת שופרי למשה מעביר כוח הטומאה ותוקף הדין למעלה ירוחה את הערלה מושבר תלולים מן הארץ והארץ האירה מכבודו נבשחתצאת שבר הן הפשו תפלתן שלשר אמתקבלת ברעון כי קם תמלף מכסחדין וישבעל בסא לחמים ובל זה בהתפורדות משרה ואם תחמר מיחף יפול חקול מתחתון לשרד העליון או התשורות שלמשה לשדד העמתו למעלה דעב הבשלה חשבה אותו מוכנת ממדי לקבל מחשל עום לה כי אין מעצמה בלום ואינה מקבלת מלפעלה אם לא בהתעוררות התחתונים בפי מעשיהם ובעיש ראל

מופרי לשישון הנון חקול מחוא בלול בניאש יות ומועש בעת מגוונ הקול החוא וא חד שמיא שלימה מהתעורקש משתבשם השופר השופר מור הקוב היוצח ממנו בלול מאש ישרים מעליונים ותחנונים ייר שושורות פוד חול הלחברים ונמש ששייו כ שושין צתפה ושמחה בשוש ז רמון למדית לחברים ותרועה למודת שיים משמת לכנה בנור מדתוחושף ופשוטה לאחדיה בנגד מדרת הלוו כרים והתדועה באמיעם שלא משוים שהים מדיין במות ווכם אחוק ממוענות ביבה להמתיקה לבל תעשה חדון אבה ולמען יבבשו ראכיו את משם מותנים אוחשין מחושן להמתפחה לבל מששה חרון אפר ולמען כלשי בחמיו את כעשו פלשימון בנשימות אחב לחבר חת האותל להותאודי וצמרישו שלישבועל המשא עשלה קולות בענד עשרה מאמדנת שבחם נבלא העולם: שאינון עש וה נאינין משעה חד בללח דבלח ותוקעין בל בבא יצצא שלשה בעמים במעות שולות שולות לשלשים והנועם שכלאחד מהשלשה כלול מבולם ועוד ירמוז לשלשים משולתבי בבנה מעל גבות שומר ונבותים עלהם ותמצח שני פימנים שהם תרוצה ושברים בים מחלדי בים שה ומדת הדיין הלפה ובוגדם שניימים שליתש השנה ושהדברים מבחנים על הבוונה חנובלת עושוין למעלה ומיעוררין השופר העליין להראת התחתון והשמן העובעל הלאש ומשם שורה ופריוד ל צורד היחודים כן מתערב והודך לו ובחפתלק זה מן המקדש הצבוד שלה מעלוי לעלד וישצרב בתיק דודה וזה פוד אשרי העם יודש תכועה שמערין התכועה ומקרבין אותה אל הדם והיירעידע שנ יתרועה מלך בו שליה אמיר שלמה אחות יעית יו באור בעיף יהלמון מיד מתעשר מהלך שלים באור העליין חור הפנים העליונים של עליו ומתנון האור וכל הנחלים חולכים באור מחוץ מוריקים אותו בים האחרון ובריקרה מבלשובר שפרן מעשיכב אמר הקצה אם שברתם מעשית בחריע זעשה לכם בשופר חזה שמכעם בזה ומיציה בזה ביארו עה כי מעשיכם הטובים קבה שחפושור העליון בל חשפע ו האורשמבנים מצר זה שהוא בית קצול מוציא מעד זה ומשקה כל מה שתחבן ובאר במו יחלפון מוהיא גמלתן שלש דה בעשותם הטוב והישר בעיני אביהם שבשפנים כיבשלופסו שלמלבות שמים אהינו ואהי אצותשו מופני משמיבו בכליבו תפלת מוכף מארכבן וכנלי ארץ ישרא היא משכן הכבור העליון יבית מלבותו ואצה מקיישות עוברי עבירים יבן כת ולא תקיא הארץ אתכם וצומר וכן משע במותים מפנ שלא ידש משבם להי האדץ שהם ממצוות וזה גדם לישרה גלותם ממנני כי טמחות והיא פבח שטורחקם הארץ דעליונה ולצי פך

ותרחקן

שמוש לשת או או שו ברבע ע ואינוש שלמשלה בראש מו אות היבות ש ברחש החדים ג שעג ד ואס שר הדגדים מצואים לצרבינו ביכל ישועונן ש בזת להציאבו לציון עיכך שות מום לשון כנח וחלק חנתן לשרים להם שו שיני מלקשים מון לחש ומ פחל שלא יושל מואץ בידם לשעול חדק הכ של השום בישוח מעשבין לא ישיע לשתות אוש ושלום ישתמע שו בינים וליו אמור אובר אנות בחופים בי יחשוע ימדו ותפס בו הושע לשפרע ע מעלינו לשמח ש שלה שלו עשש ל ואנחש בורצים אות היען עלבן נקוה ראשי תיבות עבן כי עבן יפדו ששנהן מודה ששום בון שבוו בראשי מובות לש אוני וכפא בבודו וכי עות הוא אא יצריך לומר ומושפים דן האם הוו בשפי היבלות ובת באורחות חיים דאין לומ כבת בתורתיך אח דכולי הני נשתר ווין דמוי למבדונה ניש אומדים כבת נידעת היום וכילי על ושודו שלעליו לשבה ביאושה למעלה אומיקה לא הוא פוד השחור במשחביון אחלה בעו הש המאירות אשר לבכן מם בעו אדי ביות משאלה מומנן מענה לשוץ וכו הכל דרך נחתר להודית מקום השאלה בתהוך שברו ש שיווא לשליח ציבור שאמר אשר בקחר עם וכור שבת זה מוכוון שוור עם עליבן לשבח ולל כי אחר שאנו חלם זר ועם סגול תו וכל חגרים בחיץ בגדו בי הם ביובללים ואל אל לא יושיע ולחישלם בעת דעום אבל אנו שאנו משתחרים לכני בלה מולבי הפולים שתואבעל חיפולת ופועל פדעונו בעליונים ותחתונים בי הוח בורא משלוחי שנה זולתו עם חשובשותנו בתלות וסובלים ערות רבות ורעות לח שבחכן להעו ונברוש שנום לאל זראבל מחזיקים בישרש ועל כן יש לנו תקוה ובשחון גדול לרחות מהרה וכולי כי לו אמו פושים שיובל להושיעים והדש שולמו ולהשלים במנתו בבריאה והוא מה שיאמר וזה אסים עלבן נקום לך יד למיכן לישות מהדה בתפארת עוזף הוא גלוי הכבוד טוד ויתן שים למלבו בנמות עלי קו חרומנים סוד המורות ישמל ובל זה לבעביר הגלולים ורות הטומאה מן אותרץ האושובה להעבור מהשבת הנמוש אשר חשב מתחלה כי בשלמה כוונים ופו יחשר לים פצות יברותוץ כי בהם הם עובדים והשלאה כנגדוה לשקן עולם בשלבות שדי כי לא שלמוה שונם שבורא בבניאה בינושבה עם עותה לוח השומאק בשובם עות הקודש נעומות דבף שפבוד ביו יפעורר לחדש

דעולם ולתקבו במרכות שדיכמו שהיתה מכנשה מותחלה ושביבער הקצה עבודתזרים ו משומהה מן העולם או של בעבשל יחקות בשמיך וכות ש כוכבי או אחמן אל עמים בי אבח לא יהורם בלתי לש לבדו לתו שליך על רשעי אלקים חבל ישו תחות מוללות שמים בהפתלק המוכע שו של מו מי היי מי בכורי וכמו של מו לפות שלך היא כי יתי הר בכבורי וכמו שלר בים מו מי היי הר בכבורי וכמו שלר בים מותלוצנו ואנו מזכיב שבים בות כתולם ביבן מאשב החוחלה ממטה למעלה וזה השער ליבי מפלומת פוד זכר צדיק לברכה ויזכר ויוים את מות מות מיחוד השום ובפרקח בתניו דרוש השבי פיניק שאומרין מלכיות תנית לאומראע פי האום בחדש השביעי אי אלביות ל יוש בל יאודה או שינו עריך הרי הוא אומי והיה לפש לשנין לפני להיבש שיין הלאני עי לחיבש ומה אל אני יצי שהיבם זה בנה אבבל מקום של זכרונות שבו והיחוד של ביות נומקם הנו בלש לנו ל יוםי הייחוד מנמור בהינת מזכרון מחובר במלכות ועלה יחשישו בל פווכחו, השולם פועלה הועה והמלכיות בימזות נחנ שולהיכט וכמכלתו דל שלו ובכל אחרי מעלים חפשה שבשים אנו עי אנו הות שנברעת מדור המבול וכול אני יו מלכות כל מקום שמו פיתונות של מופר שבחי שלמחום שנב שופרות הוא למעלה פוד השופר חעליון יובל הוא ובפרק שנהא דרים אשקד שובו ואליתין שעשרת מלביות אמדן עלה בנמלה הניעשר מלביות בנבד מיאמ ללי שוד ששרא מרולם שאמי דייד בספר תלים ואפיקני הנך דכת בהו הללוהו בתקע שופל וצולי לציופון את בנגד ששרת הדצרוול שנחמרו לו למשה בסיב ל יוחנן אמר כנגד עשרה פואפורות שבום העו שעבי אלה הקדשים לא נחלקן אצל כולם נתכוונו לדבראחד וחם פוד עשרה מצמת הידוען דיב לחבמי לבל יותנןבן ניחי אומאסאמר שלש יצא ואיבשאלן בגמרא היבי לקחם ופשטינן לה מהא דתנוא אין בוחהן מעשכה מלכיות מעשרה יכלובות מעשרה שופרותואם אמר שבעה מכולן יצח בונד שבעה לקיעים: ליוחכן בן בורי אומ הפוחת לא יבחות משבעה ואם אכנד שלש מבולן יצא בנגד תורה גביאים ובתובים ואמרי לה כנגד בהנים לוים וישרא אמר כב ממנונית אמוד שמול מלכה כל יוחנן בן נורי השבעה וקיעים הם שבעה ימי בראשית ואין חלוונה ילגלגדים המורגשים אבל לכח וכבתם העליונים והם מבלל העשרה הנוכרים: שנגד תודה וכיחים וכתו בנגד חותם אמת תורה שבכתב ונביאים כנגד למודי בי וכתומם בנגדי מלכחת מת דויד ואמרי בנגד במנים פוד מימין ולנים פוד בשמול וישרל פוד המכריע וחשחר בעין ענצים עם היות הבלאחד ובהמצא דויא צאו בולם: ומתחיד שלש מלביות מן התוכה וחומר בי מלוך לעולם ועד הבחקת החור מהמחור העליון הכוללמה שעליו בעו ועד פוד דו פרצופין לא הבישאון בעקבול שמטתו שלימה והות היכל הקדש הפעמי שיאיץ אניע לשם לא און ולא עמל אבל אברהם ויצחק שם מקום הפפולת יו אחין עמן והוא בחל פלרי ותרועת מלף בו הוא שאמר עליה אחותי רעיתי ותרגם אנקלוק ושבינת מלפהון ביניהון והוא מיימוד הגמוד וחוא פודבי בדד ינחצו ואין עמו אלנכל והיבישורון מולף נק ישוקון על בוחו הבשמי שהוא עושה שורחבין האבות: ובדברי קדשך כונ לאמר ינימלך גאודב

לפש אצר הגדולה לבשיש עוז התחזר מעוד התחופת והם הכילשים שלבש היוצה וברח את העולם וזה הוח שחמאף תכון תכל פל תמוש וה במשתב חף תעון מבל היו ארצו של חל בה העומית על עמנה אחד ש שמו צדיק וצעושים על זה שבירת על בל ותכל ניענה על ה בל תמונט שולם עד שאו שערים ראשיכם השערים הם שעניבים מראשי פרם הער ונים עליהם ואנג (שפרים שישוע האתומפו ברכוש הוא מלך של דע כי ש פוד נעל ביר או מתכפולה לב שני דעוד והתכל ו אפור למוסרו אם לא בקלה בה אל פת בברו בורים שרי ועלא בפו מעת היותה אני וחקנו לומר זה ביום שעבדה השלם זמנים לישור לישים מכידי מכידי הוצאים בתוב לישור בי אמר יני מלך ישרא יגוחלן יני צבאני מששת ול בשני ביותר און מש דבוי חליל השל קשורה בנחלת ולני בך יוד בלאש ויוד ביותר אחדות והאמעעית כי מובלעדין אין לבים ומושה או מושי הבית בחר ציון הכלול מחם לשפוני האף ויתגלו לך תצלופות אפשונוצל ומושים אוד שוודי הבית בחר ציון הכלול מחם לשפוני את חד עשו ותוח מחוץ לפנות שושבו וחשים את בדין שמניה והוא בינד החד השוב הוב הוב ויצר חייב ויתקיים מקרון שכת בלם המות לבנה ואו והיתר ליי המלוכה בענן כי ליכל הארץ ישי חות שמורר וויה זי למולך שוי ממך ישרם על כל מארץ כי יתיותר בעבודו ביום הדווח שיעביר אני לונו שמוצראים מו מארא ינים יציאונה וחמו שנה כי כנומו חנו וליימו אין ביימות חנם וקו ממל אני שומו אחד לפן שרומז לנו שני יחודים והוא שקודם יתחד האצילות ביני אחד ואחר כך שמצלה חביה עם כל צבחיה ותוניחד עם דודה וא יהיה אחד ושמו אחד ותמצח בכל מקום בינובים קודפום לבתובים כי כן חסדר כמו שלמזנו למעלה ובכחן שנה הפדר והחדים השנובים לנבו בשומים שועם חודיועה שבשוטה לפניה ולשוטה ליוחדיה להמתיקה והשלים בתורה לימון איך איידי לה חומת אש סביב לבלעיל וטמא והונה עיר על הייחוד כי הדחשון אחדין האת הקבחשון בענץ שבת אנ בחשון ואנ אחרון ומבלערי אן בים ובנרקח בתנח דראשו היום הרת עולם אמר זה על משנה אמ רב מוצו שמע ישרא יני אהיבן יני אחד מלפות אדם הראשון שנבראביום זה וכו נגמר הדיונו שלעו והוא היה תכלית הבריאה וכלוביום זה בתחיש חעו בפפרו ואתיא כל זיעזר כראמרתן בק דראש השנה כמחן מצלינן האידנא זה מום תחלת מעשיך כל איעור דחמ בכה באלול נבלח העווביום ששי שהוא נאש בשנה גבלא את שיושון ובו ביום פדון ויצא ברימוק פירוש חפשי מן חשנות ולפיכך הקבע היום הזה יום משונט לכל הדורות בדאמרען בפיקקתע בא נדון וביב יעה בדימום אמר הול בה לאדם בהחשון אועם שימון לבניך כשם שעמדת לכע בדין ביום זה ויצאת בדימוק בך עתידין בבך למשנמדין לפעבדין ויוצאין ברימוס וזה הוא שאמר הים עמיר במשפט כליצורי עולם ועל דריך מאמת ירמוז לנו שור הבריאה ופאו שאלל בהא נברא העולם הזה וכן אמרו בהבראם בהא בראם הוא היום הזה ולה אמרן הרתושעם ישמיד במשפט כמו מולך במשבט יעמיד ארץ כי הוא מעמדד אם בכנים אם בעברים אם תדעים בבב הריאנן בנוך נולדים פביתך נימארעך יציאנן עמיםים

Joseph John

reight "

כיע חבטין העליון מחפים שושהוב על בשם שנים שונים לידי אורם ואו חוף מד מח שווו מבען כלישרו בני מולפים אם כעם ש לעמי בינום אמר לעשות אות אשר צויתנן בתורוניך ונ מנונק עבדים שבש ליבשא שני שבים ליבשאום בשות לים כל בביתו ואין אנו בשאול" או או מושים משושה ולהואט עיבנו לך תלניית לא אושיושו בשומו ותוצית לאור משב לאוש ישיים שו שו הוא מלפים למו דבוה יותורש שמף עלינו ואומו כייי ביששה עולם עתה מתוחל חושו ומם שמום בירו שות מוביים כל מעשה העולם בפוד הזכירה מומנו בי אחר השרש כלהיצור מו שריבו דושם אומות עופה ומציט עד דוף פל הידרו שנוחורון אום משונות לפונה שחינו דושם למעלה יהכל גלני לפטן כי אדיו מאלע וזה שוד גדול אי אם שני לשונים מו שוון ומזה ותובין זר יבש בכוה צליך להזהר מהעצירות ובאיום המיפוחת ש תבית ומייום האורושהוה חוקן מופש"ץ עת שיבל והות יום זכרון שבו נובר הכל להבקד כל רוח ונפש מראשות באות הוויער ומופשם אותה בלית והוח מה שמצורנו למעלה שאדם הדחשון טדון ביום זה ויעו בדיפום ותוף אי ביום לכל שבחים אחרין ואם תשביל תבין בי חקונוכרון המבועדים יחדביום זה לשן תרושות בשבה מנולם ית היום תחלת מעשיד שבו נבלח אדם היחשון שבש בילו היה תחלת מעשין אושר בוד אדם בלחשו בה שולת מנשין ולא נחשב לכלות בערבן כלמה שנעשה כי חוא היה התבושותו שונה די מחשיו שעתר החדש העולם לתת לפל גויה וציה די מחשילה ומחדש פרוציו לשנים להם שם חדש בי יצאו בדימוק מוח זכרון ליום רחשון במושמשה לחדם הרחשון מחק בשנה הנא בי השובר מתוקי את הדה הנא משבט לאהי יעקב יום משפט לאהי יעקב המלוים ושפטים מנירל המדינות בויאמר בן כל עירועיר מדינה ומדינה עסועם יש לחם שורש למעלה מהם בית דין הגדול ובן כלמה שתחת ממשלתם עדין ביום זה ובריות גב בו יפקדו לחושונם פות שבירה ובקידה בחחד כי הם יחד משניחים בכל ענע העו כי זכר כל גמעשים בו הכל מבוחר בדברים הקדומים וגםאת נח באובה וכת נתאש צדיק פוד מוכינה ונולד מחול כטוב הנוא משנס בתיכה התיא לחיים העו בבתחלה והבל דוגמא להקבות זרען בעפרות תבל בבביום שם עפר האַרץ העליונה תבל ארצו והוא החול שבשפת הים האחרון ויובר אחים את נח נח נו נוכר מעלה ומתוך כך וזכר למשה וחת החיה הם החיות היוצאות מן החיה אשר תחת אהיישראן מעלה ומתוך כל וזכר למשה וחת אהיישראן ואת כל הבהמה היוצחות מן בהמתו שלעדים אשר אתו בתיבה הנוכרת ויעבר לבים חיים מנחומין על החרץ העליונה נישובו המים המלוחין מן מדות הדין הקשה שהיתה האליך מילוסה בהם וזה סבת חדבן העולם וישמע להים את נחקתם עלתה נחקת מעישרא עד הדיהים עליון אז ויז כור להם בריתו ובה יות הברית נזכר בזכר הרחמים באבלתם ישחק ויעקב נגאלו

ישני לשמה ופפאר השתהה ואוכר ונואף ובדברי קדשך כתוב לאשוים פועלת נישים והם זכר לנכלאו תנא הפש בפוח וחנותי את אשר אחון כידף ניק ליייום ושא משחקתבים לחמה ישר לשפונה חשר וחבור להם בדיתו וינחם כרוב חפרים באזט ירושלים העליונה זכרוני ל משמת מן אביהס הבן יקיר לי אפרים ובור חברמ עוד בלומר אושות בניות לצפון ובפ במורי ישור על כן המו מעילו כי הם נשואים מון חלותם מעריון ולמבף כחם אופונונו שים או אשמוני אם את בריוני אתך בשבילך ולערכך נה קשמות לך אוקים הבלית עם משולם מעבפף שבן מיח בימי הנעורים" זברינן בשמוקשוב מולפיך פאשר אפוד פפוד הזפיח כי חטו כולל החיים היודים מלמעליד בני חשוו אף ביתן נבים יתמום מדיין ופקדים בפקודת ישועה ולחמים משמי שמי קדם הב המחון של ושבו ששלי השפרם העל יוצים שהם שמותנו של חקבה הוא והם מרכבה לנפום שב למום בשמו שיביי ובם מעבר הישועה וגרוומים וזכור לכן אהבתקרשונים וכולי עקידת מודה לבי ביים כששו בדינ שלמעלה לפע החקד מעליון ולבי כך אבלהם עקד אתיצחק שהוא הבחד וחדי הגדות ששלישפוף העולם באשו וזה חוא שרבש נחמין ונהפך לדין לעשות דצוכן כן יפבשולחניים את כשוקיבים זה וצמ רחמיך מלמעלה ממקוב איים על מדותיך יבוותנום לבעם משורת הדין לני בפוד לבחשד משה כלפי חשד ובעבור שמך הגדול ישוב מרון האת הגדול העליין מעמך מחרצה שבץ אנץ מה צודך משם הגדול בי אם בעשה המדה חדון אבה מה יעשה לשמו הגדול בי אפר בל תנשפחות והוחשוד ויגלו רחמיך על מדותך שאה הסנוכרים ובזכירתם נוכר אנחנו ועקידת יצחק לבפב חדיין פוד מדתו בפוד מדת החסד וימצאו החיים וחרחמים לרחם עליכו וזהוא יוכר חבמית שוד הזבורה . אדנה נגלית בענן כמודך נגלה השש הגיול בענן בבודו הוא החשם החוכלות ברתש חקר על הרפיע בי התורה שתפר בשפון הנדוד וישרא השיגו שרחה הכבוד בלבד והוא עב העכן של הנפ אובר בא אליך בעב השנן בעבור ישמעהעם כי בזולתוה לא יובלו להכיל רעם בבורותנו מן השמים בשמעתם קולך טמן חשמים טוננד תודה שבמן השמים דבחב עמכם יבת כין השכרים השפיען אתקולו ליפריף ומשם בא הקולאל הארץ ומשם מגיע לישרא שיב פעל החדץ הדאך אתאשן וצת ורבדין שמעת מתנך האש חה מוד פעם נפנם דבר יו עמכם : מנמר בקולות עדקים עליהם נגלית הם מוד שבעה קולות שעתנה נהם תולה והם שבע

מחצות שלאשי ובחו שובם שישו שלב בך מוקמאד מהיבים מפושע כך פוונדי ביום משלישי וכשכת בהיות הביו לישלישי לימות עולם שושיו זכותו שלאברהם בעל מושוב ויה לוש שים בי הוא הוא הוא מקול מחום שם עליו קול גדול נלא יפף וחום שוש שב השוף שנו כר למועלה ואול שובר חזק מאד הוא הקור שלב דווי שלשיעשום את הקול מתוך החושך ודעני שלשי ישלים לים שול מפולם משה ידבר דכונ הנך יבה アンドラ インド ינים לוכת לחוט חשני שושמש וחוא פודיש לווח שיקות ביתן במות ביות וויי וויי בלווצים שיש אלאחיו וכל העם בואים את הקולות שולונים את הקול בלא בל אים היאים הקולת לא בת אא את הקולת לוכלץ השנה שלמשיה ואת הלנידים ובתחלח את של של של של משל ופל חעתיה לבוא עד דינדו שלמשיה ואת הלנידים ובתחלח של של של שני של משיו של אברם ואש ניושה א שנין אור אברק ואש עובדית שיער עומדת אחר כך געין חלפיים מוכנים מוכנים מות אות מושות הו מושות הו אותר עומדת אחר כך געין חלפיים מוכנים מושו פנן השופר העליון המשער כלמה שתחתו ולביבר שופר ושבי מודושיולים וו שבום ולצי בך יבדברי קדשר כתוב לאבור עלה באלשלושונם בחות וויין משומון שי שחות מדת לחמים חוביע בקול שבר שחושקוש בשום ומבי שופנו לשיעה כי שוום? שלמטה הופיע השופר העליין והרחמים מתעורדים ומחת הדין מפות קת וחהוו בל ושידי מנים יודעי תרועה משברים מדת הדין הקשה מלשון וידע בם את אנשי שווים שוה שהוא אור הראמים יהלבון בחצוצרות וקול שופר הריען שברו אותם ש לפינושום בענבן מבשיק ניבנס בין חצל אבין תקעו בחודש ב ופר חתבאר למעלה הללוחה ללו אל בחישו כבל בשים על ידי עבדי ינביאם בתוב לאמר כנשואנק והוא שורש שיחשר שימד לנם עמים יבשינשת למעקה ייחיה נבון הרביתיש בראש ההרים תראו ופתקוע שוני בייתים יתקע בשופר גדול הוה המוציא עבדים לחירות ואז ובאו האובדים יש בו רמו לנחבתיים ות אַמָּמְשׁבּיל יב׳ אַ אַני עַליהם יראה בחור בע מלך חיים ביצאו מארץ עיפתה בפונאפל ויב דייק עליהם אור חצו למען לא כשלו בחבן נגף ללכת לבטח דרכם לאור באוד בחיים שענו בפיקה שתרא דרחש השנה אין מוכירין מלכין ת זכדונות ושופלות שלבורעגותדשש במו שיש מלביות ינבמנות ישופרות שלפיבה בהר בי ובמקום קישו בןיש כנגדן שלפורענות אוץ למחנה שבינה המז כיך חותם ביום ראש השנה שמדת הדין מתוחה גורם שיזכרו עונותנו דריעו מזל ומעעם זה קבלן אנשי החמות שלח נוכיר ביום זה בתפלותיכן שום חטא ועון ואשמה ודשע מעל מה שחנואנו לכניו שלאיתן כתחון בה לשנין העומד ממארב חצלים פן מצאלו עדים באיבה וחציל עיבינו ופמכיה: על מיה שכוב אמרוצ אשמקה דרכי מחפוא בלשוב אשמקה לצי מחפום במסכת נאש אשנה בין אמי ברוספדיה אמי לייחין שלשים ספרים נפתחים ברחש השנה אחד שלעדיקים גמורים ואחד שלרשעים גמורים ואחד שללנונם צדיקים גמודים נטובים ונחתמים לאוד לחיים רשעים גמודים נכתבים ונחתמים לאתר

שמפיעם בחסד כפת ובזמתן טללי אובם ליאת לחיים מדה כנגד מדה ולשעים בשו ראמריבן בשלחי כין דקדושין מל לשלו העולם כולו כדין חביו זבחי ותצעו בולי לכף זכות כו וכבר מודפם בשפושום שום יור העליופט ואז מפני הלעד נאפף ביי ילולי תקעו זו לאחים אשום במו שום שום של האדע באשום בשוון מהשעות כי גום שתלקרדו אחם מעל הבנום וגלה ער בי גום שתלקרדו אחם מעל הבנום וגלה ער שום ולכפותן בביטאליה ודים בי במצות שאדם מסגל בעולם הזה נעשה לו מילצוש משונים בלשון לול חלוק ולשיבן מצות עשה למון כנגד איצרי האדם ובהפתלקו מן מעולם מתלב בשונים אם לאוד בישר החיים לחתעדן בעדון העולם העליין להפילי באמצעותו ולולי פונייי זה ליים בשונים גם לא יקום בתוויית המוכם אכל ידיוה אלמקום הנחש הערום וכון במבדיכי השים שמורים וכיו מולצע המורך מלפוש מולבות דוגמת הלבוש שמעלבשים בו העדיקים במן עדן שמיל במוצותלה דוממת העטורה שמתעשרים בה בדיקים לעוצד למוא וכה ביהושע הבהן בגדיול מסירו השוש משחים מעלין והנו משל על מלצושי החומר וכת וילבישותו בגדים משל על במלבושי הנוכל משלים שי עומד משל על השכורה חשן מלאך בי ובמסנת מגלה בה אמי לעוראמי חנונה עתוד החצא למושים על בראש כל צדים וצדים שנ ביום ההוא יהיה בי צבאות לעטרת צבי לצניהה תנחלה לעושים צביונו ולמצפים תנארתו ובתחלה עריך להנשט מהחימר בפוד חסירו בבגדים מינולים ואחרבך שתובש במלכוש ההוא וכלעוד שהחומר קיים אנו מתלבש למעלה והפודי אין ארם זוכה לשת שלחמת ויש לתמוה על מה שאמר והשטן עומד על ימינו לששם ימיה יועיבות החד שנטלנשמתוומה לו להשטינו עוד ואם יהושע חבהן הגדולבך ואיך נמלט מעולו התשובה בזה בבר הודענו חלק השטן שבען מחדם ובשרואה חלקו פגר מוכם לארץ חין חבץ בו משתדל לבל יתלפש החסיד ההוא במלבוש המעולה ההוא ואם פתלבש חדי חלק בשל מעובר מן העולם ועוד כי כל עוד שלא נתלכש בו גנפש בוקדת את הגוף ונמצאת פקידהזו נחת רות לזה בין עדי שלמטה ולכיכד מלבוש אהאינו מפשיק כיאם לעדון התחתון בגן עדן שלמטה ולכיכד מלבוש אות מתר בין עדים מלבוש אות מתר אך ויתתר אתר אר ויתתר אתר אר ויתתר בנקי בערך גןערן שלמעלה אעלגןערן שלמטה ובנה בעלות הנשמית הטהורות לעול

העליון להשתווש בלפע מנושף של יעשות מורי אדיש בחדשו ומידי שוב בשבות מוצישות יקררוחב נאדג מפניפיית שולת משוש נשורים משבר חמישת וידיעת השעמים השללאים העימוים בהם בק"מו אותם ובועת אתופלה ושביים ושם משפלאים בעען שהודעט בהם יבשעולת השמה לביעל היכוצות להיבו ביקול נושר וייי שמונים בעופר ברוים שום כן כיוה בנוה יצעוף אדם כי--ין מרעשיו שינו באר כל שישונות של שילור בק דקרושין לשבי אומאין עניק מבד מ מנושות של או מערים לא מעילנו ביוםרשעו ואוןשיבן עלה וצהר כמחצה שותישות שונית ששוון ביש לפש בשחא על הריושונות ו שלמר מה איה מעד שו ששה עשור שום אום אום משוי משי אני עריקועו לפיה יאמיו דע לך שלא יאבדו כלל אא ישי שביין שות בתר בשות מושים שובות מאושא ההוא על טובות יייוא שלת יבין וצריון ילבש החונסו שונים שיפשין לובשיו מוב במון חשוה וזה אמרם זל זכה נוטל חלקו וחלק חבירו בגן עדן לחים בי בי מושלםן וחלק משונושו בי שוחיויק מיתלבש בכפני המוטית ההוא מיד נובל הוא במקום הנק מישהותים מקושונים בויות במוכב ן אותו בסוד ותשליך במעולות פבל חטאתם ואפ בשע ומור פליבוו משפושואבר בווונות או יכר לושום דשע שנידשעת הרשעלא יכשלבה בעששופן מרשווו וכפח מרשער ומשל המשובה מחתעי לדות הדות עולה עד התשובה העליונה והוא סודאשורם זל מייולה תשושות בורי פסא הכבוד שנ שובה ישרא עדיני אהיף היא מתצורכת ותוזרת על שנה ותשונה של שביבו שישובו הם וחזישיבו האם על בניה יזה הוא תקונם ובכדידעת מעלת בעל תפונים ווא שופור ל אבהוא בפרק מו בברך חין עומדין במקום שבעל תשובה עומדין אין צריקים שמורים ים רבן לעמוד כי מקום בעל השובה בעלה כי הוא המאור העליון העו הם הנקראת משובה נלפים בן מן בעלי תשובה ומקום בעדיקים למטה כמה מעלות מקום חצדיקים עמודו שלעולפים לה יירשים אַרך החיים למעה ואלה יירשים ארץ החיים למעלה עון לא ראומה אומם אלאפדיעשה למחכה לו ואמר יעשה בננד היובל העליון עולם החירות ולזה באבלשון נפתר ופופב שאנענית מזבח כפרה יעשיף כל בעל תשובה להתענות ולהקרש חלבו ודמו ממקום חלבודם הקרב עלגבי ממזכח בומן שבית המקדש קיים ונסליק לו דאמי היודה מתוך התענות מחליעון איברין שלאדם ומובר עליוויסוד האש ובאותהשעה ביקרוב חלבן ודמו באותו האש והוא הנק מוצח כפכה ליזה האית להציח בכאן סוד התענית הך כן דיליאון בכימה שואה בסוד סתכי החבמה:

כוד התנעות הלאיש לך לדעת ט דעתיוצרינו צל נאקה מדעת בלם והואית עשה את ההדם של יהבטסו בזה העולם לצוקה ועל סבה או מתפשט סוד מעאותו לאין הקר ותבלית וכאשר בדם של יהבטסו בזה העולם לצוקה ועל סבה או מתפשט סוד מעאותו לאין הקר ותבלית וכאשר בין העני ישמח עם קינהן ויעבוד אותו באהבה ואמנם שאעל שאדם הוא בעולם הדר בחשר אמועו שגדעונו מתר משך שהמשיף אדם על עצמו בסבה נכדיה אשר המליה החליקה וחל יחל ונשתאב בעצמותיו ואחריו בכל דורותיו והטי הוא שם עלילית דברים שולט על כל איברים כמו ההמץ ולכתח חטאת רובץ ומימי אטאות שאב

בישורין גדקותו כחבומות גובה ביוק פואות חרשיפום שני בוח קנון שות בת דונה גדולה שר ערבות אפלה ושוד שאבל ושתם בנבור עובר משוחו שפת חלקות משפתו צדי ביות דודים ונשמה לאחרים בקרבך אם לאעצשין אימוני קום התולך בארץ מני חדרך ענדו ויפלי דץ כבדו השושהוה ומא יוצא משפעל פחו אושישם ש פוימן ופשובו המשויו אשר ישתה האדם שופך מין אר פל אמשקה עם הזוהנאה ההיה ואחרי ישבה שו שוב אקי שלושום זומשה של כך חזמ מה הטונטאי אשר בגובו ומאבלר של ברם ההוא פי נשופוצלו היוואה ולאעמידין עד שתניא ממגן הווהמיה בי ווים והשתן ותוש מוחוש חולף ואין לו מקום בין חאברים המלקים מיעופן בשון וחלחם מכלין וזוכד את כוב הבשר ואוכלי לחם לשובעיועים אין בד בידע אבץ ביאין זה מקומו ואמרו חבשי עליון הקימועם זר במדעש בשיצאו ו אותו פוצור היה ביניהם ונשאר בפיעיהנ יאמידו המיל אבא לא באעי קבה לד נהמוא קדישא מן שמיא עד דא פיק זוהמת מינהון ובמה בתעמתו הדודי וענד ולשות תל לאורות כי בתחלא הרטה להם תענת כי אייי ית הזוה מה ההיא מחרבי שלאדם שלתי בתשחון ושור בשור ורמז זה הוא גכון למשפילים : פוד עיקר התענ תעלכל זה הוד מוצבה מוכן לצוד על שבוחתה כיבמיעום אבילה ושתיה מתמעם מחלבן ומקריב אותי במיעום? במנלתנ לבט אלאדו הישת ערב כגבור עליו חולשת האיצרים אש בלהבת ישודתו חוקד בי שאת נבה לאבול ולהמוצט חלבו ווצון והפוד האמוע כשם שיש איצרים למעלה ועעם ידועים שאכול הקרבן מתוך תאש כך יש למטה איברים ועננים ידועים באדם ואוכלים חלבן יימי מענים אותו בשם שלבשן החש שלה מתוך הקרבן כך כיח האדם יוצח לחוץ ושולה וחוח כיח ניחוח לצי בלוה ביום אתעשת ותאדם צריף לפרין רוחו ונשמתו לכל הדברים האלה ולכונ עצמו לבש משונו כלו תודים מובר בפרה מובן לפניו ולבקש מימנו שליחה צבנות מזבח גובי לפני בנל פדריר ששען ונפור לו מחשאתן אשר חשא חדי לך מזכח שלם בפלעטנו ופודותו ככל אשר יהיה לכם שם **פחלב וחדם** החש והעשן וחרים חכל תמנים,לפני יני ובמזכה היה יקרב כל החרבנות בעות בי בהביכו המדבה הזה יקליב קובנו. יאם על תודה יקליבנו התודה עליו את כל חשאתו ואת כל

אשמע לשב או של מינונת מזה אמשל משום של מעוד בשום בשנה וח במיקן קרוב . האיברים לבני על כלל ישושף וחם זבה עבים של מינו במיקום הזה ובשבש ול. מצא של הכל נהוא זבה של של בני עריי שב של מורבנית שבעור

הזה כיזה הוא מזה של שוש ל שוש עליו שוקריב עליו בל אירי בין

שלון מששום משושל אומש וממר יני מלי דלא מיני מיני רגבש שמשמות לופושים שוני איור ביו לוויוש ואון שיבן ופר אמ בי אין ירושר אוים מיו קומם ביוי בומר משוובומר כל מעיו קדש וף בוד לו בלומר שאפור להתושם בל בקומון קשש משושפן לא ששית האושריבא לום חא דלא צריבא לי הא ביחיד הא בעיבור ויחיד אינות אמר אפר בי אבום אי ששי משום שווים יים כיום פניר והבי איתמר ביבמות פרק החולץ ובפרק מעות חליעה וענישי המושונה הבתו מובי לפני שי לתח עליו כמו שהיה מתודה בעל חקרבן בזמן אמת וכבר מית שות למה שום שערה שוים ש ראש חשנה ליום כנור ואינם לא שבעה פודזה למוצאי ששר שיום בנור תוף השוב במורים ער לחירות וכל יובל היא שנת החמשים שנה והוא שוד עץ החים שמו לבו פון בשמים מולו יעלן לעשונה והם בין רחש השנה ליום הבפוד ודחי והדודים המכרים מימועיקים פוד לבדם לדעת את שלום אפתר ומיה יעשה בה ובכנה להוציא לי מבקשי דעתם ושקראו מיתשובה על שהם זולתים מהתשובה העליונה ואליה ישובו שם לעתקץ והנה ימים אלה זמן ממשלתם ונגלים יותר משאר ימות השנה לפיבו עניף בלובו עב אלבום להשלים נפשו אליהם ילשוב בתשוםה שלימה להשיב את חקמולה אשר הופלחון לקרב מה שהרחיק ולהשיב אם ערבנים ואז יקדמהו שלום כענין שבת שבום ביווק ולקו לבחוק שנעשה קלוב אמק יבין רפחתיו עתה שתקן מה שעות ארפנו כענין של אושא משובדתנ יבות יתדבק בהם בעבן שבת זאתם חיבקים ביני אחיבם חיים כולבש חיום ובוח נשלם אה שראים לבארי בפתרי לאש בשבים נשאר ענטו המקום בראמין ישבינו לחיים בחבים ויובינו לאור באוד החיים לחתהלך לבני שי בארצות החיים אמן:

החיים להתהלך לפני ביצור בות החיים אמן.

מום הבפורים הוא יום הגלות המאור העליון ששאל מאורות זוכחים משם והוא פוף העולם הנ
שאין בי אבילה שתיה לפיבך עלטיכו להתענות בו לרמוץ אל המאור הפתנגלה ביום החשן אשי בהתגלות: "פעי בלמים צהלה נשמחה ובפרה כי היום גורם ולפיבף על יום חכפור שמשושל מי לבליך ימעבירו מלפטו כענין שכת בי ביום הזה יבפר עליכם לשחר אתבם וגומר ומודהבת ב בתחלה יכפר ייקנה המקדש העליון ואמר יכפר לומוז על המקטו ולפיבף בא בלשון עותר ואת בך עליכם ועוד עליכם בשבילבם שיעביר מן המקדשאה המלוחם ואת לוח הטומאה לשהר את

Sac

מפשע השי לפל "שאנש וחיו לשף שוביוכו בשופובים אומור לפי אומורא הנוראה שינריבים ישות את דואר לאשחתם כדי לשפות שות שומים שלומי עלים שלומד לא שבשביל זה יששא פמפול ביו ז הו הואלה שפתם ביום אוא לחום בשובה שלימה מיצרים והנאנקי מכל חציאונשע ומי ש אבל עובעת בפוקום הפון דכש ושים או לשבול לשמד עעמש בינקיון תביי שווים מחוצו תוץ שנה והם שעדי שהעו הבין אין בו אפירה "איה שושבת אם לה ושושה בוצ ישושות ברושים ושני ושום המולף הובלה רוחינין ולו ועבון דה בי משלקדלים בער לווין למעלה אבל שערי תשובה פתוחים לכל ב שנים שו שו און א בדונמה עליונה כי הכלה ביוסוה מחבלת אחם השום אם" שמות לשצמש ולבי שביופות מקבלת משם אין המלך משמש מפוש אבר בשמים של התו העליון וחשורי בזה וגם אמנה אחותי בת הבי הית חך לייבת אבי בל לאשות ולשעם מנעלם חזה באה הקבלה הקדושה באפור תשמיש המשה ביושיה הדברים בים היק מש למעלה ידועים לזוכים אליהם נישרים למוצאו דעת פוד שעיר המשתתו בחדשם במה שקדםכי מחמלתיני על שמן יעץ אותנו למה שוצות שובות להנעל מיד מה צו בני עשק הששפם בשעיר ומהם הענה נמרצת האותשהיה לשלה השעיר לעוחיל ובתחלה ש לדעת ולהביקם חמאורע ההוא שאירע ליעקב אבינו עה עם עשו אהיו הכל חיה פימן לבעו שהוא עה בחילי לו היסין שצמו לתבלה וחואשימן לבו בני הגלות ביאין לנו בעובותיבו שעיל ששתה אבלונשלמה בכים שושפבו ואחד כך הזמין עשמו לדרון 'והוח פימן לבו בהיו תיבו על אדמונינו הנה הבהן הגדול בושולה היה מתודה על השעיר עונותיהם שלישבה וכב ונשה השעיר עליו וגל ינית ביעקב על מקח מף הבא צידו והם העבדות שנתלכלכו בהם כל השנה שהשעיר נושא אורב מנחה לעשו אחינו כמו שיתבאר ואחרבך עזים מאתים וג' ומעתה הבן בימה שבא נתורתינו בקרושה מעמן השעיר כבר קדם לנו עננו ברמז מימות אבותנו עה ומה שהיה המעשה הז די שלניאש השנה בשעיד ולא בפן ענץ זה ידוע לחכמי האמת והואבי כלמה שהדב כים נמשבים מהאצילות השמוא אחוא למטת יופל נמשפת בהם העומאה נמצא כל הרחוק מחבירו שמא מחבירן ששע מוני בד בל הדוברים הנמשבים מהשר התוון אשר מתמת השעיר אלין כל מעשיהם בעז ששע ר"ן

-או ששר שלא נתן חילו לאחני וח שמא בנו בי שפער עם המולך ופימן אף ליק בשינולות יש בל חכוחתם ומיא משר את מות גדולות שהעביר הקצה שישיבה ושתם ליוששיים יודשים של את שוות מודים מי בארץ מצבים וגומד וצמה שלוחים יש לו להקונה או שושם שושם לובהיקבין פשם שלבפור לצופה שמינה של בכור ופת וחמית תיו על מצחות האנשים כדי שי ורעו אצלם וזה פרד מים ביים בקר אלפוד זה צרייף אדם להקוער את עצמו בזמון ששומשים צמי הפיניים עסוי באו בחדריף וגל יכשהמאור העליין פוד העולם הבא משקיף על ה אשר שת בו באלץ אדום עברו יתדיו והא ש שמחת עם בנית והאיר אל עשר שבל החים חשוב ומריק עליהם ברכה עד כלי די וחטאים יתמו מן האבץ וזה מד לשון שלאחורים שווחולב שחורום חלף הלף לו והלבן בא שהובים חלבנון העליון המלבין שנותים של שבי אנאוכם כשנים מעד האדום האדום הזה כשלגילבינו מעד השלג העלווף בה הקבה ובמח את העודם וכת לבושיה כתל מער וגם בנלותינו הזה שאים פשושות בל כהן ולא מזבח ולא שעיר המשתלה ישרל עשאיםרנה ותפלה בלחיום בי השביום אחות שולאם השרדב וגבורי כוח מה ללים ומשבחיםשם בבוד מלבותו יומס ולילה לח ימשו כן ישפא דוגמתם למצוה בל חיים צתפלה ותחגונים לפני אביהם שבשמים ואפתר המלכה באח אל המולף לבקש מילפעו עלעמה וש כי נמכרבו אני ועמי וגל ביאין חצל שוה בנוק המלך כענין שבת והבקיתו שמינו מן החדץ ומה תעשה לשמף הגדול ווה הוא נוק בשלף מיד מתמלא נחמים עליוועל שמה וגוזרבל אורב הנקמות שעתיד הקצה לעשות באדום ושעתיד הקצה להעציר השרמזה מק העו של בלע המותלעה בנומר ומיד וחמן נבעת מרכני המבדי והמלפה וליהודים היתה אנבה ושמותה וששוק זיקר ואד שהכחבים בעיהם איש אלאחין ואין שטן ואין בגע דע עריך לאתוחות ולברשחטה ובל המתודה אין דינו מסור ביחם בידו של הובה וכחום חום וניחם על חדעה ולפן שהאהם קדובחצל ענמו חיבו בידיק עלפין של שוב ששיעון אהים ואיל פרט למרשיע אתעימון והעושה בן הקבה מעביר לו

Io Hall

בש פנבי ושינו איאבשל לעוא לגני המלך: שורם שער עולם ווחומים נפוחים ועשו פבלדיכן משלם שהות המוש לך אליב משולחן המלך לבל יחדץ לשוש לבני ושקשותשן מוענינה עם אבין ניעקב . פע סבות להראות שיצא זכאי בייי כו פיש במנוצץ ראשית האחשבה ממקום לח ידעו עיבי ולא שופתו שואיה שודה לחאיר בעו הב והחכמה על מי וישתלשבו ממנה ששה ששוות יותם שמנתימי המוכה ליפיבך בשפות תשבו הקד וו סוד העששית שנהאים שני שעות נפים ימי העובה העליונה העומרים תמיד להנים השמן בשב על וששירשו שלד נחשא בן חקנו, אמיר יחמאי שאי דבות שלה תשלה את האפש ואת הבנים תקח לך ולא אפור שלא אב אא שלא תשלח את האם בכבוד איתר שנק אם השולם דרת כי אם לבינה ת**קוום שאייואת** בבנים תקח כיך ל רחמיייאוני אתם גצם שעדלה וכשי בחו ות ומיששששיניפיי השבוע שהם שבע איבח ביניהן יתר בקיש דפונפדידיו מין כית דבות בחוד שם ששונו שו סובות חמו לייו בית דבות בחבמות יבנה בית נפון דים כות ון די ביתד כינ ועקע נוסע פשמו דיבן ל פית וגומר עד כיון:" מנים בין בין או או ראשונוד ושבעת יצים אלה הפתפונות על עני במד שבין ישרש מחופים בתובו בי בים דפוכה ומבני זה אזל בשם שהן בששמים על השוצה דונות שששו בים

אומ מעין שכש בשווב שום שמים על תשופה זיונה בשוב בשוב ל מונו הוונה בד חל שמים על בקובה תל חג הפכות שבעת ימים מה חצור לש שף פוסד ליצי מעלה מעשרים אמה בשלם בשעם כאת מופש שלמי שלות בלולות כהי בלרי שלמעלה מהמאין המששולשת אם שששיבות קשיעור בסולה אצינות נפוצי פור וני חבם ויבין את זאתו מקומויף בליאה דעת שנים מום השני בחוש שנים שבודם בעולה: והמעטבי הבוחה מעשלה שיבחים מקצץ נטיעות שייין המכשנת שות בשום של בצר שנם שיין למחות העשירת מן המען שמות מות של שניין לפואורות העליוגות רשי ייב שלא של של של של אחקשי ביין אחקשים גטיעות ולפי בך אין לפוחתה מן המען וצריכה שלשימושות פשף אובנים שפחם שאיח מעליך לביעית אבי שנח בהישוקיה המינונה שלשווי ושישום שחוד מרובה מחמתר לרמוץ לנו שתהיה מדת לחמים גוברתעל מרת הויין ט מי פסל לפמר מים חושי מברפים וחנו על בבף בעינן שמשם דחמים נמודים באים ולת על לפנות שיש בחן די נלפפר כתבנו פי הפופל לניהי לעלם התבונה ואין שום שומאה מנעת לשם ולפי ברי אם מיפר שיפר אפים היפנות שהם מקום שהטומאה נאחזת משם אם עשאן מיבה המי בי מי שאינו יושב בקובה מעיד על עצמו שאין לו חלק באפוני אל לבן מה שכתבנן בסורה ידע ניפיר בי יושב בימים העליונם פני שלף שבי עלי בשאדם משב בצל זה וחוח על האמונה השבעה פורשת כופיה עליו מלמועלה והברהם ממשה צדיקים אחרים באים לדור עמולהד בסבת תשבו שבעת ימים אמלאפר אפרה חמשה שיקים זרוד המלף באים לדור עמו ההד בפובת תשבו שבעתימים בת ולאפשבער יצים כענין ששתימים עשה יני וגף ועריך האדם לשמח בכליום ניום באשצדים יו נאמיר אבה פת בסוכת תשבו וכת שבו בפובת הא פיצד ראשון לאושפים או ושני לצצ חשולם: ראשון מאושביזים באותה שלפב המכונת כבח כשהיה נכנס לפוכה היה שמיח ועומד על פתח חפוכ היה מבכעם ואום נזמן לאושפיזים והיה מפדר השולהן ועומד על רגליו ומפרך ואומ בפובות תשבו אושפיזים קדושים מבאן כאיה שצריך לברך אנומד על הסובה בדברי הדפבמול שני שארבב העולם מי שיש כל מלק בזרע קדשישב בעל האמונה לקבל אושפזים לשמוח בהם בעו הזה ופעו מבא ועדיך לשמה לב ענים ביתלקם בדעודה ההיא אוא זמון בענים ואסאינן מות להב חלקם קורין עליו מקרא שבת אל תלחם את להם רעעין נמציב שהפעודה ההיא שלה היא ושוץ ליחובה חלקבה שליובת מידיתי ברש על בעבם מרש חגיבם ולאחד ואמל אבהוא כלימין שמשדהם אבינו תיה עומד בפרשת דרכים לזמן אורחים עבשין שמזמען אות לשאב צריקים שבת עלדיד במולף זאין בותנים להם חלק בקעודתם אברחם עומד מן השולתן ואומ

ייני מולים של שוליובויב מולים שיח צחוה ולח יא כער פאצעל זה אמ לבניו מלאם שועשים בשתו משתלין מן הבית מחוום אבל שושות בוא עבים ובלים ביכות טובה להם עולה לבש הסבר יים לנים בחופות ולא שיקדים את עיצמו ואם הניבל יתן לחם נושמה האושות בשומום הקשושות עמו ואברהם קורא עלין אז תשעום של שווש אומר חון ועושד בניתו וגומר ' ישוב אומ אויבקע יפרקין וגר שאר יצדיקים אמ ונחך צי תמיד ועם תדהמלך בלון אשרי הזונה לפל ודי עב: בישות אות היבוד שולה מעוד זן יחוד וחבור על בלמה כי בחתצורדות משפים משעין למעדה ומשב והרחמים מתנשטים עד פוף המחשבה העליונה בששר וחששר החות מותבשט בבל העוולמות שלמטת וזה לוד הענקים האמוכה נפשך מושנון העליון והעשיל שעושה צדקה עם הענ גורם שיתעורר בשל בידור ואותה מתנה נק צדקה נשנה האדם למטה דוגמת בורחו חה שוך עשירים וזה הואם בינו פרימו מעוד הדמות עשים זה הוא בימותים וכמו שהם חשיב הגומולים חפד זה עם זה פן יצמרף למישה שיחום חעשיר על השב יגמול חפד עמונזה פוד אלבת בדרבין וכת בשפרא דאפשופי לבוני השלמה מלפא בל פי שחם על העפים ברצו) הלבאין דפוות משתנון מדמות שלאים ופוק שישותות משפבו שולם על בל הבריות ההת ומוראם וחתבבה יהיה וגף ובולם שנים וינושם מושון בשפיל שמעוה זו מעולה מאד להצייו החיש בדמותו שלחדם שלשל שור משובוסור זה מויצ שם מנגובדנער גם אם חדם החלים חהוא כל עוד שחיה חונק דלים לאוחל עליו בון שחשים עין שדיב וקבץ אתיח כת עוד מלתי בנום מולבא ול מיד נשתנה דמותו חושלה אימת הבריות עלין נשלדישון חשולם! ורע בי חמובתר במצוח זו ששה שביום בצמליא שלמעלה ובצימליא שלשפה מוא פוד מה שבת אשרי שומרי משפט עשיים

בכל עת ובמק בול פתוחום שרם בערה מל ל לשמשטים לר וליווים לעשות צרקת בשל שם לשורנון ושה צרפת במפול המונין לפועלה כמו שאמי. באנון בפר ביווימים לשוף הנקראים עינמלקמי מעתל קים שו בבל בודוה פוד וצדקה מציל מצוייבי באתשונות מודה בנגד מדה וכבר חודענו ש שינעל מדינה שלאהנס כראיתא בין יבכא בוציא וצוה אל אומייםים משוא שלובים ומולים שלום למעלה ולמבה של יעש די שלוםלי שלום יעשה לידי ודעם מכמים ולישובויות וביות אוונודלים עתקשלו ם בכי שמות ביום של מרחזו שאם לוצלאבא בא לבכן ואשלבכו לא בא בא לבן בכן של בי בוצל הוצבחות אפושיום בישמעל גלגל הוא שתוזר בעולם ואמרביוסף נקנשקווא עורבא מובבן האפעם שווון בעולם דמענ אחדורי ובמדרשו שלרשצושה אורות שומה חבורש בלבעו עזון בזכותן והם ניזונין בזרוע והקשו שם ואנירי אלמידי הכמים תליין באקופו אנץ ביים אותרי אלמידי הכמים ותליין יניקקין בתורה שהיא עץ החיים ובי העולם ניזון נמצא שהם מוצאים מאין בי ילמה אין ממצאין לעצמם אבל ניזונים בדוחק ובצער גדול ואשיבובי הוום חנאעץ חיים ממש זעץ החיים אינו ניזון כיאם מון חנו הב כדוע לחבבר באון ההוא נמצא ביאם אחר שמפתלק מן העולם הזה יעתה עוון מפרי הפן המוקום מענים וזה הוא ששענו והם ניזונין בזרוע והיא זרו שש ולפי שהיא גבולה זוווצום ברין אינה נותנת לקקובים הלים ביאם בצמצום וצדוחק גדול ביבן מקבלת וזה בים על שיין לעבר להיות כלבו וכיכאן מבין עבין ל חנונה בן דופא שכל העולם צוון בוצחם של די די בקב מרובין מערב שבת לערב שבת כיבן קבלת רבות ובן עען ר אעזר בן מרתבפפרק פדר העעות ישחד עדי קי ישרא יגם אם יש עוד לתכים גוראים בענין הגדול הזה אין זה מקומם אבל כתבנוזה לנחם לב העופקים בתורת אלהיחם ומכייתים עצמם שליה מבקשים לדעת דרביו ללכת בהם ופובלין יי מולין לעבודתו והם בזה העולם בעבר לדוש ואליתמהו חסידי שרא ואל יתיאשו בראותם רשעים בשלוה והם בעער פיבן בוחם למעלה שוכבת לעפר שומעת חדוביה ושותחת כייש להם לדעת כי בהשפלתה ישפלו ובחתנשונה ידבנשאו מבהתחדש לנשל געוליה יחודשו גפהם כיהם תלניים בה ואם הפבזה העו בעעל כמו הי מצעות גרולות מוכנות להם לכולם שבולו ארוך במו שמתימבר אנחוא ובל שעזר בן מרתועליהם כת עין לא ראתה להים זולתיך יעשה למחכה לו לשוחנים לוואינם רוצים לאכול עללם בחייהם עד יבואואלין יעשה הוא העולם הבא עולם היובל המוציא אותם להי כות המקום בני שעו לעידון הגדול ההוא עם שאר חפידים אמץ

בייבורי ארצעורי ישיששישיש לוע לוראפשל נכפיד העול פוווז הישונו ואותשוני רחצם בעליונים מהם פיצף ביג ביים ביואים חצמודם ושמו שאול אין לך כל עשבועשו לו גדול שב הידעת חוקות השחיפה ביי לו גדול שב הידעת חוקות השחיפה ארבעת מינין ודע כי כמן שהמזון ביין המתנוות לא יפעלו בנפשפל עודי של אעל המוץ העם צריבים הם להיות והרואים את כבורו ורבו לוי בני "אפשישונין חכמי האמת איש מפיאיש יד משה עה שש השום שות שורקו אליה בפוד ששור קומה ובמו שרמז המלך שלמה עה בא בשמתך דמושה לשתום שונים אלה בפרט רומזים לשבעת אבע הבען והנע לכם ביום חנאשרן בליועץ שתיב ולקחתם שווים שוום של מלי פרי עץ הדר איזה הוא עץ שטעם שעוופריו שוה זה שת אמותם לל אילן שאכל ממנואדם היאשון אתרוג היה והפעם לפי שנבעץ להשפיל ומתרגמינן ומרגג והיא פוד שבת היא שנק ראת חמדית ימים של כך האתרוג כמין לב כנגד לב נתיבות פליאות חכמה ופונו ירוק בי משובה ירקרוקית חיתה ומש שלחסד משוך עליה: ותכן במתניתן עלתה חוזית במלה פשמתו נקב נקלף נשדים חשר כל שהוא בסול: לבר כתכנו כי האתרוג ימון ונה תמה הנוכרת בשיר השירים לפי כך אם נקבאו נפרקאו חפך פל שהוה בינון אן חוח מדומא עליונה ולפי שאמעליה ממלף ש למה בלך ינודי רעית ומום ביום אם עלת כו חדזית כשול ואם נישל העץ שהוא תלויבו מן האילן והינו דתנו לבצץ לעודר בפרק לוולב המול נטלה בוכנתו פפול לפי שמורה קצוץ שהרי היא בייחוד במורעסעל החיים ואין להפרידה: נטלה פטמתו והיא דרו בפול והוא מקום עיקת התחתונים ובשם שיוין להפרידה מון העליונים כך אין להפריד בעה ובין התחתונים שלא יתקיים העולם אם לא תנקם ולמוחו שהתצנק יונק שדי אמן אין העולם עומדי ואם עלתר הוזיתש מושמו שהוא מעובי גובה ועד הפשמת פשולאם בכל שהוא והוא שוד לא תבשל גדי בחלב אכזו בפת תמרים בפת כונקשר הצלח עם דודה אשרה שלש בושתים לתיבות פליאות חבמה מים בפוד בל הקושר השמים עם הארץ והוא העמוד שעלין העולם עומדי והלולב אבליו מכחן ומבחן וקו אמיעעי בוללן מון שה תעשה המנורה לבי בך אם נפרעו עלין פסול שמורהקצוץ ופריצה גדר להכנסת הכנעב בבית שיצב : אבלאם נפרדן בווחר שני יערבב עד טומאיי שמ זור זה שם ער קודם באום

עליו כשר כי כן י קאל למשיים שלישייף אולי מייני בייני פעניין ליושיו על דרך ברצה א'נירוד שופרקים שעוצדים בוצר פמראשונה' בש בשת בי העול סהציובא חביד בלי הכבים יווד עלביורת אשל חיל המאושרת עטרת צול. נקנים רשו בשת לפן שכ בינדי שלשה דגלי המרני שלשת לפשו הוא משום שליי קדם צישיון חלתה תלומי בחדי בינה כן שלשתן עולין בי האחד אוביני שומש הוא משום של לאחד ש הוא אחד"שיני בינה בן שלשתן עולין בי האחד אוביני ביני של של של לאחד ש הוא אחד"שיני שכעה בפרט בנגד שבעתימי בראשים (הם דאמ ל שישר בתופם התלוג אחד כך הדק אחד ועובה אחד חש רומן לעקול הבשן לולם בני ביע וחמת ושלום יהדס וערבה בנגד ידי אביר יעקבוחם מוללים שמשש שתחוב פובד אופות יכרים בשיעוד חדק וערבה שלשא טפחים ולולב ארבעד שבח למעלה מחש שיבן נחמרוותם של מחומוםו הדרוך ונחלתיעקב בלא מעלים וחוט השדרה עולה עד המוחי ובפורףשו בייביים אמרו כדי לעשות תולדות בחרץ החיים שהוא עץ עושה פרי למיבו ! ופתיהום בלי כחונה בן הקנה מחי ברי עץ הדר כרמת רגמנן אתרוגין ולולבין ומאי הדר חום הדד שיר השירים דחמרינן נהן מי זאל השקבה נמן שחר יונה כלננה ברה נחמה אינה פחשרת מאריניהן דחמרת שיר השירים דהוא הדר אין הוא זאמ לייוחנן כל הקברים קדושים וכל הרעביד קדש ישיר השירים קדש קדשים ומאי צחו קדש קדשים אא קדש הוא לקדשים ומה הם הקושים בחלה שכננד שש קלוות שבחרם הני להם קדש לכולהו ומאי הוא קדש זה אתרוג שתוא חדל חכר שלמה נק שמה הדי אל תקבי הדד לאאתרוג שהוא נפרד מאגד ואין מצות לולב קיימון ואלא בי שמוה אנוד עם כל שעם כלאחד ועם כולן יחד היא לולב ככגד מאי כנגד חום השדרה וכן הוא ענף עץ עבות למבר מאי ענף עץ עבות עליך שיהיו ענפיו חופין את רובו משל לאדם שישלו זלועני ובדון יגן על דאשו הדי זדועותו שפק וראשו שלשה וחינו ענף לשמא עבות לימין נמצא עץ באמצעולמה שמתרבו עץ לצי שחוא שורש חאילן: ומאי ערבי נחלאלו שוקן האדים שהם שמם ומאי הוא לישנת דערבי נחל משום דגדול שנהם למערב ומשם יונק כל כוחן "לבוק הוא קשן בישונו מהלך תק שנה והוא במח לפונית מעלצית ובן פועל ונוןרא על שמו והכד ובפרק לולב הגדולאמליה לי ירמיה לל זריקא מאי שעמא מברכינן אלולב אמר ליה הואיל וגבוה מיכולן ולגביה לאתרוג ולברף אא הואיל ושמינו גבוה מיכולן: כבל הודענו שהלולב ככנד חוש השדרה נמעח גבוה משחר משן ביהוא עליון לכלגניי האלץ בחלתו בלא מצרים פוד נחובות הניד מקור הבקבות ולפיבך מברכין עליו ולאעל שאר המיען

האמת בי האעלות אין לו שיעודי למערעם ואין האונרוג נאבר עם הלולב לצי שחשו נאו לשו באון באון אחת בעען שרמז המלך שלמה אם תשמן ואם בש אין שלומות בלתו ובפרק לולב המוד הלילב כלע חוץ והסוד ולחת אנייות בשעת נענוע והמזלול במה שמיליתו עליונה כי כן חישה החבמה שניישור! חנינה מוליף ומביא לפרי שושבום אמר הבית וכן לוולבן (בים בים בים בים החות בנוד ששה קעות: ובמעץ הנצעעי) נחלקן המוסקיןים שושו שונין בשובע שלשה בעפים בהולבה ושלשה בעמים בהובאה ובן כתבובתושמת כי חשו שנים מחשושלשי ולא אפשישא ועבדינן לחומרה ובן כתב ל חנניונ בשב דב בחייבחון ואף על את דפשוע מדינים אזריכן לחומרא משום הניבותא ימשוה ויש שאמו שות לקולה ופר בשלמה פעמים בין הולכה והוצהאה וכן כתבבעל העיטור ובתב החפם שמיום הלוי זל קבלת שד הנעגועשהם שלשה נענועין לכל מה שנמצאו יה נעניעין. כמד יה שבין בית במקדש שלמטח לצית המקדש שלמעלה שנ א וזה שער שמים השוער שאוא והבן על ל : וכן ראיתי במדרשו שלרשביעה ואעב שאין דרייהם צריבים חשוק וע אופור שיש להם על מה שיפמובו ששבינו בסכר יצירה שלאברה באבי על בפרק במשוק ללפות מם וקבען בשמו הגדול יה וחתפבן ששה קעוות פנה למעלה וחתמו בובו ובוליה המ כימש תשת זהוא שם יהו נעשו ששה עירובין והם שש שמות הטברין שם בלשם משלשה שותיות שהם בא אותיות וחתם בדם כלששה קצוות כי אלו לחשם להם גבול היו נמתחים "ללם לאין הכלות ודע כי כל יום מימי החגיומון לשמטה אחת כמו שנודיע במה שיבוא ודיבי שנינו בפרק לו רוב פוד הקפת המזכח בן הים הגענושץ בדרך זה והמשביל יביף: וערבין בכליום מקיפן את המזכח כעם אחת וכו המוצח חזה ירמוזאל המזבח אשר לכע שי מכלי שמימי החג מקריבון קרבנות כנגד אומות העולם ואין למזכח חלק כהם לפי כך מקיפין אותה בשבעה מינין בכל זום כדי שתתברך משבעה חלקים נחלים עליונים ונותכן לה שבעה מלקים בכליום ובהיות חשבעה כלולין עולין לשבעים ויינטלת בנגד שבעים אימה וכיובה השביעי מקיבין אותה שבעה בעמים כדי שתתברך מהנהר היוצח מעדן והרי היא משלת מכולן כאחדולפיכך מכריזין עליה בכליום למעלה עד עקרה ילדה שבעה זו כי שמתברכת משבעת שעליה בבליום ועולה לחשבון רב ורבת בנים אמללה : היהן אמות העולם שעליה יום שביעישלהג הוח הנקרא ליום לאשון למשבין רב ואחרכך מתמצצין וחולבין:

מן שעני רבה ומו ביום של מי מו הוא משלום והיין לפיבך מיצות היי משי בפי בפי מו מוא העול הייני מערין ורבושום ביום ומי מוא משלום והיין לפיבך מיצות היי

שעשו לי עבדי שעודה ליום אחרון אמ לאוחבו עשה לי פעודה בדי שומנה משני אמר די יווובן אני להם לחומות העולם שחבדו ואינם יודעים מה אבדו בזמן שבית המוקדש ליים ביום פיבפר עליהם עכשין מאן מבפר עלהם יועל דרך האמת עצרת חג בפע ענינון וניף פיבפר הלפי כך גף סעידה ששנה ונה עצהת ששם נעצרים כלהמעשים ושם עמד פוד החופוניות בפוד ודעת הנודתענן הקדושה וקבלתינו האמושת ש יציו השוכה לשונים אנ מוא שאמרת לעולם דיי שני וה בעולם ובל הימים שבה פנונד שמשות ובליום יתמוץ לשמשה אחת ולשבף ברי החג מתמעצוין ווהלבין לרמוז שיתמעשו השרים והתמונות משמשה לשמשה גב הלוק בקרבנות שבליום ענין במני שנימו בשמטה שחות שלם מחד בפש עצמו ולכן שהיבו אותם הימים בארבעה מיען שניולב והוה ומקימים בהם את בעם אחת בבליום לרמוז אל החקף שבכל שמישה פאחר כך יחדל הכל משום לתתחוש כנותשונה עד תשמום כל השמטות וביום חשביעי שבעניים ולקשות לצרף הקף בולם שהשבאבאחד לכולם ואל אחד בראם" יבופ השמינאן שם פרץ ממיני הצמחים כי רכל בעצה במשחשמיני ונתעלה עם הכל אל היובל הגדול אשר לו אחוזת הארי ש בעטן שכתבשנת מובל מואה משיבן איש אל אמוזהו ומוברים האלה יקרים עד מאור בערבים מהפתאים החולכים אהרי ההבלייתבלו ועוד ישברבר פתרים נוראים ואנו בטוחים במי שאמר ובים רעולש להמצי לנו מקום ולהכבירנו בעל כבירו מתלאות הומן וים ייעינו בחבור הענין הפול הזק

מות אבר כיושת לחועיל בקצת ליחה משפבה ובוג נשלם מה שדמינו לבמה בפתחי הנתמובות עם שארפעעם בנליום אליו הצורבה זכני לרחות בהקמת פוכת דייד המפלת אמן ואמן שארפעעם בנליום אליו הצורבה זכני לרחות בהקמת פוכת דייד המפלת אמן נאמן משכינברכית פרק מדר הברבות ובבשוט גרשיט במקבינברכית פרק

ולם שמוב חבו בי במוכב ואשווים ב בתחמום וכנהי מוצק מזקים בספר בפני עצמובי באן אין מקום

אין לאווצא ולצנקונ ש THE PROPERTY AND THE PR של און היין נשע אנד אין בשע אנד אין essans and an indicate the tracking apply ליש משחית אמר ל חנינא בד פפא שבי מנוא חראוי ליעת כי החפץ והרעון בעליון חנוני. פון העולם וכוברך על הניותו הנתב היצור כי בהבברך הוא יבורכו כל שם ברכה הני במנוע הברכה למפי והנדגרם הרחקת הארץ ולה וחטא אחד יאצר טובה חרם ביוויים ציד שצד אתאכינו קראשה און מעלים יירבעם בו בשוש בשות שוו ביו ששו שבי על זיב וק צץ בנטיעות והשתית והו הבניטים הנוראים ובנושל שונים בינוש שיושורן הצינורת אלהביח השונן הטוב אל באר המים היים ישפכו בבאד עלה נבדיה ולשיבן שואש משחות ואוי למשא שם זה כי דחה או מקום הארור ההוא מונע חברכות כי חבץ בקללה ונבואהן ולחחבץ בכרכה ותרחק ממנן כי במדה שאים מנוד בה מון דיין בלו ופנות עריך אדם למהר בענץ הגדול הזה ומי שאים יודים יולף אצל תלשיד הבס והברכות נחלקות לשלשה חלקים ישים או מצובן כדאונה פרק שער מבוכן: באחד ברציבות האודאה בענן הברבות וחתפלות שחדם פורץ השני ברכות המצוות בגון המתעשה בשבת שהמצות תפלין וחמיהן יג והשעם שנצטוינו לברך על המצוות לפי שהמצוות בים מהבריכה העליונה עלכל העשר ולפיכך אין מצוה בלא ברכה ברסיבן בנוחים כפו אמים שקדה אמד שמול כלהמצוות פולן מברך עליהן עוצר לעשייתם ואמרינן בפֵּלק לוכב האזולות שבים הקורה את המגלה עומד וכפרק ערבי פפחים מאי משמע דהחי עובר לישני דחקדונני המה אמר דב נחמן צריעחק אמר קראוירץ אחימעץ דרך הככד ויעביר את הכושי אמאביי מהכה מהל למנה למניהם ואי בעית אימא מיהכת ייעבר מלכם לפניהם ויצי בראשם נכין הדבר לבכך של השיצונה עובר לעשיית סבי כן חקיקתסיעיורם קודם לנתנתן והיה הברכה בימשפת ההבן מבלין לבלים צוכף העולם זזה קודם שנברת והכל מכווןזה כלנד זה יבמדרשו שלר נקונים בון הקלה עם מאר בעמא אמריבן אשר קדשעוצונו ולא אמדינן אשר קדשתנו וצויתנו מוכרי שמי לינו כדי לקדשינו ואולי גז כדי לקדשינו ואולי גז כדי מאי שעמא בשעה שאנו נוכה צעולם הזה לעו הב הוא גדולו השלשי ברבות הנהען כפין באת שות בשובם לברך על שולחנו וזה סודן: וידבר אלי זה השולחן אשר לפע צי קודם ששום לאפול שרוק עצמו משום דאמרינן במסכת שבת פרק עירה העברף לנקבי וחוכל פונים לתנכם שמכיקותו עלגבי אברו ועל דרך האמת שולחנו שלאים צריך להיות בנקיון

מבות לבי שתוח דובכת חשולהן אשר לבעיב וצריך שלא יקריבשם קיא צואי סוד הסיג

תווצה מן הזהג ומזה הטעם עליך אדם לפנות עצפון שלא לעוכר הרברים ההם ליה/ שבל משולהן השהנד אשר לפני ש ויטולידי קודם שיאכל דחמריבן בפרק בלהבשר לא אמ פשיה לשיחים לתוחוץ לאמפע סדך תרומה ואקמיבות אקרא דכת וכלאשר ענבו הזב נידיו לא שַּבְּיף וְנֵי אַבְּהַל צַעוֹר בּן ערך מָמן שִמכו וובמים לנטילתידים מן התיכה ובמה ההמידן הנותים של פור ונדיכות נדים ביישו בק דמושה ובמסכת עדיות ובביכות נכק מי שמתן ביפרו את? ישור בוד שפקפק כנטי לביש אדוחו חבנים ומת בנד נין ופקלו חרונו ובכרק במה השהחה שלשה דברים מביול את האדם לידי עבות וכו והמדרול בנטילת ידים ופדר הנטילה נוטל שלב לאפים בשפה ל מן הימין כי כן המיש באין מן היפין אל השמא ואחר בך נוטל הימין מן השמא להראות שמפיל בללאחר ושוד הנטילה ביארנות למעלה גקשים בירושלמי פה זמסכת חרים בין לבצוע בעשר איצבעותנו מירוש צריך לאחול הלחם בעשר איצבעותנו כנבן בייף לאחול הלחם בעשר איצבעותנו כנבן בייף ששוק מעוות שנצטון שכל בתבואה : לא תחרוש בשור וכחמור שדך לא תזדע כלאים יבנגר שני 'מעשל עב' חלה' וכנגר יבנגר יוכנגר משון מעשר שני 'מעשל עב' חלה יבנגר יוכנגר י ששפה תיבות שבברכת המושות של ועשר תיבות בפיל ארץ אצוה וכן ועלדידן האמת עריך לאמוד שפשר בעשר הצבעותי ביבן הלחם מעליון הנק לחם אבירים בלהעשר משתתפם ומתיחדים פו ופוקונובן מפנה ואז יביף המשבה להם מודארץ שוראלץ החיים ארץ ממנה ישו לה שפומפו בונכם על ובפנת התובם וזה פוד המוצה ב גרסען בפרק שלשה שאבלו אני לי יונונין אוטוש לַשַּׁבַלּי בכל אבית בוצע פדי שיבענ בעין וַבָּד' וחטעם כי הבוצע **העליון** משלא פושופוב אל בל העודריות בערף יבה עין הלחמים ומחמלה ואיכו מבחין בין צדיק לישיע ודוגמין מו פוליך שיחיה הבוצע התקופון ובפתבל בובלי הקרושי הזה על כי בוונתו באמרו בעל הבית פוצע ואו דח מברך בי בנה להלהע לבות המשב לים ולעודרם לקראת החיים באמתים ישנ פול הם באור כני מלך הים: בי באמרו בעל הבית בו צע כיון אל השם ית כמו ששפובעל הפושבותק ביהוא היותעורפנים והוא ראשון והוא אמלון ושנותו לא יתמן ולזה בנוחו במשכ" יו בשר בשוב מבותו במו שנ לך שמים אף כלך אלא וכין באמים ואוכח מככך ביון לנו בע העורבם בינותינו אורחים כי תמול אנחנו ולחברע בי על ימיבו על מדץ ואסבן עריכים אנו למשתר כי להשלים נפשותיבו והוא לעבוד את השם הנכבר והכורא וזה אומרם בדי שיבלך לבעל הבירה ישי בל מה שברא הקבה לה ברחולה לבבודו דבת בלפעלש למעכחו דל להללו ולשבחו כי זה בלהאדם ילצי שעל ידי האצולה וכשתה יצר הרע מתגבר והוא דבה להעביד את האדם בון התוצה ומין העבורה ולטוכדי מן הח"ם הנצחיים חיי העו אבה וכמו שאול בפקחאין עומד" מכלי בכיפי זיביביטין בירוש מולני הכוק מודם כמה מיני רעות לבן ראת זה הקדושי להבליע לבו זאת הדערה בענן הם הסעודה והודיענו תי כווכתו באכילתו תהיה לקיום גובו לעבוד את בונאו שכבר ידעת כי אין קיום הנכש בגוף ואין בשולותה נגלות בן בי אם עי האביליה והשתנה וכבר כתבני בפתחת ספר זה ביחין המאכל והמשתה מיועיל לגשמה אבלבאמצעות האכילה יתמיד חבוכה בגוף ותוכל לבעיל פעולותיה אם הגנף צולף גדול לברסם מעלדים

שלששעב וההלכם עבלים לא שכל יום לא שכל יום לא שכל יום לא שלש שיום ו

הנבש ושלמותה לכך עפיך האדם כשישב לאכול על שולחנו לפויף שיהיה גובו בריא תיען הנפש לפעול בעולותיה עלידיוכוה תהיה נכשן קשורה למעלה ומחשבתו משוטטת בדברים בשלהי ברבות אמל האבון הלף העליונים הקימיב כדי שתתקיים נפשו בקיומם: כל הנחנה בקעודה שתלמיד חכמים שרך כמונה של שנה מזיו השבינה שב ובאחדן וכל וקב ישרא האבל לחם עם חותן משה לפני האהים ום לבל האיתם ישרא לאבל לחסעם חותן משה לפני הדהים ושדע מודן השלם הלהי הנדי לומי לף כלהנהנה מקעודה שתלמיד אפורם שלף בני בי מוד הנד הוא ממשלים אה בני החדם ומקרבן אל העבורה והתורה להנען יוכן להת ביוור וווים בהיותו בייסב בפעוד מישיר בל המיקב עמו ומלמדין שה תחים שופום בתפלפום מישהדעת אתיבי ולזה צובו לשבי עה למד זברי תוכה על אשולוק צמו שובאור לעובן ביי שוו דשמא ואפלה כזו בשוהים על דלף זה נחשבת להם כול נהנו מזין הפולד ההיההה כלה הודאית כמו שאול יחזו אות הארים ניחבלו וישתן אמליוחכן אפולב הייפות של באור פני מלך חים" אכילתו יפול ידיו והם חובה חברשבן בנרח כל הבשך אמרב אידי בר אבין אמרכ יצחק בר" אשין מים ראשונם מימה ואהרשם חובה משום מלח שיומית שמסמת את העינם ושל דרך האמת מים מששם משה שוק למאורות העלועם ששם מקים המצוות ולעכך אנו מובידוין שריבן לבעולה של ואשא כפי אל מעותיך אשר אהבוצ כדי שיתברכו וכולם מהמקור כדי שימיצד מון ושפע לכל העולמות כי המון תלו במים לאשועם ואמרו במדרשו שלושצי על ואחחים חובה הם הבתרים התחתועם שנקראים חובה ניהם מעין את האדם לקיחובה יכובי שפים אחרונים חלק ם בפעודה נקראים חובה וחוצה עליני לתת להם חלק שהוא זותמת הידים אוה אנ אומורי שאין לברך ברכת מזון קודם שיפול בידי לבא לפע המלך לברכו בידים ביוה שות ואין גוטלין כיאם בכלי בדאיתת בפרק כל הבשך שלא לולול בהם ועדידי השונל ידי במים אחרועם כדאיתת כֹּלְ דפוטה לרמוז לדברים ההם שהם למטה מהכל ופתב הרב בי מוליד הלתי ללבות שהם חובה עריך לברך עליהם: וכונתב בשם רבינותם זל וקצתשאוונים בתבן שיש לבוקת שלהם על רחיצת ידים ובהגהות כתב שביון שאינן לצורך האדם משום מולה שרופית שנם שמשם ברפה וכן נתברב עמרם ול שאין לברד עליהם והרב רבינו אבמום בר דניף ול כתב שאם יפין מזות מות שעון בוכה על רחיצתידים' ודעת חכמי האמת במדרשו שלרישב עה שארן לבדך עליהם מפע שהם חלקהצד חתשו ואין ברכה בו בשענו במספת חבות ברק עקביתו שבון אום שלשה שאבון עלשולהקאחר ולא אמרו עליודברי תורה בא כיני אכלן מזבחי מתים שנכי בל שולוומת מלאו קיא צואה בלי מקום: אבל שלשה שאצלו על שולחן אחד ואמרו עליו דברי תוכה כלואכלו משולחם שלמקום של יידבר אלי זה השולחן אשר לפני יבין כוונת הקוקשים שובו מבוארת במדרשון ותיאששולובו שליאים ינדין שיהיה דוגמת השולהן אשר לפוש דע שהשולהן השהור בולל המוכה בפוליוה ושמחת השולהן ההוא ושלמותו אינו את של שוש שלת ומצתיני תמושה משיבת נבש אמר כי שובת

ועדיין צדעבר עלין במן כל כך שחל חמני בפרורטי יוניומים בפת האויר יעל בן הנדי בולו עשיה

בש דויד ומנוחתה אינו או בתוכה העליונה פוד תורה שבבחב השל תורבש המשודים בחיד פנל משולתן מהוא ולטעם זה עוח הקדוש עו לפדריוני מורה על השול זי לדיו-ומה שנאבל על בשורהן אשר בוה טושב בעניים "יביבו בכל יום על גבי המזכח לריח עותות ליצין אין ביו אמרן עלון דברי תורה השולחן הזר דינמוף?" בכל יום על גבי המורה השולחן הזר דינמוף?" בשולחן המעותל הנו קיא של הדיף במחום חקור שם ביל של השרה החווים זבחי מיתים כל תקרובת על התמורות שמש מבת המות ונקראים בשם ומברי בשם של שלבישה פי חשולהן שאמי עליו דברי תנ משולהן החוא הוא חלקו של בנו ופוש של הפנים משל מוצרום החם ומשים דמות השולהן החורה לבכ הקצל דכת זה השולש אשב לש יד גרשונן בפרם מרוחר ממזכח עץ שלש אמור. בבהם ובל ידבר אלי זה השולה אשע לבי שיבשו שמוצח וכים בשולחן אמי ליוחגן ואיתימא ל שור בומן שבית המקדש קים מובח מיברות השב ועכשיו שיוין בית המקדש קיים שולחבו שמשום מכפר עליו: ראוי לכו לחודים חדרף חשורת שיבור לנוחודם בחותו על שולחנו ואז יונים לבן מזבח כברה כדבריהם זל וקודש זה אכתוב דבריהם שה אמוש גוושבת תממות בוק בשלעה פוקים או הן מעמדות לפ שנצו את בעישרא ואמרתאליחם אתקרבע לחמר אושנד והיותף דרבכן שלאדם קרב והוא אינו עומד על גבין לא שהתקיע נביאים היאשונים בלדבר משבלות על בלמשמר ומשמר היה מעמד בירושלים שלכהנים ושללוים ושלישרא חבינ זמן מנים בהנו שלין לירושלים וישרא שלאותו משמר מתכנפין בעריהץ וקודין במפשים בו שלע בי שולחנו שלפקום הוא המזבח והוא מוכתר בשלש כתרים ומן השלשק הנו נבבר חישונים שיקקין בעבודה והלויים משוררים על הדובן נישרא במעמדם עוסקים בתורה ואמורים שלפה בנקים חנשי משמר חיו מתפללים על קרבן אחיחם שיתקבל ברעון ובוה יהיה השולחן בכר על הארם בזמן הזה במו שהיה המזבח מכנר עלין בזמן הבית ע פשארם מום בינים על שול בנו הנה קרבנו זכח שלמים ל צי נלפ כך צריך להאכילם המשובה של בינים על שול בנו הנה קרבנו זכח שלמים ל צי נלפ כך צריך להאכילם המשובה שבן חלב ודם קלב לגכוה וכת בהרימכם את חלבן ממנו חלב דבר משובת כמו מוצ החרץ לי אין דבר ששובח כמו המורם לגבוה וזה רוגמת זבח שלמים הקרב לריח צחות בשני ופרור דברי מורה על השתחן דונמת חושי מעמד שהין עוקף סבמעשה ברחשית והטעם שחין עוקקים במעשה ברחשית להודיעבי קיום העולם בכללו הוא על העבודה ובמו ששמנו עלשלשה דברים מעולם שמד על התורה ועל העבודה ועלשירות החקדים' וברבת המיון בנגד ששיר שהיו אומ בדוכן והתכלה שמתכללים יהנה גכללו כחן אשלשה דברים שהם קיום חעובו שאבד נהיה התולה השני יהיא העבודה בנגדה בבנתהמזון והשלישיגמילות חסדים והוא חחסד שגוכככ עש הענים על שולחנוואלה הם שלש אמותשבהם גובה המזבח אל תיקדי אמות לא אמות אל בשלשה דברים שעריך אדם לקייםעל שולחנו המאמות בל המצוות ופרש לשי צלבפנק עקבית כנגד תורה נביאים ופתובים ואמרי כנגד מוקרא משנה ותלמוד שארש עליך לרב יים בהם על שולחנו ומה שפרשנו נראה יותר נכשאותה הראית לדעת איך הוא שולחנו של אדם

שרציחה גובהת עלין ביניער לרוב ולחיות המירי שהיא מזנח

ל חשולם בומן הזה: ובשרים של לים על אשרי המקים שפר -בריתורה וחלק לשנים בשפוםלקין את השול ון שלב בישע מראבים אמנים יושחובכה עליו ועל של חעולם בומן הזה :

מונים הקדום זה חשולהן שלעליונים ותחתונים שבלבם

כדי שיושרכן עליונים ותחתונים עם

כדאמרינן בפרק חלק מי שאים שושים

עלבן לא יחיל טובוו והשעם

השולתן משתר אשר לפב ש ששום בשורר שר הלחש העליון הדצא מהבפס העליופה שמהם אה הדבי ברנע מתבשבת בינה ומשתלה לחם ומחוץ לתחתונים לזה צריך שישור להם על השולהן בשעור בינה עלמה יונם

ועריך לפלק הפבין מעל השולחן בשעל מברבה על שלים בני יין שימישות בערפה העליונה: הטעם בונה בחשורהן שן מוצח והמצח חמהרנו לא פבנה אתהן גזיתול והברול לא הווכר שיהופעם עו ה

במשור ומחדש בת ומקבות והגדון כר בלי ברול לא ששמע בבית בהבנות והטעסבי הברול שלילעשן מד הפיג היוצא מפחד יצחק ועליו טרואגעשו שנאתי ולבן הוא מכוחק

לוחלק ברושתישרל ולא באמונתן והכוב מדבר במקדש התחתן וממו למקדש ליתלפן מן השולחן כדי שלח ימצא שם צשעה שתחול צברכה ויבחל אלק ביחים לו חלק באובר נפיל חלקו והוא זוחמת הידים ועל זה בתובשמחתו לא יתערבול זעוד כ החרב פוד חוב שלששן מקצר ימין שלאדם והוא סבת אבליון והחרבן וחשולתן חות באקום העוזבה שהוא שייף יפרן שלארם והוא קצת קיום העולם ושלותו ואין הרין שיונף המקצר על המאריך כדיתוח במודש ילמדינו פרשתוישמע יתרן ובשבתששלום בבל ואין ששו ואיץ בגע לע כי הכוחות ההם שופופת אין לפלקו בי אין לעוררם כלל ועריך לברך על הבוס כראיתי פרקאנו וחמרו במדרשו שלרשבו על וחוא שימין חמפובין שלשת אבל לא במתואורי שזה דעת הרסברו ול ברכה אין שעונה מקוחטעם כי גבלה בי נקצום ועליה אמר יהעה כוק ישועות אשא לפי שהיא מלאה מכל שפע ובוכה תיורד מילמעלה פוד שלשה אשותואו מירכב שלמה ולפי שהיא מתכרבת מופוד משושה צריך דונמה זו למשה לבדך על חבים בשלשה:

ברסינן במס. כשושה של ואנישרין אחר ל ימושעבן לתיין שתען נום שלבוכה לברך או לטובעין שנטובעין השימורן פנים מלחמו לדל אל תיקרי ציל יפורך אא ערך:

त राहात हम्म जवाय वात देह हम हता हिला म מתחיל לקרוא בתורה מכאן ואלף להשוף לכם מכאל שנו

במה שקדם והוא כי כל פעולותינו צריך לאשלם נכח אלה נכה אלה כי הדברים העבעיים אות וסימוןלדברים לבשולות ודה בוא השלימות: אחדי הודיני להים אנו ממקור הברבות הנק טוב שוש בותוח ידיולכל שוא והפוד באמון פין פי הוא ש ולאונין טוב עין ילהרחות זה צוונו על שיהיה המבק ד נובציץ אוניותון אבורך יל יברך גרסינן ברשלמי בבין ית המות ליילא פעי קומיה ליותר שפור שונון אישרף אמר לה ואכלת ושבעת ובירכת אולצי מדמדים דע כ באני לגני אחורע מדמדים דע כי ברכת השוו האו אוורע כלה אכלתי וגל ביון שבא למקום או לשמח המקום החות והכות ואכלת בשיק המה את דייקא במא ראת אמר או יי ל מותר לבדך ברכת המזון גרסינן בפרק שלשה שאים ביני דינו בשבת בברים שמורו במק שלבלפה שעון הדחד ושטיבה הי מלא עשור שטוף ומי בים בים שני לענו הדחד ושטיבה הי מלא מין הקרקע שנח ונותן עיניובו ומשגדו לאנשי בחנו דעל שורד בלול מצל אפשר נוח מרץ הדהה נשטיבה פנד וטיהרו נקרשו טהכה מעד הימין פוד הכחן ששפשבו בים ועל פקדשו מצד הלויים סוד השמלשב וקדשת את הלוים ' מי מפור הצדים בעולמים חיאין בירושותי ממש בלא מזיגה שהרי שנינו ומודים חכמים שאין מברען עליו עד שיתן לתוכן מים לא חי עדברכת הארץ ובברכת הארץ מאו בינים הליאף אלל והטעם להודיע שבת הארץ שייבותיה מזקים: ועדיף לערב בחם פיים מאמת כבר ידעת כי היין רמז למדת הדיך ומפפרן שבעים כנגד שבעים שרים שום בולן נמשפן מנוף האילן דוגמת שקב שיצא ממנו שבעים גפש ומפע שצל מזוג ברחמים כדי שיכבשו לחמין את כעסן לכך צריך למזוג היין במים כשיבים לגלגלאת הרחמים במדת שובן שלהקבה ואז תהיה האלץ הראשונה בלולת בלול תפאלתו וכבר הוד ענו בי השולחן במקום המזכח ובמזכח היו מנסכין חיין שפופים בכל יום מימי החגובך צריך לנסך עלהשולהן ומלא מסוד קו האמצעי עישור מופוד העטר בר

והביתות בשררשי לשותו ברשת ויצאיעקב ירמון

העליונה המענית כל המאורות שתחתון והוא כתר לראש צדיק ועטוף פוד שטהאור כשלאה
פוד חיד העליונה שנתעניף גאור ונעשית אויר ומקבלובשתי ידין פודשני ההיץ אחת מימין
ואחת משמא ולכי כך צדיך לקבלן בחמשה אצבשת ונותנו לימיץ וחשמא לא תקייע כל כל.
בדאמרינן בהאיבוקא אמל יוזנן ראשונים שאלו שמא מהו שתפייע לימיץ אמרב אקי הואיל
ושאלי ראשועם ולא איבשיטא להן אנן לא נעביר ביה שוברא והשעם בי מינו בשוטה לקבל
שבים ועדיך להמשיר שום אחפר על אלולר המלבה ולאלי אקרקע טכח מפוד יוד זעירא
סוד למודי יצי העמודים הבית נבון עליהם מפלים אקרקע טכח מפוד יוד זעירא

וה׳ ומשערן במתנה לאנשי ביהם שובאם בבנים של בה דיבעה חדמה ושפינה חי ומלחן חשוד אותדלת שהיח עעיה און ווי העמודים ולפבורנסתלקומהשעה ביין אופולפני היי לי ש החירה בכוס שפונים תישה בור וזה צריך בוונה גדולא ומחשם אם אברפך נפתר' שאכלנו משלו וב אורדול מפיו פוני שלפילים חייבו הדי זה בור' והטעם פי בא ממקור הברכות בלי הפנק א שיים של של של היון את מעל פורו במער ופרולמים נותן מים לבל בהכל צין צדיקים בין רשעים ובלבר זו בלבת חיברין יה בבר שנו של מו מצית הידים ואנו משתתף בברכהכלל והואיל וכן או למינה בבור שכבר מכן בכורתו ליעקב ולני כך קשמי לא תקייעו לייוושבר וביין ון צריך לחבר פוד אליץ החים ג'מין להתפרום משם ולהשפיע למה ועל זה ברכה שעיה היא ברכת הארץ וגרפינן בפרק שלשה שאצלו אמיר הם לישרא ברכת חזן בשעה שילד למם המן יופד המן וכן פוצנו למעלה ולבי כך היתה ראויה שתתון עלידי מלש: תוון ברצת הארץ כשנבנסו לארץ וראוי היה לו ליהוש לתקן בנבה ושרץ:

בי הוא בבש הא בי הוא ונכבשה הארץ העליונה ולביכך בע יהושע כנע לבנה:
יצריך להזכיר בה באותוה בדאיתא התם סוד שלום ואמת הדבקים בארץ החייב
ימהם היא נשבעת יהוק להקדים ברית לתולה כיכן הקדך ממטה למעלהי ושד כי
הברית הוא הבתח ליכנק בשורח וחותם על הארץ ועל המזון סוד חסד לאגרה ודע המין העלין
בי על התבשטות הטוב בשותופם היא החודאה ועל זה אנו חומרים נודה לך יני אהינו ובי בירף החיים
בל זה מצד שהשוב נגד בירד לקיום העולמות על שיות נכל אות עם ישראל ביי החיים של שהוצא תנו בי אהינו מארץ מערים ופריתנו מלפינו מפית עבדים ובל זה מוב המהן שולץ
ביי החסד וזולת אה לא ביי ביי אול במלת שבע ואור וחיים משם עריך לבקש בחמים בסוד

הבשול וביושאבן כל האיכל מוקברי חוד השלש שנם הנה זה כמראה עצמן שאין לו חלק בשמים ובארץ לו חלח בהקבה והנה קוף טפי בלה השוח שלמשלה ושלם שדולבר הסרינו תורה תוריעל שי ועל דב ביקבלה מצות פרלר שדירום ושרה הנעי עד שלעו היו שלש ה

שובע זו שובע זו בעובר בינוניונה פוד מובי חובי שובע זו במובר בינונים בור מובי שבו במובר בינויף व्योगाणावीशे संस्थान है जिल्ला कर एक एक कर यह देव दवर महर वारत दर्व तथार के विकास का कर प्राप्त प्रदेश प्रदेश ישית שושבל על השולחן אשל בלה מושב ביום ומיים ביו "יבים ্রতি প্রমাণ সামা প্রমাণ করে করে পরে তেওঁ লেখে বিষ সম্মাণ করে তেওঁ লেখে করে জালালার মান্তর্ভার তেওঁ প্রমাণ এও સાંછાલીસો કેટ્રહાસને સિંગને ઉપર **રામે જ મહાન માત્ર કર્યા પ્રતેનું દત્યા જ તપર્ર** માત્ર ભારત સાથે કે કર્યું છે. કે લ में कार विद्यान के ने नाम आया प्राप्त के किया है। यह ने प्रदेश कर के विद्यान के किया है। विद्यान के विद्यान के שורם קופות הכנות ונקראים מותום ואמרו במדרשו שלרשבישה בי חשולתן שאה עליו הבר בל פשוולוון בינות דוא בלקו שלהקבה ופורים שר חבנים נושל הדברים ההפ נמשים במוצב בשולה אונונים לוכב ביוצד שבל מה השולתן אשר לפע יצי גרשינן בפרק חרוחים המזבה עץ שלש אמוה: מצאו ווני ביצר אלי זה בשילהן אשר לבע שיפתה במוצח וסיים בשולהן אמליונה ואימושים לי יצישוף בייון שב ת המקדש קים מיבח מרכר על האדם ועכשיו שחין בית המקדש קים שי ביים שולמוב שבפר עלים באופלבו לאודיע הדרך הישרה שיבוד לו האדם בחיותו על שולה בפר ביוותו מוצא לים מוזבה כפרה בהכפהם כל פפרם זה אכתוב דבריהם עה אמרם במסכת תעטות פרק בשלפים פפון פידין מעמדית לפישנים ואת בנישרל ואמרת חליתם אתקרבני לחמי וגומר והיאך לרבים שליווים קרב מנא אינו עומים פולצבון לא שותקים נביתים הרוקשונים בלדבר משמילת על פינושות משמל ביה במות ביה שלם שלפהנים ושלמים שלישרל חביע זמן המשמל בחפון פאוסון פצורין בי בינש לש מישורי שולימושו מושבים מתבשיין בנביהן וקודין במעשה בראשית כפר יישים יות פי לדו מ של קים מותו ואו פותו ומותו ל ביונות ביונות ביונות ביונות ביונות ביונות ביונות ביונות ביונות ישושיים בעבו דיה ומלוחם במשובל בשות מונים במשבים במעמדם עובקים בתורה ואמרו בשלשם . いるとのことというないのないのできないのかないのからいいないというないのちょうないのというない التان والمراجعة فلوها المالا والمال والمالية المنافية والمنافية وا משפום בל שו לאפו מוף ייף בנו דבו שלפים לש ומציבן צפיך לבאבלם המשובח שעלהשולחן कि ही निवास के महा है। के कि महा के कि के कि महा के कि महा के के कि महा के कि कि महा के कि कि कि कि שואן לבני משיב חבמי בבשים להבוציותה מונפים לבחש שלבים הקוב לכיח נחות ליצי ושמף ליצויי שונים בל חשורתן בון מול בול ביה ביה ביה ביה ל הום בי בבול הום ביה ביות הוע הוע הום בים ביה בים ביה ביה ביה ביה שפונים מ ברחשיות להודים של פורש מעולם בכללו מוא על מעבודה ובמו ששנו על שלשה דבהים השווחול שי שר על התנהם של התנהו של בנו בי ועל ברי לות החקם ישל יברבת המיון כינר משיים שישים שובם! בשופין התכלה שמתכללים והכו בכללוכאן השלשה דברים שהם קיום העולם האחד ופים אים המשוש השבי קיא קעבודם בבנהם בלנת המזין ותשל שיגמילות חסדים והוא חחסד שמוככל פשפונתים על שיים פופולב בפשלש אמות שבהם גובה המובח אל מוקדי אמות אח אמותים משלשת דברים שעריף אדם לקייםעל שולחנו הם אמות כל המצוות שברש לשי על בכלים בקביא כנגד תורה נביאים וכתובים ואמרי כנגד מקרא משנת ותלמוד שארם עריך להב בהם על שילחנו ומה שפרשנו נראה יותר נכון אתה הראית לדעת איך הוה שולחם של בידה

שביל שה בין בין עלין בינער לייוד ולייוד משי שהיים מינים

ובמדרשו שלרשביעה אשם במחים שע במשנו לנית על יעל בל השלם בזמן הזה: ביים ביים ביים לענים בשמפלקין אד. השולאן מלנש בשנילאב ביים השולתן שלהמלף הקדוש מפור מוון בבים שוד ין בשולתן שלחמלך הקדוש יי בשולתן בייניים שווחונים בשיביב הבהביות לינוך שידה על החיץ לאעל היש והעד השולהן אשובבע יצי ממודר ..חס הפנים מונים מונים מונים מונים מונים מונים מני ב שבר ביומץ עותו היתה הברפה מתפשטת במזונות שמולם בדרך יש מיש כי אין כוח אפילן שפי בני פים בפבים לבשתות יש מאין ביאם יש מיש בעבן כד הקצח ואסיך השמן שהיה הבל יש מיש מפני מונים מנים בינים שביב בי על שילחן ליק ס הר השולחן החוא חובמת השולחן השי קים צוחה שהיא ליק של שבים בים בים בים בים בים בים בים ב בין בידבר שבאמצעות יתבשבו שבפורבוי בעו ולימוד לוה צווני עה שימיה שילחענו דוגרכדים ובנו בים בים בים בים בים בים בשולחן הטהור אשר לפע יצי שעליו מקודר פוד הלחם בעליון היוצה מהבעם העליונם שמהם בשום בבנים בתבשיות הברכה ומשתלה לחם ומזון לתחתונים לזה עריך שישחר הב על השולהן בשפום בשום לפיל מילה ששיעם מכע שהשולהן ען מזבח והמובח העדרנו לא תבני אתה במיבוב יהברול לא הוזפים ביים במים מונים וביים ביים ביים מונים במשכןן ונמקדש בה ומקבות והגרזן כל כלי ברול לה נשמב בבת בדבנות והטעסכי הבים פימקן לבואו שלעשו מיד הפיג תייצא מפחד יצחק ועליו ניכואת ששות ולביו הוא ממוחון פון הפוןדים מוחים לו חלק בדושת שרא ולא באמונתן והכת מדבר במקדים התחתון ותמם למון בי וועליון בווהרלפלקן מן השולהן כדי שלחימצא שם בשעה שתוול הברכה ויפול חלק ביהום בוובים שו הלקבה וכבר נטל חלקו והוא זוהמת הידים ועל זה בה בשמחת לא תערבור ועודי מתבב בודי מרבו שלעשו מקער ימין שלחדם והוא סגת הבליון נהמרבן ומשולחן הות במקום המובה שהוא מאדיך ימין שלאדם והוא קבת קיום העולם ושלותו אין הדין שיינף המקצ" בל המוחפים בדאותו במדרש ילמדעו פרשתו שמע תרן ובשנתששלום בבליתן שעון והי בגערון של מבוחות המם שובתות אין לפלקו בי אין לעוררם כלכל יעדיך לברך על הכוס כדה ים פרק אונם שממר במדרשו שלושבו על זהוא שיהין המסובין שלשק אבר לא בחות ואוכם שונה חשר הרסבכת ולברכת אין טעונה טקוחטעם כי גבלת בי נק בוסיכליה אמר דהעה כום שועות אשיא לני שהיא מלואה מכל שבע וברכה היורד מלמעלה סוד שלשה אצותוא ל מידים שהימה ולפ שהיא בתכרכת מסוד השלשה צריך דוגמה זו למעה לברך על הכוס בשלשה

בכסיבן במפ נשושה מדק ואינאמרין אמר ל יהושעבן לויאין נותנן בום שלברנה

היאלים ליין שהויף מהכלן ואלך להיאיף לכל מלי החמישית החכל שהיה בין חמש למוקרת בתורה מכאן ואלך להיאיף לכל מבאל שנו דדה ומוליה בעולרים החלה יששנה ילבי שב מלו יי החים משורי אמרים מלור בעול מה או בתורה שמים מיים מיים איים אלו

וה בי אייה אצמיירש ילמידינו ברשת ניצאייעקב' ירפיי שמות שקדם מהאשים בל בעולותינו עניך לאשרם נכיין البراد وها الأجها المعالية المعالية المعارفة المعارفة وحرار المحردات למינות הוא השל מינון ואחרי היד כי להים הו המשות משושות מון שובען כי מותוח ידין לכל שין שובעץ התחתון של תחמברך העליון ויבורך דל יביך בכסיגן בדושלאי בבק פונומותרזירא בעי קומית ל אעי שמד מתוח שיבדך אמר ליה ואכלת ושבעת ובירבתאיניבי ושום מדמדם דעב ברכת המיון תלוי במקום שיש בלאשלה ושונה של באת לגב אחודב שמו אבלתי וגלביון שבא למקום אשלה אפל ולפיבך עריך למדאות שובע ושמחה בדי לשמום המקום החוא מכלת ואכלת ושבשבשובע ביין חוא וא הואשכור וכת ובינכת את ביי מששיים במא האתאמר את בי לחיך תולא בד אמרו במדרשו שללשבו עה ומזה הטעם שבור בשונה וברך ברבת המשון ברסינן בפרק שלשה שאכל אמיל זירא ששרה דברים שמרו בכיק שלשלבה טעין הדדה נששיבש הי מלא עיצור שטוף ומקבון בשתו ידין ומודני לימצו ומגביה פאן הקרקע טבה זניהן ששובל פששברן לאנשיביתו דעכי שלדוד כלול מבל חעשר וזה מוד) ותוף וחוד נשטיבה בנד ושימה ל נקדשיו שבלה מצד הימין פוד הכהך ששפש בו מבל ועלה אותל של רומה מקורישון מעד הלניים פנד השמה שב וקדשת את הלנים מימסוד הצדים שבולל יין בלבושולה היי שיבולפרם איאין מקשולה מימש בלא מדינה שהרי שננו ומודים חלמים לל דיפוד במפ שלברב ששון מכוכן עליו עד שיתן לתוכן מים אחווי עדברכת האדץ ובנרכת האדץ מזוג ובד פוכי פוניים אין נדים עם לתודים שבת הארץ שיינות הוזקים וצליך לערב בחם מים בים בים האמת כבד ירעת כי היין למין למיות הדין ומספרו שבעים כנגד שבעים שרים בים פולן נמשכין מניף באילף דונמת עוב שיצאממנו שבעים גבש ומפעשצרין מיוג ברחמים בדי שיכבשו לחמים את בעסו לבך צריך למזוג היין במים בשיניע במים חארץ לנלגלאת בכתמים במדת שובן של הקבל ואז תמוה האדץ הרתשונה בלולה מושוק משח זרוע תנאלתי נכבר הודענו ביהשולהן במקום המובח ובמזבח היו מנסכין היין עם המים בכל יום מימי החבוכך צריך ונסך על השולה זו ומלא מופוד קו האמצעי בישור מפוד העשול די תעליונה המעטדת כל המחורות שתחתנו זהוח כתל לראש צריק׳ ועטוף קוד שטהאור כשלמה פוד היוד העליונה שנתעשף באור ונעשית אניכ׳ ומקבלובשתי ידין סוד שני ההין אחת מימין בחת משמא יכב בך עריף לקבל נחמשה אצבשית ינותנו לימין וחשמיא לא תפייע כל כלי פדאמרינן בהתיבנקת אמל ייחני לאשונים שחלושמל מהו שתשיע לימין אמרבאם הואיל

ישאפו ראשועם ולא אינשיניא להן אנן לא נעביר ביה עובדא והפעם ב"ימינו בשוטה לקבל שבים ועריך להמשיך אום ילאסד עלאפתר המלבה ולהלן יוצאר צפור זה יונתן עיניו בן שבים ועריך להמשיר אור זה יונתן עיניו בן פוד למודי ש העמודים ביה הבית נבון עליהם ומפלקוםן אקרק עשבה מפוד יוד לעירה

שלמה ומשגרו במתנה לאנשי ביתו פוד אם הבנים של בה ישמת משת בתתכוד ביב ינה הדחה ושטיפה חי ומלא י מפוד אות דלה שפייה עביה הון ווי העמודים ולפכד נספלה משפפ ביים בין אנשולים מיש שמאלה בכול של של אר צבר שאכלנו משל וכו מישל וכו מישל וכי בין שלישה לתבלו אמר ל יומנץ אמר נברך שה בבע ששל שריוה תלמיד חבם לפי שאלים פשל בישה ביר יות צרובי ברולה ומח שבב צלולה לשולה לבולה ביון מקור הקויאי יום ואבדר משובר שאכלנו משלו ובשובן אניול אמנ שנים וויים הלפיד אלם משום ייבודר והבעם ביבאמרן ובשושומוס לפור שומון והעול הנדול הנדול הנא מולמעל ממקור דברכות בלי הפסק ובשושרו קשובר משה לומד שקשוב שבו והוא פוד מעלה אדו המשה הנק טוב והוא מתפשע פון פנים חעולם עיתן אומות ומן הפד טוב בשהוא פול בל הבנים ת מבאים אליו מלמעלה אבל אנם מתבשעים לרדת למטה יולוה אין לומר משובון שבב בקרבה לוחות שב אק הסשה האות שנון אוק שוחה וול גבום, ס ונחתום כאשה הקרב אינת בשובו שהוא משבע משרם מבאמון המקור העליון וגותן ואינו מונע לפי שאין שכ שיין ביון שאונא בעובדידים חור ואמיר היון את העו כולו בחפר וברחמים נותן לחם לכל בשר בייל עולם חפדו) ועלזה הקונת הבלבין צדיקים בין רשעים וברבר יו ברגות חיפים ששמא לא שוצקה בפרפה משנון לבשבי לוה לא תקייע לימין והטעם לבי שאין לצד החודה שבש בתיים שלישל של חלק חל חמצית מידים ואיכו משתתף בברבה בלל וחואיל יב אין לעופה ששבול שלא יתעורה הפיג היוצא ממנו שלא יטול שב חלקים למעלה למשה כבבוד שכבר מכך בכורתו ליעקב ולני בך השמא לאתפייעולאתוכר וביון שביד וברבת המזון צריך לחבר סוד ארץ החיים ג'מין להתפרנס משם ולהשפיע למה במונה ועל זה ברכה שעיה היא ברכת הארץ וגרסינן בפרק שלשה שאבלו אמה בחמו שון להם לישרא ברכת הזן בשעה שירד להם המין בע שברבתהון היח בנגב במקום שבונה שתתקן וכן בתבנו למעלה ולצי כך היתה לחניה שתתקן על די מר עה בושע תקן לוום ברצול הארץ כשנבנסו לארץ וראוי היה לו ליהושכ לתקן בנבת הארץ

בי הוא נבש הארץ בתחתונה ונכבשה הארץ העליונה ולפיכך בע יהושע כנע לבנה וצליך להזכיר בה בארץ החיים מוד שלום ואמת הדבקים בארץ החיים מה יא נמהם היא נשפעה ועוד כי הדבית חוא הפתח ליכנק לתורה בינן הקרך ממשה למעלה ועוד כי הברית חוא הפתח ליכנק לתורה וחותם על הארץ ועל המזין סוד חסד האגוהם ודע הפדית העל התבשטות השוב לתהתונים היא החודאה ועל זה אנו אימרים נודה לך יי להינו ובי הבליז מעד שהשוב נגר ויורד לקיום העולמות ולעשות נסים ונכלאות עם ישראל ביני להינו מדי מול שהוצא תכן עי להינו מארץ מערים ופדיתנו מלפינו מבית עבדים וכלוה מצד משרץ ביו מולין מדית עבדים וכלוה מצד מיים ועל שהוצא תכן עי להינו מארץ מערים ופדיתנו מלפינו מבית עבדים וכלוה מצד מיים בלוה מצד מיים ועל שהוצא תכן עו ארץ אולין מצות וווים משם צריך לנקש החמים בסוד בה בהיום משם צריך לנקש החמים בסוד בה

הבטול וביוששבו כל האור ל מן הברי תוך השלט שנים יונה בה כמר אך שעמו שאוי לו חלק בה במר אך בה במר אך בה במר אך ב שעמו שאוי לו חלק בשמים ובארץ ל יולו חלץ בה בה בה נייני בה ב בלק ביות שלמעלה ושכם שה ולכן אם יינו עירים ובאר של בעור בארץ ביות באר ביות בארץ ביות בארץ ביות בארץ ביות בארץ ביות של מעור ער גר עב ארץ בארץ בו ארב אם יינו שווי של היות של

בלכה שלושית לחם יני אלהינן שלעוזפל ישלא שבוך ועליני בקוד המזון ההוא ושיבנה בית המקדש ומלבות ביתדי לפיקונמה ביהכלה פוד מלכור, ביתדויה פחשים שיחושר המלכות העליון למתומן ו יו ביל בנת התחתון בי של בלור בו ובדבוה אורווד ושלמה תקנה עלפירו בני מגדל דייד יף המגן תלני עלי פישוקן היא עיר דויד ובת שבינים של של מעצה לן במתנה של ויצי נתן חבמה לשלמי די בשבתשחין שם די בי פוף ושוווים פל ווופרים אומר לצה והחליצעו ש אהינן בינוניך ובמצותיום העם עי בשיות וחקדום מוושביווא אם זהגדול שלוש לבניך יבי שנוח בו באהבה כמינות בינים של חפדי מי של משונים לה הי ערה ויגון ביום בינחתיבו ובהם אין שטן ולה בינים בינים אביעות משובים והמשיב פוף אור צינים מות עליון ביטוב המניק עליה מות ביטוב בין מון אויון פוד אואנד הלחמים מות מעלה מעלה בי המברך מעולר הברפות מלאעלה והוות מות ברך מעלה בי המברך מעולר הברפות מלאעלה והוות מות ברך מעלה בי המברך ועליו בר, בוק ישועות אשא פוד הימודה ביים ביים בורענות יבת מות ברך מתברך ועליו בר, בוק ישועות אשא פוד הימודה ביים ביים ביים ביים וות אבר ששעלוימינו וכה הושיעה ימינד ועניבי׳ ברשיבן בדי שובי שושל אולב אחמן כל שמיברך על בים מליף זוכה לנחלה בלין מערם שנ ומלא בלבובה שו ויצום ים יוםיבי אמור שם ישב ל' אַמוּדָא ודרשנאי דכוֹנוּמָלֹא ברכת יצ' ים ולינוֹם ירשה לא ברל בול בול ביות מבורך כי היא המלא שבומלא ברכת בי משפמשקה הצריכים ומן המלא מלהד למלך שרצה לבנית לבנות בלשורין שלו בסלעין המזקות קצץ עורים יצה לומעין מיםגדול אמר מיחיל ויש לימים נובעים אטעגן ואשתעשים מהד ואהיה אצלן אפיון מקומים שעשועים יום יומין שלהקלה אף שנהוכן יהיצה כש היה לו לימור אם ביפוש אבי הקצה בכלל והינו ילשה רש יא בי למלך שהיו לו שיות איעלות יהקיטה בהאחד לקוף ימים אמר לבנו טול שבשע אונונים אומר הבן שמא לאיתולי מה שהקצהאמר לי שול הכל והינו דכובים ודרום ירשה בלנתון לך ולואר שלשמור מעותו על קוד שאר ברכות שתשמוד מינותו עכן בי אבוללכל הברכותני הכל יפטי הכל והכל בו פשבך אמרו בנה דברכות של בולם אם אמיד שהבל יצא וברכת בורא נכשות רבות ממעה בחות אוצר הנשמותש מונקש בלהי והוקחי העולמים ולפי בך חותמין בה לא יציתי העולמים בראיתא בירושומי של בל דבר שגירולו מן הארץ מברך ביני ברי החדמה היא ארמות הקדש הנעבדת תמידי ממה שעליה לגדל בל יבר לזון נבש בלחי כי משם יוצאים כל מיע מזונות לעור למיוד ודוגמא יי אדמת עבר למטה בעלבירות האילן מברך פרא ברי העץ ב הוא על החיים シャー・シンドー Luly higher 199

רוושהפיקונה הזון עם פרי ועושה פרי ליכם מיה אם שהי וזמנה הבה ארץ שרא שניתונה בה ארץ שרא שניתונה בי אילו נישוב בל החיים מדבינ בורי איין שהבילות ששמחה בהם ארץ שרא שניתונה בי היה שמהקיפים של הם ברכר איים. עיש בשל לאלווף בלוד לארץ ישרא העליונה כ היא שהית בי בל הבל לביע הור הור און שלשה מיכנ שהבים הבי אורברים מומרים מנורה בי היא לגל לביעה והיא מוד הורה שבעל פר שת הפוזה וביעה בי בל לביע ומושרה על היין משוב בי בל הבר שמבינו שמי הבי און המשבל בי בל הבר שמבינו שמי לא תמיי בי בל הבר שמבינו שמי לא תמיי בי בל הבר שמבינו שמי לא תמיי בי בל הבר שמבינו שמי בי בשל הור שמי בי בל הבר הריי הול מים בי בל הריי הול בי בי מבר מי מובים לבי מובים אול בי בי מבר מי אמר מו זומוא בריי הול מים אומר מו זומוא בריי הול מים בי מבר מין אמר מר זומוא בריי הול הבי אובי מבר מין אמר מר זומוא בריי הול הליי בי מבר מין אמר מר זומוא בריי בי הול בי בי מבר מין אמר מר זומוא בריי בי הול בי בי מבר מין אמר מו בי מבר בי אמר בי אמר בי אמר בי אמר בי אמר בי אמר בי אומו בי בל היו בל היי בי מבר בי אמר בי אמר בי אמר בי אמר בי היי הול בי בל היי בל היי או בל בי בל היי או בל בי בל היים בל היים בי בל היים בל היים בי בל הי

פריח אל מדר של אמר מו אונגל הטוב וכם שאול בפיער מברכין אמר מר זועוא בר שוביה שוביה בי אמר מר אוא ובר שהנשמה און הגוף נהנה משוע הוי אומד זה הקיח לע כך רחית להעיד בה לבחבמים אמ שלינה אין השולם מתקיים לא על הריח ופוד זה כי בריח הקרבן היו הוא נכוד ותברבות נמשכות מוהמע"ץ וזה פוד כיח יאחר כך ניחוח מלשון נחת ליוו על הראש במו שחודענו במיק שקדם ידעכי כיח הקטורת מעולם אוא מקשר הצורות הקדושות קשר חזק וזה סוד קטורת ועל ידו נטתים שלם בחת לתן העליון מתגלה על הראשים העליונים כי צהתגלותי מלכי אדום צבתלונחצא לש של מבער בלובר רעמן חמחנה וזה פוד שהשמה העלונה בל מן הריחובל שבי שבי של העליון מו הריחובל שמי לובין בריח העליון והנה מהדיח התחתין שביל ונבין בריח העליון ולפי בך במוצע או שביל ונבין בריח העליון ולפי בך במוצע או שביל ונבין מוחישו והנכש והמח עובים על מה שאצירו שיח ש בשום לשמות לחזקם ולקרבם חיש אל חחיו ובכיר זה מתחזקים המצוח באולות העליונה בשמשונים לקראת הרברים השכליים העליועם האלד ו הניתין צי הכלצה בנות שלושונים אנות הנשמה התחתונה ודע שה בכוד משורד בכל יני השיר הקרוש וחות לרית שנים שנים שמן שרק שמיך עלכן עלמות אהבוך: לכיה הוא ביח הקטורת ש הנא דיח דק ולשום בבל דיח שבשלם ובשעולה לתתחשר למעלה מהרח ההוא השמנים העליונים הנמשכים מן השנין חקדוש מו בים כדא בחיטיבו את העדות טובים ומתניענם

להאיר ואן שמן תולף שמיך המעלת הקדישות והעללת בששקקינו בלאהתעל הברתה' עלצן עלמות אהבוף והוא מוד נתרן טרף לציתה וי משול מות אתבוף שהלי כדבר זה מתבקמים בעלי הדי זו והעיר שושן ע

מוצין ששוק מושיש בבאה מוח נעלה ולפי שחששרך לבחר ברכת מילה רחיתי להקדים נחלה שעם המיצום השיים ופודה זכן בלפת נשוחין ופעם פריה ורביה: סוד המילה פון פון בנים שקדם נין שורש דוניה עלומי וכל מה שבעליונים ותחתועם בלולבן וחואם שלים בחיום בחומ ביונות משרים מאלחיים בשוד ומפשבי אחזה אלוה : ושם רמינובי הבי פארים דונמת העמוד שישלי השלי שנה הבאים מושים ומריין בלייה של!! ישרי נבחדו להיותם עם שולה ואי אפשר לחם לשת שם שמות או מהיותם וצקים באוצונה חעליון לא יהיה אם לא בהיותם כמותים ומים ובין תמשומה בשור כי עדיין המחוץ לשור בי מיד אם לא בהיותם כמותים לשור בי אמיונה בעוד מחוברת בם העולים לבי לכב אמיונה בעוד מחוברת בם העולים ללבי לכב מיד בי ברית שלהם לג בליתים לבים יו דע בי בלרית מילה נמול למולים האוווין במאפור בי בברתו עלהם יג בליתיי שורם אחד כי הוא הקשר האמת הקושר על יוצם ובונים שומות שבת הייתד על כי בי הוא הקשר החמת הייתד על כי בי חתום בחותם הקדוש הזה אין לו חלק בי היישר בי אין בעל מו מתחות וט כי היישר ולא קדש בי לטעם זה אין מלמדין אתואב אלף בי ציכול וכל התלמוד פורה משק בשם הגדול ביכל התודה שמותנו שלהקצה שהריאין נבנהן לבריבולשון הנווים מקוושים אם לח בברית הבשר וקלוחומיר הדברים ומה הפסח על שווונע פתוב וכל ערל ביחיאבלבן התנרה שהיא קרש קרשים שמותנו שלוקולן על מש לשוונה וה פר אמר ללמד אורם לבוי של מנד וברי ליעלב אקיו ומשגשיו לישרא וצ'ואנם נשפת בשורם שלה זדעחמת וביב תוכן המת ליעקב תורת אמת לחים אמתו והמלמד תורם בני פשפהן כלו אינה אמת חם ושלום וכשיו כה לברית בשר שהיא השער מכעדין אמנו שוויים התנרת והוא חנק גוו עד שר של והשעם בינכנס תחת כנפי החיה אשר ישוב הפים ישילדר אַ ההיא וכישם ושפור מנכשות לכלמותם המתנירים ומבל מנו בשום ואין להם חלק שמיד שלמעלה ממם ושפוה פוד ועלם לא בדות לבותבו אבל ונשונום שלשרל מעלותם השות מאד היא האונבל בשנם עשר גבולי לכפון ומשם מתיחובשינאע כברוש רע כן שמע בכין של של שב בדי מעשון של הקבה ומן האילן החוא בוכחות הל תוך מעי האות ההיא ולביבר בבו קד ברברים ביהמן מעיד לו הם העמוקים מעבשן ולה מהכנעם ומהלבין ""ו בינקות כל שבה ולחודות שהם מישם לת ישרצו המים שרץ נגשווה וכל בפפר חצוך יתלמש ולמים שלורע הקדש סימן הזדע שלונש איה ולפיכך נרשם שישן זה צנשל הקדש יותר משח שישון בל ניברה אהים את התנכים הגדולים פוד ערלה ופריעה שעדיין יתבארו בפיעתי דעקה משפשל פנש החיה הכומשת זה היא היש אות בדית קדש במו שלמזנו אשר שלצו המים עליוני

אליא נרשפו ברושם זה לישרים בין השות ולע כך ישני בלים גרשום בין אומות העולם חבאים כיכוקום השומחה ולזה כל עוד שבידים שבם הם שמאים כי שש באת לחם ממחום בטומאה זדע בי במשחלות בין ישרא לשקר הנמות בענו הנבשות שאינו ממקום אחד בדבישרא עצמשיש חלוק בי אין גבש משיק של מדעע שין זה מקומון אותר בדבישרא עצמשים ומשביו בל למזת זה להיצא מלב קצת החבמים האימרים של מחוד מחלים בחמכים ומשביו זה אחרי דעות דיעוב והוא דעת התוקרים הבות משר ביות לא כוקה תלק ינקב ינשובהל שר היתה אליו הבוונה זואמר כי המילב ביני אם כן נמלבין בחיה בהיא פור הא אא בע עד שיראו פכ אויים פיניים או דרשו לזל משל למלך שנכנק למרישונות כל אפעוץ יין אמר כאל ידאו פע כיין יייני המין לצא לכב המין ולצי לכב המין ולצי לכב המין ולצי שהיים שמינית נתקנה בשמיע ומושיביי שהיית נתקנה על הרבר וכרם לו ובי מישון בניסיה לישורים בינון עלאבדית נתקטה על הדבר וברק לו וכ ואומן קטן קעורבים אוא מ ויין לה שון שוואין עושין ישרו שלה עד שאתה דואה בעיבך לצי כך שנדים שנקום חליחו של ומלאך הברית על על : והוא עינמו מעד עליה בשות במוקח משה באוריתא ישרצו המים רושם הברית שביארגו ועום תיאות שמת של ששאם את העולם בתרבע מפות וכח להעיד על המילה ולפי בה בינשים אל לפאל ועדיד לומד בצירוש זה בפחן שלאליהן זכור לטוב ואם אין אומרים בן אינו בא ואמרו דשו בני המלך ביובו שצריך אדם למראשה שי במדרש שליבטביעה באת בנו קובן ליציאשרי תבחר ותקרב ישכון חשליך ותעומדים עוכן אחריו נשבעה משבליך אומר בתולה חעליך אחר ביתיף אחר הבליף בדי והיה הנשאר בעלי בי שלא בחבמה יבנה בית והוא בית העולם חבא "חיכליד כלומר חיבל וחוא שלמום עליונים זוחותים בל שו מעלות אלו כלל עשר חופות שעמר חוובל לעשות לעוֹ הב לערי נולני בך יש בכשוק זמ ומות שותר ותקרב ישכון מעיכיף ושבעה בטוב כיתן קמוש היכליף עשרה"". ימי שאינו אומירו ניתנים ביום מהם ולפיבריש להוהר בו ומולקיל והוגהון ומו בן בי יפרעה כנטד הברית השפוד ששומיד חת העולם והצשרה עטרת זהב גדולה ושבעדלה שלושי קליפותזו עלגבזו והם בברבלוש קלימת המקיפות אתהברית אותבריתקדש יעליהם אמד דניים המלך שה בשם שי פו אפר לבי שלשה בעמים והמילה גלני הבדית הקדוש והפריעה גלרי העטרה מחום מכר המצנפל ותרם העשורה ותפינות פערה וענן גדול ואש מתלקחת כנבור" ועני יות דוא ביעוד בקוצים מברם יוי צבואו ברם אפור אם לה ותפר את בגדי אלמעותה וק שין דבריא נסתלקו ומאירים בה שלשה בווצ חתפוח ולפיכך וראיתה לזכור ברית עולם וכזה נכופין שרא לחפש בננוי המלף לבני לכנים ולצעום זה מברכין להבצפו בבריתו שלאברהם אבינו כי כו עיד שלא נשול אין נכנבי באמוטו ושים ממקריב בנו לקיבן זה כיו פפר מובח שקריב שפין כל מקרבעית וחוא שבת מזנה בדמה תעשה לי וממר ולוה נותען העדלה בעפר והכישתה בפרקי ל שעאר כל ארפעים שתר שהו בשרבל במדבל או היו בורעים משום עישי הדרך ובשהין מווולין גושלן אוותר שלה ושובנין אותר בשבר פראותה שעק ואילך חיו מתבם ועולה בעבר עב ודעבי ש שלוחים דושב שימובם של שם הבדיות ינוש לין אותם ומינוחין אות בהיכל ידיע משבעה היכלי המלך ובשעופבעם שלוקנה משפחבדם בהוא המקשרג משבים משבים מקבה מיחם על שרא: ודעבי העילה החייו היא מים בשר מוחוע בקר בלוחוף וכש כשום שזה חלקו נבגע ואין לו ימלת לקטרג ועולה ומלמד שביבוריא עלישראי לפי חלתרים בעני החבמה במושם שעם שימת הערלה בענר ישאל משיור הקדוש עלה לאלפון דעור לשוב והשים שמוצות משיבה שלמעלה שהערלה הוא הנודשי ביון שמע בירין אותו מתוקוש ינק לות לתו מוש שור לותו: מילה אשר קדש ידיד מלפין מפונו של ישואום של שם שודי של יעו לשלם וחבה "רה הצבו הקבה שלא התעצר שרה של בי של של עד שששם שניים אבי חמים בשוד הות ברית בדית ובמה מופלאים דרבין של היצב שימל שמשע שודם שמשל אברהם לפיבך מקאו ביח הערלה למשה במצולותים ידעוק בולד בק חשיה וחוו ושוו שנים המכנוה הקדושה מדכבת הרוכב בשמי שמי קדם ולזה נק ידיד 'אק בשארן שק אום מום מוצבול שהוידי הידים ומשם והלאה חוד החוד שו משם והלאה שד הערבה עם בוום של בידיד של הידידים ומשם והלאה שד הערבה עם בוום של בידידים של ידידים ומשם והלאה של הידידים ומשם והלאה של בידידים ומשם והלאה של בידידים ומשם והלאה של בידידים ומשם והלאה מודידים ומשם והלאה הודידים ומשם והלאה מודידים ומשם ומודידים ומשם והלאה מודידים ומשם והלאה מודידים ומשם והלאה מודידים ומשם ומודידים ומשם ומודידים ומשם ומודידים ומשם ומודידים ומודידים ומשם ומודידים ומשם ומודידים ומשם ומודידים ומ יות חתם בחותם האמה "עקעהיו חתם באת ברית קרשי את ביים ביים בשכר מת כראיתמד זאת מות ברית ומיא פור ביאת יבא אתרן אל הקדש וכיש התפרחתני יאל תי אבידיך מבור אין מיסבי וכיח באד צרה נכליה בור לק אין בומים אבלנושים וכיחום שרשים בחותם המלך נצול ממני לבי שהוא דיתמת העריק היורש את הארץ אולם בין שלמעלה ולתעלה יולש את הארץ אולם בין שלמעל יינין ל מי שלח להלל במי ביני לוין לבכתות ומיתות מושלן שהרי חוח ביל לליון העלון העלון פשועים נה מבלחתה פושה בה בדי למונו ורוגמה זו עריף אחדם שלו ייונים אם בבתווגוי שתאונילו אשותו המותרת לן תריך להתקרש עמה בתכלות הקדושה וחשור להשפע בה שלקדרכה פמי שחמר ביבמות בכק ארבעה אחים ומה שאמרו בנדרים פרק או שיפש שולחן ערבינית והפנו ואמה שמיתר פתב מרשבת של דהתם מיירי בלא הוצאתורע ובען אליבא חשחתיבעים לא איל לענישה שם יאונן זמותה ניפה צירש זיש מי שנירש בענון און ד שאמל שדרך מקרה שארם מתאות לחשתו בריתה ואין שומכין עלדעת זה כי השחתת זדע חווא ונינוף מותם המלך ואול ל פל המוצים זרב לבעלף מיב לואה פל שפונה נאינו נבנס בפלטרין של כי לא אלחפץ רשעאתה לא ינופף דע ולב שהיה עד משתית זדעו נקדע ואונן כת בו ושיחת ארצה ארצה נדאי והוא משחית

(Base)

יוד בקו במילן חום שתלים שחין נעדיי מהחנצום ושנה והרי הוא משים ו ולפוקום בשחת יבנישוחן: ושבעל מכה וחוץ ודיכן מולהי עוד ישדעה והנה קניות עי עצותים הפועל אדמיה יהוא פוד אמרו כי לא תשתחה לאל אחר כי בי קסו שמו י ועורא איש רשיירי אוי לו אנה ינליך קדפתו כי הנצא מרשות היתיד וזפנים צלם צחיבל ובפר בעיקר יעבלים מפרש בקבלה יכרת יבי לחיש ול יהנוחר ממצה ע מקדש עצמן ושומר בריתו מלחלכן הבי שכדו כן כמו שהעביר מהאצר ההוא הקליפת בתם כל היצבר תובץ שחשרח שבני כן כשנשיפתו שלה למשלי שעבים שלה משחיר וכל מלחבי חבלה לבל יקרבו אלה ותעלה בשלום נישם ידי ש שלים שם שבים מורשיארץ החיים מינייף העור בה ישונירנו בעל בפנידובים ביותר פותל השום או ממיף העוד בה ישתי שי שיים מיים אמן : ממק שנתלכן בשום ברם גם בשאל בדשות פגון מייון בייין שהמצוות ההם עוות אבר בחבים שם בשור שווו שנור והמיעוות אם ינורו מן השמים היים: ואבשוב מנחלה שעם פרו ורבו גרפים ביבנישל פרן קוד ברכדו כשאים ואשוב מנחלה מעספרו ורבו גרפים בישנים בכן שובך המים של שובך במים על שובך המים של שובך במים על שובך דם האינות בל ושפש פפר שו לעויבה אומ בין ממעט את הדמות של כי בעלם לחים צואתם פרו עודה בן שותיאוניביד שופך דמים וממועט את הדמות כבר כתבנו דובמת בנין האדם נמה שמשו של בשו בדובאה עליונה והשפיעלו השי הנשמה להדייבו בדרך ישנה לדיעת: לתשואם יוצרו ופיבת ביאש לעולם הזה והוא כיי שיתפשט המיצאות האכער עריאין תכלית מים שועלה בלי הפסק ובעוד בו הרוח עריך להשתדל ולהרבות התמות העליון בעולם להרחות ופשתאדם תולך בדרך ישרת הנה המדה בלולה מצדים שלמעלה ומצדים שלמכים שששות לבוח כברחשונה מחתקרב אליה הנהר שאינו מופק וה מיניאות מתכשם לאין מושה בי זכר ינקבה בלחם ולזה אמרי בפרק הבא על יכמיתו אמר לאנזה כלמי שאין שוו אדם שנ זכר ונקבה ברחם ויקרא את שמם אדם כי צריך להיות האדם דיתמת היציר בי ברוברים בתמורת חדם לשבתבית ובוה יקרא אדם שלם: ואותשריה הברכי במקום שוש בשופר התותנון מתעורך בעל דן והכל מתברך מן המקור כי עתצין ל

הברכת במקום שות בשוםר התחתון מתעורך בעל זן והכל מתלכך מן המקור כ נותבן כוח לעשות חיל ותחבן מחדש בירשטו ונותבן בבית גנויו ומשם יוצאות ובאת לעולם ומצק מוח לעשות חיל ותחבל במחדש בירשטות המציאר הקדוש לאין תכנית וזוכה לנחלה בלא מצרים המוקד ביר הנות הוה הוה המוחד הנה הוא מעדן בופן מלהשקות את המו לבד בירותן נמתה בירותן נמתה בשה בירתם ממונה מנחם אוד עינה ושנות חיירה את הדין מתעורר הדי מוצה בירות מוודרין לו מדה כנגד מדה כי יתנפן ויכרת מהיי העולם הבא כי לא הניה שורש לה צל בתוך מור חוים ויקל בכך הקלע ולא יועלהו תורד באור חוים ומעשי ויקל בכך הקלע ולא יועלהו תורד בירות מעשי וובמו שכל יראה זרע אויף ימים בעשם שמום אדוך ואז חכץ יב שהיא התורה בידון מעשי וובמו שכל יראה זרע אויף ימים בעשם שמום אדוך ואז חכץ יב שהיא התורה בידון

ל אין אתה שומע לאו:

בל השרד בים אשה שרר בלא שובה בלא שמחה בלא בכנק חבא של במוקן אמל ב מחום בר נהילאי בולי כבא בר כב עולא אמר אף בלא שלום ובל בי שלום אוהליך ול י הנה הודיעונו היות המשה שבת בל בשובות בחלה למי שבה בות השלמות ובדוגמאזן למעלה שד צלם ודמות כי תשיק דב מושליונים לחביים בכנה אלביתליד ובעבתה בותרך המלך שלמה ווה הוא שאמר עלה אחותי רעית בשות של בשור שו מצית דעית מפרנפת ובשת מוכן מצוחק מין הצלה כני התעוכרות התחתונה אין משביף שלם אינו לאחצאדם ואין מוביו וא על וער ישלם מול השלימות שוול העובה בלא בקבוד שהבדבה נמועת מלמח לל שחוץ שם על מנו שחוול וחשמחה נמנשבוה בלח תורה שחושה פייוונים נקדאת תורה שנראון אים עם אשה ול בלא חכוה כי נובדה תפובב נבר והאשה יושבת פשפר שומירת לבל יקרב אשוקר אל הפדש ואחר שאין לואשה חרי הגדר פרוץ והכנענ נכנק נות באה בהם והמביץ כל שישום בננוי המולף בלא שלום ש נשום ק חשפום מון הארץ ושום שע ויביר עניק הייונג על בריו נישמיל לשון אשה לשם שורם ולא תנה אל רמבים ובחלקדש משורם עם אשתו על הכוונה הזו יתן לכוחות העלוצות מיקום לפוול בקיושת וממחרה והבה אלנו מושי ממקום קדוש ואם תלמיד אכם הוא יציא ענף מהשורש מוחן ובברבובנו למעלה מים שענו בתולה נשאת לים רביש ואמדים ששוא שמא יהיה לו שענה שללשביעה הקשו עם חק רוצה שלבוצולת שרדי בי עצמדרטו שושפעיעי נתמעל הילים לחדים כחני שבניהים שלמות לבתולה אחרתו ומשיפוני בונוני משופים בתולה ניציע לאו איינו שו מעלה בבתולת ישרא כי אף נתמעעי באשחור חודים לא פוווה פווח למטד בתולב ובתקוב חומדת חל תשמחי הנובוני לי כי נפלוני קמניון אלטעם די ביים ממופור העליונד שמעלה שמים שהופול ווהה פלילביום מבמה ביונים יחרים בי הכלה מעלים ביילונה הטופ וותת מתברכת בשפש בנבות שגמות השבעת העליונים " ותבנן שוד היין המשמות שלהים ותונשים והתשובהות השמחה הבאה חליו מיצו הגבורה שושם כרי בהתעורוות זה וגבל זאת מטלת הבלועושה קעיר כמן שופורים מעולם עותור ונה ובל שובוא בלל בבל ובנא בוד הבדית שפוד חוזבור תלוי מונהוא מקבל פשמון הבח אליו ממוש שעליו לעשות צדות בגכן ההיא: ונבל ידעת ש השמן הטוב יורדי שו בשמו השתא מעודר השמחה הימין גומר הפעולה אחר כך נכלל הימין והשמל זהבול והנום יא הברוח התכנין בתוך הקרשים מבריא מו וקצה אל הקצה יהוה האדם הגדינה!

רביעית אשר יוצר את אחדם בעלפו פוד בשניון הימני יבין המוכץ המן הכין לבונה ושולחן אל האלץ התחתונה פק יחושע פפע לבנה : תשיש ותגל עקוה בחבוץ עקרת הבית רחל הקפעה עיקר הבית בקבוץ בניה מארבש כנפתראה במוד עלמוד השמאי בנעץ אשר לי העוז והנבודה ומתחבר עם העמוד הימנ לפבץ בפרם ולהבנים בין ברבים שוד למודי שי זהצעם ששים ערבות שבלורל אינם עושים פרי הבלקביק הבפם מוח הנרי שלהם ואין ברי שיעורר קבוץ הגנים אל האם בי א**ם בני אים** תשביה לעים אחובים מקור הדעות וחשפורה והתונה מושישורי שלשולם ולפוי כל חברה בים מאר שעעפרים תאמי עבית שעים נעים ואווצים זא דודי זאו רעי ואינה פריים דוגמים הכלה התחתעה שמית רשמושה לשום נחשום בחלה ברכה בכלל הנהנה מן העולם משם שלא ברכה שבותל אביו ואפון ובבלל זיו אפא על הפנות נאף אם מבלה הדי הוא גוזל השם בה ששעמו כלת בלחברצה אפנדה לבעלה פנדה והשעם בי כמו שבזמן נדתה איז האיש בביתו ביקבי מצע מהשתרע לפבל אשה נשמלה ודעה ' סוד נעלם' ואואין ברבה שורה כיאין האדם שלם אין מוצחורים ביאם בבכבה ולוח כל עוד שאין הכרבות נמשכות מלמעלה הכלה אשורה: ורנע בי איידי מנק כל והכלה היא הא אחלונה ולהתחבר עדים עם ערק וה כלה וחדי היא מותופה. בע בי נמש פו אליה מי הברכח השליונה וכן למטה האשה אפורה לבעלה בלא גיבה לבי שברים: יראיתי לכאר כוכה זו אף אם לא²⁰⁰כהי בחונות שליונה י שוד ברכת בתנהים החית לבחר בכל היות לבחר בכלה זו אף אם לא "" בחומה שליונה י ברוך א שי א מים אשותה בחגמת היעונה על היצירה התחתונה שהיתה בחגמת היצוחה העליונה: שלים נשועים חיו שנוצר מששי מעשה ידי להתפאר: פרמון האדש וחות העלועם כבתם שהו בקועו אונים בעמקן ההויה ושתלן הקלה ונעשוארזים גדולים וזה פוד ארז לבנון אנשים משול אגון ושושיל הכלה לאנוז שהיא פגורה ובחותם האמת מתומה נמן הכלה העלונה נשחה שם אר יעלי האמר חמולך שהשלום שלן אל גנת אגוז יכדתי הוא הגץ שאמר עליו גן נעול אחות כלה והיא כמו הייבון שיש לה במה קלימות והמוח מבכנים הוא שבת זאת בושלים בתוך הגוום שימתנה וסביבותה ארצות: נהמוח החום נתלק לארבעה חלקים דובמת המקכבה העליונה והש מקובכם מצד זה ונפרדים מצד זה כמן שהמאורות כייחוד שלם ונכרדים כלאחד לפעורים למאונה. עליה ובמו שבוב ומשם יבכר והיה לארבעה ראשים י מוא הסוצב וצומר הוא ההליון וביו שלבי שהאגוז ההוא נטוע בגן נקראת גנת אנון על שמן ונמשלה המרבבה העליונה לאנום בים ישושות העליונה סתומה ועלות מהבל בעל שושות העליונה סתומה ונעלמת מהבל שושות העמקים שמשם שהבלה מבלולה בכל יופי נקראת כשם זה י וכמו שאמרה על עומה אני חבולת השפק

שו בשות העמקים והבצלת הוא תנקלא חבחק והוא ירוק עלשם אסתר ירקרוקית המה השרון

ינים שהיא מחות ששרה לנע המלך שלאות בילה אם חבולת השריו שח" ביל מול מהלבל בענון שלת וחיה השרון לאבל שושנה ביומר בינימר שהיא מבון בלולה מששה קצוות העמקים שהיא מדי מחי

שושנה זו משונה גזוונה לבן ואדום ומתהפבת מע ודע כי ניעם שכא כתר ווא כד שושנה ישולו קוד והויי י אוט שלחלף משוד עליה בשבתה ש קורים המתבול עם המילך שוראת בן ולבי בך ירוקה יים ביים של של של או בסראת שושנה בסוד שבמשו שושנים יבלימשל זכוולו לזה היא פתומה שמירים שפו של שבייה לצל יינצא הזר ביום לישנק לחורש בי גן בשל אחות בלה ומעין חתום במקום שווש ואין מקום לצמאים לפופשבי עלבן אלת אוצים איא אלת השחר וועלנחן שמלה ששמה וחוק לא הברה בענים אל אל שלבי לליום בשדה אור אבלעעך בשידה שלתפוחים מודים ובהיות הבתולה בירין זמות היא בחומת בת שלי ברוך אתה בי הבוחר שה מתקותיו ואינס מברים חוק ולא עוברים ברית לעבור מימוות קדושתם ללבת בשדה אחר בי בעבר הנהד ישבו אבותיבט מעולם ואקח את אביבם אנית אבלהם משם וחולך אותו בכל בי בעבר הנהד ישבו אותו בכל בי בי בעבר הנהד ישבו בורשם בנען ונטעיניו במקום הקודש והבנסתיו בסוד חאמונה׳ ווסובש את אפיניך ושור בורשם פחת עינו שכלד ותדע ופשכי מהדיהם להיות לעם קצולה מכל העמים ומעתה יה שותדל לביות פנאופלי משוח "רק ישפים הברכות והזהד לכנין בהם מה שדאני לכנונן בורינה ובנדקנוך קנה בינה וראה בי הבל בא בבענה והבלבחגמה עליונה כי המוח לפני לפנים שה הליפד מפובבת מבחוץ והפתחים בנדבים אחרים ומבלים בהבל ימיהם ואינם זובים ליפב עם המדרבתלאכתו והוח במשל האנון שהודענו כבר ומואי המלך ביוצין דרכם להפתכל בח פי הוחחלקם והקליכה מבחוץ חלק בני חדום הקשבים בשעיר ולזה וחלה המלכים אשר בארץ אדום לפנ מלך מלך הבני שרא בי הקליפה קידמת לפרי : ועונד הווצה להשום אווה של הליפה של קדש שבה לש באשית תבואתר " ואנוב שיקדים הבדי מי הוא אשל ישלה ידי לאכים מימינו כל אוכליו יאשמון דעת תבא מליחם גאם עי ביבימים החם ירבה הרשתאתשי ועלה הלבוד לעין כל והוא שאמר כאשית תבואתה פודהא אמרונה שיהיה בראש נמו שהיה בשלי הנעורים שנומראה כבוד שבחש אוכלת בראש ההרום וכן לעתיד לנות שנקולצופך נשאו קול יחדים ירביכן כי עין בעין ידחו בשוב עי ציון וכת חשף בי את זרוע קדשו לעיני בל חגלים מאו כל אנש אלף אתישועת חלהינו ובוה נשלם מה שהיתה אליו הכוונה בספר זה נהיתה השלמתו יום השעם ינשריימים לחדשניםן שנת חמשת אלצים ומאתים ליציל וששים ושבע ליערה: שנען מתוון לפע הידידים הנגשים אל בי לשמוע בסודן להביבו בעין חמלה אל הספר הדדי שיבל דברין ובוחים למבין מזוחר המעורה הטחורה מזחירים ממחצב הקדש הצובים וממש משבמה שאובים בו כל אבן יקנה מאירה ואם עלת בו שנאה לי התנה למנה ואין להאשימע מנמה

שבות באחת בובד המלאכה ועומק ההכמה וקוצד השגתי בחיבוד הדברים והבטום ומעום שנותב

ר אנבי ומינועה שי הבינין כי השמשו שליים בי ששיה שינות עי בישה ביי בון למעשיק ודי וון שרים רוף בתרנים שבושות אשוי ביוצות מושות השות הניטירך לב בַּנְנֵי וַמְעַתּערוֹלה השלישית דרה פנק פוני בַּעַבְּפָח באשון לי כה וחפלה בחויות אביי ודברב במוחרין במחשמם הושיבעון אלמו וובבלי ובמדרש תנשקים בתלמוד חוו אור גדול לעו בה לנשבי באובי צלמות אוד שגה עלהם במוך שלעולב נקרושיו בהל יאורה לפית פאלקון כבב שם פון הברידנוה חסדי לאלף דור אין בם ותהינא אזער קשובות למופוני ש שבו ומששע יפורנות מצו ירווק מנפ אן בלאשר אחרי הלף וו במ כיך שו שובד שמיים בא רעב ללחם ולא ימוא למים נסבאת שכר אל האמון מים מים ושרין ונאופון מדי יום ביופון עדאשר יער העוב הרדפוהו וממנוחה הדרפהו כי מיץ ממולף לבעהם יומם בעסופר בון לנחותם ולילה בעמוד אש להבעיר אתאבערה ללבונ ש הוא דמבעם והשיאם לעצתו וכלב עמו במחדתו ואני בראיתי אם הובר הרב של פתני 'חדל אישים ונכאה ויכבו אלי עורף ולא פנים ויצרי מצא נוח שבת ויכבש בינים ורצש עצוכה במאסלה אסולה יעקן מוסלה י אמלדגן מוב צרוניוכעסי איך־ בינדי יערי הדונה הדבה עידי ומה אעשה וכל מעללי במגלת פפר בתוב עליי שירובל למה יצעורך ומצקש רשניך עליך גבר מה לתבן את הבר דשילתיו בלא בל אעו עוזר האמיתי היה לי עוזר כנגדו שעדים יתמביע ביא אלי בופך חרץ ממך וואמעה עם יראיך ולומדי תוקתיך אתחבר אשתה אות יברוהם בעען שםשונים לי תורת מד וב ובהתברדי בתפלתי אמר לי לפי מדונה אתה שיכב ותרומות בבלה עליך בליל אזורנח בגבור חלציך והה לי ובן חיל ומח ברך העוב ומאה כי שלום לדאל תירא ואל תפחד עי אחרי נמבר גאולה תהיה לו ואע בראות: בילבי וכלייתי בן ברוע הם הרקבוע ועוז ותעצומות אזדוע קמתו בלחישת פחוי לוכות את מרבים אם שלמים וכן צבם; ועל מחשר רבי שרפון סמבתי לחעליך חמלחבה הלמקר ולא אתה בן חורין ליבסר גם לקים דובב שפת ישנים בחוצאי ליאד פוערים בעלמים גנוזים ומובלעים לא יערבם זחב נוכובית לא ישולה כתם אוביר: לכן שמתנ

אונים בעשופרול ז שופרות אנוריות שי החופשיני זה הספר מו כל אמוריו אמורישפר: חבי ממתקים של מחשרים חנות באנון שינים וכמרברים המייד במעלות התפלורים שמו שת מים ושרשיו בתוכנים וענפיו ללוחר בשחים לפכך האדם חמבץ היים נצחים אל יבש לבבי וממינו יבוק לקנות ספר כות במדייף שמן ורוה עב זה שביל ומלולי ונפלי-שתדבק בדייד מלכי והנשאים העומדים בסידו במקום הקודש לומדים תוכה מפיו ומני אונים ענים פישוב בבנים בדול ובד חזקה של עומק חממד החמתית הבמת הקבלה המקובלת משק אדין אנכיאים גם עדל שברון אשכרה ויקרה בעולם הזה ובעולם הבא:

ויני אלהים אות ביראות נפושות מחודומים ידרא כי שניים בי תושבוונות אופון ליוחף ליות ביים ליים אינים אינים

החמים לאור הנה פלמקום שאין שבעניין אי

אפר מובעה עשר בנדקין את החצוץ שמץ אינו עריף בדיקה לבניה אמרו שתי שוניתבמרתף מקום שמבעםין לו חמץ בי אול שתי שולות על בע על המרתף בית הלל אום שתי שוביות החיצונות שהן העלושה מחי אור הבהונה את נונהי כב יהודה אמר לילי קא שלקא אדעתנן אורונים מונה" ענדא ומחן דאמ ליליא אולתה מותיבי הבקראור למאאור ימפוא חות בים בקר הבקר אור כת כמאן דאה עפרא נהר בדרב יהודה אמרב דאמרב יחודה שבים לפולם יצה אדם בני עוב ויבנק בני עוב מו תיבי וכאור בקר יז רא שמש למא אור בני אוא מרי כת אורבקר יכאורבקרכת והכי קאל באורבקרבעולם הזה תזרא השמוב לייקים לעולם הבאן מותובי ייקרא דתים לאור יום למאיר ובא קראויום או מעתה דב בלחשיך קוא לילה במחשיף ובח קלחו לילה הא קימא לן דעד יציאת הכנכבים יממא תאווחט קאמ קלייף במה לכהורא והידה כיה אמצוחתה דיממים קרייה בחם לחשובה ומאריה ממצוחתם דללים: מותיבי הללות כל כוכבי אוך צמא אול אוראא חוא אמי הכי קאמ הללוהן כוכבים מאירין מבלל דחבח שחינן מחידין ועוד מחידין הוח דבעו שבוחי שחינן מחידין לח בע שבוחי התם ההקח משמעלן דחשלו אור כוכבים נמי איקו רי למאי נבקה מעה למדרן באמר מל הנורך מן החורה אסור אפולו באור הכוכבים. מותובי ש לאור יקום רצון ליול שנם ואביון ובלילה יהי כגוב מדקאל ובלילה יהי כנוב מכלל דאור איממא הוא האם קא

תואשות המות מות מות מות בינפשו ילו מות מות מות מות מות בינו בינה בינה לאיים

יהורא ולא שינה ' מותבי ואמר הף חשף ישופיני וללב אור בעדים מדקחמ ולילה אור בעדיב מבלל דאור איפופות חוא בתם דוידי הוא הקאם אכ אמנת חך חשף ישובע לשלם הבח שדומת ליום עבשו ואפן בעולם הזה שדומה לכה היה איר מווימת משיע משיע מווים משוב כול איב לילי ליחורקאומבורקי) באר ארבה לעשר זכאונים עשר בשום ב שבשנה חבישור מרקחה אומ משעת הנץ החמות משפני ו הוא עשמו יוביה שמקודע מותר בעשעות מלחבה ומקצונות בו משפות באבילת חמץ ומקום ששור שרישול יחודה משעת הנק החמה מכלל דאור דקח אמה איעזר חורותים מות שובנוף חושי שושיעלה עמוד משחר או מכי דקאמ ליה ל איעזר בי לריומונה הכן מצע יום שושקעונו מותר בעשיית מלאכה ומון צונו אפור בעשיית מלאכה בים בנבשים אפי ששו כיון בעלכוח לדידי אשב בן דפליו וצנן בין מיממון לפינית דתנים שות יחוד עד מות אוכל ושותה עד שיעלה עמוד השחר דברי ל' ל שנוך בר ל שמעו בינו אות הוצר את ברידף איממא גופה היכח אשכהן דפלע לבקחם לו הוח עזמן שנים שותר באבילרחמץ ומקצתו אמור באבילנחמץ שביל קאמליף בב מנא לך חנו עשית כלחכה דרבנן וחמרת לי את אטלת חמץ דאוריתה כל שי בי קאברנין אנה נמי בשש ששת יינבנן קאמינה ול ציעו רבן ישוב מכמיקה בי הים דלא נית למינגע באיפורה בהוריתה יומות שננאה בומנו לקדשו אימוע משיאין עלון לאור עיבורון תח שמעחיה עומד ומקלוב על גבי המזבח לאורה טעון שוני לשמע מינה אור איממה הוא אורא שאני מותיב מר זוטרא המפלת חות שופנים שותדי בית שפוחי אומ פטורה מן הקרבן ובית הלב חומחייבת חמרו בית הלע לבית שמורי שו שונים ואחף מיום שמונים ואחף אם השוה לו לשושיה התושוה לו לקובן מדקאם בובחל ניין שנו אוך שמועם ואחד מיום שמועם ואחד משול ראונד לי תא שששו פול יבא מוכל לחוד שנישי דין הוא זבחים המוכל לים אחוף כיאים מיו בכנין לשב יבים ולים וחודים יונים בעונים ליום אחד אילה אחרהן אף זכחים הנאבלין לשני ימים וליפו מות לימה. מריבן אל ומנותר עדיום השל שו ביום חוא נחבל וחין לשני ימים ולילה חחד מה ששום בשום בשום בל ישחד מבף לאכים שינשה אף בחן תבר לאנים

שמע מינה און שר הבית מות שמעה שחרית מתפכל שבע ושתודה מוכף מעין שמונה עשרה ל חננה בן גמלא לוחר הבתלה בחונן הדעת שמע מינה -תאשמע דתאנא דב. מוני איל אובעה עשר בודקיןחת הממץ לשונ שמשמיני אור אורתו הוא דפול עלמא אור יינורתים מנוח ולה כלינו מד כי אינים וביים אפבים ביושרית דרב הונון קארו נגהי ביותריה דרב פינונים קובי לובי ושוויון ביים שונים מושמור לישונא בעלי נקש בדי יחושעבן לני דאה פישופעבן לני לשלם אלינע שיים שונה שבו שחדי שום הציג שמונה אותות ולה מות אונית ולא השתשום שמוניה דב פפא אמר कित्रु भू । ज्या ता प्रधान करने लिल्ली עשר וחישחר : רב מחחת שש עשרה שלבי אמר מיקרים ישבים ישפר אדם בלשון בבוד שוורי בזב קוחו מוכבו שוויו באם בד בווע ואומ ותבת שיומים ואומ ודעת שפתי בדוד מללו מאי ואומי שנישומן ושיום שיאוריוניו אבל שייבים לא אומ ותבחר לשון ערומים ובי תימא הני מל בורבין שול שום בישום שו אומר שמת ב פוד מללו : ובחשה לא נתבב ה מרכב והבת ותום כבוד שנושום בשל מבשים משום בעתות דבמל ארתם הנח ניקח משה את אשום ואת פשו יים שם בו ששום בנו אולחא הוא יהיא לובבת על החמור ויינדית בפתל התר משום בשונו ב פאופו באיבעית חימה לעולם לה משום בעתתה דליליה אה משום בעתתה דדרה: אפום בלת באוכיתו אי הכא דתכנית כי חדרי אננתן כות להו דכך כבוד בול היבא דתמיתו ל מדרי ענהן כת לתנדכך קצלה כדרב הונה דהמי דב הונה אמי בי ואמרי לה אמ רב הונים ששום ל משד לשולם ישנה אדם לתלמי דו דרך קצלה והא רוכלת ויושצת כי חדרים מחמן בד יעוק דכבת טל הנך תרי תרשידי דהון יתכי קמיה דרב חד חמ שוי תנן בשושושניו כי גדי מיסנקי וחד אמר שני תכן הא שמעינו כי דבר אחר מיסנקי לח אשתעי רב בין דאמר בי יבר חחד מישבקי הנד תדי תלמידי דחמו יתבי קמיה דהלל הזקן וחד מעחד מון שומן בן זבחי ואמרי ליה קמיה דר וחד מעהו ל יוחנן בתחחד מעהו ואמ מפע מוח בנצרין בשחלה ומום קין בטומאה׳ פשה איך ואמ שכנ מה בוצרין בטחרה ואין מושקין בשהמד אמנמובשה אע בזה שמונה הוראה בישרא אמרו לא הז ימים מועשים עד שַתורה חוראה בשרא שלשה כהנים חד אמר הציעני כזית וחד אמר הגיעני כפול וחד אמ הגיעני הלשאה בדיקון אחריון ומצא בו שמץ בסול ַ איני והא תבן אין בודקין לאמן המוזבח ולמעלה ולא מן "וכן ולמעלה אימא שתש בפולאי בשת אימא שאם האי דהוא ארש בשיה ו ההוא בן דהוה סליק וחכיל פסחים בידושלים אתח לקמיה דד יחודה בן פוערה חפור ליה כות כל עול לא יאכל בו כלבן נכר לא יאכלבו אני קא אכילנא משופריה שופריה אמר ליה מיסכן לך מאליה

7.35 m

אות ליון לוו אות ליון לא ענפיול על שמויקא שונית אליון לוניה של שנים לישונים לא ידעור שיות וויים או בי אמרי ביאלים יהציקו בית יות שולה לוי הוא וקטלוה בישות לי אותה בין כ יאה שלום כלף ל יהוד ילה בונדת האת יותבת בנעיבין ומצודתף פרו פרה בילושלים כב כהניו חלש שדשה רבנין לר: ים מו בייה דנה לשאול ביה אזל אשבחיה דנה בילושלים כב כהניו חלש שדשה רבנין לר: ים מו בייה דנה בייה אזל אשבחיה דנה נפשיה קרע עליה ואהדריה לקרעיה לאחובה אינטני קיישות אמליה איניא קיימה בתריך אש מות שרין שו בשונין ידין עפון באחד שבפי ישרא : החוא דחוח לציל למימי ביקו בדקו בתיה אשבחוה דמובולון קא את דבת ובולון לחקה שוור שמו של דבולי עלמא אור אורתא הוא מכדיבין לד פאיד בין לד ששות לא מיתפר עיבדוק בשש וכי תימא זריקין מקדוברין למעוות עבדוק שניא ובאם השמיע ימול מלמד שבל היום כשר למילה לא שורידין מקדימין למינות אברהם נשור ויחבש את המודו אמרבטומן בריצחק בשעה שפע אדם מיניין ביי ארבי פר שלוח משבא לה שמעתי וחד לאימנועי ממצוה בעורנא בחולתה נחמו בית המשפר בית להבירו נאובעה עשל על מי לבדוק על המשביר לבחק דהדים שתה שתח מומץ דידים הוא או דלמא על השוכר לבדוק דאיפורא בב דידים הוח אם לים בים ועות מני תני תו הוחשביר בית לחבירו שובר חייב לעשות לו מזוזה מיאמי התפ שוש רב משרשיה מזוזה חובת הדר היא הכא מאי אמ רב נחמן בר'צחק תיו שמע דתנא המשפר שת לחבירו אם עד שלא חל ארבעה עשר מסר לו המבפח על השוכר לבדוק אם משחל ארבשה עשר משרלו מפתח על המשכיר לנדוק בעו מינוה מרב נחמץ בר יצחק המשכיר שת לחבירו בארבעה עשר הזקתן בדוק או אין חזקתו ברוק שאי נפקא מינה דליתיה למשביר לשיוליה ואשמחיה לשכר למבדקיה מאי חזקתו בדוק ולא "יפירה" ליה או דלמים מזקתוחינו שחוק ומשרחיבן לים חם לחו דב וחמן בר יצחן חוא שמע דתנית הכל בחמען אצל ביעוד חמוף אפלו שיה ואל עבוים ואני קמצם מאי שעאא לא משום דאמרינן הכל חבירין אצל שוצור חמץ' ותפא חבר שמחנ אוניה מנולה מלא שלות אשלו

ל בניומן הלי חן בחזקת מתוקנן וממאי דרפוא שאני התם דחה דקאמרי האני אטו מששא אית כה : יוולא מיי חד ידוד בל הבתים בארבעה עשר בחזק さんない から いっちゃっちゅう ときから かんしょう かんしゅう יים לא למה הקתוחונוברוקי ועונם מונים בין מונים מונים שות במחי עפיקינן יונים לו דלא בדום ובאמרי הב דבים מהנוש פופנים ולו כה משמו לא השמעלן ביעור המץ דרבנן דמדאורית בביעול קב לבל וה מינו פפפן פרפפין" ווישני וייש פישליר בית לחבירו ביויקת בדוק ונמצה אינו בדוק מחיצי מיחו פי ביוקות ששות ול לא אני אבי לא מבעית בדוכתה דלה יהבי אגנה ובדקי דני האליה לתיביש לפופטור שישוש בגופיה אחתם בחבתה דיתביחגרה ובדקי צחת ליה לחיפש למעבר מעוב יתנן חתם ל מאיר ותנולין בלחמש ושורפין לתחלת שי ל יהודה אומ אובלין בל המששות בל לל אמש ישורפין בתפול שם דפל עלמו מחוד משש שעות ולמעל שו ישור לא ימצא ברתום וכל ישור לא ימצא ברתום וכל מון שושה לתשון תשבית שאר מבתיכם הא פיני ליצות אוצפה שפיר לפיפור׳ אימה ליבות שנאשות משר לח צבין קדה באיתקש העבתת שאר לאנילת חמץ אושמת חבוץ לאפלת מצב" שפות שחר לחכילת המש דב ת שבעת ימים שחר לח ימעא בצועיכם מים לולעל מחמים בעל ב ששים בחמץ לאשלתמעה לבהכל מחמצת לת תחבלו בב מוש תו מצי ובחבל בשבות משבחת בש פערב ההכלו מעת אימה לרבות ליל ארבעה עשר ביום כת אימא מצפלא אמרייאך ביום הלפן שב בראשון בארבעה עשר שקרוי ראשון שב בראשון בארבעה עשר יום הלפן בראשון בארבעה עשר יום הלפן בכי ל ישמעל הל מיעיקרא משמע של הראשון אדם תולד ולפרגבעות תוללת לא פינושו נלחתם לכס ביום הראשון הבי נמי דראשון משקרא משמע שושהתם דאמ קרה שמחתם לכני צד שהיכם שבעת מים מה שמחה החג הף בתשון דחג הנחשון למא ל בותו שום הרחשון שבת וביום חשמי שבת הבינה דהתשון במניקדה משמע שאנו התם דאומןש פּאָשַה פֿשַמים מה שמים דחג אף כאשון דהג הדאשון למח לו למי עופי תולו שלמוערי שלמועד מרחשון שבתים נפקה אנטריך שלקה דעים חמינה הואל וכת ובאשוחו מושף של שבין לתשין ילח ניברכ בהמ לח וח ולח הא ביום המות מקרח קדש למח לי שתהני שלשה באשון מיבעי לי לכדתניק דביל ישמעל דתנו ל ישמעל בשובר שלשה ראשון זכן לשלשה כמשון להברית זרעו שלעשן ולבנות בית הבחיכה ולשמו שלמשיחו להבלית זרעו שלעשו דבות ויצח הכאשון אדמוני לבנות בית הבחילה דמת כסח בכוד מירים מראשון מקום מקדשינו: ולשתי שלמשיח דבת רחשון לינין הנה הנם ולירושלים שבשר אתן: לבא אמן מהבת המרקדה לא תשתט על המץ דם זבחי לא תשחט את הפסח ועדיין החמץ קיים" ואימון בלמדוחד כבי שחיט: תנא כותיה דרבאך ביום הראשון תשביתו שחר מכתי מערב יום טוב מקר חומ מערב יום עוב אואינו לא ביום טוב תל לא תשמש על חמץ דס זבתי לאתשתם

ñ.

את הכפח ועד הן חמץ קיום זיברי לישמעם : ב שפובה הומ הרי הוחמומ כי ביום הלה יעשא בחם מינינו הבערה שהיא אב מלאבה ליופי הגלילי אנה הרי חוא אוה אך ביום הרה יני שאר מבל מערב ש טוב מערבים טוב אתר אומ או אינו לא ביום טוב אל אדב ממלפי אימרעים במדקבום בוב גובה בושרי החיתקש השבתת שחד לחבלתומף וחבלת חמץ לאנים של אני אר בער עשר אמ רבח שמע מינה מדל עקיבה הלהפמע מינה ביעור הקיץ את שרכר ושמע מינה מבענה למלן לאת ושמע מפי לחומורין מהון בישור ביעור הקיץ את שרכר ושמע מינה מבענה למלן Course for A the entry רבענה לצוקף בותרה שלח לעורף' नय व्हेल מיד תול והכח כבר נחמ ולחירת ה בן שוב בפל נבו שב ימ לפישי לו יראה לך ממץ ולחירום בר שארבבל גבולך שלך אי שינת אות אבל מותב שלאורים ושל בבר ושל יבבו ויום בבר בולך שלים שבין תל בכל גבולף ועדיהן אם אומי שנים בשמשו יודל מיר שמין ובל יבומין ובל יבומין ובל יקומין ובל יקומים בבורות בשיחין ובל יקובים ביקובים בבורות בשיחין ובל יקובים ביקובים בקדיבות און הגנים ומשולין שילבוני מונה לותו אבל דוחה שליותרים ושלגבוה ו מכין ליים את האמור שלות בבה ושלות בזה תל שאר שאר לגזירה שוה נאמר שאר צמצ ב שאף בגבולין מה שאום שוות בצתום עובר בכל יראה ובבל ימצא ובליטמין ובל יקבל שור מות מו מצוים אף שוחר את מור בגבולין עובר בבל יראה ובל ימיצא ובל ישמי בכי קבן שקיונות מוף מנים: ומנח שחר האמור בגבולין שלך אי אתה כואה אפל בניאה ש" שלתחלים ושלגבות אף שאר האמור בבתים שלך אי אתה לואה שלאחרים ושלגבוה אפי מר אין לי זא שלא ביבשתו ואין שדוי עמף בחצר גני שניבשתו ושדוי עמך בחצל במנה מלך מתנה במנה מלך לא ימצח בבצבם בלצי ליא אמאביי איפוך רבא אמ לא תיפוך וארישיה קחיי הבה הבל אל ימצח בצבבם בלצי ליא אמאביי איפוך רבא אמ לא תיפוך וארישיה קחיי הבל מבעתו ואין שפי עמך בחצר גוי שביבשתו ושרני עמך בחצר מניין תכל ליי ימצא בבתוכם בהיים מצא מאי אהדר אהוצרא ונסיב לה קראיי דאיפורא אול משום שבלך לך תרי זמב מב מכי בול יטמון שקבל פק דונות מן הגנים תל לא ימצא וחאמרת שלך איאתה מואה אבל אתים פואה שלאחרים ושלגבוה לא קשיא הא יקביל עלה אחריות הא ילא קביל עליה אחריות מראמ להן רבא לפר פותו זא בערן חמירא רבים חילא מאר טעמא ביון דבי מתנק בעיתו שלומי בדידבן דאפון: חנוחא למן דאם דבר הגורם לממון בממון דאמו אח למחן דאמ יבל הגורש למימון לאו בממון דאפוי מאי איבא למימר רבי רחמ לא ימצא י איכה בשלמה למאן שאמק דבר הנונים לממון לא שממון דאמי משום שו אצטריך לא ימצא לאל שב מצורם למומון כמשון דאומי מאי וייבא למימר אינשפין שלקה דעותים ממינים הואיל ושישיתנית אדי בעינית אימוא לאו ברשותיה קאיי ולא עביף לפעוריה קה בען מיעה שובא בהמת אלעוניו הייבת בבשפק או אין חייביים במבוכה עיסת אכנונא חיבת בחלה ושומין חייבת בחלה כל היבא דמומע מפלים ליה לית

תבי כך הדוונים בות מי תיבי כדי הפינות מושות שיים ליוו מודי ווווי להי צפור או וו תנא חייבת כיתנים החים בהמצע בנפלים ליחד שוכח אמ ובח בחשת שרני עיו ביש מן מבבור ואנג רמע שפלים ליה עשלת אתוציו אייבתבחלה ואנג ילא מצי שי ים לידי שא שעמה בהמה אית לח קלת רגוי שפה לא פית להקלח דגוי בו שנפנק לחצי כן שלישרא ובציקו בידו אין זקוק לבעלר הפקידו אעלו צריך לבעלי יחד הבוצ אין זקוק לבער משום שנ לא ימינון נסיי קאמו לצ מודו אדישה רב אשי אמי לעולם ששופה ומה שעם קחני מה טעם אין וקום לשער משום לא ימשו וביון דייחד לו בית לאו שוש מון קחץ למימרא דשכיפות קנוא ואאתשאבמקום שאמ להעכיר לא לצית שינים ממני שמ מנים לתובוים שובנוליו ושובנוליו ושות מים ביוניך או פלקא דעתו שביים המין בוום טוב מופה עליו חת הכלי אל ושות פיים מנות או דב יהודה אני דב המפרש בים וויינעול בישום בים יום יום אין זקוק ששבר תוך שלשים יום זקוק לבער אמאבייחא זיאו תון שי שרעת לחזור אבלאין רעת לחזור אין זקום לבער אבלים שווה בשולחור אועלן מלחש השנה נצי לאאמ רבא הא דאמ קודם שלשים יום ודין זקוק בינה לא יום אין אורן בינה לאור בא לא יום בינה באורן באור בינה לחזור אבל דעהו לחזור אני מראש חשנה נמי ואזרא רבא לש בינה בינה באושה שב ביתואוצר וחין דעת לפנותו תוך שלשים יום זקוק לבעד קודם שלשים יום הירום בו לבער ושעמא דאין טל דעתו לפנותו אכל דעתו לפנותו ואם מדאש אשפי נסר בב שואלין בהלכות הפקח קורם לפקח שלשים יום לבן בוגמלילאומ שתי שבה מאי שעמיה דתנה קמיא שהדי עומד בנקח ראשוץ ובוווודים בפתשב ויהי אנשים אשר היו שת לנאד ולא ילהצה יואידך אייי דאידי בפפח פיים מל דפקחו ודבן שמעון בן נמליץ שעמיה שהדיעומד בראש החדש ומשיר שלחנטה מנון לן או נימו מדכונ ויחמר יני אל משה נו אם בא מינלא הו חו לש כא בון בין מל כל עדיש לו בע לו הו ניקחו להם איש שה לצית אבות שה לבית נהית בשם על אד עשריום לחדשוממאי יבקושירחא קאיי לא אמ לבא בר שימי משמא לושבין מורכו יידבר ייאל משה במדבר פיני בש הש לצין מא מינצה חרא לא וישוו בם שכל את הפפח במי שנף שוף הכא ממדי דבריש ילחה קהיי דלמא בארבעה ביכחה קאיי בחששה ליכוצה קיםיי אאמר וב נחמון בר יצחק אתנה מדבר מדבר כת הכוף במושבר פים ומבשמם וידבר בי אלמי במד שיני באת בת בא לה הש בש הש לצה מא מינ לומור מה להרין מש מחשים בחן כאש מרש הימעשה צעא למכתב ברישא עבתלברישא חדש לאשון מודר פשוב חדש שני אמ דב מנשיה בר תחליםא משימא דכב זאת אמרת אשונת אין מוקדם ומאוחר בתולה אמר כב מפח הח דחמכת חין מוקדם ומחוחר בתורה לא אמורן לא בתכין עעע אבלעניהנה מאי

ए ए स्था

דים או קדש ומאי דמאקר מחוור זאן לי שווון או בלל ומנוקה על הפוש ולשור כלל ברישות וארפים בבים מכי בתכי ענחם העחו למחן דאמ כלל ופוש המלקון זה מוזה אין דען אותו אה בכלל מלש ששר את למהן דאמ דען מאי איבא למימר למאן דאמ נמי דען בחד עניבת בתרי עַנייני היוודנון אמר רב יהודה הבוד קצריך שיבשל בלבו מאי טעמא אנמא משנם דאינא צידורין מהי חשיבו וכי תישא מיון דמינשלף אנג בית ושבי ומהי חשיבי והא תכיא אַקוֹא מענין למשמל שדהו מפע ענבין אספי ענבים ומישמר שהון מוכע מקשאות ומדועות בשמן שבעלהבית מקפד עליהן אפורין משום בשל וחותבין במעשיב מין בשל שובית מקבר מותבין משום כזל ובשובין מין המעשר אומה ששל כזרה שמא של שהקאים פיישה הישתה על מים מים מים עלה עלה ובינין הישתה על מים מבשים ביישה ביישה לה מקשי זמן אפורים הבי נמי לא השיצא עריבה השומה מים מבשים ביישה ביי נמי לא השיצא עריבה השומה הישתה מים של מים מבשים ביישה ב הזבור ברשות הרבים וחמוץ משובשבות ולפועלא ומבטלה בשש ביון דאפרוה דבון ש פוד לבנן ברארותא שונו בל בול מום אויא בכיושף אמרכב המקדש משש ששתעולשעלה הם בלא שנים ביים ביים לאשום ולבתראסוריה לא מיני מבטיל והא תעא מיח משב בבית המדון בו בבי שוש לחמי א בתוך ביתו מבשלו בלבן אחד שבת ואחד יום מוב בשלמא, שבת באן שאל מרבעת עשר לחיות בשבת אחיום טוב לבתר אסוריה הוא : אמר רבאחה כדיעקב אשת לחלמיד מבמ עשיקינן שיש לו עיפה מגולגלת בתוך ביתו ומתורת שמה תחמיץ ושאון מוכשי ללה מעיקלת מקמי דנמשי זמן איפורה דוקה נמי דקתע היה יושב בבידים חתקיש שמע מנה' אמר רבא בר בל חלה אמר רב פת שעיבשה כיון שנבתה מעה משלמת היכן אומני או דרשכן דחמץ חות כי דבתה מצה מאי הני וצא מאי או דלא ידעיבן אוממץ הוא או מצא ושלה בתב בתראמי לא תנק מעות שנמצאן לבני פוחרי בהמה לעולם מעשר" בה די מבית חולי לשביש לם בשאר ימות השנה חולין צותל הכל מעשר׳ זאמ וב שמעיה בר זעירא מה שעש החיל ושוקי ירושלים עשויין להתכב" בכל יום שאנ הפא דעינושה מושח עליה: מכי לי הבתני מיצה מאי חאני . לא תימא עי רבתה מצה אימא ביון שרבו ימי שישה 'פיון שרבו מי מיצה בשיטת לא צריכה ראיעבש מפו מחות דינימא משקרא האקא משמעלך דבינן שרבו ימי מינה אימוד נהמא חמימא אתיתו עלה תדי תלתה זמב ואיעפש ומי אמריגן מובתר בתרא והא תעאל יש בליחודה אנט תופה שנשתמשו בה חולין ומעשר ובה פירות אם רוב תורלין אולין ואם מב מעשר מעשר ' אמר רב נחמן בר יצחק הבא בתיבק שנשתמש: בה חולין נמעשר ששיקיבן ואינו יודע איזא מאן בפוף רב זביד אום כגון שעש תמשו בה ^{לבור}ץ אפני מודה הבנדק אַדיך שישלך מאייברף הבני לבסכח אם שבון רחשתבה בחפוח משנות דרבה אמ על ביעור מפוץ ' רב פנח משמח דפות לבשר חמוץ לבעד דפלעלמה

מואן פנה) פופטייפונט

לא פליצי בלחבא משמע ני פליגי בעל ביעור חמץ דמר קבר לשעבר משמעי להבח לא מתר פבר הברבאנמי משמע" מותי בלוך אשר קד במצוע על לפול ילא פנים דלאו איהו מהיל אבי מבן מדי אינה למימר הכי נכיי יום שמעברוףאט שור פשיל ושל של השחשה נהח לאשחשו היכי גימאן לשחוש לא דגיא דלאו איהו שחיש: פו שורשים מושי איכא למימר הכינמי תא שמע העושה לולב לעדמו אומ במוך שפאינן बल्का विद्यालिया नीवक वरती वेदमस्या मार्के हराष्ट्र मणे पृत्र दलके । यो प्रतिकरित विदेश मार् מושיי לוק נפוף שמום המש דכיון דחגמהל נפון ליג 'יהבילצאת' ויצא' מיבילה אידי דתנה פישות לישוש בכובה תנה מוסל לצחת יקתל העושה מוכה לעצמן אומ שהחיכו וקיימנו והגי לפפקן היוום 'צפגם לישב בה אומנאשיר אבו לבי והלבתא על ביעור המץ' בינודלן דמישקרא בינים ביום אם רביהורה אם שבוים לאינות מות משון בעיהן שבר לעשייתן מא משמום שובר לישמנים דאקדוכר הוו או שונים שומו בשוו שוו שוני שווני קרח הרץ אתימעץ דרף פששה מעבר את הבנשי אביי אמ מהציה האין עבר לפניהם יווא בעית אימא ויעבר מלכם שפשש נשיבואשם בבירב אמיני חוץ שעשלה ושופרי בשלשו ששלת דאבתי לה איתקן שברה של שופר מאי שעמה דלמה מקלקל אתקיעה יהם שחיטה נפי בלה אמירב משדים מושי ששבילה בלבד אמממה בדתנה עלל ועלה בעלייתו אומן אקבועל השבלה : לאונה שש משאהם מלי אמי תב חפדה למדגן מצאה ממצאל ומשחה מודפום בדופום בדופום מושבים מערות ונרות מכר אהים פשמת אדם חופש בלחד ריבשן: וכן תפודצי ב שמוא שורבעה עשר בודים אלת החנא למור הנר נאעם שחין רמיה לרבר זכר לובר שבענים ם שמו לא מעד נכת כם : (אום ויחלש בנחל החל יבקט) כלה וימעא הגבי באני בשמין: בשת מומש את במשלים בשתות ומומ לכאלתים נשמת אדם חופש כל חדרי בען באוי פיצופל ופי ותימד בערב ההמיא לקולא המא רחונה והבי קאם נאמן כי בדי קנה לה לי משלם לא^{דרי}קה שלה באבוקה תכוש נהודה רעון דבה משתבה ועון זוטרא לא משתבו אמנר להים שמרדב ארם חופש כו חדרי בעץ אין בנדקין לא לאור חמה ולא לאור לבנה יתנו רבני פולא פיאוד אבוקה איא פיאור בנור ביבע שיאול הנכ יפה לבדיקה שנ שבעתימים שאר לא "צק בבתיכם ואומ יומכש בגדול בחל ובקוכל וחומ בעת ההיא אחבש אתירושלים בנדות ואומ שי ולשים שעמת אדם מובש כל מדכיבטן: תאיי אוני ממח היכיאון נימא דחער ומי צפיכה בשיקום ומאחת כבת מבר חין ברבה בדיקה מוחיל ועורבין מצוין שם: ואן האבפרנים וַלַמוּפָא פּבַא אַבַנְדַרָת לְּפַנָּה צָבַדַקָּת נאת שמנובה שלתדר כל דלחדי ארובה פאבקדתה דמי פים לצידין ואוראנוקה ליו והא אמ לבה מאי דכת ושם חבון עזו' למה צדיקים דוכרים ולפש שבונה לאור מנד בפע אבוקה ואמרבת אבוקה להבדלה מעוה מן תמובחרי אמה" מש מושוק בר צחק וה יכול להכניםן לחורין ולפרקיץ וזה אינו יכול להפניסן לחורין ולפרקין" פשושים של אורו מלפעו שה אורו מלאחריוו וב פפאאמר האי בעות שווי לחבעים פישובות שומי האי משיף נהוליה והאי מקטף קטועי: כל מקום שאין מבניםין מוחבץ אין

×2 A ≈

אבול הני שנו בל מלום לווישוים שווי לופשנים: צוו בונו נבל מנה עבוצ נום ומג היציע ורפתבקד ולפין ומתבן ומצרות יין שוערותשמן מין צרישין ביייקה י לן שמעון בן גמליא אומ מטה החולק תבתוך חבית ומפפקת אין עריבה בריקה ורמינהי חוד שבי אודם לחבירו זה בודק עד שידו מגעת וזה בודק עד מקום שידו מגעת והשחר מבעני בלבון רבן שמעון בן אמליא מטה החולקת בתוך הבית ואלנים ועצם פרורין תחתה והפסיקה אין צריכה בדיקה: קשיא חורין שחורין יקשיא מעשה אמשה מדיקה מודין מחורין לא קשיא הא בעלאין ותחתאיי הא במענים שווי שמות אמשת לא קשיא מא המדלים מא דמתונאו ואוצרות אין דריבות בניקח שבם מנוח שעמותיין בריבין בדיקה אוצריות שכרן אין זריכור בדיקה פי דתנית שמות מושות שמות שמו שמות שמון מות שמון שמו שמון בחוק היו ארבי קבל האיצות מוצות מוציל מות משמו בפל כאיצוות מוציך בדיקה לא שרואל במקתפק מהן אפשר או שמות מות מות בדיקה לא קשיא הא ברברבי הא בזעירי שמונים שמות מות בדיקה אמר רב נכה ב מלחי ובישרי עריך בדיקה או במה פבער עקרב כי אשתמש ביה חיבי בי אשתמש בה כאן עריפה דאו גפל מוד ישואון נפל מוד תפנה חמץ שנפלה עליו משתתחר הוא במבונביתקו בעירין מפובים לחכש אחדיו הכא בשחכלב יכול לחבש אחדיון ומחכי שער בי מוחשים אושו ניזקין אמ רבאשי גזרה שמא תובד לו מחל ואתי לעיוני בתנה עם החיבונו לאו שיישה חוא והתניא האוש פלעזו לעדקה בשביל שיחין בכ בשבול שאהיה בן השולם חבי הרי זה עדים גמור דלמא לבתל הכי אוע לעיוני בתרה: רב שופין בד יצחק אם קרטב גרי ונלומן היא י דתצא חור שבין הודי לארמי בידק עד משום שירור מבשל וחשאר מבשלי בלבן בלומו אומ בלחור עצמו אינו עריך מבש המכבר שאי משתשה סמת כשפים כי אשתמש היכי אשתמש כי אשתמש ציתמה זשתו בלים ושרבים וות למחשדיתי נהאחמל לעור שלוחי מעוה חינן עזוקין מקום דקבים הציקון שאם לבול ניאמר איך אלך ושמע שאול והרגע ויאמר יני עגלת בקל תקח ביהיף יחה שמום ליבוח ליני באושי בעו מעה מרב בעברב דדיני זכחגה מהוא למיתה השפח וקדימא לביקב אמ להן עוצי ועל צומרים: התינה בהליבה בחזירה מאיאמ להו לא ידעש אתמה אמיך שעותי שמחי משות אין עוקין לא בהליכתן ולא בחזירתן כמחן ביהאן בנה חנכה ואים בן בנודה אומ בלפו שחורה תנרה ולח יחמה חיש אונאלצך בעלותך לירחות את בבי בי בים של פע בשנה שתחת פרתך משה באפר וחין חיה מש פלתה שאננולתך דועה כיי באשפה נאין חולות מוקתה והלא דברים קל ותוכי ומה וברים שררכן ליזוק אין בינקין בבה ששאין דרכן ליאק על אחת כמה ובמה׳ אין לי אא בהלפה בחזירה פינין תל יבערב בבקר בלכת לחותלך שתלך נתנישה באחלך שלום וחשמה דבת קרא אבי בחירה ולח יחשר איש את ארצו למה לי מיבים לבראמ אמני דיומל אמי כל אדם שאין לו קרקעהין שלה

לרול שביום משור שושי או ארער בע ליד בי אומר שומושו מב אומים בי לי יון ה מה אין בירות גביבר שימוש לים שלח יחו עול מגלים אופורים אלו לא עליכו אה להלו מללו דייכו ושיניות עלייה שלה לשמה יצח די חמ ל דיסתאיבי לינחי מכעמה ג מצי שבדיה בידושלים שלא יהושלי רגלים אומי או לא עליגו אף לכחוץ במכי זדי דייכו יני ולמת אמ שתי שורות במרתף מקום שמבעםין פו ונפרציות על יות שלא לשמה' שופים יות בובף איבש אדבבר שמים אידי ביתוח כל מעוכם האין מבנסין לו חמץ אין בניך ביים הדת נמי מקום שחין מכניםיו לנחמש הוא לאולמה אמשוב שורות נמרתף שמלבים יולו חמץ הים משכחתלה במפתבק מהן: בית שמחי אמ שת שולות פבלבש בל ממרתף אם דב יה ודק שות שורש שוום בין הוו ששער נוצרי קולה וליוחנן שורה שות כמין גם למש כותנה דב מושה במשמים הל משמים שוכות שהב הודה שתני שוכות שאמ מיעונה שוכות שאמ מיעונה שוכות שאמ מיעונה במחוד שאמ מיעונה במחוד את הקרב במושה במשמים במשמים המער אינן צפיכין בדיקה ובית הלל אומי שתי שו רות החיקונות שחקשול ישורו אול דב עלער ושלמנו יי מאשבמים הימנה דייק חיעונות היו קתני עליונות למעושי תחשות היותושים המעוש אמר מאי ששמות שי שנות וש לפנים הימנה דייק על יוגות הא קתני חיצונות ששום בשוושים ל הימנה בייק על יוגות הא קתני חיצונות מנט בי מוחק בענית דרב ובוכלה תעויי בותיה רשמואי

שמא בכנה חולדה מבית לבית וממקום למקום אם כן מחצר לחצר אחן טעמא דלא לזער הא מזינה מישינן נימא אבלתיה ראניא בלאים שמול דה יכולין להלך אין צריבין בדיקה אמל זילא לא קשיא הא בלחם האבשער ילאם משיירת בשר לא משיירת בלחתמ בשלמת גבי שומחד חימור שקל אימו לה שוני והשתמים לומר שקל לאימוב אבלתיק אא הבא ודחישקל קמן מייאמר ואצלונה חודי שבק מדחי וחין קבק מוציא מידי נדחים וחין שכק מוציה מידי ורחי והא במיוופף שמות מתצוח מגורה מלאה פדות אפי הן בע יומן הרי הן בחזקת מתוקשן והא הכאדים וודא: מקא אתני פכק מוינים מידי ודאי התם ודאי וודאי הוא ובדרב חענה חוזאת דאמ לתמנה ממאה מזקה על חבר שחין יוצא מושת יחו דבר שמינו מתוקן וחיצות אימון ופכן ופכן הוא וכדל אושעיה דאמל אושעיה מערים אדם על תנוחתו ומכני פה במוץ שלם בים שתחח בחמתו אובלת ממנה ונטורה מן המעשלה " ואין קבן פונים מידי ודאי נהון תנים חמיל יהודה מעשה בשפחתו שלמו עם אווים ברמן שהעילה נפל לבור ובא בהן והעם בו ביד אסובר הנה אסנקבה הוא ובח מעשה לכני חבמים ושיחדו מפע שחולדה ובוכדונים מצויין שם והח בידחי הצילה נבל יפנק גררום ופנק לה גררום וקאת שנין מעיק מידי ודיחי לא תימא שמשילה נפל לבור אי אימוח במין נפל ומות לדע מפולאם נקצה שַתפי מבי קחמ לירע אם רוח הפלה ואם נפל חפלה ואם מפוצח לומד ופליוצלה ביים אם זכל מאס נקבה : או בעית אימת כיון יחולרה ובורמוק מענין שם נקאי גלרום

לחונדה

ולחלדה לא חישינן והאתנון שה שמשייריפחנו בעניה כדי שלא יחון צב תאו ששוברון בשלשה עשד כן מיונבעה בשר ושפח הה מום בבוהו בתי לא מצנעתי באובעה עשר ילא שכיח ליח לחם במשח בתי מצנעא אכל ליה רבא ומי חולדה נפשה היון חידעה ההאירנת אופעה עשר דלאש ביח לחם כפולהו בוב ומצנעה אלא אמר לצח מאת שפושייר יצוחכן בצנעה שפוח תטור חולדה בפנין וחח צדיך בדיקה אחדין בותיה דרביו הרנצה שיאכל חמש אחמשישרן ביצר הוא עושה מה שמשייד יפחבן בצנעה שמיח תמול חולדה בפנו ייתא בריבושום אחדין רב מארי אמנונה שמים פימן תשע שופות ושע ששיבון בבעה בחוקוב שרה מנה תשפה צמריון שלפתון שוחד שלפטן ואונים בר שקל ולא ידעיכן בריהי עת עשר ומצה תשע מיצחו שקל יני תשעחעות שחש שותה עמשר ששו משושות תשעחצות על מי בלות בשר שחושה ואחת מוככת פשר פנה מקף משו של בים מקום לקח פציקו אכול שלמים שלמים ולפנים שניבונים מבנמצא הלוד אחל הרוב: שיש שק מחמץ והחי שקל מונים לח ידעים אתד בדוק ואחד ששונן בדוק ושים שייו מאי להיכא על מיוצ שושועל זו מכושור קופות חופא שתי קובותאחת שלאולין ואחת שלת רוכאבן ונפ שות שוון ושלו שופורין שם אושר שולין לתוך חולין נפלו ות רופות לים היואים עבלה אים בי אומריבן שע אות שירבנן: בראונייתי מי אמריבן ביעוד חפרץ מפי אפשנן הנא צבור אחד שלחמץ ושם בתים הבדיקים ואוצא עכבר שקל ולא דיניבן ליזו מוניחו על חיני שע שבילין דתנן שני שבילין אחד במח ואתך שהור חלך באחו בחוק עשה שהכות ובא חבירו יהילף בשם יעשה שחרות ל יהודה אומר אם נשאו בשע לשאו וזה בפע עצמו שורין ואם נשאלו שניהן כאחד שמאים כי ינסי אומותים ומין בך שמורין זיאמר לכא ואיתימא ל ינחנן הכל מודים בבתאחת דברי הכל שמאים: בות אחר זה דברי הכלשהורין לא נחלקו לא בבא לשאל עצייו ועל חבירו דמור מדמי ליה לבת שות ומר מדמיליה לזה אחר זה : פבק על סבק לא על: הינו בקעה דתכ ELCO 42 מנבנש לבקשה שמות הנשמים ושומאה בשדה פלונית ואמ הלבתי למקום הלז ואינב בטארנות יודיע אם נכנסושי תשותה שדה או לא נכנפתני ל לעזר מטהר וחכמ מטמחים: שהיה הי שעור אומר ספק ביאה שהור סבק מגע שומאה טמאי עלבדק ולא אשכח בלעתאדה ביחיר נובנן דתנן היח למאיר אומ כל דבר שחוא בחדקת שומיאה לעולם הוא שמיא עדי שיודעלף שטחרו וחבא אומן בודק עד שמציע לפלינ או לבתולה: עלבדק אשכוד בלוגתא דר ורבן שמעון בן גמולים! דתמא שדה שאבד בה קבר נכנע לתוכה שמא ב בדק ומצא בהקבר נכנס לושפת מהוך שאצ אומי קבר שנמצא הוא קבר שאבף דברי הי הניחתשע ומצא עשר פלוגתא דבן שמשן בן שופא חומ שמדים בל השדה בולה דר ירבנן דתמא הניא מעד ומצא מאמש מתוין ומעשר שני משרבין זה בזה דברי ה בחבמ אומ הכל חולים מחתים ומצא שנה' מנה מעח ומנה מוביל דברי ל נחבמ אומ

الاقول

הכל חולים חצים עשר וכיצח ונשע כת ב מו דרבון שששון בן בכובים ווצבון שלרדום שאבד בשתמפית שנוא שאניא ש אדם טמיא בא לבאן אבי רבי ביי אומ מבית שמו השאילן לאחרים דאן שוטלו מזויתלו העחי בזרית זו ושכדו: שונים אדבר שמא אשולי מחסלא והם אתני כן שהניתן ביויתון ומידאו בזוית אחרת ששיון שמאן: שאני אומ אדם צמא בא לכחן ונטלו רבין שמעון בן גמליל אומ חבית שתוך שבוא בשלו מוזית או הניחו בזוית אחרת ושבח: בא ובא עבבר שנכנק וככר בפין ללנס בשמו ביון ובינים עדין עדין בריקה שאין יישו שלעבבר לפרר בינוק וכנק וככר בידין מפנים אחורים ומצח פורוין הין נצריך ברישה שדרכו שלפנק לפרר : בעי זבח עבב לפנס פפר בכים ועלכבר יוצח וכל בנו מואי תות מאי אמריון חוידונק חיכו החיי דעייל או ביים מחיי אוחליצת הוא וב מתוונות לישוב מישורת ביצוביעיל עכבר שחוף נפנס וכבר מעלבר לבן יוצאו וכבר בפו מושות שווי בווי ביו ויצאו בבר ביו ביוצאים ביו ביו ויצאו היונו האי דעאייל או הלמא ארמייה מעה ואם תמצת לומה בכנים בתושי לא מדמון נכנס וככר בעו שומלדה יוצחה ובכרבניה מהוא חולדה מערברים שוימיאאון דומא אם איתה להכי של שישיה הוה למית ליה עכבר נכנס וככר בפור זחוליה יוציו ועכבר בפור או הכין נדיים פאויי בכר והא ערכך מאי מיאמרינן אם אי דה כי הוא בכל בפי שבור אבעי ליה למהומ או דלמא מחמת בעתתיל מנבל נפל מניה תיקון בשנות בבר בשפה קובן ערין שולם להו לידן או חין צליך סולם להורידן להתם וחיי הת לא מליקוא בלשופום דבניל ומשתל ואפיל לה ואם תמצא לתבר זמנין דנפל ומשתל ואפיל להרי בפר בתוך עבין פולם להעלותו אנחין צריך סולם להעלותו להתסודאי הח לא נחית או דלמא זמב) דבפים שיש מביץ ואתנ לאיתניים תוקום בשרב אשי ככל בנו נחש עליך חובר להועאן או אין שיובר להוציאו מי אמינינן כי אטרחוה הבנן בגועה בממונה לא אטרחוה לבשחו דלמא יבשל ובארבעה עשר בשחקיתנובשעת הביעור והבמאומ לא בדק באור ארבשה יבדיוק בארגעה עשר לחבד קבארבעה עשר יבדוק בתוך המועד לח בדק בתוך המועד יבדים

לחתר המועד ומה שמשייר יניחכן בדנעה כדי שלח יהא צריך בדיקה אחרין
בכל מאי שעמא דל המידה בב מקדא ורבתברבו הומו דאנדי תרויהן בעד שלש השבתות שבתוכה ולא ידאה לך שאר שבעת ישים שאר לא יא בבולא דבין מהל החומ בל שלא בדק בשלשה פרקים הלל שוב אנה בישי שלמא מבל מותב בב יובף לי הודה אומי כל שלא בדק בשלשה פרקים הלל שוב אנה בישי אמא לי הודה משלשה פרקים הלל שוב אנו בודק אמא לי הודה נמיל הודה משלשה פרקים הלל שוב אנו בודק אמא לי הודה נמיל הודה אם לא בדק אחמי והביבהת קמי פלעי בי הודה נמיל הודה אם לא בדק אחמי והביבהת קמי פלעי בי הודה אבר ובשנה "מרץ של שלבי בלון בבל לתוני לא הברובשנה בי ורבון בבל מוני לאובל מניה והתנן משקרב העומר יונאין ומועדיין ומועדיין ומוני לי הודה דלמת אתי למיבל מניה והתנן משקרב העומר יוצאין ומועדיין

ור בי ימודה בינים שו לפובר בינים שונים ושול שווני חדש מושוך שלום החורותי לו צח על ודי קשוף זבור אמר ליה אפיי התננח קשנת שונות והרקדה עלגב בבה בית השלחין דשנים חתיך لالأخط فحوال ששרם מודי איכח למימר את חמר אביי חדש צדיל מעוק חשין לא בדיל מעקי אמ זבח זי די יאודה אדיר יהודה קשיא דרבכן אדכבנן לאקשית שלו אמנבש דב יהודה אדל יהודה לאקשים פי דישנן זחביי דירנן אדרבנן לא קשיא החו שפעום מחזר שלו לשרכן מיכל אכל מכה דב אשי אמ דל יתודה אדל יתודה לה קשות שמון ביות אחר דרב אשי בריתא הוד בתנת מיקלי ואילף עד קלי מאי איכא לביישה ופי מישלשעה לימוד לי הודה והיי תנן לאיקוב הדש שבופרת שלתצם השבול חבל דלי שנפשון לא מיה المرهد ويه بدا المحمد المعل الم المعادد מיחופים בשמון פיון לי עטבע בקשינה לא מיחלפיו בשפון ליון לי עטבר בקשיפה לא מיחלפה בשות בשום דעוצה מניה קשירה אים ורמי דרבנן חדרנכן מו המו אבל דגניי אונו ארי רבנן חבל רגרדי משום חבל דעלמה וביושיומה לא מיחיקה ובלהיכא דבדיל מעה לאנזר ל יחודה והאתניה בכור שתוחורם אם מת לאיקי לורם דבכי ליהודה וחבמ אומיקיו ובלבף שלאיפשהבו מום: שיאון וודה אדל יהודה קשיא דרשון אדבכנן דל יהודה אדל יהודה לא קשום ביון דארם שבן אן שמית ליה במשם שאין עושה בו מום אתי למיבד של היכין דמשבה אמו ביו ביו ביו תנן מקרדין ביום טוב ושוחקין את הפלפלין בריחים שלחקול יחודה אימד אין מיקבם שובימפע שעושה חבורה אבל מיקרשבין וחבם אומאין מקרדין אף לא מחרקבין ותנים אינות משום נחידה הוא קר שוף ל בשוף ששים וששים מצוכה בנשף גדולים וחן עושין بغرو والم حالا الر הבורה קשוחים החודה קשיח דרבם אדרבכן דרפנן אדרבנן לאקשים התם דובעל 7.3 ひつかつ העביד לאוכחיו השווא שבקת ליה כואית ול יחודה מאי שנון נביחמץ דגור ומוףשפי גב DIMIS במ ב אנן חום אחד אופובשעם בשויש ומחדיאופי בשלשה עדותן קיימית שוהידע בעיבורו שלחדש וזה לתישם אחד אהל משלשת אוחד אומי בחמשה בחותן בעלה لالاياس אחד אומ בשתי שעות ואחד אומנבשלש עדותן קימות אחד אומ בשלש שווד ממ בחמש שרותן בעלה ב יוצאה אומי עידותן קיימותאחד חומן פוסים איות דייובר בשבע שרותן בעלה שבחמש חמר במזרא ובשבע אמה נושמבן אשק אונר שובנונא לית שוני ל מחיר אין אדם טועה ולא כלום " מששת בי תיה שמושק שות ומשל בלוב לדברי ל יחודה אדם

שישואם פיליו וניפולו ארבי מונים ווי שעוון לאחוריה אים שוות את אפי שעושפון לישיר לישור ל מיידי אוריה אונים ביוער אונים אונים אונים אונים אונים אונים ני מות משוף שיוני ש אוי שות שלים ליוצרי לייד אלם מועל שעור בחום מעשים מוש אלי בטוף שלוש אובתחלת חמשי אחא הבחתים בניף ידים יתושע אמרא לשמשכא קמיא אחבא אמ ליה השונה ומה זו דיין ען בתר שחוש יותן או ויוין בשלש קוומות ומאי אפונים בחמש קאימוניו לא קעליון דהויא לית סוות שוושונים חשתו משפיקהו בקו בקסול בחפואה ושבשו מעדה והעילו העדה ודרשת וחולים וב שומיי ביו ליומר ר יוודה אים שומייי שתי שעות מקר משווא לרבילא לש שעות אפד משאוא ליצדי ל שווה אוטופל שינים אובקוף שלש בשיחוד בונורלת שלש או בפוסחמש: מנן התם חיו בודיקין אמנו בשת באיזה יום באינישעה ובאיזה מקום ריים אתם אותו' התריתם בול עבד עו שות יקתני שבח מחבין בדיקות לחקירות הקירות אווריאום אחראמ אשביידיע ואפ שבם אומ אין אנו דושן עידונן דאוריוניו מה לי השירות ומה לו בייקות: הקירות עדות שאות עדות שאי אתה יפול להזימה או פלקאדעתא מעי אינוש פלי פינים א ביק שלנהן דלמא משעה שבי דיהבינן להו כדי שעותיהו לל אוויף ההפוני בינותל בבי של בבי להובי להום להובי בינותל בבי להובי להום להובי להו מעותרה בבי להובי להום להובי להו מתולר שעתרהשונה ועד קה שום ובדי הובינן להו מתולר שעתרהשונה ועד קה שם ובדי הובין הובי בונילה שמחשש המה במונים ובשבע המה במערב . תבן ל אחיר אומ הובין בי הביש תנן ל מחיר אות אוצבין בים אמוש נשורפין נוכאלעשש ל יהודה אומ אובלין בל ארבע ומולין גל אמש ושורפין בים בשם לאביי אליבא דר מאיר דאמאן אדם עועה ולא בלום ניבול בולי שש ולאבייאל באפיל יאורה דאמ אים שועה אני שעה עכול עד מלגי שש׳ ולחחות לישנא דאביי הבא דר פווירי דאל אדם טועה משוחה נימול עד פוף ששי ולאביי לבא דל יהודה דאמ אוש שופה שער ומשחוא ניפול עד פוף אנוש עדורנזו מעולה לזרידים חמץ לבל מעור: ולרבין איבא דר מאיר דאני אדם טועה שיני שעטר חסיל משחוא מתחלת אמש לא ניפולי בחמש חמה במולה ובשבע המה במערב יהבי בשית נמי ניבול אמ רב אוא בד אבא שית צי קבטאתא קאשי ולרבא אלבא וד יהודה דאמאדם טועד שלש שעות חשירמשחות מתחלת ארבע לא עכול שבחמש חמרך במזכח ובשבע חמה במערב' ופלשבן בארבעי אי חבי כולא חמש נמי עבול בנלה תרגמה אציי אלצא דרבא עדות) מסולה לוכיים חמין לכל מכורי קניו אמו הים שעצרא דר יהו די כד דקקבר אין ביעור חמץ לא שרנה יהבו להו תבטן שעה אחת ללקט עצים" אותיביה ראבינת לרכא אמל הודה בדא שלא בשעתביעורן 'אבל בשעתביעורו יחשב תונו לבל דבר לא אפ

י אוווניו בייות ביילי משונה ש CAN BY INDICATE אזא קא אשמי לן: אפרב באפוילה יוא נוני בעיתוא שואוא יאשכם אווי ימצייון יווה קייו נוסון אוני דב חלבה כל שורים אנו ליה דבו ל א הוא דקשיא מותר ונמח ביותה של שעה שמשנר ביושיל מחש פיו かっちまっそのうらままなのの。 חלפה ברבן גמליא דחוח המשבח אמל לואי תנוץ דיתמא אדמעיד שש תלויות פולרות ופמאות ומשורה לי שעור בן יחודה איש משלמון לאן אובלא אמְצֹבר בּקשוּ וּ אמו יבא אים משונים מלאה ביים מולים את מישוביי או לישרא STYL STEWART WAY משונים לעופונים שו בפ אייום מוני לוב יושף בפירוש בשום יילן ניניו עמנילים מינוע שמתומשות של אומים ל אינים ביו משורו ביו משורו בן ושנים אינים שמומום בינק ביתרין בלשכן את בשר השומת שביתרין בלשכן את בשר השומת שביתרין בלשכן את בשר השומת שביתרין בשני אובלין את בשר השומת שביתרין בשני אובלין את בשר השומת שביתרין בופנים בייתרים ביית ליותר מושי איניאכב עושה להיותר ומוכרן בייני מושי איניאכר ושי את היותר עוב חלות שומת כל העם אומלין שעלה אהג אים של של שורבן ושנושם איוני 227 חולין כאשלים של אניצע ותב תנו קמיה דרע ימורא על גמי שוויין זני על גנ אויינטבא אמר שות פניק פינול היה ומוקה רובדיק שלאבן ליחודה אומ ביק

wil Qila

בשולות אאוא הפולת שביליתנים שיתוך שיון בייתפושויון שושות שלישו שונים אין מפושון מדיה נחת המעות משפי המיץ שבה שבה פשיפות א לב אדה בניה דב ישוקי ואפורי לה א ישי שימוש ברות יעוד השובלילי אובעה עשר עשיקעון וקאן שבר אין מביאין קדשים לבישי הנסול ומית לה בשלשה עשר ומתוך שהן מרובות נבפלות בלינה משום ל לעזר אמרו לשרות היני ונקרבטה בשלח שמחם עלחן זבה ונשחוש עלהן זבה ונקרבטה בשאבה מצח וניתי זבח אחרי באומר זה מורה באומר ברובה ראמ כבת זו תוויה וזן לחמה אבר הלחם מבים לחמאחרי תודה אין שווים מחודה מאחבת מור בעמא לחם מלל תודה ואין תודה גלל לחם וצברוקינים לחופ שוונים ליודבון שנשחם עלהן חובהו עדיין לח נורק הדם כמון בלי דיומל ל שעם אם וזרקדמן לשמן קדש הלחם" עערת אין מקדשין את החום אות שחטן שלא לשמן וזרקומון שלא לשמן הלחם קדש ואינו קדש צדבריל אשם צים במנא ואשתפיך ול לעזר ביל שמעוק פבר לב צאצה דאמובל העומדי לינום מונין זיוניי מהן לא אובלין ולא שורבין ניצלו שוניהן התוילו בל העם שונים ישורן שתי ברות חין בחד המשחה חורשות בל זמון שחורשות בל העבום מיין בשלו שותולין ילאאופלין ולאשורשן בשלו שועחל בל העלם שורען: אמל חנינה פגן הבהנים מיאיהן שלמונים לא נמנעו מלשרוף את הבשרישותה בולד הטומאה עם הלשר שעמרא באב השומאת ששעם שמושיפיף עומאה על שומום הומים ל עקיבה מימיחן שלכחעם לא נמצעו מחחדלים את השמון שנפשל בשוליו בוושמאות שולי איטומיאת מית ואעם שמושיביקלו בוומאי של שושאותרו צשף בולד הממאה מאי איהושב כי שדוף ליה עם הבשד שמשמשבאב השושום מחי הי שב שנו ושב הואי מאי מושיפון לו שומאה של שומא או אמרב יהודה הפא ולד בול לפיקני ומסבר שלשיי מותר לעשות של ותאאין אובל משמא אובל דתנא ימול יאא אובל משמא אובל ולובי יהן מים על זרע ונפל מנב על בימא חוץ חוא שמא ואין מומאה עושה" צד בה: הנחת לחביי דיה לאשנו לה חולין אבלת יומיה וקדשים ממאה עושה בינעה ב דד שפיר אונמי לרב אדיבר אבא משמא דרבא דאת לו שנו או חופין ותלומר אבלקדשים שומאה עושה בווצא בה שבירי שא להציפה משמא דהבא דאמולא שבא אולין ולא שנה תממה ולא שנא קדשים הוא טמא ואין שומאה עושה ביוצאבה שפא למימר אמ רב נממן בריצחק חבר במדי עפיקינן בגון דויבה משקין צהדי בשל דם קא משמו מחמת משקי קא מישאון או אבי עם הבשר שונימוא באב הטומאה עם חבשר והמשקין מיבעי ליה הניחיון אובל מושפות חובל ביאוריונין בדירשון משריי פושניין: מושיף ל עקיבה כל מבדי שמן שננפל בנובולינם משיידו שלישי ש פי מודלק ליה בנד שנטמא שמא מות

~ > 5

מיושור שור הניחור ושום שונים של מיושות בין ביו מיושי בין ביו מיושי בין ביו מיושים אפשובור של מאבת עסיקים דרחמ אפר בחול משמחרב היי המוז שווכל שוות ליה ראשיף ומ לבר שלישים חור לעשותו רתשון: ומחי דו חקשו בירב יחודיה דימוקי לה בכר שלמתכת נוקמה בנר שלחרש וכי תמא מא יהופים חתם שמא ופשא אבא שמא ופשול הוא אמ רבא מתעתון קשונה מאן אידיא תע כנך שנוצמית ממא מתל פתל פתי צבר ממומה מבי קאנו איזה הוא דבר שתלוקה מומאתו בין טומוית מטר לטומאת שדץ חייאומ זיין בי מונים אמירבא שמע מעה מדר עליבה בין טומרות מת לטמא אחדים דיארים זהי אות זה בינית למאיקא מהע מינה מדר עליהה משמאת משקין לממא אחדים דיארים זהי אות החודים מבירבע למאיקא מהע לה לחיפולי מצי האת מה משקין לא שמי בינית משקין לא שמי בינית משקין לא שמי בינית משקין להיות תחלה לשמא אותה משקין להיות תחלה לשמא אותה משקין להיות תחלה לשמא אותה בינית אותה בינית אותה משאיר מדביה ממרביית אמיר מדביה ממרביית המידי ומי אותה לעשקי על שמי את לו לי יום יאנה המידי ומנות של התנויה ועל המידי של התנויה ועל המאות של את בינית של המות בינית ועל מומר של המות מות בינית ועל מומר של המות בינית ועל מומר אות בינית של המות בינית ועל מומר מומר מומר בינית ומי אות בינית של מות בינית בינית ומי אות בינית בינית בינית המות בינית בינית המות בינית בינית בינית המות בינית המות בינית בינית בינית בינית המות בינית בינית בינית בינית בינית המות בינית ב באב השתמות המונים למונים לא ביאוליתה באור מעליאים מרב בייהים בא באור מעליאים אוריים באוריים בא באוריים בא בייהי מדגרון בים מון משופם יי אני דיש לקיים משום בר קפרא מתנופן אם צמאה דאוריופר ולר שונים שויים ושוני מושריאן מדצריו שלה יהושע מי ל יהושע או ניפוא מאי ל יהושע דונגן שוביו שוביים מון שוניות ל איעור אוניות ביונים ביוקום הצנוע ואם של שנים או אושים אם אינה אינה שונים אונים אונים אונים אונים השרבה וא משום שם אושל לבן אמל לף אופל אל מוציש בא דבר איפתר דאמ ל יוושע בערניו בידים מי אולו או או שושיע דיום משיר ששובנה בגיב העל יוני ומוח מוחים מווים ל ליעור יל יוווש ב שאום ישום או עם אומום המעות בשארה יעול ואם לאו ל אי עוד אופלבשייותו מאו ואל יטאאנין ביד לישושב אואישושקבירו שבי שורנישן מיבריו מיבי פה שבישוני ממחלוקתו שלי אינור שיוושם בישוא נתי דשובנ מורח שמע מוכדי וכן אמ מב נחשק חשוב בר אבור מתניונין אבעומידי ישויים ולף ששוה דאוריוני ומאי מיצריה מיצריה של בייחושנ: אוניביה נצא לוב מומק אשול ישימק מציין דשמי לימיה ששהעידו לבמנבן שלמה שברב שלו על מה הועידן או על אושי ששובים שונה ושמיים שומיים שומיים באב חטומאות זה טמא וזה מפוע של מעשים שבשל שושם אם שווישיון שושו שנה שושה שנאת מועזו מימא וזין משוק אף אם שוני של משויים שוניים שונים בשונים בשונים שונים מוכב אליהו ר עהרנה ' ותניה הבנום השופר שושות של שמו המושו ביות הלל אומנשרבין כאחד או מלקא דעניושביר שום שום בו בפורי מישריו דר יחושע

NOO W

חנטו שנן חבושם קושו שם של שמוי או משביי לי יוו שים קופוניו כן או לו לושבון יום יחושע נמי אינה היא מפודיה ואבי אינה היון משוח מניה ומריק היא שאני חוקם דאיבא י שוד חופים מיתקיף ליה ל ירמייה הביבמי איבא המשר עישם אמלי מתוא פבא להמשך מיבובה אששו להמשף אמ דאם אמיל יו זומן שַוּאַליות בשש אבל בשבע דברי אכל שופנין אני ביה לייירא ללאםי נימוא קטבל ל יומונן משונים שומות שומושו יאיניונין ופדי שמואר דמבען ובין אי ימדבריהן מדבריו דל חנינה סגן הכחנום הנו ביו בין יישמע בביי אמי ל תייה בר אבה אמל יותנן מתניתין חב טומחה דאוליתא ולך שפויים בין מדבריהן מדוברין דר מננה פגן אבתנים: בות נשדפין נחחד ובית הלל חובל נשדם אנד מנחתו לחן שומחוד מדרבנן דתנן אבלה מאומלים אכלה והפגור והנוכר משמחין אתחיים יכול לאכלה משומאה שוכשל אופלין בצביבא ששיובול ששיומי שמאה בספחו שונים דבייעיקרה עפרה בעל ביר אואי אואם מיין בעריד ליוםי אוא דשוב ליבל ל מדיר לא בייבעים רבגן דמחמרי לאמל ל יחושע דמים בי של בתליים ובשונות ובשונה לים מיקלי או חבי אינו היו המוח מריו ומרח הא' אב ל ימני ה מות מושור שושיום בושיים בבאין מתמתשרץ עשיקיבן' ואזדאר מחיר לשמות וליוםי לששותום ביום שעקיף לשמא טמאי לשמא אחדים שחור דברי למחיר יובן היה לציעור אומ בדצרון יחוד ה שומ לכל הוח שמו ליופרול שמעון חומ באוכלין ממא בכלים שחודי און מד וכן מיה ד שיעור אומברבדיו נעבדר איעוד משקין אית לחו עומאה מדאנדיפה בלב וחובנים לא עור אומ אין טומאת משקין כל עיקר תדעשהרי העד ליו שף בן יועור אישערדה של משקי בית מעבחיו דבן הכחו לשמול דחמ דכן מלשמא אחלים אבל עומאת שמבן יש בהן שבירי ושפוול היות כל לעזר לא לרב יאמ דכן ממש מאי איבא למימד אמילב מומן בר יצחק מאי פחברין אחראו - לבנה אמי כדברין תפשיח 'הא וכן קתכ' קשיח' בנפה הע"ר יים בן יועור איש עדדה על איל קשוניא דיבי ועל משקי בית משבחי ברבן ועל דייקדב: במיתה יתי משוב וקין ליה יוסף שריאי מאי דכן אמי רב דבן ממש למוש אולר דבן מלשמא אחרים: אבל שומראת עצמן יש בהן: כג אמדכן שמש קשבר שומאתמשקיין די דרבנן ובי גזרו רבון במעקין דשלמח במשקין דבית משבחית לא גזרו רבון: ושמשי אמ דכן מלשמח אחלים אבל שומאת עצמן ישבחן קקבר מומשת משקין עצמן דיווליתים לשמה אחרים דרבנן ובי גולו לבנן בנישקין דעלמון דששקין דבית מעבווית לחבורו אם תב הונה בי חיבנית לבריה ביעיילון, לקמים דרשים שוי ציה מחי אם שמול דבן מולשמא אחרים אבל טומאת עשקן יש צחץ איקניבן והבשר אשר יגע בגל ממח לא יאבלאמ רב ששת במה דוב אדי בשותו בנפעי בפוש מתקף לית וצאשי יבוע בקדש לא איקרי טמא והא איקרי קשיא' האשמע ובל משקק אשלישתה בבל כלי יטמא מאי ישמח

שפין אים ישמא דון THE STREET STREET, THE PROPERTY OF THE PROPERT שמוו ביון ביון לוא אבר מולא אבר מווצרין אישו לאואו אשמונינו אות בין אושו שווישו שווישו שווישו חימי אבל תלשין אינוי מי מבשדי וחאמר יועי בד חבעה ארמנמם אַבַס ראמ לחייה בכר משיושת מטבחים לא איין שחן דק קום על הארץ תשפכנו במישדם שנשפר אצאאכן ל יווכן כיניין לדם קדעום שמוןני ליח כב שמול בל אמי ה לי למים מתשיר דם שאינו נשכך לפייו שמו ליש התנועות דווני בחולי במי דם התמעת שנשפד פורם ואים און ובול אם חדם כי חדם מוא יפש לה מבשיר : קבנה ממה דב איי שמעדים שווי און שמעדים שניימה דם שמלבש יוצוה בו קרוי דם שם וזלקר משונג המישי בכניד ליוהור בין שויום וינים שושם בין שיבי וש שמע על מה ויינוץ מבים של של מיוני הצעיר ועל מו שומים ואי של אים ובי ובין באונק ובין באונק ובין LANAL (FOR SALE) תר שמע וכצא אורין את עון חקוישים משל יקורי אם שושא אם תיומר עון מול אוא המי בבר מונל לא יחשב אם ה הילבר נחמ לתירצה הא אימו בושא אח עון שומאה שחתחו מבללה ביי או שו ביות ביות את בים את זע בונת לא אומאת קמינים: תא שמשבון ישא איש בשל שלש בבנם ופוע בבנםן של אלחם ואול תנשששול חיין ואל שנון נאלבל מאכל היקדש שונו מבהנים ויאומין לם: ואמ לבאשתבוע בהבי מידי הוא שנומים את לכב כבמשקי בית משפורים שורעיו גופר לב אול אשתבוש פוני ושמוז אבל לא אשתבוש צורם בב אם אשונבוש בה ביו שי ביות בנות מעות ואמים הה שורר ושמוץ אמ לא אשתמש בהני חמישי בקדש בנצא מצמן ואמרן ליה טחור בשלמא לכב היכו יצוג אדבעה לחם ומיד ייז ושמק לח לשמוש מי בתובי חמשה אמר לף שמוש מי בת נגע בנם בגע בכנם צית לגע במי שלגע שבנפון דוא ששע ואמר חגי אם אע שמא נפש צבל אולה היבוארא ייעגר הכתבים ואמריו ישובשוי ששלמא לשמול לא זבא אשתפוש נחב ולא הכדו לא חבא אשתבוש כחב וביעי בקדש בעא מפאנו ואמרו אשתנם כתנ: रंग वर्षियः । देश मद्या म्यादाय द्याद मुक्त कु द्वापि द्वाप क्ष्या । प्रार्थ क्षा याता । את לשימוום לב מחד שנות חבות ומות שנות מפת אמ רבו נותוין אמ לבא בראבור בקיעין הן צטומחת מת וחין בקיעון הן שוומשתשרץ פשועום בשומאת מת ומי לא בקיעי דהכא שלישי מוביו בציביו או ששוע וישן מצייום בין חעם חוה יכן הגיי הזה לפני נחם שיובן כל מעשה ידיתם וששים שנים שם שולי חות כש למא לרב משום דבי טמא לא לשוץ מששי שבות אקן שישי שומותי קא מיתמח פלקא רעון אמינא שמיא חואו משושונים בת ופום מיציחם ואו

יול בו הם המו עוניו בו בו ווחים ואי ממא בל אתו אם מונים המתחום מילוניונים שובים עלה שלת בשו הקריצו שנומאה . אונה מב תני משקי בית משבחית לויחאנ משקי בית מדבורות ללוי בניהה דאו קבר לה בשמול דאמ רב זיבן מלשוא אחרים אבל צוומאת ענמן יש בהן מוקי לה תקעו בילהן בככף בגדין לא או שבר לה ברב דחמידבן ממש במון מתריץ יצומא על ברחיף בשמוא מבירא ליה שמוא חניתא דאו קבר לה מכב לאא משקי בית משבחיא של שנואבל משקי בית מדבחית אחרים נמו משמו גועמאן " בא רביע מטמו לאאו סבר לה פלוי מאי אפיא חמישי אם רביש נמי לא מנפת לא על ברחיך כרב שבירא ליה: פותים דרב ותנית כותנה דרוי תניח בותיה דלו של ובמים והיין והשמן משקי בית מדבחיץ שנשהחן בכנים והוציאן לאץ שהופי הישור והמשק והמשק לכנים שאת מחיב והחמי להושים שנשמאו במוץ והכנים ולחוץ האמול החים להו שבים במקומן קחמ חבי קחמ לח אמרו דבן לא שעשמאו במקומן תעה בותנה דרב ודם והפים משקיבית משבחית ששמאובין בבלים בין בקדוש שתורין: דשמעון אומ בבלים שמו אין בקרקע שחורין אמ רב בבר אבילו למחן דיאמ שומאת משקין דעוברים שמחי בות משבחית דכן הלכתח גמירילה' אמיליה רב הלנח בריה דובנתן לבל שנה ששוח חבנים שנור אומ אין צומאת משקין כל עיקר תדעשהרי העיד יולף בן יועזר אים בידיך פל משקי בות משבחית דבן או הלבתה היא מהלבתת מי גמדינן להמעד אם ליח ראבינה להב אשי שה ל שמעון דאמ שומאת משקץ דאוריתא ואמ בענים שמאים בקרקע עהורין או הלכתה היא אה לי צלים ומה לי קר לע קשית: אמרב בפא הא האמרת בקדקע שהורין לא אמרן אא במים אבלבדם לא ומינמי לאאמרן אא שיש בהן בדי רביעית דחקו להטביל בהן מחשין וצנורות אבלאין בהן כדי רביעית לאי בי הוויה אוני לפל הוא שמא וסבר לל יהודה משקין אית לחו טומאה מדאוריתי כלל והאתנן בל הבלים שיש להן אחוריים ותוך בגון הברים והבקתות והשקין והמרצובין שנטמא תוכן נטמא גבן בבן לא נטמא תובן אמ ל יהודה ביא בטומאת משקין אבל בטומאת שלץ נטמא תובן נטמא בכן נשמח בבן נשמח תוכן שמא משקין לא משמו פלים מדאוריתאי אמ רבימורם אמר שמול חזר בור יהודה לבינח אם לעולם לא חדר ביה' ולאקשיא באן במשקק"ב"ן מחמתידים וכאן במשקין הבאין מחמת שרץ : או הבי אדתנ בופה ל יחודה אנלביא בשומאת משקין אבל נשומאת שרץ נשמא תובן נשמא גבן גבן נשמאתוכן נפלון ושנע ביה במשקין הצאין מחמת ידים אבלבמשקין הצאין מתמתשרץ נטמא תוכן נטמא בבן נטמא גבן בשמא תובן לא שמע מינה חדר ביח ליחודה אבעיא להן מכלים חוא דחדר ביה אבלבאוכלין כל יושי ובל שמעון פצירא ליה או דלמא למכרי הדר ביה כל מאיר אמי רב נחמן בל יצחק תא שמיע פלה ששתת מי אניאת בשלה שמיא ל יהודה אומ בטלו לחצים או פלקא דעונה מכלים הוא דחדר ביה אבל באובלין כל יופי וכל שמעון סבירא ליה

אמאי בעלו פשעיה טי דשומאה המומה לא מציפיא צומאה קלה שיהא הנימי מישי בשלן במעיה נמי זלא משמיא טומאה המוחה אבלשמאה קלה משמיא מכלל דתנה קדמא סבד טומאה אמולה נמי משמית והא בשרה שמת קא תכי כולה ל יהויה היא ותיסורי מחפרא והכי קתנ טומאה קלה אין צומאה חמודה לת דברי לי יהודה של יהודה אול בשלו במעיה לבאשי אמ לעולם בשלו לגמרי משום אחות ליה משקה סדות: ל ינסיול שמעוק רבינאאמ שנופה דקראבאי לא מעות אמרתי בימא לעמא בוומאת חושיה משבול לחני בקולו החורו וחומו לחומו חומואור מתולון ומומו אנתום מחנוא חומאור בעתריבת הישור מבל האבל אשר יא אע יב עליו יצו ובל מע אע יע בבל בלייממה בומאים ביות היא ישנא דרושה לעמא שומחת משקין ישמח דפוצה לבומה אוכלין לושאן רבים אנ אין שומאה עושה בוצא בה מרישיה דקדה נכקה מכל מאשל אפרי אוב לאשר יבא עליו צוים ינונא או פלקא דעונא מוניא לממח את המשקין שנים שייישיא לשמא את אתם קין ישאא דשופה לשמא את האובלין ' אישוא לשמא את הכל אמרת קל וחומוך ומה כל שמשקא את המשקה אין משמא את הכל: משקה הבה מאמר. כל אינויין שיא ינומא את הכלו הוצא משקין הבאין מחמת כל משקין הבאין מחמר. שרץ אואי איבא למימר אשו משוףן הבחין מותות שלץ מבוניבי מהצא קא מיתיתלה מקב פחומר ומחבל הבח מהמתשרץ משמח את כמשקה שרץ עבמו אינו דין שישמח חת משקה שיון לבא מין הדיין להיות בנדון יחשה חש דריש מכל האבלאע יא אני ב על מים ישמא ישמא לשמאאת המשקין אתח אום לשניין את המשקין אואינו לא לשמא את חבל אמנית אל וחומק וכה משקה שמשמת את אאופל אין מטמא כלי אובל שאין מטמא את אאוכל אינן די) שאין משמח את הכל אא מה אנ מישים ישמא לשמא אות המשקין שהן עלולין לקבל בימאים או העיבואי אריא שחן עלולין לקבל טומאה ושוק לי דליבא מידי אות כינו לעמויי הבי קאטובי בימא אובל נמי חשור דאח אא משמוא להן למשוקן לאיי׳ חומרא דמשקין הוא שהן עלולין לקבל שומחת ופח היא של להן שני שני ביונשר בונשר ושומות אחן עושה ביוצא בר מחבא ננקא מהתם נבקית ובי יתן אים של זרב ונפל משמלתם שלון בימוא הוא לבם הוח שמא ואין ביומאת עושה ביו צא בשליהד לששיף ביות מחשות בל והי למש קין הבאין מומת שרש וערים יחו אשמעינן משקין הפחין שות בל דקים אבלאובלובא מחמת שד ץ בחמיר אימת לא ונשמעינן חמור תשקב שבן קינוניו וכל מלתא דאתיא בקל וחומר עלח וכת

לה קרא אמ ליה" לרב אשר וחות משא לא ליושי בכר ל י עקיבה ולא לי עקיבה שבר לה כליושי בשיעת ל עקיבה רבו אמרה ולא ליה פצידא ליה אני ליה יב אשי לרב כהמו בשלמה ליוםי הא שבר לה כל עקיבה דיתניא אמיל יוםי מעין לרביע בקדש שבמול דין הוא ומה אחופר בכורים שמוצד בתרומה בשולבקרש שלישי שפסולבתרומה אינודין שיעשה רציעי לקדש למדנו לשלשי מק התורה ולרציע ביקל ותומד בצעי מקלווה מראד דאמרן שלישי מן התורה דשב נאבשר אני יבע בבל ביציה לא הבל מי לא עביקיבן זיבוע שושון בשני וקחמ רחמ לא יאכל או פלקא דעתים פדקאמ ל עקיבה אם בן ניתני דביעי ללמומה בלינים לקרש ואין ל עקיבה דלא סבר לה בל יופי מנה לן אני ליה לא נשתמים תנה ועתי בניבר ביות חבישי לקדש ובמוח ל עקיבה היא ואנן אהה שקו נקמוך נפן דב אשי ואיתי בסורים ביורים ליקדש את כל מדרס אתמה שבתובן לקדש אבל לא לתרומה הרביע בקדש בסורים משייות שלל עקיבה בשעית ששור זו דתנים הופיף לעקיבה הכולת והלבונה הקשורת והנחלים שנגע שבור יום במקצון שנפל את מלם" וקתב פופה זהרביעי בקדש נפול ושלישי בתרומה רביעי בקדש אין חמישי לא שלישי בתרומה אין רביעי לא למת קבל צירוף דיעוב ושלים דידם חנן דאם פב חנן שלקף מן חתו של בף חו על זה מלקמו חבת עשאו לבלמה שבכף אחוד והנן מהן על מחם הנמעת בבשר שחששן וחדים טהורות ולבשל בשא נמצחת שפרש הכל שחול אל בשי זכינו שאין טומאתדים במקדשי ועמא שאין מומאת ידים וכל מ בפוןדש אמר רב ישוב אם דב ואן מנמא דיופיבר חכש קודם גזירת בלם נענו: כיתקיף לחרבאחא בקדי היציים אונייקרה מור בהי הסבר והידים ושבות יום והאובלין וחבלים שנצימיון במש קין דא אובדבה אום דעבין יאם בחול נמי לא משמים הא שבין דאיםמאי במאיאן דאנימחי במחש אין בצ משמון לם אן דיוי טימוי בבשל אין אובל משינא כל: שא מחש מא עבידתיה או בסוף עבק שום אום אותמהר לי שינור ול יושרבר חבנה חד אמך לא מלו על סבק המוקץ המונאין ביוש ב וווי של הוד לא נורו על ספק בלים הנמצאים בירושלים אמירב יהודה אמר רג בגון שמבדה לו מחם פופיא מת"ב"ר: בבשר ל יוםי בשאבון אמל במון שהיתה לו פלה חסומה ובאת לירושלים יאושוליליעור ול יוםי בל חננד חד אמ לא גזרו על לפק חלוקין הנמצאין בילושלם וחדאמ לא בזרו על פפק כלים הנמצחין בירושלים דיקין תנגד של חליוןין הנמצחין בירושלים שחודין חוץ משלשוק העלין לים עליבא דימעל זואמחים זב חופי בלים לופנד בל הפלים חנמצאי לשירושלים דכף ירידה לבית חשבולה שמאין הא בולהן סחורין אירבד מפופה בל הפלש המליצון בירושלם דרך עליים מבית הטבילה בחורין הא בולחו שפיקין רשה דוקא ומודח זית ושישה רוקא צלמא פופה דוקא לעולם רישתמוקא ופופד למעופי בייאותא י ולרב אודח אם בב דאמ בגולשאבדה לומחם קשנים פימאמת וחשורה בבשנה איקדי בן בחלל הדבוחריב הני הוא בחלל ותיטמיה מחט למכין אמרב אשי עזרה ברשות אלבים אין הואי במאחה ברטות מפשם וכל שנון טמחק ברשות הרבים פציקו שהור שעולה דבנש חל חלבים ההו בלשות היהדי שניקו מוהורי טעמא יצישות חרצים הא ברשות היחיד פמקן שמא דבר שאין בו דעול לשאל הוא ובל דבר שאין בו "דיערב

שיול בין ברשות הרצים דבן ציעות בין בישות השוש ביותר פשום דותים בין מבוחה הצוש בידי ישום אם ליוחכן ספק שומאה מבאה מש אום ביות עלה אש שבלי שמונה על גבי קרקע ושויוה רשני כי דבר שיש בודעת לשחל ' ותבושן בשתה בשם דאיתובשר במאי או נימח דחתבשר בדם מא אמ לחייה בראבת אמר ליוו חנן מעץ לה בקרשים שו אינו מכשיר של על החדץ תשכבנו כמים דם שנשופך כמים מכשיר דם שאינו נשכך בסנים איפו מכשיר ואילח רחיתכשר צמשקי בירב מטבחים האמליום ברחכנה משקיבות משבשב לא דיין שהן דבן און שאין מבשירין לא דהיתבשר בחבת וקדש חימור דמחנית לית שבת ויים בים בים מינומא ביה רחשון ושני נמי תנשוט הח דבע ביש לקיש בליף שלמשות מעשות מעון או שלאים ואעבינה בעהר ושמחה ועדהן שה במלח שנים שות מוש למוש ועצומיה כרש לבשר משקה שופה עלה במצות בפרש בי חפירב זרה בר אחבה בפרש עבה דב משוחבל אם בימה מפר שומה של שו לים משקה נכונה תאני תנו קמיה דרב ששתנשמן מושוח או ששוקה ומשקה חת הכל "ככל מנימה אר הוצבל שושל מנומה את המשוקם הא למדת שלוצ שמאשו בשלם הני אלבעי הנין סמי משקה דרישה ושישור שייתו משיים זממית משקה הרישה שני מישים דבומה לא אשבתן ינאדאו שווה מנוצית אב אבל של בי חודת וקדעות: . תנן התבשר ב שמיח בענור הכול שבעובן שפית מוכע שהתנור בחבות אמ לית רב חדתבר אבת ליכח חנייה לפנור כמן דחלי שרען ו האני בת לוחותה אמ ליה ומייה לתעור במן דמלי שריעון לא אמנקינן דתעות יכוליהניה כל הבלים מעשאין שיינירי בליחרש אל פל אשר בתובו שומח ומנת תב מבל האוכל אני או יב על מי ינשנים אוצולין שונימאין שמוני כ שלי שרשיואין בל מבלים מישמאין אאניר בלי חרש: יפל סימין רבוופרים כאות הפוש אבסחת ומוצע מאי אמל ל יהושע שוניהם כאות ורמינהי אמיל יופי אין אפוריון דומה לראיה בשאשיר רבותנו על מת השדיו או על בבער שנשמא בולד הטופאה ששורן שוא ואנ נות מקשד שומוסות באב העומותה זת משוח וזה ממוח או על שמן שונפל בשבול יום שמדליקק אנינבתר שעומה שמור מתאה בפול תה ממא חף אנו מודין בתרומה שנשמית בולד השומאל ששונשן אושם עם המרומה שנשמית באב השופאה אבל היאך שירוף אצילו תלויד עם הנומאה שמא ידא אלותו פטהכנה ומשם האל שמענן ואליבא דל יהושע בא ה יוםי וחליבא דר יהוש בדותנא שומשו שות אלומת ומשאות באחד דברי למאיר ליומי אומ תלויות בפנ עעוק ביורת בפע בשו בשו בשו בפע אינבין אפיל שמעון לא נחלק לי איעור ול יהושע על השומים שום משומה ששין שונדבון של המבויה שול השהוכה שימין שורבין על אוו נחלקו של פעלוים ועל המתחה שף בישור אום תשוף או בעעבה חו בעלה ול יהושע אומ שתיהן באחת יחם שום ליהל יושי לישותר לייידי אם תלויותעם שמאה לא שריפשי שא ואפי לר שמענן ליבא בד מוש עדישור בי מושל בתפרה ובעמאה בתלויה ובטחופה לא מקיל: ליושי אל אשנה כשבת ברשושות בשות באיאנל יהושע שתיחן באחת ורמינהי חבית שלפרומה שמבן בא אנק שופאה ל ליעוד אום אם היתיד

מונחת במקום התורפה ינותלה צמקום חצנוע אם היתו מותלה יכפנה ב יהושפ או היתב מונחד במקום הצוע ינחנה במקום התולפה אם היתר מכוסה ינלנה ל ממלים הם אל יחדשבה דבל ומשב האל שמעון וחלצאדל יחושעהאל יוםי ותלבא דל יהושע: ל דיעשר דאנני אנומות אתרומות ומשל אמר יהושע גרמא חין בידים לא ודמינה חבית שלוה בעל העליונה והתחתונה שמחה מודה לאעזר ולי חושע שאם יבול להעל הישנה רציעית בעבכה יעילואם לאו ל ליעור אומי תנדותשים ושלאן ואליטמאני ביד ומשע שחע התצחשן הפסד מול מתקוף לית ובין מכח נכני משו מפודי עובש אמ לו אביי להפסד מכובה משעו שיודין מילוג בשלע ומולפין מילא בשתם בחדש ילח חזי לזילוף יוהח כאני לישנו את ביות ליים הקלה ובי תיכח שמן נמי את ביה לדי תקלה ימחית ליה בפל מאום ולא אומים פיין פנה מוחית לה בכל מחום הבי חשתו לוילף בעי לה בבלי מיחום מתיוב לה שקלה לפי מנים מים דתנים חבית שלין של תרומה שנטמית ביתשמחי אום תשבך אבו הלל שונה מעשה זלף אמל שמול ביל יוסיאני אברע בבית תעשה דלף בשרא תשוף אבל ואיכין שוביבי בחדש תשיפך הבלובישן תעשה זלף אמ לו אין הבנעת שלבי מברעוני אבל יופי בל הענה לחשנו או שנבלה לפחות ממאה חולין טמאן אבל נפלה למאה מולן שמאין יברי הבלתבד ותבומא ואל ישמאנה ביד דממא חבית שנשבבה בבת העליונה ותהמנה מאחד, מולין שמאין מוריו ל איעוף לל יהושע שאם יכול להיעל ממונה רבישות בשאלה ישל אם לאו היאיעור ארד ותצומא ואל ישואנה ביד או הכי מורא ז איעור לר שמשע מודה בי הושע לל אישור מיבעי ליה אמ כב בפא איפוד כב הונה בכיה דב יהושע אמר לעולם באת תיכוך וחפא גבח להציל בכלי שיני בן בתור וגבו בימח עפיסים דאיניל דאיבא למיאד מש או גבו שמשמעל ילחגוריקי הדרוא עלך אורארגער עשר

בלשמותר לאפול מאביללבהמה לחיה ולעופות ימוברו לנפרי ומותר בתנהתו עבר זמנו אסור בהנחתן ולא יסיקבן תנור וכירים ל יחודה אומאין ביעור חמוץ אח שתפה וחבמים אומרין מפרר וזוכה לרוח או מיטיב לים:

בל שנה שמותך לאכול מאבל בל שנה שמית לאבול מאבל בל שנה שמין מותר לאבול אין מאשל מתנובן דלא בל יהדה דאו ל יהנדה האיבא המש דאיגואובל ומאשל דיתק ל מאיר אונג אוכלין בל המש ושודפין בתחלו שש ל יהודה אומא אובלין בל אכבע ותולין בלחמש שרכי, בתחלות ששי ולא מאי ל מאיר בל שעה שמותר לאבול באמשל בל שעה שאובל מאביל מים ליהאני רבי ברעולה הא מני לבן במל ארבע ותולין נאבלין בל ארבע ותרומה שהיל ליהאני רבי ברעולה הא מני לבן במל ארבע המותר לאבל בל שעה שאובל בא שנה שהובע ותרומה כל המש שוובן לאבול בתרומה שרא

שאובי לדוולין לצחמח לוויה ולשוף כולתו שלי למה לי צייבו זאי אסמערון בחינה מנוופרט משיירא אצל חיד דמשיירא אימא לא ואו אשמעינד חיד משושדאו משיירא מדנעאבית אבלבגמה אימא לא עליכה' עופות למאים יאדי דתעא בהמה וחיה תנין נכני עופות' מוכבו לנברי פשיטא לאפוקי מה לי תנאיי דתנא בית שמאי אומ לא ימכולהמיצו לגוי אים אים אשלודיע בן שבולה אורם הפסח ובות מלג אומן של שער שמותר לאבול מותר למבור ל יהודה בן בתידח אומ פותחה וכל מיני כותאה אפור למפור שלשים יום קרים לככה : מוכר בהנחת בשיטה לה כערבה את לאחר זמנו וכד רבא האם דבא חירבו קודם זמנו מותר בתמתו אפילן בירטין כה נבנכה התכחות וכנו וכר אונעים די בשש שעות הלבנן ראמ לב גידל אמר זמנני שנית הלבנן ראמ לב גידל אמל היים בדיים האמר הב לקרושים ששם ביים אונעים די אפעל בחימי קורר באתח הייושם לקרושים וביים בשפוח לה נערכה אין ליי יהודה האמר המאין ביעור חמץ או שרבר אונים אין די שלא דעות אמינה הנאים ומערכה בשנת בשרכה יהודה בשרכה המאין ביעור חמץ או שרבר אוביר שלא דעות אמינה הנאים ומער המים בשנת בשרכה שמה בהרי דקשריף להבתהם מעה למשמע לן: אמר חוקיה מינין לחש בנפח שמסיד בהנאה שונלא יאבלחמץ לאיהיה בו חתר אשלה לא שעמא דשנ לא יאבל מא לא יאבל לא תאבם לא יאפלן אפור אשלה משמע איפור השה לא משמע ופלאא דר אבהוא דאמ ה אבהוא אמל אומר בלמקום שנ לא יאבל לא תאבל לא אומל אחד איםנר אפילר ואחד איפור הניה לוושוע עד שיפרט קד אצות בדרך שפירש בנבלה האר אשר בשעבידי לגר בנרננה ולגני במציקה שחונטא לא תאפלן של נפלה לגר אש בשע שלג ואפלא או מבור לכברי אין לי אח לגר בטנינה זומני במשכה לגף במעירה מיניין הל מבור לשמי לגוי בטבנה הלחולנברי נמציות אות גר נאחד גר שקשמבירה ובין בנתינה דברי ל מאיר ל יהודה אומ דברים בבתבן לאר בנתנה ולאני במבירים או בעמא צל יחודה אמ לד_או שלקא דעתה בדקהמ ב מחולף אשובן מבונ דחמ לצר אשר בשעריך תתנ ואבלה ומבל לנברי או למא לי שמע מעד ליבכים בכתבן אוא דאומן ' ואידף אמוא לייבי לי לחקדים גל לגני ואידך פיון הגר אועיד שיעוות להחיתל ופרי מין אתה מעווה להחיותו למקדים לא אצמריך קרה: בשלמים לדי מאיר ליאונטיריך קלא למישוא נבלה מבלל דבל איפורין שבפונה אפירי בונוה את לד יהורה דאמ דברים בכתבן חוא דאתא שאר איפורין שבתנרה מען ליה נבוא ליה מין ל כלב תשליבון אותו אותו אחנו משליך לכלב ואי אתו משליך לבלב תולין שנשאשו בשולה ולא בית בהו לאתחבלו: ול יחודה אמ לך חולין שנשחשין בצולרן לאו דאוריתאי . גדיא שער נחשת שימן מותים ל יצחק נבחא לי אבחו הדיגיד הנשה דרות אמעל כן לאיאבלו בנישר את גיד חנשה ותנן שיוה אדשו בני יקד שאר דששה בבובה מפע שמיף מו ניבר קא סבר כשהותרה (בנות שו וותבין ונייו הותנה הביות למאן דאב יש בצידים בנות) בועם אוכלא שכא נחות ועד אובלא הוא זא לאן נאו שיין בווים בנותן שצם ל שאשון דתנן האוכל גיד הנשה שלנכלה ל יחודה שחים שינם של שומשוק משר ל שמעון כהעה מיפר אלני תניא בוד הנשה מותר בהנחת דפיד יאודה בשמות אולר בהמוה" חלבדם דכחה אני בל

נכם מכם לא חובל דשואם שו מתערבין בחשר

ים מפול קודון ונחידין לנוכם לומב ומועליז בהן שאני דם דאיתוש לפרים דבת כם חדם לא תחבבו על האדץ תשפענו במים מה פרים מותל"ן בהנחד אף דם מותר בהנחה אימה כמים המתשפוש עלגני מזבח אמ לאנהו רובמים' כיידי ביב מים בות בב אניאנ קרא על הארץ תשפבנו בב במים השפשן ולח במים "ניסב" שימות במים הנשפבים לפנ על אמ ל אבהוא החוא ניסוך ארי ליח דלת יין נפיכם . ולחזקיה לפוחי מלביבה הבקשיבמה לפים לברף חיית בראבה דאמל חיית בראבר אל לינחנן מעין לרפ קדשים שאינן מולשיק של עלהארץ תשפפו מצים דם שנשכך כמים מכשים דם שמור נשכך פַּבִים אונו פו פֿפּפיף בר הדי אברגן האי דראנא אַנְלְאָאָ אַנְּלֹאָן אַנְּלֹאָן אַנְלּלֹאָן מוֹנים הבשף ותפח ל בינן אנגי אלנין שלח יושיב ארם בוכיין לנויר וחבר מן בת לביל בלב ולבב עודלה ותון מבשול הה לבלבים עש הבשרה " הזקיה ארנבה דם הוא ראיתקש ל הבל החר מה אבר מוְהַחּי מחיים אַף דם, פאוליים והיו והים הל זה דם חקזה שהנפש יו שוא בה ופנושים הרי שנר הנקקל דכחה אם הלא אוכם את בשקן ותכח ממשמע שנ פקול יפקל השור איצי יודיע שהוח נבלה ונכלה אפורה באצי לה מות מול לא אבלאת בשרו מעד לך חבת שאם שחבו לאחר שממר דינו אמרי און לו את באכילה במנחה משין תלובעל חשר בקי: ' שמעון בן זומים אינה משים שאוני לחשים יצו על של יונים בי מו של של יונים יו ואין לובהם העוה שלבלוב : מעשון יפוב לחמן ובעל השנר נוץ חוף מולא יאצל אמור שלבלוב משמע אים ביר הנוה לא משמע לעולם לא יאבל איפור חמה נכלי משמעל אצמריך פלקא דישוא אמינה מואיל וכוב בשמו אישו בשרן אין עורו לא קמשמע לן ולינוףתמיי ומנקין לא לבל ושור בקי ליידשיא אוחריפו׳ השתבעלו מנו לן נפקא להו של משוון את הצובל לבשנו יושידיף חיתום לא דף שי ביתנות שמעון העמשום ואמרי לה נחמיה משושום היה יושב ודירש בל אית בבו שבתו ביון שאגיפאאני להיף תורא ברש אמרו לו תלמידיול בלאיתום שבפורה שתשופציד תחא עליהם אמ להם בשם שלע מקבל שבר על הדרשה בך אנו מקבל שבר של אברישה עי שנה בעקיבה ולימד את יני להיך ועדא לרבות תלמידי חבמים . הרי עדלה ליההה עלם לא אכל ותנא ערלם לאיארלאין ליאו אימור אמילה משין שלא יעבע בו שלא יהנהבו ושלא ידליק בו את התנורי הצל עירם של שו של בל ביותאת ביבם ביעמא דבתב החוא שבפתם עדלתו ערלים הא שלא יאכל אישורי שבי של מעשיפור הצוה לא משמע לען לא יאבל אישור הנאה נמי משמע ואעטריך פלקדו וענמו אומינה הואיל ובת לבם אימא שלבם ימאי ואשתח דנטוח ל מחלין קראיי לכם למה לי מיצי ל לביתטא לכם לביי את המוש מים ל יחמים חומ להועים את הנטוע לרבים מחים במא דתעוקם בל היו ונשעש בי המשמע אמלי זירים לא משמע בד נעש אנשי סוב כחם לכם לאבום ביינוע ליצים וביינות אולם ונטשתם לא שנה דיחיד ולא שנון ורשים לכם לא שניו דיוחים ולא שנון דישים חות בברישוור כבוי ואין כבוי אחר כבוי את למעטו הרי תרומה דרחמאל ושלור לא יאשל שרש ותכן משרבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה אמלב בכיז אל קרא תרומתבם שרומותבם שלכם תחאי ואידך תרומתכם דבולהו ישרא משמע"

ביניו נקוב

אבי לאב הנשויים אות ותו שות ותו שות לא האים נומו שות בה " נרובר בה שולפון בבינו אות בל ב מולו נומו שלו יחת רב אשי אמו אבל קרת ק רוש טויה גדל ברע שפר במשו מדוכו יהת קדוש ואין דבר חחר יהח קדשי מידי דבר וחור בא את מחובתם דבמת אושכא הכי חדש רכחל אמר ילחש וקלן וכרמל לא תחבלן עד עצם היום לדת ובנן קוצר לשחת ומאביל לבהמה אמר רב "מענה אמקרא קינרכם קיניכם שלכם יתאואידך קינינב בולהו משמע הלי שרעם דרחמה אמ שקץ הנא לא יאכל ותנן עדי חיה עופחת ודלים שבונות להן מינים טמאין ניית כן למברן לגוים: שאני התב דאמ קראוש קאיהיו לבש לבם שלכם יקה שובי לבתחלה נמי אמר קרף : מוח" הנח בהנייתני או ולחזקיה למי לי למבתב מבל למישריה ומיתח לכם למישקייה עכתב לחנג לא אבל ונשתוק אמר לך חוקיב ביני מדכתב כחנג לא אכל כי שקץ הם הדר וכתב לכם מבלל וכל הכא דבו במשמע: הדר וכתב לכם מבלל וכל הכא דבו במשמע: הדי חמץ דרתנ אנ לא יאבל חמץ הואך תמץ הבי חמץ דרתנ אנו לא יאבל חמץ הואך תמץ אמוך בתו אה בל שבעה שאני התם דאמן קרא לך לך שלך יאאן שוידך האו מיבי כ שלך הי אתה כוחה אבל אתה כואה שלאחרים ושבושה יאידף בן אמורינא בו חד למי שביבטתי וחד לבני שלא מבשתנו ואידך הנתח קרחי כונה (אידך מד לשתר וחד לחמץ ואידף שארד ביום הגלוליםונט שיבול למלא בתגבוח יאא מותר לפליונית הדיום יהו אפורים לכל מלאבה ל עקיבה אפון שיבול למלא בת מדייום יהא בוחוד למניובת נצוח יהו שמנה תל לכל מלחבה ולן לעקיבה שבום שתבכרו לא אצבישיף שראו שאי לאן בהא קמי שלי דל יוםי הגלילי סבל הנווה נמי משמע שמוששוך קרא למשריה במחה ול שייבה שבר לששריים בהנאה לא אצעריך קרים בי אינונריך קומי לעמן שותאם ושחניה הווי דישוצי דיף י אמרי לשולם ל עון ביה אומר הנחה נכני משמעל שמשתר בשמעניה נבלה חית שולמו וגידים הותנה בשני שבנים שבלה בובה כת ור יום הגלילי אם לך הותרכחלבה עידה לתהומרת מזף שעמת כל מידי דתפוניית משום נבלה אשוביי כל מייניי דוייםוכיות באו משום נבלה לא אשתרי ול ינסי בנגיים בשפוא חלב אשמון דשוא נחמנה הבה לא צור ביוכה נפר בשפיר און שעול או פר לבל לו כל שמעון דאפר או בעיל אי מיום לה בקל ניתמר מחלב ומה חבצ שווא בברת מותר בתוחק ציד שמות בלאו למבל שבן ישכא למיפכך מת הלבש בן אותר מכלפו אובל מיה משתם מיתף בבפינה קיפנין ובכפית שם בין דאשתני מכרי אקשיכן לן הלי קוחים ששפתו מפורה על חבוע שות שלמי שונים שונים שונים ודוכל: בשור הטוקל ואלבח דרברי מצל ו דימקים מתר שיוונים ביותום לתיום המוש מנות יאכל אלוד אפילה משמע איסור הצוח לא משוני ול שנו מר אי ישו של שו שו שו שו שו ברי בין מיובין מר מישר אפיר אואי ביניהן אמצע משום מיולים ששיות בינות מבר אשר הוא יהל מלא יחבל נכקא ואות לפינותר שמום אן שבשונה: ול מבת מת שיש אותן אול נפקא וחולין שנשחטו בעונה לא ואונים בי ישוב אחדל משכבם קובין בי שוש בכ נחשב יתיבקחת משמא דב יחושע בן לני מעין לבל מישור שוניות שאומור בתנוה ממיר ענונו ממא בנוח ושור

השחול דעבשום ליה שוינא קפי ק קשור לא הוכל ולא הובל וניחשל השוש ליה שיייאצה שבילה כל לודיה דחמול בכולבן תפשום ליה מוד ל יחודיה מפנה קוםבר חולין ששוחבון בשומי דייוריתין : וחלה מנה כל דבר וכל חטאת אשר יובא מדמהאל אהל מושי לבנר מודש לא תאכל שאין אל מוש תשרף מה הללבחש משרף אם חיבו ענין לגוביה מפסק לי מנהנה שורף מצהו ענין לבלאפורין "צל הנמה כן בשרפה חף כל איסורין שבתליה בשרפה׳ תל בקדש בקש בשרפה ואין צל אישרין שבתוה בשתבה יותחי בקדש להכי הוא דחתה החוא מים לי לבדל שמעון דתנות ל שמעון אומבקדש באש תשקף לימד על חטחת ששריפתה בקרשיאון לי ואו זו בלבד כמולי קרשי קדשים ואימורי קדשים מלים מניין מל בלבקדש בחש תשרף 'אם לו לנתן לאבדום לבתן רבך בך אמורי האם יותר מבשר המלוחים ומן הלחם עד אבלוד משרכת אתה נותר באש לא יאכל שאין מל פיקדשהם מד הצל ניקדש המאמארועם ביקדבקא לי מושופת תניהו ענן לכל וביםוניה שבוערה אומח כן בשרפה אף בלאיםורין שבתניה בשרבה תלל נותר בשרפה ואין בל איפורין שבתורה בשרפה' וחאיבי קדש אות לחבי הוא ראתה הפוח מיבעי לבד ל אפילד דתפא לילעוד אומ לא יאבל כי קדש אוא בל שבקדש בשולליתן לא תעשה על אבלים לאין אב אביי לשולם מקרא למחיאם בן ממיא קרא בקדיש באש משיקף ונישונים: לא תאבל למאל אם איכו עשן לגופיה הכחת לי מדי לעוד דתבחו עשן לבל מישוליין שבתנותו ואקד לה נבלים ליחברי מיכרא ליחודי ליה ליחו לגופיה דיוו מדיר שעזר הוה ליאן שבפללות וכל לאן שבפללות אין מוחין עליו׳ אין אמ כד פנץ מחבא והבער אשריגע בבלשמא לא יאבל שאין ולבבאשישיף ומה הנלבחשישרף אם אינו ענין לגופיה דיחת בקל וחומר ממעשר מה מעשר הקל אמונה תורה לח ביערוע ממנו בצמא קדיץ חמור לא בן שבן תעהו ענין לבל איפורין שבשפח ובי פיזהירין מון הדין איתקושי איתקוש להדיי דבות ואבלת לבני יוי אהיך מעשר חלך ומצימשך ויבהייך יבפוריות בקקף וצחניך אה ליה נאבעה לרב אשי אימה לעבור עלו בשם ליידן שלם אה אבי אבלפוטיתא לוחה אלבע ומלה לוקה חמש צרשה לוקה שש בלחיבא דישבא למדרש דרשינן בלאני ידני לא מוקמינן ומבער דיישה למו ב לתבות ענים ולבוכן כלקאו דינים אמיניה המוול ולאו בני אפילה עולן יאימא לא ניחיב עליהן משום מופואה מן מעומנלן וחבשר דסובה למה ל לרצות שומאת אימורין שלקא ישפן אמינא כל היכון ישחתר לא נמע אביל לא ערויב עליד משום צומאל קא מעמעלן: וצומאל אימורין מחיבא אתרבי מחתם אתרבאי אשר ליבי ושומאתן שליו לרבות שומחלאימורין התם שומאת חווף בבלת הכא טומאות בשר בלאוי אמי אבחו אמל יוחט בלאי פורין שבתורה אין לוקין צא דרך אכילתן למעומי מאי כל איפוריין שבתורה אין לו קין עלתן אא דרך השותן לששוםי שחי את רב שימי בר אשי למשל אם הניה חלב שור הנפקל של גבי מצתו שבשור שיותור במיאב רממוח בריה דרב שא אהל אפי אמל יותנן חמנכח חלב שלשור תנוקל על גמי מכחו בשור לבי שכלאיפורין שבתורה אין לנקין עלהן אחדקד חשותן ובלשבן דקד אבילתן וא ל אמיו אף אכן תענה אין פובגן את

מארבעים

מורבעים משום ערלה את ביוצא מן אידעים ומן מעובים אבל מון אשמעיון ברא אוצה מלא מחביל ליה דרף הנחות שבובי את יינח זיעו בשלמא מאי את אביי הכלמודי בכלאי הכרם שלוקין עליהן אש לוללך הנחובן מודשעמא בא לא כתב ביה אבינה בנית הבינה דבר פן תוקיש בן תוקי אשי מולעבי אישי צן יחחיה יאני מעין לבשר בחלב שחפור שומבהן בי עם איוש אותו ליבי אהיך וכאמ להלן ואטשי קדש תהיון כי מה להלן מפור אף באן מפורי היין לי שלו באנילה בחנוה מניץ אמרת קל וחומר ומה עדלה שלא נעברה בה עבילה אפורך בהנוה בשר בחלב שעוול כהבו על כה איכו דין שאפור בחוואן בח לערלה שכן לא היתה ללה שעת לינים שעת לינים חמץ בפשח יוכיהו מה להמץ בנשח שבן שמש בחל בלאי הברש יוכיחו אסאתה מבהוף מה לבליוי הברש שלוקין עליהן אנילו של שווים אורן ואבי תומר במחי ממר בבשף בחלב שאין לוקין עלין שא כדירך הנואנו היישופוצא ביה אכילה בגופה וחידן ביובלה בוויחש ביף מתנקלת דביך בנחותה התצשר בחלב דכך חמותוי ואידך לאבי לא בתכנחם הכלה במפיה בנבבה לומרשלוקי) עליואפלושלה בדירך הנחתו: וניבדיך מה לבלה גבום שכן לה היונים: الالاقتال לבום ששל חכושר אמר כב אדה בר אבא ואת אומרת בלאי הכרם שיקרן נאפך הוהים והיתה להן שעת המושר קודם השרישן יאת רב שמעיק בר זירא המעביר עציץ נקוב בכרם אם הנפיף מאוצם אפור הוסיף אין לא הופיף לא אמ רבא תרי קראיי בתיבי בת כן תקדם המלחה חו וביב הזרע הא פיצד זיתע מעיקרן בהשרשה באפריועובא הופיף הים לא הופים לא׳ אמ ליעקצ אמיל יוחבן בכל מתופחין חוץ מעצי אשרה היבי דאמי או דאישא "פבנה אפלו עני אשלה נמי או דליבא סכנה אפי שאראי פורין נמי לאי לעולם דויבא פענה ועיני אשלח שאט דתמא ל דיעוד אומר אם נאמ בבל נפשך למה נאמ בכל מאודיך" ואם נאמ בבל מאוחיף למה נאם: בכל נפשף וש כף אדם שננשו חביבה עליו ממונו לכך פוה בכל נפשף ביכונני חפיב עליו מגובו לכך נחם בבל לאודים" ביאתא לבון אם ליוחנן בעל מתרבחים חוץ מעל וגלו עדיות ושפיבית דמים דתפה ל אומ בי באשר יוובאיש על רשיו ורצחו בפלש כן הדבר חזה נית למיע למינה מעונה׳ לא הדי זה בא ללמד ונמצח למי מקיש נעכה מחורשה כלבוצה מיף מוציא יהמ וחלישבור אף נערא מאורפה יחוד ואל יעברי וקוצא בופה מנה כן שברא מוח בי מחוא דאתא לקמיה דרבא אמר פיה אמלי מרי דומאי עיל קשפה לפלנים ואים קשילפו לך אמר לית מאי חזית רדים א דידך פומק דלמא דמא דוובקד פומק שפי רבינד אשכחיה למר בר הבחשי דקא שייף ליה לבלתיה גול קי דערלה אמרלה אימא אמור רבנץ היכדו דה כנה מכנה היכא דליבא פלנה בני אמור אמר ליה אשתא צמירתא פכנוני היאו to Box איבא ראמרי הני אמר לית מידי דרך הנאתן אא עבידנא: איתמר הניאי אביוה לאדים בעל בכחו חבלי חמי מותר רבא אמו אפור אפשר וקא מי בון בולי עלמין לא בליגי דאפיר לא אנשר ים יים מיבון כולי עלמא לא בליגי דשרי אא עי בליגי חיבוה יאפניר ולא או מיבון אבא דרי הודיד לא תבע לך דאמר דבר שאין מתפין אפור אאבי תוצי לך אליצה רל שמעון זאמ דבר

אבל חיבא דאכשר לא י איבא דאמיי אפשר ולא קאמל שפעון הומלאה היבא זם מנ היבא דלה אפשר וקא מייפון אבישו די שמעון לא תיבי לך דיאויל בתר לווני שאובי תבי לך אפינבא דים יהודים אביי דר יהודה לאו אמ ל יהודה היבא דאפשר ולא קא מיכוון עשו שאין מונבוין במתבוין היכא דלא אפשר במי עשו מתבנין בשאין מתבוין ותצא בי אולל יהולף בתר חבשר לחומכא לקולא לא אילן אמאביימן אמינו לה דתנא אמת עליוע רבן חני בן זביד שהים יושב ודורש כל היים כולו בעלו שלהילא והא איכח דלא אפשר וקא מיבורן של הבדת שאע היכל דלתוכן עשוף אמיתוא אני אמשה לה דתנן לילין הין פתחים לעליה לנית קדש בקדשים שבהן היו משלשלין את האושען בין בדי שלא יזוכן עיניהם מביתקדש הקדשים והא היכד ולא אפשר נקא מפרי נקא מפרי הקדשים והא היכד ולא אפשר נקא מפרי נקא מפרי ותקברה דאם די שמעין בן מי אם די "הושעבן לוי משום מעלה אא מעל עשו בבית פיי קיבה דאמרי אם רצא מנא אמינד לה ראם די שמעון בן אמד יהושע בן לוי חשם "בי לה ראם די שמעון בן אמד המשע בן לוי חשם " בן קבלה קול מדאה ודיה אין בהן משום משלם מעלה הוח דליבה האאמולה איכה מהי לאותן השמדים בל לה' באותן חשריין בחוץ הופהאמל שמעון בן כדי אמל יהושעבן לני משופבר קפארא קול מנאם בייה אין בהן משום מעולה׳ וניה אין בר משום מעילה והא תגן המפעם את חקש רת להוצמד בה למסרה לעיבור פעורי להריח בה מייב ברת הא מוליח בה בפור מברת אא שמעל אמרב בפא של ומראה אין בהן משום מעילה להכיח לאחד שעלתה תימדתו נעשית מצותו" וצל חיבון דעשית ממתו חיףיועלן בי הדי תרומת חדשים קששית מצותה ומועלין בה' משום יהואי תרומת חדשין ולגדי בחונה שני כתובין חצאין באחד ובלשני בקובין חבאין באחדי אין שלמדין. חבחא למן ואנ והנחסשם מלמד ששעען געוה' את למן לאמ בשריוהן לבהן הדיול ומאי ואנחסשם שלח יהח מתלצע בהן ביום חבפורים אחר מאי איבא למימד משום דחואי תרומת הדשין ועגלה עמובה שינ בתובין הבאין באחילובל שנ בתובין הבאין כאחר אין מלמחין הניהוק למן דוומ חין מלמדיין אח למן דאמ מלמדין מאי איבא למימיר משים לחמושמן אצכן המיז הערונה הלים אין מידי אוחרינת לא: תאשמע לא ישמחנה על גדי משה ולא ער גבי מגוד לעדכו אבל שוטחה עלגבי משה ועלגבי מגוד לערכה נודמנו לואורתין לה ששחנה עלגם משוח ולא על גצי מגודבין לערבו בין לערבה שאני התש דקא קאלי לב משום עינא או משום גנאבי: תין שמע חבניםה לרבוף: ודשה בשכה בשביל שתינק ותדוש פשוקה שאנו חוום דבוק אשר לא עבדבה מבל מקום: יחבי לישה נמי: מא לה תמיא לא להין שבן חשף עליה כשלה עלה עלי זכר בפולה מאי שעמא אמרב פפא מו בות לא עבד דוקל לא עבד עד דעביד לבתחלה או חוה בית לא עובד וקדינן לא עובד דאכילו ממילה' השתא דבה עבד וקרינן עובד גענן עובד דומיא דעבד מה עבד דניקא ליה אף עובד דניחץ ליה' תא שמע מוכרי בפות מוכרין כדיכן ובלבד שלא יתבוין אחץ

בריששוטין שליו בנגדים

משבי אוניה ולא בגשומים מיפני גשפיים וחיבוינין מנישילין נמקל נחוד ש פיצוען ושלא מכוון שפיר דמוי תיבתה דמן זמתצ בלשנת במה דרבא זעובת? לא ישיק בן תנור ישירים תנו לבנן תנור שהקיקו אקלפי ענלה או בקשין שלכלהי הכרים חישו יותץ ישן יוצן אפה בואת הפת לאומא אפולה בהמיה וחבמ אומ מותבת בהפיה בשלה על גדי גמללים דברי הבל מותרוני והח שנים בין אדש ובין ישן יובן לא קשיא החל הק רבנן אימור דשמעת ליה לל דיש שבה עשם בפתזה נזה גורם מחי שמעת ליה אלא לאקשיא האל ליעזר מהארבכן הי ל לעזר או גימא ל ליעזר דשאר תניא שאר שלחולים ושלתלומה שנפלן לתוך העיםה ולא בזה כדי לתפים ולא בזה כדי לחמץ ונצטירבן וחמצו בְּאי עַזִר חומר חוַןר האחרון חנבין : וחבמ אות איפורבין שנכל בתחלת ובין שנפלבכוף : לעולם אין אסור עדשיהו בו כדי לחמץ ואמ אביי לא שמ לא שקדם ופילק את האיםור אבל לא קדם וסילק את האיסור אפורי ממאי דבוצאביי דלמא ל ליעזר בתב בתראאזי ל או במר באסורת איסורה הוגמר בהתירא התניח בין פלי קו ובין לא פליקו אבל היכא דנפלי בחדי הדדי דבל עלכית לא כליגי דשרי אא לה ליעוד דעעם: דתנן נשלהמנה עצים אפורין בבנחת הפיק בָהְאת התנור חדש יוצן ישן יוצן אפת בהן את הפת הפת אפובה בהמה נתערבה באחרים ואחרים באחרים כולן אפורין בהנולה ל שינול אנמ יוליך הנאה לים המנה אמ לו אין בדיון לעל : אימור דעומער, ליה לל לועזר בבי על דחמיכון שאר איפורין ש שבתולה מי שמעת ליה אש כן אמאי צרמייה וכן בחדא וכן מה ר זיעור אוסר כשאר ברמיה איסורין שבתורה אמאבייאם תמצא לומר קדבר ל זה וזה גורם אסור ל היכול שיעור אם תמעו לומר קפבר ל זה וזה גורם מותר והצא הען שעמא דף דיש שבה עצים בפרן ורבי לא איעזה ליה ליה קעלות וביפות וקיתובות וצלותיות אפורות׳ בתנור וקדנה בליגי למן דיום זה וזה גורם אפור אפוד ולמן דיום זה וזה גורם פתתר מותר י איבו האמכי אני מן דאמזה וזה גורם מותר בקדינה מיפר אפיך דקדים עייל ליה בשולה קמי דעתי עצים דהתירא אמר רביוסף אמרב הודה אמ שמול חצי קאמ תמו דבריתה תנור שהיסיקי בקלכי ששלה ובקשקשי בל הכרם חדש יותץ ישן יוען אצה בחן את הפתל אום מותרק בהניה וחבה אוה אקורת בדבה וחתניו אפבה שמולאיפבה תאני אובעית אימא בעלמא קקבר שמול הלכה לחשרו ולא מחבודין ובחא אני מחשרו ופבל אפבה ואיתעשה כי הים דונקו ברבנן לא כורא בשלה עלגבי גחלים יברי חכל מותר רב יחודה אם שמו לול מייד בר אבין אמל יוחנן חד אמלא שמן אא נחלים עוממות אבלגחלים לוחשןת אסורות יחד חמ אפילו לוחשות נמי מותרות למן דאמאפילן לוחשות נמי מותרות לא פתר קפבר דיש שבח עצים בפת הים משבחת לה אמר לב פפא בשאבוקה בפגדו מכלל דלרבנן דאם אבנקה כתרן נמי שארן אא עצים דעו דאפר רחמ היבא משבחת לה אמר ראמי ברהמה בשלשינה בעה מניה ראמי בל המין מודב הפדין תנור שהפיקוהו צעע הקדש ואניה בואת הפת לדברי המתנד מהוא אמי לו אשורה זכי מרצין זה לעדלה אמ דכוא שמלא על

יייינשיי יייינשיי מעציאו זכקי מעציאו זכקי

אינב היכור לוויים לוויים אות ביו לוויים ביו לוויים אות ביים היים אות ביים א בני מעילה חינחו לא נכוך לחולי הבא שמי ביון אלאו בני משלה חינהו לאנכקי לחוליו ועל היבח דמעל המסיק נפקו כאול: וחתפא בל הגשרבון אפרן מותר חוץ מעיב אשתה ואפרי קישים לעולם אשור אם דמא בר אנונה חמא אבא בשור עליקען בגרן שנפלה דליקה מאציה דליבא איניש דמעל: רבשמשהאת בחותן הששופן גמוה דאממד ושמו בנחת שמו בולו: שמו שלא יבזרי ביהודה אומ אין ביעול אמא בו שריבה תנוח לי הודה אומאין ביעור חמץ אא שרים זה "ין ומה נותר שאינו בבל יבאה ופל ימינא צעון שריפה המץ שישכו בבל יראה ובלימעו אינודין שיהאטעון שריבה אנים בלדינין שאתה דן תחלתן להחמיר ופוכן להקל אינורין בי לאַמיצו ענים לשיבו יושב ובב בולרה אפרה תשביתו שאל מבתיבם בל דבר" שאתה יכול להשביתו חזר די יחודת נדנר דין אחר נותר אשור באכילה חמץ אסור בהעוד באכילה מה נותר טעון שריפה אף חמץ שעון שניפה אמרו לו נכלה תוביה שאפורה באבילה ואין כעור שריבהאה להן הפרש עותר אלור באשלה ובהנאה חמץ אשור באש לה ובהנאה מה נותל טעון שדפהאף חמץ שעון שריבה אמרו לו שור הנפקל יוביח שאפור באבילה ובהכיה ואין בעון שריפה אמר להן הפרש נותר אשור באצילה ושהניה וענוש בנת חמיץ אפור באצילה וכחנה וענוש בכת מה נותל מעון שריפה אף חמץ פעון שריפה אמלו חלב שור השקל חשח שחפור באבילה ובהנאת וענוש ברת ואין שעון שרימה אוד לי הודה והן דין אחר נותחיםעו בבר מותירו חמץ ישבו בבל אותירו מיו נותר שעון שרינה א מאמץ שעון שריפה אם אותר אומלי הבאה על הסכק ואשם תלוי לדבריך יוביחו שהן בבל תותיךו ואכו אומן בשריפה ואתר אומלי בקבורה שתק ל יחודה אמרביושף היבו דאמי אינשי בפא דחק נגרא בגניה פשביף חרילא אבייאה נגרא בפדא יתיב ומדת ידיה אשתלשי בבאאמר ביראה בגירית מיק שולימדול ידית וחבמים אומי מפרד וזורה לרוח או משיל לישו אי בעיא להן חיבי קאם מכרד מזורת לרוח מפפיד ומטיל לימאו דלמא מפרד וזורה למח 'ומיציל לפ בעינה' ותכן נשר גבישו ביחאי גובא ל יוםי אומי שוחק ונוכה לרוח או מישיל לים איצעיה להן היבי קחל שוחק אוולף לשו שוחקן מיביללים או דוניא שוחק מוצה לכוח ומשים לים בעעה אם יבהי משתברא חמץ תשאר מימות אניל בעי פרוד: על דלים המלח אולא לא בעי שחיקה

משתברה המץ משחד מימות אזיל בעי שמוד: על דלים השלה אולה לא בעי שהיקה מתקיף ליה לב יושף אדרבה אינבה משתברא המץ דמחים לא בעי שביודי על דלא מחים לי שהיקה שהיקה מתקיף ליה לב יושף אדרבה אינבה משתברא המץ דמחים לא בעי שיהלף במדבר מפרד יושף אולה לרוח היה מהלף ביש מבריד ומישי לאים: חצוא בושה זיב יושף היה מהלף במצבר שוחק וזורה לים שחיקה לרבה קשים ברוד לרב שוחק וזורה לים שחיקה לרבה קשים ברוד לרב יושף קשים המלח ערוד לרב יושף לא יושף קשים המלח ערוד לרב יושף לא שרוב יושף לשים המלח ערוד לרב יושף לא שרוב יושף או שיא שלנברי משתברי משחה בהמח הא בחישי או ממץ שלנברי

בינים בין זה דהם כגרא עשרון חרוצלא פי כף שהקון הצאמן באותן הכן עצון טורף פון בחרול חדר שעבר בינים בינ

יש רש על חמי עו חחר הפטן מיותר בחניתר שביל ש הלוה אנ חטברי על משבר על הפטו חשור בדפות חמץ שנפלה עליו מפורות הרי ומא במבוער רבן שמעון בן במילים אומבל שאין הצלב יכול לחפש אחריו בכ מכן ובין לאחר זמנן עובר עליו גלאו תוך זמנו עובר עליו בלאן איהידתפא המץ בין לפני זמנו ובין לאחר זמנו עובר בלאן ופרת דברי לי מודה לישמעון אומ תוך זמיבו עובר מלאד ופכת לפע זמבו ולאחר זמכו חינו עובר עלין בלוא כלושי משעה שחסור בחשלה אשר בהשוה אות בלונה קמה ל יום הגליל חומ ותמה על צינמך היחך חמץ אפור בהנוה כל שבעה׳ מפין שוכל חמץ משש שעות ולמעלה שמוא בלא תנשה תל לא תאכל עליו חמץ דעדי די יצודת׳ אמלו די שמעון הדי הוא אומ לא תאכל עלקי חמץ שבעת ימים תחבל עליו מצות להם עוני ביו שישנו בקום חבול מצה ישנו כבל בחבל חמץ בשעת שאום בקום אכול מצה אינו צלא תאבל חמץ' מאי שעמא דל יהודה אמלך תלתה קלאיי בתיבי בלמחמצת לא תחבלו לא תחבלעלו חבו ולא יאבלחמץ הד לתוך זמנו יחד לפע זמלו וחד לאחר זמנו ול שמעון חד לתוף זמנו של מחמצתלא חאבלו אי בעי לי לני תמון מון מצונ אין לי און שנתומוץ שואליו גאומץ עליויי ובריאות בי אניין ולל מותמעול לא יאבל חבר זי כני בעי בי לפי אידף די ויפי חבלילי דתנוא ליושי חבלילי אומי מעין לפשרים מערים שאין אמוען בוחג אייזם אחד לל ניאמר משהאל אפם זכול היום אתם ייצאים ואידיף שפטלפוץ עליה היצר אתה מדשב קבא בדבוריה ול יאודה דר יופי הגליל ליתלה או נמיאית לים שום דעמיף לית היום' ואי צעית אימא שמובק לא דקשי משש ששות ולפועלה שחוץ בלא תעשה תל לא ואוכל עלין חמיץ דעבי ל יחודה אמלול שמען חטי אוא אום לא תאבל עליו חמץ שצעת ימים תאבל עליו משות לאם עני בשעה שישכי בקום אשל מצה ישנו בבל תאבל חמץ בשעה שחינו בקום אשל מצה ישנו בבל תאבל חמץ לל יחודה שפר קאמ דר שמעון ול יחודה בחוא לקבש חובה בומן מזה הוא דאוניו יל שמש אירף נפקא פי משניב תחבלו מצות ואירף חחות מיבעי ב לשמת ושתיה ביבך מויקה דפלקה ובן נפר זכות כל עדל לת את בלבן ובלבן נבר לאיא בלבו ותכא בו אינו או בל אבל אכל מצד ומצור ואידן פונ בחאי וצול שהאי : חשתא מתנותין מכו אנד ימורה שפוף בתמחקונב לתשנה דכבר ולא שנא דישרף אן לשמשון מא את לאחר זמנו שלישרא שרי משפוה אמל יופי הגליל אני תוף זמנו שלשרא שרי במכוה את ובאוא ברישוב לשלם ליחודה וילף ל, יהוריה שאר דאבילה משאר דראייה מה שאר דניעיה שלך אי אחם מאה אבל אנה מאה שלאחרים ושלנבוה אף צאר דאפילה שלף היאתה ינאה אבל דואה שלאחרים ושלפה ובדין הוא דבעה שושר אותר דאבילה ואידארבעה שתנה קובה ושלישרא דאפילו שהנות שיו תני רישום נמי בהנאה ובדין הוא דבעא לפתפה הצף תנוך זפשו ואידי דשנא למתפה בשליערם דאפי לאחר זמנו אפיר תנו רישה לאחר זפשו " רצא אפי לעולם ל שמעוק זקבם א אא דקא קנים

אסור שב ולחששום בין אין לקבחחו בריבקו משום לאיאבל חמי שיוציא מיבש ליהי שובים אל ששבית אפופה קאיי ארישוב אויי ואשי קאמן ושל ברי מותר של ולא יראה לך שלדאי אונה מאה אבר אותה מואה שלאוחלים ושבלגבותי נילק לי ארדה שאר דאבילה משאב דראייה ואזרו לבונסדהר שאיתמר האוכלחמץ שלנכרי שעבר עבו אפפח לאברי דיחודה רבא אמ לוקה רצ אחא בריעוצ אמ אונו לוקה הצא אמ לוקה לא ילוף ליחודה שאר דאשלה משאר דראיה והדר בה רב אחד בריעקב דתניא האוכנתמץ הקדש שמופר מעל ניש אומיאמיב בתפרא ל נחופא בן אקנה חוא יתניחל נחוניא בן הקנה היה עושאאתאש הבפורים בשבת לתשלומים מה שבת עדין בנפשו יפטיר מון התשלומיץ אף יוש הבפודים נידון דנפשו ופטור מן התשלומין בי דב יופףאמבפודין את הקדשים לַחַאַבָּלָן לבלבים קא מִיבּוּלָבְי חשל פבר בודין את הקדשים לאחכילן לכלבים ומלך פבר אין פודין את הקדשים לאא בילן לבלבים : רבאחא בריה דרכא משמא דרב יופף אמדבול שלאא אין פודין אתהקדשים לאאבילן לכלבים והכאבדבר הגודם לממון כממון דביקא מיפלבי דמר קבר דבר העורם לממון במשון החמי ומר קבר דבר הגורם לממון לחו במטון דחמי רב חחה בר יעקב חמ דבל עלמא דבר הארם לממון לאו בממון דשי והכא בפלוגתא דריהודה נר שמעון קא מים לגרדימן דאמ מעל כל שמעון ומן דאמ לא מעל כל יחודה והאחוא דאמי ליף ליהודה שאר דאבילה משאר דראייה אא שמע מינה חדרבה בדאשי אמבפלתתה דל יודי הגלל ולבנן קאמיםלצי למאן דאמ מעלכל יושיחגליל ומן דאמ לא מעל ברבכן אמי לב חמץ בזמנו בין במיבן וביןשלה במינו אפור שלה בזמנו במיבו אפור ושלה במיבו מותר במחי עם לינו או נימא בנותן טעש שלא בזמנו שלא במיבן אמאי מותר לא במשאואי דב לפעמיה דרב ושמול דאמרי בומנובניבו אפור בניהו כל איסורין שבתו במינן במהשהן שלא במינן אפור לבל דרב הנוד שלא במינו אפור אפור אפור במינן שלא בזמנו בשינו אשר כל יהודה במשבו ' שלא במינו מנתר שלא בזמנו שלא במינו לאגור ישמול אמ חמץ בומנו במינו אשור שלא במינו מותר שלא בומנו בין במינו בין שלא במינן מותכי חמץ בזמנן במינו אפור במה שהוח שמול למעמיה דרב ושמהל דאמלי תלויה! בלאיסוריץ שבתנרה במינו במהשהוא שלא במינו מותר שאול גזר שלא במינו אטו במינו שלא בומנו בין במינו ובין שלא במינו א פורי שלא בומנו בין צמינו ובין שלא במינו מותר חמץ בומנו בין במינו ובין שלא במבו אפור שלא בזמנו שין במינו ובין שלא במינו מותר חמץ בזמכו בין במיבו ובין שלח במצו אפור בנותן טעם ל יחון לשעמיה דל יחון וריש לקיש אמדי תלניהן כל איפורין שמורה בנותן טעשי שלח בזמגו בין במיבו בין שלח במיבו מותר כד כד שמעון אמרבא זלבתו חמץ בומנן בין במינו ובין שלא נמתן אפור במשהוא כרב שלא בזמנו בין במית ובין שפון במים מותר כל שמעון והא חוח דאמ קנקה הוח דקחנם ל שמעון ביקטק היכא דאוונית לאפורא בעשה חיבא תלוצה לאיפורא בעינה לא קקנים ואזדא נבייב לעעמיה ראמרצא שאמק ש רב נחמן בי הוח נפקי יומי דצקחא אמלין פוקו איתו המיריא דצני חילא אמרב קדרות בפקח ישברן אמאי שוחצהי לאחר זמנו וניבשיל ביה שלח במינו גוליבן

רל פלא

שונון שלצפר פונון שונון רפורון

שנו לבשונה שם במרבו ושתוש שבים ישברו משור לחו לשחר שם שלא במינו ואודים שמנול לפעפייה דחם למו שפול להב מובשם ביותו מובניתו יוא דירשנא לכו כל שמעון עודיוש לתו אתפיה דרב יהודה . הבוא שמשיף דאיטחו ביה טחאי אדרה כצים ברבהילאי להתחה ביבתית דתנורא למי שלה במלחה לעולם גזכה ילמה את למיכלה בכותוחי | מאוניבי אין לשין את העיסה בחלב ואם לש כל הפת אמוניה בוצהבו אין שניין חת התנור באליה ואם שם כל הפת טלה אפורה עד שיושק התגור הא הוסק התנור מיהא שלית: תיוביתה דכבא בר אמילהי תיובתא" אם ליה רבינא לרב משפשבי מאמר דאיתותב רבח בר אהילה" שמא אמיב קדמת בפפח נשברואמ לה רב מוקי לוה למחים בתנור שלמתכת אובעית אימו לשלם תנור שלחקם וזה הפיקו מצחוץ וזה הפיקו מצפנום הני נמי בובלה הפקה מצפעם מאיים עילאוים דלמא בקעה להולבך לאיי בובית השוקד מגמוץ הוא ואפיר ואומליה גומרי ששר דיימי "אמ ליה וצעא לובאשי הני פנינו היכללבדיתו לאי אניפחא אמ לוהאנן חדתחינה עבדינן אמ ליה מר אפשר ליה אוחדים דלא אפער להן חיםי עבדי אמר ליה בעין חד הרכיים קאמינה פרזלהי בנודא וקתנהי בטינא ומגעילו ברווטיץ' אמדב הונא בדיה דרב יהושע ו עבץ פרוד מגעילו ברותחין ובבלי ראשין בצולעו כך פולמו: והלכתא כולן בינוטחים בגלען בק הַלפוץ בען מניה מומדי מד הני צאעי דקונים מהוא לא שאמושי בה אברה בלה יליוקא לא תבעו לפו דודאי אסיר לא ביתנעו לבו אובאמא וחיואדא' דאית ביה קרטופב לא תיבן לכן דודאי אפור׳ אה כי תבעי לפן רשיעה אמ להו הזיצה לתו כימדיתי שמע מנה בלע מאי שנא לענויין נקר דררש מדי מר האי קושא בוליה שדי ובי תיבוא הא דאוריתא נהא דרבין בלדתקין יבנן בעין יאוריתיא תקין אא זה תשמישו בחמין נזה תשמישו בצוכן"

שניק דול דונעיל אמי דב נחצין בל יצח אמי רב חייה בל אני אמי מצי אמשמיחל בל משומה לבל ששותמע בהן בשונן משתמש בהן נמינה אוץ מביתשאר הואיל וחימוי בל משתמש בהן נמינה אוץ מביתשאר הואיל וחימוי בל משת משהי בחי למש בהן נמינה ביני אמי אמי למי בשי במיל אמי לבא וחע אנחש המחוזא אוירא אימא מיחן לא מחמען לא משמעלי שולון משה דמי אמי משיבא מיחן דוני את אנח אות אור אוירא אוימא ביני של או מוען לא מחמען לא מוא מען לא מוא מען לא מוא מען לא מוא ביני שהלוה אתישר אופיר את מלחמיצו אחר שלין מכל הבי הוא במבתר הבן שמעלין של על מעלי אומי בל שאין אפלב יבול לא בל אחריו שימות מועלי מועלי אמן ברעל חוב אבי אומי למבר ע מוא בן נמלי אומי בל שאין אפור בינול לא בל מולי מועלי מאבי אמן ברעל חוב אבין אומן באון דומן לווה לבתר דימר אוניה אות כל הבפי בהאלי ווי לא ברשה אושיים שלי מועל לא בלי הוא בייל מועלי אות למבר ביוני אות בייל אות בייל וויה לבתר דימר אות בל עלמא לא בליגי עור דיער ופודיה אות כל הבפי בהאלי א או בי בליא היבי האפיים שלו הבייל הבייל הבייל הבייל הבייל הבייל הווי לבינול הוויל בל בל הוויל לא מועלי מועלי לא מועלי לא מועלי לא מועלי לא מועל

חוב קא שלון בי בי שון וצייםיה ש אינון באזי דינא אום דאולי בע ראובן ואמרו לה לשומן אבונן מטלטל שביותם ומטלטם לבעל חוב לא מישתעברי ואמי לבאואו מקח שמעון נאבי להו ארעי והדר גבילה מעהן 'דאמר דברומן אמי נצה בר אפוח יתוטים שגבו קרקע באבר. אביהן בעל חוב חוזר וגובה מהן אי אמרג בשלמא לספרע הוא גובה אמו הבי חוזר וגובה מהן דבמן דגביה חביהן מחיים דחמי אא או אמדת מבאן ולחבא הוא גובה אילו קעובםי יתמי מי הוה משתעבדי לבעלחוב" שאני אתם דאמלהו כיחיבי רמשתעבדנה לבו לדידבו חברב משתעבדנה ליה לבעל חוב רחמופו מדי נקן דאנהן די נתן אום מעין למשה בחצירו מנה והברן בחברו מניין שמועיחין מוה ונותנון פוף אל ונתן לאשראשם לוו תבק את ישרא על המצו אחד הפסק מותר שונאה אי אמוקת בשלמא למפרע הוא גופד אמפורל הבי מנתר בהמוה דברשותום קאיי מלאן ולאבא הוא גובה מאי מותר בהנאה הבין במאי פסיקינן בשחרהינו חצלו : נימא בתנחיי שרא שחלות אתהנכלי על חמינו אחר הפסח אינו שובר משום למאיר אמ עובר מאי לאו זהא קא מיפלג זמר שבר למפרע הוח גובה ומר שבר מכדין ולהבשמוח נובה "ותפברה חימה שופיה אבל שחלוה את שראל עלחמינו אחר הפסק הבלי הכל שבת אות נגבה ותפבנה אימו שופיה אבל שחלוה את שראל עבחמינו אחר הנפח לבלי הכל שבלה אינו עובר מופנה אינו עובר מיבי לה ומן דיא מעובר אינו עובר מיבי לה ומן דיא מעובר אינו עובר מיבי לה של או אידי ואידי בשה ההצו אצל והכא בדל יצחק קא אינולגי דיאמל יצחק משי לבעל חוב שקונה משבון של ולך תנהיה עדיקה אמן קונה צדקה אית להוף ליצחק והבא בהח קא מיפלצ דאר סבישה מישה דבר עדיקה הוא חונה ישר מגוי לא בל עבן אבל נכרי שהלוה את שראך קל ואומר השתח ישרא מישרא קא מבל נכרי שהלוה אתישרא על ואומר המישה הבלי הכל עובר ודהיגני מישרא לא קאש והמיוו אינו בכרי שהלוה אתישראל על האוו מישראל א אאש חמצו החד הפשח מותר בהנחה אמחינהי נמי דהדהינו אצלו החאמרתגוי מישר ללא קאני הכה במהי עפיקתן דהכ ליה מענשו מנח תנמכה דתנה גני שהכהין בת בורפה אצל ישרתכ איני עובר הם אמהה עודך עובר מחי שנה כישה ומהי שנה לאו שמע מנה הח דחמר ל מעכשו והא דלא אני לו מעבשו ' שמע מנה " תנו לבנץ חנות שלישרא ומלאי שלישבא ופועליגנים נבנפין וידיאין לשם חמץ שנמיציו שם אחר הנמו מותר באכילה ואין שבייך קוכוב בחמות, חמוד הקצום ומלאי הנצום וסוחף וחוץ לבומו וונתאין שמא הכמובה שם אחר הפקח אפור בהנחה ואין צריך לומר באצלה: אמיץ שנפלה עלין מכולים הריהוא במצוער אמר רב הקוא ועריך שיפשל בלבו: ללמי פילכ רבן שמעון דנא כאה חפיפת המלב שנשה עפחים בןגמליל אומבלשאין השלב יבוללחבס אחלייו: אני ליה דבאחת בנים ושבים ליבחשי התם ממשמול בסנים אין לה שמינים לה בקרקע מכה כיה בעינן של שורים אן לא אמ מיה התב משום מחא הוא בענן כולי האי הבא משום אכסויי מעינת הוא וכמחשהוא סגיא וכמח אמ וכרם ומקתברא טפח:

> . האובט

אלפטי לו דברים שאדם יעאבאן ידי חופוש בשח צחבים ובשנים שועל ובשיבון ובדמאי ובמעשר לאשון שפצולה תכומתו שמשישום והקדש שום דיין ואסושם בחלה וצתבומה אבל לא בעובל ולא במעשר כאשק שלא נוצלה תרוכותו ולא במעשר שנו ואקדש שלא נפרו ותלות חתורה ולקיקי הנזיד שעשאן לעיבמ חין יוערין בחן למכרן תנן חתם חדושל תרומה שוגגמשלם קרן וחומש אחד תאובל ואחד השותה ואחדה כך שבו בחמה בחודה ושתת תלומה טמאה משלם חומשה ואומשי חומשה" איבעיה להו בשחה לשלם לפימה משלם הו לפי המים משלם בל היבד דמיעיקלה שניה ארבעה ולבפוף שויא בולא לא תבבילי דלא גרע ממולץ דונגן כל הגו לבן משלמין בשעת המלה את תבעי לך היבא דמיעים ביו שניא זוזא ולבסוף שויא אלבעה לבי מדה משלכם ובליוח אפל ובכיוא משלם או דלמא לפי דמים משלם וזוזא אכל וזוזא משלם אמידביוקף תאשמע אבל גרוגרות ושלם תמדים חבוא שלין בובה או אמרימ בשלמא לפימא: משלם אבל גדיוא דגרוגרות ושלם גדיוא יתמרים אבור ובי תבוא עליו בלבר אא לא אמרת לפידמים משלם אבל בחוח גרוגחת ושלים בזוזא תמרש אמאי תפא ברבה עליו בזוזח אכל בזון א שלים אמי ליה אַבַיעלעולם אימא לך אכל בחדא גדוננות ושלם בזוזא תמורים "אמאי תקוח עליי ברכה דאכלמידי דלאקפיץ עלית זבונה ומשלם מידי דקביץ עלית זבונהי תוץ החוכל תרומה חמץ צבעה בשתנג משלם קרץ וחומש במזיר פבול מן התשלומין ומדמי שבים ואמרת בשלמים לפימדה משלם שביר לא או אמרת לבידמים משלם המדבולה

בל דמים הוא הא מע ל יוםי הגלילי היא דחמ חמץ בפקח מותר. בתאה או ל יוםי הגלילי אומוץ
פוכה במדי בעוד מו העשלמין ומושי עעים אול יופי הגלים אמאי פטור פבר כה פל נהוניה
בן החמה דתעה ל נחוניה בן הקנה היה עושה אתיום הבפניים עשבת לתשלומין מה שבת נידין
בלפשו ובעוד מן התשלומין און יום הבפורים נידין צופשן ופטוד מן התשלומין
במשל מעי מחיב השלם קרן וחומש במין די נעוד מן התשלומין
מקיבה ל יותן בן עדי מחיב השלם לי עקיבה ליוחנן בן עדי וכי מה הפוחיש בן בד שמשלם אמ
לימה הניה יש לאובל תרומה שאשל שאין לו צה התר אפעל יש לבה החב הפיל האמר בון שאין
לו בה התר חבילה ולא התר הפים לאם זה דומה לאוכל המומת והבעים ובנבים שבשמאת שאין לו לה החר אפעל יש לבה מוני השלמון מאוער בזו שאין
לו בה התר חבילה ולא התר הפים לאם זה דומה לאוכל המומת הפים ובי מוני לאובל אונו כי
הברי הם אינה קרושה של המול המוני שונים ובים ישיעות לאובל לו א האמר הם מה מוני לאובל
מרומה המיל לאובל תכומה של המול שונים לו בתר אפעלי יש לו בה שמשלם אמלו ובי מה
מרומה לאובל תכומה שמאת שמות שונים המונים לא א שמאמרת בתרוכי יש הטוה לאובל תכומה מנות השנה שמות מונים לא א א א א א מרת בתרוכי יש הטוה לאובל תכומה שמות השלה לא א א א א א מרת בתרוכי כייש הטוה לאובל תכומה שמות השלה אום האון לו מונה לאובל המות השלה מות השלה בולו ובי מים א הטוה לאובל הובל הובל הוב מות השלה שונים המות השלה באחר ימות השנה שמותר בתלומה אום אולים שונים שמות מותר המות השלה באום המותר בתלומה אולים אולים שונים בול האום בו אום הימות השלה באום המותר השלה ביו אום האומל היא הימות השלה באום המותר מותר השלה באום המותר המותר השלה ביום המותר המותר השלה באום אומל ובי אום המותר המותר השלה באום אומל ובי אום אומל המותר השלה באום המותר האום ביום המותר המותר המותר המותר המותר בתלומה אומל השלה המותר המותר המותר בתלומה ביום המותר המותר המותר המותר המותר המותר המותר של אלה ביום ביום ביום המותר ה

תרות

ۇ «دەر

אמן אומים עקיבה נל יוחוק מן נוכי ול ליעור בן יעקום בילאן סבינים לה דחמץ בפולדאופור באנום בניהו לעקובה ול יותנן שן גורי בהה בלצר דל עקיב הקבר לבי דמים הואמשלם ול יוחבן בן מניי פבר לבימדה משלם בשיפאי שהוא דינימא שמלפנא קסבל די יותבן בן כודי לבי דמים משלם והמא היבו טצמיה דל יותן בן בודי דין קבל המין בסקת בנותר ביוניה קמשמעלן ואימא הבי גמיראש בן נחדר ליו ליוהין בן נורי לל עודיובר מהדר ליה ל שעור הסמא לד שיעור בן יעקבי תנורבני האבלבוית תממי משלם קדן החומש אבא שאולאומי אליא ונתן ונתנשו אשות פרוצה מאי טעמיה דתנה קמא האני קרון בי הובל אבילה בבדית וחבח שאולאם קלאונתן ושנה בשוה פרוטה וחידך נמי האכועבי יאבל ההווך בציבעים בי יאבל ברט למזיק ואידך נמרי והפת ונתן החוא מיבעי יבר הראוי להיות קדש ברט תנח אידך האוכל פחות מביית תכומה משלם את הקלן מאי חשכם לחובל תכומה חמץ בפקח את החומש היכי דמי או דַליבא שוה פחשה אפילו קרן גמי לא משלים אמרוה כננץ קמ"ה ביניב בפא הא דבה כאבא שאובל דאו אבא שאול הא אמ ביון דאיכת שווה פרופה אניגר בל בא כזית אמ לאו רב בכה אבא שחולתרת מאעי בומי באע אבא שחול תרוני והתניא אבת שחול חומ כלשישי בו פשוה כרושה חשב בתשלוביין וכל שאין בושווה פרושה בכנוד מן התשלומין אמלו לא אמ שווה ברוטה אלא לעען מעילת בלבד אבל לענין תרומיד דברי הכלעד שיהא בו ביולת אם איתוד ביון שים בן בנית מיבעי ליה תובתח דכב פפא תובתאי ואף ובפפא הדרביה דתנית בשנגר פרט הלא בין חוץ ומה שאר מעות שחייב עלהן ברת בער בהן את המיד מקמבן. מעילה שלא חייב בה פרת אים שאר מעות שחייב לא איב היו מיתה תאמר באצילה שחייב בח מיתה אל בשגגה פרם למידי אמלה כב נחמן בר יצחק לכב חייה בר אבון האיתנה מעיקרה אלימא לית בדצת כרת' לבפוף לימא ליה מיתה 'הפיקאמ לאאם אמרת בשאר מעות. שבן לא חייב בהן מיתר בכחות מכזית תאמר במעילה שחייב בהמיתר בכחות מכזית אמ ליה מנוה דעתר דינחת את דעת י מאי ניחותה ידחדה רבא או תמאוב ששתשדיבה נרגת כין שמעת ליה דאמ אזיד צמעילה במיתה רבי היא רתנוא הזיד במשילה ל אומ צמיתה ואכמאומ באזהכה ואלריבן מתי שעפיה דל חמל אבהוא אתייו חשא חשין מתכונות מה לחלן במיתר אף באן במיתים וציינה מא לאלן עד דאיבא בייתאף באן עד באיבא בייתי מתקיף ליה רב פנה ממאר דַר כנבבן פפרא ליה דלמיא לי באבא שאוכן פבינא ליה דאמ בינן דאיבא שווה בכונוה אניגד לשו בזית יוחת מבפמא אחד דאמ אבא ששול תרתי באעי שאע מינה חדר ביה מרברים צרבינא אנו קאב אם לא אפרת צשאר מצוות שבן לא עשה בהןישאין מתבנין במתפנין שאם נתכוון לחתוך את חלוש החקיאת המחובר בשור תאמרי אשעילה שאם נתכוון להתחמם בגידר מולין ונתומם בגיזי עולה מעלי וצימומן בריצהן אמ הביקום לה אם אמרתבשאר מצוורב שבן לא עשה בהן שאין מתעקק כמתעקק שחם נתבחן למוצהדאת התלוש ותתך את המחבר בטור תיומר במשלה שאשהושים ידו להבית לשולה בש ופך שמן שלה קדש מעל: אמ מגב

A. 3. 34 8

またいままれたすべいのできる ישווניב דג מוספשים रमका करिया कार्य में मार्थ के विस र मार्थ מין השאו על השהור ואם חבים בשונג תרומתו תמומיר חמוץ נים תתולותא לאודו במחי עפייףנן כגון שתיתה לה שעת הששרי כי לַא היתה לה ששנהששל הכי דמי בגין דאחמין באחובת אחמיץ בתלוש ידבי דמי דקרשאי אמלה אין : במירתעירין בתגמח ובמחמר קדישים שאלוני בך מורן בי מדרשא בזאת בהונא בריהדרב יחוששאמאמ קרא פאשית הנכך תירום יושוריך דאשיתששינים מווכרין לשוא יצותה זו שאין שיישור מווכיין לישכאל יהב רבאומה בריה דרב עות קמיה דוב מסדא ויתיב קאם משמא דל יחוגן עובים שנשמאו דולבן פחית בחות מיבצינה ויינן כשר לנסכים אמא קסבר משקין מפקד פקידי לאימת מישומו לבי סחים להו בנר ציה לשיעורים אוהבי אפי כציעה נמי דהא תנק שמא מה ששחם זיתים וענבים כעיבה מכוונים שהור התש ששחם חבר לבתחלה דלמאחת למעבד יתר מנביעה אמ בי נב חצדא מן צאית לך לך ולל יותנק ביבך ובי ביומחה שבהן להיכן הלבה וקחבר משקץ מכלעבלע ביון יאישמו ליה אובלא איבימו ליה משקה אמליה ואת לא תסבנה דמשקץ במפקר בקידי והתנץ עמיה מת שם דם זיתם ועובים לביעה מכווטת שהורין או אמרת בשלמח מינקד מוןים שפיר דמי משום דבי שהורין שא מיבלע בלעי אמאי טהורין ממאשומחה שבחן להישן הלכה" אשרי ליה הכין בענבים שלא הוכש כן עפיקינן לחבית מישמאין בי מתבשרי לחימת משמש די לבי פחינו להן י לבי פחים להו בער ליות שיעוריה דאושה הימא שבי הא משא למשא דומה לתכומת ושונין וענבים שעוניהת שחין לו בג לא אתר אבילה ולא בבר הפקה" ואמאי ואבר התראש לה נמי אית בה ועמח ממאל שמהן לוויבן הלפין זאו מש משוני לבנישונה בחורב מכביצת אמר רבח גזרת דלמא את בחן לידי תקלהן אמר לישוד ומי מישיבן לתקלה זהא בניה מדליקין בפתובשמן שלתרומה שנשמות אול ליה שת ז שולה לבין העצים שמן דמי ליה מישומד ליקין מעונים שם של של שונים מאתאל אביי משמח דמו קית ורבין דכן רב יצחק בר שמושל בר של שישוא לב מוש בי שוו או בת אבל חיבור לא ולי יוחכן אמר אני חשי למי ששונו שלוואות און לשושום בדאפיב אשי בפלי קאומד ומאיקאונאיש מבא נכן בפניק שות אישות אישור שיש אישור אישורי אוש איני לבר ארה אמר כי יב און אבון שאול גבל שלביים בי שונים שונים ביו שונים שופיין שלתמומה שנעמות ללוש בהן עיפה טחורה ושושי לשישו בילידי וביל בחותר בעשי בשלקאות ומאיפונים אביי בראבון וכב אנעה בן אובוק הני תמושו לבי וכיו שו ורבים ביו וכבים אמן להו כיידי עבדותן צה בתכונקות דבי נים אמרו ליה מחיקה ששיו לדי חמר להושון שיותל תכומה שנטמחר ושתל שהרן מלשמא ואשורין אלאכל וכי מאחר דשחרו מלשמא מאנאובורין מלאכר אמרן ליה ביאמר רבא מאר אפוציקאשודין לזרים ו אפוני קא משמיבלן גשלי תכומה מרובים אנעלא גדולי ארומה תרומה ושיאשא אישם אישם אידולין שון משמעבלן: ברשר שריין זרעו בולה הא נמי תנינה הטבל גידול ושחתרין צשור שודעו כולם אפלבובר שאין שיעו כולה

ないないのできていることできている מאי אשורין אשורי של של להו בחפיה הדעות המהא לשהן דאל השיה התעום שמאה הני מאי איבון למימונים איתמר חשיח הרצוב יותן אמר נשול טומאה הני ריש לקישי אמר בפול הגוף הויי ל יוחנן אמ פסול שמאה הני שאם יבוא אליהו, נישה דכו אין שומשן קני ז אומעביה ל יוחלון לרש לקיש לישמעלבר ליוחנן בן ברוקה אומ לול קבן מיה צין בבש למובח במערבן שלכבש ששם זורקין ציפולי חמשל העוף כדי שתעבור עונתן ניינחו לבית חשריםואן אמרתבשלמא בסול שמאה הני אשום וכ נאין עורה שמא בוה אלהו נשהרנו או או אמרת פסול הגוף החוי למה לי עודה התניח זה הכלל כל שניסול בגופו ישרף מיד בדם ובבעלם תעבור שנרבר ויציברין לבית השריפה אמר ליה ביר תמו תלח דבי מבר ברחבול מוח דאת אם פיגול מעון בונה אומביה נטמח בשראו שנפסלאו שיעא חוף לקלעים ליליעזראומ יזרוק ליהושעאות לה יזרוק ומודה ל יהושע שאפזרק הורצה מאי לאו נכשל בהשיח הדעת אוממת בשלמה פפול שומיאה הני משום הכי אם זרק בנדעה שא או אמרת פסול הגוף ראויאמאואם זכן מורעה פישי בפבל נכשל בטבוליום הינו נעמח תדי גובי טמא: בי שליקיבון חמכה קמיה דל ינמיה אמר בבלאי טיבשי משום דיתבי באתלא דהשובא אמרי שמעתתא דמאשבן לא שמיע להוהא דריש לקיש משום ל אושעיה מי החג שנשמאר השיקן וחחר כך הקדישן עהורין הקדישןוחהר כך השיתן ממחין מכד נזרושן ענהני מה לי השיקן ואחרכך הקדישן מה לי הקדישן ואואר כך השיקן שאוחין זיריעה להקדש המונמי חין זריען לחרונמה ובברבדימי קחקלה להיים שמעותיו חום ליה חביי הקורישן בכל קאמלת אבלבפה לא אבוד הבנץ מעלה או אלמשן צפה ובם שבן בבל אוד של א לאשמעתי ביוצח בו שמעתי דחני רבת ברבר חנד אניל יוחנן ענבים שנשמאו דרבן וחחר כך הקדישן שהנמת הקדישן וחחר בך דרבן שמאות והאענצים חורב פה ענהו ואמילו הכי עבוד לבים מעלה אמר ליה רב יושף ענבים קהמחת הכח בענבים שלתרומה עשקינק וקדושת פה דידהי בקדושת כלי דמית אבלהעדבעין בלי: כפה לא עבוד נבנן מעלה ומאי אמל יוחנן חם וחאמל יוחנן דורבן פחות פחות מכביצה הכא נמי פחות פחות מכביצהן יובשתאימל התפוחשון הבא שען אמל נבאאף אכן נמי תענה מישעליו מים חים אל בל שתווא חיותן בכל מד בי משן שמא תלושין ענהן מדקאמ חיים בשוחוברין נינחו ונתן קאן קארי להן תלושין וותו שולברין ענו אירובים אינובים אינובים אינובים בראנים אף אכן תכנה טבלועלה אובל במששר השב ששש אשלבתחמה העריבאין לחהעריב לאן: והח גברון טומוני הוא אמין מעלה הכששה מעלם אמר רב אנים אף אנן נמי תנונה הבשר לרבות עצם ולצונה עצם ולצונה בעי אום מזיי טומאת אובלין מנחו לא מעלה הכא נמי בעולה"

בים או דבלים שאדם יוצאבהן ידי חובתו בפקח בחמים ובשעורים ובפום כניך ובשבולת שינול שיבול תשועל ושיפון מין שאדם יוצאבהן ידי חובתו בפקח בחמים ובשעורים ובפום כניך בלבא: שיפיל ובים לא משונהין מוקמין מולבא: שיפיל שיפיל שיבלי תעלי: המן אין אוכן די מים לקיש וכן תני דבי ל ישמעד זבן תחני דבי ל איעזר בקיעקב לא תאבל עליו חמץ שמשר

8°75'

קשולים ובנוץ שם לידים במון ליוחנן בן נוני או פר באורז מפנו שקמצ לחומיץ אבעית לח מנפי שחפנש אורלמים קרוב להחמיש מוי המש במור לא הני ו תמשמע דתניא ל יוחכן בן נולי חומר אור ל שיין דגן הוא וחיבין על השוצו בביצ ואדשיו צא בו ידי חובתו בפפח וכן היה היוחכן בא כוכי אומר קומית חבת בחול מחי קדמית אמאבי שיצעותא אמדב נכח שי בולנות להלה לל לבל בר בר חנה אמר דיש לקיש עיפה שמל משה ב"ושמן ודבש כרות: יאנברב פפא וודב הונא בריה דרכ יחוש ע. קפיה דרבאדי בראבון ליתיב רב אידי מנמנש אמיליה כב בונה בכיה דב"הושע ליב ספון מאי מפמיה דריש לחיש אמ קדא לא תאבב עליו חשץ בלדברים שחדם ונצא בהן ידיחובתו ממצה חיבין על חומניל ברת ובא הואיל ואואדם יצצא בחידי תובתו ובמצח דהויא לה מצד עפיקה שלאין חייבין על חמוצה ככת אותוביה רב הונד בריה דרב יהושע לצב פנא המחהו וגמעוחם החמיץ הוח ענוש כדוכאם מעד בוה אן חדם יוצא בה ידי וווצעי בפעת והא איכא דאין אדם יוצא בה ידי חוצעל במצה וחייבין על חמוצה בכר. אתער להו רבאדי בראבוץ אמה להן דרדקי הינו שעמיה דריש לקיש משום דהוו להן מי פירות. ומי ביתות היין מחמי עין ברמחי ובמעשר דמשון שנינולה תלומתו "דמחי החולה חזי בלהי ביונז דאו בעי מפחר להן והוו עני חביל דמאי עני חרצא בה דתגן מאבילין את הענים זמאי זחת. האבקבא דמואי אמידב הוצא תאנא בית שימאי אומאיז מאביליז את הענניים דמאי ובית הלל אנמ מאפילץ את העכים דמאי ואת האבעניי דמאי" תקומותו ששיטא חבת במחי עשיקיבן בגון שחקדימו בשבלים וממלה ממכו תרומת מעשר ובדרב אבה דאמ ל אבהן אמר ריש לקיש מעשר ריאשון שחקד מו בשבלים פטוד פותרומה ברולה של וה דמתם מימכן תדומות יו מעשר מן המעשר" אם לל דב פנה לאציי אה מעתר שהקדימו בביר גמי אמ ליח עלך אמ קרא מבל מתערנכם תריכו מה כאות האי איואקן האי לא אידגן מעשר שנ וחודש שנשין שאישא הכא במארי עםיקי כן שנתן את חקרן ולא נתן את החומש קא מעמע לן דיאין חומש מעצב׳ בחלת ובתנומה בשישא אחוא דונימית מער שוח בפל אדם בפנץ מצות מצות ריבה אבל לאבטבל פשיטוא בטבל מצל מדרבון ובעינוץ שאינו נקובי ולא צמנשבר המשוק שלא מכולים תלומתו בשיעוא מהודיעמות ביאמ ליה בב במא לאביי קא משמע ליך : במעשר שע והקדש שלא פרון פשומא אואי נפרו לא נפרו מהלכתן מששר שחיללו על גב אפיפונן דרחמ אמי נעצת הבפף בודף לימות חבר אייש עליו שבה י חקדש שחללו על הקרקע דרחקיאומו ונתק הבקף וקום פורי . תנו דבגן יבול יצח ידי חובתן במפל שליו עותקן במבל שלא כתקץ בול מבל ננור הת לא מתפקן חבל בשבל שלא שתקף בל צובן שנו עלה תכומתן גדולה מישון שני וצלערון יון לא תלומת מעשד ראשון ולא משור בשב ואפילו מעשר עב מעין תל לא תוכל עליו חמץ יום בני יצא זה שאין אשורו משום של תוובל תמוץ מא משום בל תוובל עבל:

אל מרבה אל אל מישור אל אל מישור אל אל מישור אל אל מישור מישור אל מישור מיש

שמוניים לפורי רבינף אפואפ וצפוא רכנן מי שוא פורג אים

חמץ בלבד שת מעושום שון בל עבל נמי מידי בלבי בות שת מומורתה בדכב עושת: דננן לבנק יבול יצואדם ידי חובתו במעשר שעבימשלים הנ לחשענ מי שנחכל במנותיא יה שתין נחמל בעניות את בשמחה דבריל עםי הגלול לעקיבה חומ מצות מצות ניבה: אם כן מת מל לחם עם ברם לעישה שבלושה ביין שמן ודצשי מאי מעמיה דר עקיבה מי בל אונ ענב בת ול יוםי הגלול מי קרינן עם עוני קרינן וד נקיבה הינו עני הינו עוני והאי דקרונן עוני כר שמול יחם שמול לחם שעונין עליו דברם וסבר לעקיבה עיפה שנילושה ביין שמן ודבש לא והתניאותין לשין את הני כה ביין שמן ודש נותם לש רבן גמלים אומ תשרף מיד וחכמאומרים ותחבל בניים אמי בעקיבה שבוני היתה אצלר ליעור ול יהושע ולשתי להם עים ביין שמני מצישי ולאאמדו לי דבר ואעב שיחין לשין בו מקנופין בו אתן לתנה קמה וחנה אומ את שנשין يؤد مطعت احدا ساسه والرساع حدوم مطمح العراب مداء فرساع مدر دسحل حداسوم المعادر שיהים לשתב להן עי סה ביין שמון ויצש ולון אומרו ליוצר לא קשוח האבים רחשון האביום שב בדאני לחול יהושע בן לני לבעה יומה קמה לה תלוש בחלשת מכחן ואילף לישו בחלבים בחלבח והתניא אין לשין שא יומא קמא לא תלושו בדובשא מכאן ואילף לושו בי אובעית אימיא לעולם בחלבים בראמ לאבים בעין תורק שרי הבא נמי בעין תוכא שרי בשוין שאין בשין את השי סה בפושרין ומי שנה ממנחות דתנן בל המנחות בלושות בפושרין ומשמרן שלה יהמיבו אם חמבולידין יאמרן בשחיבן זכיזין או הבימלתר נמי בלתות אמא אמים יונית אני רבא בראבוה אני שמוץ אפיין שלמנחות אין לווענין אותק לישה אחנה בז רידין לתחם ליתה בזריץין ילישה מיאיתה בורייזין והאבות ניצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והבאה אל בע אהלן הכחנ וקמץ מקמיעה ואילך מענת כחונת לימוד עליע אח ובלילה שכערה בזרי לישה נהי דבורינים ליתה במקום זריזין איתה דאמ מר בללה זר לשלה חוץ לחומת העורה בטולה לחנוקי לתיתה דליבה לא בזריזין ולא במקום זריזין ומאי שנק ממנות תעוכר יתנן מנחב השמר לותינן אותה ומוסרין אותה לעבור ועוברין אותה צבור שאב :

תע לבכן יבולייהאחדם ידי חושע בגבורים אל גבל מושבותים האבל האבל מעות מעד השבלת בכל המושבות שח בבלה מושבות בדריל יופי האלל " בעותיה אומר מעה ומכור מה משור שחינו מבלין בבל מושבות דבריל יופי האלל " בעותיה אומר בכורים אף מער ומכור מאין במיל במורים אף מער שמער במיל מושבות מכור שאין במיל מעות היבה אפשבות יבוליים במי וחדר ביה ל עקיבה דתני יכול יצא מים מרות היבה הומבלת בבל מושבות יעדוב בולי מיות מינה הומבלת בבל מושבות יעדוב בוליים שאני מעות מעד שים לו התר במושבות כריל שור היה ל לוצות מעות מיבה יומה בחיה לו התר במושבות בדיל שאני מוכרים מושבות בדיל שאני הומל שאני לובור מעום מעותים של מוכרים ומושבות בדיל שאני מוכרים אומר מעבר שב שים לו התר במושבות בדיל שור אומר אומר של מוכרים מוכרים אומר ליכור מושבות בדיל שור אומר של מירוב מוכרים מוכרים אומר אומר של מוכרים מוכרים אומר אים בירום בל מוכר במושבות בדיל שאור לאום בירום במוכרים אומר אים בירום בירום למשר שע שנמרים אומר אני בירושלם שנו לא תובל שאתו ואין שאת לאה לשור מביל למוכר מנין למעשר שע שנמרים אומר אומר בירום ב

אפילה

וק משובר להן לבכורים שמעצונו הדרביה וליום חוביל וכ לה בל שמעון דתנוא הבכודים אפודין לאוכן ל שמעון מוצד שווי הדבמה דרבם דבונלא תובלצים מל דג ועלו ניצ ול וחמר פתר תלומותידף או הצמרים ומותקשו למעשר " מה מעשיר אשוד לאנגן אף בכורים אפורים לאוכן ול שמעון תכומה קדנהו כחמי מה תכומה מותרת לאוץ אף בכולים מותרין לאוכן כל שמעון הע דהקישאן לית ליה שמוחה מיהא מכתב לתיבא בהי" ושמחת בכל הפוב מאי שמחה זמן שמחה דתפא מעינית ועד החג מביא וקורה מהחג"לידי החנוכף מביה ואימוקורה בנל רבבן להש פבפרש לחלוש ואשישה יבוללא יצאאדם אַ אַ דּבּתְּ הרדאה הַצִּל מיעות מעות ריבה וא**בי פפינדען שלשולמיד אם כן מה הנל לַחְם ע**ני ברשׁ לחלום ואשישה כיאי משמע דהאי אשישה לישנא דחשיבותא הוא ידב ויחלק לבלהעם לכל המנן ישראל למאש ועדחשה לאיש חלת לום אחת נאשבר אחד ואשישה אחת ואמ דכ חנן בר פבה העברחתד מששהבפר אששהחתת מששה בחפה ופלתחדשמום האמ שמום אשישה גלבא החמדא דכונואנוצי אשישי ענצים . תנו רבנן בית שמאי אומאין אופן פתעבה^{בססה} ובית הללמותדי וכמה פת עבה חמ רב הונה טפח שבן מיענן בלחם הפנים עפח ו לית דב ונסף אם אמרו בזריזין יאמרו בשאיבן זריזין אם אמ במת עמירה יחמרו בשחנה עמילה אם אתרו בעצם יבשים יאמרו בעצים לאים אם אמרו בתער חם יאמרו בתגור ענן אם אמרו בתנור שלמתכוב אמין בתכור שלהרש אמד ירמיא צראגא שאילית יתלי בייתוף נמנו רב איבו דיאמני אמ ל ירמיה בראפו שאילת יתלי בייחוד ומנו רצינו השףוש מוד עבה פתמטובה ומדי קרו לה עבר דענישה בלישה ואו בעות אימון באתריה דהדי תמן ממובה עבה קרו לה מחי טעמה משום שורחח: מאי איניא נפח אפי כל זם שוב נמי אין אם מאי נמי ותפו בפפח קאיי נמי הצי בית שמחי אומאין אופין בתמרובה ביום שוב ובית הללמצלין " תני לבנן ייצחין בפתנקייה ופתורדיאה ובפריקין המצויירין בפפח ואעב שאמאין עושין פריקין מצולירץ בפחח אם כן יחודה חבידה שחלביתום בן זובן לתפמים מפם מה אין ששין שנייןן המצויירין בכפח אמרולו מפעשהאשה שומה עליהן ומחמעיכן אמאפשר יעשנה בושום אקבענה ביון אמי לו "אמרן כל הפריקן אשופין ועריקי ביתום מותרין' אמלי לעזרביל עוק פבם אחת וכעות אחר חברו לביות לבן אמו לי שיות בואי לבעו בייקין השיביים בפפח אשריים לו שבי לא בף אמ אבת אין עושין שרייון אמיבוייין במחוד משוליבע לא שלכל מדם משודי שלו שלום ובנין הב מיבו דיו מדי לא שלפותו מין שלפלאות און שלפלאות שוניים אום עושיים שיין הפילויינין מין רקיקין ואין עושין פריקין מנן גלושקאונוב אפר צבוב יישופושק לושום שעצוהאן קריעין יחלות המסכת המרומע בשויין שין החלה: מאית לה המספות משלים לושתבן לני זה חברום שלבעלי בועם אמ ריש לקיש בללו מעשה לשל חקול הוצות משווה לבת חייבין ולו שעשהן בחמי בשורין: מיוניבי השתבובן והמבשוש והאפקריםין שווים חיבין עשאן בחמי בשמתין תוובצה יריש לקיש אפר שולה אפור רישיל שמה במהי עשיקינן בגלן שהכתנה ולבסוף

CONTROL THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PAR

פּי לאש הפנים "אחש הפנים "החיפות נחק בעריקות בינויקות ל

בנרצה

Juni

במתרה ב

בי מפין משקי לה טפי וטאה עלהן

הבותנים אין הבותנים אין

केर निर्मा रहेरवान तरावन दक्षा नाम वामें संने कतरावत की במער העשוים באבק הבחנמי שהרונה ולבפוף הדביק מאי מעה עו אמרב יהודה אמשמש אמ לבחוכן לענין לחמי תחיה פשישו הבח לחם צות והבא לחש בות מהו דולמא הואיל וכת והקשב מג אחד מכל קרבן אחד שלא ישול בלוס הא כמאן פית שמיםי מחיבין ובית הלל פוערין חיאחים המשקר וחיוו היא הקלעה המעיפה קמה על גב ביותלשים הקליטה מוגלשים עלגבי קמאי לישמעלבי ליוםי אוממשום חבו וזה לפטור וחמרי מים שה נישה ליחיוב ומכמ אולי אחד זה ומחד זה עשמם בוצבק בטוריץ' ובתנור חייבין . כנאן שנה המעיפה ותוחי שנה החליטה המרביהודה חמ שמוד ובן אמרבח ואו הנמה ל יהושע בן לו מחוקה במוכך מחלוקת בדן בדח מי ששנה זו לאשנה זו: קתל וחבמיחום אחר זה וחחרזה עשאן באנק בשורין ובתנור חייבין תנאיי היא דתניח יכול יבור יהיו המעיפה והחלישה חייבין בחלה חלל לחם עצ בי יהודיה אוכיבין לאם את האפניצתנוד בי יהודיה הינו תוד קידו את לאו מועשה אפש היכון בעהו יתנה קמח סבר מעשה אבם הייבין וחתה ביהודה למימר מעשה אכס פפורין לא דכול עלמא מש שלפק בטורין והבח לגון שחזר ואנחו בתנור תנה קמא סבר ביון שחזר ואפיו בתנור לחם קרטד יהנדה קבר אין לחם את לחם האמי בתנור מעיקרא אה לבא מחי שעמיה דר יהודה דכוב וחטיעשר נשים לחמכם בתנור אחד לחם האבני בתנור אחד קרני לחם לחם שחיץ אמו לתכור יתב לבא ורביושף אחוריה דל זונא ניתבל זורא קמיה דשלא אמליה רבא לל אלא בעי מעה מעולא הרביק מבפלם חלתיח מכחוץ מהוא אמ ליה כאי אימא ליה ראני ووا ولاور לי היענהו ביעשה שפש יחמ רב יושף ללי זירא בעומיניה מעולא הרביק מבנעם ואבוקה כעדו כהו אמלומאי אימא דאמלי מוב ענים עושין בן אמ נבאסי עיסה שלמעשר שנ לרברי ל מאיר אין חדם יוצאבה ידי חובתרביום שוב לרבני חבמים אדם יוצא בה ידי חובתו ביום טוב: מינה לרבר חנת שלמעשל שני לרבלי ל מאיל אין אדם יועחבה ידיחובתו בפפה לדבלי הבמים אדפויניתבי אתדות שלמעשר שני לדבקי חבמ אדם יועא בה ידי חובתו ביום בווב לדבף. ל מאיל אין אלם יישן בה ייי חוצתו בים בחבי מתקיף ליה רב פפח בשלמה עיםה דטיב שלים ותיכם אתשום מני דבת ולקחתם לב משלכם מישו מי ברבה מינונים חמ ובחבר ישמעי ואו תימא רביימרבד שלציא אוניא לחם לאם בוג משא לחם עב וביגחתם והיה באבלבם לחם באלץ מה להלן משלבשאף באן משלבשי ניצוא מייפעא לה שפח שלאעשר שני כטורה מן החלה דברי ל מאיד ואכמאומ אייבת צשלה נימא מפייעא היא היא ממא מרבהא כלעו בהא נמי בליגי שאנו התפ דכת עדי פווציבם עשיפותים מדי זמני בשל שמעון כן לקיש מהוא "נה אדם ידי חומוש בחלה שלבימשר שני אליצא דף יופיתגלול לאזשבילך חשינה בחולו לא נכיפן בחלתו נסק כי תבעילף חליבח דל עקיבה בחוליו הוא הפטק דאי מישמו בריק להו חבל החלודי

) 4 MM91190 ीक्षण (अधि)

SENDAR

الأراخ) 9

ورشاله لاهدما

בשופת אל

2302

ووالريج

THE

अवस्थितिक एत राज राज स्थेत स्थार रीत समामान्ते प्रतान रिक नामि שים שנותואימוח ל יהודה אומי שבר: ואליצא דימבק דאבובי יפרה שונב לי דחיבו מעשרם תבי כלף אליבה דרייוניה דאמי קשר מאי מושילוולו לווח בינהו הומיל ולח קרח עליה שם ננקבה משתה נשני נפק ביה או דלמוח חד חואיל אכוריקאני חואיל לח אמרינן הצור כבה מפתבנים שמח מעשת אמאנפק ביה ידי חובונה ביש אלות תודה וכקיק כיר עשאן לעיכתו אין יוצאין בהן למכור בשוק יוצא בהן מנח המיפל את רבא אַמ קרא ושמרתפאת המישת מצה המשתמקת לשש מינה יצאתה שאין משתמרת לשם משר לא לשסיבח: דב ייסף אמי קלא שבעות ימים מילות מאכלו מינה הנאבלת לשצעה יצחתהו שחץ נאכלת לשבעה שאליום ולילהי תעוא בנינים דלבא תעה כותנה דרב ינסף ' תנא כותנה יכו ליצא אדם ירי חובתו בתלות הנדה ובכקיקיםים תל ושמדתם את המצות מינה המשתמרת לשם מינה יינת זו שאינה משתמרת לשק מינה ביא לשום אבה בשו בושון דרב יוסף של יצה אדם ידי הובתו בחלות תודה ובדקיקי מיל תל שבעתימים יצאבל מילות מיצה הנחבלת לשבעה ינתון שאין נאבלת לשבעה שא ליום אוד קלילהי מא יצונה: איבא ביליהו שלא בשמט עליהן הזבח : ותיבוק לי דאין נא כלות באוני כד עקיבה דאו עני ביל ותיפים לי דהויא לה מצה עשירה אמלישמש בר רבינחס רביעית לתודה היאשמן המתחוקת לבמת חלות ותפוק לי דאין נחבלות בכל מושצות אמר ריש לקיש זאת אומקת תלות מדה ורקים פאירי נחבלין בנוב וגבעון אומה שוערי שאפוני אתה שיעון שיעון אדם ידי חובתו בחלות תודה ולקיקי מיר אמה ל לא שפעים באת לפנל יהושנאמלי הרי אמ הלות תודה ורקיקי מיד עשהן לעצמו אין יוצא בהן למבור בשוק יוצא בהן בשבחת והרצית דברים לכב ל לינוף לו למש ק בשים לאו בעמא בעיא וטעמא מאי אמ רשו כל לשוקא ממלך או מזדבנה ושא אלי ירקות שאדם יושו בהן ידי חובתו כנפח בחזרת וכעלשי לנחשי יבטנים במנור יוציו בחלובין לידון בישין אבל לא בצושין ולא שלשוץ זלא מכושלין וכולן מצוננין לביות לוצחין בקלח שלהן מימותי ובמעשר למשון שמעלה תממתו יובלעשר שנ נווקרש לנפרו: חזקת חשות: שולשין חנדבת" תמבה אמרשה ברבר תצה אותל חומשן תמבובץ שמום

מלובי תדרבת

שורים הציו אשבחים לוציאוא בניה יובא יוולהי מהדר המכיניים או אולים או דעועך דמרירן ביני והאנן חזרת שן ותמ דבי שמול חורת ואם באושעיה מצוה במזרת ואמירבא מאי החדם חלח דחם רחשנה עלן ואמי ל שמול בר נחמם אשר הי יונדכן למד נמשלו מצרים במרול לומד לך מה מדור זה אחלתו דך ושובו קשה אף שעבוד מצרים השלת פד ישופי קשה אמר לית הדריבי אמלה רב נחומי לאבי ממאי דהחי מרור מין ירק אא אים מררתה דבובני בימצה מה מצה גיחל קנקע אף מבורצירוב קרקע ואימא הירדוף בימער מה מצה מין זועש אף מדוד מין זרשם ואמא ארדים ל כמצה מהמעל שנוח בבקף מעשר אף הדור שנקה בצפף הענשף אנל לית לבא בררב הנו לאביי אימא מוימלונים בת אימא תרי בי פשבה מה מצה מינין המצה אף שרור מינין הדבה . אנ נבח בר כב הנוח אמ כב ירקות שאמ חבם. יקדם יוצאבהן ידי חובתן בפסח פולם נודעין בערוגר אחת למימדא דלת בפו משום פלאים: יביא חזרת וחצרת גלים עולשיין ועולשי שיל כרישין ופרישי שרה בסבק וכקבר שרק חרול ואקריל היציריים בינו המוצרות ותבמוצים אינן בלאים מוזכת ותוכת גלין אין אחובת ועולשין לאן בינלַהו בהדי הדדי קחנע להן והחמ רב זוגות זוגות שנינן כאין גולרעין בהלפתן תכנה ערוקה שהיאשים על ששה בכחים זורעין בתוכה חמשה זרעונין ארצעה על אבעה לותות ערוגה ואחת באמצע: מהוח דתמח הני מל בזרעים מבל בירקות לה למומרא דיידקות אלמי מזרעים והתנקבל מיבי שַרְעים אין זורעין בערוגה כל מיע ידקת לודשן בערונה מהנא דעמה הע מין זרעים שעון זרעים שלקה רצתה והחשן תכן ירקות ותני בר קפרה ילקחב ותני דבי שמול ירקות חזרות אכשריך לה פלקק יעותה המיצה הוחול ופופה להקשות שוצ ליה רוחה טפי לחו אמ לי יופי בר חנונה קלח שלברוב שהוא קשה מחריבין לן בית רובע שמא יחשינן ליה רוחא טפי חכא נמי ניתן לח רותא שני קא משמעלן: יינאין בהן בין לתים בין בשין אמר כב חפרא לא שבו לא קלח אבל עלין לחין אין יבשין לא הא מאחא מנ שופה יוצחין בקלח שלהן מכלל דרשה בעלין עפיקינן פרושי קמפריש מדי יבשיק קלקי מותכבי יוצחין בהן ובקלה שלהן בין לחים ובין בשים דברי ל מאוד וחבמאומ לחים יוצחין בנשים בלשיש בומעם מרוד יוצאין בוובלשאין בשעם מרור אין יוצאין בו תראמה אקלה אין ינינאיןבהן במישים משום ל לעור צילי צרוק אומי יוניאין בהן שמושים בעי לאמי בר תמון מחוון שינינואאים ידי חובתו במרוך שלמעשר שנישליבא די עקיבה לחובני לךי השושו במעד דאוריתה נפיק במירוד הבבון מיצעיא בובבי לך אלי בשרי יוםי הגלול מאי במינה באוניתן הנון בוא דלא נעיק אשלשפיקאום בממור דרבנן או וצמא בל דתקיבו כבכן בעיןדאונריתו תקינו אני כבא אין שודיןאת המורקן לתורנגלין אבל משתברא מצה ומדורי חולביין האשח לא תשנה את המורבן שתילין בידה למנה ל אבל שנה היח עלבשנה יבש ולא ילשוק חדש חציום ויתן שלגצי מעמולמפני שהן מוומיצות אין מתנון את הקמת לתוך החרוםת נלח לתוך החרד נואם שכן ואכלמיד ול מאיר אשר אין מבשלין את הפפח לא במשקיץ נואן

בניי

וצו מבקיוצו שו אין איין איי שמוץ בפרונים אומושל אים ביו מי חמע ההראמנית מלוע מודי שושים שמשבו קאמרכן תמא ליוער שיל יחודה אות קמה שכם לתובו הלף חציבל היום פלו אינוצא לידי חמוץ אוליב בנא והוא דעביד מיף ביף בנבר ביף ביף אמרי דבי ל שילא ומקון שרי והתניח נונקון אפית לא קשיא הא במיא ומלחה הא במשחא ומלחה: אמימר זוטרא לא מיחי אינש קמחה בשים דלפא לא בשי לשבר ואת לידי המועץ אבי דביוקף לה בחלוט איניש תכת מטי בחדי בידדי דלהא אולא חדי ונתבא בעירו וחברת ולא פליק לה היקלא ממחבשורבע כומחתא ואת לדי חמועה אל אבי לח ל מפרייך איפש מפרים שובל במדי מריי בלא נפוד מיא מיחח ובלע אידן ומוניח ליבוניינא או מני חלא נמי דלמא נבקי מייא ממאי רישא וכלנ אידך רישא אלא אמ זבא מי פירות ננהו ומי פירות. אין כחו לריבן וחדר בים חביי דחמאביי דכלגב מינלתן לא מחמיבי וחמחבי האי חצבור יישבשונה ליחבה שדי דיקבה אכיר רבה אל מי פרות נינהו ומי בירות אין מחמיעין אין לנתלני למני משעובים בכבח וחם לבת מעבקעו אפורות לא נתבקעו מותנותל יופי אומר שולן שמונונץ וחומץ עומולן אמ שמול אין הלפה בל יופי אמ, דב הסרא אמ פר עקבא לת נתבק עלר ממלים של שאל מפחץ עלעי הביבוהן מתצקעות מאיבה ושמול אני נתבקעו ממשי עבד שמוף עובדה בדורה דבר הושבפו נתבקעו ממש אמרבה בעל גפש לא ילתות מהי איריא בעל נפש אפילו כול עלמין נמי דהה תניא הין לותתן את השעורים בנפח האבי קומנאל חשין נמי דערירך בעלנפש פא ילתות אני ליה רבנחמן מן דעית ליה לאבא אבע נחמא יחפושא אאי דהא בילב מונא לתובצי כבא אבוה לתוכי וכבא אמאסור ללתות ושא אמ תבא אין לותוען את השעורים בפסח הא חכרי שרי לא מיבעית קאמ לא מיבשא חטי דברן דאית בהי עליות עיליבהי מיא א אבליעריים סערי דשיען לא קא משמעלן: ורבה אשר ללופת הדל אמ מותר ללומול דתנים ירצאין בכת נקייה והכדיאה ואי אפשר לנקיהבלא לתותה׳ אותביה מב בפא למבא הקמחין וה המלתות שלגנים שלבפרים טהורין ושלברבין בימאין למנחות דכם שובושן שעמה משום דלה לתיב וקא קאכו לה פולת: אנ ליה תכגומה אקמה במד השון אנ שמבשווא לא אימא ליה מיתא דומי דיירו אמ מות בכיימיה אמ שמול תביין שלמונים בניים למנוק וקא קרי לה פולת הכר אי נבא מעלה ללתות שב ושמושם את חמינות או לאו תושת שושוות שימור דלישה שימור דלשה לאו שיששר אוא דיום לב מומן בבין וה שלבי שישות הבילו מנידו כיהן ובלבי שיאבל בוית מונה באוושנה ' באווקום שון בייושונה לא בווו בשום דבא עבד לה לעיםה שימורינעביד לה שמות אואניום מווברישו לאו שובו שעם שישיקרא בענן ממא דלמא התם הוא דבעותו השתיה לשימור לה שבה שישור אבושות דבעדעה דבעדעה דנהית ליה לשמור עביד ליה שמור אמות או שומים שלשא מנו שמופי ואמושי לא הדר ביה רבינ דאשון להו וצא להנהו מהכעי בים בישות בישות בישו לשום בישו בי דעחוי שמור מתולה מר בניה דרבינת מנומשם של איפרים באורביי יחודש מונשא באשוון שכיה פי הווכ זה לה מתרה כעקיים וחיורה משמחתו מכן לשם מער

מער

שנו מכרשון למוד מף מוחי שעמון לא משום דימריימושילה בהן קצח לישרף בי חצי דמנאן קמי ציקחאי מוללין את הקדילות בנשחן שחוצה שימות נותן את הקמוד הצובי בך מתן את החומץ ושואים שותן את במומץ ואחר כך נותן את הקמק: מקיש אומי אכל כב חשר שמותון ליו יהן לתובן אתבלין אבל שתן לתוך הקערה או לתוך התמחני לי הנדה אומ לכל הוא נותן חוץ وديدو الماسعة والديك الدارة الماطويان ودر ماف عليك فرداها بالا לברמה לא תקרב מב פנא שלא לבונר דקיאפדבי בש גלותא למיצו בחפיםי אמ לצא איכא פי הא מילועה דיבתה דשניהי עביי ירבה גופיה מהו ליה בחלים מחדים האי לנטך החרו בלוחם כתן יאבל מידיוד מאיר אופר וב אמידב בהפן מחלוחת לתוך חדד ב אבל לתוך חדושתדברי הבלישלף מידי תנה נמי חבי אין נותנין את הקמה לתוך ארוסת ואם נתן ישרף מיד לומך הלרבלי מחיר חומ ישרף מיד וחבמ חומי אכל מיד " אמ כב הונה בל יחודה אמ אמים בי יצחק אמי שמוף הלבה בדבר חבמים אמלה כב נחמן בר יצחק לרב הננח בר יחידה אחליסת קחם מכחו חבדל קחמ מכי למחי נכקח מצה דחמ דב כלנת מחלוקת לתוך חדרל חבל לתנ -חדופת דברי הפלישיף מידאמ ליה לח שמיעשלי בלומר לא מבירא לי: אמ תבאשי בותה דרב בהפת מסתברה מדחת שמולאין הלפה בל יושי מחי לאו מצמת הוא דלה צמית הא חמועי מחמעם דלמח אין הלבה בל יוקי לא מצמת צמית ולא חמועי מחמעאי מבשלין את הפקה במשקין ולא במי בירות אבל סבין ומט בינין אותו בהם . תנו פבנן ל שאמים שאר משקין מעין אמרת קל וחומר ומה מים שהין מפגין שעמן אשורין שאר משק שמניצין שעמן לח בלשבן: די מאיל אומ במים אין לי לאלמים שאר משאין מעלן תל ובשל מבשל בה מבשלמבל מקום מאי בינהו איכא בינהו עלי קרר ותנא קמא האי בשל מבוש כש מאי עביד ליד מצעי שייעות בשלו ואחר כך צלאו עלאו ואחר כך בשלו חיצ בשלאה בשל ואחר כך צלחו דהה בשלה שא צלחו ואחרבך בשלו צלואש הוא אמ לב בהנה האבוצ ליופי היאדתק בינם יחומיו צחין ברקיק בשרדי אבל לא במבנשל ואנל שלא ממותי שלא אמ אלי תימא לי מאיד שאע התם דאת אלא ובשל מבושל מבל מקומי תנורבנן ישל עלאו בלערכו יהא חייב של אל תיושל מימו ובעולניו וששל אמרוע לך ולא שאלאו בל צדבו הים דני אמרב ששת רשנים חלוכא תכן רבון יכול אבלביית אי יהא שיוביול אלימיובלו ממנוניו ובשלנת ומבושל אמנת לך מלח מי׳ יכול יהיה ממת מולבי אם צל אשי מחי נא אמי הבח בדאמרי בנקאי אברע פן אמירב חקוה המבשל במי טבריה בשבת בשור פסח שביעלן כמי בובריה חייב' מאי משמעה שבת דלחן תעלית אש הואי בסח נמי לאו תולדית אש היאי את רבא מאי חייב דקתני דקא עבר משום עלי אשי רב הופד בריה דרב נתן מתנ לה בהדיא אמי ל חקדא המצשל במרי טבליה בשבת פטול בקח שבישל Hitting Hongy במי מבריה חייב שעברי משום צל אש: אמ נמד אכל נח לוקה שתים מבושל לוקה שתבם נא

Company Proper

ばたら ぎゃっつ والمرافقات

San Anness

09 **33 34** 5

JAIRNI

מי תשמישן שלנותום ישבכן מכנ שהן מח שישן תר חדת שופם בחקום מדינון ואיץ שופכן במקום האשבורן ותמא שידך אך שוכבן במקום האשבורן שושיה הא דננ שי הא דקאון להו דלא נפשי זילא קאון אפר רב יפנדם אשם לא אבוש ששום שלע דישה כב מותנה בפתעונה איתו בול עמוא הצמון ואמן לאבוש לא אפר לא אפר מו אמרי במעונה בפתעונה אמרי ולא מותנה בפתעונה אמרי ולא מותנה בפתעונה אמרי ולא מותנה בפתעונה ואת ידה מותנה עד שתממור את הפת נשי אל תמור את המות ידה אובעיה לא המות ולשה מותנה לא משי אל עברה ולשה אפור או או מנה אפור ואו מנא אמינא ליה התמא אין לותים את השעוד בפתח ואם לתת נתבועו אפורות. אמות או מנא אמינא ליה התמא אין לותים את השעודים בפתח ואם לתת נתבועו אפורות.

Chapter and the spring for seather with the ball

דנא עלך כלשעה

ושבר המדי וחופק ביים מית מילן שלביבחין נקולן שלפופרים לי שיעור אומאף מפשים יים מית הכללבל שמוח ברי דוגי שיים זה הכללבל שהוח ברי דין ביים מית הביים ברי דוגי ביים זה בללבל שהוח ברי דין ביים מית הביים ברי דוגי

תנו לבנן שלשה וברים בלולה חבבל משמעם את הלב ומסמה את העיבים מכהיש את הגוף מטמשם את הלב שנשום שיושיתולבא מפמא את העעם משום מלחא: ימבחיש את הגלף קונתניתו דאומא בי שנונבון שלשה מרבין את הזבל יגובבין את הקומה ינושלין אוש מחמש משאת ממאור עיביד שלה שול הן בתקיבר שבר אדש וירק: ממעעין את הזבל וקוקבין את הקומה ומחירין את העיבם ואו הן בת נקיה ובשר שמן נייץ ישן של מל יימעלו להאי קשין להאי לבר מועבילא ושיבא ובלפל אריבאתא וכת נקייים יבשר שמקוייןישן דמעלו לבולי גופאי שבר המדי דרמו ליה מישעלייווומץ האדורכי דרמו ביה שעלי ומחמי אי אמ ליצחק בתחלה כשהיו מביחים נפבים מי הודה לא היה יינן מחמיץ עד שהיו גותנין בן שעורין' וקורין אותו חומץ פתם עפשואין ינן שנארום על ב שמתנין בו שעורין וקורין אותו חומץ החדימי לקיים של אמלאה החובה מלאה זו החרבה יהודה ביהודה בנחשונה הלוקחיחומץ מעבארץ אין בדיך לעשר שחוקתן אינובא שא מאן התמד עבשו הלוקח חומץ מעם החרץ צריך לעשר שחזקתואינו בא אא מן חיין ל יחודה תמד לחובר עשונין חוא והתנא המתמיד הנותן מים במדה ומצא כדי מדתו נטור ל יהורה מחייב הבי קאמ לא נחשדו עמי האדץ על הפנמד ואובעית אומא לא משיא הא זיתם המעלי תחנ לביוקף תולתין שעלי תולתיו מלחי ותולתי קורשמי" דב בפה חל אביק שערי ועייל חשי ומימעל ביקאם היבו עבוד מיתי ותרו להו יקלולם משלהו ושתו מן רבחה לעצבתה דקשים מחיני ליה דפבי קמיבן ליא ולחולה אמשא עברה מעל מו

בשמן המור מדי שמן המור רב הוצה גר חיים אמצובת כב ירמיה בראבה אמש שת שנה של שת שמן בחול המור שמין החוצה בשים משום ליא מחיבה ושלים שמעורין אות שמין החוצה היבעין בחו לבה עמיל שליש שמעורין אותה עלבי הקדרה ומעברת את הזוהמה. פולן שלמבצי ומה אות לבור או עלים ביו אינו והוא תני דיתיה ארבעה מינו מדינה ושלשה מרע אות בחורה אמרב בעור אות הורות אותן לבור או שלבנות עשירים שמשיירות אותן לבור או שלבנות עשירים מינות אותן לבור או ביו ביו אותן בפולה דאות ביו מורים שמשיירות אותן לבור או ביו ביו אמרב ביו ומאי אותן לבור אותן לבור אותן שלבנות עשירים שמשיירות אותן לבור או ביו ביו אמרב ביו ומורים שמשיירות אותן לבור או ביו ביו אמרב ביו ומורים שמשיירות אותן לבור אותן למול ביו מורים ביו מורים ביו אותן למול ביו מורים בי

Herban Stanobes Herban

وتيها

יציא שלעו חשול חוד בר מעובות דחיקלע לבבל הוה מיבה בשרון בהדיה הא להו קריבו בי שני לו שמשדקה מני קרבן פים בחתות אמ הינו דתלובותה מבבל ובירשי מבי לו באימונה ואיןבהן משום בנוכי מן תנה חמץ און אמיץ גמור עלידי תלמצית בלחו ועקשא בעיבה בלאו אלוב יחודה אמד מאיר היא דתעה 🍣 שימוד ישדף ונותכו לבני בלבן וחאובלו בארבעש אבריל ביניר והאמרת שיאור ישרף שמוד אטור ביוחד וחדת אמדת ונותנן לכע כלבן שמא מושבר בלנחה הכי קאם שאור ישיף דלמאי ב לב מיחיד ושיאור דף ילוויה לפיחודה ב שנתנו לבניבלו שיאורי דב מוחי לד יהודה והאובל בחרבעים אתן לד מאלד דשמענה ליה לל מאיר דאמי נוקשא בעער בלאו וכל שכן חמץ, דגן גמור על ילי תערובת לרב נחמן אמ ל אלעזר היא דתניא עלאמץ דגן גמור ענוש ברת ועלעירובו בלאו זבריף איעזר ווובמאומ עלחמץ דגןגמור עשש ברת ועל עירובו בלאו בלום שמעער ליה לל איפור דאמות מש דגן גמור עלידי תעקוב ת בלאו ובלשבן נוקשאבעעוה" נחמן מדי שעמח לא אמר ברב יחדה אמ נבלך כב נחמן דלמא בי קחמ ל מאיר מקעא לעיםד אבל עליד תערובת לא י ורביהודה מאי מעמא לאאמר במב נחמן אמ לד כב יהודה דלמא בי קאמ ל אינור עלידי תערובת קאמ אבלנוקא בשניה לאי תפא פותי דרב בודה שמחמת לא תאבלן לרבות כומח הבבל ושבר המדי וחומץ האדומי וזיתום המצדי יבול יהא ענוש ברת תלביבל אבלחמץ ולבנתה על חמץ גמור ענוש ברת ועל עירובן בלחו מן שמעת ליה דאמר עירובו בלאו ל איעזדן ואו בנקשאן בעיניה לא קאו משמע לן: ול שיעזר עירובו בלחו מנח ליה דבת בל מחמיבית לא תחבלו או הבי בדת נמי דבהבי בלאבל מחמצה ונבי מהנא מחמצת מיבעי בל-לבדתניה מחמצובהן לי אין שנתחמץ מחלין מחמת דבל מניין תל כל מחמצונ או חבי החוח נמי להבי הוא דאתים: שא שעמית דיל איבזר מוכל התם גמי הבול בל : ההוא כל מיבעי לי לובות את הנשים בשים מדרב יהודיה אל כב נפקא דאל רב יהדיה אפר רב וכן תמוץבי לישמעל איש או אשה בי יעשו מכל ובאת האדם השוה הפתאיש לאשה לכל ששוין שבמונה בלקא דעתצי "פים הואילו כת לא תאבל עליו חמוץ שמעת ימ תלו עליו מעות לקס בל שישבן בקום א שלמצה ישנו בל תווכל חמץ והני נשים הואיל ואיפן בקום אצול מיה דהויאילה מצות עפת שבושו לדומה בבכר תאוכל ווכרש נבני לית להי קאו משימום בין והשאנא דיותשבידי לאכלת מפני מופניין נמי לאבילת מצה דר לעזר דאמור שינור נשים חייבות באשלת שרעה משרמונה שבשו שאבל עליו חמץ וג עילוביו וחימא לימות עילובי משתבמין זמי שאוכלים מכב אופאין שמש בשני לא ממבית יבל ומנות בל בבל וטוב חומלים משתבמים ומבקור מתקיף ליה רבכת אבוה דרבהופים בים ובל שבח בקאיי שובבלים לא מיבר נאבלן וחבנוא כי כל אבל חלב מין הבהמה אש ין ממיקד לשחין לי אוובה המימים מרחניין ליקוב חלב בעלי מומין מעין ובל בל חלבי חולין כי עיץ ונל ביבל: והמובא דוחי באובליץ וקא מרבי בובליץ: חתב דליבא אובלי

לפרג) פ

בטן נכניל. דנית שלניבעי יקול, שלפוני יקול, שלפוני

Ligitury Steway שביר וחדר בישים בנוחתבא שווי של וכן שירו ויון כי או מולו מושום בין על צי כל שרומן מעין הל ש של און שמעת ליה דריש שלוקא איים שבלקשיות אמיל אמת אוב יותנק כלאיפורין שבתנורה אין התר מעצורף לשפור חוץ מאפורונירך שהכי אמרח תושם בשפח ובל משרת משרי אמאף שארבל תקביי כין במאן כבי אינגר דידיש כל: או הכי חמץ בניות אוי זאץ הבי בפי" לאפוקי מדאביי דאמיש הקשוה בפחות מבזית קאמשמע לן דיחין הקפרה לכחול שלה יתיב על דייכלי יקאות לה להוא שמעתם אשלים אביי כל איפורין שבתורידאין התר מצטרף לאשור והתנן מקבה שלתרופיה והשום והשמן שלחולין ונגע טבוליום במקצתן בשלאת בוכן מאספמה שיקד מקבק בוא ושום ושבין בשיל לגבי מקבה וביון דמקבה דתרומה היא בתדומה קא בגע" במקפה שלחוליץ והשופ והשמש שלתרומה ונגע שבוליים במקצתן לא בפלצא מקום מגען: מקום מגעו אמחי בפלואמ דכא בר בר חנה הואיל וזר לוקת עליו בבזית מאי לאודהתר מצטרן. לאישובי לא משום דאיכא בזית בכדי אפילת פרם: וכזית בכדי אכילת פרם איתה דאוריתה אלי לית אין או הבי אמאי פליני מבנן עלית דל ליעוד בכותן הבבליו ואילא מאי התכי מצעק לאיפור סוף שוף אמאי פליג כבכן עליה ול איעזר בשתח בפלי הונח לבותח בצל דלות ביה בזות בבדי בבדי אַבערת פרס או דיקא אביל ליה בעים ה בטלה יעתו אעל בלאדם או דיןא שפיר ואביל ליה לידב בית בזית מאומה בבדי אבילת ברפי אותיביה שוני קדיות חות שבוצין ואחת שלתכומד ולפנהן שתי מינובותאחת שלחופין וחתת שלתרומה ונפלו לו לתוך לו מותרי בשאנ חומר מוליץ לתוך חולים נפלו ותרומה לתוך תרומה נפלף ואו אמרת בזית בבדי אשלת פרץ דאוריתם אמאי אמריבן שאנ אומאמילו הנח לתרומת תבלין דמרכבגן: אותביה שת קובות אחות שלחובין ואחת שלתכומה נלפעהן שתי פאין אחת שלחוקין ואחת שלתכומה ונפלו אי לתוך אנמנתבין שאבי אופ אולין לתוך מולין נפלו ותרומה לתוך תרומה נפלו : ואו אמרת ביות בכדי אבילת בכס דאוריתא אמאי אמרינן שאנ אומ אמלו מבח במדי עפיקינן בתנומה ביני אבילת בכס דאוריתא אמאי אמרינן שאנ אומ אמלו מבח במדוע בתנומה ביני או הבר דבנן: ומאי בלפשרת להבי חוא דאתא ההוא מיבעי לי לבדתבא משרת ליתן טעם כשקד שאם שוא עשב במים נישבהן מעם "קאייבומבאן אופה דן לבל חתורה בולה ומה מאיל שאין אייפורו איָפור עולם ואין איפור הפינד ניש בתר לאיפופן עשה בן צעש בעיק לליים שאיפורו איפור עולם שיפור איפור בשות ואין תתר לאי פורן אינו דין שעשה בו טעם בעיקל הוא הדיין לעולה בשועם אמל האפע לבען היא ול יוחנן דאמ כל עקיבה היא יבי שקיבה אוֹבי עקיבה השתעותון דבון ל עקיבה אומאלי שדה בתו ביין ויש בו לצלף כזית מעור בימאי דכתות ווין דלמא מוין לחודיה ובו וצמא מיין לחודים מואי מימרא אנולדע כל ידי תערובת אאד עקיבה דבריתה דתנוח ל עקיבה אומניד ששפק בתובין מובניוש בוכית מכת ומיין חייב ול עקיבה שעם בעיקר אנה ליה יליף מבשר בחלב בשר בחלב לאן שעמא בעלמא הוא נאם יר הכינמי לא שנת: ' ולצבנן בשר בחלב אידוש הוא מאי חידושיה או שמא דהאי

ייני בייני בייני בייני בייני בייני בייני בייני בייני

والمالمية

Richard and an interior to the season of the season of the גנים שלוומרו בעלפורו ואו הבון נשילון שמון ומבנן צישלי בים נמי אם ביו ההו בל הכונים טעם לפנה מותר דמאדיכן מתבלה והפא אפיר ור עקיבה שון דאה ל חייה בליה דרב הונח בא אונפג מוכב לא קדכה בתיומה הולבף לאו גותן כעם לבגם הוא ורבכן קדרה בתיומה נמי אלפטה דלא פנמא פורתה אף ליה כב אחו בדיה דרב אויה לרב אשי מדרבנן שמע לר עקיבה לאו אמדי רבגן משרת לתן טעם בעיקר מכחואתה דן לבל אימרין שבתורה לד עקיבה נמי משרת למתוד מישוקף לאים כן ומכהן אתה דן לכל התורה מלה אמ ליה משום דתוה נויר וחטאת שני כתובין הבאין כאחד ובלשע כתובין הבחין כאחדאין מלמדין נויר הח דאמרן חטאת מחי איתי דתטה בלאשר יגעבב שרה יקדש יבולאניב שלא בלעתל בנשרה עד שיבלע להיות במוה אם בשולה היא יבשל זאם בשרה היא יאבל בחמור שבה: וובנן מעטרך עלישי ול עקיבה מידני עריבי בשלמה בתב לחם בחטחת לח מינה רתלין מקדשים לאגמרינן את נבתוב נחממ בטיר ינית חשרות נגמד משה דתח בל התוכה בולה גמר איפורין דידיה מנזיר לא התכ רבנן חשת מצים ה לאימור וואלין מקדשים לא גמריבן ומשרת לידנן טעם ובחןאותי למד לכל התולה כולה ול עקיבה תריהו להתר מצטרף לאישול והוו להו שני בתובין הבאין באחד וכלשני פנובץ הבחיץ באחדיאין מלמדין אמ להורבאשי לרב פהנה שא בלאשר יעשה מגבן היין מחר וע זג לא יאבל לימד עלאיפור נזיר שמצטרפין זה עם זה לל עקיבה איפור והתר מצטרף איםור ואפור אל ציה אפור התרבבת אחת איפור ואיפור אפי בזה אחר זה׳ בצקשבם דקי עפיבה אם יש כזית במקום אחד חייב לבער ואם לאובעל במיעובו זכן לענן הטומאה אם הקתיד עליו חוצץ ואם לוצה בקיומו הכי חוא בעריבה בעם החכש אםיש בולנה בו שהחמן א הריזה אפור במ אמרב יהודה אמ שמוף לקשנו את במקום שהין משין לחוק אבל במקום מעשוי לחזק אין חייב לבער מכלל דבחות מכזית אפלו במקום שחן עשור לחזק אין חייב לבער ואיצא דמתע לה אסופה ואם לאובשל במי עושו ואם מב יהודה המר שמוא לאשנו אח במקום שעשוי בלחזק חבל במקום שאין עשוי לחזק חייב לבער מכלל דכוית אנילו במקום העשר להזק חייב לבער: תמא כלישנא קמא ותפא בלישנא בתרא תנא בלשנא קמא בקדוקי עלבי באוקם שעשף לחוק אינוחוצץ וחצו עובר ובמקום שאיבו עשוי לחזק מוצץ ועובר ביה בבןית אבל בפחות מבנית אפילן במקום שאין עשוי לאוק אינו הוצץ וחיבן עובר " תנא כלישני בתרא בינק שבסרקי ערבה במיקום שעשר ליחוץ אינו עובר ותינו "ל במקום שאיבו לבשי לחזק חוצץ ועובר ביא במחות מבות אבל בדים חבלו באקום שעשוי לחזק אוע חוצץ ועוברי קשיאן אמדרי אש דב חומי למי קילוא מן קשי הפלינתו: דב יוסף אמצ תנוזיי שחלת מעלמא תנוזיי חשוייתנו בת שבוצשה חייב לבעד מתנ ש דארה לשחקה ונחמע בה במה עופס אחדות לשמעון בן שעזר אום ביא במפוימת לאבילה אבל בפתשיול שיחדה לישיבה שבולה מרקחת ל שמעון בן אמור ביפת שחר שיחדה לישיבה בעלה מכלל דתנא קמה

או אייני אין אייני היא האיי במקום לישה אשר ולא תפוא שלא במקום לישו בבה אחפונו את עיב מהוא דינימו זמנון דא שיף לישא ומאשיי חתם קא משמעלן י אמ דוב נחמן אמר שמעון בן לעוד אינ והאמ רביצחק בר אשיאן אמרב אם מה בער צשיש בשלה ישו אץ לאשח לה מן דמתע החלה מתע הח" איבח דאמרי אמ רב נחמן אמ רב אין הלצה בל שמעון בן אנור אמרבר צחק בר אשיאן אמרבאם טח בבה בשיש בשלה י אמרב כחמן אמשמול שב חצדי אימים נחום שלבעק ביניהם כוחין כלשאו ינטל החום מעלין עמו חייב לבער חם לאו אין חייב לבער אה עולא לא אמרן אא בערבר אבל בבית מיב לבער באר בענא זמען דבנים לה"^{סלב} אהדדים אמ רבא בעו במערבא בית ועליה מהוא ביתן ואפסדרה מהן שני בתים זה לפנים מזה תנו דבנן בת שעבשה ונפסלה מלאבול אדם והכלב יכול לאכלה משמאה "מאת אוכנין בלביצה ונשרבת עם השומחה בפסח משום ל נתן חמרו חין מפומחה במחן חולחהד דתנן בלל חמדו בעתרותבל תמיוחד לאובלחדם שמא עד שיפשל מלאבול במהן דלא ברבי

מתן מייב לבער חמ ל בתן בדים שלח של למבן עורות אבל נתן לתוכן עורות אם לער קודם שלשה מים חייב לבער קודם שלשה ימים חין חייב לבער חמ ל בתן בדים שלאה ימים אין חייב לבער אמ רצה הלפה כל בתן אפילו יום אחד ואפילו שעה אחת: וכן לעבן שומאהאם מקביד עליי חוצץ אם רועה בקיומו חרי חוא בעריבה מידמי התם בשעורא תליא מלתא הבא בקמדה תליא מלחם אמ רביהודה אימא ולעען שומאה אינו כן אמליה אביי והאובן לעען שומחה קתכ לא אמאבי וכן לעירוף שומאה בפשח ובשאר ימות השנה איבא פלוגתא והיל דחמי מון דאיכא פחול מכביצה אוכלין נגעו בהחי בצק בפסח דאיפורו חשיב מצמקי בשחר

ימות השנה דבקפידה תליא מלתא אם מקפיד עליו אין ואם רוצה בקיומן הכי הוא בעכיבה" מתקף פיר נבא מידי מצטרף קתנ הגצץ קתנ לא אמ כבא וכן בצנן להעלות טהרה לעריבה היפידמי בגון דנקע שרץ נהאי בעק בפלח דאיפורן חשיב חאיץ ולא נחתא ליה שומחה לשאר ימות השנה דבקבידה אל הח תלית אם מקפיד עלין חוצץ ואם רוצה בקיומן הריהוא כערבה:

מתקיף ליה דב מוא מקתע ובן לעם) עוזכה לענין בוומאה קותני אא אמ כב פנהובן לחכיד שמחה לעובה חיבי דאני בגון דאי שישוב וקא באעי לאטבולה בנפח דאימורו חשוב חחיץ ולא פלקח לה שבים בשאר יאות השפה הבקצידא מלתה אם מקציד עליו חוצץ ואם רוצה בען החדש אם יש בווצא בו שהחמיץ אמור אין שם מק בינצא בו מהוא או באבחו אמ ריש לקיש בדי שיחלף אדם ממגדל נובא לטבריה מיכל ונימח מיל חא חא משופון לן שיעור מיל בי בו ממביל שניא לעבריאי ואמראבהו אמ ריש לקיש לגבל ולתפלה ולנבוי לתודים ארבעת מילין׳ אמר רבנחמן בריצחק אכוי אמרה וארבעה אמ פה וחדה מציחו עבות דתנק וכולן שעיבדן או שהלך בהן כדי עבדה טחורין חוץ מעובי האדם ובמה כדי עבדה ארבעת מילין' אמלי ופי בר חנונד לא שנו לא לבנו אבל לאחרין מידין על שיגיע למוות מבל מסים ברמון מילן מים לפכן ימתן עד שיגיע למים יוגבל שימם בטרדה.

ביצר שתרים וחומו בחומואין ביום שוב ביי בקר אושו בקדא כה עד שתאני מן בתורה בל תביים לצונן אמ ליהושע לאזה חשי גמור שמוזחרין במיובבל יראה ובבל ימיצא אא מפרשות ופנחתה עד העוב ואם החמיצה החמיצה צמא בטובת הנאה בליגי דה 22 לישדר שובת הנאה מיכנוץ ול יהושע סבר טונת הנאה היעד ממון דבולי עלמא שובת הנאה חינה ממון שבא בתראל בלצי דר שיעזר פבר אמריכן הואיל דאו בעי מיתשלעלית ממונית הוא ונפקא לחול 🕯 ול יהושע סבר לא אמבינן הודיל : איתמר האופד מיום טוב לחול רב הסדה אמלוקה רבה אמלוקה "ביה בש בשב האאמ לוקה לא אמכיבן הואיב ואו מיקלעי ליה או כחיץ חזי ליה השתה נמי מזי ליה נדבא אמכי איכנ לו קד אמריץ מו איל אמי ליה רבה לרב הפרא לרידך דאמלת לא אמרינן הואיל היבי אופן מיום טוב לשבת אמר ליה משום עירוב תבשילין ומשום עירוב תבשילין שרינן אפורא דאוריותא אמר לית מדאוריתון ערכי שלת נעשין בעם טוב ורבנן הוא הקורובה שמא יאבו מיום טוב לחול ביון דאיבאי עימוב חבשילין אית להן הבילא : "מותיביה בחמה משובנת צא ישחום לא כדי שיאבל הימנה בזית. על מבעוד יום כדי שיחבלנאנה דלח קאבאער למיבלבשלמה לדידי דאמינא אמקיבן הוחיל ואיבעי למיכל ליצי אפיל לשום הפי שחיט אא לדידף דאמרת לא אמרינן הואיל היבי שחים אמלה משום הבפד ממובו ומשום הכפד ממובן שרינן איפורא דאוריתא אמ ליה הבי קאמינא לך משום הנפד ממוני גומר בלבו לאמול באות ואיאפשר לביית בלא שמיטהי אותיביה לחש הפנים נאבל לתשעה לעשרה לאחדי עשיר לא מחורם ולא יתר בדרבי לתשעה ביצד נאפת בערב שבתנאכל לשבת לתשעה חליום שוב להיות בעוד שבת נקבל לשבת לעשרה שני ימים מובים שלחוש השנה נחבל לשבת לאחד לפי שאינו ישיר דותה לַא אתנוש השבת ולא אתנוש פווב ואי אמרת צרבי שבת נעשין ביום טוב אמאי לא דחי יום טוב חמר לו שבת קחבת התרו שבת נחוקה לא התירו רבן שמעון בן גמבי אומ משום שמעון בן הפני יוחד חתום ואינו דוחה אתיום בום בהא פליגי מר פבר שבת קרובה ענידו שבת רתוקה לא התנידו ומר סבר שבת רחוקל כמי התירו . מותוב רצ מרי שתי הלקם אין נאבלות לא בחנת משנים ולא יתר על שלשה ביצד עלתיום טוב נאבלות ליום שוב לשנים חל יום ביות להיום שבת נאבלות ליום טוב לשלווה לפי שחונן דותה לא את השבת ולא אתיום טוב ואן אמדת עדם שבת נעשין ביום טוב השתח דשבת ביום טוב שיי דיום ביום ביום ביוב מי בעיא שאני חופ ביאת פלא לפם ולא לנבות רבן שמעוק בן גמלוץ אוני משופר שמעוק בן הפגן דווה אתנים בות ווייבו אותב אתיום צום לבר לה באבה שאול דיאם אמקרא לכם ולא רצוים לכש ולא לבלבים הוא דיאתא אבל לבנה שדי קל והו ומה במפום שביכתר פתומה כינת ניבך פתוחה מקום שפרתר פתוחה אינו שביכת כינוחה: שביכת בע ברוחה: שלח ליה רב חפרה לכבה ביד בב אתא בר חופה אני אמורים והאים והאים של באורש תלם אחד וחייב עלין שמונה לאיץ החורש בשול שחשורי ובמו קדשיץ וכלודם בכנם שבישה ניום טוב כהן ונזיר' אבית העומות" ואי אמריכן השיל אחרישה לא עחיב הוחיל וחדי לבפר את הרם אמ רב פפחבד שמוא באבלם מקורו לות' והא נאויות לפתוםן בתשם ביום עוב מישרי לכתשן בלאחריד אאבצונמא דעונכא ברזריעה הוא צונמא מלמעלה וענד תוחה מלמפה ותיפוק לי משפענד

ם שהינו נחבל בחותה שבית אה בשבית

וכן מוקר: ובוצר

ים וחלוח

طسوا بعص

28**20 2**965365

loo Benk

אריבית אוני בר זכיעל חוא במתונא אריבית אבי חובש בר הנשה בחלב ביום בו שום לוקה חניש לוקה משום מששם איד ליקה משום או לוקה משום או לוקה משום אוכל בשרבחלב ולוקא אלשום מבשלבשרבחלב ולוקה משום הצערה ' ואו אמרת אמריין הואים אהבענה לה ניחיים ההאחעי לערכית אני ליה אפיק הבעלה ועיל גדד הנשת שלעלה: והומני בי היים לוקה משום שתים על חבילתן ושלש עלבשולו ואם איתה שלט על אכילתן מיבעי לה שא תניק הבערה ועיילעצי מוקצה" ומוקצה אוריתא הוא אמ ליהאין ואזהרתה מהכא והה ביובר מששי והבינו אותאשיביאו ולא תעשה כל מילאכד אמ לה והא את הוא דאמרה בעיי מיניה מתבלאי ואמרי לה מכב חסדא הביח שה מאפר ושחפן תמידבים ביוב מהווקמ לי שה ולא הבבור אתולא היעשר בין הצאן ולא פולגם' מן המאתים מימותר שת מצוות שולמידן בבור מבאן לעכלת בביל במחתום במחתום ממשקה שרל מן במותר לישרל: מכחן חמחין מביהין נפכים מן הטבל יכול לא יביה מן המוקדה אמרת מה שבל מיוחד שאיפור גובו גרם לן יצא מנקצה שאין אי פור גופ: גרם בלף שא אישור דבר אחר גרם כלי ואו אמרת מוקצה דאוריתא מה לי איפורגופן ומה לי אסור דב ר אחר ועוד הח את דאמרתאים חלום מלאכות ליושטוב שא חמים הבערה ועילעי אשרה ואזהמים מתבאולה ידבאבידן מחומל מן החדם אמליה רב אחא בריה לרבא לרב אשי ונילקינמי משום ולא תביא תונבר אל ביתוך שא אפיק הבערה ועייל עצי הקדש ואזהרתה מהכא ואשיריה משרפור באש לאתעש ליבי אולי ואמרמיברחמא והא דרב חסדא ורבא מתלוחת ל שיור וליהושע שבר אמדינן הנחיל ול יהושע סבר לא אמריגן הואיל אמרות קמית ל ירמיה ול זורא ל ירמית אבלה ונ זונה לא קבלה האמליה לי ירמיב לל זורא מלתא דהוה קשוא בי מדרשא במאר פבליל. ל ליעזר ולי הלשע ולא איתמר שעמה השתא איתמר שעמה לא ניקבלה: מתקיף ליה כב פפא ידלמא לא מיא עד באן לא אמ ל שעוקי התפ של דבערנת דקא מפיק כל אדא וחדא בערבא דאכי לה מזים לדיריה אבל לכת צלתונהים הוא דמון לדידיה לחמזו לח חמכינן הואים שישאברה דָרָב אִידי ודלמא לָא הָיא עד כאַן לא אַמי די הושע התפי און משופן דאיבא חדא דעא הזיה לית לריליה ולא לאראים אבל הבי דיאזי לאוראים הבי כמי דאמרינק הואיל אמנוה קמי ל ילמיה פל ציבוה ל יכמיה קבלה ול זוכה לת קבלה י אמ ליהל ירמיה לל זוכה מילתה רהות קשיח בי מדרשה האי במד שני פליצי במאי ל איעזר ול יהושע ולא איתמר טעמה השתא אמר בי נבלא פבק טעמה ולא משבלה אמ ליה היש אקבלה : דתניא אמ ליה ל יהושע לדברוך הרישבר בים ביח תעשה כל מלאבה ואשתוק ואם איתנה נימא ליה שעמון דחי משום הוחיל אמליה ולשענים דתנים חמלו לי לישור לדבריך הרי הוא עובר בבל יראה ובלימצא ואשתוק : הכינמי דקבלה הא קא מהדר לית במתעתן לא זה הנא חמץ שמוז חרין עלין בבלינחה וצל ימעה אא אהדר ליה במתעתון חדים נמי דלמם מהדר במכילתים אחרידני: - תניח ליאני כל ליעור וכבי יינחק אומ הלפה כבן בתירה והלכה כל דקימא לן הלבה כל מחברני ובמה שיעוד עיקה ישמשלביל יוחכן בן ברוקה אומ בחבין קבים ובשעורים שלשתקבין ל נתן אומ משום ל שיעזר חלוף הדברים והתניאל ישמעאבריותנן בן ברוקה חומ חטין שלשת קבים וגשעוריץ

بار د ما د د ما د د

ייין אייין אייני אייני אייין איי איבון ביים ומקקבו מלובחם שני על האי שישונה קאייו זוומ כב מות שובים יידן נהגן יאפין שביום שוא אמר ליה אביי לממנים חומרא באתי לידי קולא הוח דקא מפקשא ליה מחלה אוני ליהן עברן בל אינור דתנות הרודה ונונן בשל אשל מערתן לחלה אמר לב יהודה אמ שמוא חלפת בל איעזרי אפר ליה והא איתמר עלה אמ לי ומושעבן לף לא שבו אה בברות שלבבל שמשבות אובזואבל בעבין לא אמליה הא איתמר עלה אמיר אנונה ואפול בעבין בעי לי ירמית שבליך שאין לה ליזבנד מחן תוף בליבון והא ליבא או דלמא אויר בליגנן תיקוי תניא ל איעזר השל מזלנ יל יהושעאומ תנוד מצרבן נקבן שמעון בן גמליל אומ בברות הנושבות זו אתזו מצלר בות: מתעורן ין ואבמ אומ שלוש נשים עשיקות בבעק אחת לשה ואחת עורבת ואחת אותה: תכנ לבב לשה מקשפת וחברית לשה תותנה מקטפתחופה וחברתה מקטפתתוחנה אפה לשה וחברונה אוכר תחוצה וחנזרות חלילה ושלומן שעמיקות בבצק אינו בא לידי חמוץ ב שקיבה אומ לא בל הנשים ולא בל העצים ולא של התמורים שניץ זה הבלל תפוח תנא אמל עקיבת ועוע לפב ובן גמלים ילמינו נבינו בנשים זריזותאו בנשים שאינן זריזות בעעים יבשים אובעעים שאינן יבשין בתנור חם אובתער עונן אמ לי אין לך אא מהן שמנו חבמים תפוח ותלבוש בעונן : והאובלו בטורי פרוק ישרף והאובלו חייב בכת: ואיזה הוא שיאור בקדע הגבים ופידוק לענב פדקיר זה בות דברי לי יהודה : ואפל אומ זה וזה האובל חייב ברת ואיזה חנו שיאור כל שחבקיםו תני דבון אוה הוא שיאור כל שהכשים בטו כאדם בעו כאדם שעלותו שעמדון שערותנו ופידוק בקרע חגבים דבריל מאיר וחצמ אומיזה וזה האוכלובשור זאיזה הוא שיאור כקרע חגעש ופידוק שנתערבו סדקיו אה בזה וזה מאושלו היש ברת: והא אכן תכן שיאור יש דף והחובלו בנציר דברי ל יהודה אמלול מאיר זה וזה שאושל אייב ברתב אמל מבא מחי בועמיה דל מאיראמ לך אין לך כל פדק ופדק מלמעלה שתיין לושמח פדקין מלמעה תניאל נתן אוניאין לף בלפרק וצוק מלמשלה שאין כל שמה בדיקין במשבוה בורניונין ארבעה עשר שחל להיות בשבת מבערין את מכל מושב משבת דברי שוויף שובה יי אעאאַבילעזרי יי אומ בזמנן ל לעזרב ל צרוק אומ תרומה למני שבב וחתי בממון במ ביל צדונק בעם אחת שבת אבר ביבנה וחלאושפה פשר להיתבשובת ובתקום ביחונה שלבים נבן גמלא ואל עמדו לבעבם הגעה שעת הציבות שבר אוראבא ובישוני שנהחתץ: מתנהנים התכן לשחוט את שמון לשול או שווים לפשרו מים שווים שיש לו המקבותוך ליתו אם יבול להחד ושער ולחזור למצותו החומו שם שו שוול בל בית בל ביל ביל ביל ביל ביל ביל ביל ביל מן הצים ושל הדר וכן היליקה ומן השוום בשות צלבן ולוצות שביותו הרשות שווך מיד:

MARK TOP I HOUSE THE SECOND STATE OF THE SECON

בפעודה שפרי ז אבל משמחר ריושועה דברי הבל מצוה אפי בנות הא והאל יהודה לא קשייובן בשעודה לאשונה בן בשעודה תניא אמילי הודה אנילא שמעתי אא פעודה אירושי לבלבד אמ לול יוםי אם שמעת "ב אימושין וסבליגות תנוח אמיל שמעון בן לעזר בלפעודה שאינה לשום מצוח אין תלמיד אבה לשתי ליהצות ממנה בגון מאי אמל יואק בת מהן לישרא ובת תלמיד חבמים לעם ארץ דאמ לשתי ליהנות ממנה בגון מחי חמר יות מאי היא חמר ברבת בה ובת כהן בי תהיה אמנהי אינגרושה אינזר עחין לה : במתניתה תחמו אולובלתו אומביאתו לידי עניות איע וחא אמהי מחנן הרוצה שיתעשר ידבק בורעו שלאהרן כל שכן תורה ובהונה מעשרתו לא קשיא הא ללאיף. חבמים הח בעם ארץ: די ירמיה נשיב בהינתא איחלש אמ לא ניחו ליה לאחרן דאידבין בורעיה מבהלי ליה חתניו בותי אתסי : רבאדי בראבון נסיב בהינתא הוו ליה תכי בנו פמיש רב ששאבריה שרב אודי ורב יהושע בריה דרבאידי אמ לל פנח או לא נקיע בהינתא לא אינעתר אמר כב בהנא או לא במיב בהינתא לא גלאי אמכו ליה למקום תורה גלת אמ להו לא בלאי ברגלן אינאשי : אמרביצחק בל הנהנק מסעודת הרשות לפוף גולה שנ וחובלים בדים מצחן ועגלים מתוך-מרבק וכה בתריה לכן עתה יגלו בראש גולים: תנו רבנן תלמיד חבמ המרבה טעודתו בבלמקום לפוף מחדיב את ביתו ומאלמן את אשתו ומיתים את גוזלין ומשפח את תלמודו כי ממנן ומחלקות רבות עליו ומחלל שם שמים ושם חביו נשם דבו וגורם שם דע לבנו ולבן בנו עד בל הדורות מא קרוליה אמאצייבר מחים תכורי רבא אמבר מרקיד בי בלביב בצמאות בר מלחך בינקי רב שמעיה אמבר מך רבעי ב תנו בבנן לעולם ימבור בי אתנישיש לו וישא בת תלמיד חדמים שחם ימותאו גולה בעו תלמידי חבמים ואלישן בל שאם ימות או גולה בעי עמי הארץ י תכו רבנן לעולם ימבור אדם בי שול בשא בתתלמיד הכמים וישיא בת תלמיד הכמים וישיא בת למובי הגמן בעובי הגמן הברנואה והתקבל ואל ישיא בתו לעם האדץ משובל לענמי אומן בענבי המנה דבר בעור ואיבו מואקבל . הפרדבען לעולם ימבור אדם כל מם שיש ל נישוובת תלמיד חבמים וחם לא מצו בת תלמד חבמים ישא בת גדולי הדור ואם לא שני בת גדולי הדור ושא בת רחשי בנפיותואם לא מציו ישא בת גבאי צדיי ואם לא מעץ ישו בון בלשדי תנם שות ואם לא מצא ישחרר שבחתו וישאנה ואלישא בת עם תאדץ מפע שחקשקץ ובנונים של שיים בנותיהן הוא אוני אדור שובבעם בל בחמה: תצוח די אומ שהואות ביותר ביות שווים של זות הערת הבהמה והעוף וצי מה ינכן תורה אדל מימות יועני אום לשווים בלה שמו שווים בחוד לא בול בשר וכל מי שאינו עומן בתורי איפורי לאחול שושי שוני לשות עשמחדץ מיחום מותרו מיום מבטרים שחל להיות בשבת ואו לו מלפריים שומות לשות את להן זות מעון בוכה וזה איתו מעון בלכה אמיר אמיר אמיר עם האוץ

אטור להתלות עמו בדרך של בי משחייך וארך שוף של חייו לא מם שלא עם שמודו ובמומלה

... I

שווי ביו ניתובר עים חשותה ל אויר אושב בל המשיח ביות בשוויבל בין בונתן לעיוות למבארי מבה דורם ואובל ואיק לובושת פכם אף עם הארץ מכה ובועל ואין לו בושת פכם: תניא ל לעור בן יעקבאום למלא צרישואבו לחם למשחומתן הייבו הורצין אותן: תביא רבי מייא אוני בל העופק בתורה בפני עם הארץ בדיו בועל ארופתו צבית חמיין בפנין שב תורה צוה גרולה שנאה ששואין עמי לבו מש של קה יע אל צהא קורא מורשה לא מאור פה יתנו רצכן הארץ את תלמידי חבני משנאה ששבאין אומות העולם אתישרא ונשותיהן יתרמהן תנים תנו כבנן ששה דברים נאמרו בעמר הארץ אין מופרין להן חדין שנא ופולש יתר מוכולם: ואין מקבלין מהן עדותואיןמגלין להן את הפוד ואין ממנין מהן אבטורבום ליתומים ואין ממבן אתן על קופה שלבדקה וחין מתלוין עמהן בדידף נישאומאף אין מבריזין על אבידיתן ותנה קמא זמען דלמא הני ליה ברא מעליא ואממר יבין רשע נילבש עדיק: ולן מי שיצח מירושלם ונוכר שיש בידו בשר הקודש אם עבר הצובים "רם במקומן ואם לאו חולר ושורפו לבע הביכה מעצי המערבה ועד במה הן חוזרין ל מאיר אומ זה 2 מה כביינה ל יהודה דאף זה וזה כזית והבמ אומ בשל הקידש כזית וחמץ בביצה למימרא מאידל מאיד פבר נביצה חשיב ול יהודה סבר ביותחשיב ולמנהי עד במה מזמעץ עד בזית ול יחודה אולעד בביצה אמל יוחכן מוחלבת השטהאמאביי לעולם לא תיפוך הכל בקראיי בליגן והבת בקברא פליגי׳ הבא בקראיי בליגי דל מאיר שבר ואכלת זו אכילה ושבעתזו שתיה אכלה בכדות ל יהודה פבר ואכלת ומבשת הא רחמ איזו היא אפולה שיש בה שביעוד הני אומי לביצה: הכא בסברא פליצי דל מאיר פבל תזרתו כי טומאתן מה שומאתיבכביצה אף חזרתו בבציעה נמי ול יהודה סבר חזרתן בי ביעורן מה ביעורו בבזית אף חזרתן נמי בבזית תנא ל נתן אומ ל יחוד הן בתוכה אומן זה וזה בשתי בצים ולא חודו לו : זהיה ביום יחות לא יהיה אוכן וקבות וקבאון לאוי יקבות וקבאון אמ ל לעזר זה מול בדישור בשולם הזה קבני הוא לעולם הבאי וכיש לקוש או גבעים ואחלות שיקרות בעולם הוא קבויות חן לעולם חבא יוחקאומ לובע אדם שיקרין בעולם מזה קשיין וה לעולשובאי מהאדיום בכיה דל יועשע שי שבים וחיים של במים של בן לני אנגיד בי הדר אותו אני ליה אבוה אי היוב שבים שליה הכקד ויותם ביותם למעל מיוני למעלה אק הים חדותיכן ביחיבי דאיתכן במו שום ושמעוב שבו אשרי מי שבא לבאן ותלמודו צידן ושמעת שאומרין חשות מלמונ אין מל פשת ישבו או נישא ל עקיבה וחב כין בלא הכי נאי את היות לודי דחחים שת בינים שבא דונה ירצ מן קשלהאמרו מן עביד בי היו שבינים ישרש בזכיו אבול שושבים לביקשבין אול מאו מרי אור דהוו בלודים כי לחו אנן קבולם אמרי מוטב ניקביול אל בליו שקטלו בולהן ישרא בל יומש המו והיה ביום החוץ יהיה על מצלות חפוף קדש ליני מאי מצלות הפוק אמ

שתולין
דף ומיצל יחיה קרי או היינות למאן דחמ של שלה משוחים ישראל אחיה קרי מייצל יחיה קרי ממון או למאן דחמ של שלה משוחל וחיה השילת בצית שבות למאן דחמ של שלה משוחים לכני שהמול המול השלה בני מותיי בדרים ומוצות משלמון להגך תמונ היכו דבית ולא יהיה בנעני שד בצית יצי צבאות לא למן האמ בזה מאי ולא יהיה בנעני שד בצית יצי צבאות לא למן האמ בזה מאר ולא יהיה בנעני שרידאמי אוני און בל עוני יידא שם יהודה בת היש בעני אפשר בא אברה והואיר אות "נירא שם יהודה בת היש לקיש בת גבל תגלן בדבתנו בנען בידי "צחק ויצחק את יעקב ואזיל יהידה ינסיב מניהו אשל פוחליה שריש בעני נכבדי ארץ:

נדים ים למדך עלכל הארץ ביום ההוא יהיה יבי אחד ושמו אחד אטו האידנא לאו אחד הוא אמדי חמאבר חנינה אמ ל אפי לא בעולם הזה אעולם הבא בעלם הזה על בשורות טיבות הוא אומר ביקוך הטוב והמטיב: ועל בשורות רעות הוא אומ בקוך דיין אמת לעולם הבא כולו הטוב המטיב: ישמי אחד והאידנא לאו אחד הוא אפירב מאין בריצתק לא בעולם הזה העולם הבה העולם הזה בכתב ביודהי ונקרא בלא דלת לעולם הבא נכתב ביוד הי ונק ביוד הי לבא קבר למדר שה בפרקא אמ ליה ההוא קבא לעלם כתל אבונה דאמי בתוד שמי לעולם וכת וזה זברי לדר דר אמ הקבה למשה לא בשאנ נכתב אני נקרא וכתב אני ביוד הי ונק אני בלף דלת י

מדינמו עלד ואלו עוברין בנסחף.

ממום שנהגו לעשות מלא בה בעלבי פחחים עד חצות עושין מקום שנהגו שלא לעשותאין עושין ההולך ממקום שעושין למקום שאין שושין או ממקום שאין עושין למקום שעושין נותלן עליו חומרי מקום שיצאמים וחומרי מקום שהלך לשם ואל שנה אדם מבע המחלקות ביוצא המוליך בירות שביעית ממוקום שבלו למקום שלח כלו או ממקום שלא כלו למקום שבלו חיב לבער ל יתורה אומי צא והבא מא איליא דתני ערבי בסחים אפילו ערבי שבתות וערבי יאים 22 לובים נמי דתניא העושה אלאכה בערבי שבתות ובערצי ימים טובים מן המנחה ולמעלה אינו רואה שימן ברבה לשולם אמרי התם מן המנחה ולמעלה חוא דאשיר פמוך למנחוד שרי הבא מחצות אונמי התם פימן ברבה הוא דלא חזי שמוזע לא משמולן ליה הכא שוות נמי משמתונן ליה: אופה העושה אלאבה בעדבי שבתות ובעדבי ימים פובים מן המנחוד ולמעלה ובמוצאי שבחשת ובמוצאי ימים טובים ובכל מקום שיש נדנוד עבירה לאיתניי תענית עיבור אינו רואה שיירושים לעולם חנו רבנן יש וריז ונשבר יש זריז ומפשר יש שבל ונשקל יוששבל נשפשיי זרים ונשבר דעציד עלידתא בולה שבתף ולא עביף במעלי שבתא : זריז ומפשידישעביד שלשבין והאידעה נגי עציד שבלונשבר דלא עציד כליומא ולא עצידי האדעו שכל ומפצוד דבליומא לא עשוא והאיונה עבידי אמ נבא אנו נשיבר מחושה אנו ג דהאי דלה עצדן מלאפה בערב שבת משום דמפנקן הוא דהא בול יומא נמי לא בשרץ אפולן הפי שפלנושבר קדינח ביה בצא דימי בתגדול עד שמים מפדף ובתגדול משלבש מים מנק

בקצום שמוצוא מבתיבו לתוחם: שמר אשתו מתקורות דקא מתקר לש אחלי לחיים נמיאגל לתיא לומים במיאגל לתיא אבל מעצר עובדא ומ בניד אשתמתי קא משובה בה קרא דבות צדין עשתה ותמבור וחבור נתשה לבנעם: תנו רבנן המשתשת בקבם ובקנקבם אינו רואה סימן בקבה לעולם לעולם מאי שעמא ביון דנפיש בפידיתו שלשם גהו עינא תנורבגן תגרי סמשא ומגדל בהמרך דקה וח עני אילנים מובים ונותען עיניהן בחלקיפה אינן רואי שימון ברבה לעולם שעמח תניהי בהן אינישי תנו רבען ארבעה פרובוות חין בהן סימן ברכה שבר הכותבין שבר התרגמבן ומעות היתומים ומעות הבאות ממדינת הים בשלמא מעות הבאות מחינת הים כיון דאיתביד נהן עסא חד זמנה לא מקתיעא מלתיהו שבי מעות שלתומים ומי דלא ידען דנו לולישבר תרומען נמי משום במחזי באשן זקח שקיל אגרה השבתה ו אה שבר בותבים מחי בעמח דיומיד יהושעבן לני עשרים וחלבע תענות שבו אנשי כנסת הגדולה על בותבי ספרים תפלון ומזוזות שלא יעשירו שאם יתעשירו אין בותבין תנו כבנן בותבי סתרים תפלין וממוזות הן ומגריהן ותגרי תגריהן ובל העופין ובמלחבת שמים לאיתניי מובניי הבלת אינן בוחק שימן ברבה ואם עשיקין לשמה נואין בני בישן נהוג דלא הנו חוכי מער לעודן במעלה שבינה אתח בנהו לקמיה דב יוחנן אמרו ליה אבה הן נהוג אנן לא אפשר כן אמד להן כבר קמילו עלותי אבהתיבו ובת שמעבע מושראבון ואל תטוש תורת אמיך" בני בי מוצאיי נהוג לאפרושי שלתא מארוזא אמ רב יוסף וניבלה זר באנפיהו אותיביה אביי דברים המותרין ואחלין נהגו בהן אפור מי אתה רשאי להתירן בפנהם אמר לו ולאו האיתמר עלה אמר כב מפדא בצותאיי אמר לות בותאיי מאי טעמא משום דפרבי מלתח אינשי אחרים נמי עלם מלתא לאאל זב אשי הדבן או לובה אורן קאבל לא ליכלה זר באנפיהו דלמא חדנו לבעולה ומשתבחם תנחומלת מניהו וחו מבה דגן קמכלי ניבלה זר באנניהו דלמח מתי למפרושי מן החייב על הפטור ומן הפטור על החיב: אופה דברים המותלים שחדים מהו בהן הישור איאותו וישוי להועדן בפנחם אמי רב חסדין בבוצאיי וצפולי שלמח לא ומפעון מחייםן שע אחיים באחד שון רוחינון באחף בכבול ומעשה ביחודה והלל בכו שליכן אמלים שוחבן שכחן שחדר בפבול ולעזה עליהן מידעה ואמרו מישים לא ראיבובך ונשמט מל בפושלית אחישן ולא רעה ביחודת ובחלל בעו שלבן גמלים שישאו בקורדקיםין בשבת בבוכן בשוב שלבם מדינון וחלי ביחודת ובחלל בעו שלבן גמלים שישאו בקורדקיםין בשבת בבוכן בשוב שלבם מדינון וחלי מימיצו לא מדינו כך ושמעום מינגלהם תתנם לעבריהם ולש רצו לשום לאן משניין אתם : יות בון של פנ בל גוום בשבת ואין יושצין על מנפל גוים בשבו נפבת ומעשו בוצן שפינהן בן גמלים שישב על מק פלי גוים בשבת בעבו ולעזה עליו מדינה ואמרו מימיבו לא ראמויבן ונשמום וישב של גמי קרקע ולא דצה לומד לאם מותבין שמום אמרי בע מדינה נמי ביון דלא

ב אוני אוני בעדו שעדו

ورسور ماسر و مرسور ماسر و שפישום וצו המשלבת בשוע בשוע צבוב מל ההיו בשלמות משום בשל מים בשל מים בישות הרצים וצו המשלבת בשות בשות הרצים ו ברשות הרצים: "שנושות בוחינן באחד מאי שעמה דבעא עם אבו ואם היה דבו אתות ובעל אחותון בייהודה מיעל באחד מאי שעמה דבעא עם אבו ואם היה דבו ליה היה ובע לאחותון בייהודה מיעל באבין מפני לבוד אציון ופוא חדין דאפעו בעל אחותן מנורבן לא ילאוץ תלמיד עם דבו ואם היה דבר חען ביחזיים בפייה מעות הרצי בכבר חלב את להו להבל בבל המי לבה ברבר חען ביחזיים מפני מיעה מעות הרצי אמים מומלי מינים מינים בעל אחות ביה המומל לאונים מומלי מינים בעל החומה מינים לאורך נשיד אונבני מובבל לחבר ליהו לרבי מותנו עם אבין דעתו לחזורי מלי מיבבל בבל במל הבל מחבר אישר לבבל מומלי אמארך ישר לבבל מומלי מבל מבל מותנו להווה אונה לא תחבל מצור בהווה אונה ביא המומל מבו להווה ביא הבל מותר לא תחבל מנוחי. מכני אתה לא תחבל מנוחי. מכנים בכל הוו להווה בהווה להווה בהוה אמלה בהובר ברהונון לבריה בני אתה לא תחבל מנוחי.

פונפשיק בפט בין ש לתבפט תט באיתי את דבן יוחכן שמכל פאי הוא רבן יוחכן לכמוך עליו בין פבטו וליון שלות בפטור אותר לוא תאכל בין לפני בין שלות בפני ופליגת די דיה אתיידיה דאמר ולה שרשה חנה קח פי לי יונתן בן אינוד בעם אחת נבנסים אחד הי שמעון בד הי יוסיבן לקומה האנרד ינפיל פביחי בדוב ואבל ונפיל ונבן לי ואבר לי אתר בפני אבול ישלא בכנ אל תאבל אני באימנ את רבן שמעון בן יוחהי שאבלבדי בוא ל שמעון לסמוך עליו לאכולבין בפנו ובין שלא בפעוו: אתה בבט אבול שלה בסב אלתחכל ו מאי היה דל שמעק דתניאל שמעון אומ כל הקפחן "פינין מוץ מסביתי בכוב שחין ביוצה בהן בירקי השרה וחבמ אומ כל הספיחין אסוכין ותכוהו איבה דר עקיבה דתמה הן לא בזרעולה לחסף את תבוחותיכו אמד עקיבה ום מאחר שאיכן זור שין מהיבן אוספין אא מכחן לקביתין שא סורין: מר קבר גזריגן ספיחי ברוב אטו שאר פפיחין ומר שבר לא גזלינן: ביל מא שנא פכמין שיש עוצאבהן בירקי שרה דאפירין ומאן שער שניתין שאין ביוצא בהן בירקי שדה דשרו משום דבי אפילי ספוחין דשרחחות דאפירי לא גאקף ואסיפה משלה הות דהווא אסיפה מננה לאו אסיפה היא: וללי עקיבה פירות דשביעת דשרי הבית ולבהמתך ולחיה אט בא תה בלתבו לאכל כל זמן איה אוכלת בשרה האביל לבהמתך מן הבית כלת החיה מן השדה כלה לבהמתך מן הצית כי משחת לה חמ לך כי שני מדי דחיתה יל דיריה מששית ומסדי במיי בשביעית אכל קפחין דצורא דעלמא הוא דעני מששית ובארי בשביעית ההיח זליפת דשביעות היא ואפיד : החולף ממתום שעושין למקום שאין עושין בשלמון ממקום שעושין למקום שדין עושין משופאל ישנה חדם מצע המחלקות שמינן ביח תוב ולא תעצמי שא מממקום שאין עושין למקום שעושין משום אלישת חדם מבננ מילה שמנייגן ליה קום עביד משור חביי אגישה רבא אול אפופת נחש קקל אין בזו משום אלישבר אדם אפע המחלקות מאי אמלתמן יחזי לית לא קא עמד פצל משום יאסיר הוא לאיי מן יחדי לה דלא קא עביד שבר חאי דלית ליה עבידתא הוא כמא בשלט איכא בשוקאו אמרי ליה רב פנירא לרבא כגון אנא דידענת בקיבעם בירחא בישוב לא עבידנה במדבה מאי אמ ליה

שלי ליום ליים ליים ליים ליים אות היים ליים אות מון בנו יים אותר מון בנו יים אותר מון בנו אותר מון בנו אותר מון מים ליים מון מון מון מון מון אותר אותר מון בנו יים אותר מון בנו יים אותר מון בנו יים אותר מון מון אותר מון מון שוויי לו אי א במערבת משנד אלוויא ולא שנמבן אשמותי : איבא הימורי אריה כביוסף אניך לאי אצייונישמזניה מך שמחת דהא רב ושמח לאמרי הדניהן מניין על שני יפים טובים ללליות: אפרד ליה אנב מלי איבלש דעלמא אבלבי רב לא דבמערבת ממנו מנגדא דבר בי רב ולא מימנו אשימותיה ז ביוצא בל המוליך בירות שביעיתום ולית ליה ללי יהודה מותפץ עליו מומרי מקום שיצא משם וחומרי ליקום שהלך לשם אמיב ששא בכיה דרבאדי מלתא חוחרית קחמרי ודצי קתני המוד"ך בל דות שביעית ממקום שלה בכל למקום שלה כלן ושמע לו שכלן במקמו חייב לבערי לי יהודיה אומי צאן נהבא לדיאף אתה דלהיכא דאמשינהו היא לית בלו ילהו לפימרים דל יהולים לקולו והא מכל ל שלפשר לחוכלים אכרכש ל יהודים שא איבון ביניצא שיכנ חייב לבער לי הודל אמיצא והבא לףאף אתה ומשתה מיהא הא ליכאי אביי אמר לעולם לא תפורי דקתנ שו כימוקום שלה בכו למקום שכלו והחדירן למקומן חיבו חיבב לבער ב יהודב אומ צא והבא קד אף אתה והיכא דאמטינהן הא ליבא בא מנבקיף ליה כב אשי מידי גבא מיני קלשיבלון שא אמר לב השי בפלוגתח דהאני תנחי דתנן וכוצש שלשת בבשים בחבית אחת. בי ליעזף אומי אוכל לל הלחשון ליהושע אומאוכלעל האחרון רבן גמלול אומכל עכלה מינו מן השדה מבערו מו הבית והלבה כדברין וו והני קתני וכן הבובש שלשה כבשיין בחבית חחת ולף כלה אחד ביהן אינו חייב לבער כל יהושע ל ימורה אוֹמ צא מבא לך אף אולה ומאא מינא הח ליכח לרבו לרבו גמלי דאמ כל שכלה מינו מן השרה מבערו מן החבית: "רבינה אמר בהא הא איכליגו בה במתשתש אדא זימעא לא בפלוגתא דהאנ תנאיי דתנא אופלין בתמרים עד שי בלה האחדון שבעועל י רבן שמעון בן גמלים אומ אובלין על שלבין הלמון וחיק אוכלין על שלבין השייצין והכי קתע וכן בתמרים אינו חייב לבער עד שיכלו שלבין השיבין לבי יהודה אומ צאו והבא לך אף אתה ו ובין הביבון ליכאי תנן התפ שלש ארצות לביעור יהוליה ועבר שירדו והגליל שלוש שלוש ארצות לכל אחתוואחת ולציח חמרו שלש ארצות שיהוא אוכלין בכל אחתואחתעד שיכלה האחדון שבה ממוחב מלי אמי דחמא ציל חננה אמד ליוסי בר ל חשבה אמ קדר ולבהמתך ולח אש בא תוד כלתבר לאבל בל ומן שוריה אוכלת מן השרה האכיל לבהמתך מון הבית בלתה חיה מן השויה בלה לבה מוקד מן מבות הגפירי שהין חיוד שביה ודים בדולה על אפירות שבגליל ואיץ איח שבאליל גרילה עלצי לוהל שביהודים בחנוךצין שלות שיצחו מאקץ לחוצה לארץ מתבערין בכלמקום שהן לי שמעון בן שעוראומ וחזרן מיאהן יתבעלו משום של בארצף האי בארצף אא אפיקתיה לאין חיה שציחוף גדילה על פרותב הגלי לוואין חיה שלגליל גליילה על בי לותשבי הוחה אם כן בבתו ביחמים אונטי באדעץ מחי אשר באלצך שמעת מינה תכתי בידירג קבלא נכק גלבא דחללל בשביצית הוו צחדיה יצ בהנה וכב הלח בכים דרב איקאאמר להו מאי שמיע לכו מנוח יד אבאוא אלצה בר שמעון בן שעזק או לא או ליו דב כהני הכי אמ הכי אבהו אלכה כל שמעון בן שעוד אמליה דב העה בליה

! **XY**V

איים שונים שמעונה מיבומים שמונים ביותה בביתה היבי הובי הוביב אום רב יהודה הכי הבית פשום שו שניין מפבקח או ל יהופים אמידה או בצי אמנה ומעלי יצליי קובי שליה רב יוסף עמי בעעלושאל ומקלו יגיד לו בל במיקי ללו מוצר לן: לחילא קץ במשמו דם דשביעית והבי אבי הבי והבת לאפלה ולא להפפיד ובי תיבוא אנו צלב דנחית לפורא הכא לא נואת לשנים והחמ כב נחמן אה דבה בל אבוה הע מולול דערלה אמירי חוחיל ונעשו שומר לפרי אימות הני שומד לבלי בכופרא ומחרי ליה פרי באמרי רב נחמן דאמ כל יוםי דתנן ליוםי אומ במדל חבוד מפנ שהוח בריו שתקיף ליה דב שימי מנהוכדעה ומפליגי דבנץ עצה דל יופי בשאד אַיַלנות והתנן מאימוני היץ קולעין את האילן בשביעיתביתשמאי אומל כלהחילן משיוציה וציות הלב אום החרובין משיש לשלון הגפעם משיגלעו והזיתם משיני ען שחר כל החיבו לישיוציונים ווה כל הי חשי חווח בופר חוח גדוש חווח בול הוצין בול הלצין כלקא דעתין שאו שיעורו בפול הלצין כלך שמפכב ליה דחמ בנסר אין כמירר לא רבים וקתני ושאר בל החילן משיוצית לא לאילא בי קיץ שנישיחבי הנא דקץ התנו רבנון אוכלים בענבים עד שיבלו דבוות שנחבלוחם היו מחוחניור במהן אוכבין עליהן אוכלים בזתם פד שיכלל האחרין שבתקוע לאיעור בן יעקב אומער שיכלקי האחדהו שבנש הלב בדי שועה על ואינו מועה לא בראשו ולא בשקקן לובעאוכל ז בתאנם עד שיבלופגן ביתיב אמל יהודה לא הוזכרן פגיביתים שא לענין מעשר בלדף סגיבונים והניינ דשבעא אויבין בפועש די אוכלי ןבתמורים עד שיבלה האחרון שבעוער ובן שמעון בן גמליאל אומ אובלין עיר שלבין הכיפין והיין חובלין על שלבין השיצים " ורמינהי אובלין בעלבים עד הפפרץ ובזיתנן עד העצרת בגרוגרותעד הנוכה ובתמרים ער כורים ואמרב ביבי ל יוחגן מחליף בתמרים עד והנוכה ובגכוגרותעד בונים או בעית אימא אידי ואידי תד שיעורא הוא או בעית אומא הת קתע אָם היו מאותרות מהן אופלין עליהן : תעון דבן שמעון בן גמליל אומן פימן להם פיילין לעמקים דקלין פימן לנתלים קנים פימן לשבלה שחמה ואעב שאין יאות לדבר זכר לדבר ויתל שלמה את הכנף מרושלום שובעם ואת הארזים נתן בשקמים אשר בשכלה למוב : סיבין להכים ביילין שימן לעלמשים דקלין נפקא מרנה לברתנן אין מביחין בבורים לאמשבעת מיבין לאמתמרים שבהביים ולא מפרות שבעמקים פימן לנחלים קנים לנחל היתן פימן לשפלה שקמה למקד מקום שנהגו למכור בהמה דקה לבים מוכרין מקופינהבן שלא למבור אין מוברין לואלישנה אדם מענ המחלקות ובבל מקום אין מוכרין להם בהמה גקה עגלים ופייחים שלמים ושבורין ל יהודה מועל בשבורה בן פועלה מועיר בסום: מקום שנהגו לחבול עלי בלילי הפפח אובנין מקום שנהגו שלה לאבול אין אובלין מקום שנהגולהים את הנר בלש יוש הבפופים שיציקין מקום שנהגו שלא להדליק אין מדליקין ומדל קין לבים כנפיות וצבוע מדרשות ושמצואות האפלים ועלובי החולים : יהודדאא לבאפור לאדם שיאמר בשר זה לפקח מפני שנראה במקריש בהמתו ואושל קדשים בחרץ אמרב בפח לא אמדן לא בשר אבל חבר לא מאי חמי דפטחא דמנט דן לנקחומם או נמי

ું કુક્ષ્મનું <mark>દ</mark>ે જુન્

שלן שול ביין

אפשרן קולבי ייד טעם ארונים איי בין טעם ארונים איי בין אי טעם אבילה בלבדי

907

בפלי בקחים שלאו ייה שמים מות מות משנים בליך נדוי אחתם שבו של חתישבה חבול קושים שחוש גדיים מקולעין מין אבלבער לא אמרי גדיים מקולעין אפלו בשתמא בשראו אמרחין אמאמיליו שיבח דעתני לה כל שמעוץ אמ דב כפח בשלמיו למחן דתני להבל ינסי ניחח בא דמן דמב ליה בל שמעון מיניחא האתנן עשדון ומחעה יביא שנים לי שמעון בופר שנה ליכים כדרך חמתנדבין אמ ליה רצינה לרב אשי ולמן דמתע להפל יוסי מי ניחת הח אמר דבה יבי שמעון בשיטת ל יוף אמרה יאמר בגמר דבריי אדם מתפס אי לאו מדל שמעון קבר לה בל ינסיל יישי מני בסבל פל שמעון אמרי לא דלמא ל שמעון סבר לה בל יושי ול יוסי לא סבר לה כד שמענון | אי בעיא להו תעים אדם גדול היה או בעל הגרופין היה תא שמע דתניא אתזו דרש תודם איש דוום את דמו חלנעה מישא ועזריה שמערו צרמן לתיך כבשן החש מכני שנשחו קל וחוכיר מצפרדשים אמרו ולדה צפרדעים שלא נצטוו על קדלשת השם כת כהו ועלו ובאן בכיתך וכחדי משכבן ועל מיש ובד עב ובעל ובתנו ודמש וחימת משחרות מצויות ביפן שהתערחם יחבן שאכו מצווין על קאושת השם על אחת כמה וכמה שמע מצה אדם נדול תיה : שמע מצה: בי ישי בל חבון חני ליינייל מלי בכישן שלתלמידי חבמ היה דחמ ליוחנן כל המינייל מלי בניםן שלתלמדי חבמים וובד מושב בישיבה שלמעלה שנ ביבעלהחבמה בצל הבכף: מקום שנחגו להרבק את הנר בלל יום הבפורים מדל קין תנובין שחומ להרליק בין אמנו להדליק לא אמ של משוש לא י אמי רב יהודה אמ שמוש אין מברבין על האור שא במונאר שבת הואיל ותחלת בריתו הרחות ליה היאוח קבח וחו תומא לבח ברבר חנת ישרובן אמל יוחכן: שלח הוה לפיב חמרא שקל ואזיל ל אבא מימינה ורבא ברבר חנה משמאיה אַמְלֹיהַ ל אבא לעולא ודא מימיתי משמא דרייוחכן אין מברבון עלהאור אית במוצאי שבת הואיל ותותלת בריתו היא: הזא ביתי בלבא בל בל חנא ב שיתי ביר ליה אנא לאו הח דאמרי אא אידף דר יוחנן אמרי דתנו תמי יומר דל יותון ל שמעון בן שעור אומ יום הבמורים שחל להיורב בשבת אפלו במקום שאמרו שלא להרבק מדנקין עני ל יוחבן בתכיה וחבני אופרין אמ ליה עדיה תחי קדי עלה רביוסף מים עמון שים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלנה מים עמוקים עדה בלב אש זה עולא ואיש תבונות ידלנה זה רבה ברבף חנה ואינהו כמן קבמה בי הח זממ ל בנימין בר יסת אמלי יהון מברבין על הנרבין במוצחי שבתובין במוצד יום הפנורים' ובך שמא אבר מתוש אין מברבין אלה במוצאן שבת הוא לותחלת בריתו היא וכרן שראהו מברך שלוגל יהוהה אוש חוזר ופודרן על המום ואני ליוחנן והלכה כל יחודה לא קשיא כן באוד השבת כאן באוד שישאמן העים כ נכנן החשמוקלא שכתי תנא חדים חור חיוצא מין העצים ומין האבשם מבידיםן עליו ותעת חידוב אור הוצא מק העצם אין מברבין עלין לא קשיא בחן במוצאי שבתפאן במוצאי יום הכפורים: למפזרן ול ביה מבנפן אמרביצחק בראבדיםי אעב שפבי מפורן חופר ופודדן על חבום בדי להוציא בעו שביונו ידי חובאן ואור במוצאי שבת איברי ותתעא זה אהד מעשבה דברים

כי הרק ההן שלת הרשוני אור ברה ולמשרתות ביש שי מכי הנה רחושימה ו ענמן לניך כבשי המע אור קיהו עניך בשי המע שני שיהרנו היו עניר בלעה שיהרנו היו לה מלני שיהרנו היו לה מלני

MAY LAND TOWNS ופרחיה קצדו שומוש ומעשו שעמר צה משא ואלות וווים וווים וווים בו מותו ביותו ביותו ביותו ביותו ביותו ביותו ביותו רשעום ל נחמיה את משאש אביו את אלר ופלדי ל יאשיה אום משום אבין ארוף לי יצוריו לימודה אומאף הצבת הוא היה אומל צבתא בצבתא מתעברא צבופא קמיוצא מן עבדה או לא אף שא בניה בידי שכנים הא אמרו כן אנשר שינשנו במו דובום ניבקענו מון הא לא ברית אדם היאו אמרי לא קשיא הא באור דידן הוא באור דמונס במור הציונם בעוב שבול איברי והתטא שצער דצרים נבלאו קודש שיברא העולם וא הן ציהנם וגן עדן ותורה ותשובת בית המקדש וכפא בבודי ישמו שלמשיה: בהמ דבת ביערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחיב מדורתה אש ועצם הדבה גן עדן דבה וישעיבי שה גן בערן מהן יותוכה דבת יי קנט ראשית דרבו קדם מפעליו מאזי תשובה דבת בעדם הדים יולדו ותחוללארץ ותצל הנעולם ועד עולסאתה א וכתתשב אמשי עד דבא ותאמד שובן בניאדש" בית המקדש וכסא הכבוף דבת כסא כבוד מרום מראשון מקם ביקדשינו: " שמו שלמשיה בדלב יהי שמו לעולם לפני שמש ינוץ שמו' אמירי חללה קודם "ברה פענלם אול דידיה בערב שבתל ואור דגיהנס בערב: שבתאיברי והתנא ל יוםי אוני אור שנכרא בשני בשבת אין לו כביה עולקמיתשב ויצאן וכאו בפגרי האנשים הפושעים בי ביתולעתם לא תאות ואשם לא תכבד והיו די לבלבש : ואמ ל בנאד ואמרי לה ל בנאה אוממכנ מה לא נאמ כי טוב בשנ בשבת מפני שנברא בו אור שלגיהנם ואמיר לעזר ואעפ כן חזר וכללו בששי של נירא אהים את כלאשרעעל ודנד טובמאד אמרי חללת שלגהנם קודם שיצרא העולם אור די דיה בשב בשבת אור דידן עלה במחשבה ליברות בערב שצת ולא נברא עד מוצאי שצת דתעא ליופי אום שני דברים עלו במחשבה ליבלות בערב שבתולה וברא עד מוצאי שבת למוצאי שבתנתן הקבה בעד יתולה באדם מעין הוגמה שלמעלה והביאשתי אבעם וטחן זו בזו ויצא מהן אור והבא שתי בהמות והרביבן זו על זו ניצח מהן פרדי בבן שמעון בן גמליד אומ ברד בימי ענה היקשנהואענה אשיר מינח את הימים במרבר ביורשי אמורות אנגי ענה פעול היה לפיכך הועא פפול לשלם שנ אלת בני שעיר החודי יושבי חה לום) ושובלול וענה ובת ואלה בני צבעון ואיה וענה חשיב לה בחחי וחשיב ליה בבע לא פולמד שבא צבעון עלאמו והוליד ענה ממאי דלמא תרי ענה הון אמ רב דן אמינה מילתא דשבור מלבא לא אמרה ומנו שמול איבא דאמרי אמ כב בפא אמינא מילתא דשבור מלפח לא אמניד וכתו לבין אמר קרש חוץ עני חוא ענד דמישקרא: - דברים וברחו בשב ששתבין חשמשות ואוחן באר מן וקשת בתב ומבתב לוחות וקברו שלמשיד זמעלה שעמד באמשה ואלהו ופתיחת בי חאתון ולתיחת בי אארץ לקבל רשעים ויש אומאף מקלו שלאהרן ושקדיה ופניחית מש אופאף המר קין וישאופאף בלרו שלארם הכתשון" תשבעה דברים מימופין מצפאות ואו הן יום המיתה ניום מנחמת ועמק היין נחין אדם יודי בשפנה משתבר וחין אדם יודים ששיבלעי שלאבירן ומלצות בית דויד ומלצות החייבת: ב תנו לבנן שלשה עלו במששבה ואם לא עלו דין חוא שיעלו על המת שישתבא מן הלב ועל בת שיקריול ועל התבוחה שתרקיב ויש אומ אף על המשבע שיצא: מקום

שמואל קדיליה עצו שבור מלבת משום שהיה בקי ברינו ומלשמו בורים בדינו בורים היוצב עם המלך מתקוים ושבור מלך נבפיים הוה בומי שובו

בשתמין עמולה ונחמה לעולם

דרש לבא עכנות ומניקות מתענות ומשלימותבן בדרך שמתענות ומשלימותבינם הכנורים

a vileta

ובין השמשותשלו אלור ובך אמרן משמא דל יואנק והאהים לאאמר אמ כבא הבי נמי ומי אמ ל יוחנן תשיעה באבצין השמשות שלו אפור והא אמל ל יוחנן תשעה באב אינו לתענות צבור מדוין אינו׳ לא לבין השמשות: אמילו למלאכה למלאפד הא אמלה ליוחנומד זמפר דרבן שמעון בלמיבי אומיעשו בל חדם עד בין כתבמידי מבמ מפורין כלאדם במלאכה לא קאמ אאיעשון דיאו בעו עביי ואובעו לח עבדי ואכן רבח בכבר חנה אמ לינחנן כל מיקום ששנה נבן שמעון בן גמנים ה דבה כמותו "חוץ מערב יצורץ רחיה אחרונה" לא מאי אינו בתענית צבור לתפלת בעיפת נעילה וחאמ בייוחגן עלואי שיתפללחדם כלהיום כולו הדם רשות הכח חובה יאו בעית חימה מאי אינו כתענת ציבור לעשרים ואלבעברכות רב פפא אם אינו בראשונות רקילן דבי ז השמשות שלהן מותר אא באמרונותריחמירן בין משמשעת שלהן אפור מותבי אין בין תשעה באב לתעבת לבור שא שזה אסור בעשיית מלחבה וזה מותרבעשיית מלאבף -הא לרחיצה זה שוין ותנא ומי גש תענות עיבור נשאמרו אסור ברחיצה לא אמילא כל גובו הבלבנו ידיו ותכלו מותב: אמרב בפא חומרי חומרי קתט "חומר כתעפת ציבור מבתשעה באב שזה אסור בעשיית מלאבי ווה מער בפעשה מלאבה חומר בתשעה באב מתענות ציבור ואו תענות ציבור מותר ברווצה ואו תשעה בחב חסוף בכחינה שאין בין תשעה בחב ליום הכטרים את שצה פניקו אמור ניתר שניקו מישי ובצל מיום הלמידי חבמ בטליםות למימרא דיבנק שיי לשוניו ורבן שמעון בן גמלים לחחיש לונדורה והח מפכד שמעת לחו חתן אם מער לקפות את שמעעל לת זראשון אינגון נבו המתול ב צמניץ אוני לא בל מנוגב נימון ל ניאמים חשים בל אומיבלו נאינים לאיחלים ורבן שמעולבן גמלים חייש לתהני אמ ל יוחוץ מחלפת חשונים בבשות בריה דיבבים אירא אמל לא תחלום דרבכן אררבנן לא קשיא פון דבל יומא מוה קשמיו שלמבה ווואמיביים לא קעבוד ושלי עלמא קא עבדי מחזי כיוחרא הוגם בינן מפליומא הוגבוא אוירי קייע פימיבי וכולי ששו נמי קקלן קרית שמעני קקרי קרית שמעלח מחוש כי יוח בו בל ביבן שמתום במילים אחרבן שמבון בן גמלים לא קשים התם אנן פחריה ילא מני מפון ועופר בנון פון בין עבוד שלח בב שו אתבי אינשי באי דנקיבו נפשיח ברבנן פוח לא אמרי חאי אלא קאן עבידי שלאבר לת כלות מפוש חוא במה בעלם חיקא בשוקא: חבמים אומשיודה היו עושין מלוקבא ערבי

החמה הוו שביל שנון נויל ושין משקדות משקדות ביל מחור בילו בילו רישו אפרו אם לא קשיא הא המוצ הא לא קשיא הא המוצ הוויה דועא אמי ו יחוד בילות בילושות היו שאו בילו אל קשיא הא האי מוויה דועא אמי ו יחוד בילות בילושות היו מא האיה יהוחה הליל בן אה מקום שנהבן לעשור או נועקרה יהודה ארבעה עשר מותר בעשיית מלאבה והתנן היה אבש בשלשה עשר ונעקרה שבילה ביהו לונעקרה שבילה ביהו לונעקרה שבילה ביהו לונעקרה שבילה ביהו לונעקרה שבילה ביהו לונעקר במקום השינה ואין זורעה במקום הגדיך מיבדי שמעת היהול יהורה האמל הקבבה שאינה קולטת שלשה ימים שוב אינה קולטת ואו שלח דיוצי שמעת עשר נמי הוא בעשית מלאבה אמאיבשלשה עשר אין באלבעה עשר לא באלבעה עשר לא באלבעה עשר לא באלבעה עשר נמי ובי וופף בגלילא של ""ינלה אמי דב ששת האמעבית שמאי הוא דתנן הלילה בית שמחי או שדין בלא שיאל לעולם ביות הלל לני שאיי דרבן שלבני אדם לנפש בלילה האבונא אל לעולם בהודה ובהשרשה הוא מקדעה ושר גומרה באלבעה עשר אבל לא מול ביל מלאבה שהתחיל הרי מקדעה לאונה בעול למלאה באלבעה עשר הבל מול אות בל מלאבה שהתחיל בית לל מלאבה שהתחיל בית לל מלאבה באלבעה עשר הוא של הוא של הבעה עשר הוא של מול מאמרה באלבעה עשר אבל לא היו אומרה באלבעה עשר הוא של מול מאמרה באלבעה עשר האלם שונה מול מלאבה לאונה באלבעה עשר האלם של מול מאמרה באלבעה עשר האלם של הוא של מול של מול מול אמרה באלבעה עשר האלם של הוא של מול את בו הוא בעה עשר האלם התבנה עשר הוא של מול את בל הוא הוא של הבה בעה עשר האלם של מול את ביהו הוא בעה עשר האלם הוא של הוא שלום אום הוא של הוא בל היום הוא ביה ביה הוא ביה הוא בעה של הוא בל של הוא ביה ביהו של הוא בל הוא ביה ביהו הוא ביהו הוא ביה הוא בעה של הוא בל הוא ביה ביהו הוא בל של הוא ביהו הוא ביהו ביהו הוא בל היא ביהו הוא בל הוא ביהו הוא של הוא בל מלאם אום ביהו הוא בל הוא ביהו הוא בל הוא ביהו ביהו ביהו הוא בל הוא ביהו הוא ביהו בהו הוא ביהו ביהו הוא בל הוא ביהו ביהו ביהו הוא ביהו הוא ביהו הוא ביהו ביהו הוא ביהו ביהו הוא ביהו הוא ביהו ביהו הוא ביהו ביהו הוא ביהו הוא ביהו הוא ביהו ביהו הוא ביהו הוא ביהו הוא ביהו הו

ערבי בקחים עד חצות הַחַיַבִּים והקפקים והכובפים ליוסי ביל יהודה אומאף הרצעען איבעים להי לצורך המועד דתנן אבל שלה למוך המועד חם מגמר נמי לה למינים או דלמיא שלא לצורך המועד תנואבל לצורך המועד אבילו אודלמא לא תאשמע ל מאיר אומ כל מנחבר שנא לצורך המועד לאשמו שלה לצורך המועדי שהתחיל בר קורם אובעד עשר גומרה בארבעה עשר אבל לא יתחיל נתחלה בארבעה עשר יאם עלצול קשן ואם שצבה קטנה מאיאם לאנאם הנידלעורך המישד מגמר חין אתחום לאן מכול דשלא לעוכף נמי גמרינן אמני לאי לעולם חימא לך בל שלא לעוכך חמועד מגמר נמי לא גמלינגן ומאי אני צלענל קטן ואני שבבה קטנה דירושכא מנאבתהו דפלקאי דעתו אמינא השולהן זו היא גמר מלאבתן: אתחולי נמי נותול בהן אפילו הם מגמר אין אתמוכי לא יו תמשמעל מאיר אומ כל מלאכה שהיא לצודך המועד גומנה בארבעה שביך אימתי בזכין שמשייל בה קדים ארבעה עשר אבל יתחיל בתחלה בארבעה עשר ואנילו צלמול קשן נאפן כל מצפה קשם קונו שחיא לעודך המועד שמע מינה לצודך המועד גמרין שלה לינורף אמועד לא גמרינן יחוא הדין אעילן שלא לימדך המועד גמריבן והקמשמע לן דאו בילר לצורף המועד נוף מתמל אין אושונל לאי ושישמע למאיד אומ בל מלאבה ש הוא לעורף המועד גומיה באושניבעשר ושלא לצורך המועד אפול עושין מלאכה עלבי פסחים עד חצות מיקום ששיקו מיקום שנחת אין מקום שלא נחבו לא שמע מינה לצורך השועד האי-こる大生のヨーとを見られるとうと יגמרוגן שלא לצורך המועד לא גמריבן שמע מעדי שרן ההיוצ הונל בירכו הענקים והבתשם שבן צח ממדיטל הים ויועה מפול מחוים

איפבר כווכנו זמצגם כרום ביונ ששלמועי ליושיבי ווורה אומחף חדים שם וצרים מתחמן מעעל הל ושרפיון בחלו שלייעד במאי קא מי בלם בכרים לחלה מכחבה משוף בוליובה קויים לו רבכן שבר אין לשידין תחלת מלאבה משוף שביובה ול יוכיביל יהולה סצר למיקיק תחלות מלאכה מפוף מלאכה" מתעונין מושיבין שוצבין לתרנגולים באלפטה עשל תרבלולת שבכחה מחזירין אותה למקומה מחשיבין חודת תחומה גורכן אפל מתחת מגלי באקיה באקבעה עשר ובמועד מפלקין אותו לבדדיין מולי כיך ומביאין בלים נישית האומן ואלעל שאינו לצוקף המועדי - השולו יש לומד אותיבי במי ביותבינן החומן מן בעיא חמקותבר שובה אתן החול שלמועד אמור רב הונא החשבו אח מנך שלשב ימים למורדה דלא ברא עלמינה וכבשא ואותר שלשת יברש לישיבתה דפטוד לחיביעי מיעלמא לחו: ול אמי אמ אפילו אאר שלשה ימים לפורדה דפנא ליה צימכה ולא כבשא ותוך שלשה ימים לישיבתל דאיבת לאיפסוד ביעי מיצלמא לאן : ולאמי אמראם אחר שלשת ימים ותיך שלשת יבנים לישובולת מהדריכן דהא כפוד להו ביעי מבני במאי קמיפליג רב הונא סבר להפקד מרוצה איששו הלהכלה ממועל לא חששו וראמי שדראל להכעה מועל חששו : ורכין מתואת ליגלי הבהמלול תני כבנן זכל שבאצר מכלקין אותו לצדרין ושברכת שברוצלי מוציאין חות לאשפה הא בוכה קשיא אמרתובל שבמצר מסלקין אותי לצרדין והדר כרב אמרת ביו ציאין אותף לאשפר והאמלת מפלקין אותו לצדרין אבל לאשפה להאמאבי טופה אתן לא רבעת עשר רבא אמר לעולם בחולו שלמועד והכי קהמ ואם נעשית חצר ברפת מי מיציח ואותו לאשפה : מוליכין ומציחין כלים וג׳ אמ רב פפח בדיק לן רבק תנן מוליכין ומציחין בלים מביל החומן ורמונה אין מביחין כלים מבית החומן ואם חושש להן מכנן לחער אחדת אמכילנן ליה בן בארבעת עשר בן בחולו שלמועד וחיבעית איבי אידי ואידי בחולו שלמועד כן במחמינו פחץ בשחינו מאמינו מדתניא מביחין בלים מבית החומן כבוץ הכוס מבית הזגג וובר מבית הככר אבל לא צמר מבית הצבע ולא כלים מבית האומן ואם אין לנקוה יאבל גותן לו שברן ומכיחן חיצלו ואפאיכו מאמיבו מפחו בצית הפמרך לו ואם חושש שמחיגנבו מביחן בענעה לתוך ביתו ואמלן שעתו מביהין המביחין: מולישן אמולי בין מא אים למימר זא מחורתה ברשען מעיקראי העולבכן אינבעם עשר חסור במלחכה ל איעזרבן עקב אנם מאוד ארבעה עשר ב לחודה אומעעע הכץ התומה "אם לולף דיעוד בן יעקבה בן מצירו יום אחד שמוץ שתו מדובר בעשיית מלאבה ששה דברים עשו אנשי יריחן על שלשה מיהן בידם מתעותיו ועל שלשב לא כני הוצידם ולו שלא מיתובידם מרסבין דקלים פל או בורכין אתשמע נקוצרון וגודשין לפני העומר ואו שמיחו בידם מוערין ממושת שלחקדש ואוכלן מתחת הנשרים בשבתום תעופאה מירק: גם מלשבין דקלים בלהיום היבא עבודי אמרג יהודה מית ואפא רדא ושיברא דמנא דלא מאו ליה ארבעין יומי ופאאא דעעקי הנשרום בשבתום תעופאד מירק: בצינבין ומב תוקילון בחדי הדדי ושלי ק ראמי ליה לדקלא בלביה ובלדקלא דקאיי בארבע

ים כר אים

לנוקבתאו שו בושום אוכשמענים עביי אמוניב שודה אומישעישרים לי נלח היו מפסיקיץ שבח אמול מפשיקין היולא היו אוכא היום על לפשף דמשפיי תט לבנן - ביעד בולבין את שמע שחיואומ שמע ישו ה לא האי דברי ל מאיר ל יחנדה אומ מפשיקין חיו שא שלא הין אומ בדוך שם בבוך מלבותו וא ומהי שרבין דלא הון מבסקי ביןשמע לואחמת ולא הנו אמליי ברוך שם ואנן מאי בעמא אתפני לת : בדדש ב שמעון בןכזי ויקירו יעקבאל בען ויאמר האפפן ואמרה לבם אתאש יא את באה הימים החובן גבורי חתה בחותה שעה בקשיעקב לגלות לבנון הקץ הימין נפתלקה ממנו שבינה אמר שמא ש במכת כפול כאברהם שהוליד ישמעל וביצחק שיצא ממנועשן פתחו בופם יאמרו כו שמעישרא בילחינו יצאחד נשם שאין בלבך אות אחד כך אין בלבינו אא אחדי: בחותה שער צתח וחמר במך שם שמוא שולו ביותר שער נעביד נימריה לא אמריה משה לא

נימניה אמליה יעקב התקינו שיהוא אומירין איתו בוחשאי אמל יצחק דביל אמי משל לבת מלך שהיתה מהלכתבשוק והריחה ציקי קדנה כיצד תעשה תאמר הביאו לי יש לה גפי לא תאמר תביאו לאיש לה צער היו עבדיה מביאין לק בחשאי : אמ ד אבהו באושא התקינו שיהוא אומרין אותי בקור מפע תרעומת המינים ובנה דרעו דליכא מינים עדאן אמדין ליה בוחשאי:

מנו רבנן ששה דברים עשו אנשי ידיחו שלשה ברצון חבמים ושלשה שלא ברצון חבמים: ילו ברצון חבמים מרביבין דקלים בלהיום וכורבין אתשמע וקוערין לפני העומר בלשן חבמים: ולן שלא ברצון אבמים גודשין לפע השומר ופור צין גנותיהן ופרדופיתיהן בדי להאבל לעעים פשר בשע בצורת בשבתות ובימים שובים וכותען ביאה לילק שלא ברעון חבמים דברי ל מאיף אמלוני יהודה אם ברצון חבמים היו עושין יהוא בלאדם עושין כן אא או ואו שלא ברצון חבמים על שלשה מיהו בידם ועלשלשה לא מיחובידם ואו שלא מיחו בידם מרכיבון דקלים בכל היום יבורבין אתשמעוקועדין וגורשין לפני העומר ולאמיחובידן: ואל שמיחן בידן מועלין גומזיות שלהקדים שלחדוב ושלשקמה ופורצין גנותיהן ופרדפותיהן בדי להאציל לעני שנשר בשנב בעורת בשבתות ובימים שושם ונותנון פיאה לילק ומיחוביה חבמים" וקבר ליחודה קעיכה צאנשי יליאושלא בדימן אבמים ואתניו אנשי יליאו קוצרין ברצון אבמים וגודשין לפני העומ ד שלא ברינון חבמים ולא מיחו בידן חבמ מן שמעת ליה דאמ מיחו ולא מיחו ל יהודה וקתנ "ברים כרינון חבמים ולשתמין בש אפבע הון אא פמי מבאן קעורה מתירין גומזיות שלהקדש שלהנוב ושלשי קמה אמרו אבורצנו לא הקדישו שא אדה ואנו נדני גוזיות בנידולין הבאיןלאחר מבאן נקשבליחין מצילה בא דושין ורבכן בחי אמעילה ליכח אישור איבא : בפור עין געותנהן "פירישותנהן פרי להאביל לעכים פשר ששנו בבורת בשבתות ובימים עובים את עולא אמל שתעון שן לאישי מותנוקות שלמכבדות דרבון פברי בוכיבן שמח יעלה יותלוש ואנשי יריחו פברי לא צוכינן שמא ישלה ניתלוש חבל שלבין חשיני ודברי תגל מותרות אה לן דבה ושלבין הביםון ביום בוהו ובי תומא הואיל וחזיאן לעולבים השתא מוכן לאדם לה הני מוכן לבלבום הבלל יהודה אומ

אפ למן

אינוש דעוצה עלוא ביוני וניתר שוו שובשו שובין דמשים לא היי מובן באדם ושועי שוו סברי מוכן שונים אמל שלשביות וביי חבל אמורי אזנה שמא יעלה חתלושי ונותנון באה שי בושיחן בידם חפמים ולית להו לאבשי ינחן הא דתמן כלל אמרן בפיאה כל שהוה אוכל ושאר שנים מן הארץ ולקישותו כאחת ומכנפו לקיום חייב בניאה אמ דב יתודה אמר רב הכא בראשי השתו עשי קיין ומבנים לקיום על די דבר אחר קמיבלג פבנן לבכי לא שמה קיום ואנשי ידחו היו נותנין מאה ללפתולברוב ליוםי אומאף לקפלוט תניה राश रिद्धा אדך היונותנין ביחה לקבלטו וללבתר שמעון אומאף לבמב נימא תלונה תנחיי חון מחיאף אבת ותנה קפוא דר יוםי שמעון ותנא דר שמעון די יוסי: ב תנו לבנן בן ביתיין נתן פאה ליכק בחותבו זמצא עבין שהיו טעשען יעומדין על שטח גנה אמר לפשור שיליבו מעליבם ואנינותן ללם בנליים בעיפור ולא מפנ שעני ערה אא שאמ חממאין מתנין ביאה לירק ולא מפנ שענ עלה הא קא להן הכן קחמ להן וכן תחמרן החי דלא קתי היב לן בתורת פיאה אשתמוטי הוא דקא משתמים קבר אן בתורת ביאה הוה בענא מיהב להן כל שתא לא מפע שעים עלה לא שאמ חבמ אין כותטן פיאה תנו רבקן בראשונה היו מניחין עורות קדשים בלשכת בית הפרוה ולערב בחין אנשי בית אב ומחליקיןאותן זה ובעלי זקושות נוטלין אותן בזמע התקינו שיהו מחלקין אותן מעוב שבויב לעפב שבה משום דאתי בולה משמכה עד אן היו גדולי בהוני מונולן אותן בזרוע עמדן בעלים האדישום לשמים אמרו לאהיו ימים מועשין עד שחיפו את המיכל בולו אמה על אמה פבליות שלוהב בעוצר דינר שלוהב ולערב הדגל מקבלין אותן ומניחין אותן עלגבי מעלה בהרהבת בדיר שיראון לעולי רגלימאת מלחבתן שהיא נאה ואין בה דולום אבא שאול אונ קורות שקמה היו ביריחו והיו בעלי זשנות משלין אותן בזדוע עמדי בעלים והקדישום לשמים ועליהן ועל ביוצח בהן אמ אבא יואי בן חכן ואבץ שאולבן בשנית אוי לי מצות ביושס אוי לי מאלתן אוי לי מבית קתרום יוצי לי מפולפוושן אני לי משונחנן אוי לי מלחישתן אני לי מצית ישמעולבן שאב אני לי מאגרוכן שהן בחנים ברולים ובניהם ביברים וחתניהן אמר לולין ועבריהן חובשין את חצם במקלי: אדבע עווחות עוודה עזרה שוויה ראשונה עמו מפחן בע על שיני שיני מוד שחה עוד עחה עודה שאו שעלים ראשיבם ויבנק ישמעלבן מאבי תלמידו שלמנה ששמש בחופה מכולה צוחה עזרה שאן שעלים רחשיבם חכבה יוחון בן נחביי מושרי ש שילבים שות מחום כרים מקדשי שמים אמניו עליו על יוחכן בן נדצחי שחיה אוכל שלש מחות בשות שונה שלש מאות גרבי "ן נאובל ארבעים פאד בודלות בקיעות פעודה בליימיו שלמונין וואי משוה בבית האקדשים עוד צוחה עזכה צאן מכאן יששבראש כפר ברקאי שמששיים עשם שנשה קדשי שמנם מאי אידצי הוה שמער מיינקען קרשום נקים בשיראיי מאי פליקבים שמו מז חובי מלבא ומלכתנים בירל הוא נישותה יששבר איש בכר בפקאי אתר אחתיי בידיהאם גרשיאי ישק לתאידא אפיבת מלציי אפי יששפר מרשיד אוני אמרבי

THO

הדרצא עלד מקום שנהגו

בשמונה ומחצה וקרב בתשעומהנה ענדב ביקחים נשתפיבשבעומחצה וקרב בשמונה ומחצה בין בחור ובין בשבת חל ערב נפחים להיות משהנימבי שורב שכת נשחט בששומחצה וקרב בשבע ומחצה והנסא אחרין את כ יתושע בן לוי דאני קרא ואת תכבש תשע תעשה בין הערבים חלקיתו לבין שני ערבים שתי שעות ביורניב לצין בערב בסחים נשחט מחצה לבאן שת שעותומחצה לכחן ושעה אחת לעשייתו בשבע ומחצר וג ואו סלקח דעתה שמונה ומתצה דתוריתה אנן היבי קרמינן ליה לא אני לבא מצות דתמיד מכי נטו עללי ערבמיחישעמא מכי מתחיב למירג הולבך בשחר ימות השנד דאיבה נדרים ונדבות ואמ מד השלמים עליה השלים בלהקרבנות כולן מתכחיכן ליה תרתי שעי יעבדיגן ליה בשמונה ומחצה בערב פסחים דאבא נקח למעבד דאמר מר והַפסח אחליו מקדמינן פים חדים שעתם חל ערב בפחים להיות ער בשבת דחיבה למי עלייתו דבפח דלה דחים שבת מוקמיל ליה אדעיה בשש ומחצה מעי אשחרי ביתלי: תנורבנן בשתרו בחולבך שדיורו בשבת יברי בישמעל לעקיבראומ בפדורן בערב הפסק מאי קא אמאציי הבה קאמי בפחדו בחול בערב הפסה בך פדורו בשבת בערב הפקה דבריד ישמעל לעקיבה אמ בקדירו בערב הפקח שיול להיות בערב שבת ומתניתין דקא תני בין בחול ובין בשבת לי שמעל היא במאי קמיבלגי במושפין קורמין לבובין דר שמעל קבר מוספין קורמין לבזבין עביד להן למוספן בשש ולבובין בשבעועביד ליה לתמיד בשבע ומחצה ול עקיבה סבר בובין קודמין למושפין עבוד להו לבובין בחמש ולמושפין בששיעים לַדְין לתמיד בשש ומחצה : אמ רבח פידי לעקיבה בשדורובערב הפשח שחל לַהיות בערב שבדת קתע בפדורו בערב חפפח פתמא קתע לא אמ רבא היכי קתע בקדורו בחול דעלמא כך פדורו בשבת בערב הפפח דברי ה פקיצה ישמעם ל עון בה אומ בפדורו בעלב הפפח ומתנותן דקח תם בין בחולבין בשבתר עקיבה היא ובאאי קמיפלגי במכמר בסראדר ישמעל פבר חשיגן למכמר בשרא ול עקיבא שבר לא חישינן למבמד בשריו לא אושינן למכמר בשרא לעבדיה בשש ומתצה קסבר מוספון קורמין לבז שין עבר לאו למוספון בשש לבובין בשבע ועביר ליה לתמיד בשבע מתקיף ליה נבא בר עולא מיקתני כפרורו בחול כך פרורו בשבת בערב הבפח כך לדוני בשבת פתכשה קחנו אה אמי דבא בר עולא הבי קתנ בפרורי בחול כך פרורו בשבת בעלמא דברי ל ישאעל לעקיבה אומ בפרורן בערב הנפחן ומיתנותן דקח תנו בין בחולבין בשבת דברי הכל היה במאי קמיבלצי בנורת נדלים וניתות קמיבלגי דר ישמעל מבר גורינן שבת אטו חול ול עקיבה קבד לא גזרינן ואילא גזרינן שבת אטי תול נעביד בשש ומחצה קסבל מופכין קורפין לבזבי עביד

ن درين

אוריוים וכני באירוים בשות שניה ופנב בעת ומוצו ועוב משפע משונים ושרך בשמוניו ושוציה מל בהיות בשבת כאו חל להיות בשם בשווברבריל שמעד י שופה אנט ביוחדו בערב השוח בשלמא לאביי דאמ כשדורו בחול בפובדוכפה ל ישמעות קתצ העו דקתם הכא להית בשבת כלו חל לתיות בשע בשבה ותרינה לשונה מאי ל עקיבה חומ שפדונין בערב הנסח שחל להית בערב שבת את לתבה דות בסדורו בחול דעלמה בשמונה מחלה בר במידו בשבת בערב הפקח הישמעל קתני הא קתנ הבה בתול דעלמה בשמונה ומחצה תל להיית בשבת כאל חל להיות בשנ כשבת אמא בשבע ומחצה אמר לף רצא לא תימא כאי חל להיית בשני בשצת של בשב בשבה בשמונה ומחינה דברי לישמש ל עקיבה אומ בסדורו בענב משני מותיבי חל להיות בשבת לפדר כלהשנה בולה דבריה ישמעלה עקיבה אומ כפדורו בערב הפסח בשלמא לרבא דאמ בפדורו בחול דעלמא כך פדורו בשבת בעוב חפסח דברי ל ישמעל מינו זקא תני לבא חל להיות בשבת כפרר כלהשנה בוכלה בשמונה ומחצה את לאציי דאמלסדירי בחול בערב הפפח כך פדוריו בשבתבערב הפפח לישמעל קתני למא בשבע ומחצה הא קתנ הכץ חל להיות בשבת כפדר כל השנה בולה למה בשמונה ומחצה אמיר לך אביי לא תימא כפדר כל השנה כולה שא אימוא כסדד בל השנים כולן שלערבי בסחים שלכל השנים כולן בשבע ומחיד דברי ל ישמעל ל עקובה אום כפרורו בעלב הפפח שחל להיות בערב שבו בשש ומחצרים תנו רבנן מנין שאין דבר קוחם לתמיד שלשחר שב וערך עלית העולה מאי תלמודה אמר ובא העולה עולה למשונה ומבין שאין דבה מתעכב אחר תמיד שלבין הערבים שב והקציר עליה חלבי השלמנים מאי תלמודה אמ אביי עליה שלמים ולא על חברתה שלמים: אמרבה או הבידה שלמיש דלא אבר עולות עקרי לא אמר רבא עליה השרם כל קרצעות בולץ: , תמ רבנן תמד קורים לפטח בסח קורים לקעורית קעורת קודמת לעדות מאי שנא תמיד קורים לפסיאותר היבר שנ בו בערב ובין הערבים ליבר שלא נאמרבו אא בין הערבים בלבי או הבי קטורה ונרות בלבדי שאל התם שמשים לחמ אותו ותניא אותן מערב עדבר שלא נאמבן אהבין הערבים כמי ניקושים של התבים הערבים מערביועד בקר יוה מערב ועד בקראין לך עברה בשבה בלילה את בלבד מאי בעמא אמר אבייאמר קרא מערב עד בקר אותו מערב ועד בקר ואנן דבה מהר שעבב עד בקר וקטוריב איתקש לערות מעוא בקושין אמיד קושם לששותת וקצודת שהשת לנרות ברודב קורמות לפפח" אותר ובר שנבו בערב ובץ הערבום לושר. שלא נאברו אם בין הערבים בבר ולא הא כות מחוץ לברוכת חעדות יערך אותו אמ אביו מש אותו מיבשלי למשכי עבור ח שבסשם ומחי ניתי קבוורות פלקא דעתו אמריגן מואיל ומב ובמשלת אוברן את הודות בין העולים יקבירנה אימא נוליק צריעא ובדל נקשר קעובת שעים לחם אנתו וצא חא באנב ובהערות אוקף חכי קחמ כחמ בעידנה דמדלקא ערות גהי מקפונת קבווכתב אין ביבבו בנים לתמיד שלשתר אא קטורית שינבו בבקר בבקר ואין דבר מתעבב אחר

השומונים ממ על יויאן מומיוויון שמובל ואוכל שישים לפיב בשלמה לונה שא יצא עשק הבשה שיש בו בכת י שאין בו ככת אא על ישמעד בנו שלד יוחבן בן ברוקה מכדי אין נושה ובאי עשה עשה ודחי האיעשה אמר רב חסדה אמ מביפו בג שילה הבא בחמאת אעוף עמיקינן. שא זמה דב נפין אמ אפי תימין בחנואל בהמים מעלה ומלינה ברמשו שלמובח לה והאיבא ועבם מצורע בשלמא לרב פנא מלינו בראשו שלמזבה אא לרב אפרא מאי איבא למימורי זבי הפנא אשם מעורע לא מעלב והתכאל ישמעל בנו שלה יומנן בן ברוקה אוני בשם שחשאתו עיבבתו בך אשמו עיכבן אמדי שק דב אשמו והאיבא עולה וכי תימא עולה לא מעבבא והתניא ל ישמעל בנו שלה יוחנן בן שרוקה אומ כשם שחנואתן ואשמן עוכבין אותו כך עולתן עובבתן ובי תימא שקרבה עולתו ומי קירבה והתנוחה והקריב את אשר לחביאת ראשונה מה תלמוד אם מלמד שילהא חנואת ראשונד הריבבר נאמר אתחשב יעשת עולה במשבט מהתל והקריב את אשר לחבוחת כאשונה זה בנה אב שיהוא חבואות קודמות לעולות הבאות עמהן וקימא לן דין פיכלף מטאת העוף לעולת בהמה אם כבא שב עולת מצורע דראמאני ומעלה הפין את העולה ואת המחה מאי העולה הענולה כבר באמלה רבישימי בראבא לרב בנאליי דף האמנת מעלה ומלינה בראשו שלמובח עבדינן להו מילתא לנהעם ראתובה לידי תקלה דקבני דיומיה אוא ואתו לאקטוריה אמי ביה בהעם זריזין הן י אמי ליה הבאשי לרב בהנון ואצרי לה רב הונא בניה דרב נתן לרב בבח והא כמה דלא מקשרי אימורין בונים לא משאבל בשר "לניא والموالية والمراقة والمراتبة יכוליהוא כהנש וצאין באזה ושות קודם הקבורת אימורין אל והקטיר הכהן את התלב המזבחה נהדר והיה החום לאחרן ולבען" ובמה דלא אבלי למעם בשר לא אויא במנה לבעלם: דתניח ואכלו אותם אשר בתרבהם כולמד שבהנים חוכלין ובעלים מתבתרין אמר ליה ביון דלא אנשר נעשן כמו ששמחו אימודין או שאבדן דתנא יכול שנטמאו אימולין או שאברו לא יהן בהנים זבאין בחזה ושנק חלל והיה החזה לאחרן ולבעו מכל מקום: מצ פחנא מאמי כה לאילין מלב מגיעד שקר עד בקר הוא דלאילין הא כל הלילה פולו יליא והאממר עליה השלם בל קרבנות והא הוא מוועב לה והוא מנכיק לה בשבותניו באמי ליה רב קפרא לרבא בות לא ילים לבקר זכח חג מפשה משקב חוא דלא ילין מא כל הלילה ילין והא בונ עולת שבתבשבתו וכוץ ענלת חול בשבת שלון לא עולת חולביום בווב אמר ליה פבר רמחבה ליה ל חייא בר אבא לי אנהו ושנה ליה הבה ביותבעת עשקי שחל להיות בשבת עפיקינן דחלצי שבת קריבין בן ביום טוב אמ ליה טקו נימש לוה לקרא שארבעה עשר שחל להיות בשבת בתוכת' אמ לה שבקוה הפמח ששחכון שלא לשונונקבל לקרא דהוא מוקי נגשיה: והלרוזרק שלא לשמו או לשמו ושלא לשמו אושלא לשמו הלרוזרק שלא לשמו בפול ביצד לשמון ושלה לשמו לשם ממח לשם שלצים שלה לשמו ולשמו לשם שלמים ולשם מחון בעורב כפה בעבורה אחת תכן ול יוםי היא דאמ בנמר דברין אדם מתכים דא בשיר הוא

2002793

תא שמע או שלא לשמן ולשמן בפול הכי דמי או בימא בשתני עבודות הינו לאשה את לאו בעצודה אחת ומדפופה בעצודה אחת רישה נמי בעבודה אחת לא לשלם בשוע עבודות ובדיק הוא דלא אצבוריבא ליה ואלדי הדנא לשמו ושלא לשמו תנא' נמי שלא לשמו ולשמו תאשמע לאופליו ושלא לאובלין כשר היבר דאמי או ביאה בשתנ עבודות לא שעמא דחשיב בזריקה דאון מחשבת אוכליר בזפיקה האחשיב בשחישה בשל האקימאלן יכלהיכא יבובבי פשל לא לאו בעבודה אחת ומדפופה בעבודה אחת לישה נמי בעבודה אחת לא הא כדייתה הא בראיתה : איבעיא להו פפח ששחשו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמד מהוא מיאוני שלח לשמו מביק לוה מיד לשמו ומבשיר ליהאן דלמא לאאת שלא לשמו ומכיק ליה מיד לשמו ולח מבשיל לין כי אתם כבדימי אם אמרתה לשמעתא קמיה דר ירמיה הואיל ולשמו מבשיקו בזמנו ואין מועיאו מיד עלא לשמו אף עלא לשמו מבשיר שלאבזמנואיץ מועיחו מידור לשמו לא אפאמניל בשלא לשמן שבולו גוהן בבליוובחים תאמר בשמו שהין נוהג לא בנכח בלבד מאי האי עלה אמר כב נפח ששחפו בשית ימות אשמה לשמו ושלת לשמו בשר זהים שתחמיה לשמו קוחי ואפ הבי בי שותכל ליה שלא לשמו בשר אתו שלה לשמו ומניק ליה מישי לשמו כי שוחש ליהנמי לשמו ושלא לשיוו בשנישובשלא לשמו ומניק ליה מיד לשמואמ ליה רב ארא בר אבא לכאבא או דלשות שוב לוצין וויבא דאם להיבא דלא אמ זהא תול לאובלה שלא לאובלין כשר וני שיחשלליה שלה לאובלין לחודיה בפול אמורי הא פאניה לאוכלין קאיי אמר ליה בשלמא התם פתיאול זיאי לשמו קאיי אבל הכא^{ק מאמי}ה וציאי להאנג אוכלין קאיי מידבק דביקי ביה אמעד מימשש הכי וממב אחבינג עלויהן : איצעיית להן כפח ששחטו בשחר ימות השנה לשמו בשנוי בעלים מהוא שינוי בעלים בשני קרש דמי ומכשר ליה או דלמא לאו בשני קדש דאפי ולא מבשר ליה אמר כב בפא שבים בי שני או שני קדש בו שלו בומנן ושני בעל ש משלו בימנן משני בעל משלו בימנן מה שני

دور لگ مورلگ

שנששונים שלו בדמבן אף שפף בעלים ששווים בונומון מי בשיכו שלון שב ליו אם אמנות שבו קיש שמן נפסל בארבע מחיות נפולו צמפן ושפוארבע עמוחת ושי מיתה וישנו בצבול בציחיד תאמר בשנוי בעלים דאעל דונרתי אקא תכתי לאן אוקא מאי שני א בעלים דלא הוי בסוכי בתובו דפסול מחשבה בעלמא חוא שמי קדש נמי בסול מחשבה בעלמה אוא ותוצ שבני בעלים אינו לאחר מיתה לרב פינתם בריה דרב מי דאמיש שינוי בעלים אאחר מיתה אוא איבא למימר בדוך מיהץ תחת אא אמ רבא פפח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו בשיבוי בינב ינעשה במי שאין לובעלים בזמנו עפולי שחטו שלא לאופלין מתציתנו ושלא למעיין לעכלים ולטמאים פכול לאוכלון ושלא לאוכבו למניין ושלא למניין למולים ולערלים לשחורים ולטמאם כשל שחטו קודם חצות נסול שנ בין הערבים קודם לתמיד בשר יוא אחד ממלס בדמועד שיזכק דם התמיד ואם נולם כשר תנו רבני פיתד שלא לאוכלין לשום חוולה ולשום זקן ביצר שלא למנויין נמנו עליי חבובה זו ושחפו לשם מבנקה אחרה - מנד הכ מל דתנו רבנן במכפת מלמד שחין פסח נשחם את לפגניו: יכול שחמן שלה למכניין יהא בעובר על מצוה ולשר אל במכסת תכסו בכת שנה עלין לעכבי לאום לשון פרסי הוא זה כחדם שחמר לחבירו בום לי בילה זה אשכתן שלא למנויין: - שלא לאוכליומנא לי אמקרא איש לעי אכלו תכוסו על השה "אַתקש אובלין למנקיין: איתמר שחטו למולין כדי שתבפלו בן ערלים רב חקדא אמר פפול ובלו אמר כשר רב חקדא אמ בפול יש מחשבת ערלים בזריקה רבה אמבשך אין מחשבת ערלים בזריקה אמ רבא מנא אמינה לה מדתנא יכול יפקולבני מבוכה מבחין עמו ודין הוא הואיל וערלה בוסלת וטומאה בי פוסלת מה שומאה לחששה בה מחצות בותואה כבל שומאה אף עדלה לח עשהבה מקצת עדלה כבל עדלה: או בלך לף דף זו הואל וצדלי בוסלת וזמן בוסל מה זמן עשה בן מקצתומין כבל זמן אף עכלה עשה בהמקצת עללה בכל עדלה "האה למי דמה דבן דבר שחין בוהג בכל הזכחים ואל יובה דבר שניהג בכל הובחים בלף לדרף זו דנין דבר שלא הותר מכלבן ואלתוכים שומאה שהותנה מכללה תל זאת חקת מאי זאת אחת אר בימיח דבולה עדלה בסלה מקצתה לחבשלה האי מוכל עדל נכקח לח לחו הבי קומול וכל עדל לאן בולה ערלה הוא דבפלא מקצתה לא בשלא ובי תומא הוא חדין לזריקה דבולה ערלה מיהת בשלה תֹל זאת שחשה הוא דבולה עדלה בפלא אבל זריקה אפילן בולה עדלד נמי לא פפלא וכי הימים מואי פולה הזכיקה דידן מחשבת אובלין בזכיקה נכב חקדא אמני לך אדוכה לאידן גיפא תבל וכל ערל בולה ערלה בסלח מקצתה לא בסלא ובי תנמון הוא הדיין ליזרי קקדעד דאיכה בו לה עכלה לא בפלא תל זאת שחיפה הוא דכולה עולה בפלא מקצתה לא בפלח אבל זריקה אבי לו מקצות שוי בפלא ובי תימא אאי חומכה דוריקה דלא מיקבע בגול לא בזריקה: אשי ממא דהאי כל ערל כולה ערלה משמע דלמא האיי כל ערל משמע כוליה משמע כבי דהות בתב לחמזאת דעד דאובא מולה הוא הדין לזריקה: אח אמר רב חשי דב חשרא ורבא הא קרא קמפלגי לבפר עליו לפפר עליו ולא על חבירו רבא קברי חברו דימיא דיריה מהוא דובצ פתרה אף מצירן כמי דצר בפרה לאפוקי ערלדלחו בר בפרה וכב מפדא סבר הואיל והחי

מניבר שה) יוכנים הזבחים

נשת בין דבר חיוב הוא בין בי ביים ביים שביים של אית לים לכם חוש שונים התוח תמל האופה מש בווצ לשוכ לב חסרה חום לוקה תבון אמר אנו לוקה : תמו אמון לינו הואיל ומיקלעי פה אוכחין חזי ליה לח לקי כב חקרים אמ לוקה לה אמריבן הואיל בשלמה לרבה לח קשיה התם דמק אחקר מעשה אמריילן הואיל הבא דמתקר מעשה לח אמרייגן הואיל לא לכב חקדא שתא ושה חונם דלון מחשר מעשה לא אמריכן חואיל הכא לא בלשבן: אמרי כי לית לה לרב חשריא מואיל לקולא לחומרה חותליה וחבליה מר זוטרא בריה דרב מרי לרצינא קתנ הואיל וערלה פשלת ושומחה בוסלת פה שומחה לא עשה בה מקצת שומחה כשל שומחה חף ערלה לא עשה בה מקעת ערלה ככל ערלף: הא טמאה דמאי או נימא טומאה הגברי מאילא עשה בה מקעת שומאה בכלשומאה דאו לכה ארבעה וחמשה שמאין ואַנבעה חמשה שהורין לא בפלי לה שמאין לשתורין מאי שבח מומחה תשיבות ליה ומאישנה ערלה דלח כשישה ליה ולה שמאת כשר מאי לא עשה מקצת טומאה ככלטומאה דאו איבא ארבעה תמשה איברין ואיטמא חד מצהו. ההוא דאים בא שרפיכן ליה ואידך אכליכן להן במחי אוקיתיה בטומאת בשר הימש שופרה רעןדבר שאין נוהג בכל הזבחין מדבר שאין נוהג לכל הזבחיםואליופיה זמן שהוא נוהג בכל הזבחים הא טומאה דמקי או נימא בטומחתבשל חמאי אינו מהג בבל הובחים דאלו בל הצחים ער לוטמא משלחין קרבנודעהן ואלו פשו אין ערל וטמא משלחין קרבנווניה ריציה בטומאת בשר פופה בטומחת נברי אנ ליה אין שום שומאה קא פריך אובעית אינא לעולם בטומאתבשר ומאי אין נוהג בכל הזבחים דאלו כל הזבחים בין נטמא חלבובשר קיים בין ובומא בשר וחלב קיים זוכק את הדם ולו פפח נטמא חלב ובשר קיים זוכק את הדים נטכיל בשר וחלב קיים חיכו זורק את הדם במאי אוקיתוה בטומאת בשר אימא סופה דנין דבר שלא הותר מבלל מדבר שלא הותר מכללן ואל יובית בומאה שהותרה מכללה הא טומאה דמאי אונימא בטמאת בשר היכא אשתרא מכללה ולא נשיטא בטומאת גברי היבא אשתראי מכללה בצמור רישה בטומאת בשר סופה בטומאת גבלי אמ ליה אין שום טומאה קא פליך אובעית איבאא כולה בשומאת בשך והיכא משתראי מכללה נשח דישיב הכקח הבא בשומאה כאבל בטומאה שלא בא מתחילתו אא לאפלה: מותיב רב חופו בליה דרב יהושע הפסח שעברה שנת שחטן בזמגן לשמן וכן השוחט אחרים לשום מהה בושנו ל איעזר פופל ולי יהנשע מבשיר עד בען לא פליגי אח בזמנו חבל שלא בנמנן בשב אשאי נימא הואיל ובומכו בפול שלא בומכן נמי פפול אמ רצ בפו שאני התם דוום קרא ואמרתם זצה פקה הוא לשי הא בהליית יהו לא הוא לשם אחרים ולא אחרים לשמוג בושו אותא בכול לשם אחרים אחקים כמי בשולין לשמו שלא בזמנו: שהוא כשר לשם אחקים בשי בשרים לשמו: די שמלאי אוללקמיה די בתקחמר ליה נותנולימר מפה יוחשון אפור ליה מחיבא את אשור אמר ליה אן לודי וריבן דייירתאמ בנחודדעת אמר ליה אין שובן לא ללומם ולא לנאמדעים וכל שכן את מלודן ודייכת בנחורדעה אבשה אירעי לית אמר ליה תעמו לך אמר ליה ותנו ליבתלתות ילחי שקלקלא פתקביה אמר ליה השתח ומה ברוריה דביתהן דל מאיר ברתיה דל חושה בן

אַתְריּבְּ ה

פנד דברי ביינק

א כדייון דהות הפניאי יופת באאל משמעי ביומוץ מתפת מאול פשותה ואם הבי לא יצאה ידיחווו שלששעם וחת אמנית מועל לי בונלתף ירודן פי קא שבי קואויל אמר לה מה בין לשמו ושיאן לשכנו לאובליו ושלא לאובלין ובנב לו הנאיל וערבה בולבנן און בו או ביא איביא לך לשמו וש ביים לשמו בסותבגובי לאובליו ושלח לאובליו אין פסולו בגובו לשמו ושלא לשמו אי אפש רי לברר איפורו: לאוכלון ושלא לאוכלין אפשל לגרר איפורן: לשמו ושלא לשמן ישלולרבט ינבסיות לאוכליו ושלא לאוכלין אינו בארבע עבורות: לשימן ושלא לשמן ישונו בצבור כביחים: לאוכלין שלא לאוכלין חינו בצבור כביחים ממר רבאשיאמר כסולו בגופו ואי אבשר לבידי פַזרן הדא היא ומה טעם קאמ מה טעם ניסולו בגופו לני שאי אפשר לברר איסורן: אמר האמי בד רב יודי אמר רב מיום שנגנו ספר יוחסין תשש בוחן שלחבמים וכהה מאור עיניהם אמ בנר זושקא פוחצל לאצל הון שעון ארבע כמאה גמלי דראשאי מפח אחרים אומ החדים ביודים לערלים בשר ערלים למורים בפול מאי שנא מולים לערלים כולה ערלה בעני וראה איבא : ערלים למודלים נמי בולה ערלה בענן ולא איבא : עמת קסבדי אחרים אינה לשחטה לא בפוף ובדרבה דאמ נבח עדאן היא מחלוקת והולבך החדים מולים לערלים בפוף שחישה חלו להו מות"ן ערלים לית להן רוחה למיחלי הקדים ערלים למולם במוף שחישה חלו כלהן פרנים מולים לית להן דוחא למיחל: מאי איהי דתון תמורת עולה תמורת שלקיים הכי זן תמורת עולה דברי למחיר אמ ליוסי אם לבחן נתכוון תחלה והוחיל ואי אפשר לוכיות שיכ שמותבחחד דבריו קיימין ואמריכן איבעים להן אמר תמורת עולה ותמוקת שלמים לחצות. מהום מיאמריכן בהח מידיר מחיר דביון דמית ליה מהשתם ועד לחצות אם להי תקייהו שן הלמו בהו נמי בליג לאימת קא חילה לבי מאשיה חצות חדים שענו חלח לה תמודד עורל תמורית שלמים תולית לת כוחה למיחל אמאבי היא איהי בהא מודה ל מאיר דכיו זדאת לה מחוא מהשחתו ועד לקצות אא להי תדני הנ רבא אמ עדאן היא מחליונים לאימתיוא הינון לחצות חדים שעתה חלה לה תמוד העולה" תמודת שלמים תולה רוחא למיחל הינודאה חמדינן ניצא מפברי אחרים אינה לשתיבות לא בפוף וכדרבא דאמ רבא עד אן היא מחלוקת אמ רבד לעולם שבבני אחרים ישנת לשחיבוה מתחלה ועד פוף והביו במוד עסיקינן בגון שגמר בלבו לַמּיר לַערינים ולַמופפואמלערנם ולא השפיק לומר למולין עד שגגמדה שחישה בערלים: יב מאיר סבר לא בענן פו ולבו שרן ודבנן סברי בענן ביו ולבו שרין: ועבר ד מאיר לא בענן ביו ולבן שנין אותיביה אביי המתפרן לומר תרומה ואם מעשר מעשר וחמר תרומה עולה ואם שלמים שלמים ואמר עולה שאנעבנק לביתוה ואמלוה שאני נהנה לוה ותמלוה לא אמר בלוס עד שיהיה בנו ולצו שוין אא אא אציי רישה דאמ סימן ראשון למולין פימן שניאף לערלים דבפינא שנינמי בתבכיביה מולין פופה דאמר פימן לתחלים לערלים פימן שני למלם יר מאיד לצעמיה דחמ שלק בחיני מתיר ובפימן ראשון לא פועב ביה מולין ולבנן לעעמיהו יאמני אין מפגלין בוועי מתלך ובסימן : ובחח שחישה בועש בה פולין השוחטאת הפקח על חמץ עובר בלא תעשה ליהודה אומכר אף

מנגלב

गाति। प्रय

בין לשמו בין שלא לשכק בער זבמועד לשמו מכור שלא לשמו היב ושור כל הזכחים בין לשמן ושו שלא לשמן חייב חוץ מן חקטאת שלא לשמה גם אמריש לקיש לעולם אים חייבער שיהא לשוחם או לחוד מבע חבורה וער שיהא עמו בעזרה חור יוחכן, אמר ואנילו אין עמו בעזרה במאי קמפלגי בעל בסמוך קמיפלגי דל יוחכן סבר לא בענן על בסמוך וניש לקיש סבר בענן על בסמיך הח איפליגו בה חדת זמניו יחנץ השוחם תודרם בפעם ולהמה חוץ לחומה לא קדש הלחם ואמניכן מאי חוץ לחומה ל יותכן אם חוץ לחומת בית אבצון ליש לקיש אמ חוץ לחומת עזרה ולא בהתראת ספק קמיפלגי נהא איפלגו בה החוץ זמנה דותמר שבועה שאובלפבר זה היום ולא אבל לוקה ל יוחנן וריש לקיש דאמרי תכניהו אינני ביוקד בי יומבן אמד אינו לנקים משום נהוה לשון שאיןבו מעשה וכל לאו שאיץ בו מעשה בין לוקין עליו : ריש לקיש חומ חינו לוקה משום והוח התנחת סכק וכל התנחת שפק לאשמה התראה ו לעולם בעל שמוף בליגי וצריבן או אבלוג לעשן חמץ הוה אנינדי בה קאמה ווחנן לא בענן על בספוך משום דאיסוראי כל היכא דאיוניה איסירא היא אבל לענן מקדיש מודי ליה לכיש לקישן דלה קדוש לאצפעם משום דהוה אכלי שניתוחו אשמעינן בהך בחך קאמיש לקיש אבל בהא אימא ליה לד יוחבן עריבן: בעי מנה כב הוששית מל אמי אין לשמט ניש לאחד מכני חבורה מהן אמליה מאיבור לא תשתם על חמץ בתב" מעתה אנילן לאחר בפוף העולם אמ ליה אמקרא לא תשחם על חמץ ולא ילין לא תשחם על המנץ חבוץ דהכך קוברי בנליה בלא ילין אמר נב נפח הולבך בהן המקטיר את החימורין עובריבלא תעשה הואיר וישבובתמלות אילוורין תניא כותנה דרב פפץ השוחשאת הנפון על חמץ שבר בלא תעשה אימוני בזמן שיתח לשוחט או לארק או לאחד מבני חבורה היה לאמד בשוף העולם אין זקוק לו: אמר השומט ואמד הזוכק ואמד המקפיר אבלהמולק את בעוף בארבעה עשר חין עובר בלחו בלנסן ורמינהי השוחם את הפסח של החמץ שבר בלים תעשַׁה פי יהורה אומאף הפנמיד אמרו לו לא אמרו לא בפח בלבד איפוע בזמן שיהא לשותם או לזורק או לאחד מצבי חבוניתי היה לאחד ביפוף העולפאין זקוקם ו_אחד השוחם ואחדי הזוכים ואתד המוכלק ואחד המזה חבל הקומץ את המתחה אין שבמבל תעשה המקשיר אוב האימוריץ אין עובר בו לה כלום קשיה מכליקה שמליקה קשיא הקפוכה אהקטכה מניקה אמליקה ולשעמיף תיקשי לף היא גופה אמרו לו לא אמשיוצא בשח בלבד אחר המורל כד ואחד המלך שלא הא נהא ל שמעון היא מכלקה אמליקה לא קשיא כאן בארבעה עשל כן בחולו שלמועד הקבונה אהקטלה נמי לא קשיה תשיי היה דימים מן דמקיש ואיבה מן דלא מקיש : ל יהורה אומאף התמיך מאים שמון דאמ קרא זבחי זבחי המינחד ל ומדיר צחו תמידי ל שמעון חומ הפחן בתתבעה עשר מחי שנמח דל שמעון דבוב זבקי זבחי תרי זמנ : קריביה זבח וקריביה זכחי בזמן דאיבא זבה לא מיאיב אזיבחי בזמן דליכח זכח מיחי בי ובמועד לשמן פעור ושלא לשמן חייב טעמא דשלא לשמן הא סתמא פעור שמעת

פ שם מקום יור יונית מסי בפחץ בשיור ימות חשות בש עקירה את לחייה בלבמרה מפקה אני חבורה ואשרו משי במי עסיקינן מנון שהיו בעלים נומחי מתום ונרחו לבפח שני דפתחמיה לשום כפח קאיי

הפפח נשחם בשלש בתותשו ושחפו אותו בלקאל עדת שרץ קחל עדה וושרא נבלשה בת נאשונה נתמלתה העזרה ונעבלו דלתות העזרה תקעו והדיש ותקעו באעם שַוֹמִרים שורותשורות ובידיה ן בזכי בכף ובזכי זהב שוכה שכולה כסף כסף שכולה זהב זהב ולא היו מעורבין ולא היו לבזכן שולים שמא יניאום ויקרש הדם: ו היין הפקח גשהם אין בשלש בהנית שלשלשים שלשים בני אדם מחי בעמא מספקא לן האי מוחל ועדה וישקא או כבת חחת קאמור המאובזה אחרוה מולכן בעו שלש כתות שלשלשים שלשים בניאדם דחו בבינאתית התחיכה ואו בזה אחד זה הא מיכא חולבר אפלו בחמשין נמ^{קליץ} פַייִּבּי שלשים עבדי עבלשרת' נפקי עשרה ועילי עשרה' - נדוסה בתראשונה נתמלתה אעזרה אותמ אביי אמר גנעלותט,רבא אמ נועד"ין תכן מאי ביני הן איכא ביניהן מלסמך אעדא אביי אמ פוצילו תכן במה דעילי נועלו סמבינן חניסא רבה אומ נועלין תנץ לא פמבינן חניסא והאתנן לי ייהורת חק ומלום שעקביד נתנדה שאין העזרה גנעלת על כלאדשבישרל בחכמה ובי לאול⁶⁶ק בעקביה בן מהללא אביי מתריץ טעמה נַלבא מתליץ טעמח אבי מַתַּנִיץ טעמא בעצרה שננערין דלתות עורה על כלאדם בישרא חין בעורת בעקביה גון מהללא רבא מתקיצי לשעמא תנו רבנן מעולם לא נתמעך בשעה שבועדיין הלתות עודד אין בעודד בעקליה בן מהללא 🕯 אדש בעזכה מוץ מפסח אחד שהיה בימי הללשנתמעך זקן אחד והין קורין אותי בסח מועבון יתנו רבכן שעם אחת בןש אגדיכם המלך ליתן עיני בחבלוםי ישר לאמר לו לבח תק עינים בעם חים נטל כוליה מבל אחד ואחד נמצאו ששים דבוא זוגות כליות בצלים ביוצאי מצלים תוץ משמח ושהיה בדרך כאוקה וחין כלך בסה שנמנוע לין בחות מעשכה בני אדם והיו קוכים אותנו פסק מנוביץ תיכי עלביד הצי ותא בעי אקטורינין לכליות דתדל מקטר להיי והתניה והקשורן שלא יערב מלצים במלצים דהדר מקטר להי חדא תרא: והתנא והקטירם שיהו נולם כאחת: בהניםעומדים שולותשולות שא תנקא הוא דשקל שניהו עד דיהבין ליה מדיא מרינה ב מאי טעמא או בימא דלמא שקלידה או ומעילי לכפבח או הבי השומו נמי דלמא שקל ב כדי מאדן ומעילי ברמאה אא משום דחבי שעיר: ולא היו לבוכם שולים שמא ניחום ניקרש הרם תנו רבנן כל הבזמים שבמקדש לא חיו להם שולים חוץ מבזבי לבונה שללחם הפנם שמא שמט ישרב וקבל בהן נתנו לחבירו וחבירון לחצירו קיבלאת המלא והחצר את להריקן וכהן הקרב אצל מַזבח זונקו זריקה אחת בוגד היפוף יצונר בת הראשונה נכנסה שניה יקונה שנייה נבנמה שלישית למעות ראשונה בך מעשה שניה ושלישית קראו את החללהם גמרן שנו ואם שנו שלשו אנונשלא שלשי מימיהן אָהֶלְיהודה מימיה שלבתשלישית לא הגיעה אהבתי כי ישמעשי מנים שעמה מועטין

אמריהודה מימיה שוכת בל או פצא דלאו ישרא שדיט הא קמשמע לן שחיטה בזד פשרה: גבל בהן קא משמע לן דמקבלה ואילף מצות בחוכה: נתנו לחבידו שמעתמינה הולבה

שרא בתה ל שמה הולפה השום מינד הוו נים בורת ואה משי המשמע בים הדרת מנים שבל את המלח אבל היברלא מנישת ליה לדים לאוש זיום היע לקיש חן מעמירין של המעותו שין הקרב אצל מובח מן קמן בקרי קה אמר עב אפרא ב יוםי תגליל היא דיתניא ל יומי הגלילי אומ דשו לא נאמ אא דשם חלבן לא נאמ אא חלבם למד על בבור מעשר ופח שפעונין מתן דמים ואימורין לגבי מובח מנתלן דטעון י פוד חצל לעוראתים ויקה זריקא כת חבא את דמם תורק על המשדח ובל התפוזרקובני אהרן אמבעסוב מה שלה שעונה ישולאף כשא טעון יבוד עולה גופה מנח לן דבות אלישוד מזבה העולה למא טעושי ישודי: יצונה בת לאשונה וצ׳ תנא היא היתה שלאתבות עצלנית והא לא אפשר דלהו הביאפילו הכי-איבעי להן לפרודי נפשיהו בדתניקאי אפשר לעולם בלא זברים ובלא נקיבות אשהי מי שקרעו זכרים און לן ולמי שזרעו נקיבות ואי אפשר לעולם בלא בורפי ובליצפש אשרי מי שחומנותו כמעשהו בחול בד מעשרדו מתניתיו בשם אני לו למני שאומנותו בורשי בשבת את שהיו בתנום מדיחין את העולה שלא ברצון אלמים ל יהודה חומ צופחיה ממולא מרשהתעכןבת זוכיקה אחת על גבי המובה ולה הודו לו הכמים: ברצון אמרי שבות הדון כאישור דאו נבנן הא אמרי שבות היא ואין שבות במקדשי מאי איהי דותנית החורב והמחבץ והמגבן בגרוגרת המכבד והמכבץ והרודה חלות דבש בשונג בשבתחיים חשאת מזיד ביום טוב לו קה ארבעים דברי ל איפור וחפל אומ אחד זה ואחד זהאילן אח משום שבות: רב אשי אמשלא ברצון חבמ ל נתן דתנאלי נתן חומ שבות צליכה התידו שבות שאינה צליכה לא התילו בי יהודה אומי ול תנא ליחודה אומ בופ היהד ממולה מוןם הַתערובת שופקי שפיכה אחת על גבי המובח שאם ישפך אחד מהן נמצח זה מכשירו אל לו לדי מודה והלא לא נתקבל בכל מנץ ידעי אא העי קאמרי ליה שמא לא נתקבל בכל מנים ילש אם חבר קחמרי לית שמא לא נתקבל גבלי אמר להן אף אנ לא אמרתי חלים בנתקבל בכב מנאידעי בהנים זריזין הן או זריזין הן אמור משתפך הגב זריזותידידי דעבדי היא משתפיך והאדם התמצות מעורב בו ל יהודה לששמה דאמי דם התמצות דם מעלים הוא דתכן דם התמצית באו הכה ל יהודה אומ בהככת והאמ ל לעזר מודה ל יהודה לעטן כנרה שאינו מכפר שנכי הדם הוא בננש יבפר דם שהוכש יוצאה בן מבפר דם שאיץ הנכש יו צאה בו אינו מכפר את ל יהודה לשעמיה דאמ ארן דם מבפל דפה תנא אמר להן ה יהודה לחבקים לדבריבם למה פוקקין את העודה אמרו לו שצח חוא לבע אהדן שיהלבו על רבובותיהן בדם והא קא חיוץ לחן אינו חוצא בדתניא הים וחדין וחדבש והחלב יבשין חוצען והא קא מיתוכן מעהן דמדל להן והתעא מדובד באדתו שלא יותר ושלא יחפיל בחולבת איבקים לכבש דלא עבדה היא והתניא והקריב הבחן את הכל זה הולבת איברים לנבש שאן בהולבתעשם למעלפה דלאו עבדה היא לא הולבת איברים לבבש והולבת דם היצי אזו ל מתנדתיץ ביעד תנלין ומפשיטין אנקליות שלברי ל היו שמקקועין בכתלים ובעמודין שבהן תולין ומפשישין וכלמי שאין לו מקום לתלורב מקלות

דקרן והמקל לאחת בשבר כמונים על בתני לעל באף אבידן או אין המינים או אונים שול לאחת בשבר כמונים אונים אונים שול לאחת בשבר שמונים אונים אוני

הדרנא על הממדעשאט

דוחין חות השבית שחישתן וזכיקתרים ומחוי קובין ונקשה חלבין אכל עליים וחדות קרבון אינן בואין שרבכת והבאתו ממוץ לתמום ומתוכת יבלתן חיבן דומין לעיעור אוג דותין: מופתצלמי מבני בתוכה בעם אחת חל 🍪 לאיות בשבת שכחו ולא ידען אם פקח דוחה אתושבת אם לאו אמרו כלום יש אדם שיודיע בסח אם דוקק את השבת אם לאן אפרו להן אדם יש שעלה שבבל והלל הבבל שמו ושמש שני גדולי הדור שמעה ואבעליון וי ודיע פלה חם דוהה שבת אם פאשו שלחן נקוראו כל אמרו בלו כפים אתה יודיע אם בסה דומה את השכתאם לאו אמ לחיד וכי פלח אחד יש בשנה שדוחה חד השכת והלא הדבה ממחתים פסחים בשנה שדותין אות השב תאמנו לומטיז לף אמר להן נאמ במועדי בתמיד ונאמ במועד בפקח מה במועד איים בתמיד דוחה את השבתאף במועדו האמור בכפח דוחה את השבתועוד קלוחומד ומה תמידי שאין ענוש ברתדוחה את השבת פסח שענוש בפתחונו דין שיחות את השבת . מיך הושיבוה! ברדש ומנוהו נשיא עליהם והית דורש בלהיום בהלבת הבפח וחתחיל מסנתרן ברברים אנ להם מיברם לכם שאעלה מובבל ואהיא נשיא עליכם עעלות שהותה בכם שלא שמשתם שכגדוני הדור שמשיה ואצעליון אמרו לור שבח ולא הביא פצין מעדב השבת מהוח אמר להם הלבה זן שמעת ושכחת הנחו להן לישהל אפלא נביאים הן בני נביאים הן למחד מי שפפחו שלה תחבה בצמרן בני שבקחוגדי תחבה בין קרעו רחה מעשה ונוכר הלכה אמרכך מקובלע מנישמעם ואבשליון אמימר נחמ במועדו בפקח ונחמבמועדו בתמיד מה במועדו האמור בתמידי דוחה את העבת את במועד החמור בפקח דוחה את השבת מאי שנה תמידגוניה דכתיב ביה באועדו ספדו נמי הכה ביה במועדן לא ממועדו לא משמש ליה הפי נאי במועדן לא' אמרי תמיד בחדיא בתביח מולת שבת בשבו על עולת התמיף ונפבה מבלל דתמיד אקיבו בשבת אמר מדועוד קל וחומד הוא ומה תמיש שאינו ענוש בדת דוחה את השבת פחח שענוש בדיל אים דין שדוחה את השפש איכא למפרך מה לתמיף שבן תריף שכן בליל אמרי קל וחומר אמוליון בריעא וברבות וחדראמ לתו גזרת שותי ובי מאחד רגמיר גזרת שות קל וחומר למק לת אים לדידהו היא דישומ להו משלפים אמורה שוה לים הוה אפי דיתן ואין אדם דין מוכה ביוד משבמו של וחומה מעלמו אי בשא להו לימדן אמרי ליה של וחומר נמיחית ליה ברבד מר למחר מי שפחו שלה תחבה בצמכו מי שפחו אלה תחבה בצמכו מי שפחון גדי תחבה

שון שוווניהא שו ע פורי עשווים שווים עם בשול דיוניו אמדי של על חלפ אי שומושת בשחים ותפיל שומו שמולדישי ושותך עליה ושומיצית מיקוישור בשות היכר שוקומים של הוא ולכן אין מקדיושים ואין מעריבין ואין מתריכנין ווכו בל אול ביום שוב בוקאיי ואין יצליך לושון שבת חנו מלי בחוצורנשאין קבוע לחן זמן אבל בחובות שקבוע להן זמן שפירותי דחני שיות שן מין דים אדם נטחו בעבת וחגקום ביום עוב ומלא מחמר מחמר כלאחד יד חום מחמר בצאחד יד ווסרתא איכא איפורא דרבון הינו דקא בעיי מנות דבר שישלו מתר מן התודה ודבר שבות: עומד בפעו לעכבו כל אחד יד במקום מעוה מאי אמד להן הניתו להן לישכל אם לא נבאים הן בע נביאים חז : אמ רביחודה אמ רבי כל המתיחר אם חכם הוא חדמונו מפתלקת מהלל אם נביץ הוא נבוחתל במסתלפת מדבורה דבינתדל כרוק ביטרא תדלן פר שקמת דבורה שקמת אסבישרא וכל עור לבורה עולי עורי דבדי שיר קום בלק ושצה שבוך בן חבינעם אמר ריש לקיש נלאדם שכועב אם חבש הוא חבמתו מקתלקת אם נציח הוא נבואתו מסתלקת ממנו אם חבש חבש מל מסתלקול ממנו דבת ניקצף משת על פקודי החיבים וכת ניאמר אלנור הבהן אל אנשי הצברד הבאים למלחמה זחת חקת התורה אשר צות שיחת משה מכלל דמשה אינולם מנה אם נביח הוד לבואת מפתלקוב שלישע דכת לוליפע יהושפט מילף יהודים אם נושא אם אבים אליף ואסאראך ובה ועתר אחו לי מנגן והיה בנגן המנגן ותהי עלין דוח אהים ואמ ד מין בד פטיש בלאדם שבועק אפלו מפחים לו גדולה מן השמים מורידין אותן ממנה מנחלן מאליאב של נותראף ליאבבדניד ויאמר לפאול זה ירות ול ואי בכולהן כת בחו בזה לא בחר בי ואי באימב פתביה ויאמר יני אישמיאי אלתביט אל מראהו ואלגוצה גבוה קומה כי מאשתיהן מכלל דמיעקרה הוה מזי: השבחן בין פסח בין תמיד דראחו שבת תמיד דראחי טומאית מנא לן אמדי כי היכי דיליף בפח מתמיד לענין שבת הדים תַאָנד יפיף מכפח לענין טומאה ופסח גופיה מנת לן אמ ל יוחנן דאמקרא איש אנש בי יהיה שמא לנפש איש נדחה לפסח וחין ציבור נדחה לפסח שנ לא עבדי בשומאה אמ להריש לקיש לל ינחכן אימו איש נדחה לפשח שנ עבור לא תחר ליה תקונא לא נעברון לא בנפח ראשון ולא בפסח שנ דא אמר דיש לקיש מהכא גישלחומן המחנה כל ערוע וכלוב וכל נומא לנפשי אמרי שמא נפשי ואל יאמר זב ואני אומי טמאי מותים משתלחין זבים לא צלשבן לאיש לך שעתידון משתלחק ואין ממאו מותם משתלחין זבים לא בלשבן לא ישילף שעיר שובין משתלפן ואין טמחי מותם משתלחין ואיזה זה זה בפח הבא בטומאה ל מתקים ליה אביי אלחבי וימאנמי אמר זב מל יאמר מצורע ואני אומ זבין משתלחיק מתורעין לאפלשבן לאיש לףשעה מעורעין שמשתלחין ואין זבין משתלחין ואיזה זה זה מה מפחד מבא בשומאה וצי תימא הבי נמי והת תכן מכח בשומחה לא יתפלן הישלו זבים וזבות גדות ויולדות את מר חביי לעולם מקרא ממלאי ניבתוב לחמאיש איש בי יחיה שמא' לנמש למא לי זש תימא לקצי בתב נחמ לנפש מיחיד שמא נפש יהא דעביד בפסח שב אבל זבץ ומצורעין לא ואתנא יבוללא יחו ששין בפפח אא שפריני נפש ושהיה בדרך כחקה זבין ומצורשן ובועל נדות מניין תלאוש אוש לנפש השתנה למה לי אה הפי קאם כחמי יחיד לדחה לפפח שב ואין צבור נדחה לפצח שנ אא עבדי בשומאה והני של"

טמי נפש אפר פין ומעודעון לאו אמר וב חבדיו מעודע שנבנם לפנים ממחצתו פעוד של בדיך שב מחוץ הכת נתקן לעשה ! שותיבי מעורע שנבנים למנים ממחצתו בארבעים ובן ישים שייים מיתים שלבנשן לבנים מימחשום שורצעים וטמא מת מותר ליכנה למחנה לייה ולא ש מיו מת בלצד אמרו אין אבולן מתעצמו שלניקח משה אתעצמותיוסף עמו עמו צמחצון בנויי היא התנון בידי ישב לבדין ישב שלח יהוח שמאים אחרים יושבין עמל יכול יהוא זצים ובמא מתום משתלהין למחנה אחת מל ולא ישמאר את מחניהם ליתן מחנה לוה ומחנה לוה דבכיל יחודה ל שמעון אנמר שיבו עדוך מדיהוח חומי וישלחו מן המחנד כל צדוע ובלוב וכל נימח לנכש יאמר טמא נפש יאל יאמר וצ ואני אמנימאי מתם משתלהין זבים לאכלשכן של מה אלוזב לתן לו מחור שניה יאמר זב וחלי אמר מצורע ואני אוני זבין מישתלאין מצורעין לא בלשכן את מדל מצורע ליתן לו ממונד שפשית בשתוח אומ בדדישב הבת נתקו לעשה מחי חומדיה יובמטמא כפשי שכן בומאי ייציא פפין מגוכי איא אדרבה טמאנכש אמור שכן שעון הזאה שלשי ושביע אמרי טמא ובלעמא לרבות שמא שרץ ומסונמח זם חמוד משמח שרץ ומאי חומלית דזב שכן שמאת יוצחה עלו מחם אי אדרבה טמאשר אַ חמוד שבן מטמא באונק אמרי לפומאת ערב להיע דמטמא טמה שר ש באונק טמויי משמח בה בזב דרב הוצח דאמ רב הוצח דאייה דאשונה שלוב מטמא באונקו מאיי אמריה דמצורע מוב שכן שעון בדיעה וכרימה ואקור בתשמיש המשה אא אדומה זה זמור שכן עושה משכב ומושב ומפימה בלי חדש בחפים אמריזב וכלזב לרבות בעלי קרי ומשוברה מצודים ממור מבעל קרי מאי חומדיה דמצורע שכן טעון פריעה ופרומה ואסור בתשמיש המטה אלה אדרבר בעלי קדי חמור שבן משמא במשהוא המלי שבר לה כל נתן דתנאל נתן אומ משום דבי שמעל זב עריך בחתימת בי אמה ולו הודן לו ובעל קרי איתקש לזבו עבוע ובל ערוע למה ב משום דבעי מבתב זב וכל זב וכל שמא לנפש בתב ומי עמע ובלצמע ול יהודה נמי שביר קאמ לי שמעון אמ לך ההוא מיצי בי לבדתנה ל אנזראומ יכול דחקו שבין ומצורעין ווכנקו לפזרת בפקה הבה בשלמחת "בול יהוח חייבון אל זישלחו מן המחנה בלצהוע ובל זבול שמא בפש בשעה ששמים: מתבם משתלחין זבין ומצורעין משתלחין חין טמחן מתם משתלחן אין זבין ומצורעין משתלחין אמר רב זב וכל זב לרבות : בעל קרי מפיעה ליה לד יותנן דאמי ל יותנץ מחלות לא נתקדשו ובעל קרי משתלה חוץ לשוב מחגות: 📉 מותבי בעלקרי במגע שרץ מאי לאו למהנותם לח לטומאת לשומיאתן בהדיא בוֹת בדונ הדי טומאת עדב וואי טמאת ערב לא לאו שמעמנה למאכותם אמרי לא לעולם לשמאתן לשמא באונק מה מבע שרץ משמא באונק אף בעל קרי משמא באונק: מותבי ובועלנדיה בשמא המתמאי לאו למחנותם ומדעותה למחנותסרישה נמי למחנותם לא לשומאתם בהדי אבולבדון האי טומאת שבעד והאי טומאת שבער פופה אצשריפה ליה את שחמור מכי בו בועל נדה שהוח משמא משכב ומושב שומאה קלד לשמא אבלץ ומשקין : שותבי מצורע מייד מיזב ולב חמור משמא מת יצא בעל קלי שטמה מת אמור ממנו מאי ישא לאן יצא מכללוב לכלל פימא מתרהוא טמא מת חמוד ממנן אמר לא שא יצא ממחני טמא מת ונצנב למחנה זב ואענה ששמה מית חמור ממנו הואיל וטומאה יוצאה עליו מבובו לובמדמים ליהי תחנ תפד קמיה

אפביצאק בר אבדיפר ניצא אב שואוץ לשיאנה א מחנה ליה לא יצא אלתקי אמולנה זו מחנה שבינה אמר ליה עד ביון לא אפקוניה עילופה לא אימו הביניצו אל מיואץ למווסה זו מחנה שבנה לת שא אל תוף המחעד זו מחטי לניה . מתקיף ליה ובעיו ואימיואידי ואידי במחנה שבעה ולעבור עליו בעשה ולא תעשה אם בן נכתוב כחם לא יצא אל תוך המחנה שמע מינה מחנה אוחרים : בים ומחור קרבין מאי מחני קרבין רבהונח אמ מנקבן בסבין תייאבר רב אמר שיריקא ומעיא לא אמר כי שומין כמימין אלח ממא שעמיה דהיה בדרבדכת וחרבות מחים גרים יאכלו מאי משמעה ברמתכגם כב "נקף "בק" רשישא דדיקיא יחסנון: ורעו לבשים בדברם אמר רב מנשיא ברירמיל אמרב במחבר בם מאאי כמדובר בם אמר אבין וחדבות מחים גרים יאכלו אמ ליה רבא אי כת חדבות מחים ברקאמדת השיתר דבות נחרב ות מילתה אוחדית הוא אף אמר רבה כדרב חננל אמדרב עועדין צדיקים שיחו אות בת הצא וכצו כבשים ברבתם ובת התם ירצו בשן וגלעד כימי עולם בשן בלישע הבא מן הבשן דיבת שורעו דעו अम्बर्ध दर्भ व פיעט ושפש בבשן ובת כה אלישעבן שפט אשל יצק מים על ידי אליהו ונלעד כדיהן הבא מן הגלער מצון שלולים מש ילים ב בפנושו דבת ויאמר איתו התשבי מיושבי נלעד אמיל שמולבר נחמנ אמיל ינובן עתיין צדיקים שיחיו את אשיוניתי באלישעו המתכש של עוד שבן זקנים וזַקנות ברתבות ירושלם ואיש משעותו בידו ממב ימים וכת ושמר בן יבולעמטקר ד משעכתי על כני הגעל : שולא ראמי טיבלע המות לניח וכתכי הנער בן מאה שנה ימות הא ביינד שלוי שלים צים בישי בן בישרץ בן באומות העולם: ואומות העולם בען התס דכה ועמדו זדים ודעו צחכבם וצני ניכר אבריכם ובורמיכם דב מקדא ראמי כת נחפנה הלצנה וכושה החמה וכל והיה אור הלצנה כאוד של ישור יידר ש של ישור יידר שינה שבשר היינים באור שבשר היינים החמה ואלך החמה יהיה שבעתים באנד שבעת הימים הא בייצד כן לימות המשיח כן לעולם הבא פאפע של אורד ש ולשמח דאמי שמוא אין בין העולם הזה לימות המשיח לא שעצוד מלביות בלבד כן במחנה की गामा है। ובוע שנו יילו ביוום שפעה כן במחנה צדיקים בבח נאמי בת אני אמית ואחיד ובת מחצינ ואני ארנא אחויי מחיי יי דיי דורך אלא ביי פי לימית אחניי מיבשא לא כך את החבה במה שאם ממית אם מחיה והדר מהשמודת אב ארנה : מנו רבים אני אמית אחיה יכול מחח מיתה באחד וחיים באחד כדרך שהעולם נוהג תל מחצת ואני ארבים חגר נחגרתו דיה פומה בינאיו בנו ה אלשומאלהאליי יה וד מה מחילה ורפוחה בחחד אף מיתה וחים באחד מכחן תשובה לאומרין אין שיית המיעם איין פשתב איבלע תפא אני ל שמעון בוא וראק במא אבעה מעוה בששתה שארי הקשרת לבש הכליקובה שנינור בירי אים נויים הרבבונו ובבאת מיחוץ לתחום וכן בין המניהי ואצרים בשרים בל הלילה ואין ממתנין להן עד שתחעף: יג ורנינרי חותפין יבופת במקרש אבל לא במדינה לאעור ול יופי בר חבינה חד אמ הח והא בדר נשיעות שנים בן בלחה בן ביבישה וחד אנו הא והא בלחה כן ביד כן בכל ולפאן דאני הא והא בלחה כן ביד וכן אי לא ייניפנאר איני לא דייטעינגייים חייי בכלי מאי טעמא לא אמר הא והא ביד בן בלחה וכן ביבשה אמר לך עשה מינרך מרוח וא כי בכל אל אבישור אים נמי שפר דאמי ולמן דאמהא והאבידבן בלחה כן מבשה מאי טעמא לא אמהא והה בלחה כן ו בורא את לנו ליים ב ביהבו בבני אמר לה בני בלונה ביוניים אם בבל באן ובאן אפור ואידל מחום בלאבת. אתמתינו ם נפון יפוד יום אמר לאעזרומהאם שחימה שמשופק אול בימו שה אני ונון ד ורוינים אלאכה דוחה את השבת או שמשום שבות אינידין שיריחו את השבת אה ל ל יהושע יום פווב אני אתה ששירה יוכירן שהער בו משום מלאבה ואפר בן משום שבות אמר לו ד שיעזר מה זה יהושע מה כאיה הערים הא יים איים רשות למעות השיב ל עקיבה הזחה תוכה שהיאמצות והיא משום שבות ואינה דולה אדל כך מ

השבונהף אתה אל תוצאה על אלו שאעם שהן מעוה והן משוש ששות לא ידח את הפשות "שויף אמא לדי יהושע שמחת יום ביוב נמי מעוה היא מל יאוצע לשעמים דאמר יום שם עכני מצוול הנוח דתנוח ל ליעזר אוני אין לו לחוים ביום מוב לא או אובל ושותה אן יושב ושונה ש יהישעאומ חלקיהו הציו לחבילה ושיניה וחצו לבית המדרש אמל יחונן ישניהם מקרא אחד ירשור של אחד אומי עצרת תריה לבם וכל אוד אומי עצרת לבי שלווף הבישר ל שעור סבר או פולי ליבי או מולו לכם ול יהושע סבר מלקיהו חציו ליצי אהיכם וחביו לכם : אמי אעוד הכרש ביורים בעערת דבענן לכם הואיל (יום שניתנה בנתורה אמ לבה אבל מורים בשבת דבענן לבם דבת וקדאת לשצת ענג׳ אמר רב ייקף הכל מידים בכודים רבענן לנב ימי משתה ושמחה בתיב דאתעבור ביה נפאן בתרברית דרבינה בולה שתא יתב תענותא לבר מעדרתא וכוריא ומעני יומא דבפורי עצרותה מוחיל נינם שניתנובבו תורה פורית משום האתעבידביה ניכא מעל יומא דביפורא רידוום בד מצ מדופתנ וענתם את נכשותוכם בתשער ום בתשער מתענין והלא אין מתענן לא בעסיכיי שאת לומר כך כל החובלושותה בתשיעי מעלה עליו הבית כדי נתענה בתשיעי ובעשייבי יו בביוסף ביומא רשערתא עלוביד ענלא תלתח אמ מאן גדם לי לאו מוכה כמת יוסף איבא בשוקא: רב ששת כל תליםן יומין מחדה תלמודיה ותחל בפשיה בעיבודה דרשה ודקיף וחמר חדהי נפש חדהי כפש לך קרחי לך תנחי איניוהאאמ לצינור למלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ שלאם לא בריתי יומם ולילה תוקות שמישוארץ לא שמתני עיקרמיהת ביעביד לנבשיה עבידי אמר רב אשי ולמאי דמא אמל אינור ומי חיכונ איבה למיכלך ומה יום שוב שהתי דובואפלן מלאכה שמשום רשות לא התיר שבות שעמה שבת שלא התורבה שלא מלאבה שמשום מצותאינודין שלא התיר שבות שעמה ול שלעור אמר לך תנח אמ ל אינו דאו מכשירי מצות שלאחר שחיטה את אמלו הכי שבות דמיוה עדיפה: השבת ראתעביד לה מעוה לא ידה! מבשירי מעוה שלפט שחיטה את השבת ראכתי לא אתעטד משה אמלול יהושע מה ל דתן מכשירי מצוה שלאת ר שחישה את השבת שהני דחתה שחישה שבדי ידון מפשירי מעות שלבני שחנות את השבת שלא דחתה שחינות שבת דא שמא ימצא זכא פפול ונמצא מחלצ שבת למפרעי חו חבי מי שחם נמי לא נשחום שמא ימצא זבא שוול ונמצא מחל שבת למפרע לא האאמ לה ברישא ופרכה והדראמ לההך גשוב ל עקיבה הזחה מכיח וג׳ :

מתנורנים אמר ל ליעוד וצלה אני דן מהאם שחימה שהיא משום מלאבה דוחה את השבת הואה שהיא משום מלאבה דוחה את השבת הואה שהיא משום שבתר לא תדחה את השבת אמלו ל נקיבה אוחלף ומהאם הואה שהיא משים שבות אינה את השבת אמלו ל נקיבה אינודין שלא תדח היה את השבת אמלו ל ליעוד עקיבה נקרתה מה שבת בתולה בין הערבים במועדן בין בחולבין בשבת אמר לו לי מועד לאי במועד לשחיפה כלל אמל עקיבה כל מלאבה שאבשר לה ליעשות מערב שבת אות השבת יותר את השבת יותר

גמ תניה אה לו ל ליתוך עקיבה בשתיבור הושבתע בשתיטה תהיה מיתתך: אמל לו ה אל תכנדיע בשעת הדין כך מקבל אני ממך הואה שבות היא ואינה דוווה את השבת וני מאחד דהוא אגמדיה מאי שעמא קא פריך אה עולה ביאגמדיה הואה התרומה והואה דתרומה גופה

H

בא דחוים שבת כי קא בפין דוביתי שבה האוה דבבה קה בכיך וכי מיני ליהל כקבל הואה ואיהו פבר מנואה לבנה קה מנוצב לה דתרומנה קה מיות ליה שווצב מות הוושים ל עקיבה היו הוד. שוא מת שחל להיות שבעי שלו בעוב הפסח שחל להיות בשבת תובח שהית מעום והיה משום שבות ומינה דוחה את השבת: אא ל איעור גמרה הוא דאייסך עליה והאי דקה פריך ליה האינאתה ד עקיבה לחדמוריה גמאריה שנמא ליה בחדים סבר לאו אורה אדעא : והזאה מיהת מאי בעמא לא יוודא שבת מכדי שלשול בעלמה הוח תדור שבת אמר ובח בזנה שמא ישלנה בידון ויעבירנה דירן רשות הרבים וללי איישור ניעבריה דהח אמל אייעזר מכשירי מענה דיחיץ את השבת אמרי פני מלי מיבח דחוי גבדה דומי חיובה עלה מכח ביון דלאחזי גברה ליכה מיובה עליה 'אמיביה מולכך ליברי ב ליעזר קבון בדיח מחימין לוחמין להברותו ולמולו בעבתקטן חולה חיין מתימנין לוחמין להברועו ולמולו בשבת אני כבח או בדים בוא למה כי חמין להבריוני שה אפרבה הכל אצל כיל מוריון כן וחודי קנון בריא אחד קטן חולה מחימין ל חמין להברותו ולמולו בשבת: אותביה אבר ערל שלה מל ענוש בהתדבר ל ליעזר ומת איכה דלא מזי גברא וקתני עניש ברת למא איכה מובתה עלויה אמ רבה שם פבר ב אישור אין שוחטין וזורקי) עלטמא שונץ וכנ שאן ביחיד נדתה בציבור עושים בטומאה ובל ניילתיו האיתה בציבור איתה בימיד כל מלתיו דליתה בצבור ליתה בינחד ערבות דה צבור ערנים אמריכן לחו קומו מחלר נכשיבו ועבור בסחון יחיד נמי אמרינן ליה קום מהוכד ואפול וא לא מקבל ואביל ענוש ברת טמאים דאן צבור טמאים לא אמריכן להו קום ניבול ועבוד בפה אה עבדי בפומאד יהיד שני לא אמריבן ליה קוצול ועביד כפון ובי לא מביל ולא עביד לא מראייב ברת אמ ליה רב הועת בריה דרב יחושע לרבא הרי פשא שים דניתיה בעיבור לא עצור אונה ביתור אמ ליה ההוא דקא עביד יתיד צנסה שע משום דעבר צבור בנפה האשיי ברת לא כהנר שלא היה בדכך נחוקה שעלוםמא שרץ ושאר כל השמאין משין תל האיש ברת לא כהנר שלא היה בדכך נחוקה שעלוםמא שרץ ושאר כל השמאין משין תל האיש מדקה מהדר אטמא שרץ קא פאבר אין שומטין וזורקין צל טמא שרץ וקתע דענוש ברית באו שוחבין וזורקין על שנוא שירץ למא ליה הדורי עלויה היבו שחור נצפה שלמא אעג דלא מזר איכם מיובה עלויה ואעג דלתה בעיבור איתה בימיף לא אמ ובה קאבר ל איעזר שומבין וזורקין על בימח שרץ הזחה למחי לאבילת בפתים לאבילת בפתים לא מעבבה: אמר ליה רב אדא בראבא לרבא אם כן מצים כפה נשחם שלא לשובלת שתה לנה שלא לאובליו היכ דאמי לשים חולה ולשים זקן דלא חזו כלל אבל האי מיחוא חבי דפושווריתי בר תקום בנשיה הוא ומיבל הוא כבנן הוא דלא שבתן ליה : בלל אמיל עודבת אמיבבוהודה אלצה בל עקיבה : ותכן גבי מילה ביהאי גונה בללאמ לי בל מלאבה שתנשר לה לי שמות מערב שבת אנה דוחה את השבות מילה הואיל ואי אפשר לה ליששות מערב שבת בוחה את השבת : אמרב יהודיד הלבת כל עקיבה : וצליבה דאן אשמעים גבי פפה התב הוא אמבשירי מצנה לא דהו שברב משום דלא נברתו עליה שלש עשמה צריתות אבל מולה דוברתו עליה שלש עשרה בריתות לימא לייחי ואן אשמעינן גבי מילה משום דבתם מבשירי מעוה לה דהן שבת דליבת ברת

אבל נסה דאיבא ברת אימא לא העמידן דבריהם במקום ברת קא משמע לן דדהן צריבא ז אימתל מביאין עמי הגיגה בימן שבה בחול בטהרה ובמועם -פשבתאו במושל או בשומאל אין מבאין עמוחנותי אגנרהיתד באה מי הבקר ומין בן כים הפשש שומן מעום מן מעדים ומן בנקבות ומבלת לעם מים करात हमका है एका है कर हार महस्रात है नहीं है नहीं ही हिन्त है तमक स्वत स्वीत महान महर तह महस्र महस्र महस्र मह তার সামতের পর্যায়ের এই করে বিহল ইনার বিহারের হিনারের অধিকা দেশ প্রকাশ সামের সংগ্রহ সামের সামত তিয়ের তিয়ের রাজ্য সংস্কৃতির স্বার্থার রাজ্য বিশ্ ં " જે જે પાર્ટ " કારણ કારણ પ્રાપ્ત કારણ કાર્યોનું કાર્યું કાર માત્રાનું સ્ટાપ્ટ કારણ ભારત કર્યું કાર્યું કાર્ય मिन हा अध्यापक कार कुर का एवस मिन अध्यापक कर अध्यापक मिन अध्यापक कर अध्यापक कर अध्यापक कर में त्यर में टाल में किस में के के मान के मान के मान के मान के मान के किस के मान के किस के किस के किस के وعلا والمحرج ويربعن هي المستعربة لوسر عورق. فالمتركية أسريه فعد المتحف المقادم المتحدة المتحدة المالا المتحدد રાકારા હોકા લાક્ષ્યા છે. માં માં કાર્યમાં ભાગમાં છે. તેને નિર્દાર્મ ભાગમાં લાકા માં આવેલા લાક લાકા કર્યા હોય છ ্রি ভিস্ক সংক্রম সম্প্রতার পাস্ত ইর্মায় স্লাম্পর এই ইর্মায় বিধার নিমান্তর স্থান করিব এবল করিব সংক্রম সার্থিত এ मिन हैं हैं अरा में देश तर महारे तर है के माम हम अर्थ हैं है है का महास्वर है है माम देश महिला देश त्राध्य के अन्त्रीय क्रिक्ट के प्रकृतिक નામ હક્યર સર્ટ ને લાક લાર્ટી પૈકે ભૂઈ જ લાક મુજ न्या क्षात्र विकास दिवस है। विकास के अपने के साम יין הבקרטן הנקיעות או אצר שאד נון הנקשות באד בית שה על שני אונד באד בתעות שניבש कार महरूर ही हो मारतक रीनद्र रीहर रीम्ब्रासीय हीन समूच का महिस्स रीस कहाने । तस कहार समुद्रान שמבר באה עש מבשה בדי בוח בפשה באה כין מתחץ ואינד באה כון הבקר באת כין הוברים ואינד פחד בין הנבבות בחד בת שנתר וחינד בחד בת שת שנים ומצה נאכלת לחלי לה ומנה נאכלת שלה למנול וחינה נחכלת שה צלי מן שמעת לים האי סברא בן תומח וקח תכבאה מן הצאן ואינה באד מן מבקר שמעת מינה ו איני להי לבן תנמא יש נה משום שבירת העצם און אוץ בין משום שבירת העצם מי אמריכן אַענֹג ראיתקש לכפהן משם הומבן: בו ולא באציגתן אלי דלמת התי בובו בכשר ולחבן בפפול הוא דחתה : תאשמע שכין שנמצאת באכבעה עשקי שוהם נהמיד בשלשה עשר שונה ומטבילוקביץ בין בוה ובין בזה שונה ומשביל מנ הון אוֹנימא רבנן כיון דאמרי רכנן חגונה אין בה משום שבירת עום מאי שנא פכין דמטביל ליה דמיבשה ליה לבסח קביץ נמי הא מיבשי לה לתנגד לא לאו בן תמא ושמע מינה לבן תימא ישבה משום שלידתעלם ותכה במחי עפיקין במון שבה בשבת דל בי חבורה והוץ מדקתע פובה חל חרבעה עשר להינת בשבת שוחטבהמיד מכלל דרישה לחול עפיקינן בגול שבח במכובה דלבח חגצה ובחכם קשומי הנו דהנו ידעי את הכי במאי עסיקים כבני שבה בשומחה נפוף פוף בהעם מעדידעי קפומי אמרי כגון המית שיא דמית נשיא אימות

שאר אבו אבו

או דמית בשולשה עשר פטן אלא למא להו דמטבלי לה ולא דמית בארב בפר מאד שנא פכין אמטבלי לה מאי שנא קביץ דלא מטבלי ליה אמ רב אשי אמרי לא צריבה כגון שהיה נשיאחים בשלשה עשר ומתבארבעה עשר הבין דחד פפיקח הוא פבק מייתנשיא פבק לא מיית מטבלי לית קביץ דתדי סביקו נינהו שפק מיית נשיה פביק לה מאויית ומם תמצה בן דורת בריש הנאן ידורוב בפו ישובן נישאל בדמום אבור אם בא מטבל לים : הנורבבן לישרם למור לא מוצי הנאן הישורם אנור לא מטבל לים : הנורב להו לישרם ביו היותר ביותר לא מטבל לים ביותר לא מטבל לים ביותר בבין היותר ביותר לא מטבל לים ביותר היותר לא מטבל לים ביותר היותר לא מטבל לים ביותר היותר ביותר לא מוצי ביותר ב מבע מה לא חתתם חבונות וומשא לשה בשבת מה הן אומה ין ה" ותמיה אם נילשם גדול ודידי שהן מכמים בדינלי בוודישיםן וודיולם שמפיה ומפשליין ולא ממכו להן לישביל שתבומה דינהדי المراسا المراهدة المه والمحصر والمال والمراه والمراه والمراه والمراه المراه المراه والمراه والمراه किर्वती स्थीना भेत स्वर्ग के उद्यव स्वर म वंद्रत नव्यम् रहेर महत्यम मंत्रत मत्र न्या रहेर महोता है אשי אנן שלימות הפרושים פקו נימות כמי מיבעי לי לבדרב נחמן דאמ דב נחמן אמרבון בר אבות בינים ולמותר תכשו שקרב שלמים שנותבות ככח ליבי אלי שתן ובקר בקר והלח שים פבח או מין הפבשים נכון העלים של שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם כין הכל וכן העל תקחו عهداللك والمع عده ويدد عده درا محكد الطامها المهدديد مردم والمدا مهدد חנינת עשורן לא רחיא שבת כיאי טעמיהו הא ודאי קרבן צבור תית אני לעם משים לי חידה בן סברא האמר קרא וחגתם אותו חג ליבי שבעת ימים נון והלאימי חגור שמונה ייצעה פון האיבים וום יום שוב האחדון שלחג מנחדש השביעי תחגו אותו לא מבאן לאגינה אינה ווה ייוחה את השבת בי אתא רבון אל אמרת לכנ רבות בעמים שאי אנשר מועאד לתגבה לתששה כלון שַתֹּלֹיוּם שָוֹב הראשין שלחג להיות בשבת: אמָר אבי אבון תכלח לח מחי קאמי שמונים ליתנים פללשבעה איתים ברוב שנם" אמר עולא אמר ל ולעור שלמים ששחם מערב יום שוב חין יוצא בהן להן לשום שמחה ולח לשום חצוגה לשים חגוגה לחי דאונמי שַּמטינהן בַחָמשַה עשר לא נכיקבהו הוה דבר שבא חובה ובל ובר שכת חובה אינו בה שא מן החודים : לשםשמחה נמי לאדפת וזבחת ושמחת בען זביחה בעידין שמחה : פי משי מפיי ליה נהיית שמיח לרצות ליל יום פוב האחרין לשמחה אתר אום לרבות ליל יום בנוב החחתון לשמחה אואינו אם לרצות הלי יום טוב הראשין לשמחה תלאך חלק מאי טעמא לאומשום דאין לוצמה ישמח למא שלמים ששחטן מערביום טובהין יוצא בהן לשום שמחה דבענן זביחה בערץ שמחה אמרי לא כדקחול טעמא מה ראית לרכות ביל יום ביוב האחדון שלהוציח יום שוב הראשון מרבה אנ לילי יום שוב האחדון שיש שמחק לפטר ומולנים אם לל יום בוב הרתשון שאין שמחה לבעו: ארנעה עשר יינאבה לשום שמחה וחיץ יינאבה לשם הגיגה אמרב אדי בראבי בגון שעיכב ושחשה אמראשי הכי נמי מסתברא דחו לא תימא הכי מכדי הא מתניתן מן קתנ לה בן אימא לפום שמהה דאומת חושמחה דלילים האחמרת לילי יום טוב הרחשון לחו בלי

שמחה הוא או שמושים שומות או איבפיל לה בלעת בווילון ושמום ושווינים ושווינים שווים אונים בין

מותיב רבה ההלל וחשמהה שמונה ואו שלקשדעות שלפים ששחשן מערבים של אין יונה בהן לשום שמחה למו בענן וציחה בערן שמחה זמען דלא מעבחת לה של בנון שמחה זמנו בל יונה בשל בנון שמל יום בו הראשון שלחב להיות בשבת אמ רב הונח בריהונה מש

בתניה רחשית שמעמינה מחיבקר בקר רחשים מתקיף לית רב יוסף אם טעמה דבתה רחשית הוה חמינה מחיבקר בקרשע הות מיאיבת מידי דאלו בשר אינסיל ליה מאורים וא חימורין לה מיבסל עד צנרח אמ ליה אביי ולה הדיפסה לראעזר בק שידיה דאלו בשר אינסיל עד צנרח אמ ליה אביי ולה הדיפסה לראעזר בק שידיה דאלו בשר אינסיל ליה מחצות ואן אימורין לה מיבסל עד צפרח או הבארביום הביא לבקר לימד על בעירחשית לה מיאים מידי דאותנה ולימד שהמה בערב ביום הרא לבקר לימד על חונגת ארבעה עשר שנחבלת לשע ימים ולילה אחד חוץ מזן שהרי נחשון אמרך ומה אם מקיים חונגה ביום הראשון לבקר הריבקר שע מון מזן שהרי נחשו ודר מדבה אם נדבה אם מה מיום ולילה אחד חוץ מזן שהרי נחשר שנחבלת לשע ימים ולילה אחד המלביום הראשון לבקר היבקר שני מול ולילה אחד או המר מראואינו לא בקר ראשון והאמרת כשהוא חונא ביום הראשון לבקר הריבקר שני אמור אמר מרי ואו לבקר הריבקר של אמור מול וא בקר ראשון ובשתו חגיגות הבר מדבר החתח הגר דק אמר ארבעה עשר ואו המו הרא או הוא להולה אחד מנפקא לי מנדי מו לבוקרה הדר אמן וא חגנה דקימה ארבעה עשר ואו המו להולה אחד מונפקא לי מנדי אם נורל נדבה אם הבר או הוא להוצית ימים ולילה אחד מנפקא לי מנדי אם נורל נדבה אם הדה הארי אחוגות ארבעה עשר הא מתיבה השר הארי אחוגות של והאי להוצגת ארבעה עשר הוא הוא להוצות של האי להוצגת של האי להוצגת ארבעה עשר הוא מאי הבא הוא דבתב מוס הלא מתב אחד" מעמא מאי הבא הוא דבתב לומ ביום הלא למקר דמאו בקר בקר שני הוא לא מתב אחד" מעמא מאי הבא הוא דבתב לומ ציום הלא לבקר דמאו בקר בער האו הוא הוא הוא הוא הוא הוא דובה ביום הלא לבקר דמאו בקר בקר שני האול א מתב

שעות שני זבין הפשח ששחשרש כא לשמין בשבת חייב עליד חפאה ושאר בל ישתרושני בי ששחמין לשם הבסח אם אינן ראויין חייבאם ראויין היף ליעזר מרוייב האבשים צו מיאוריו שנניותי ויי צמאי עפיקינן אונימא בטועה שמעת מכה מפרן אה אני עשרים שלעות מוח עחירה ואח בעוקר אימוא פופה ושחר כל הובחים כולה או זיירליני. ו פשיטא בטועה רישה בעוקד פופה בטועי בנשונים וכ 7978 0110 יוסף אשכתיה לל אכהן דקחיי במכלוסה דחינשי وي وي المالية ووه כותה בעועה תנה מניה אדבעה זמני ודאמי במן בתשמה שולה ויי עשר שני אמר צינור ומהאם הנסה שמותר לשמו ביר ששר שכן כששינה אתשמו הייב זבחים שהן אפולין לשמן כששנה אתשמס אינודין שיהא הייב אמ שבים מאינ לול יהנשנ לא אם אמרת בנסח ששנהן לדבר אפור תאמר בזבחים ששיבן לדבר מותר אל מים יותה לָנ בֹ איתון כי אימורי צבור יוביחן שהן מותרין לשמן והשוחט לשמן חייבאמלו כ' יהושע 72 WA 45 מכנישר אכ לא אכאמדת באימודי ציבור שבן יש לבן קצבה תחמר בפקח שאין לו קצבה ל מאיד חומר ووري و ١٠٠٠ عدل אמיע לטחור תנן אמ ל ליעור ומה חם כסח שמותר ڎۯڒ השוחט לשם אימורי צצור פעור : שעונטו מר לשמן בששנה אתשמו חייב זבחים שהן אפורין לשמן בששנה אתשמפאינודין שיהה חייב עשר נשב שנים שבנים ואו פלקאן דעתה דישה בשקר פופה בטועה לל לי ליעזר לא שאע לה בין עוקר לטועה נדי פתחים נפתב יהושע דשאנ לה טועה הוה לא מיחייבאמרי לאיעזר לא שנ לה בין שוקר לשוער וריהושע על שפעים דשני לה נשני לה דישה בעוקד פופה בשועה הכי נמי קדמי ליה לדידי רישה בעוקר פופה הלל עם של בנים בש בטועה לדידך דלא שני לך בין עוקך לטועה לאאם אמרת בפסח ששנהו לדבר אפור מותר פלני משם פידו און ניבון"ם וכני ניבור בייו בזבמים ששילו לדבר מותר אמ לו ל ליעור אימורי צבור יונימו שהן מותרין לעמן והשוחם חלה אניר לו אייב אמי לו לי יהושע לא אם אמרת באימורי צבור שבן יע להן קצבה תאמרי בפסח שחין אין קנירונים קצבה וכל היבא דאית ליה קצבה מחייב ל יהושע הדי תינוקות דאית להו קצבה ופטר די חפיל כך יהושע דיתנן מי שהיו לו שני תצניחות אחד לימול אחר השבת ואחד לימול בשנת ושבח ומל وروزون دعا מצה הנוחורי דגן צר סידורי את שלאחר השבת בשבת חייב: אחד למול בערב השבתואחד למול בשבת ושכח ומל את שלעכב שבת בשבת ר' איעור מחייב חכואת ירי ימשע בובור: אמל אמר הבא במאי עפיקינן מנין שו מרל כבון שקד שומלאת שלעוב שבת בשבת דאיכת שריד ביה בהאיך בשבת הכח דקדים עבדינהן לאיפורי צבור ברישח דהא לא בודידבהן ל מאיך אנג העוחט לעם אימן רייי レーカンラインタ מנותנת של על צָבור בַפור וַדְוּאֹענגדקרים עבדינָהן לאיַמורי צבור ברישא והַא תַּע דׁ חייה אַכּ כּ מאיר, לא שב מנלדיי ל נחלק באיעזר ור יהושע על שהיו לו שני דננוקות אחד למול עלג השבת ואחד למול פי יפיעים ביי とシカッチが בשבת ושבח ומלחת שלערב חשבת בשבת שהוא חייבו עלמה נחלקן על שהיו לו שכב MASA תינוקות אחד למול אחר חשבת ואחד למול בשבת ושבה ומלאת שלאחר השבת בשבת ל איעזר מחיב חטאת ולי הושע פוטר קתני מיהא רישה ושבה ומלאת שלערב השבת שהוא חיב נדינמי דקיים מהלה להאיף דשנונהא אמר ל מאיר אעל דקדים עבדינהו

שמובין אמרין ולמעכיין תקשים שיים שיים אלו בחושים וביווו וביווווים בדבר מיצוה ועשמיניעו השיב פופה דעעה בדבת מעוה ולם שמוח מי דבי ל ינחי דישה בגון ששבה ומולחת שלשבת צערב שבת אלח בחונה שבת די צמוד הדי ניתנה שבת לידחות: אמר ליה רב אשי לרב כהניה הדי ניתנה שבת לי. شهروهه سادر بريد حلاس حدلته ومرشه يويا جملات هجلا فرشلاالة الاه مدوا دبهدرا مهد عط والاسؤيوكي ביליעזד ול מאן האי תכי דשב ליה בין באורין לשאיגן ראניין ל שמשן היא דתעה אחד זבריבה בראניין ואחד זבחים שאיכן דאניין וכן השוחם לשפאימורי צבור בטור דברי ל מאיר את ד שמעיון לא נחלק ל לעוד לל יהושע על שאיבן ראויין שהיב עלמקנחלקו על הראויין שהי אישור מחייב השאתוליותושע בושה אמל דב ביבי אמלי אעור בושר היו בושר איל היווע בילי היווע בושר אינילים בעגל זבחי שלמים ששתטו לשם פקח: אמ לו לזירא לדב בשי והאם ליוחנן מודה ל מאיד בבעני מומין אמ לו שאני בעני מומין דלא טדיד בהוו בעד מעה רבא מוב נחמן מוליץ לשום בסה מחי אמי עלה ל מאיר אמר ליה בוטר היה למאיר אפילו בחולין לשם פסק אמ ליה והאמל יוחנק מודאל מאיר בבעל מומין אמר ליה בעל מומין לא מיחלבי חודין שם פסח מיחלם אמלו ושעמיה דל מאיר משום דמיחלפי ולא מיחלפי חוא והאמ רצ ביבי את ביצ ששמטו לשם פקח ועגל הוא לא מיחלה אמ לול מאיר תרוב אית פית שריד אנגרלא מיחלף מחרף אנגרלא שריף עבל זבחי שלבנים אעגדלא מיחלף מדיד ביה חולין לשם פפח אעג דלא טריף בהן מיחלע לאפוקי בעלי מומין דלא מפורדי פוריד בהו ולא איחלופי מיחלפי . יתבל זיכה ורשמום בר רביצחק אקילעא דבי די שמול בר רב יצחק ויתבי קאמריאמי ריש לקיש נתחלת שפודי שלנותר בשפוד שלעלי ואבל חייב ול יוחכן אל אשתו נדיה בעל חייב יבמתו נדיה בעל פעוד: איכא דאמורי כלשכן בנותר דמיחייב ל יוחנן דלא עשה מעוה : איבא דאמרי באשתו נדה אוא דמיחייב זהוה לון לשיולי ולל יוחנן מאי שנה יבמתן דפטור דמצוה קעביף אשתו נמי מעוד קעביד נאשתו מעוברת והַאיבא עונה שלא בשעת עונתה והאמ רבא מיצ אָדַם^{(ש}מאַ את אשוע בדבר מעוד : בסמוך לופתה או בקטוף לופתה אפי יבמתן נמי איבעי ליה שיולה יבמת בדיז מינה לשיולה אשתן לא בזיז מינה בי יוחכן ואט במאן או עמים כל יוסי דתנץ ליוםי אומי יוסטוג הראשון שלחג שחל להיות בשבתשבה והוציא את הלולב ברישו דב הרבים מפע שהוציאן ברשותן דלמא שאע התם דומכו בהול ולא כר יהושע דתינוקו דיי דלמא שאכהתם נמי דזמנו בהול וא בל יהושע דיבודם דלמא שאנ התם נמי דימנו בהול ואא כל יהושע דתמומה דתנן היה אוכל בתרומה שבן גרושה אנבן חלוצה ל איעזר מחייב קק וחומש וביהושעבושר : דלמא התשנמי בדר ביבי בר אביי דאמ בתרומה בערב הכשה עסיקינן דזמניוצהול או נמי שחני תרומה אאי קריא עבודה ועבניה החמכי אבשריה דתנן היה עומד ומקריב עלגבי מובח זנודעשבן גרושה או בן חלועה ליאיעור חומ כל קרלנות שהקריב בפורין ול יהושע מבשיר ואמריבן מאי טעמיה דל יהושע דברב

בשיטא בון דכשר דפטור אמדי משום דתנה שלא לאובלו חייב תנה נמי לאובלני ושלא לאובלני פטור אמרי ושלא לאובליו אייב גופה למהלי בשוטא ביון דבסול חייב אמרי משום דתנה שלה לשמו חייב תנה נמי שלה לאובלין ושלה לשמו חייב גופיה למה ב ביון דכשול בשילא דחיב משום דבאעי אשמועינן פלוגתא דר איעור ול יהושע ושאר הקדשים ששתטן לשום בקתוב אמליה רב הונה בר תינטו לבריה ביאזלת לקמיה דל זריקא בעי מעה ליבדי האום מחלחל צחבורה פטור שחטו שלא לשמן ושלא לאוכלו ושלא למנו"ו לערלים ולשמאים חדב מה תיקן תקן אסעלו לא ירדן שחמו תמצא בעל מום חייב מה תקן אמל תקן כ בדוקין שַבַּעַין ואליבא דר עקיבה דאמאם עלו לאיַרה שמטו וגמצא ארפה בפתר פטור ברוקי בגלו חייב פה תיקן אמ תיקן להוציאה מידי גבלה: מתקיף ליה כבען ולא הא דתנה השוחם חשקת בשבת בחוץ לעל על על על של שלש חשאות מה תיקן אמ לו תיקן להיצאת בידי אבר מו החי דאלי נבלה עד דאפיל בזית בשר לא מיחיב ולואבר מו האיאפילו ביאביל כזית מבער ימנידים ומעצמות מיחייב: עחשו ונודע שמשפו הבעלים אמיב הנא אמ דב אשם "יזק לביעייה ושחטו פתם כשר לשם עולה אמא קפבר ולא באעי עקירה ולא מאי טעבע אל אמור רבנק ידעה גזרה לאחר בפרה אטו לפע בפרה מאי היא דתכן אשם שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו ירעה עד שיקתאב וימבר ויבלו דמיו לנדבה ל איעזר אומ ימותל אעזרי אומי יביא ברמיו עולה יפלו דמיו לגדבה בין מחן דחמי יביא אמאי יק דב אמחי ניקדב יהיוא גופיה את לאון שמע מצה גזרה לאחר בפלה משום לפני בפרה שמעמינה בי מותוב כב חסדא שחטו ונודע שמשכו הבעלים אתידם או שמתן או שנטמאו בשור ותנא עלה בחול ישיקף מידאו אמקת בשלמת בעי עקירה החי בפח החוכון ואיתליה בעלים הוה ליה בפולו בגובן ואטו הבי ישורף מיף דהוד ליה בשולו בגום: אא או אמרת לא באע עשירה האי פומילה הות ליה שלפים בפולו משום מאי משום זקשחים ליהאחר תמיף שלבין הערבים חואי משום דבר אחר הוא: ינבעי עורה זהת תפן זה חבלל בל שפישולו בגופוישוף מיד בדם ובבעלים תעמר עורתו ויצא לבית השרבה אא לא תימא בשר לעולם ושאטו לחם אשאימא ושחמו לשם עולה כשר אמה בעי עקירה ולד תיא בר גמדה דאמ נזרקה מנו מבולה ואמרו בגון שהיו בעלים שמאי מתנם זנדחין לפתח שנו האי הוא יבאעי עקירה בעלמא לא בעי עוירה

(i) (ii) (i)

מוא איבא לפותר לשומנו או מושו ברו דינו יוושום לפולם בי אומין איניקוב ובווויים מנו כשר לשם עולה אווו שיוצש עקירה והבה אמאי עקיקינק שווון שחבר בעלים אחד חצות דחות ליה נלאה תדחה : ונדאת ונדחה שובאיבו חוצרי ונראה לשש כשה בטולין דהוה ליה פיטולו בגום ואו ליאלעזר בניתנמי ניקייב דהא באת ניה לל לי שים שעה בדבר מצוה פטור אא תרגמה רב יוכף בליה דרצ פלא חטידון מייה דלצ פנאן האמש יי שם ברחוע היא דתנן יוכה בר חובאות הנשחשיון לשים פסק ולשם חשאת בפולין שמא פפול הדובו אוא ומשום חבי ישדף מיד ובפשור יקבר לה כל יתושעי ובאשי אמר כל דאמ בי האי תנה דתנה ל ישמעל בני שלל יוחנן בן ברוקה אומאם יש שתות ביום בדי לתים שמשבו הבעלם את ידם או שמתואו שנטמאו היבותעבור בתינון זיצא לבית השבים לא משום דקפבר לא נאל עקידה וחחי ממילה הות ליה שלמים וכסולו משוםמאי משום דקאשאים להיאאר תמיד שלבין הערבים הוא הוה ליה בסולו מהמת דבר אחר ובעי צורפן (ממחי דלמה משום דמבר לה דתנה דכי רבא בר אבוה הוא דאמ אצילו בסול שעון צורה דב לחו תימת הבי נשמאן בעלים מאיאיבה למאן דהמ לאבמעי עקירה והא אמל חייה בר במושלנונקת מפ חבורה ואמרו בבני שהיו בעלים טמאי מדכם ונדחין לפסח שנ שא מחודתה בדשבין מעקדא דיובף בלחונ היאן:

500 de 1000 g

שפוד שלרמון תוחבו בפין ועדבית כיצד צול"ן את הפסח בקבותו ונולבן את נרעון ואת בני מעין לתוכו דבריף יוםי הגלילי ל עקיבה אוני במיין מומט כל וצדני שבוד שלמתבת ביון דחם מקצתו חם מאזה את תולו מוצה לו: 100 בולן ובי קוא משוי מחמת שבוך קא מיבוי ורחמ אמר עליאש ולא על דבר אחר י ונוע שלדהל אירי דא הבביה שיבי מהנפיץ מיא והוה ליה מבושל 🌏 ונוע שלוצונה כיון דמחלחלא מפיק בציא והוה ליה במבושל: ונית שלאלון ושלחכוב ושלשקמה אידי דיאית בתוחיפרי מפחי מיא והוה לה כמבושל או הכי דרמון נמיביה קצרי דשיעי סטריה ווי בעינדאמא בניבגה ברשתיה דלית ביה קטדי והא אבא בי פופקיה דמפיק פוה לבי פופקיה לעים: בלא כלי יהודה בתנוח לי יהודה אומ בשם ששמור שלעק אין נשרף בך שמד שלמתבת אינן מרתים אמרו לו זה חם מקצתו חם כולו זה חם מקצתו לאחש כולן : מתן אתברעיו ואת בע משן לתוכי דברי ל יופי הנפיל תנאל ישמעל היה קוראיהי תוךבר "ול מרפון קוריהו גדימקורם: תנוכבגן אזה הוא גדי מיקולם כל שצלאו כולו באחד נחתד ממנואבר ונשלק הימנוחבר חין זה גר" מקולם ימותר בזמן הזה: השתח נחתך ממנוחיבר דקא מיעוי בחדה אמרתלא נשלק מיבעיאאמר רב ששת כגון ששלקו במחובר הא מאצרתו שרוא אמר ליה אביי והא קא בלעא דמא אמלה בבלעה בין בלשה לימא מדיעא ליה נותן חת פרשן וחת בעמעיו לתובו מחי שעמח לחומשום דאמרינק בבלבד פולטו התם

פין דאיבאביתשחיטה דמחלחלמידב דייבי

נצרחוטר

עוף אוו בבט מלק בשל בתיכו

מןרע ו

תח שמע הלב קורש ומועואת דמו לא

MANIFORD SAFERING SAFE IN לבים בי היו בי מו מים בי היו ואת היו מפי איון לע לני פריציא ש שונו לע בר אינה שמה הידאו שנייניה דייג ביעדא היבין לא אכלי מנו בריוריוני שולבור שימור שון אי במוש בבין למו או שבעוק שמכי מיוריתה לא היו לא זיג לא שארי אפינים אפיר או לא אפטים שריי שות מאליתא מון זאמר אמר אמלו מומה לתהדת משפיארן שאד אפילי ממטי לעיל : ובלבתא מאליתא שריא ואפי בומה לעיל : אמצא בער ושבה של בדר כב תוא וכצינא בכל התורה כולד כב מחד למומרא ולבינת לקולא והלביל כנבינא לקולא לבר מהע שלת רב אחא לקולא וכבינו לאומרא והלבתא כרב אחא לקולא: אמצא דא פנדק מתציה ומלחיה אפי לקדרה שלי שבליה בשפודא מנוב דיב אחפה אבמכר פלציבא לב אחץ ולבצא חדאמ מיצמוב צמית וחד אמר מישב שייב נהלפתח מישב שייב ובן ביעי ובן מזרקי: אמצח אם מיק הוא ומליה אפיר לא אפמיק הוא וחלים שרי רבינא אמ אנב דלה אסמים נמי שליה אסירא אי אבשר דליתציה שוריחקי פומחקי דדמה אמר ליד מרצד אמימר לדב אשי אגא מגמע ליה גמועי ואיבא דאמרי דבינון מגמע ליה גמועי אמר ליה מר בד אמי מקר לרב אשי אבא חלא דאה חלט ביה חדה זמנא לח מוה חלים ביה מכי אחרית מחי שנה מחלא מתימתא דת לבינן ביה התפ אותיה לקי והה דפורה בעיעה הכין ליתה אין צוכלין אוצ הפפוד לא בשפוד ולא באקבלה לקיוהה דפירה בעינה: מדון עדנין אין צולין את הפפה לא בשפה ולא באפר אמל יצחק מעשה ברבן גמליאל שחמר לפציעבדו צא וצלה לגו את הפפה עבר לקינהה לפירא בעיניה: האפצלה נגע בחרפו שלתנור יקלוף את מקומו נטף מרונבו על החרק וחזר אבר יעול את מקומו נטף מדונגבו על הפלת יקמוץ את מקומו קבו בשמן שלתממה אם חבורת בהנים יאבל הם שלישרף אם תיחוא ביחנו אם צל יקלוף את החיצון מבו שמן שלמעשר שנ לחיעשה דמים עם שנודה שאין מוברין מעשר שב בירושלים! לפתור חשורי מחסרה ומשיקתע אם אפבלה מנוקבת היא מותר אמל עדוק מעשה ברבץ גמליא שואה לפבי עבדי צאוצלה לע אוג המשח עלי אופבלה מנוקבת: בבוא מבוה רב חננה בראדי מכב אדא מר אבבה תעד שה פיקן בקילפי עולה וגרמו ואפה בו את הפת לדברי האפר מיהוא אי ליה הפת מותרתאיע והאם רב האנה פבא אמל יוחבן תער שהפי קווגרכו ועלה בן את הפסח אין זה על אש משום של עלי אש עלי אש שני בעמים בועמא בכתב כחמ עליאש עלי אש שני בעמים לאוחבי אפלי גרפו נמי עליאש קרינא ביה אמר ליה חבם גלירחב בההא נילפינן מצה ואיבא דאמרי שעפא דגלי לחמי צלי אש צלי אש תכיי זמני הת לחוחם שגרבו נמי על אשהוא ואדאש מקפר נחמוהא אחם לאש אבל המד אעצים דאישוכיו קא קפיד כולם והא לתנהו: תנו רבבן חתכו ונתנו עלגבי בחלים ל אום אנ שוה צל אש ' רפי דב אחלו דאבוי בר אמי לוב חפדא מי אמר ל מחבלת אש היא ורמיביד מכות אש אין לי אלא שנמות באוע נפוח שנחלת וברמץ ובפיד וותח ובגבסים רותה ובכל דבר הבא מחמת האור לאיתניי חמי האוף בינין הל מכוה מבוה דיבה: בשמו די בי

מבוה מכוה אמר כששו שא לא חם גחלת משו שווי שווי שווי או או לרבויי כיאצטריך שנש החלית שלמתכתי נחלת שלאושרבלתו מש היא חוו אבושום יינית בחש תשרה ואמר ובמתנה בבתילה שלומרי אוש אות הקר באשונה שקיבות הבחות מחמות אשוכל שבן אש נקיף לה חבילי זמורות: יליף שריבה משרינת שבי אהרן מה להלן שריבה נשמה וגוף קיים אף כאן שריפתנשמה וגף קיים ונעביר לבי אפר החול חמד רב נחמץ חמד רבה בל חבור חמל קריו וחתבוב לרעך כמון בחור בל מחתה יבה ז ובי מאחה דאיבי דרב כחמן בזרה שות למה כי אי לאו גזרה שות הוה אמינה וגוף קיים לאו שקים היה היו מאומשום דרבנהמץ הוה אמינה נפש לה חבל זמורותבי הפדעמודת פירו קה משמעלי ולא באש לכיה לבלמ עופי אבר מעיקרו אמר ליהד ירמיה לרצי פירח ובל היכא דבלת כאש תשקף לרבות בלשוב ות הכאות מחמתאש הא גבי פרים הנשרען דעל ושכף אותו על עצם באש ותפא באש ולא בכיד רותה ולא בגלסים רותה : התם כלכ באש תשלה לרבות כלשוכות יבחות מחמתאש אבל ודא כת ושרף אותו על עצים באש כלא בדבר אחלי בתס נמי בתעל שכך הדשן ישרף מיבע לי לבדתנה ישרף אונב שחין שם דשן ישיקף אענב שהעית בחוד ברובן לבבינה אמ ברוך ונהנו מבות אש אין ליאא שוכור בחול אלה נצוה ברמץ בסיד רותה בגבקים רותה ובלדבר הבא מחמת האור לאיתויי חמי חאור מניין הל מבות מבות מבות דיבת י בכא במני מי אמ ל גחלת אשתית וכמינהי גחלי יבול עוממות אלחשי אואשימולשלהבת הלגחלי הא ביצד מביח מן הלוחשות. הא דיגופה קשיא אמבת גחל יכוכ עוממות מבלל דלוחשות אש אינון והדרת אמרתאו אש יכול שלהבת מכלל דלוחשות לאו אש אינוקי אמרב ששת האלא קשיא הכי קאמגחל יבולצין עוממות ובין לוחשות הלאש או אש בוכל שלהבת תללגחל מכל מקום לל קשים שלהבת הוש דאיקראי אש בחלת לא איקראי אש א אמאבייהבי קאמ גמלי יכול עיממיל ולה לוחשות הלאשחואש יכול יביא לעה גחלת כצה שלהבת תל גחלי הא ביצר מביא מן הלוחשות אמר ליה רבא שלהבת בלאגחלת רובי משכחת לה בגון דשאפה למנח משחת ואתלו ביהמרא השתח לפני מלך בשר ורסאין עושין כן-לפני משלך בעלבי המלצים בה עושין בן שא את כבה הבי קונת גחלי יבולבין עוממות "נ לותשות תלתם או אשיכול יביא מחצה גחלתומחצה שלהבתעד דמאטי לפעם עהוי להיף כנלהי גחלי תלנולקת הבדן מלא המחתר גחל אש משעת לקיחד ניהני בולהי אש גחלי ישבעיה להו שוממותחן אוממות אמ רביעחק בר אברימי חרזים לא עממוהו בגן שהים בניק בגעבחרשן שלתנור יחלף אתמקומן איתמר חם לתוך חם דברי הכלחקור צוכן לתיך צונץ ידבי הכל מותר הם לתוך עוכן וצונן לתוך חם רבאמ עלאה גבר ושמולאמר תתאדם גבד : תנקנטף מרוטבן על החדש וחזר אלון יטולאת מקומו קפלקה דעתן ברור ש צוענת בשלמה לדבדת שלחה גבר חחמה לחרק וחחימתי חוקם לרידיה ומשום הבי ישול את מקומו ו שא לשמום לדחמת חות הבניקקרתים חכם לדיורים בדחמ ל ימינים אמר שמודבסולת דותחת הכדונמיבחרק דותחת' ותאשמענטף מדוטבר על הסולת

קמוץ

שמיו פוצה השישוו חוה לתוך חם וכן צום לתוך חם דברי הכל אסור ו צוכן לתוך עובן - דברי חשל מותר: חם לתוך שנק וצוכן לתוף עוכן מודיה הם בתוף צוכן מודיהעד דמקר מקרי ליה בלב לח אימא חם לתוך צונן קולף צונן לתוך צתן מוחים ב תנא אידף בשר יותיח שנפל לתוך חלב מותח וכן צונן לתוף חם הפור חם לתוך עונן וצונן לתוך צונן מוריח: מם במנוך צוכן פנודיה אדקיאר קיאר בלעא אא אימא מם לתנוך צובן קובף בונן לחוך צוכן מודיחי עוכן לתוך צוכן מודיח אמ מב איקא משריכא אמד רב הונא לא שנולא שלא מלחו אבלמלהן אפור דאמי שמוד מלח הרי הוא ברותה בבוש הרי הוא במבושלאת ובא לא שכן שת שחים נהבל מחמת מלחו אבלנאבלמחמת מלחן מותר: ההוח בדגוזלא דגפל בכדא דרמבה שרייה רב חיניה בדיה דרבא מעי שריניא אל דב אמר איכא דחבים למעבר מילתה ביהא של דב היננא בריה דרבא מעשרניא דגברא רבין הוא אפצר כי אמר שמוש מליח הכי מוא ברותה הני מלי היבא דאין נאכל מחמת מלחו אבל נאבל מחמת מלחן מותר והני מלי בחי אבל על בעי קליפה ואי אית ביה פילחי אשיר זאי מתבל אשרי אמרב בשר שחושה שמן שצלאו עם בשר נבלה כחושאשר מאיטעמא דקא מיבטמי מדדרי נלוי אמר אבי בשל שחושה בחוש שצלאו עם בשרנבלה שמן מותר מאי שעמח ריחא ולח כלום הוא ; עבד לוי עובדין ביריש גלותא בגדי ודבר אחלר: מוועצי אין צולין שע פסחים בחתוביענע תערובת מאי לַאו מפע תערובת בעמין לא מפע תערובת גוכין הבי נמי מסתברא מדקא תנאני לדי וטלה או אמרת בשלמא מפנ תערובת גופן הינו דקולני אל אאואמרת מפני תערובת שעמין מאי אפילו שא לאן תערובת גופין הוא דיופיר אבל מבע תערובת טעמין שני ותובתא דרבו אמל יכמית אמני צי נב לגון שצלאן שאר קרשת בשוני קדיבורל סלקאדעתא שא אימא בעין שיני קדמת והכי קאמ אין צולין שב פסחים באתד כי בכב תערובת גובין ואפלו גדי וטלה : אמר רבמכי טתטויי הרודה פת חמה ונתנה עלפי חבית שליין שלתחומה ל מאיראופר ול יהודה מתיר ל יושי מתיר בעלה טים ואופר בשלשעורים מפע ש השעורים שואבותי מאי לאו בהא קא מייםלק דמר עבל ניותא מילתח הוא ומר סבר כי חדו ולח בלום הואי ללוי בתנחיי היא לכב למא תנאיי לאו איתמר עלה אמר רבה ברבר חצה אמריש לקיש בת חמה וחבית פתוחה דברי הכלאסוקה פת עוננת וחבית סתומה דבני הבל כוותרת לאנחלקן לא בעת ממה וחבית שתומה בת עונעת וחבית פתוחה והאי בי פתחמי לחבית פתוחה דאמי : - תאני דב בתנת בריה דרב חינפא שבא פת שאמאה עם היכל בתמור אשור לאפלה בכותה: ההיא ביניתא האשויא בהדי בסרא אסנה מבא מפרזקיה

ה. מנתר

בנומחיד העומר ופיפחותם ולחם הפנים ואמושוני צעור ושערי חשי חשים הבא בטומאד טובל בנחמאד שלח בא מותושלוני שאו של להב. . . גב למעוטי מאי למעופי חמנת חמשה עשר פלקאיים או אמינא אור בידובו חיי יןבים בב זמן אימה תרחי טומאה קא משמעלן ביון דלא דמיא, שבת לת דחיא צומאה י וביתני נשני שעידי הדגלפ תנא ביק זבחי שלמי צצורי ההיא אצטריבא ליה דראש החדש גמי איקד אינקד דברת קולא עלי מועד לשבור בחוד 🦠 מנא העמלי דתנן כבנץ ל אום נידבר משקאת שועדי. יבי אילבע ישרא מה תלמוד לפי שלה למדנו או לתמיד וכפח שהדי נאמ בהס מועדי מועדי אפילו בשבתמועדו אפילו בשומאה שאר כלקרגנותהן מעין תול אלה תעשו ליבי במעדיכם באטיין לדבות עלמר והקוב עמו שות הלחם והקדב עמהם הל וידבר משה את מועדי ביאלבע ישהל הבה מבע מועד אחד הבולם" וכלהע למה ליצריכה דאו אשמעינן פסח שבן ברקיב אבל תמיד אימאלא ואו אשמעינו תמיד שכותדיר ובליל אבלפסח אימא לא ואו אשמעיני מנד תרוני משום דישנן לפני חדבה או נבני דיש בה צד חמור אבל שאר חרבנות עיבור אמא לא בתב רחמנה אלת תעשר ל"גי במועדיכם ואי כתב רחני לה תעש ליגי במו חות אמינא שאר^{תעצני}ת עבור רבהין לבפר אבר עומר ושיני הלהם צלחכר הוא רקאאונא אימא לא ין וחן אשמעים תניתו לנשום ליבה ושארן לעלמא אבלהף אימוא לא צריבו : מברוה דעולי עלמא טומאה רולנית הוא בציבור נלא אשכחן תנא זאני טומאה ולי הוכנה בצבור לא לי יהודה התנא בין שישכן 🕟 עלמצהן בין שאנו עלמצהו מרצה דבריל שמעון ל יהודה אומ עודהו עלמצחו מרצהאם לאן אינו מרצה אמלו לי שמעון כהן גדולביום הכנולים יוביח שאינו על מצחו ומרצה אמ לו הנה ליום הבפורים שבוומחה הוחדה בעבור במכלל דל שמעון סבר שומחה דחויה היח בצבורי מבכות נמי יהין היניץ מרצה על אבילות דלה אשבחן תלה דחמ הציץ מרצה על חכי לות שלא בָּלַישַ דְּתַבָּא בְּלַישׁ בַר אומ העיש מדעה על אכילות: בי יוסי אומאין העש מדעה על אכילות: במא מתפתק דלא בל יהושע דתני אוששית עולתוך הבשר והדם ל איעזר אומי דם אנוב שאיז ביוך ל יהושעאומ אסאין דם אין בשראסאין בשראין דם של ודס זבחיך ישכך ואא מה אפ מת מיים ועשית עולותיך תבשר והרם לומר לך מה רם בוריקת אם בשר בוריקל הוי אומ אויר יש ביין בצש ולמובח בל איעזר החי דם ובחיף מאי עביד פיק בתבתה והבשר תאכל נלי יהושע תדין קראיי למה לי חד לעולה וחד לשלפים וצרובא דאואשמעיכן שלה שבן בכי ל אבלשלמים אימא לא ואו אשמענן שלמים שבן ישבהן שתי אבילת אבל עולה אימא לא ולי יחושע האיר ועשלת עולתיך מאי עביד ליא באי מיבעי לי שאין הבשר מותר צאבילה עד שיזרק הדם: ול ליעוד האלא צריכה קרא אאונא בקל ומומר ומה אימורין דבי לא איתנון לא מעכבי בי איתנהן מעכבידס דבי לא איתיה מעכב דאיתיה לאכלשבן: ואדףף ככל השתח נומא מתנותין דלא כל יהושע דאו מילוצא דאתיא בקל וחומר טכיח וכתב לה קרא:

בין בנוים בין בין בין עולים מאוזאיבים לוישר ביקאת ל יהטע אינות אבות אומים ביינות שווים אומים בעומאו שיפיה משינון בייניה אבות איניה ונים בשרות בל שו שם בל וויים ולא במדית ובאש תרוב ולא כמחת ראי כו בישום של היו ביו ביות ביות לא באל הרוני, והא תפו אם ממות נמיבע תרוני ומן ששונים וקיקולים פופה ומחמיר בוצי אצה ועורתפא אמלי יוטי מאה אניאת יבריל שיעזר בובחים אות דברי ל יהושע בזבחים ואת דברי ל איעזר במנחות ואתדברי ל יהושע במנחות את דברי לי אפזר בזבחים שהודאמדם אפי שאין בשר וברי ל יהושע בזבחים שהיה אמאסחין זם יחיץ בשראס אין בשראין הס' דברה אועזר במנחות שהיה אומי קומץ אעל שאין שיירים דברי ה יהושע במנחות שהיה אומאסחיץ קומרץ אין שירום וחסאין שיירים אין קומרן: קפבר דב יהשעה בין אפרלה על אפילות או הפי במדת ביי הושע אמאי פסולה אאצוד ושכוף אל נעמאו מן קונני לה ל איעור השתא מה אבוד ושרות דלא איתנהו כלל מכשיד באיעוד בעמח מיבעא אי בשים אל יהושע וקאמכמדות ל יהושע בפולה ועוד תפאל הושע אומכל הזבחים שבתוךה בין שנטמא תלב ובשר קיים בין שנמצא בשר וחלב קיים זורק את הרם הא נטמאו תרניהר לא: לאקטיא הא לכתחלה והא דאיעבן יאבני תימנה לישע לית לל יהושע בין לבתחלה לדאענדי דתנן נשמח בשר אוני לא אינון תימנה לשענדי יאנין בשר אוני לא יהושע אוני לא יזרק יהושע אוני לא יזרק ימודה לי הושע אוני לא יזרק הורצה: חדא במפלה דאיעבד נמי משמע ועוד הא באין לבתחלה נימא מתנותן דלא כר יופי דבון דאמלר אין ગુમલ મેંગે લેંગ વૃષ્ણમ સમૃષ્ટ્રામાં પ્રાંભુ દર્શ્વાલ : הַציאַ מלדעה על אפילות מפלל דבר יחושיע פצירא לַיה עמָא מתעתן דלאכר וֹפּי לאל יופֿי בר איים ד סבירים לית הבי היניץ מדעה על אבילות למה לי ביון דאמל פ אעל שאין בשרי מציץ מלדעה על אפילות למה לי אובעי נדיני אובעי לא נדיני : אלה הכא למקבעיה בכנול ולאנווקיים מידי מעילה אח מיבוצר דל דיעוף סבר מרצי ציץ משני ליה כי טהור וקבע ליה בכגול ומציק ליה מידי מעילה זוד יום סבר לאמרע ציץ ולא משוי ליה כי טהור ולא קצע פיד בפיגוק" ולא מפיק ליה מידי מעירה: מתקיף ליה כגמדי נהי נמי דר יוםי כל שיעור סבירא ליה בשלמאן זבחים איבאדם וגב עומר איבא קומץ לחם תנעם איכא בזעם שת תלחם מאי איבא ובי תמא לקריב עמתם הינו לאה זבחי שלפי צבור אם כן הנו ארבער הוו ואנן חמשה תנץ " קטבר כן יוםי עומאה הותרה בעבור' אמר ליה כב אחרי בליה דרבון לרב אשי ועבר ליעני בוומאה הותלה בצבור והתניאחד זה ואחד זה מזין עלין בלשבעה מכל תניאות שהין שם דברי ב מאור ול יוםי אומי לא היו מזיץ עליו אין שלישי ושבישיבלבדי דאו שלקא דעתא קסבר ב יופי פומאת הותל מבצבור הזאה באעי שא מהוצתו כדשכן מנכקלא דמתנונן דלא כל ינסין אמר ליה רב פפא לאביי דינקי שערא מזביבתדי חוא דקאמ רואהאע את דברי דאיעור "באים ואתלי הושע בזבודם את דברי איעזר בכעהות ואת דברי לי הושע במנחות אמר ליה מפתברא קחמ קאים בזבחים אמ משתברא בי חיבי דפליני בזבחים הבי פליג במנחות: קאים במנחות

in the state of th אם כי רוצי מכלצי שמשים בשם בישים בישים ו חשיא היא בנפועא חא באפוד ופירוף ואכי קאני נוחא אני אונישי ב שעשי בנפועה באבוד ושרוף לפומח מחי טעמח משום דקי שברהציץ מרצה על אפילותני חום ליים הציץ מרצה על אצלות לא קשיא הא ביחיד וחאביצול והבי קאמירוחה אבאת שני ל אבי בצבור דברים יהנשע ביחיף בצבור מחי טעמח משום דקח סבר מומאה הותלה בצמור: אדה דאמיל יוםי בוומיקה דחוים היה בצבור ועוד צבור ליועזר ולאל יחשע והאמחל צבור וופילו לי יהושע מידי לא קשיא הא לצתחלה היא דיאצא והכי קאוני רואהאע את דברי ל אינור שושוניבו ואות רברי לי יהושע לבוצחלים: דיאבא לי שיעוד ולחל יוושע האמותרי אבא באוני י יהושינ מודי בימודי בנטמא אבל אבוד ושקף לא: מתנדניי KUKH ورود والوارس ماده المدوع بدراه وحوده وحوده والمرح وحمد ماره بادع بالدوا بالمدود والمدود والمدود אינו בן אולה שנפונים בשל וחלב קיים זורק חבודם: גבי אמ רב גדיל אמר רב אם זַינֹין מורצה והבענן אבלה אבילה מפחים לא מעשר והבל איש לני אביל הני מלי למינים אבל לעבלב לאין בוותניא מכשת בולמים שאין הנבה שחבן אין למניין יבול שחבו שלא למניין יהוא בעוצק על מצור וכשר הצל מכפת תבכן הכת שנה עלין לעכבי וחיתקש ל אוכבים र्रव्यक्षक मित्र हा तमार हर्ष हात्र मार् भर्ष्यत द्वाला मि त्यूष्टमा । हर्ष्यत्युमां यूक्स रंदत्र द्वार צי נוכן אוכי בישיץ שישי היא בַּנדין יוצאין בכבח אחוף וללנשחשו אונו בל קהל בדת שבל בין والاديرة والدولي إلى المراود والمراود المراوي والمراجع المراجع المراجعة المراودة الما المالية المراجعة المراجعة בנקח אחור ורלמא שאים התם ראי מיתחשבי הנוחזו לתני ואו מימשבי הניחד להני: אין לא ה נתק דתפיץ נמנו עלו וחזרו ונגאנן עליו דאשונים עיש לַהם בזית אוכליץ ופטורין מלעשות פסח שעל אחרונים שאין לאס פדיוב איץ אוכלין ואייבין לעשות פסח שע" ל נתן אומ אין ואין פטורין מלעשות פקח שב שבבר נזלק הדם ודלמין הכד נמי או מימשבי הני אזו להנ ואו מימש בחני הזן להנ אסכן נתפ חואי בוראויין למשך מאי שנבר מרק הדם הא קמשמעלן דבדם תלא וחמי ולאו באבילה יומתי דוו שי הדלב דמוקילה למתניתון כל נתן איו עבד בוקמה ברבין וחטילן דאד עבדי נמי לא יאמ רבא מתלתנן קשתיה מאץ אריף דתנים אינו זו דק את הדם נתני פסול מדקתני אינו זורק את הדם הא קומשמע לן לבתחלה הוא דלא האדיאבת שער דחמי מחן תנו התנו רבנן שמטו לאובלו ומרק דמו שריגן לאוכליו הפסח עצמו בשר ואין אדם יוצח בו ידי חובלנו במאן שמא לנולן ליא ולא רבנה אפילו תימא רבנן אין מאשבתאובלין בזריקה׳ מאן תמהא דתנו רבנן הרי שהיהל חנים בשעת שחישה וחולה בשעת זריקה אן שהיה חולה בשעת שחישה וחלום בשעת שביקה אין שוחבין ואורקין עליו עד שיהא מלום משעד שחיםה ועד שעתשריקה במחץ עמח רבנותית ולא ברנתן אפילן תימא לנתן גברי דחזי לאשלה בענן מחן תמו האדתנו רבנן שחטו בטהַכה ואחר בך נטמאו בער ה זוכק הדשבטהכה ואין הבשר נאבר בבוומאה במאן אמר לעזר במחלוקח שנניה ולנתן היא לייחנןאומאפילן תמא רבון

שי שעיבור ועימושושושים בייו און שמומאום עצוובאונאוי לא יאכב בעיר שי שונה ישמח אבשלים ואחר זכיוה וישמרו אשתקא לין בשמיבן ואכלנו העדורים ביים בל ולא ידעי דאשופים שאודלייק דם בעומאת בעלים אודרי ק השתא בעתרת בעלים אזרכיק: או בעת אימוארב דאל בל יהושע דתנאל יהושע אוֹמ כל הזכחיב שבחורה בין שנטמא בשר וחולב קיים בין שנטמא חולב ובשר קיים יורק את הדם נטמא בשר וחלב קיים חין זורק את הדש: ואפזרק הוריצה: נשמאו בעלים במת לא יזרק וחם ובמוקדשיץ אינו לנוף מתנותן מעל ימשע היאדתניה דבי יהושע אומ כל הזבחים שבתולה שנשתיר מהן כזית בשר כזית חלב זורק את הדם חצ זית בשל וחצי דית חלב אינו זוכח חת חדם ובעולה אם חדי זית בשר וחזי זית חלב זור כד את הדש מפע שכולה כליל ובמנחה אנילו כולה קיימת לא יזרונן: מנחה מאי עבידתה אמרבנפא מנחת נספים פלקא דעתא אמינא הנאיל ונהדי זבח קימא כי זבח דמיא קא חלב מנחלן אמל יוחנן משום לישמעל ומטובר משום ליהושעבן אל חונטאן הַבְּיִר קרא והקפיר הוולב חלב אנונשאין בשר אשכחן חלב יותרת הכברושת הכלות מנא לן קתל גנמנחת אם כולה קיימת אעכשאין בשראשלכאן לא יזכוק מנחה הוח דלא הא יותלית הבבד ושתם הכליות שלר דמי : ליוחלקדידיה אמאמ קרא לליח מחח כל שאתה מעלה לפיוה צחוח וחצפריך למפתב בחלב ואצטליך למכתב ריח בחוד או בתב כחם חלב מנה ממוצא חלב אין יותרת העבד נשת הכליות לא ל כתב כחמ לכיח פחה ואו בתב בחמנה לציות ביחום הנוה אמינום כל העולים אני מנחה כתב דחמנה חלב: נטמאן קחלאן דובן או שהין כהנים נומאים וקחלצחור יעשה בטומאה בשלא מיעום הקהל בלאוריץ עוישין את הרחשון וטמאים עושין את השבו 🗀 בכל שלנו לבנו היי ישרא בימאין ובקבס ובלי שלות טחורי זאו שחיו ישרא טחורים ובקבסובל שרירב פמאין אתילן ישרא וכהכם טהוכין וכלי שרתפמאין יעשה בטומאה שהין קרבן צבור אמת דב חפדא לא שנו שא שנטמאת שבין טומאת מות דרחמאמ בחלל חדב חדב הרי הוח בחלל דקח מישמי גבלא דמעיקהה כיקח מתעביד בשומאת הגוף קא מתעבידי אצלנטמאהתפכין טומואת שרץ דבשר קא מיטמי וגברא לא קא מיטמר טמאים לא עדרן שהנרים עבדן מוטב לא יאפל בטומיתת הגוף בברת אבל יאפל בטומאת בשר בלאו: שמא קסצר שוניאות דוויה היא בעבור וכן אמל יצחק שומאה דחניה היא בצבור: וכבא אמר אפילו טמאים נמי עבדין דצות והבשר אשר יגע בכל נומא לא יאפל באש ישכף וגיובל היכוד דקרנה ביה ומבשר אשר יגעבכל שמא קרינה ביה והבשר כל מחור יאכל בשר וכל היכא חלא קרינח ביה והבשר אשריגע בכל פונא לא יאכל לא קרינח ביה והבשר כל פהור יאכל בשל ל איתמר היוישל מחצה שהורין ימחצה שמאים רב אמ מחצה על מחצה כרוב רב בהנה אמוד מחצה עלמחצה אינו בלוב: רב אמוד מחצה על מחצה ברוב הללו עושין לעצמן והללו עושין לעצמן: רב בחניו אמר מוזעה על מוזעה איבו ברוב שהודין עושין

החשון וטמאים אין בושין לא את חראשין ולא את חשבו ותן נפשא קווב או כוב האושוץ בהנים טמאים וקהל טהוריעשה בטומאה ורבוחח דעבדי חוץ בלנץ ומלני בראשון מנילא עבדי בשובתה דרבי אמי לך כב מבא עבדין בולה בשותחודשת ומלמי ולנו שבין לעצמן מבלצו שושין לעצמין הבי כמי מיפונבנים מדיקתע נטמח מישל החוק שהודין ששין אשב שבאומוני וקצועין חותים אבינינים בייולום בווא בתב בין בחת עון בנוצו ופנועו בייניבון ומי תבובי שישות תקור תושונה דולב ביולם אני כל הב בנים מינונים תבדי בפה פולא ונוננה ניא תברן את בנאשון ולה בשנ " ולוההוא לישוח האמר כב בהנה עבר היב משבחת לה בנון שהיו ישרא מתנה פינוברין ומודציה בימאין ונשים משל במוד לבהורים וקבור נשים בראשון רשות בראשון לא פציי ליונו להן דובין בשע דלנשים והוו להן מיעושא וביעושא בידהן לכפח שם י פותיה דרב בהצת בתבי הישאש המש פושה דרב תמה פותח דרב היו ישרא מחצה בותו ב פנשיין את הדיאשים אומידים פושים את השבי ותניא אידך שהורים עושין את הראשון וממאים મળ્યાં હોલ માર કેરમાં કેરમાં છે. તેમ માર્ત લખ્યા : - તેન્દ્ર નર્સિપ્યોમ કકૂરમ ૧૮૮ ૮ તાલે તમ, ૧૮૯માં ઘતાલ~ું કુ מושים אוני ציבאת והמאים ההתם אובעותה יוה מהבעור כב בעל חבו יהבץ מעגע חעובל ומחצה טמאין ונישים משלימות לנימאים וקקבר נשים בראשון רשות לתעבדי דמוה להו לכב וללשלק אמא דכב פהנה הא התנא בהורין עושין אתנ פאי לבו באין והאי עו פאין עבדי בטב" הרחשון טמחים אין עושין לא זות הראשון ולא אות השע היצי משכחת לה כגון להין יש הארד פאוצה שהוריץ ופהוצה שפואיץ וכשים עוד בותעל השחורים וקלבר נשים בראטון תובה בהאטן צאת עבדי דהוו להן היעופאל בשבי ליח עבדי דיל נשים הוון להו בלגלץ ופלגא בלגא ופלגא לפלגא ביי עראשון ולאבשבי ולדב האמ הלכל עושין לעצמן והללו ששין לעצמן תנאיי היא איבא למאן ויאמר מחצה על מחצה ברוב איכא למאן דאמר מחצה על מחצה אלו כמב' הווישה של מחצה נותורין ומחצה טמחין הללו עושין לעצמן והללו ששין לעצמן: שמארץ עודפין על הצוהורין אחד יעשה בטומאה אעדבן מיתיה אומאין היחיד מכריע אר. הציבור די שמעון אומאל שבט אחד טמא וכל השבטים טהודין יעשה צטומאה ל יהודה אום אנטלו שבטאחד טמא ובל השבטים טהורים יעשה בטומחה שאין קלבן ציבור חלוק : אותמר היו ישבא מחצה טהוריץ ומחצה טמאיץ אמ כב מטמאין אחד מהן בשרץ והאמר כב הללן עשיין לעצמאוה ללו עושין לעצמן הבא במאי עסיקיבן בגון שהיו נומאין עודפין ע הטמורין אחדי ויעשה בטומאה קבר לה באעזר בן מועה דאמאין היחיד מכריע את העבורי בטומאה או הכי הדר קושיין לדוכתיה הכי קאם ואיבה תמה דפבר לה כתנה קמא ובל יהודה האמאין קרבן צבור חלוק משמאין אחד מחן בשרץ שלא אמשלאין אחד מהן בד כן בחוקה וישמאנו בשרץ קפבר שוחשין וזורקין על עמא שרץ וישמאנו במת מדחה אונה אותן מחביבתן הכאנמי אתה מדחה אותו מפסחן אכשה דעביד בשם הבא נמי אפשר דעביד

שונה לית שביבי פקבר של שוב של שוני ומושון למושון איפון היבו ויווי ניתשון מתבשון חבון הלא חזו בלושאין באותון בשום: אמר להו רב נהמין אמורו ליה לעולה היציות משבעת וראחוצלו בהיו חבין בשנו בשעם ומיעוש זפש רב הונאחמלר חיץ תעולום ון לפסה חבא בנומאת מבאודיבר בהבה אמר יש תשלומין לפסח הבא בנומאה נישוא בחוח קא מיפלגי דמר קצר נומאה דתניה מים בעבור ומר סבר פומאה הותלה היא בעיבור דבולי עלמה טומאה דחניה היא בעיבור והכא בהה קמיפלגי דמר כבר פהנ^{ק דחים} טומאה לא מדחיא ומר סבראפילן ביומאה נמי מדחיא ביין דיובן שבים ומעובין טמייי מתום אני לבאותן פאחי מתום אין עושים לא את הראשון ולא את השם : בלאשים אין אחונו להן מועוכיהן : בשפ לאן עברים בל היבא דעבר בהולרין בראשון אא נבדי בעם לא ה לתו שמון א' פנקו אמנרו לה לאבא ויעשובע ישראאת הפסח במועדין: ולפעמיך היין פולן זבין מאי עבוד להוץ אא היכח דאפשר אפשר היכא דלה אפשר לא אפער הבאנמי היבא האפשר איפשר היבא דלאאפשר לא אפשר : היו שלישתן זבים שלישתן שחוריץ וושלישתן טמאי מדעם אמרדב מם בדבטיש אותן טמאי מועם אין עושין אאאונה נאשי الحله على بأنفت على بين المركم لاعلى ويتلام ولا يا عنها لا لم بين التلا ولا الله المن المنافع فينف ولم لاحلت יה ברים לן שבים על שמאי מתום והוו להו רובאן ורובא בשל לא עבדי הפפח שנוניק דמו ואחר כך נודע שהוא טמא הציץ מרצה נטמא הגוף אין 'העץ מרצה בופע שאמכון נדיך ועושה בסה הציץ מרצה על עומאת הדם וחיץ הציץ מרצה על בומאות הגוף בפמא שומאת התהום הליזה מדעה שנזבק ואחד כן בנדע אבל נודע ואחד כף נזרק לא ז ורמינהי ועל מה הציץ מרצה על הדם מעל הבשיר ועד החקב שכשמא בין בשות בין במורד בין באונקצין ברעון בין ביחיד ובין בצבור י אט יבינא הבי קאם שומאתו בין בשונג ובין במיזיד זריקורו בשוגב הורצה במידיד לא הורצה ו כבשילהאמ זריקתו בין בשוגג ובין במזיד טומאתו בשוגג הורצה במזידי לה הנרצים ואה הא קתכ עלמה חצין מרצה עלהים ועל הבשר ועל החלב שנטמח ביץ בשונגבין במזידיבין באונק ובין בליצון הכי קאמ שומאתו בשוגג וריקוט בין בשוגג ובין במלידי הא נמיתענה בסח שנטמא שנזרק דמו ואחר כך נודע שהוא שמא היבץ מדעת פעמא דנזרק ואחר כך נודע אבלנודע ואחר כך נזרק לא: הוא הדין דאפ נודע ואחר בך בזרקנמי ואידי דתנה שופת נטמא הגוף איזה ציא מדצה דאבילו נזכק ואחר כך נודע תנא הישה נזרק ואחר כך נודע: נטמא טומאת התחום הרי זה מרצה: באעי כאמי בלחמא בחן המדעה בקוניבנותנהן הותנה לן שומאת התהום או לא הותנה" שומאה בבעלים הוא דגמי כי בסדבים לא גמיכי יאו דלמא בזבחף גמיכי לא שנא בעלים עלא שני בהן: אמר כב תא שמע דתאנ ל מיה לא אמרן טומאת מתום אא למתבלבד: מת למעוטי מאי אילימא למיעוטי מומאתהתהום בעדץ וצמחיאו במא בנזיר זכ ימות מתעליו בפתע בתאום אמ יחמי בו ולא בפנח: הביחה למהן דאמ אין שות בנין

יוו כינונו על פונית שיישים למון דיוופולי שנות פינין ושומין שיים שיים שרץ שוויונותום! משובה שומאום ידועה החובה לן טומאות התחום מיבעיא וא האו בבהן ושמע מיצה המתבים אמ כב יוכף למיעונוי ביושות השוום בקבה וציבה לא והשפום יום אוכל שוכל ורביום בנגד יום ששתבו וזדקו על הבשב שלבי וחחד כך ראותה הרי זו אינה אובלות ופפוכה מלעשות פפחשב חבבר מכחו ולהבח מטמאה והחניח ליוסיאום יב בעלשה החודב ששחבו וזדקו עלן בשבעי שלונחתדבר בחה ובנשומנוניום בנגדיום שישותפיו ופרקו עלית בשע שלת ווחד בדדמת חדי או למנמין משבב ומושב למחרע ופטורין מולעשות פלח שע מחי למפרע למפרע מדרבנן מולי הושעה קבר למתרע לשפרע מדרבען ז דמוני למושוניית אבל הדידיד זוב בעביעי של סותראת עלבנו ואגל בי יוחפולאי פתול דאייופון זו או אמיים בשלמא למנדעמביא משום תע לא יקתור אלא ाका केंग स्मान्तर तत्त त्र त्या वित्र हम का करात महार्ती वाला देंग एकता . माकाम रोग वाहार प्रिम पुरुष אפור ליתי בי יוקי קדים בותך ותא בי יופי מופמאיץ משכב ומושב למפרע קחם או לאו שמע פינה למפרע מדרבין שמע מנה: לד יום זבר גמונה היב משכחת לה משכחת לה או נואי בדורדה שנביל השמשותל באש רביו כף בה אהמדעה בתמיד הותכת לו עומאהת מתמום או לוא מנתכוה בפפוח היוא הגביים בתמיד לה גמים או דלמא יל התמיד מכסח אמ פשה של וחומר ומד במקום שלא הווכוד לו שומאה ידועה לן הותכה לן שומחת התון ליים שהו הלד ביומנאה ידועה איכודים שהותרה לן בומאת התהום וכי דנין חל וחומ מהלכה: וחתטאאמל כל כי דישור עקובה שצם כשעוכה אלבה רביש תרם קל וחומל ואין דען קלוחו מהלפה י לא אמר כבא יליף שועדו מועדו מבחו ביומאת התחום גונמי היבא כתבא אמ בי אנמר אמח האמות עכלו עליו במחוודת עליו ואשבחן נזיר עושה פסח מנון כל אמ בי יוחנת את מרא או בדרך לחקד לכם לכם במחוורת לכם: "ריש לקישאל את קרא ארך מאנף פון בבי אינו היא שומאת התרום כל שלא הכרבה אחף העולם הצירצה אחד בפוף העודם אין זו בומאות התהום: לו אפור האמ עליו בענן עד דמיתדע ביילד ליידית וללי יותב לכשער דמיתדע לציתדי ולריש לקיש דאמ דרך עד דמיתשע לייד לבוליה עלמאי שא פומאת התהום נופה גמרא נמירי לה וקדא אסמכתא בעלמא אה מר בדרב אשי ולא שבו איא לאחק זרי מהאבל לפט זדיקה אינו מרצה: מותיבי המועד כיוד מושבב להחבו שלדכך לתרומר, שמא צנציר ועושה בסח טהור את איתמר הכן חיתמר אמר באר בר רב אשי לא תיבוא לאחר זריקה מרצה לפני זריקה לא מרצה אא אפלו לפני זריקים נמי מרצה יו גופה מצא מת מושבב להחבן שלדרף לתרומה שמא לנזיר וששה בכח שהור שַּלְיה בשֹאיין דוֹ מקום דעבור אבדריש לו מקום לעלור אף לתרומת שחור ובדא בשמצאו שלם אבלמצאו משובר או מפורק טחור שמאבין פרקין עבר ונקבר אפלו משובר או מכול ק שמא מפע שַהַּקְבר מערם בֹּדִּא במהַלֶּךְ בַתֹּלֹיֵן אֹבלּשעון אוֹ רבוב טמח לכן שמַהלֹךְ בּרֹגַליִן אפשר לו שלא ליגעוש לא לפיטושלא לאהיל וטעון ורבוב אי אפשר לו שלא ליגע ושלא

לפים

אַתיאים בלשפל בכי רבה אחד שפום חש פש חביר אחד בסוף חופולם אין זו טומאת התחום" שישים שחון בתבן בעפר ובציים ביידי בשואת התהום במים ובא פלה ובנקיקי הפלעים אין א טומאת התחום לא אמרה שומשת שתחום לא למת בלבד: שישאו רובן שורבין אותן לפני מבירון מעצי המערכה נשמא מיעוטו הנותר שורבין אותו באצהובהן או על גנותהן מעצי עדמן הציקנין שורפין אותל לכני הבידה בשבי ל להבודב וְכַלבֹיך למה אמה ליוֹפִי בר חִפנה כדי לבישן נטמא מינים שׁ בשתר שורשן אות בחצרותהן או עלגנוניהן מעע עצמן: ורמעהי בלמי שיצא מירושלים ונדכר שישבדי בשר הקרשים אם עבר הצופים שורכו במקומו אם לאו חוזר ושורפו לבצ מבירה מעצ המערכה אמי יב חמאבר עקבא לא קשיא הא באבינאי הא בבעלהבת ו רב פני איל הח והא באכפנהי וַלֹא קשיאכהן שהמנים בדכך כחן שלא המזים בדכך ונב זביד אנ שמושון בשמחים בדירך וכלין קשים ביון דאבסניני מוא עשוומו כציקונין דתנן הציקען שורנין אותו לפני הבידה בעציר ליהכווה מעצי המערכה במנכבי להו לשלכו לפני הבול מעצ שינמן אין שומשין להן בסצרותיהן או על גגותיהן מעיי המעל בק אין שומעין להן: בשלמיה בחצקות הואים על גגוליהן מעד המערכה אין שומעין להן דלמא אתו בהן לידי בקלה: שלה דלפים הבדרה מעצ עצמן אמאי בביוסף אמר כדי שלא לצייש את מי שאין לו לבא אמר מכשחו שדי מאי בעהו איבא בעהו קני והרואתי דלא חזו למערכה : המעמקי סעמיד את העמאים בשער המזרח מאי טעמא רביוחף אמר כדי לביישן נבא אמ מפש החשר מאי ביניהן איכח ביניהו מפשר אונמי דקדו גדיל שישורא שנפח שייבא או שנשמא ישרף מיד נטמאו בעלין או יאמות תעבור עורתו ויצא לבירב שמבשם ב יושכן בן בכוקה אומאף אות ישכף מיד שאיץ לו אובלין העצמות ובגידים והנותר ישרפו לששה עשר מלששה עשר להיות בשבת ישרפו בשבעה עשר לפי שחין דיוחין לא את בשלמא טמא דבת והבשר אשריגע בכל טמא לא יא בל השבת לא אתום שוב" גל שלא יוצא מכדובן דפובהן הא הוצא אתדמה אל הקדש בנומה אמר לומשה לאתרץ מדוע כא אכלתם את החשאת כמקום הקדש שמאחוץ למחיצתה יצתה אמ לו לאו שמא ובנק דמיד לבנים אמר לו לאו מן לא מובאאת דני האל הקדש בעמה ובקודש היתה אכול תוכלו אותה מבנל דחן נפק שהו אונמי עול דמיה בשרפה בשלמא ממא גלי בחמכה בקדשים קביץ ובלשבן קדשי קדשים אחיוציה אנו מל בקדשי קדשים אבל בקדשים קלם לא: ותו החל דתנים לן דמה נשבף דמה יצו דמה חוץ לקלעים קימו לן בשרכה מנאלץ נכקה ליה מדים שמשון דתניח ל שמעון חומו בקדש באש ישרף לימד על חצואת ששריפתה בקדשי איין לי ליא זו בינבד בפול קדשים ואימורי קדשים ואימורי קדשים ואימורי קדשים קלים מעיץ תכ בלבקרש באש ישיף ואכת אשכתן קדשי קדשים קדשים קדשים קלים מנתלן שא כל כפול קדשי בשרפי נבורה גמירי להי חטחת דאומין מעשה שהיה בעלמא תנאי:

לבון בר אמו ל וייוצר ראשות שנות שנון נישור שינון ביו או מוחות שוויים ושווים שיורק לא כל בפולי קדשיב שייפה בכיאים נמירי הייה שינה שינו הוהרן האייות שעם שונים האמלית בל בסולי קדש בשרפה לא שנה הקדשי קדשישולה שני דקדשים קליק במחולאן בקדש באש תשרף למא לי ההוא מיבעי לי ששועד בקדש אהבשר אפריגע בל שמא לאואו לפות פי תחורת לגוביה מצבילים שלקח דעתם ממינה בל בסול מקדשהן פגרן לן הנוח משן דמה ונשבך דמה ונשחשה בלילה דבשרת הילותינהו בחולי אבל נטמיה האיתר בחולי אימאלקי הימאלי שיש - ביוחנן בן ברוקיד אומאף זה ישרף כניד שחין לואוכל ורא בשרפה ואו משמע לין וי אמרב חבדיה שחלוקות לאחר זכיקה אבל לכני זכיקה דברי הכלישורף כנודי בנותבי זה הכלל כל ישיבי סו כל בגוופו ישידף כי ידי בדם או בבעלם תעבור עודע ויתר לצית דשרכה קתני כב חק דיין ילי מומית דרם מה דם לפע זה קהחף בעלים לפע זריקה שלתאו חותמר הצי איתמר המרדב חסת وعلا في المدود الدر المعلود المداعة المناه المناهدة والمناهد والمناهد والمعاد عدام المدر פשחליקה שמדרים לי יוחכן לעעשיים היאשי לי יוחכן בין ביוק אים אנים ול בחמילה אנירון דבר אחד לי יוחכן שן בדופוד היא דאמרן ל בחמיה דתפא ל נחמיה אומ מפני אננות נשרפה לכך נאמר כאלה והאי אניבנה לאחר בריקה חומי ושרפה כייד ממיי וובא כמכיף אף ביוםי הגלול דתפא ביין הגלול אותי לכי שבלהענון בולן אינו מובר לא בברים הנשרפין ושעילים הנשרכין לשמוף כמולהן אבת הבירה ולתולא הנשיד על אנילובן זמין לו אניאת שובנק דמה לננש אמ לחים הן לא הוצד אונורמים אול מקדש פבימוד מוכלל דילי על דומה בשרפה וול יוחפן דם ובשר חדם מלחמל היה י

השצמות והצירים והגותר ישרפו לששה עשר אמ רב מרי בראבוה בר אבויה אמ הי ייצחקל עדמונת קדשים ששימשון נותר מטמאין את הידים הואיל וענשי ז בפיס לדבר האסור ^ז פיריא מס"תיא פיד התעפות והגודים והמתד ישופן לששה עשדהט עלמות אאי עבידמתון או דלת בהו מוח מדקונהן ואון רחיית שבומוח ליתבבינהן ונפקיה למוח דידתו ושרנים ואדן ארקיבי קפבר גו בכשר ואפלו בפשול שלקא דעונה האתנן המותיר בטמור והשובר בטמא אינו לוקד את הארבעים לה קשיה בהן שהיתה כל שעת הכושר וגבסל וכאן שלא היתה לי שעת חבושר י מאיץ הואי יונה דישאני ליה בין שהיתה לו שעת הבושר ונפסל ללא היתה לו שעל ^{בוש}רי ונפכל האי תפא הווא דתכא יעצים לא תשברו בו ביבכשר ולא בנסילר יעקב אום היתר לו שערב הכושר ונכסל ישבו מנשוש שצורת העצם לא היתה לו שעת הכושה ונפסל אין בו משום שבורת העצם לישמעון אומאחד זה ואחד זה און בו משום שבירוב העצם י מותיבי כל עצמות קדשים אין טעוען שריפַר הוע מעדמות הפלח מפש תקלה ואואמדתשימוש נותר מלתא היא אמאי אין טעון שופה אה רב נחמן בר יצחק הבח במאי עסיקינן כגון שמצאן חליען עצמות קדשים דלות בהו משום שבירת העצם אימור מקאי אוסיריהן חלצנהו ענמות הפסח דיש בהן משום שברת העצפלבתר אים וריהן דת ליש להוו בב זביד אמר כגון שמצאן צבור"ן צבורין ומהן הלוצים עצמות קדשים דאין בהן משום שבירת עצם מדהע חלוצים הנך נמיחלוצים עצמות הפסח דאות בהו משום שצירת העצם כאעי למכדים "אמרב הונה אמרב כל הגידים כשר תו "ץ

באת עדונים בל הנחבל בשור הגדול יחבל בגדי הכך רחשי בופס והפחופין השובר את במת עדונים בכפח שהנד לוקה את החדבעים אבל המותר בטחור ומשובר בטמח אין לוקה את החדבעים אבל המותר בטחור ומשובר בטמח אין לוקה את החדבעים אבל המותר בשור הגדול יאכל ביא ב

תאני לאשי כנפים והסחושין הא לא מיתכל אמר ובא תניוי היא והכי קאמי כל הנאכל בשור הגדול יאבל בגד הכך ושאין נאכל לא ניש אומי ראשי בנעש והקחופין בבא אמ מה הן קתאם והכיקאנ בל הנאבל בשור הגדור בשלקה יאבל בגדי הכך בעלי י ומה הן י דאשי בננים יה שומץ וגידין מרבים נדונן בבשך איתמר בידין שפוכן לחקשותל יוחנן אמ נמנין עליהן בפסת ריש לקיש אומי אין נמעין עליהן בכשה אותיביה ריש לחיש לרבן יומנן כל הנחבל בשור הגדול יחבלבגדי משום דמיתח בל בשלחת הכ נמי מתחבלה בשלקה חני ליה לא אמ ליה התס שעמן מחד של אבש למי ליה משי אמיל יוחכן גידין ששופן להקשות נמנין עליהן בפכח הא בעא מערה ביש לקיש מנד יותנן עור תראש שלעגל הרך מתוא שינומא ואמ ליה אין מטמא אמלה דרמי אך לאחשל קמחים הא הרב ביה רצחנן לגביה דריש לקיש דאני ליה אל הקנטע בלשין יחיד השוצר חת העצם בפסח טחור לוקה את האובעים וג' כיליה בשלמא שובר בטמא דכתוענם לא תשברובו בכשר ולא בפפול לא מותיר בטהור מנא לן דתכא ולא תותירו מימנו עד בקד והנותר ממונן עד בקרצאשתשלפן בא כתוב ליתן עשה אחר לא תעשים לומר שאין ליוקין עלן דבריל יהודה ליעקצאונו לא מן השם הואזה אא משום דתוה לאן שאין בו מעשה ובל לאו שאיןבו מעשה אין לוקין עליו תכו לבנו ועים לחתשברו בו בובבשר ולא בנפול ל אומ הד" הוא אומי בבית אחד יאכל ועצם לא תשפרו בו הראוי לאבילה יש בי משום שבירת לעצם מאי ביניהן אמלי ירמיה בפת הבא בשומאת איבא ביניהו ומאן דאמ כשר לאי בשר הנות מן דות מו אכלבר אכילה הוא : רביוםף אמ היתה לו שעת הכושר ונפס ל אפשר איבא ביניהו מחן דאמ בשר בשר הוא משן דאמר יאבר לאו בר אפילה הוא א בי אמ שברת העלם מבעוד וום איבה בינהן מודחמ בשר בשר מוח מן דאמיאבל לאובר אבלה הוא במועב

ליאומ נמען על מווד ששרוש ואין נמען צל פוומים שלים שווו שבום לגלדו שבקולית נמי שמבנ עליה דהת ראו בעי תבר פיה משפר יום לשוצם בים אפשר דמחית נאורתו עליה וקחל לית דתכן השורובבעצמות ומחתך בציחים בשום עצם את מאי דיבר למימר חביי חמ משום בקע רבון אמ בקתלית הבינמי גזמה מבעוד יום בשו שחשבה " דב פפח אמ אבר שיצה פקצת מויבה בעה למאן דאמ כשר בשר אוא ולמאן דאמר ימבל לה פר אבי לדי הגאי ו מפית פפי ה פי פי שמעל בי הי יותנן בן ברוקה אומאצר שיצה מקצונ ושברואין בימשום שבירת העצם הב ששהבריה דרב אדי אמר שבירת ענם בנא איכא בעהו מון די אל ביר ביצר מוא ומון וחומי ואבל נח ולאובראבים מו הואין רב נחמן בדי עוק אמשבותענם בחליה חיבה בעהו מן רחב בשר בשל הוחמן וחם יחפל אלה לגבות כלאת: באשי אל אבר ישיוין עדיון בדיתבעיר איבן בים בים ולאן רחב בשר משר משר אתן דחב יחבל בנינן שיעול ביל वर्षकाः वद्यामार महत्व कर्मा वर्षा क्रांतरक्षित रस वर्षा दंगत रसमाव मुक्त राजा פין דאם פשר בשר בווא פין ייום יאכל בענן שיעור אכילד במקום שבילה וליבא י פובו קובעד הונהו ולאומברת אחד יאבל לא תועיאמן הבית מן בשר חוצה וענם לא משבה שון ביל ותבשר וחיוש וחיום וחים פול מפבול הרבול לא כולנים בותשום שברתעום שאן באולים איין ביו משים שבירת עצם בשעת אבילה ישבו משום שבירת עצם שלא בשעת אבילה איץ בו השום שבידה עצם ישבו שיעור אכולה ישבו משום שברת עצטחין משיעור אבולהאין צו משום שצירת העדם אתמר אבר שהין עלו בזית בשר במקום זה זישעלו בזית בשר במקום אחד ל יוחון אומן ישבי משים שבילינ מעום ריש לקיש אומאין בן משום שבירת מענםי אותב די יווונן לדים לקים אחד עצם שישעל, בזית בשל ואחד עצם שאין עלו כזית בשף ונים דומר הוכלמה דליצה עליה כלל מהי חיבה למן דחמ את לאו אין עלו בייתבשר במקום יור ויש עלין כון תבשר במוזום אחרי לא הבי קאמ אחד עדם שיש עלין בזות בער במוזום זה ואין עלד כזית בשר במקום אחר מבחוץ ויעבו בזית מוח מכפנם" והתנא ועצם לא ישבח בן אחד ענס שיש בו מינה ואחד עצם שאין בו מוה הא מה אנ מקיים וענם לא תשברו בו בעצמות שהין בהן מוח מבל עצמות שישבהן מוח יתא שובר ואוכל ואל תתמה שהרי יבוא עשה וידון האתעשה כשהוא אות ועדש לא תשברו בו בפסח שב שאיץ תלמוד שהדי כבר נאת כבל אוקאת התפחיינשו אות האוי אחד עינם שישבו מוח ואחד עצם שרין בומוח ו תכן אבר שיציב מקצותו חותך עד שמצע לעדם וקולף עד שמגע לפרק וחותך ואם איתר בקלף ציק קלי ונתבריק אצי אממטים פקע קרשים יבא אמר בקולית "תנן דתם מפגול ומנותר מטמאין את הידים דב הונה נדב מקדה חד אל משום חשרי כהונה נחד אמר משום עעל בהונה והדמתני אכגול והדמתני הנותר מן דמתני אכגול משום חשדי פדונה ומחן דמתני אנותר משום עצל בחונה חדמתני בזית וחד מתני לביצה: מן דמתני בזית כי אפורן ימן שמתע בביצה בי שומאתו " איבעיא להן ויוצית מי גורן ביה ביומאה רבבן או לא התם הוא דאים נדיה ממי לה אבל הכוז דבידים קא מפין ליה לאאו דלמא לא שנא בת עא שמע אבר

אברשיצא מקצתו וחותך עד שמגיע לעצם וקולף עד שמעע לברק וחותך ובמוקדשין קורצו בקביץ ואין גומשום שבירת העצם מן החגף ולבעם בלפנם מן החגף אפ רב יהודה אמ רבובן בית כריב ולחוץ כלחוץ החלונות ועובי החומה בלבעם" **10**2 ופלגא דל יהושעבן לוי דאמל יהושעבן לוי אפלו מחצה שלברול אין מפסקת ב'ן שוא לאביון שמים בחדי גובה קשיח אמרתמן החגף ולפנים כלפנים החאגף עצמו כלחוץ והרלת אנורת מן החגף ולחוץ בלחוץ הא חגף עצמו בלפעם לא קשיה בחן בשעדי ידושלים וכן בשער בשער ילחוץ באני שמואבר כב יצחק מפנ מה לא נתקדשו שעדי ירושלים מפני שמדןרעיץ יושבין תחוניהן ימָצען עלהן בחמה מפע חמה ובגשמים מפע גשמים אמל שמול בד רב יצחק מפע מָה קא יוואבתו החבה לישרוב מיכה המגובתול ווחבול ומותוצל ומבהם, ביוול בבעורנול בענירוני וג׳ אמ רב גגין ועליות לח נתקדשו ולח והחמ דב משום דמים כיזייתם בפחח ותלילה בקע באגרא מיאי לאו ואמל באגרא ואמרי באוגיא לא יאמל באַרעא ואמרי באגרא פלקא בעלבים והח תכן אין מפטירין אחר תפסח אניקמון ואמר וב שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיה החבשעת אצילה והא שלח בשעת אצילה בי תו שמע אבה שאול אומ עליית בית אדשים קדשים המורה מבית קדשי קדשים לפי שבית קדשים בחן גדור נכנם לו פעם אחת בשנה ועלית בית קדשי קדישים לה בשבוע לה את פעם אתת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע לידעמה היים צריכה אמר רביוסף היבל קאמית שאני חיבל רטת ניתן דידי לשלמה בטאת תבנית האולם ואת בדיין וגמביו ועליותו וחדריו הפעמים ובית הכפרת ופות חכל בצתב מיד ידי על השביל

מח שמע הלשכות הבעיות בקדש ופתוחות לאול תוכן אול וגגותנהן קדשי תרגמה הב חפרא כגון שהיו גגותנהן שוותעם קרקע עזרה 'או בש אימא פובא בעיות בחול ופתוחות לקודש תוכן קדש מחילות היא שמל יאחנן מחלות לא נתקדשו: לא קשיה האבמתלות עזרה שמתקדשו והיו במחלות הההבית שלא נתקדשו: תא שמע ל יהואשה

ואילא קשיאגגן קדשאמר רב חמאאמ לב בי תפא החיא באותן שוני אשות בוני מין בשושן הבי לב חותעל קרן מזרחית צפונת: וחחת על קרן מזרחית רחשית שעלם שפונטת היותד יהניבה על שלמשה תע אבבע ושעל קדן מזרחית דנומית היותה יתירה על שלמשה אצבע למה היו אחת נדילה ואחת קשנה בדי שימוש אומנין משלין נקטוה ומחזירין בגדולה פדי שלא יבוחו לודי מעילה תרמע לכלה לי חודה לדהבה ובספח וחד לבנינה " תנן החלונות ועובי אנטיד בעלמה מלעות משבחת לה לא עוצי הומה חיבי מנטפחת לה בעורא ובבר שונקד כתיב व्ययह विवर्ध विवासिक विवास मेल देवित महातर महामान यह महाराष्ट्रित महा है सम्मन के वा महाराज है। שת חבורות שהיו יושבות בבית אחד אי תפכץ את בניהם אירף וחובלין ייו הופבין את לניהם אילף ואיבלין והמיחם באמצע בשהשמש עומד למדות קובץ אתכיוומדן דיר את כנו עד שמצע אצל חבורת ואוכל חבלה חופכת את פעד ואיבלת להבתים אמל אתבתין מעל יהודה היא דתנא עלהבתים אשר יאכלו אותו בהם אלמד שהנסה נאבל בשתי חבודות בעל יהא נאכל בשע מקומות אל גבית אחד יאבל מכאץ אמי השמש שאבל בצית בדד התנוראם היה פקח ממלא בריםו ממנורען בני מדורה לעשות עמו במבי באין מישב ן בצדן דברי ל יחודה ל שמעון אומ על הכתים אשר יאכלו אותובהם מלמוד שתנקה לאבל בשני מקומות יפול הא נאבלבשת חבורות לבפתאחד אבל במאי פליגי זמר מברישאם למקוא ומר סבר ישאם למטורבי ביון יושבין ונפרפה מחיצה בינהן לדבר האוני חים הנסה נחבל בשב מקומות או אבול לא אבל ואו לא אכול אבל לדברי האומ הנסח נאבלבשע מקומות אבלי ביין יישישבין ונפתלקה מחצה מצעהן ליברי האומאין הפשר שובל בשני מי שונהות לח אבל ליבדי לחומי הנפח מוכל בשני מקומות אבליו יותם יב ביונה וחח פשים לה מכשם אמליה רב אשי תבעי ליה למר איבעניי פלוק מחצות משחת מחצות בשני מיחימות ובשת חבורות דחמו או לא הכלה הופכתאת פעל מאי שעורי לאייא בר אם אמל יוחבן מכני שהיא בושה יב הונח בריה דרבנתן איקלע לצי לאמן צר יצחק קרא בכבה אמרו לה מנו מר אמר להן אנה רב הונחן שארן ליה לשישימב עלה יהבו ליהבקא שקליה בחדים זמנים שתניה אככק ביה ולא הדר אניה אמרי ליה מאי טעמים קרותם לנפשך דב הונה אמד להו בעלשם אנא כישיינן לך פדיה מאי שעמה יתבת עליה אמ להו כל שאמר ידי בעל הבית עשה יביאי פעמא בי קא יהבעו לדי בפח שקופה מרבוציא זמנא אם להומינים לקטן ואין מפרבין לגדול מאי שעמא פפקיה מד אמני לאו תצא אשווד בופובבת אחות הליוזה גדגדן מאי טעמא לא אהדיבת אכך אמ להו כלה תכלו בי ביפושל ביד יוםי איקלע לביד ואמלי לה לבי ד שמעוק בן יושיבן לקנוא יהבו ליה בפורשהניים בשונות אמרו ליה והתניח משותה ביסו בבתאחת הרי זה גרגרן אמ להן לא אמורו ביתו בחשיאבומי מועם וצ וכריםו מרובה אמ דב הונא בע חבורה נבנקין בשלשה שלשה ויוצחין צי אפילובאחר אחד

שם שובו בשובות זינול הפל מוש שור בינו דייולה אם מיושות תנין דמים ולית הדיקוא עלך ביצר צוריין אוצה תאבל משלבעלה הלכה רגל הראשון לפשות רביתאביה ושחט עליה אביה ושהם בפלה בצלה ואבל מאקום שהיה חצה יתום ששחטו עליו אנטריםי יאכל מאקום שהוה יוצתעבד שלשנ שותפי ן לא יאכל משלשניהם מי שמשו עבד נחשובן חורין לאיאבל משלהבו שמעת מנה שברידה מאי ממקום שהיא דועה ממקום שרצת בשעת" "" שי רטינתי אשה רגל הדחשון אוכלת משלאבים מבאן ואילף דעת משלאביה אוכלתדעת משלכעלר אוכלתלא קשיא באן רחופה דבת אדהייתי בעינו כמוצאת שלים חמל יותנן בכלה שומצאידב שלמת בית חליות וכדופת לילך ליתרך שבחת בצית חציה : והיה ביום ההוא נאם שי תקרח חישי במושרת שלום عالى المنافقة المناسبة المناسبة לא תקראי לשנור בעל אמל יותבן ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אבו ואחות לני קטנה עלמים עמילהות ביאן ייייייי בי בניבחמי ושדיים אין דלה אמל לי והדכן זו עולם שוכתה ללמוד ולא זכתה ללמדי אני חומה ושדי כמגדלות אמי יותנן אל ממש זו מולים ושיי במגדלות או מלמידי מכמים לבא אמ אם מומה זו כנס די ישראל ושדי במנדלות או בתן כנפיות ובתי מדרשותי אמר רב זוטרה בר טובוה אמרב מחי דבת אשר בעלפן פנטיעים מתודלים בנעוריתם בנותנע בזויות מחוטבות תבנית היבל: אשר דרת אשר דנונן בנטיעים מאודנים בנעוריהם בנינים אויות ישיבל בנותישרל שמנדות ביל בניתישרל שמנדות בילים בל בניתישר בנינן לנטיעים אל בחורי ישיבל שלא טעמן טעם רחטאן בניתנו בזואת של בניתישרא שמנינו כי בילים בילים בילים בל בל ביל פיתחיתן לבעליתן בן הוא אומי ומלאו במזרק כזויות מזבח ואי בעית אימא מהכא מזוינו כ מלאים מעיקים מזן אלוץ : מחטבות תלנית הכל לו ולי מעלה עלי הזהבת כדי נדנה היבל בימוהן: בימי שזיה מלך ימודה נתנבאו אובעה נכיאים וגדול שגבולן הושע של תחלת דבר

> תחלה לארבור נבוחים שנתנבאו בחותן הפוק ואלוחן הנשעוישעיה עמום ומיכה אמר כן האבה לתושוש משעעישרא חטאן היה לו לומר בטף הם בע צמועך הסבע אברהם יצחק ועקב גלגלעליםן שבאים לון דין שלא אמר כן אא אמיר לפען רבינו שלעולם בל העילם בולו לך הוא אעבירם באיננים משרת הקבה מה אעשה לזקןזה אלך ואומר לו לך קח לך חשה זונה ותוליד לן בנים זכועם ואחר כך אומר לן שלה את אשתך מעל פכך אם הוא משלחאת אשתו מעל בעוחף אנ אשלה אתשלה מעלבע מיד ושמר צי אל הושע לך קה לך אשתשמם שלדי זנועם כיזנה תזנה האדץ מאחרי יב וילדייקה את גמר בת דבלם מאי גמר אמר כב שחבל גומדין בה "שת בבלים ובה בעה בת דבה רעה ול יוחנן אום שהכל דשין בה כדבלה ושמוא אמ שמתוקה בפישם בשובלת: דא גמר אמי חנינה שבקשו לגמר מימון שנישרא בימיה ל יוחנן אומ בזדן ממנו של כיאבדם מלך אשור וישימום בעפר לדוש: ותהר ותלרבן ויחמר קרא שמו יוד בוא בי שוד שעש ופקדום אותדפר יזרעל שלבית יהוח והשבוני ממלכות בירב ישרא: ותור אמשיבת שחמר קריו שכנה לא רוחציה בי לא אוםיף עוד ארום חת בית ישרא בינשא אשא להם: ותהד ותלדבן ויאמר קדא שמת לא עמי ביאתם לא עמי ואנפי לא אהיה

בארכ לתנון ליחד ביאין לה עים אוכוני ממונה シャラスティアをあること

שי בהנשע יבי עם הישע דבר תחלק יהלא ממשה ועד הושע היו כמה נביאים יאמל יוחכן

מימינה ואין אני יפול דו לברעיה ולא להוע אף אפיר לה ופום אפיר באופורון שוא : פספם אתה יוריע אם שלך הן אם שלאחרים הן כך אם ששר אים במוש בני אבלהם בחקוש משלשה קנינים שקנית בעולמי תנחו קבן אחד של ציקנע רחשית דרבו קדם מפעבים שמים ושרץ קען אחד של קנה שמים וארץ ישרא של עם זו קצת: ואתראום לי העודרי באומה אחלת ביון שידע בעצמו שחשא עמיד לבקש נאמים עלעצמו אמלו הקבה עד שאת: מצקש דחמים על עצמך בקש בחמים עליש כד שלובתנ עלהן שלש גזיקות בעבורך שמד ובקש בחמים ובכולאת הגזיבה והתחילובירבן של והיה משבר בני ישרא בחול חים אשר לא מד ולחיספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם צע אל חיו מרעתנה בארץ וביחמת את לא לוחמה ואמרת ללא עמי עמי אתה והואיאמר שאלהיו אמ ל יוחנן אני לרבנות שמקרבת את בעליה שאין לך בלנביא ונביא מישרא שלא קפא אריבעה מלבים שנחזון יששהו בן אמוץ חשרחזה על יהודה נירושלים בימי עזיהו יותם אחז יחזקים מלבי יהודה יוחני ל יוחנן מבע מה זכה ירבעם בן יואש לימעת עם מלבי ביתדורד מע שלה קבל לשון הרע על שמום וממא דאימע דבות דבר יי אשר היה אל הושע בן באדי בימי עזיה יותפ חחים יחזקיה מלכן יהוחה ובימי ילבעם בן יוחש מלך ישרא ז וממחי דלח קביל ישלישל אמעיה כהזצית אל אל ירבעם בולך ישרא לאמר קשר עליך עמום בקרב כל ישרא לאתוכם החרץ להכיבאת דבדיי כה אמר עמים בחרב ימות ירבעם וישרא גלה יגלה מעל אדמתו אמ חם ושלום שלח אמד מית צדיק כך ואם אמר מה אעשה לן שבינה אמרה לובך: אמר ד אינזר אפילו בשעת בעסו שנהקבא זוכר את הרימים של בי לא אפף עוד ארחם אית ביתן של: ליוםי ברחבונה אני מחכם בשח חשם להם ואכי ועני לא הגלה בקבה אונישה לבצב אם כדי שיתוקבו עליהם גרים שלמדעתיה ליבאדין כלום אדם ארע פאה אף להבע קעמה קהיץ ביוחנן אוני מהכה וכחמים אתלה כוחכים אבי יוחנן משום ל שמעון בן יחודי מאי דכות אל תלשו עבד אל אדבו בן יקל לך ואשמת דור אביו יקלל ואמו לא יבורף אלתלשן אטו דינר אביים קלל ואמי לא יבקך אל תלשן לא הכי קאמאני דוד שאפון יקלל ואמו לא יבקר הלתלשן מנה מיהושע: אמל הושעלה מחי דבית עדקות בכדננו בישראל צרקה עפה הֹקֹבֹה עם ישרף שביזרן בין הומות דעולם והינודאמ ליה החוא מינא לל הודי בשיאה אנכן מעליגן מעכן דחלו אתי כתכבי ששה חדשים ישבשם יואבוכלישיולעד חברית שלולכר באדום ואילו אכן איתכבי שני שע גבן ולא עבדינן לכו ולא פיודי אמ לו ניעונף ישב ללן לומיד אחד בשכל לור הישעיה אם ליה משום דלה ירעיתו מה תעבדו להו תקשלומהו בולהו לח מליבתו עלויהן תקטלונהן להע די מליביתו עליהו קתו לבו מלשתא קטיעתא אמר ליה געה די מני בהא קלקינן בהא נהיתנכן בתא ני חיים מאי דפות שהים חבין דרכה והוא ידעאת מקומה יודע הקבה שה שבל יכולין לקבל גיירות שלרומיים עמד והגלה אודעם

7527

קודות אישה בשף בשום זשו בשות וני וערף הא דאמורו בשף מערים יביב ששב מחושישית לפולף דחבפם עלה שישון שלף מערים על יחושבם ניקו חתחינדות בית מוצרות ביות המולף ואית הכל לקאן ניקא אות מגטהיהב אשר עשה שלמה : שנב ליחות שמאשבלט לעיניכם לוחות נשתבלו ואיתיות מורחות: עולא אמכדי שיאכלו תמרים מעשקו בתנדיה בי עולה איקלע לבצל איתן ליוד שופאוט דתמודי אמד להי כמה בי הני בנוקיד אמרו ליה מעל צנה אמר בולי צנא רובטא צבל בזוחא ולא עפקי בבלאי באוריתה בלילים ממיה אמד מל צעון סמוא דמומותן בצבל ביווזא פיבלהן פמא דמיתותא והיבי עפקי בלאי ביוודיים" אמ לילעזל מאי דיטת חולבו עמים פבים חומקן לבו ונעלה אל הריבי ואל בית אלה יעקב ויודגו מדד ביו ונלפה באודאותבו כי מעיק תיפו תודה ודבר יו מידושלים בית אהי יעקב ולאארי אבודה ויצורק לאלא פאבדהם שקדאו הר אשר יאמר היום בהריבי יראה לא כדרך שכינוב בישחק ויצא יצוק לשוח בשדיה לפנות ערב לא כדרך שכתבינקב ניקרא למקום אלביתאל אמד לי ימוג) גדול יום קמוץ גליות כיום שנצראובו שמים וארץ של וגקבצו בעי חודה ובנב ישיראיומדיאי ושכמ למש נאש אחד וכלו מן חמרץ ביגדול יושי זלעל: ופלצוהי ערב ניהי בקרי יום אתדי ואום ששמשו עלו אפטורפין ול שמעת מינה ישברינה אמל וירח שה לבית מכל מתום בין שדעיניה בין במל מחיה י תניה ומיחבי שה לבית מלמד שחדם מוביא ושוחם עלידי בנו וקבו הקטנום ועלידי עבדיו ושפחתו הבוענים בין מדעתן יבי שלה מדעתן אבל אינו^{שיחם} לא עלידי בוֹנו ובונו הגדונים ולא עלידי עבדי ושמאתו הכנעעם ילה עלידי אשתו שה מדעקן: תפא איוץף לא ישחופו מדים על ידי בנו ובתי הנדוכים ולה על ידי עבדי ושנחתו העברים ולה עלידי אשתו און מדעתן אבל שוחט הוא עלידי בנו ובתן הקטנם ועלידי עבדו ושפחתו הבנענט בין מדעתן בין שלא מדעתן וכולן ששחניו ושחט מבן עלהן יוצאי זבשלבבן חוץ מן האשה משני שיבולה למחות: מאי שנא אשה אמ רבא אשה ובל ייבותה עעמא דמהאי הא מולה נפקא בדבעלה מימוא רישה שא מדעוק בעמא דאמרא אין הא פתמא לה נכקא בדב ברדה אמרי כשי אחשוי עוקן נוני בפתשון לחבקא היבא דאמרה לא אה טעמא בי מרה לא פתמא מקד בדבעלה אימרו שופה ובולן ששחשו ושתנו דיבן עלהן יונדין בשלובן מוץ מן החשה מכע שיכולה למחות וחוץ חבחד מתוחיו חואן וקשו ובנץ מן מיושה דלא אמר ובא בין ששוומה אין לך מידון אדולמזה ביק עבר שלשע שותבן אן חופר ליח רב עוא שבה לרב נחשן אנן עבר בים שותבין לא יאכל משלשעהם והתבא ליצח משה אופלרצה מזה אוכל אמר לה עניא סבית ואיכא דאמרי אמר ליה בתיא א שובשן פיין ומי פוף תפתים שמעתא מתעתין דין קבדי שוש ששש עבד וחעובן חוריןול אא משלן אחדי בניתח לא קפדי אחדי : אובל וחתניא לא יאבל לא משלימן ולא ששלשמו לא קשיא באן במשנה דאשונה בשן

במשנה אחרונה ברבון מת המה לן שנה הן יוצרין לבית השרבה ובטורן בל האומר לו המוחות במו לו המוחות במו שחעין עלך היפים למית ודביה של את הבל התחוש לא נברא העולם את לבריה ודביה של לא התחשמה לבכנים ודביה של להתחשמה לבכנים ודביה של להתחשמה לבכנים ודביה של להתחשמה לבכנים הודי להחשמה לבכנים הודי להחשמה להתחשמה להתחשמה להתחשה להחשמה להתחשה להחשמה להתחשה להתחשה

שמש גַדְי ימפדְ פשיטא דאנגֿ דרגל בטלה שמט טלה יאבל פשיטא דאנגֿ^{דיי}ל ನ್ಯಾರ್ ಅನಕ ನಿರ್ಲಾಚಿಸಿಕ ಚರ್ಚಿ ಕ್ರಾನ್ ನಿರ್ದಾಗ ಆಕ್ರಿ ನಿರ್ದಾಧಿ ಅನೆ ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಆರ್ ಆರ್ ಆರ್ಟ್ ನಿರ್ದಾಹಿತ 🌣 פמשה במבן במבן נמלבה הב הלהל משמק שול כמה למה הל מה דבעים בעעב ומרחב במנן ומלבה שהמדין העבדהן ציהן שאפון עלינו חת הכסח יצחו ושחשו עליהם שע באחים באן પ્યાનની માત હરા હોંદ્ર મારા કે લેનેનુ સામ પ્લાનની માત કર્યા હરા કરા પ્રયાની માત કરાવેલ મારા હતા. તાતુ ત્યા ક ושאלו את ביבן שבשון בן גבוליל אביר ביון מלך ומלכה שרעתן קלה אוכלון מן מכולשון אנו الماء ومرحة والمراجع المراجع المراجع المراجع المراجع والمراجع والمراجع والمراجع والمراجع والمراجع לשת אות בל הפשודים פולה פואו שמול את המלד אהן צמן ושמל את המלבי באו ושמלן את הכילבה אכיבה להן עאו ושאלן את בבן שמעון בוגמלי אמר להם בית המעבחים דותק ייוו עונואיבירו או רוופה אפיר לבן והפילו עלה בום שלתופן ורחשה ושהדרבן שמעוק שן גמלים אחת בל השעודה נכלבה נשלך תולי במלכה ומולבה תלייה ברבן שמעון בן גמולים פהצות פלה בעודה פודה תדורה בדבן שהעון בן גמליף: פוב שבת מהחמל לו רבונה מתר מוממנון לימ ממר הבי תולף אצל כועה הרגוליבו אצלן דעחה ליה בתקטון דובים דמקב ליה על מנת שאיין לל להבי פשות בוי שבחרבו מה אמר לוים אמראביי לאשנו שליה שַטבח לאחר וריקה דבי אונדריק רסמות אוף לאכלה אבל שכח לפעוריקה דכי אוררא דם לא הוה חזי לאפילה חיבין לעשות פסח שפין איכח רמתני לה אבריתה חמשה שתעלכו שונהות נסח הון זה ביות ונות צחת יבולת בשורו שלחוד מהן בולן יצאו לבית השדפה ובשורם ין מלעשות בפח ששחמר חברי לא שפו זאה שנתערבן לאחר זר יקה דעי אוד דיק חפך אלכע מיחן הוו אזו לאכילה אבל פתערבו לפניז ויקה חייבין לעשות פסח שנו מן דמתני לה אמתניתן כל שכן הבריתה ומהן המפנ לה אבריתה אבל המתנותן עון דבשרין ננהו קאי שמי א בלא ב'לא : אמר מד ופטורין מלעשותשם והאיבץ חד מעחן דלתעבד בפח אמרי משום דלה אפשר היבי טבי נימי כל תד במפחו חד בסח קח מיתל חולין לעודה ניתין בולהן חד פקח נמצא בקחן באכלשלא למניין: אמדי ביד בלהד מנהן פסח ונתנ ונימואו דידי בעל מום הוה החוף א ביא תני ליה שתה נהני בשח או בידי תם חוד החי החי דאיתני לי השתא ניהוי שלמים אמר? בים אוא ושוק רשונים הוא דאכל לאן אמרן ונמע כלאד וחד כהן בהדיה אמרי האי כהן היכי

במצים משום יכם מושבי לאמונים ביוכיות במינית ביוכיות ביוכית ביוכי אם דים וריביו נוד בי שום שני שיים וליבאחד ופית במותר הפקד נימוא בשלפו ש חות משי דאינין תשופו ניהןי פסת או דיריי תם גור האי שייוניירישיוניי ניהוי שמשה דמותה הסשה נאבל ליום ולילה חמרי בלום מפרישין תחלה למותרות ונשרח ביו בעיי קמילה אלו בשום שמוכה דאילושלמים בעיי קמילה אלו בפח לא בעי שמכה חת תנה קרבן אנשים קרבן נשים מאי איכה לשימר את משום מתנות דאילו שלמים שתנ מתנותשהון ארבע (מכן בסח מתנה אחת מאינפקא מנה התנן כל חמתנין על המזבח החצון שנתן מתנה חחתשפר לא משום זכיקה דמילו שלמים בזריקה ואלו פסח בשביכה מאלי נפקח מתה התנא כל הניתנון בודיקה שנתנן בשפוכה ינא אה הני ראמרי דאיעבד לכתחלה האומד לבנו הכיני שוחם את הפקח על מי שיעלה משם ליתושלם ביון שהבנס ראשון ראשו ומבוזכה בחלקו ומזכה את אחיו עמו לשלם במנץ עליו עד שיהח בו כזית לכל אחד ואתף נשנין ומושבין אתידיהם ממנו עד שישחש, דבי שמעת מנה יש בדירה אם ל יוחנן פדי לזרזן 122 שמעון אומ עדשיזרק הדם: במצוות הכי מי מסתבים מדקתב מזכה אתאתין עמו א אמרת בשלמא דאמענהו מעיקרם שפיר שאחו אמהת לא אמכנהן מעיקרא השתא מימע ממע להן התגן ומען ימשבם אתידיות מתנו עד שישת של שתשתעל מנה בי לודון במצוות תנוח ומי חבי מעש ה פקדמו בנות לבנים ונמצאו מנות זריאות ובנים שבלים: לשלם נמנון עליו עד שיהא בו בזית לבל אחדואחדי מתי לשלם קא משמע לן דנמען עלוו בחבורה הגן וחוזרין ומנמען בזית לכל אחדואחדי מאי דעוכם קח משמערן יריים וב-ישישיף דרבכן פברי אם עליו בחבולה האחרתי במנין ומושבין אמ אבי מהלוםת ליששיף דרבכן פברי אם ימעב הבית מהיות משקאמירומ מידי אם ימעט או קא בעי אמעוטי או קאבעי" מחיות משה מהיותיה דשה נימשבן ור שמעון סבר מהיותו דשה קאמ יחמפין משתיקוד ומזריקה למא דלא זריק דם אן בעי אמעשי או בעין אמשובי נילישבו אבל לימונות דברי הכלעד שישחל דבתולקה הוא ושבנו מקדב אלציתו במכשת נפשות תכסו אימינו בדישא וחדר תכפוור תעא נפי הכי נמען ומושפין אונידיחם ממע עד שישאט ד שמשואומנמטן עד שועאל נמשבון עד שונק אדם: ... מתנוען הממנה אחרים עשו עלחלקן דשאין ליתן לו את שלן הוא אובלמשלו והן אוללין משלהן זג שרחה שוע דאיור שותפיין שלון בשביעו באג שלש שותפיין עלון בשמים שומרתיום בכנדי וש שואטין עליה בשב באותה שני שים שותונושלים בשנשי נחזבה שומטין עלה שישעים לביו שב חבומה יותו שלחחר מהן ימולן מושא שיאמרו לנטול חלקך ועו אני אנורים אוב באו שבילוש אמשלמש אמרי לים ני מבבינך ארעוצו דתקוני זצחה אדעת האפלת לוש פולים שנין לאקשיליך: תא שמע ששונה אשרים

עצרו על חלקן רשאין ליתן לי את הלש וחוא אוכל נגשלו וחן או בי שווים שווים ישיו יבות מצי אמר לחו קצילתון ניהוי האי כי ישיו יפות או מישות שנו שאן פויים שוקד מבע חבוכה הח דאכל מען אמה ליה דלא נחא לודנית שנש נופרא נבק: שאבלבית בצד התנוראם היה בקה המלא בריפו ממנואם רצו בני חבורה לששות פיוו שופא באיין שבין בצדו רצואיין לא כצו לא יואמאיי נימא לת קצילתון בל חיש דמתבלל שחנב האמים ליה כי קבילנך אדעתים דטמות חת קמן במטרחת ליידן גבך לא קבילוך . תא ששמע בעי מבנים שותים ידים שלחחד מהן יכנת בשחים לומד לו בול מללק וצה ולא עוד אחום ממשב שעשון פיבולת והיו ידיו שלאחדימהן יבות רשחין לומר לו שול אלקך וען שמע מינה מאיולא שנד ביא בעיד בפח דמצו אמר בי לבי בי קבי לנוך שביעות דומןוע זכחו מניח דקרה לען אח אפר פי בבובותנבי האדעתה בענתה היחוב בחון לומיילך בולחלקף וונחו ואיבו האמרי אא לא איבעי יין שלים מכני מנות דחיבוני לי בני מבורים הישחן לי חלים חווחין דישחין לי חלקו מוא שמעבני חבורה في يها والما العرفيظات وروع وورد وصدرا وودود ورا وواد يوليا والداء وليداء والدر والروا والمرام ورود وورد والم שמע מינול שב פני ומב קונה בדייה דרב יהושע עריבו היפתיהן בהדי הדדי אואכל רב הונה שים מין די בי מווש על חדים אבל בב בעם ארבע אמין לידי פלוג ליד ארלים אבלתן י הוועצים חע וציבאחות הממנה אחרים עמי על חלקו אמר ליץ רעות שאם : אותביה בל הבוכין שהין ידין שלחחד מהן ים ות שחני התם דחמי לה בי קבילקד חדעתן דקוע זבח הוא דקבילנף אותיבים סבולת פלבל היה את תל פרב בחוף דבינה אדאביל מציחוטה בכיה דרב יהושע אדא אפיל בכינא תמפ את מאד על ולא חדים רבינא ו תנו רבנן הממנה אחדים על כפחן ועל חבינתן מעות שבידן מוכ"ץ יה מו בר שולתו ושלמין לא עשה בלום ומעות בל שהואבל לנדבה בי מאחד דלה עשה בלום משות אמהי יפלו לנובה אמר ובא קנסא : יהאי בלשה לבולנו בלא האור שנו שאו ארבשה שהכי לייד המששה אפילו בהאוא יתיקא נמי קנפוה דבון באמל עולא ואותימא ב מושעיה אנשה ידעי מבדין בבלאי שעמין דהא מילתא זה אפרים מעית לבפחו וזה חפדיש שלם לפחו היאך בקרש מבל על הקדש דקתב מעות שבין תולין אני חבי אי לאו דאוקמה ל תוששה למה אל מלו ב פלבסהן ול הוא היה בנוקטא להתיח בקדשים קלין וליבא דל יוכי הגליל דאמר קדיבים קלם ממיון בעלים הן חבל בפסק לח מטאר אניש במעות ודאי משאר אינש וכ מפריש להיארשתא היוכי מפליש להי ובחר היא ומשום הכי מעות שבידי חולין דבמעות ודין משתר איניש זהיה מיקים אושעיותבה לא מוקיני לקאנה בכבי דבנפה לא משחר איבש ואילו במעות והא ליבאי לחוק וניה בדיוכי הגליל דקתע כה והמוכר עילתי ושלמין לא עשה כלום השתא דאוקמה ה אושיעים להחים בממלה על פסחן ורבי מים אפילן בנסח שע משאר אינישים מאים פאושיעים בענין בען בלי בנוקדים שו ביים בל מותרים וביניבנות ותני או אמובין שמורים ומוחום ומוחום בים בים בים ביים שאמים בוסלבהן חין אתנץ ומים די הל עלהן שפתשחון המוספוסלבהן חיבודין שחין אתנן ומה כ חל על הן הל לבלצור לרצות את העופות ויהיו מוקדשין ההנן מחיר חבר עליהן מקלוחומר ומת עובותשאין במום פוסל בהן אתנן ומחר חלעפהן מוקדשין

ישבית פהיות שלויה מוייוום ימעם אים ביין ודאמאף מכדי מוקא שאם אין לו מפער ושונו העשונים אובשן מברי אפו אתשום עברו ששות שפידו ותליקשעל שעינבן הקדישו ישרא ואת פערותן: דבה על זילה חד אוני בשפשל עלותן ששל עלפוא לא פלבי דעות יתאטפיו דפוחא היא בגופא דפסח דאמי כי פלג לאונה ומרורי וחד אמר במצח ומרוה נמי דבל עלמוא לא בליבי דשון דבות על מצות ומי דרם יחבלהו תאותא דייה היא ב פליני ליקחם חלוק ליקח ב טלית רבנן לבדי מהיות משה אמר דחמנה החיאו לשה ול פצר מי כת מהיותשה מחיות משה אמר וחמ החיי עצמך אשה ולאב" דאמ אי לאו דאו קומה ל אושעית לההיא במכעה על פשתו ול היא הוה מוקינא לה בקדשים קבים וחליצח דר יוםי הגליל דחת קרשים קלין ממון בעלים נינהו חבל בפפח לח משאר חינים האקא תע בהדיא שעל מנת כן הקדישו ישר לאת פסויהן אימא שעל מנתכן הקדישו ישרא אתמענית בפחיהן יובש האה שוני ראיות שוחטין עליו בשביעי אמרב יהודה אמר רב שומטין למרקין על טצול יום ומחופר בפורים ואין שוחשין וזורקין על טאיא שרץ ועולא אמראף שוחטין וזורקין על שמא שרץ : לנצ מאי שפו עבול יום דחזר לאורתה ביפנים שרים נמי חזי לאוכותה מחשר טבילה שבוליום נמי מחושר הערב שמש שעשא ממי הא עדבא: שמושר בפורים המחושר כפרק בשקינן צידון שמא שרץ נתי חדי מקוה לפנו גזרה ילמא פשע או הכי מחופר מורים נמי דלמא בשע כגון דמפליה לביתדי): _ ובדרב שמעיה יחמי רבשמעיה הזקה אין ביתדין שלבחנים עומדין משם עד שיכלו בל משת שבשופר: שא לרב מידורריתו מותוח חדי מדרבנן הוח דבודו ביוו רבנן שמאאמרב משומין מוחד מחן בשרץ שא לוב מדאוריופן נמו לא אזו מאי מעמק צאמר קרא איטאי כי יהיה שמא לנפש מי לא עשיקים שחל שביעי שלו לאיות בעוב הפפח ואא מחמ נדחי וממאי דהבי בב בני נושבה סבירא לה יאמ מישל ואינפן חיו שחלשביע שלחן להיות בערב הפסח שנ ויתי אנשיים אשר תיום מאים ציום החוון אין בולין לעשות למחדי ישולין לעשות ואם נחמ מדותים תנו זב שפחה שתי החיות שוחטין עלון בשביעי דראון דראן מביל: ישמע מינה שומטין ווירקין על טמח שרץ דלא טבילחו דשביל מסף קאן משמעלן דשמשה ממילה עובא היכי נמי מעתכרא דמק תע פופה ראה שלש שו אשין עלון בשביע או אטריע בשל כנא יוצשראה שתי האינת שומטין עלו בשביען העשיל שפר אצעביף שלא הענה אמינה ראה שת רתות בשביעי אות דלה מחפר מעשה אמל נאה שלש בשתיע למחפר בנכה חימה בא קמשמע לן דאנג דמחקר בפלה שחשינן וזדקינק אלוה י שא או אמרד נחה שת אייר בשביע ילא טביל ואה שלוש בשמינ למה לי מיתנה השתבחים לומד היה שתי ראיורב בעבים דלא טביל שחטינן וזרשינן עילדים פאה שלש בשמיע דשבוב ליח משביעי לאבם שבן ששחטינן וזרחינן עלדיה את שו ששע מעה לאודשת לאחת שוחשין עליד בשונעי

ישביל: לת לשלפיתואו לך רלוו שני ל אועצ פווים לא אינו ביום לשבת אבל צשמים דלח בית לעבת יאון בשמבן משת היאום בין ל בדרב שמעיה י חנה תנה קמיה דרב ההצמות שם משיחם ה בה בשביעי מיחזיה אניפו למחן בחור שוחשהן ואניין לבי בשביעי מיחזי אניפו לאוחום בשביעי מיחזיא עד לשמיע דמיתיה בפרה לא חזיא אלא משמים משמים אשו בשלמה דרב הין שוחשין נזורק ין עלשמחשרץ אצטריף פלקא דעות אפשא בה בשנו נמי ביון דמחסלה בפרה לא שחשינן וזריקינן עילוה קא משמעלן פררבשונה ישוא לעולה האמד שוהכין וזורקין על שמח שלא השולא שמא שרש דטמת מזה שאפינן כקים בינים זבה בשמיע דביביל לה משביעי עניבה למימר דשושינן וזרקינן שלוה אמרים לפרים שלים דעתה אמינה טמא שרץ הוא דבידו לשמל אבל זבה הלאו ביחה להקורב אכבן ניגור שלמש בשעי בהכם קמשמע לן בדוב שמעיה בבינה אמ נדה תנה קמיה והנדים שומטין שלה בשביעי אמר לים בדה מיחזיא בשביעי אנילן למן דאמר שוחפאן וארקץ על פופלים שוים לאורותיו בייה עד לשמיבי דעבדה הערב שמש לא חזיא און אימואבשמים בשמים מידי קמשמעלן השתה ומה זבה דמיחסרה בתחה שאשינן וזכקיון עלוה בשמוני בוה דלה מחשרה בנבה תחבא בניתנה השמשינן וזרקינן עלוה אמרי ניה אולשיבה ליה חוו קון משמע לינים אין בשביעי לה בלוחם שבלות שבולתן ביום נדה ויולדת שבלום בלולה התפח יבולות ביים שובלת פיבעוד יום אלל שבעת ימים תחיה בנרונה תחח בנרועה של שבעה : י מדונירני) המונן והמבקה בנה בן אי שהבעיחוהן להיציחן מבית האשודים והמולא והזקן שמון ובול לחבול באות שוחבון עלהין יכולן חין שוחציין עליהן כפני עצמן שלח שיחוהן ליחיי בפול אב בדיהם חיר בפול במורין מלעשות בפה שנ זוץ מן המפחו מגל שתיה טמון מ אָל רבה ברבה מנה אמ בינחנק לא שנו שא מצול האפורים יקנים אבל בית באפורים דישרא שוחשין עלין בפני עצמון מאי שעמא פירן דאבטחות ודאי מבקייה דבית שאדיות ישרא לאיששו עולה ולאידברן כזב ולא ימצא בפהם לשון תרמירם מאים בי משבה מהה דיתמרת בית האסורים יצנים לא אמרן שא חוץ לחומת בית בני אבל שלבנים משווה בית בת שוחשין עליו בכני עלמן מאי טעמא אפשר דממשו ליא שעל: לפ פראם אירי בפול בפולים אמ לבה ברבר חנד אמל ליוחנן לא שנו אא גל עגול אבל גל ארוף בפור מלעשות פסה שב חימור טחור היה בשעת שמשה . מעח נמי הכי ל ישמעל בלו שלה יואפן בן ברומה חומי מכקה בנל עים חייב שתם פמר ביצרבל עגול ינמצחת תחתים שימאת חייב בלארוך ונמצאת תחתיו שומאת כשור אימור טהור היה בשעת שה טהי באתנות ו היון שותבין את הפסח על היהידיבדי לי חודה ול יוםי מאניך והפי מצוכה שלמאה שאינייבילי לאבול ביית אין שומטין עליהן ואין עושין מבולה נשים ועבדים כנם:

גמ גמ תע רבנים מעין שחין שוחטין את הנפח עלתיהיד תל לחתוכל לובח את בנפח באחד דברים יהודה ליומי אומ יחיד ויכול לאכלו שוחשין עלו עשרה ואין יכולין לאכלי

ול ימודין תרת מכרי לליופי מונסדים דקוומי שמעון רנמא בדקאת ל יהודה אמ לך לא שפוא דשות דאי ששש לפי אופליו בפי ליחורצ ורקוו בריה וינצי הענא מיבשרינים לרבה מיאמ ל יחודה אין שוושין אות היות על חייוים יויכרינהי אשה בראשון שחקיין עליה בנע על מדי ובשכ עושין אותי טפלה לאחרים דברי ליחודה אמר ליה לא תומא בפע ענמה אימא בפע ענמן אמר ליה ומי עפדיינן חבורה שבולה כשים התשואק ששין חבורה נשים עבדים וקטעם מאי לאו נשים לאוריה עבדים לאודיהן וקטפס לחודיהן חמילה לא נשים ועברים וקשפם נשים ועברים לאוריה עבדים תוכלה עבדים וקטעם משום פריעותה : בופה אשה ברתשון שוח שין עליה בפע עצמה ובשני עושין אותה שבילה לאחרים חברי ל יהודה ל יופיאוכן אשה בשני שוחשין עלה בפני עצמה וחין צריך לומך בחשון ד שמעון אול אשה בראשון עושין אותה טפלה לאחרים בשני אין שוו טין עליה כל עיקר ז באאי קא מיפלגי ל יאו זאו סבר כת במכסת נפשת דאפילו נשים ובי תימו או הכי אפי בשני נמי בפב לחמ אשאו ישא האיש ההוא אישאין אשה לא זע תומא או חבי אפילו שכלה נמי בשם לא אחני ככל אקת הפפח לשפילה בעלמיו: בו בבלף שם מבדתה בבפש החיו מישר ל נפש דאפי לו אשת חשאו ישא האיש ההוא איש לשפשי שוני שמעון אנ לף בול איש איש אין אשה לא ובי תי מאאו הבי אל של שברם ובשות לשפילה בעלומו וכי וצימו און הע אנילו בשבמועים וחות ביות ביות לי שמעון או ניפול איש שה לבית אבות והוח מיבעי לי אפת ואין השטן זוכה שתפישאים לפימכלו הא מדר יוקי קבר שולים אם בן משפעות לבי צבלו מור חינו שמנית שביל ביותר החוף לא הוו בדום ד לעור אשה ברתשוקשבה בשב משת ודווקה ות קבים ביותר שובו בשבת לא אימא בשב רשות בראשון חבה ודותה אב השנה מוויון בלי מויין בלי מושים מעורה שכולה גוים שמא מיקיקו בן מביחותן לידי שבוני משתבי שבח מעה ומרוד לילה הנאשון חבה כביחן וחילף לשוני, ל שמעון אומ מיים שווים לשים לשות: אור מל כמה כי עד ומדור לילה חליושוץ מובה מבאון ומילך שווי שונים חמיי אולימא אפשר בפח בל שבעה מי איצא אא מרש אימא שתה לי ששיעונים ול שונשים חובה בנשים רשות לית לוח לר שמעון האדאמל ל מעור צודם וייצות בשבום ביינו יצר תורה של לא תוו בל עליו חמץ שבעת ימים זאובל שלנו שצות בל שישנובבל תיובל מני ישנו בקום אכול מצי ותי נשים הואיל ואיתנהו בבל תיובל שמום ושון בקום אכול מינה זיאו חבי קא פני הצטה מצה

אוניין אוני מועל שושל אונים על מתן המלקט עלמות טובל ואוכל בקרשים מובצו שנושיי ע אם שובל ואובל את בסחו לערב בית הלל אומו שרש בין התכלה בכו וישיין חקצים מאי שעמא אנינות לילה דיבנן היה ובנסח לא העמידן דבריהם במקום ביות אבל בקדשים העמידו דבדהם במקום עשה השומע על מת והמלקט עצמות מלקש ענשום שמים שוא מהחוד בעי אומא שליקטו לועצמות ברשנתביר עדב חפסקול אמלצהבר בבחנב אמל בשונן מחלוקתבערלגוי דבית הללסברי גזרה שמא ישמא לשנה הבאה ניאמר אשתקד לא שבלת וא כלתי עכשו נמי איכול ולא ידע דאשתקדגוי מווה לא הוה מיקביר ביימאה עבשיון ישרש הלוא ומקבל ביומאת ובית שמא סברי לא גדרינן אבל בערל ישראל שברי הכל טובל ואוכל את כסחו לערבי תניח נתיהבי אני לשמעון בן אעור לא נחלקו בית שמחי ובית הדל על עד בישרל שבוצל ואובל בסחו לערבעלמה נהלקן על על גןי שבית שמאי אומ עובכ ואובלאת פסחן לערב ובית הלל אומי הכושט מן העדלה בפורש מן הקברי שני לבא ערל הזאד ואומיב תעמידו דבריהן במקום ברת אוגן מצורע ובית הפרם לא העמים שבליהן במקום בלת: ערלמא דאממן הואלם דאמל מל הזאל שבות היא ואינה דותאאת השבות: אומיל התניא בעם שאין מציאין אותו דכך דשות הדבים כך אין מציאין אותו לא בכדי גנות וניים דכר מציכות ולא דירך קרביבות אוננן הא באמרץ: מעורע דתניה שתכי מצוריי שמיני שלו להיות בערב הפסק וואת קדיבן ביום וטבל אמרוחבמים אנלפשאין טבול יום אמר נבנק שה בכנס של מוטב שיכא עשה שיש בוברתוי דמה עשה שהין בו כלת: אמ בי ינחנן דבק מנודים אונילו עשה אין גו שנוייעמור יהושונט בקהל יחודה וירוש לם לפני חער התדשה מוחי חצר התדשה שחידשוואמה ושבול יום אליכנס למחנה לויהן הפלק התפן ביו דים בית שמחי ובית הלל שבודקין לעושי פסח וחין שדקין לתרומה ו אמ דב יה ודיד אמר שמוץ מופח אדם בית הפרק והגלף יו וכבא הינו מאי שנא הע דאתנו לידי אישופים דאוריתאו עללדאי מטמא טומאה דאוריתן האן האחה נמי דאו מעברי לַיָּשׁ דּרַךְ לְּשִׁפּתּ יַרְבִים אַלְּבַשׁבת איסורא דאוריתא הוא יאזמיבנמיאו מיוע דאו צעברי ליוד דיקף לשונת הקבים אי שווח דאוריתו חוא העמידו דבריחן במקום ברתי אונן מעורע יבות מלפים בלה את לידי איפורים דיפורית על העמידו דבליהן צמקום ברוני.

שו שותיות שומים החדר האת השע שגב או נאנם ולא עשה את הראשון יעשה את השני אם כן שמה את השע שגב או נאנם ולא עשה את הראשון יעשה את השני אם כן למה נאנה מימה שנה התקח שאלו פטורין מן החברת ואו חייבין בחברתני בל הורצה בלמה בדרך רחקה ושחשו וזרקו עפין רבנחמן אמ מרצה רב ששתבאם לא הורצה את מה בדרך רחקה ושחשו וזרקו עפין רבנחמן אמ מרצה רב ששתבאם לא הורצה

אצב שביב אל בוענליף פופים ליפס של ארינייון יעשה אול משעי הולם ואי ולא עשה משלל דאו בעי עבשאות ביי אובל לא אאי הית לך למימר מזיד קא תני בהדיחו מדיד שלת עשה אתהדאשון יעשה חל השני " דישה נפני אונן קתני בהדיהו אונן שלי" עש האת הראושון דרא אמע נפשיה בהדי בני תבורה ועבד יעשה את השע באמרב אשי מתכתיק ממידוקא מדקונט שילן פפורין מן הבַרָת ולוחייבין בהכדת: ולו חייבין בהכדת מאן בנהר או שמא שאג ונאבש הנהן בנו ברת ניהו אא לאו מזיה ואונן קתני : וכב כחמן אמר כלך מציד קתני בפופה אונן לא קא תני ברישה ובדין הוא רעתי שאו פעובין מן הכרת ואו חייבין בהכרת' אירי תפי דישה פבורין נסי פופה ומי חיבין אמי כב ששת מנא אמינת לה דתנה ל עקיבה אומרי באה מפאח ונחמ דרך דחקה מה שמא ששיפוק בידן לעשות ואינו עושה אף דרך דחוקה שפיפק בידו לעשות ואיבו עושיה י וכבנחמץ אמ לך ל עקיבה לבר אין שותבין וזורקין עלצימא שרץ דרבד דו קקה בי ממא שרץ ואם פבירא לישוח בין וזורקין על טמא שרץ ודרך רחוקה בי ממא שרץ לתנו רבנן ואלו עושין את השע הזצים והצות והמצורעין ומצורעות ובועלינדודב וולדות ושוגגין ואנופין ומזידין ובתוף או מי שהיה בדרך רחקה אם כן למה נאמ טמא דרך ב אמר אעציד בראשון לאן שבקילן ליה אף אם כן למה נאמ דרך כמקה לפערו מן ההברת וליביד דמאן קאמ הנרצה דחו ליבא דמאן דאמ לא הנהצה פוף פוףאם כן למה נאמ דרך כמוקה דאו אמר עביד לא שבקינן ליה לא שמע מינה ליבא דמן דאמר הורצה לביא בר מיבד הוא ואני הכי את פפור ליה להמנח מברת וחשה בפקח שני מי עבדת והתניח יכול לת יהוא נדחין לפקה שב אל ממא נפש ושהיה בדכך לחוקה זבין ומצורעין ובועל נדות מנין תלאיש איש לא קשא האל יוצי הא ל יהודה ול שמעון . תנן רבנן חייב כרתעל הראשון וחייב כרתעל השעדבקי ה הנתן אום הייב עלהדתשון ובטור על השב ל אנעה בן עקביה אומ אף על הראשון איבו חייב צא אם בן לה עשה בשבי ואודי לשעמיהו דתניא גר שנתגייר בין שני נקחים וכן קש (שהגדע בין שנ פפחים חייבין לעשות בפחשנ דברי ה וי נין אומבל הזקוק לראשון זקוק לשני בל שחיך זקוק לבאשון אין זיאק לשני במאי קא מיפלבי לשבר שני רגלבפני עצמו הוא לבתן פברשני תשלובין דראשון הוא ותקוני לא מתקין ליה וד חונית בן עקביה פבר שני תקנים דראשון הואי ושלשתן מקדא אחד דרשן והאישאשר הוא מחוד ובדבף לא היה וחדל לעשות הפסה ביום ההוא ונכרתה הכבשי ברחשון או קרבן שיתו לא הקדיב במונבדו בפשח שע תטאו ישא כרת אוחקיש : וממאי דהחייחטאו ישח כרת חוא דקסבר מגדף שה חוא מכרך את השם ובמ גדיף בתיביד ביה ברת ובמב לך את חשם בתביה הפוארישת ויליף האי תפותו ישא דה בא מהתוא אפאן ישא דמבקד אתהשם מה להלן ברתאף באן ברתי ולשתן אמנה כך הכא קאמ נהל והאיש אשר תוא שהור ובדרך לא חיה וחדל לעשות הפשח ונפשעת הנפש חהיא מישרא דהא קרבן בי לא הקרוב במועדו בפסח החשון ואת חשאו ישא למה כל לאלופיה למברך את השם דקא פבר מגדיף

ו צמשבים אוניתושים לא כתיבא ציה בכת ביליו איים או מונועות דיו פון באות היונועות בירלאי יואי דיות פיניים ול חנצה בן עקביה אמ לן הפשק ונברתר הנפש ההיא מישבא או קלבן עו להפקתו בשועדו בפפח שבולה חפאו ישה לפים דברי הבל תיים שנקבות לבזה דברי הכל פשור הזיד בראשון נשוב. בשע ללי ול ה נתן חייב ללי חנטה בן עקבה פטור שגקבראשון והאידבשע ללואייב אלי נתן ול אי ואיזו היא דלך לחקל מן תמודעית ולחוץ ופוקה מתנונו לבל כוח רברי ל עקיבה ל שעור מפקופת עונה ולחוץ אמל יום לפובף נקוד על הא לומפה לא מכע שרחוקה וראי שא מלפקופת העורה ולחוץ אמר עולא מן המודעידב ולירושלים חמשה עשר מילפבר לה בי הא דאמר רבה ברבר מנה אמ ליוחנן במה מהלף אדם בעוע ביום עשרה מדקאות מעלות השחר ועד הגץ החמה המשת מילין משקיעת החמה ועד צחת הבובבים חמשת מילין בשו לחו תלתן מצפרא לפלגיה דיומא חמיפר מפלגיה דיומא לאורולי חמישל אימת קא מיתיב האיגברה למעבד פפח בחצות ביון דאו בעי פגניי מחצות לאמתויל ליה אד איבא שמשא בשיר עולת לצעמיה דאמר עולא איזו היא דרך כחוק ה בל שאיכו יבול ליבנק בשעת שחיםה וממחי דמעלות השחר ועד הנץ החמה חמשת מילץ מקר דבת ובמו השחד עלה ניאיצו המלאבים בלוט לאמר קושוג ובית השמש יצו על הארץ ולוט באצעלה ואמ לחביבה לדיבל חזי ל החוא אתרא והוו חמשה מיליו בובה אמעולת איזו היא דדף רחקה בל שאין יכול ליכנק בשעת שאישה ודב יהודהאמי בל שאין יכול ליבנק בשעת אבילה אמ ליה רבא לדידף קשיא לדב יהודה קשיא: לדידף קשיא דאמלת בלשאין יבול ליבופשבת שמיטה הרישמא שר לדאין! כול ליכנק בשעת שמיטה ואמרת שוחטין וזורקין על טמא שר ץ לרב יהודה קשיא דאמר בלשאין יבול ליבוק בשעת אבילה הדי בימא שדץ שיכול ליבנק בשעתאבילה ואמאין שוחבין וזורקין עלשאַא שרץ אמר ליה לא לדידי קשיא ולא לרב אובה קשיא לדידי לא קשיא דכף לחוקה לביחור ואין דכך נחוקה לנומא לרביחודה לא קשיא בומא שרץ דחמ דחייה בי פומא ובש דבות איש איש בי יהיה בומא לנפש מילא עקיקיבן דחל שביעי שלו להיותבערב הנפק ואמ לחמי נידחי: תבו רבנן הה עומד חוץ למודעית יניבור ליכנס במוסים וברדים ולא נכנד יבול יהא אייב מל ובדרך לא היה והלא היה בדיכוך היה עומד לפנים מן המודעית ואינן יבול ליכנם מפניגמלים וקלנות שמעבבת אותו יבוליהה בעוד תגל ובדרך לא היה והלא לא היה בדרך: אמר ובאשתה לפי פרקי הגיעלמא וקומכה דרקיעא לפא דפרקי חדא מעהר גמדא וחדא קברא מה נפשף אושתב לפי ברקי הוי ער למא גמלח פומבה דרחיעה שבא דפר פי פברה הוא או פומכה הנחיעה אבה דפרפי גמלא הוא ילה אבי פרסי הוי עלמא סברא הוא סבר לה בי מא באמר רבא צרבר חנה אמל יוחגן במה מהלך אדם בינוע ביום עשרה פרסאות מעלות השוור ועדהנץ אחמה המשת מילין משקיעת החמה ועד צחת הבוכבים חמשת מילין בשו להן תלתין אשתבה דפומבה דרקיעה הדמשתה בעלמיד

मिल्ले पुरित्य (८००) अन्युक्त वर्णाहर्त है। त्या المروع والمراجعة للمراجعة المراجعة المراجعة المحاج المحاج المحاج المحاج المحاجمة المحاجمة والمحاجمة والمحاجمة સ્ત્રુપાલ ૧મા કેન મુખ લાકુપાલ કાર્યું હા કાર્યું કાર્યા છે. ૧૫૦૦ ફ્રામેકાર્યા તમાર કે પ્રાપ્ત છાયા છે. પુરાસ કર 3999 gran og ng 3**3 mg 1,50 k**ggb (390) ben gran **38**03 e graft

をから、これにいっているというないのできないというできると

ביסני ביום עשרה ברסאות ומשושה העחור עד הנשום ועד צאת הכוב בים אדבעת מירין שענו ביון על היוד משמונה ביום: תיובתא דרבא תשבתה לעולה תיוצתה עמה תהוי נפל בים ונה דל יוחכן אמר לך ל יוחכן אנה דיממה הוח בים

דאמני אנהן דון שעו וחשבו דקרמא וחשבה במה תובונה דל חננה דומ מעלות השחר בי שפי ועראנץ החמיד חמשתמילין וקתנ הבקארבעתמילין אמילף ל חנינה ויאיעושאני מותיבי ביים

הווה ארגעת מאות פרסה מצלים אחד מששים בלוש וכושאחד מששים בעולם עולם

אחד מששים בגן גן אחד מששים בעדן עדן אחד מששים בגיהנם נמצא כל העולם כו כל בפרד בפוי קדלה לגיהנם וישאומ גיהנם אין לה שעור ניש אומ עדן אין לה שעור י תנובתה דרבה בפי קדלה

תא שמע דתנאדבי אלהן לגתן חומי בל הישוב בלו תות כובבאחד הואישב תדע בשפרב שהריאוןם נותן עינין בפובב אחד הוכלף למזכח עומד בנגדון הוכך למערב עומד בנגדו והולך

לארבע קוחות השמים שמד בנגדו נמצא כל הישוב בולו תחת בולב אחד הות יושב: דרבא תובתא: תאשמע עקדב בדרום ועגלה בצפון וכלהישוב כולו אינו הווה לא אחר מעשרה

ביום שחין חמה נכנפת לישוב אהאחד מעשלה ביום תדע שבחמש חמה במזלח ובשבעחמה במערב קצי שש וחצישבע חמה עומדת בלאש בלאדם: תוצתח דלבח תובתה תא שמע ה דאמר כבן יוחנק בן זכהי מה תשובה השיבתו בת קול לאותו רשעבשעה שאמראעלה עכל בי

במדני עב אדמה לעליון יעתה בתקול ואמרה לו אף רשעבן בשעבן בנו שלפמורוף הרשע שהמרידיאת כל העולם בוכן במלפותו עלי במה שנותין שלאדם שבעים שנה ואס בגבורות שמונים שנה של מי שנותינו נהם שבעים שנה ואם גגבורות שמועם שנה והלא מן הארץ

ועד הדקיע מהלף חמש מאות שנה ועביה שלכקיע מהלה חמש מאותשנה ובן בין נקיע מרקיע ובן בל רקיע ורקים למעלה מהן חיות הקדש תלי חיות הקדש כנגד בולן קכצולי חיות בי בנגדבים ל כבוצי מינת בנגד בוכל גופי תיות כנגד כולן צוחרי חיות בנגד בולן דאשי חיות בנגד

פולן קדב חיות בנגד בודל למעלה מהן בכוא כבנד דגלי כסא כבוד בנגד כולן בסא כבודי ורסוגש א נצוכן עליו ואתה אמרת אעלה עלבמת עב אדמה לעליון אדאל שאול תרד אל יכפתנ בור ז תיובתא דרבא תיובתה ביתנו רבנן חכמי ישרא אומרין גלגל חבוע ומזלות

מנזרין חבמי אומות העולם אומרין גלגל חוזר ומיללות קבועין אמ ל תשובה לדבריהם מעולם לא מצאינו עקדב בצפוץ ועגלה בדרום" מתקיף ליהדב אחו בדיעקבדלמא מידי דהוה אבוציני דרחיה אונמי אצינדה דד פא יו תע רצינן הפמי ישרו אתמרין המה ביום מהלכות

למטה מן הדקיע בלילה חמה מהלבת למעלה מין הרקיע חבמי אומות העולם אומדין ביום חמה מהלפת למעלה מן הרקיע בלילה חמה מהלכת למעה מן הרקיע אמ ל נדאין דבריהך מדברינן שביום מעינות עונעם וצלילה מעינות לוחשין: תנא ל נום אומ בימות החמה חמה מהלבת בגבהה שלרחיע לפובן בל העולם בולה רותה ומשינות עוננין בימות הגשמים חמה מהלבת בשיפולי לחיננ לפיבד בלהעולם בירו עומיומעינות לותחין: 'תמל

יים ביים ביים ביים ביים ביים ביים ומים מבילה מארמים ביים מוכב מפסיינות ביים מוכי

שביל לבשלאת העילה מיל שלא מל עצוש במונה אבי דר מון אלא העילה העילה המילות שלא ליבשאת הזלעים במיל את העילה מילות שלא מל עצוש במיל המילות שלא ליבשאת הזלעים במיל המילות שלא מל עצוש במיל המילות לימיל אמרינן שלא מל עצוש במיל המילות לימיל ליהי אמרינן שלא מל עצוש במיל המיל ליומי בי יהודה אומ משום במעשר מה להלן חוץ לא ביל תואף באן חוץ לא ביל תול ליומי בי יהודה אומ משום במיל שלי היומי מילות מילות המילות ליומי במיל יומי בי יהודה אומ משום במיל אינדר אמל ליומי לפי בך נקוד על ההיו העיא ליומי במן בל יומי בי יהודה שאמר משום לא עזר אמל ליומי לפי בך נקוד על ההיו העיא ליומי במן בל יומי בי יהודה שאמר משום לא עזר מל המשון אפור בבל ימא הבל מעות השבת המעות המל אומר דרך שומע אין שעון הלל באביל תו הוא מילות המילות הרושיותן במילו עלי על על על תו הבע אין עעון הלל באביל תו הוא וזה וזה וזה וזה וזה האיל אומן הלל בעשייתן ווא בלין עלי על עלי על מצומן השת אומן הלל באביל תו וזה וזה וזה ידיגן הלל בעשייתן ווא בלין אלי על עלום הבת מדבה בל מו הלל בעשייתן ווא בלין עלי על עלום מצום במעבים ווא ווא בלין עלי עלי על עלום הבת מדבה בל מצום הלל בעשייתן ווא בלין עלי על עלום מצום הבל בל מצום הבל מצום הבל מצום הבל

ומצות לא תשאה גמור אף בלאצות עשה ומצות לא העשה שניתק לעשה ומצות לא תעשה בבור"
אמרי בבללים דעל מצות ומדורים מאי קא מרבי על אש בברשיה מאי קא ממעים השפת --""דשאר" איפוך אם מקתברא האמצו השבגופו הא מצוה שלא על גופן בבללי ה דלא ישאירן באמנו עד
בקר מאי קא מרכי לא תוציא מא אבית מן הבשר חוצה די מי ליה דהאיי מיבפיל בנותר והאי מינפי ל
ביוצא בפלשיה מאי קא ממעים לא יואה לך שא לא יראה לך חמץ דרמיליה דהאי לא ישאירו ממנו

גמוד מעין תל ועשם לא תשבה בו מה הברצ מבורש מצות עשה ומצות לא תעשה שניתק לעשה

לא לקי

אנישמיון ציעון הלל צאצי ביאני שושימש שנא חני יפני אמי י יותן משום ל ש ששון בן יאו ציין דאם חשירי משושו מל ליבל מואדע לחג פעון שיים לילה שוין מקודש לחגחין שען משום שבונון חלב בעשייתן באו שעמא אי בעית אימוץ פולילה אינישם פיום לא אימעל יא בעית אימוא שבדא חוא אפשר שמטו ישראת פפחיהן ונשלי את לולביהן ולבים אמרן שירה׳ ווחון את משבונ שבת אין ואבל פומאה לא: מולעוען דלא כל יהודה דונכה דוחה את השצע ואין דוחה את הבאשאה ביחודה אום אף מחה את הטומאה: מאי טעמה דד יתודה אמלך דאמ קרא בפל תקות הפפש יונשן אותן מה ראשון קחי שומאה אף שע דה שומאה ותטון קמא אמ לך מבע בושאה דחיתו יפשה כשופאהי ול יהודה אם לך תוכה חיזרה עלים לעשותו בטחוה: לא זכה לעשותו בטחדה יעשה בשומאה : תנו לפנל לאשון דוויהאה. השבונשני דוחה את השבת רתעון דוחה את השומאה שני דוחה את הפומאה ראשון שעון לינה שני טעון לינה : כאן שנפעות ליה זאמ שע דקי שופנוקה ל יחדה אול חווה שע ביי בעי לינה והתנא ל יתודה אומי יצול יהה פסה שני שעון לינה הלששיתי שתבשינה בל שצות ופעת בבקר וחלבת לאהליף הנאכללששה טשון לינה שחין שמשל לששת שיון שעון לינה התיי ונאיי ואלבה וכשח שבא בשופחודאל יאבלו שמנו זביס חשת ניות פוליות מש אכלו בטורין ל איעלר כוטר אף עלביאת חמקדים מה בין בפח מצרים לפח דודות פקח מצקים מקחו מבעשור וטעון הזאין בחונודת אזוב על המשקוף וצלשוע המווזות עאבר במ מע מתפתכן ליחושע הידי בחפאן ליכלה אחד ופסח דורות נוחג בל שבעה' 🕆 דתניח לי יחושים אומי יכול כפח הבא בטומאה ואבלו ממונן זבים חבות נחות ניולדית יכולם יהוא חייבין הלל על על שחור יאבל כשר והופש אשר אולבשר בשר פוזה אשר ליצי ושומאתו עב"ן ונכלתה נאכל לשחורים חייבין עלין שושום שומודה שחין שוכל לשבור כל אין חייבין עליו אשים בוומאת ל שיעז ראומר יכול דחקן זבים ומינולעים צמופו לעולה בפפה הבא לבלומיה יבול יהוא חייבין תל וישלחן מן המחנה כל בולע ובל בב ושל שפח לפשי בשעה שנומאי מתם אשתלהין זבים ומצורעים משתלחין אין ממיאישותם משומלהין אי ן זבין ומצורעין משתלחין בעי רב יו פף דתקו טמאי מועם ואבלו אימורי בשו אבאן בשומחה מיווא אלאיי דקדשים הים מיחיים כחת אטומאה מור מי אמרים שוראפושיי שופאת בשר נבהן אשתריי יפני שומאת אימודין או דלמא שומאת בשראשוניי ממחות אימודין לתאשתכיר ואמ יבד טונשת אימולין מהיכא קא מיוצית לה מבער די שובש אשרי לשובשר מובה השלמים אשר ליצו ושומחתו עלו ונשרתה אשר לש לרי בר שו שווים של שיביא דחיתה לשומה. בשר איתה לשומאת אימורים בלהיפק וליתה לשומון תבשר ליון לשומאת אימורי ל בעי

ממחנה מן חמתר שב ואפ מקצת מווני ויבו דיומרי אמו בו שוא קרף ואל מיחוץ למחנה תשלמשם בל היבא היהרשו שומושים בי היבא היהרשו שומים וישלחו מין המחנה כל היכא דלא קדינא ביהאל מיחוץ למחנה תשלמים מאקהינה ביהים מו המחנה בעי רב זירא חימודי כפח מערים היבאאקטיונהו אמר לה חבר ובשון פשו לן דלף שוי פקי עב דונהו ואבלונהן ועוד הח תנ דב יוכף שלשה מובחות הין שם בל המשקה עלשיע המוזות הניאין מידי אחרינא לא הות" - מה בין נסח מצלים לפסח דורות וא מען הניכול דכת דבדו אלבלעות שרץ לאמר בעשור לחדש אזה ויקחו להם חיש על לבית אבותשם לבית אבות שה לבית זה מקחו מבעשור ואין פפח דורות מקחו מבעשור אלא מעתש ישים לבש למשמרתער איבעל עשר יוש לאדש הזה משינמי דזה טעון באר ארצעה אים קורם שהישה ואין אחד שעון בקוראנבעה ימים קורפ שחישה והתעוא בן בן בל אוני מנין לתמיד שביעון בקור ארבעל ימים קודם שחיבות הל תשמרו להקרבל במוערן ולהל הוא אומונהות לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה מה להלי טעון בחוד ארבעה ימים אדם שיחים אף כאן טעון באורארבער ימים קודם שקופה את אמיור ביון רבת ביים אנשמרו בעי במור בסה לולות נמי ליון דכת ביין ועברת את העבדה הזאת בחדש מזה שיהוא בל עבודות שלחודש הזה בזה בעי בקור אאזה למגו לי לבנעום: פפח של דבואתיה אא מעתה וא בלו את דבשר בלילה הזה הכ נכי דוה סוכל בלילה זונין פפה הורות נמכלבלה אל קרון ועברתאת העברה הואת בחדש הוה שיהוא כל עבודות שלקדש הוה כוד ואיא זה כלמה לי לכד ה. שניור בן עזרית שה מעתה כשעול לש שבלבו בלבן כבר באומן בלבן הכיבאי דביחינו אובל אבל אובל מנקח דודותאמ קרה ועבדת ולא בו למה לי בוא אינו אובלחבל אובל במצה ומרוד " ואצטיין למצחב עלל ואצטייף למבתב בן נצר דאו בתב מומנא עלל היה אמונה ערל אוא דלבו לשמים אבל פורכר דאין לבו לשמים אפונה אימא לא קא משמעלן 🤋 יאן בהב בידמנים בן נכר הוה אמלכים בן כבל הוא דלא מאים אבלעיל דמאים אימא לא קמשמע אין אין מעוני מעב זעביר לא יאפלפן הבינמי רבו אינו או בלאכל אוכל בנס הדורות אני קבא ועבדת שא בו למה ליבן משומדות שון משומדות מפלת בתרומה ו אאמעתר ומלעה אות אזיאבל בו מיל הזכליו ועבדין מעכבת וחין מילת זכריו ועבדיו מעלבת לפסח דודית המד קירה יעבדת ולחבר למא ליבן מילת זכרין ועבדיו מעבבת ואין מילת זכלין ועבדיי א מופשבים בתרוכות : אא מעתה ועצם לא תשברין בו גבי נמי בו אי אתר שוברי אבל אתה שוברי בפמה בנדות מלור קרא ועבדת ואיז בי לפח ל מי שמעורי ולא בפולו אי מעתה תאבלי בי שימינן העינמי דממנו אי אונה שים אבל אבל את הא בי ביפסה ששיים אמר קדק ועבדת אלה בכלכו למב לי ממנו לבירבא את ליצחק בנא דיינול ונאבל באביון בחכנין מעולן דיאה ארא ואבלתם אותו בחפון אותו בחבוון ואין פשח דורות בחפון: לשלה אחד ופשח דורות

אצמו מינדע שישים וופשים אינו טהג אאיום אחד ונפח דומות טהגבל אמ ליאושע שמעת שתמורת הפסח קרעה ותמורת הנסח הינד בים וין ל לפרים אמי ל עקיבה אני אפרש הפשח שנמצא קורם שחיטת הפשח ירעה עד של השביי רביון ברשוי שלמים וכן תמורונו אחר הפפח יבוא שלמים וכן תמורוב המכרים נקבה לפפחן או זכר בן שוב שנום ידעה עד שי סומוב וימבר ויפל דמין לנרבר המפריש ארב במיאן ומות לחיציאנו בנו אחריץ לשם בפון לא לשם שלמים הנפה שסנעדב גובחים ירעו עד שישתאפו וימוכרו ויביא בדמי היכה שבהן ממין זה ובדמי היפה שבהן ממין זה ויפסיד המותר מביתר נונעיע בבכורות ל שמעון אומי אם חבורת כהנים יאכלו: שהפפה קרב 'פפח חים קוב מלתח קמשמעלן אגד חודחיה דתמורת הפפח חיבא דנמבא קודם שמישה והמירי בו קודם שמיטה לחקרבא שלמים: איתמר רבה אמר קודם שמישה ולאחוב שמישל שננול אתיו אמר קודם חצות ואחר חצות שנינו לה זורא הא קונע קודם שחיפות הפק אימים קודם שמין שחי שתהפפח בתנוחי הפסח שנמצה קדש שחי שה ירעה זאר שחישה יקנב שלעוד אמשקודם חצות ירעה אחד חצות יקרב: אחר הפפח יכוח שלמים וכן תמולתוו אמ לבא לא שנ או שנמציישור שחישים והמידבו אחר שקיטיה אבל מנצא מודם שחישיה והמידבו אות ביה אביי בשב מה תל אחר שוויכים מכא קחשה דחויה קונית ולח קושון של כנים בשב אם דשב לרבות במורת הפסח אחב בפסח שקריבה שלמים: היכי דמיאו ניפא שנמכה אחר שורטק יהמידבן אחר שחיטה למה לח קרול שלמים מעל שנכנן שא לאלשומיער קורם שותפים וחשור בו אתר שותישה ושבי דקבמיון אמרי לאפים שבינים אחר שתישה המירבן אחד שוויביק ולא קרא למה ל קרא שבמבונין בעלמא ואו פוא בהורים בשב לרבות חת הנסה לחליק בשחות חומה שבשב לפציח נחון שעברי שכון מחשת הנסק לכל מצות שלמום שיפענו שמיבה ונפשם ותכונית הוחום כשווהות אם עד הפסיק אענין לימד על אנם שאינה שעונה אלפהי איכא דמתני לה ארישה הכפח שנשפו פורים שאישת הכלוד ירעה עד שיפופום למכר ניביםן בישיו שלמים וכן תמוכדט י אמד יכא לא שנו שה שנמצא קרדם שחישה והמיר בוא חר שתיכוה דשבה קיושה דחווה או חיצא ולא קובה אבל נמצא קודם שודישה והמירבן קודם שתישב שמודתן קדיבה שלמים מאי טעמין בי קבעה חצות פשח דווזי לה תמוכה דלא חזיא לה לא שיים בישות בשר אפיי בשב מה תלח ש ששב ברבות תמורת הפסח אחר הפסח שקרצה של של יצול אף לפפ הנפח כן תל הוא הוח קרב משיין תעודתו קדבה היכידמי חו עמו שנמעות שומשושות והנו דבן אחר שוני שה למה כי קרא בשיטה דמנה קדושה דחניה קא אונה ומוקדשו שא למו שנמצון קודש שחיטה (המיד בי קודם שאישה וקא ממש של לב קדא מיחוא תיובים דבי תיובתאי אמר שמוש בל באים

スタ アジョス アク

לחשרות מתל בפעשום שלפים ושל שווכן בחבשום ושיותים יושף כללא חוא הלי שיאת שעבות פוונד דחודה וכעיוייות יוף מיי שנתה מואין אותה כלו עומודל בית הפכות ורופה ולן בשו דותנים בשב לובות חת הפסח לאליה בשהוא אוני אם כמב לובות חת הפסח לאליה בשהוא אוני אם כמב לובות בבאום מחמת הפסח לבל מצות שלמים שיטענו סמיכה ונסכם ותעפה חוחים וקי בי אמר שמול באבודין כדחניין לא אמ ובאבודין מי משבחת לה הדי אבודה שמציחת בי הפרשה הלבבכן דרעים אולה דתנק המפריש נקבה מטחתו ואבדה והפריש אחלת תחולום ואת בבן מלצאת הכאשונה והיושתהן עומדית תמימות אחת מהן תקבב והשפה תמות יברי בווובמי אומי אין חטאת כיתוד אין שנמצחת לחחר שנתכברן הבעלם הא קודם שנתכבלו רבעלים שופה ואילו פשח שחבר ופמצח אחר חצות קורם שחישה קדב שלמים חמרי שמוש ברבה סבירה שיה אחת שחישה קבעהן והח מדחמר בייוחנן שלוהחין הפסח קוב שלמים שא שנמנים מחר שחיטו אבל נמצו קודם שחיטו לא למון שחיטה קבעה מכלל דשמוחל יקציו מינות החושה שחישה לא קצעה אא שמול כל קבירא לימי דיאט אבורה למת אל מוכתני בלי משכחת לה הא כל אבורה בשנות הבישה דללי לפיותה אולא ואופטח שאבדי ובמיציין מורם מצות לא **קרב שלמים: א**מָרי בטח קודם מצות לאואבוד מוא בדרבא דיזמ רבה אבדת לילה א שמה אבדה : או הנידועה לֹד היבי מעבחת פֿיביד אושעיה דאמל אושעיה המבריש שת משאות לאחדיות ונתבפרצאחת מהן חברתה רועה ואילו בכשה כי האי גונא קלב שלמים : אמר" שמולבחהא בל שמעון מבירה לל החמר ההיא נמי למיתה אולא דתנה ל שמעון אות אמש משות מתות ולדי חשיות ותכנודות מצואת ואטאת שמתו בעליד וחשאת שנתבם לו בעל ידי וחטאתשעברה שנתר אותבי לד שמעון מער לית לה בללאח לעולם כל פבורא לה לפינה אמר שמוץ בדתיין לא המד ונכה שאבד וומצא קודם הצות בדאמרן דפסח קודם חצות לאל אבור הוה בדרבה דאנ כשואבידת לילה לא שמים אבדה מחיקה קשיח לך לד דועה היש משכחת להלא שמוץ חדש הש ראמר כל שאילו בחטחת מתר בפפח קיב שלמים לאפקי באדה יוחכן דחמר אין חנפח קרב שלמים אה שמצא אחר שחיפה אבל נמצא קודם שחיפה בי שימוש שודטה קבער הששמעלן דמצות חוש הקבעה שמיטה לח קבעה: בים המפריש שובה לפסחואו זכר בן שתו שנים אמורב חונה בליה דרב יהושע שמע מנה דחני מעיקרו בון ישמע מינה בעלי חיים נדחין ושמע מונה יש דחוי בדמים בים בים המפריש את בפהון מתול תנו דבנן המפריש את פפחן ומת אם בנו ממונה עמן יציאנו לשים נפחאין בו ממונה עמו יביאם לשום שלמים שלמים בששח עשר בשעה עשר אין בחמשה עשר לח" שלמא קסבר נדרים ונדבות חין קלבים ביום שובי אמירי דמית אימות או בימו דמית אבין קורם מצות בנו ממונק עמו יציאנו לשופפסה שת קא מלה אננות שלויה ולא דמת אבין לאתר מצות אין בנו פורונה עמון יציאנו לשום שלפים ביון דידיקבע ליה לפפח ומתכעלו אידחי ליה למורי בר מיקוב שלמים הש הא קבעתיה מעות: זמור רטו לעולם דמת אביו קורם

ליומר חעוליביאט לעום מפן אין בל רצ שוציה א שות בנו משופי עשו בשו לשם פקוביה החלא ואל עליה חבנות חיון בנן כי מונה עמים אני ושלפשם דבון דמשת אפל הוה לא חוה אי למעבד בסה לא מבעת המנודנ רבאשי אכ לשלם זמת אבין לחחר מצות נרקאמרת אידתי ליה משלמים והחמכ השמעון היא דחמר **בעלי חיים אינן נדחין : רבינה אמיר הכא במאי עפיקינן בגוו שגפרישי לאחד מבות ומתליחור** חשת ומוסבר חצות קבע" הפפח שנתערב בזבחים וגי בתערב בבנורות די שמעון אומר חם חבומה בחנים יאבלו דאו בבור חנאן נאבל פליט יכנים ולילה אחד וכי אשיל ליה בתורת פסח און באיישן מעהעד צפדא פטיללה מאטלה והחקח מיתי קדשים לבית הכפול ד שמעון פשעמיה החמד מביאין חדשים לבחנ מכסול דתנן אשם שנתערב בשלמים ל שמעין חומר שבי חש שחבון בצפון לאברל בחכמד שבהן אמרו לאוין מביאין קדשים לידי פעלי ודבון חומדי שין מבילין קדשים לבית הבפול תקנונהן אמר ובין ממונין להן עד שיומרו ופוביא בהמה שפופה להומל בל היכא דאיותוה לפסה תוחול קדושתיה אהדי בהכנה שמנה ואכלי להו להנו^{ברעור}ת מבודה שאבד פסמה האמרן לאחד צא בקש שחוט עלעו והלך ומצא ושות של מון בל מחון ושמען אם שלא נשמש כאשון הוא אוכל משלן והן אובלין עמו ואם שלהן נשחם החשון הן אוכלין משלהן והוא אוכר משלן אין דוע אוזה מהן נשחש ראשון אין ששאפון שפודן באחד דוא אינכל משכן זהן איכן אוכליין עמו ושלחן ייצא לצית גשובליי וַפַפוּשִיין מּלְעשוּת פפח שש־אמור להזאסאחרתי שחטן עלי הדלך ומצא ועתכי והזלקא! ושחשו בשחם מששון הן אוכלין משלהן והוח אוכל עמהן אם שלו נשחט ראשון הוא אוכל פששם ולון מובלין משלהן אין ידיע איזה מהן נשהט נאשון או ששחטן שניהם באחת כין אבלין משלהן והואחינו אוכל עמה ושלא יצא לבית השרמה ובטור מלעשות ספח שנ אמר להן ואמרו לו אובלין מן הבאשון לא אמר להן ולא אפורו לן איכן אחראין זה לוה: שתי חבונרות שנתערבו בפתיהן לימושבין להן אווד ודו מושבין להן אחד אחד מלובא לו אצלאו ואתד מאובא לומינלאו וכך היוחומרין אפשלנו הוא פפח זה ידיך משובות משלף ונמציתה על שלנו ואם שוף הוא פסח זה ידינו משובות משלנו גמנינו על שלף: תנו דבלן אמר דלהן ואמדודן אובדין מן הדאשון לאאפור להן ולא אמרו לן איגן אחראיץ זה את לוה מיבאן אמרון יבה שתיקה להבמים אל ואומר לעבשים שנגם ארל מחדיש חבם יחשב ושן מומש שבורות שלחמושה חמשה ושלעש ריה מתנותו עשורה מושבין להן אחד מכל חמולה וחבורה ושה היתומירין שנים שנתערבו בפחיהן זה מושך לואחד ווה מושך לואחד זה ממנה עשותוש שובשוק ווב מימנה עמו אחד מן השיק מו ביו או צליות מודבת אוצניות וכך מואשופיאם שלאשופיואיל ושיך משושת משלך ונמנות על של ואם שלך הוח נקחזה ידי ששובות משל ומשודע על שלך נימא

הדרנא עלר בו שהיהטמא

למחה לאיאכל עדשמושן ואפלו פני שבישראלא יאכל עד שימב ולאיפחתו לומארפעה מופות שליק ואפלו בן פון התמחני מוזגו לו כום ואשון בית שמחי אומ מברך על היום וממר כך מכוך על מיין ובידב הללל אומה דים מברך על היין ואחר כך מברך על היום י גם מאיאיכיח ערב פחרים אפין עבי שפתות וערבי ימים טובים ומי דתניא לא יאפל אדם בערכי שבתות בענבי ימים שובים מן המנחה ולמעלה בדי שתבנק שבות בתחוה דבדי ל יחודה ל יושי אומאושל והולף עד שתחשרי אמר לב חונה לא פנרכה לא לל יופי דאמאוכל והולף עד שתחשך ערב הפחח משום מובא ומוצה מודה ב פפח חמ חבילו תימח ל הודה ערבשבונמן המשוה ולמעלה הוא די אפירי ספוף למנחה שרן ובפח אפילו סמוך למנחה נמי אסיריו וערב שבת מספר למנחיד שלי והתניון לא יאבל אדם בערבי שבתות ובערצי ימים פובים מתשע שעות ולמעלה בדי שתבנס שבת בתחות דבני ל יהודה ל יופיאומ אובל והופיף עד שתתשף ואמר מר אשמא אחן במוף דמתקנתף היא דלמה משבטתה היאאמר לקן מלי מר ואותמא רביימר אניף אימ לעילפרקיה דרב בינחס בדיק דרבכני ומנח תמו קמיהולין אמר ליהכנידי וואא קשיא אאו ממוור וליו בירב מופר ילרב הונה מיניחץ והחמי בירמיה אמיד יוחנן חמל אבות חמל ל יושר בר מענה מלכה כר יתודה בעוב הפשו הלכה כר יושי בערב שבתי ' אלכה מכלל ועליבי אמר בב מהמן בר יצחק הלכה מכלל דפליני להפכקה דתנית מפסיקין לשבמות דברי ד ימדה "ב יו פי אומי אין מפפיקין ומעשה ברבן שמעון בן גמלים פבי ביובה ודיוםי שהיו משבין בער שבת בעכו וקדש עלהם חיום אמי לורבן שמעון בן במליא לל יושי בכבי רשבך שנשיק ימוש בירבר ישורה חבירינו את לו כלימיך אתון שוובב דבריבנע יהודה: עכשו אתה מוזכב דברי ים דהבום הגם לבבוש את המלכה עמי ביות לא ננסיק שמחיראו התלמידים זקבעו הלבה מודים מתאמרן לא זזו משם עד שקבש חלפה פליוסי אמרב יחודה אמר שמול אין חלבה לאו למנה לב הודי ולא כר יוסי אא פורק משונים של מות יות והאם רב חאליפא בר אביכר אמר במות למנה בי ם שמפסיקין לאו לעקירת שולחן בי בי ם שמפסיקין לאו לעקירת שולחן בי בי ם שמפסיקין לאו לעקירת שולחן ייניה נאי חמי שוי נשודין מפחין את השולה של אם מן קדישום אמוז פורם עליו מכד מקרשי תכ חדה שרון שאין מתחילין חיצות או נימון בשוב שיפר מיפלג פליגיאה ליח

צמקום פעודה סבור מעד מני מל מבית לבית המנד להוחב ענן בד תחליפה זמען סגהין הנה קאימנה להי מוקצא לאשרא הוה מקדים וחף רב חנה פבראין קדוש או במקום פעודים דרב חנא קיים בשי למשעם מידי את קד שותה עייפו שה מני לצי גנעה דרבח בריה דהוחי שרתה קדוש ושעים שוידי : ואף רבא פבר אין קדוש לא במיקום פעודה דאמר אבי בי הויכן בי מרבי הוא מקדישאמ לן בשמו מידי דלמא אדאדילתן לבתיכן מיתוקדים שרגה ולא מיקישא לבן ומיתבי לכן ובחתיי קדושה לתנבקית דתין קדוש זה במקום פעודה והחמאביי בל מבית דמר עביף בדב לבר מהם תלת רעביד בשמוץ מישורין מבגד לבגד ומדליקין לנר הלבה כרבי שמעין בל ריבה בחומרי דרב אין בקול דרב לאו ול יוחנן אני ידייין נמי יצחן ואזרא ל יוחנן לנטעמים דואמ לי מונא ברמוכר אמ ל בנות אמל יותון אחד שנו שין ואחד שעי מקום אין צריף ביותים שני שין אין צריף לברך שני מקום צריף לצדף אובותו די אחון מובתים יתיב רבאדי בראבון קמיה דינב מפרא ויתיב רב מפרח קומ משמא דרב הונא תא דאמרת שבור מיווס צרוך לברך לאאמרן את מבית לבית אבל מכנה לבנה אמ ליה רב אוא בראבון הכי תצבים להבמתטונא דביבר היכק ואמרי לה במתטונים דבי רב היכק : יושבתו רב חסדים קאמר משמים בוכשיה הח בחמרת שמוימוקום עריך לברך לא אמרן אה בדברים שאין מעונין ברבלאחורה, במקומן אבל דברום שפעובן ברכה לאחריהן במקומן אין עריך לברך מאי פעמח לקבעיה ניבושטת אכור אחד זה ואחד זה עריך לברך מותיבי שקדה לצאת לקריות חתים שו הקקבולת כלה כשהן "וצחים שרן בעובץ ברבה למפרע כשהן חוזרין היין טעובץ בלכר כתרלה שימות בוכון שהפחו שם יקן או חולה אבל לא הניחו שם יקן או חולה בשהן יולאוין ענינין בירכה לקכרעובשהן הודרין טעוכן ברכה בתחלה מדקתני ניקרו בייברים שבעוכן ברכה באינוניין במפונכן עביקיל ובעמה דבמחו שפוקן או מולה אבל לא במוו שב יקן אי שינים בשהן דר באן טשע וברכה למברע כשהן הוזרין טעוען ברכה כתחלה משיא לוב חסדאן מתר הב כחמון בר יצחן מחן תכו עקירה די חורד היא דתנא חברין שהין משובין ועקרו דל הילך הבית הכנפתאו לבית המדרש בשהן יוצאין אין ביעונין ברפה למכרע בשהן חוזרין אין פשונין בד כה למברע כשהן מוזרין אין טעושן צרפא בצחלה אמל י הודה ביה שהנחי שם מקינת חברים אבל לה הניחו שמשקצת חבר שביון שנאין מעוען ברבה למפרע בשה וריים בישוען בדבה בתחורה "יאר קתב עקדן בטעון וויים בחות איהן במקומן עסיקינן אב ניי דברים שאינן טעונין ברכה לאחמיאן בפיקושו שלאין ישאיאן אפרין פועונין בובה בתחלה: פלוא תהוי תובחיה דל יותק ושת לחן אונדשבים שראו אנוב בבי קומוכים מיהיו בנהו ו תובתים החמקים יוחש הושחדים שביעל ושישלשונוע) ברבה לאחרים במ קומן

מביאין להם כום ראשון אומרין עלין קדוש היום אלשע אום יים אומ אובלין וחולבין עד שתחשף גמרו בום רחשון אומרי בעליו מלין ברכת המזון דברי ל להודה ליושי אום חוכלין וחולבין עד שותושך מם עלין ברבת המלון וחשב חומרין עליו קרוש היום 🦠 וחמחי במדינהי תקייתו אחד כליים פב הונה בליהודה אמר רב ששת לבי שאין אומרין שת קרושות על בום אחד מחיע עברא וממר דב בחמן בריצחק לבישחין עושין מצוות חבילות חבילות בי מותבי חנכנם לביתן במוצאי שבודות מברך על היין ועל המאור ועל הבשמים ואחר בך אומ הבדלה וחם אין לו של בנק אחד מנחו לאחר המון ומשלשלן בולן אוריון : אין לושאני והא יום עוב שחל לתיות אתר שבת דאית ליה ואמר רב יחנה בשבישי שלבפח עפי חיבן דליתליה זהא יום שוב דחית ליה ואציי אמיך ייאליל וכבאאמר ייאלאל לא קדושה והבדלה ארא מילתא מנדיי קרושהובכבת. המוח תרי מל שלחי מפר יום שול שחל להיות אחר שבת אמ יוונה ישמום אמר ינחק ורבה אמר ינהן ולר אמר קפא ורבנן אמרי קונה י מדברית דרבאבוה אמ נקיה מרונא אמלי ששע שלח ליה אבא אבור דאבוה רשמול לד ילמדינו רבינו סדר הבדלות היאף שלח ליד אמל בי בי ישמעל בי בי יוםי שאני משום אבו שאמי משום די יחשע בן חנעה להיק אמ ר חנינה משל דר יהושע למה היצר דומה למלך יוצה ופרכוס נכנס מלוין את המלך ואחר בך אפשין לקרחת הצרכום: היכח דאיבא זמן היש עביד חביי אצר יקונה. והלשנה כרבה : יב הונה בדי הודה איקלע לבי דבה אתו לקמיהן מאור ובשמים בתח לבח בריך חבשמים ברשח מהד בדין חמחור חמה ליה והחבן בית שמח ובית חלל מאור ברישא והדר בשמים התין בית שמדי אומ אנד חמן בשמים והצילה בית הללאומ נר ובשמים מאן ותבדלה י עני ובח בתריך מו שברי ל מאיר אבלל יחודה חום לה נחלקו ביתשמחי ובית הלבעל המזון שבתחלה ועל הבדלה שבשף עלמה מולקו על חמאור עלהבשמים שבית שמאי אומ מאור ואחד כך בשמים וביית הללאומ בשמים ואחד כך מאור אמר יוחטן נהגו העם כבית הלל ואליבא דל יהודה" הביעקב בר אבה איקלע לבי בא אחזייה לובא דבריך בורא בה הגכן אכשא קמא והדיר ברוף אכקא דברכתא אמרליה לאה לית לפר מאי פיובריך ליה מר חדא זמנה אמר ליח כי ביריש גלותא הכי מו עצייינן אפוב ליה שוביש גלותון לין ידעת או משקו לךי או לא הביה מנח קמך בל אימות ובעית שועת אמיר לי א שא אנא בתלמוף ייצב שבירא לי דלב מניא ברונה ברביונול תלמידי דרב חוויפצי בפעומתים שנה עליחו רביופין פבת ממרו לית הבא ניבליך החד אמרי ליה חבא משוע אפנר להו אם אושם ביון דאמים ל אַנ נבריף איתפרית למשתוא אמימד ימיר אפורה וכב אשי אוניתפי שששדיתה הנו קאיי פניים וב אתה בויה דובא אמימד

המזנן אחר עליה דעונה ממעתא התפ מיכונה ענהיי משא לאבדולי קם שמאעא קא מתל למר האי אמר ליה שמעא לדעתא דנפשיה הוא דעביד מעשל אר מר מיהוה עביד אמ ליה לא קבר לה מר אבוקה להבדער מתחים בותה אמר המבדילבין קדש לחול ובין אור לחושך ובין ישראל לתים וצק יום השביעי לשעת ימי המעשה אמר ליה למר בולי האי הא אמ הודה אמר שמאר המבדיל בין חדש לחורלון היא הבדלתו שלה יהודה הנשיא" אמר ליה אנון ביהא פבירא ל דאמ רי לעזרן אמריל הושעיה הפוחת לא יבחות משלוש והמושיף לאיושיף על שבעי והאמר לא שולפט אמר ולא שבע אמד אמל לה בין יום השביעי לששתימי המעשה מעין חתיפה היו דיום דב יהודה אמר שמול בל הברבות בולן צריך שיאמר מפון חתמתן שמון דאה מות אות אמרי מעין פתנחתן שמוך לתתעמתן מאי ביניהואיבא ביניתניום טוב שחל שנית אורישבת דבעי דב ע מהתם המבדי לבין קדש לקדש למאן שומר מעין חתמת שמור לחובמת לא בש מיחר קדושת שבת לקדושת יום בובי גובה אמר ל צעום אמר ל אוששיל הפוחת לא בחות בישלה והמושים לא יושיף עלשבעי מותיבי אומריץ הציולות במותיץ שבתות ובמותחי מים שבים וצמולא יום הלכורים ובכרוצאי יום טוב לחולן שלמועד ובמועאי שבת ליום טוב אב לבאא במוצחי יום טוב לשבות הרגיל אומרן הרבה ושאינו רגיל אומרה אחת" תנא היא דאמ ה יותנן בכן שלקדושים ל מנחם בי לי שמוד ואמאי קרן ליהבנן שלקדושים דאפילן בנותא רווי לא מיקתבלי שלה דב שמול בראידהי חנניה את אומרה אחת ולית הלכה בותה אפר ד יהוש עבו לני המבריל צביד שיאמר מעין הברלות האמור לת בתורה . מותיבי פדר הנדלות ביצדי המבדייל בין קדשי לחול בין אור לאשך בין ישרף לגוים בין ום השביש לששתומ הפעשה בין טמא לעהודיבין הים לחרבה בין מים העליונים למים השותונים בין כמנים ללוים ושיראר ואותם בפדר בראשיתאחרים אומרין ביוער בקאשית ליונסיבי ליהודים אמי מקדש ישראבי זהא בין חום לחוביה לא בתבאן סמי מביון בין דם לחרבה י או הבי בין יום השבועי לששת ימי המעשה נמי מעוץ חוצמה היא משריי בהיי שווייבין בהנים ללוים בשוח תמש הניין ביץ לרים לישרף זצת בעת ההיא הבריל באת של בין לשות מת ארם בחונוי בין כהעם ולוים דבת ובע עמדם אהרק ומשה ייבול אחרן לחק שו משום ק היים היבישתים אפור כב מיורש ישבא ושמוץ אמר המצוי ל בין קוש לחול ו ליים בל בני אות בין וכף תנא משום ל יהושע בן חנעד מ החותם מחדש יש משורברי בשוק שנישיב חור מנים דייבי ן לו ימיו ושנותנו ולת הלבתו בותה כולה חיקלע לשם בדיתה אמר ליח כב ימוא לבב ישוץ ברי ה

ואמר לי אמר המבדים בין קדש לחופ נבי בברכת המצות דמיא' התם טעמא מאי משום הג'ראה הא גמי הדיאף חיצנא ברשלמיה ותלמידיה דרב הוו יתבי בקעודתא וקאיי עליה דב המנוצא סבא אמר פוק חזי מיקידושי יומח ניבקים נקבעה לשבתא אמר להו לא צרי ביתו שבת קבעה גפשה הפי אמר רב בשם ששבת קובעת למעשל בך שבת קובעת לקרושי פבור מנה צשם שקובשם לקידוש פך קוצעת להבדלה אמר להו לג עמלם הבי אמר לגבדלה אינה קובעת והכי מל ששוני וחאחבם וחתו אבל אתמול לא והני מבי לא בילה אבל לשתיה מפשיק ואפיכר לשתניה לא ממלרין את חמרה ושכרה אבל מיש לית לן בה' - ופליגת דרב חומן דרב הונא מזיים לחתה ג'בפים דיקור שונן פוית קפני אצדוכי אם לא כנקותני מאסבלה דתנה משמה דר עקובה בל עשיבלום קורם שיבדיל מיתתן באפנכה . רבנן דבי כב אשי לפיים אמיא: בעה מניה כשבא מוכב מוליץ צל יצחק מי שלא קדש בעלצ שבת מהוא שיקדש והולף בל היום בולי אמר לוף מדיומורי בעבי ל אייא מי שלא הצדיל במועחי שבת מבדיל והוחף בל השבת כול רד מי שלא קדש בערב שבת מקדש וחולף בל היום בולו: "אותיביה ליצ שבת ולילי יום שוביש בהן קדושה על הבום וישבהן אזכלה בבדבת המזון ואו פלקא דעונה מישלא קדש בעול שבת מון דש וחולך בל היום בוכרו שבתיום שוב נמי משבחת לה דיש צהן חדושה על הכום דאי לא קדש אמ ליה דאן לא קתנו: אותיציה כבוד יום וכבוד לילה בבודיום חודם לכבוד לילה ואם אין לו או בון אחד קדוש הים קורם לבצור היום: ואמאי נישבקיה למחר דעביד תלאו אמר ליה חביבה מצוה בשעתה "אותיביה הגבנס לביתו במוצאי שבת מברך על היין על המאור ושל הבשמים ואחר בך אומר הבדלה ואם אין לו לא בום אחר מצחן לחור המזון וא ומשלשלן פולן אחדיון: ולא אַמַרִינן חציבה מצוה בשעיבה' אמר ליה אנא לא הואה אנה ולה אבומא אנא צא במירא אנה ופדנע הען ובך מוכן בי מדרשא בות שאע עיולי יומא מאפוקי יומא עיוני יומא מחבבינן ליה אפוקי יומא שותרהינן לה בי היבי רלא ניהני עלן בי שוברב: שמעמינה מיאא מתנותה אמפי שמע מוצר האברילבתפלה עליך שיבדי לעל הבוק : ושמעמנה ברכה שעונה בוקי ושמע מונה בול שלברבה עלק שיעורי ושמע מינה פעם מצדים ושמע מינה מבדך צקיך שישעום ושמע מינה טעמו בגמון ושמע מינה חומר שת קדושות עלבוק אחדי ושמע מינה ליהודי היי ואליבא דביר שמואי ל לבאשי אמ טעמו פגמו וכוק של צליך שיעוד חדו מלונו היא מה פעם פעמו פגמו משום דבום שלבוכה על ביים ביל באים לא מבוני או מונה בין ביותר והיו ליו ביל ביל ביל בינה ביל בינה ביל בינה ביל בינה ביל בינה ביל בינה שונים ביותה ביולם לי תבנה עוד

צריהו על ה"ץ לבע לתן א בוראפרי הגפן בנן מימר אמר בורא ברי הגפן ואגיד שתי חארי אנפשית החכם עיבו בראשו אמרי בע ל חייה מי שלא הבדינ במוצאי שבת מבדים והולך בל השבתבולה ועד במה אם ל חרף עד רביעי ששבת כי הד איאתיב ל זיכת קבית די אפי ואמכי לה ל אפי קמיה דר ינחט ויתיב קאמ חד בשבא שיו ותלתות בתר שבתו ארבעה חמשה ומעלי ומי שבתא ' אמר לישוצאנל לא על האנד 'ושניתא שיילא מארי אבבלא על האור אמר רב בלונץ אמר רב נעל יון לא בויש ובן אמנידם ארל בר אמבה בי אמר רב נטלידיו לאיקדש אמר להו רביעה ק בר שמולבו מנותח עד מן להנק ופונים היום שבחנה לשמעתינית זמינן פגיאין הנה שאשתא אמיה דיבר זמין דהות חביבא ליה פחרא לב מקדיש אדיבינא זמנין דהוה חביב ליה חמרא מקדיש אממרא: אמגב הופן ממדכם שנום יכה אינו מקדש: בעאמעה רב האנא בר רב קשינא מַרב התא טעם מהן שיבדים אמר פר אנ 🦫 אומ ענעם מבדינולב אםי אמר טעם אינו מבדיני רב ירמיה בראבה איקלע לבי ל אישי אישוב טעם מידי ואבדיל אמדה לית דביתהן בת לא עביד חבי אמר לה שבקיה כרביה סבילא לית: אמר דביוקף אמר דביהודה אמר שמול טעם אינן מקדש צעם אינו מבדי ל ורצא אמ רב 🕾 נחמן אמר שמוף טעם מחדש טעם מבדיב אמר ובה הלבתא שעם מחדש טעם מבדים: מי שלא קידש בערב שבות מקדש והולך כל היום כולו : מי שלא הבדיל במושאי שבת מחדייל והולף כל השבת כוכלה מכימר מתנ לה לשמעתא זרבא בהאי לשנאאמר ובא הלבפא שעם מקדשי טעם מצדים מישלא קידש בעלב שבת מקדש וחולך כל היום בוכל ומי שלח הבדים במוצאי שבת משייל והולף בל היום בולון אמרי ליה מר ונוקא ומכ קשישא בעורב מפרח ליבב אשי איקלע אמיכלר לאתרק ולא תוה ליה תפס ואיתיבן ליה שב לי וכלא אבדים ובת שנת למחד איתו לה חמרא אבדי לושעם מידי לשנא תו מסלע לא הוה לן חמרא אמר היכי אמר איינגן ליה שברא אמר תמה מפצה הנא מבדיר וטאם מידי שמע מנה חבר שמע מנה המבדיול בתפלה עכיך שיבדיל על העושי ושמו נבניב אשנד לאדם ישיפועום בלום קודם שיבדים ושה ע מינה מי שלא הצדיל זמוצאי שבור מבדי לשולף בלחום בובן בחוא מנה רב חושא אמר יב הונא מהוא לקדושי אשבדא אם לית השתה ופנד פוחמא שבר ניתן תמודי ואשב" בעומניה מדבשרב מל חייה ול חייה מל זלה שום לוו שיה שמודו עבדה בעלמה שבור מנה קרושי הוא בלא מקדשינץ עליה אבדופ מבדלים עלים אשר להת כב חקדום ובנאשר וב פשם

> יו תל שלם להתעות ענוי כיי ישוקה שלעות פיסק מעול נעים

יז אאע בלאיין נאיז מצרבין שא עבלהיין שא שהבל אמי חביי אבי קתני אין אומרין הבי בום שלברכה לברף בא מל חיים שם שמעון אמרו מקדשין ושעימתיין בצלשהואלי יושי ביל יהודה אומ מלוא לוגמינו: אמר כב הונאת חני אורלצימנשי דמנרש המקדש מעם מלא לאמיו יתואם לאן לא יצאי אמר כצ נחמן בריצחק לא גדול ברמשי ולא גדול בר מעומי שא גמול קחם למחי נפקא מינה למרמא דידיה אדידיה במוך למנחה איבשא להו פמוך למנחה גדולה ואו משום בפחאו משום מינה או איים משה דלמא את למיבלה אל לה אבילה משה דלמא את למיבלה אל לה אבילה בשה שת דלמח שמווד למנחה בדולה קטנה חבן משום מצוב הוא דלמא אתב למיבל אשלה גם ה: אמר רבתא תא שמע אבי אגריבק המלף שהוא אוכל בתשע שעות ביום לא יאבל משתמשך או והא אמרת בשלמא קמוך למנחה קטנה תגן ומשום מצה תוח הינו דבונניה דאגדי בם בדבענן אאאן אמרת פמוך למנחה גדולה תנן מאי רבותיה דאגריבם הא אפיר וקאיי משקרא ואיא מאי סמוך למנחה קשנה תנן מאי רצותיה החגריפס הא משא לה עדן איפנריה מהוא דתומח תשע לאגלינום בי אלבע לדידן דמיא ולא ניתפר קמשמעלן: אמל אפיאבל משבל הוא במיני תלגמא בי יצחק משביל צירקי י תנש נמי הבי השמש מטצל בבני משן ונותן לפני אורחין אעל שאין לחיה לידבר יבר לרצר נירו לבש ניר ואל תזרעו אל קוצים · רבא שאוני המרא עום יומא דמעם יומרי בפחח אמ בי היבי דניגדדיה ללבחי אמר רבה מנח אמינה לה דממרח מגדד גדיד מדתנן ביץ הטוקות הילואם רצה לשתותישתה או אמרת בשלמא מגלד גליד שפיר אאון אמרת משעדה משד אמאי ישתה קאום למובלה למעה אפילת גפה שמע מינה "אצ ששות יתוב תעשונין ב במעלי יומא דפקחה נימאק בדרב ששת שמוך למנחה גדולה תנן ומשום בשת חוח דלמה" ואתו לאימנועי ממיבד בפח ופבר להבי הא ראת ל דעור אמל אושעיד מבשירהיהבן בתי דיד בפסח ששחשון שחרית בארבעה עשר לשמו אפוא עבכא זמותפח הוא סבלבין העלבים בים עתב האתמל בין פרב תידנת לחרב ששתמקתשק הותוחן הוה שעים מידי לאורותן לאו תולו ליה : ואמלועם שבישפא לא יאפלים שיפבאיתמר מעה עניך חקבה מירור אין עליך הקבה

יין איתמ ב משמא דרב נחמן צדיך חשבה ואיתמד משמא דביב נחמן צדיך הפיבה לא פליגי

לה להאיגיקא אבי זמע כאפי אמאי עפיכי הקבד זההא שעתא אא הניא תידודן זוכי כקי בונלי

a region out of springer gains of you

יות בי מולים אות מלפים איש בצייות לא מני בניים מותם לא צרובי

The bear of the most

का प्रमाण के अपने के अ

הא בונדי בשי קנטוש הא בתפי כשי בתפים אמפי לה להאי גישא ואמרי לה להחי משח:

ותלי

בקדן לא שמיה הפצה ימין לה שמיה לי עליבה הפובה ואם אשה חעובה היא תלמיד לבנו לבו מחי : תא שמע דחמר אביי לב הדריבראתן לבירבינשף אמר לן לא עריבתו מורא כבך כמורא דם מיקבואפילו תלמיד לבע לבו ביתניה ההיא בשווליא דנבר יפ דנקארי שמע דאמל יהושע בן לוי השמש שאכל כדית מעה כשהואמים ב לא שמע מינה ' ואמ ל יהושעבן אי נשים חייבות בארבעה כושאת הללו שייף הל היו באותו הכפו אמי ל יהודה אמר שפשא ארבעה בופותהללו עדיך שיהא בהן בדי מזיגונ בום ינה שתחן יעד בבת אחר יעוד מחן לבעו ולבע ביתוילון: שתחן הי יצא אמר הבא ידי יין יעא ידי חירות לא יצא ישהן בצוג אותעיצא אמר רבא ידי יין יצוק ידיאלבעה בוסות לודים השקה מהן לבעו בצום אמר רב באמקצר ישוק והוא דאישום שותיבי ארבעת כושב שו בשף שיהא בהן כדי רפעת לאד תי ואחד מזוב אחד חדשו ואחד ושון: ל יהוד או בישור שיהאבו שעם ומראה קותע מיהיו פרי הם ואת אמרת בדי מזיגת כול יפה אמרי אדי שיעורא הואי כדי מזיגת כום יפה הינו מי שבי רבעית ל יהנדת אומעד שיהאבו שעם ומראה אמד רבא מאי טעמיה דרבי יהודה דבה הכל תייבין בארבעת בושות הלען וצו כבנו אלתראיין פי יתאדם כי יתן בלוש עיבו אחד האנשים אחד הנשים ואחד התעוקות אפל יהורה ובי מה תעלה יש לתמקות ביין אין מחלק להן קליות ואיגוניים בדי שישאלן: אמרן עליו עד ל פרפון שהיה מחלם הליות ואיהוז ילבערבי בפחים כדי שישאלון תנאל ליעזר אומר חושפן משה בלינ פסחים בשביל הינוקות שלתיישנו האמרו עליו על ל עקיבר מימין לא אמר הגיעה של לאות מבית המדרש חוץ מלילי פפחים ועוב יום הפפורים: לילי בקחום בשביל תפוקות שלהיישוו ערב תנו לבנן חייב אדם לשמח את ביתו בלגל ובמר בפולים כדי שיאפילו את בעתם: משמחן ביין ליהודה חומ אנשים בדחני להם ואנעום בראני להם ו חנשים בראני להם ביין נצים ביאני להם חמר רב יופף בכבב ביי לבשנין באלא ישרו בכלי פשתן המגוהיען ליה וזה בן בתינה אומ בזמת שבו בשקדים קים חי שמור שו בבשר שנ מבחת שלמים אל כלת שם ושמחת לבע יו אלחיף שבי ושמוקה שח ביין של דיין ישמח לבצ אנוש לחצהיב בעם שוני תורו או מושבן או מושבו מדי מיו דרורי צב בעליים שותי תוכיו דב ולשוח דפעית של תווה איפעים של היצבעים מועל אופע ומורל: תועל מיה יששעשה שלמה מצרכה להדי שבריו ומ לינט שוש שוני הלים זה

כשרו צירוים של מקוה אלבעים פאה? שאובין בופלין את המקוה ובמהה וששה לוג׳ למא קבא ארבעה לוגי הוי מין ושלישית ההין ולצישית החין ולוג וחיצ לוג ולב בית מבאשי אמר לי לאבון בל תינה שלחן שלמקדש שלפרקים חוד הוד מיקדק אמתא באמתא היש הוד מפביב ליהומאי קום שעשה שלמה ולא יבחתו לו מארצעה בופות שלין היבי קימו ביא לידי שבנוצא דובניא לא יאבל תרי נלא ישוני וביי נלא יקנא תכי תכי אמד רב נחמן בריצחק ליל שמורים הוא ציבי לילה המשומר וצא מן המזיקי) אמר מס שלברכה מצטרף לטובה ואי באועירף לרעה בצינואת בל חד וחד מצוה באנפי נפשיה הואי ולששות עלשהתרי נמל שוא אמ אביי הכי קתני לאיאכלתרי ויעשה ערבון ולאישתהתרי ויעשה ערבון ולאישתהתרי ויעשה ערבין ולאישתהתרי ויעשה ערבין ולאישתהתרי ויעשה ערבין ולא יקנה חביי ויבוב ערבין דילמא חליש ומיתרעי תנו רבני השותה כפלים דמו ביתשו אימת בזמן שלא ביו השוק אבל יאה פני השוק הרשות בידו" אמר רב אשי חזיניה ליה ליב חיננא צר ביבי דכל ביו אבל בניק אני שוקאו כלו אמרן לא לצאת לדיקף אבלבביתו לית לן בהי אמל זיכא ולישן בי לצאת לדיך דמי אמר וב גפו ולבית מפקאבי לצאת דכף דמי: ובציתו לא והא רצי מני בשורי י אביי מנקצא ביה אמי תכי באפי שתכתני ואותי רביעחק במית דרב יחודיה מנקטי ליה שמועיה תרי בקי בתרום ידיהי אדם חשוב שאע אמר עולא עשדה בופותאין צהן משום זוגונני עולא לשעמיה דאמר עולא ואמרי לה במתבתח עשרה בופות תיקנו הבמים בבית האבלואו פלקא דעתה עשרה ישבהן משוס זוגות קימי מתקע לבנן מלתה דאית בה פבנתא אבל תמניה יש בהן משום זוגותי לב חפדה נרבץ בר רב ורב חפר דחמרי תדניתן שלנם לדעת אינן מעשקאב לשותהיש בהן משום זוגות יבה ורב יופף דאמרי תרויהו ויחנך לרעה אינו מצמלף אבל אלבעה ישבהן משום זוגות אביי ולבא דאמרי אפרהו וישמדך לרועה איבו מצערף ואזדא רבא לשעמיה דרבא אנקינהי לרבק אלעה בסי ואעל דאיתוק ' לבא בר לימי אמר האיימשוש דמותבן בפרקה הוא' אמר רב יוסף אמר ב יופף שידו אשמדוי מלכא דשידי ממע אזני ומלבו לא איקצו מוקן איבון דאמרי אדריבה לאידיף גישא מלכא אייא מתוו אמר דב יושף אמר לי יושף בחדי חנולינן באובעה מיקיים בתריבון בשונג ובין במויד בארבפת במויד אין בשונגלא ואי איקב נפק בקובו לקפח דבי דה דימניה בידיו דשמוליה וקקפו דבידון לשמוליה בידיו שימינה ונימו אם בשנ גוף מלתה ומו שמע חיבש דחמר אתכנה נימו אנו המשה (אושמע אינש דאמר שיתה שנא אנו שבעה הוה עובדה עד מאדיובקעשידה אמר אמימל אורים ל דישיהן תשים משוות הדי מן דבגעציה נשים בשפטות עמא לחושון חלי בדקופים לשמי בי חלשיאתו בי הלשיקיים פשו פלחים ביין תבלעבי ברמית שום למודיקה חדמו ביישיטתו אדחנובי והוו ביים היישי לאו חשומי דחתר לגו

אקוה קתר תהומדעאקבדואמל ניאמלהים ובל דוקעיד קפרי בודדיה דלא קבידו ל ישר מלו בהן רבנן בכולהו זוי משום דבר אחד והא דאמרת של בם זוגות לא אמרו אה לענן מזיקים אבל לענן בשבום ב שכם הדרשה לדביתהו ואול אינסיב לחנייו כליומא הוה אזים שונים די די שפים לא הוה קא מהניה ביה משום דהנה קא מיזדית בנפשיה אזור שלים א אוה דרע עד שתפר הוה ציל אזדהר בנפשיך מכאן ואילך לא הוה ציר בנות וכת נשים שתנה בזויבי שקילואזי גם ביה הות שיא אמר להוגברא קטילא דאזיב אזל לבי תילאך חבקיה לדיקלא צוא דיקלה ובקעשידה אמר רבעירה תשחתובברות אין בהן משום זוגות בללח בינר ייםה דאילתי בל שממרו בידי אדם לא חישיבן גמרו בידי שמים במיני מישלא חינים דומת אין בה משום ופנים זוגות אונחחין בו משום זומת אשה אין של משום זוגות ואם אשהאשום היאיש נה משוב זוגות אמני לב הונא ברית דרב יתושע אישפרגים מעשרף ואמדי להאין מעשוקף תא בליצי חדי לרעה והח לפובה: אמר הביבה משמח דובה זוי לקומלא ואמרי לה זר לקולא אמר כב יושף תביד בשיבר וחד דחמנה מצמרפי זכרי דחמרה וחד בשיברה לא מצטרפי ושימען בדתנן זה בבל בל המחוצר לן המוד ממנו עמא הקל ממנו עהור באור דב נחמן תרי קמי תפח וחד אתבא לא מצערני אד קמי תבא ותרי אתכח מצטרפי מתקיף ליה רב משלשיה מידיאטן לתקש וביד הפר קא בנן לתקוע גברא קא בנן וגברא הא מתקץ וקאי ודכל עלמאתרי אתכח ותד בתר תכא כבר מעבוקעי מההוא מעשה דרבא ברנחמשי שמר רב יהודה אמר שמואל כל המזוג מעשרף תואם מן המים ול יוחנן אומ אפילו מים אמי כב בפה לאאמרן שא חמימי לגו קרידי וקרידי לגו חמימי אבל ממימן לגו חמימי נקדירי לגו קדירי לא: אמר ריש לקיש אלבעה דברים העושה אותן במאשן ומתקייב בנפשו הנכנה בין חדקל ל הייל והעוברבין שני דקלים וחשותה מים שאולין והעובר על מים שבושן וחנולו שפשכן בתו במעו: הנפני בין הדקל לכותן והעובר ביןשני דקנים לא אמרין צא דרות הור ארבע אמות אבל הני אלבע אמות לית לן בהן: ואפלן לא הני אלבע אמות לא אמרן שא וליד ליכח דורבה את לא דירבה לתלן בהוב והשותה מים שאולין לא אמרץ שוא דשותלינהו קמן אבל שאלינה אותל ליתלן זה: ואפילו שאלצחו קנון לא אמרן אית בשרה דלא שביחי לה אבל בעיר דשפוחי ליה ליה ליה אוות לו בשרה לא אמרן שא מיא אבל חמרא לית לן בה והעובר על מים שפו שו לא אמתין שא דלא אפקיינות בפוקא או בעפרא ודלא אפקונהו כי שמעא ולא אפסיקתנהן שיוני אבר אים השב אותי ולא פים מקאע לית לן בה: והנ מלי היבא דליבא למי מש לפשפם אבל שפתדאיכא למיחש לפעיבם אעצ דאיבא כלהני הישיינן: האוא עובדא בההוא אפראנדכים אמנים ושיים מפאנד ולמיל מפחשונו וצוא בלעא: שלשה לא ממצעין בשמתמינשין שוליתן בלב דוול ואשה ' ויש אמרי ם אזיר ויש אומאף נחו שו ביני פחד הקולצה ה אמרכב בפין נפתח באל ונסיים בחל או במר

אם שוף נדה היא מכיבה עושה ביני אוחרינה בהדיה ענקפח בידה דהדדי ועחלבן ואור ממלת אופיח בלוסית מתלקטין בחוק קבלי: מצוה או הוא קדים משמיש אחדא לה לדידה כוח זכונים אנקים משמש אחד ליוח זגועם וניתא הבישופך בוץ על נדיבים ויהעם בתוהו לא דרך אמל יצחם אלף במי צלמות לא אירא רע זה השן בעל דקל יחידי ובצללבנה על דקל יועב צלא נפול בוולה דמברוה אבלנטל בוולא בחבריה עליה ליתולן בהי שלה של בוול במערבה אבל מדנחה ליתלובה יוהע מל בשדה אבל בחצר אעג דנפיל שולא יחברים עלויה: תניא זמי השי הישו בעל דקל יתודי בתצו דמו בהשון בתער אין בשרת לא אח לאו שמע מיניון בחער דוננג דנפיל פולא לחבריה עליה שמע מינה בחיבו למיבע שגלדה דדקלא אחדת ליה מוֹח בּלְגוּה הדייבון שמוגן בישיה אגבויי דדקלא אחדת פא מות צובאי האי מן דבפע אדיקלאא קטולא הוא מתקשיל או עקורא הוא מאיית: מאי תקנתה לדרוך: חמשת שולי הור טולה דחמקה חול שולי הור טולה אפילו מולא דאקבא נטולה דמרבתח בללא דמילתה כל תפיני ענפיה קשי טוליה כל דקשיאול פלני ה שעי טוליה לבר מברומשא דאמרא ליה שידתון לבלה אזדהר מברומשא דהאו החי דקשלה לאבוה זקטיל ליה לדיליה: אמר רב אשי חלינא ליה לרב בהנה דנריש מכולהו בולי שבי פרחי רוחי דבי זרדתא שידי דכי איגרי דישכי למאי נפקא מנה לקמיעה דבי ברחי בריה שאיץ להעינים למאי נפקא מינה לגזניי לה גזויי זדיומצא אזא עורבה מרבנן קאיי בי פרחי שמע דקא אתיא עילניה גדי לה אזל חבק ניה אול נפל אפרחש צוא בְּרחֹה ופקעשיאן דצין כדתן שירי הא זכרתו דפמיבא למתא לא פחיתא משרבן שירי : תהוא בל ק שבי דמאתא אזלאיפע כי זררתאאקתבן אתא ההוא מרבנן כתב ליה קמיעא דחד שידא לא הוה ידע פצי זרדתא שתון שירי הזו שמעינהו ההוא דתלו חנגא בגויה וקא משלו סודלה דמר בדמירבנן בקינן ביה במר ולא ידע ברוך אתא ההות מרבנן דהוה ידע דבי זרדתא שיני) הוו בתב קמיעא לשונין שידי שמעינהו דקמדי דלנ מניבו מאבא: עור דבי פרחי רוחי דבי זכרתא שידי דצי איגרי צישפי למאי נפקא מעד למכתב לא קמיעא דבי פלחי בליה שידין לה עינוש היא לכנוי נפקא מינה לגזוי לה קשב מני משבי חוו חד דקמי "יהרץ מותלת חד זצתר טיהכא דקמי טיהכא קשב מריכי שמן ומיחזו ב בדא וחכר ביה בחושא: דבתר טיה כא קטב ישוד צהכים שכנו מיחדי בקרבת דעיום וחבר ביה נניח: אביי הוה שקילואזיל רב פנח מימיניה רב הונח בביה דרב יחושע משמולית חוניית חורו קשב מרידי דקא דני להדי שמאיה אהדריה לרב בפח לשכחיה וחהדרית לרב הווש ברית דרב יחושע לימיני דה

אם ליה כב בנו אנא איתוקאמד ליהאותוימא כלי שעונו מוחישושוו נעד שית לכ בה ודאי

روا والا الوادة وإنا والا الوادة

יוםף הני תלתשו לני יהבו יים מפחניה בדרעיבו ברעיה: אצל בפרא ובוארי לית לובה דאמריי לעכותה שנוחרא בביתח קשי מיניקין שאַרי עילניהן: אופרא דמוני נקיד פשיבי מוצבה חשי לענותה: משתח מיה בצעה חשי לבחחת: יד אלתין יומיי מסובר ולא משאידיה מתחיד שבעה יומיי משווה מפחיד תלתה יומי שקיל טופליה ולה מחשי ידיה מכחיד מאי מבחיף ידא אבלו דרגא לפחדא ידא או בותה דרגא לשנתה ין ומשקין תחם המטה אשלו מחופין בכל ברול לוח רעה שוכה עלהן י תנו לבנן לאשותה אדם מים לא בליל לבעיות ולא בליל שבתות ואם שתה דמו בלאשו ואוצהר מא ביומא שבעה קולות והדר משתנ קוליבי על המים עד פוף בכחדו: אבי לור שבו אנגרון אנרדתאיבי בוכם יתצעו ביבליעי שמע ואו איאיכא אינתא גבידה בתעוריה בימא ליה פלניא צהיבא והדר כשוע ולא נידוק בהן מידק והדך נשתני תנו רבבף לא ישתני אדם מים לא אן הנה נותנום בא האבאלם בלילה ואם שונה דמו בראשומנים הקבעה מאן פעטעה שברירי ואו צהו בשי או איבא אעש בשה עמא ליה ואילא ממא מהו לנפשיה בלנא צר בלנות אמלא להיושר אודהר משברירי שברירי בלירי דירי די דשברירי בליה ליכין ניכי כי צבאטי חיואל בשבו פי : וחפיבו מן התמחוי בשינוא לא צריבא לל עקינה דיאני ששה שבתד בחול ואל תעשק לבריות הפאמשום מצוה מודה מנא דצי אהן אנל שאמר לעקיבה עשה שבתך חול ואל בששרף לבדיות אבל עושה אדם דבר מועם בתוך ביתו מאד ניהו אמל רצ פנא בבא דהרקאנא פרתם ל יהודה בן תמא אומי הויעז כנמר וקל פשר ורץ בעבר וֹגַבּוֹרַ כארי לעשות דצוןא בי שבשמים: שבעה דברים צוה די נקיבה אונל יהושע בנו אל תשב מבחה שלעיר ותשוח לשחר בעיר שמאשה תלמיד חכמים ואל תוכנה לבית בתאם ואל תמנע מנעלין מרגל בששום ואשולבקים מפע חמה וצחורף מפע צנה ועשה שבוקר חול ואלתעשרך לבכיות שמשת בל פספי שהשעה משחקת לו אמר תב בפא למובופונה שמתוש בתדיה והשתוחות שמולבל דב יצחק ומעשה אצלו למוצן מעה עלושע ליהן המשה דברים אורה בשמיה חבוש בצית האסורים אמל לו למדיע תורה אמר לו אמושרים הדינו אומי ליוחאי אצא ומושרף למלצות אמר לו שתוכותה להעים אמד לו מי בסבנה 'אמר לו בני בק שונה' לי חנק אל של תקה למדיהו מספר מעה אמל אבחוא ואן שות דעל על אל אכשל בארנה שנישל צה חצידן אפל כצ

בלא בנרושה ב ואנילו תיכשו באבונה מצוה וגנף צהוד צושא אשה ולו צנ צשלנעיל משום דליצאני אינשה כנשצי האמרי לא תניקק לפודייך בלא קרית שמע אל הבריח א לבוליה ממונה וחל תעמוד בפני השור בשעה שעולה כק קינו אמר שמול שור שהור צימי ניסן האני ל אושעיה מי ברי משור. מועד מלא שנו י תאנא משום ל מאיר רישא דתורא בדיקובה בא לאימו ממר רבה ניודה דתורה הותביותה דאליא זמ וזה ניוהא דבמלה ה יואן אמראציי עוד ודג בוק ואמין וציצי ובעש בולן קשים ודצר את די בי מיגנה אומי דג שיבוטיא בנופן בוק שיורי בפא דברפנין חמין אמומי אמימל מיבל עליה ביצי מדפה לליפי דביעי בעש צמאן דמחור לבושיה ולא נשר תמעה יומי והדר לביש ליה בריאן הגך במם שיאן לבבר אחר: אמר רב מנח בינון ראית ביה שעארה לא ניזיל ליה בהבארא בלא מפאני חי שעמח משום דשונארא בימשבה ליה לחדים אבוללית וחנית קשיע גרמיה יתיב ליהי ארמה דתויא לה נביק משתבן ביתה דליתביה שונחכם פא ניעול ליה בהבכם במסחנימהי טעמא מאברה ליה ולא ידעביה ומקבן ליה שלשה אברים עוה הישמעל בר ליו פי את דב אמ לו אל תעשה מום בעצמר מאי היא לא טהני לדדינא בהדי תלתא דחד מניהן הני בעול דינך נחדי הנו שהדך באלתעמוד על המקאבשל א שאין לךדמים אשתך שבלה אלתיוקק לה לילה הראשון אמר כבא בנדה דאוריתה הואיל יהוחוק בעודן בתוח אלמאשנעץ שלשה דברים צוה ל יוםיברל יחודה אתרב אלתצא יחשריבלילה זאל תעמוד בבני אנר ערום אול תבנק למדחץ חדשה שמח תכחת ועד במה אמיל יהושע בן לויעד שנים עשר אדשי אל תעמוד בפני הנד עלום דתנים העומד בפני הנד עלום הלישה למשמש מעידנו לאור הנד חונין לו בנים נכניםי תנו רבנן המשמש מטתו עלהמטה שהתינוקישין עליד אנאני ונינוק זכפה ולא אכנרן אא דלא חוי בלשתח מבל מני בישמא לייברל בתנו של לא חוני לי שמש לא אמרן אא דצים אבלתיר לית לן צה ' ולא אמרן לה גביבושות האבל גבי רישיה לית לץ בתי ולא אמרן לא דלא מחתא ידיה עליה אבל מחתא ידיה ביה בה: אל חצא יחידי היא ושמנה ששרה רבוח מלא בי חבלה וכלאחד ואתד יש לו לחב בי מו מעימוא בל יוצא הוא שמוח אימים ששר הבלה וכלאחד ואתד יש לו לחב בי מו מעימוא בל יוצא בלילה דתניח לא יצא ארש יחודי לא בלילי רביעי ולא בלל שב הוה שביחת זימניו חדים פגעו ביה מבני בן חוקם אמנים כבי ביברוי ברקיעה הוהרו צחנינה בינ שויתינתו לדימך תרי כשישי אמר לה חשובנה מחנים ליה במעותה שבוק לי לוחא שבק לה בלילי וביעי ומלילו שובוני מובאיי אמרא ליה אי לאן דמיפרזי ברקיעא הזהכף מחמשום

תתרתו נסיבתלתי אמדליה רב לרב ני סמא ולה תשוור נדגת ולא תעקר כבה ולא תיקשי בווכל מלי זבי ואיחרבי בלמחמלא דוצי ולא מלחם בדבר בולאורניהן באמחרבא ולא קבא מאיגרא שמרי בהילוזף לבינויאתא רהופי ועד במה למה עורה ישם ה יאמר רב בפא או לאו דרמאי מו אולא רמאי שברא לא אעתכי מאי פדנא אמר רב אפדא פודנה וגמילות מפדא: כי קוף ע אמרב בפא בלאגבגביי בייא כל אשראיי פפק אוע פפק לאאוע ודאוע נמי מעניב הרעות בינהן שלשה דברים אמ ליונתן משום אנשייו דושלים בשאתה יוצא במלחמה אל תצא בלאשם אא באחמנה בדי שתובנק בחושונה עשהשבותי חול ואלתנטלף לבליות והני משתיל עם מי שַּלשה מברם אמליהושעבן לני משום אנשי ילשנים לתלבה בגגות משום מעשה שהיה ' בכחם בגרה שחרר עבדר ותנה לו' והני זהיר באשתך סלותי אתר. وتعطاس فلالولا הראשין לב חפדא אמימערוה לב כהנא אמי ממון ולתרויהי איתנהי מגותנן העולם הבח הדרבחדם ישמש והמגדל בעו לתלמוד תולה והמבדיל עלה"ן במועה שצתות מאי היא או דמשיירי מקששא לאבדלתא שלשה הקבה מבריז עלהן בעצמו על לווק הדר בבקר ואינו חוטא ועל עע המדיפור אבדה לגעלה ועל עשיר האעשר פורעו בשעה" יב שברא רווק אדר בבקך הוה תפא להא קטריה דכבא ולב קפרא צהגו פנו דרב קבדא אם ליה לאו בגון את כגון דב חנעא ושב אששיה דא ושבש הוו ויתבי בשופא דזונות ועבדי להיבשאע לאומות ומשמי להו ולא שדב בניבהו ומיפתבל בהי המין בהן לא מייהו דרבם קשישי ד כאכא: שלשת הקבה אוהבן מישום בועם ומי שוינו משתבר ומי שאינו מעמיד ענ מדותו: שלבשה הקצה שונהן ובים בערכנה וחהתבלב והיודע בעידות לחביני ואינו מעיד りょまょうこれん よりま とんて かんた あたい あん שו שור ל שוציה חשא זיתר מינגד אמ לואי לשל פי עעם עדים בשותף לשבותרשו כי תראה השורי שושור שמשונא ישוד ולא שונץ אוסמית חעולם חיא שונה ישוש ביש שריים מושניים והא בוב לא תשני את אוויך במבביך זא בשו בנישנא פנן ליה מאי שפא אוח שא לאו כ ישום שווים יקום שי אחורים אין בע שרא ידיבו אור מעוק לשאחו של ידאוניבישנאת ימופר עוברן בעירייה זו רוחל טבטיו יויד ייוב שפר צחברו מפעב שיינו לשוני לרופוים מונים נשנאת זי שימ לשע

באין איש אות איה לרביה ביצתרי נימא מנו לבני אף זוגות וישאונא אף תלמידי חבמים: וזקן מנאף ופרנס המשאה על הציבור היונים עושי ראשתה ושניה ומאוירה וופנא קמא זמנין דבתובתי חמשה דבלים עו הבנענאת בניו אובו זה אתן מגרש לה את אדניכם ואל תדברו אמרני ומואק שינה ואוכל הדבה ומועיה תאאה ויש אומריז אף מבקש לארובאונו יוווין לו בנום ומי שוש אַנו רצנן שמונה בתפודין לשצים מי שאין לואשה ומי שיש לואש משש לוצע שואין מוצרבן בתלמוד גולה ומי שאין לו תפילין בריושו תכלין בזרועותיו עיעית אגודים אמינבה מזוזה לפתחו והמונע מנעלין מדגלו זיש אומאף מישאינו מיקב בחבורת מצוה" בלבד חנת אמי יצחק ברשמול ברמרתא אמד רב משום יוקחאיש הועיל משיןשאין שואלין בבל שון תל תמים תהיה עביני להיף: ומעין שיודע צחברו שברול ממבו אפלו בדבר אדוד שחים לנחוגבו כבוד שב בלקבילדי דוה יתילא השתכחת שהיי היושבת על דם שוהר א שנלד שבהלשמש אמר זבא עונה הוא יושף איש הועיל חוא יושף אצול מחיאיםי בן יהוףה חואיבן גר רדי אליה הא איפי בן גמלים ומה שמו יוסף בן עקביה שמו הוא לישוק בן בובלאי הוא ל יצחק נפאה אוא די יצחק בן אקילא הואל יצחק בן שלנזל דיצחק בן אחד דשמונתד בר מנחל דאגדותה נש ופומטך שמעוש אתי ועמי אמר יבדב כצר חנה אמר ל חובן ביושוש ל יהודה ביל שעאי אבים בשלושב בעל ואל תאבל אודין ותרנגלין ויהי לבד נידיף עלידי בחית גממיבלר שנמעודל ביאחא עולא אם מתלי מתלא במערצה דאפיל אושא על דירתף מזגו לו כוק לאשולבינשמאי אומ מבדך עלהיום יאפילבחקול וברא אקיקולי מתחיינבי יציין ביידון מיד דצמים שבין ציתש מאי זבת הללצפעוד אבית שמאי ענובבני ואחר בך מברך על ה"ן אומ מבלך על היום ואחר בך מבדך על היין שהיום גורם ליין שיבוא ושבר קדש היום וער אן לה בית הלל אומי מבלך על היין ואחר בך מבלך על תיום שוויקמים לקלושה שתיאקרי דא ברבת היין תדיכה וברכת היום אינה תדיכה ועדידי תדיכקודם והל מאי דא וציתיכאהתם תכתי והכח אדא הכי נו אציר קודם והלבד בצית הלל! בשישא או צעי ל איצא לפצי אין דאמראין משניחין עלבת קול: עד שמגי עלבתבלת ולפת חביאו לפנו מצה וחור בי לצדוק אומר מצוה במקדש מבאיץ לבניו גום שלפקה לה לקיון שוות אומרת מיצות עליבות בונה וביון דלא בעידן

אנכיני

עינן בשאר ילקות האי מאי או אשמעינן זת הוא דבעכן תרין טבול אבל במרור לחוליה דור לחודיה כמי בענק תרי טבוני: ועודים ביים יצא אכלו בלא מובשים שבום כלו חצמין יצו ובלבדי שלא ישמה בין אבילה לחברובה אבילת פרפן תביר דב בעם ליופיאום אעם שעובל בחזכת מצוה להביא. לפנין שומים תושע תשוני וואבת ממאי דלמא משוב דאמבר פיוסי בענן תכרי שמעוה לושות לבעו מזרת מא שע תבשילין אמר לב הונה פלקת ואפנים וארודאן אואיל ונפק מפומיה דרב הונאן אמר דפאשי שמע מינים ביות אום לה להא דיביחונן בן אכי דתטאל יותכן בן אני אומי אוריו מין הגן ייואוחייבין על חימוצו במתוארם יוצאבו ידי חובתו בפסח מזקיה אפלודגוביעה בב יופף אמר צריך שני מינב צשראה דדר לפנה ואחד זבר לחנינה ' תצינא אמאפילו גרמא ובישולית בשיפא חיבה דאיבא שארי ירקות מברך מעיקרה אשאר ירקות בורא פרי האדמה ואכול ולבי מאשי חזרת מברך לאבול מרור ואצילו היבא דליםן לא חפא מאי אמר כב הונא האי אותי מברך שרא בלי האדימה ואציל וחדר מבריף בנל אפילת מדור ואכיל אמר ליא כב חפדא לאחר שמילה לריפו ממנוחוזר ומברך עלי באח אמר רב חשדא מבריך עלה מעיק נא בורא פני האדמה ולוכל מדור ואבור והדראטול מדור ברא ברפה: בפורא עבדי כרב הונאי רבששאברית דַרב אידא עביד בכב מפנאן אחלבתא כמב מפדא כב אמא בכיה דכבת מהדר אשאכי יכשנתב לאםנקי לפשיה מפלוגאתא יאו לבעא אנ לי רב משרשיה בליה דוצ הנן הבי אמר הלל אשמיה דגמרא נעל איניש מעה ולתורבחדי הדה משום דקבירא לן מעה בומן הוה דאוריתא מחה דיבנן ואחונ מרוד מבשיל להלמעה ואם למאן דאומר מעות מבשלות זואנקו הע מל אוניות ודאוביותא דכבנון ארבען אבל דאוריתא ודרבגן אותא דכבנן מבטלא דאוריתאי ומאן תנא דשת עת ליה דאמר שבמנאון מצשלות זואתזו הלל היא דתנא אמרו עלוו על הלל שהית בוכבן בבות אחות ואו בפל בשום שב על מצות ומצוכים יא בלותו אם ליוחנק אלוקין עבלי מב בין על הלכ דעניא יבול יהו בינות אחת ואוכלן כדרך שוכל בורבן ואובלן תנל יאכלותו אפיבו השתקוף לית רב אשי שוד אשלו אין אמר רב אשי האי תמן תנא משופה אית אובוש די אום מן מורבן במצאחת ואוכל כדי כדי שת לפו אפילואה בפעמע וזה בעצמן ו והשתא דלא איתמר ליץ אילבתא כהלל ולת ה אפינה לחמייה ואש פיוחדר אוצי מעוד מנונה במדי אדרי בחלל זבר לה שלתי אמל אמתר חמי אושעים כל ששיבול בימשקה צריך נטילת השאנה משוד מודי מדור צריך לששושין מישום קבא דאו שלקא דעולל בלעידים חו ולאיקא נגע לשולם אימא לך לא עריך שקועידי

לנדפן עוקצא ודרט הישיל ידין צטבול ר דרב בנא אא בעלמא איתמר דאו פלקא דעת זמונים אמר לחו רב פנח בא אדרבה הבא איתמר דיאו בממח מיאיבה ואלא מאי הבא איתמר למא ל הא ביון להבווי מנוח ביון דבעי למי והלילה דלמת אקחה לדעישה ונגע: אמרכבה בלע מבים בל מרור לא יעה בלע פינה ומדודידי מעה יצא ידי מדור לא יצא ברבו בקיב ובלעו אףי ביה לאיצה בלאשי מעה לפע בלאחד ואחד מלוד לפני בלאחד ואחד חלותו לפע בלאחד עוקרין את השולחן את לבי מי שאומר הגדת כב בהנא אמר בוכלה נמי לבש עליו דברים יוא לחם ענ מה דרבו שלעע בפרופה אף באן בפרופה יא לחם מה דרבו שלעע הואמשיק וחשת אופה אף באן הוא מפיק ואשתו אופה ' ואעל שחין חרופת מצוה ואי לאו מצוה משום מאי איתי לה אמד באמי משום קנה ואמ באמי קבת דחקה המה קבא דחמא בלאוני קבא דבראת חמימי קבא דבולהו קפי הפרואלאבי נאדהבי עמא הבי קפא. קפא דשרבה לדילף ולשמע בנתף ולתמונ בלתך יל אעזר ביל צרות אמר מעוה מאוי מציב ד לני אומ זבר לעפוח ל יוחנן אמ זבר לשים אמ אביי הולבך צריך לקיוהיה ועדיך לסמוביה לקיוהים זבר לתפוח לשמוביה זבר לשום "תפח בותה דד יוחנן תבלין זבר לתבן חדו כת

לפים! אהל לעזך כך הין חברי חדך שבירושלים אומרין בואו וקחו לכם תצלין למעודי בשת בנין אביו מלמריו בוא שבל הלילות שב כל הלילות אין אנו מטבלי ואבל הלילה הזה משכל הלילות שב כל הלילות אין אנו מטבלי ואם לו בעם אחת והלילה הזה שהי בעמים שבל הלילות אנו אובליו הזא מופלים החד משכל הלילות הזה שבכל הלילות אנו אובליו הזה מופלים בשר עלי שלום ומצושל והלילה הזה בולו על: לפים שלכן אציו מלמריו היה שת בעלים שלום ומצושל והלילה הזה בולו על: לפים שלון אציו מלמריה הארמי אובר אבי עד שווי בולו שלה בשל הלילו הדור בל שלמו וחורש מארמי אובר אבי עד שווי בלא הבי של שלים בשבח וחורש מארמי אובר אבי עד שווי בלא הלילות היו היום שביל הלילות הלילות

מתחים גנטת ומפים בשבח וחדש מאדמיאובד אבי עד שומים שלעצמו ואפילו שם אם רצין חבם צנו שואלו ואם לאו אשתו שואלתו נאם לאו חובשות לעצמו ואפילו שם תלמידי הבמים הפקיעין בחלעות הפקח שואלין זה לזה מה שתנה ללות אין אפי הבלעות הפקח שואלין זה לזה מה שתנה בי אמר לבא אטו בליומה לא פגיא או פעם אחת והלילה האי שתי בעם אחת והלילה האי שתי בעמים אאמר רב קפיח של הלילות אין אנו מאו בעמים אמר רב קפיח של אמר ב פערה הבי שלא אמר ב פערה בי אמר מון והלילה האי במצמים מתחיל במציים ומקרים: מתחיל במצרים:

HOLDE

לוך להגביה מכוך צריך להגביה בשר דוכת התם בענו זה מה לחלן פרם לפומים אוף שבוי אול מלומר הגדה כת בכא ב לקמין יו איע והאמ צבינא און לימול מר שאלהינהו לעבנן דבי לב ששת מן אמלאגדיתה בצששוני לנצנן דצי רציו פה ביים הלגדה רביוםף ואמרי קא סברי מצה בומן הזה דרבנן בצר יעקב פבר אים יולא איהוראל מעה בזמן הזה דלבנן קעבר לבא קיר רביכן בעין דיייליתי תקין לכב ששתנולרב יופים נמי הא ודאי בל דתקין כבי שא לידי למו התם מדחות לוה למפתבגעון וביוביה זה פרט לפומין חוד דאתה אבלהכא בעבור זה בעבור מצה ומרור דאתח: אמרב חסדה אמיר יונתן הללו יה כשיה לידדים אחד הן וכב אמר כס ומרחביה ולבה אמר מרחביה בלבדי איבעיא להו מרחביה לרב חקדים מואי תקוו איבעים להן ידיה לרב מאי תיקו: " תנו רבנן ידיד יה נמלק לשנים לני בף ידיף חול ניה קדשי איבעיא להן הללויה לדב מאי תא שמע דאמיתב חזינת ליהי לתב דבי חביבי דביתבהו הללו צחד גיסא עה בחד גיסאי וכלונא דרי הושעבן לני דאמל יהושע בן לני מאי הללויה הללותו בהילולות הוצה : ופליגא דידיה אדידיה דאמר יהושעבן לני בעשרה מאמרות שלשבה נאמר פפה תפים בניצוח בניגון במשביל במזמור בשיר באשרי בתה ליה בתפלה בהודאה ובהלל גדול שבפולם הללוים שבוכל שם ושבה בבתאחת אמר וציהודה אמד שמוף שיר שבתורה משה נעל ישרף אמרוהו בשעה שעלו מוהים והלל זה מי אמרו נביחים שביניהן תקנו להן שיחוח אומרין אותו עלכל ברק ופרק על כל ערה וערה שלא תבודה עליהן לבשנגחלין אומליץ אותו עלגאוליבן: תנו לבנן ד מאיד אומי בל שילות ותושבחות תאמוקות בשפר תלים דויד אמרץ שנ בלו תפרות דניף בן ישי אלתקרא אין בלאלו והלל זה מי אמדר ל ציושי אומ שעור בעו אומ משה ובלישר אמרוהו בשעה שעלו מן הים וחלו קיץ עליו חברין לומר דויד ב ששי אמרו ונראיץ דבריו מדבריהץ אכשר שמטו ישראאת פפחיהץ ונטלו את לולביהן ולא אַמּפריָשירה ' דא הדי בפלו שלמיבה עומד בבש נשרא אמרו תעורבנן לאיעוראומר כל לפטן את הלל לפט חי הבותות על אחדי במה וכמה י שירות ותושצחות שמת השור בפער תלים בנגד עצמו אמרויל יהושעאומ בנגד עבור אמדן וחלמ אומי ישור בפוד עעמו ויש מהן בנגד עיבור האמורות בלשון יתיד בנגד עצמו אוצוה ועבון לעתיד לבוח משבילעלידי ברגמן לדייד מזמנר שמת בא אפשר שינה מזמור לדניף מתפור שאמר שיבה ואחר בשותין השבים שורה לא מתוך עצלותולא מתוך עצבות ולא שנים אם מתוך דבר שמחה ישניעות לי מנגן והיה כנגן ב אמר כב יחודה אמ רב וכן לובר חלפה ' אמר כבאובן לחבום

שובי איני וחח.

מושנות מוריתפונה של עוברי לח קשייה

משנות מוריתפונה של עוברי לח קשייה

משנות ובשעה שעמרו על הים אמרו לח לבו בי לה של המשובת כוח הקודש ואומנית שוערות לחתן היו לה לבו בי לה של היו בי לה לבו בי לה של היו בי לה לבו בי לה

לבה לו עלהם נבוכה ענה אמ לא לגווג לעקיבה אומ חזקיה וסיעתו אמלוה נגדעלה שעמד לה מחלה שעמד לה שחלה שעמד לה שחלים שמו שחלים אמים מחלים שחלים שחלים שחלים שחלים שחלים שהוח אומאותו על בל ברק את הרשע אמ לא בלנומי וחבמ אומ נביאים שבעהן ופקגו להן שיהוח אומאותו על בל ברק

ופרח על צל ענה וערל שלא מצוא עליהן ולבשונאין אומרין אותו על גאו כלתם היצרו מער בל על באו כלתם היצרו משה הברים אוצפקח לא יצא יהיצרו מפח מצה ומרים בפחח לא יצא יהי היצרו מפח מצה ומרים בפחח לא יצא יהי היצרו מפח מצה ומרים שבנחלו בכל דוד נדור חייב לראות שמי דרן חמצרים את בל במצרים על שם שמי דרן חמצרים את היא למו את בל במצרים מצה על שם שנותל בל דוד נדור חייב לראות את עצמן באן הוא יעא ממע בים לפי בך אנו חייבין להודות ההצל לעבח לפחר למו הללו יה" לנאר למירות ונאו לפטו הללו יה"

תאות רשעים בתבדי הזמיה דבת לים ביסקת שלומורם בישו הללויה לריך ישונה ביש ביקאו הללויה לריך ישונה בישו הללויה הללויהיי ביש ביפקא לאשית מבמה יבא היצי שכל שוב לבל ששיהם הדבת לעד הללויהיי דבת לירי הייש ביפקא בישו הללויהיי דבת בישו היבן הוא אומי בישו אומי צד אם

אוא אומ בית שמאי הת דמאן דאמר עד אם הכעם לה הללויה פוף עילקאי לא וב מפרא במיה: לב תקדא מתריץ לטעמיה דבולי הדי שפקא הללויה למאן דאמים בשותשעיר למאן דאמעדאם הבעם שמה עד ועד אלי הימא עד הללויה וכי הצמא בלא ידעינק הי הלבויה ונימא עד הללויה שבאם הבנים שמחה קציא: רבה ברבר חונא מתריץ לפעמיה זכולי עלמא הללויה דש מיסוקא למאן דאמ בי בעם שמחה שפד למן דאמ עד בצאתעד ולעד בכלל ונימא עד הללויה ובי תימים בן בות ללויה שבצאת קשיאי וחותם בגמולה אמר רבא קרית שמע והלילא גל ישרא עלותא גל ישלף מאי פעמא דחמי נינהן אמ ל זולא דקידושא וקישנו גמעותו דעלותית קדשנו במצותיו מאי בעמא דחמי בנהו אמר רבאחת בריעקב ועריך שיזבוך יציחת מערים בקדוש היום בת הכח למען תזבר אתיום צאתך מארץ מצרים וכת התפובור אתיום השברע לקישו: אמר יבה ברצרב שילא דעלותא מעמיח קרן הישועה דאפטרתה מבקדוד ועשיתי לף שמ גדול בשמ הגדורים אשר באפץ תני לב יופף זה מגן דוד : ואעשך לגלי גדולף א רישי לקישַ זה שאומורין אלהי אברהם' ואברבדיות שאומ אלהי יצחקי ואגדלה שׁמֶיך זה שהי יעקבי יבול יהן חותמין בכורן תלוחיה ברכה בך חותמין אמר הבת אשנחתונין לסבא דבופדיתה דיתבי קאמדי בשבתא בין בצלותא ובין בקדושא מקדיש השבת ביומא מבאבין דעלותא ובין דקידושה מקדש יש כל והומנים אמינה להן אנא אדובה: דעלותה בין דשבולה בין דיומה טבא מקרש ישרא דקידושא דשבת מקדש השבת דיומא טבא מקדש ישרא והזמנסי ואנד אימא שעמא דידי ואימא טעמא דודכו פעמא דידכן שבתא בקביעה קימא בין דעלותה בין בקידושים מקדש השבתניומת טבח דישרא חוח דקת קבעי לה הישרא חוח דקת מעברי יכחר וקלש שעיבין דעלותא ובין דקידושא מקדש ישנא והזמעם: פעמא דידי צכלו דכדי דברבים איתה בין דשבתה בין דיומא טבא מקדש ישרד קידושא דביתיד הוא דבאיתיה דשבתה מקדש השבת דיומא בונא מקדש ישנד ולא היא שלותא בוחיף מליתה קדושא ברבום מי ליתה רביא סברזי כתר עיקבי עולא בר רב נחות קמיה דוב בו המובדית בין דמופדית בין ולא אמל לית ולא מידי בב ניקאבוה דרב חוניו בריה דרבנתן נחית קמיה דרב פפד אבר די בסבי דבום בדיתה ושבחוה' אמד רבינה אי קלעי לפורה לאתריה דמרימי ונתית שליח דד מזת לו מום שלישי מצדף על מזונו רביני דינובורה ואמר פדיינה ימדנטיני גומד עליו את ההלל ואומ שלי שלו של תשיר בין מבופות האואם דעה לשתות ישתיה ביץ שלישי לרציעי לאישותה יאין מופשידין לאחד הפפה אפוקסון ישנו מקעתן אכלו נכולן לאיאבלנ ליוקיאומת בשפונטו יאבל נכרטו לאיאבלני במ שמעת מינה צדכה פעונה בוכאות ליה לא ארצעה בפר תקינו להו דבון כלחד נחד עציד ביה מעוה רביעי גומר עלין את השלל ואומר עלין בכבת השיר בין הכופות האלן אם רצה

תנו לבנו אחשר 'מהיכן הלל הגדולאמ כב יתובה ב יעד על נחדות בבל רבי אחא בריעקב אמר מביי נקרא שמו הלל הגדול אמ ליוחנן מפע שהקבה יושב ברומו של שלם ומאחק מה בליותנו אמל יהושע לוי עשרים וששה הודו שאמר דווד כנגד מי מוגד משרם וששה שברא הקצה את עולמו ולא נתובהן תורה וזן אותן בחסדני באאל יהושע בן לוי מאי דצית הודו ליצי בישוגבי לעולם חקדן והודו לפי שגובה חובתו שלאהם בטובתו עשים חשום סימן יוללקק בשיור יתום בַ ביץהו אמנה בתרנ לובי אמר ל יונת שיין שלאדש בפכים ביולדה שת הכח בעצבתלדי בעם ובת התם בעצבון תחפלנה אמיר אעזר קשין מזונותיו שלאדם בקריעתים פוף בתנותן לחם לבלבשר בי לעולם חסדו לגוז כים פוף לגזרים בלה בת הבאבגאולה חשין מיונותו שלאדשיתר מיום הגאולה כת הבאבגאולה המלאך הגואלאות מבלדע ובמזוגות ביל הלתום הדועה אותימעודי עד היום הזה אמר דיש לקישי בשעחשאמד השבה לאדם הראשון וקוץ ודבדר תממנה לך זלגן דמיו אמ לבנו כבונו שלעולם אני וחמור נאבל באיבוק אחד ביון שאמרלו בזעת אניך תאכל לאם נתקוררה דעתו אמר ריש לקיש דייבו אם עמדינו בראשנה אמר עדאן לא פלביינן בוניה דקא בלינן עקבא דרבראן אמ רצ שיוזבי משום ל אעזר בן עזריה קשין מזומותו שלאדם בחדיעתים פוף של מיהיר צעה להפתח ולא ימנת לשהת ולא יחשר לתמו ובה בתריה ואנבי בי אהיך לגעהים ניהמו גלין: אמ לחמח ביל חנינה קשין מזובותו שלאדם ביום המיתה של לאימות לשאת ולא יאפר לאמו: אמ ל חנש בדפפא קשין נקביו שלאדם ביום המיתה של מיהר ענה להפתח ולא ימות לש חת: אמר רב ששתמשום דילעזרבן עזריה קשין שביו שלארם בקריעתים פוף שנמיהר עעה ובה בתדיה ואובי יבי אהיף דגעהים ויהמו גליו י ואמר מבששת משום ל אעוד בן עזריה כלהמבזה את המועדות בעובר עד של להי מסבה לא תעשה לך ובת בתריה אתחג המצות תעמר שבעת ימים ואמ רבששת משום ל שעזרבן עזריה בל המקבר לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכלהמעיד עדות שקר להשון באר לאשלים לבלבים שג לבנצ תשליבון אותו וכת בתריה ליותשיו שמע שווף קריביה נפו לא תשיאי ובימאותר דאובא הלל הגדולאנן מאי בעמד אמרינן האי הלילא אמ ליוחנן מבעשיש בו המשה דברים יציאת מערים וקריעתים פוף ומתן תוכה' ותחות המחש מוצלו שלמשים" יציאת מצרים באואתישהל ממערים קריעית ים שוף הים דוד ייבושי מיתן תורה החדים רקדי באליםי ותוות ממוכם אתהלך לפני בי בארצות האיים: וחבלו שלמשיח אל ייחע לא לבו יש לא לעו איבא יאפרי תחע ל יוחע לא לבויב לא לכו זה חבלים למשיחי ואובא צא משי תאם בי אַחשלא שניי לא לע זו מלח מחר צוצ ומבוג ין דל נחמן בריצחק אמר מפע שישבן בעלים נששותן שלעדיקים פונהבם של אמר יני מולטה נפשי חזקיה אמ מפע שישבן ירידתן שלעדיקים לכבשן האש יעלייתן מכבשן האש ירידתן לא לכן

אומים אם מיעי ואמת יגי לעולם גבלים מחפח שבר כו בריק אונים בי נתעיל מבע בעוי דרש שמעון אעידוע בשעה אצי לכשו בילטכל הרשע את חנשה פושר שוליה לכבשן האשרעתר איקתו של הצדר לפני האציר אמי רבונו שלעולם דעונך ארד ואינושהבהבבשן ואעיל עדישים הללו אמר לו גבריל אין גרולוע ב בבו שר שלחש אם ארה ואינן מצבעם ואקדיר מצחוץ ואעשה נקצתוך נקי אמ בשו גברים וחמר ואמרני לעולם ' ויש חומ ואמרני לעולם של הים אמרו לדרב הונון ראמ רבאים שישרו לבאות והדור מחטציאתנה חין כדרע ובהפר מדי מאי דלב וימריו עלים בים פף ניושיעשׁ למען שמו מלמד שהמדו ישרא באותה שעה אמדו בשם שאנו עורדים מצד זה בד ישדד עולם מצד אחד אמלו חקובי לשרחים פלום אותן ליבשהאמר לפעו רבובו שלעולם שע עד שנותן לן דבו פרופה ואודד ומשלה שפינו אמ לואני נותן לך אחדינאח צה בהן אמילפטו דבונו שלעולם יש עבד שתובעאת רבו אמלו נאל קישון יחא עלב ופי אתר פיפרשעל ישרא בה מן השמים נלחמו הפוכבים מתפלותם נלחמו עם שיפלא ביון דינחיתו כובבי עבליחו קדור הנד אחרי דברולא עלהו נחיובו לנחל חושון לאקורי נפשיחואמ החצה לנחל חישון לדי וֹמשלש ערבותף גרפס נחל קדומים וחשלבן ליששנ נחלקישון גרפש נחל קדומים נחל קישון מאינהל חדומים שנעשה עלב מקדם י מנאלן דאחד ומאלה זוו כת הכאשבי מחתי לכב בחור יטב התם תשע מאות דכב ברזל פתח שר שלים ואמואמתיי לעודם אפר דישי לקישר מאי דכול מושיבי עקדת הצית אם הבנים שמחה אמרה כנסתישרא לפנ הקבה לבונו שלעולם שמונ בע בחולדין הדרה בעיקדי פתים י דיש רצא מאי דכאת אחבונ כי ישמעם את אלפסתום אמרה בנפתישרף לפני הקצח מבונו שלעולם אימוע אהוצה אני לפניף בשעה שאתך שומע קוכ תחנוט : דלותנולי יהושינו אות בא במשתישר לפני חולבה לבונו שלעולם אנול שדלה אנ ככץ ממצוות לינאה להושיע - ברב שוטן ששחלה לישמעל ביא יופים שון לו ל אתור פנו שני ושלשה דברים שאמרת לישים אצוף שלחאמר בף אמ אבאו אולו אולו אתוב כל גדם שבחוהו כל האומים כי נול של משר משר אטו דובר עליכו אשרו אללו אתיבי בל גרים בא אם קאמל אללו אתי בלגוים שותו של האומים אובודתניו מבליאותי ביקא עביד וכלשכן אנן כיגבר עלינו חסדוי אמ לוים בי משמים בי מצרים שוביא דמן למלף אמשחו בשמולה אינו מקבר אפעטיו נעשר בע מינדים פודיאו בו העפפ מע מיניום נשאה בוש אלוו ביניה אמיומה לל שנשתשבו בהן פך אכן שלו בהעבדנו בהן עלא חת במה ומחים ביידי שודי ישות שות משתר אישעי יל וחומר בעצמה אמרי ומח הללו שחקותו שות אות בעצמה אמרי

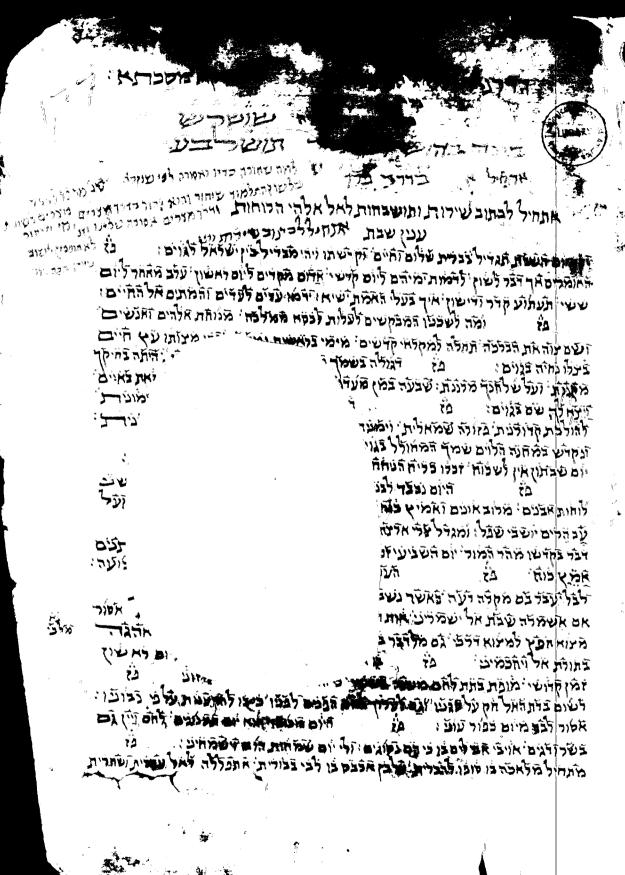
בין הקעם של יב שבל מעשיה נכתבין בקול בעלום: מתרפס ברעי בסף שפו שבל שמים קרבות יחפינון מי גרם להם לישרא שייו אמלו עד חדת שלש מאות ששים ואמשה שוד נרבעל עליומי ושאוויוא שלש מאות ששים וחמש צופות ובלצירה וצילה שים ואמש אענות ששים ואמש אענותו מעלה ומעלה יש בה בדי לאון כל העולם בולני אמ לה בישון בד ל לל ואמרי לה ב ישמש ביל יושי לל הע למאן אנ לו לף לקבקר ולאברורך שינ והות בברה ואתננה קבים לני לא יאו ולאיחשן תנו כב יושף ולאיאצר בביון אוצרן ולאיחשן בביונאניים בו שחרה לאבל לשבעה ולמצפה עתיקי מה ליושוים לפניי יחיה אמי לעוב האמבר מקום אבירו בישיבה מאי למבקה עתיק זה המפקה הברים שגילה עתיקיומיה מאי נינהו אתרי מוכה איבא דאמרי זה המגלה דברים שביפה עתש יומים אמרו למי שנוצח שמר הב בהוא משום ה'ישמעל בר ה' יופי מאי דילת למנקה מאמר לביד זמרו למי שנוצח שאותו ושמה! בוא וראה שלאשמדת הקצה מדת בשדורם: בשרודם מושרה אות ועצבי הקצה מצחין אותו ושמה של האמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בכרץ לפען לחשיב המתו מהשחית אמ רב בהכד בנפיחם ישונשל בר ל יוםי ולבכן אמכי ריש לקיש משום ל יהודה נשואה מאי דבול מדי בם מתחת מליחודה אמר שמוף כל בפף וזהב שהיה בעולם לקעו יופף ובמחו למעדים של וילקט יופף את בליהבפף אל ובל האדץ באומצריכוה לשבר אל יופף ובשעלו ישרא העלותו עמהן אמ ל יופי עשאות בנצולה שחץ צהדהן דיש לקיש אמ עשאות פמצודים שאין בה בנה והית מונה עד בחבעם ביו שישון מלך מצרים ונטלו מילחבעם שנ ניהי בשנת חות מחלך למלך לחבעם עליי שישק מלך מיניים של לחבעם ירושלם ויקה את אוערות ביתים שוב אוערות בית המלך ינכ את הפל לקח ניקחות בלמעני הזהב אשר עשה שלמה בא זנה בפלך בוש ונטלו משושקיבא את שבל לוזרו מלך מש שינין להדרמייבן טב נמון באו באו ונטלוהן מהדרמון בן שו רמון' בא יאושפט ונשלו מרע עמון ידיה מונא עד אחז יפו ביצונטלו מאמז : צא מיקיחו ונטלו משחתים וחיה מעדעד עדקיהו: באן בשדים של עדקיהו באו בר מיים ונשלהו מבקדיים בשתות בשל מער ביים יבים ביום ועד מיים באו מבקדים ביום ועד או מונה ברומי אמ ל חפרות בת ביותר ביותר מים במוכות השומים בא ביותר ביום בא ביותר ביותר ביותר ועד אן מונח ברומים ביותר ביו בן אנירוש נאחת שנבה לעוייף ב לעתיף לבוש עשה בחוב בש אַנוּ אַמִרריש לישייש זה עשירו שלקנה ואותמל מיקום אשור מתנייהם אפים אפוני על דנליון אמי לוי משר שלוני מיחות ברדות לצנות ממנחום ת נעלהי אקלידי וקופל דגילון בשיבא : אמ אימול בן שמע אמל יונתן שיבה

נמעלה

א אומי דייר בונה ואודך אמי דיידי אלה ארוממך אמ כומי: שינו עם מיוום שומנו לבכול יכבול יב יובן ינשום לבכף אחבו יבול . אמאדי, כא שני אין אמדיון: אכל לנפומעות לכרך ידאא דב יהודה אמר שמוש בל המשות בולן אדםמברך עליהן עוצד לעשייתם ומ׳ תנח ל היה בופלבה דברים ל לנחר בן פרטה מומיף בה דברים מחי מומיף אמר חבי ביפל ומנסיף מחודך נלמטה דרש לבעורה זמנון אמר לה משמח דל חמי וזמנון אפילה השמא דר אבי מחידבות ויבדל הילד ויבמל ויעש אצ מש גדול ביל ייב יות בחק פיבירות ביום הגמול אובי עחק עונד הסבה לעשות פעודה לעדי אים ביום שומל חפד עם זרען שלצ חק לאחה שאופלין ושותין מותען בום לחברתם אמר להן איני אבקך שידונממני שמניל עותנין לל פום ביים חק אמב בחן אש אברך שיצה ממינ עשוי נותמן בוני ליעקב לברך אני בהן חב אברך שששחת שת אחיות ובחת מולת וחסכה עלו מחשן לובום למשה לבכף אנ להן אני אברך שלא שבית מינים לאקדץ ישרא בנתפין לו בוכ ליתושע לבדך את לחן אע אברך שלא ובה ליבן נותפן הלו פום לדניד לבדף אמר להן אנו אברך ולי נאיד לבדך של מום ישושות אנשא ובשם יצי אקדא : אין פינים ייין אותד מפסח הפשמון מאי אביקבתון אות אבינות שלא יעוד מחבורה לחבורה שמוחל אמר בבן אפדיאם ומוזליא לכב מועא שרשילא וריושן אמר שוון שלות ואמים ותמרים: תניא כו כנים דל ינחכץ אין מפעירין אחר דעשה אביומרן בגון תמבום קלותניאנונים אמ רב יים שונבם אבי בב הלעוץ אול מנחיבולאוב מהי א המלמול ייצול הל בב אל ברו אעב בנמם אחד הבקח שוא דלה אבל אחר מצה מפשירין: אומיבשאחוני: לודמובשיו אחר מצה דלא נימא משינא ליח הפתבען וחדובששווהאקונים נביש בשמיה אימא ליתלן בה קמשמעלן אדם ממלא בניםו מהן ובלבד שיאבל כזית מני באאפונה באחותה אין ברא שונה לא מיבעים קחים לא מיבעים בראשונה הקאביל ליה לתיאבון אבל באחרונה דאת למיבל שבילת גפה אימום לה קמשמעל וו מכ זופרא מתנ הבי אמדב וופף אמרב יהודה אמר שמול מנסירי אַרָר מעם אפיקונין נימא מפייעא ליה אין מבטירין פח אפיק במן הא אחר מעי מנני. לא מיב עיין אקר מעל דילא נפש מעמי האבל אחד א מותבי השנגען והדובשען וחאק לים אדם ממלא בדיםן מהן ובלבדי שיאבל בזית מצה באחרונה באחרצה אין בראשונה לא לאמיבעיא קאמ לא מיבעיא בראשונה בקות אביל ליה לוניחבון: אבל בא חלונים שורנו למיכלה אבלת געה איפא לא קמש מע לן: אמר דב המצה ביומן הזה דאוליתה מדור דרבנן מאי שנא מתר דבו על מרורים יאבלותן בזמן דאיבא בפח אין צומן דגיבא פפה לא: מצה שני הפנעל מעות ומררים יאבלהו בזמן דחיבת במח אין בזמן דליבת פשח לא : אמרי מעה הדר אהדרה קרא בערב תאכל מצות" "כב אחד בד יעקב אמר מעת מר דרבנן לא הבת בערב תאכלו מצות ההוא מיבש לי לשמח

שרן תנכל ל שרן תנכל ל

בבלל ויצחמן הבלל ילמד לא ללמד עלעצמו עא אלמה של למד על הכלל בולויין בופוף ליה הראשון רשות תל על מעות ומירורים יאבלוהוי ואין לידא בזמן שבית המקדש קיים בזמן שדים בית המקדש קיים בזמן שדים בית בית המקדש קיים מעין תל בערב תאבלו מצות הבית קבעו מבהי מים ישנו מקתת) יאבבין בוהן לאיא בלו ליוםי אומי נתנמנמו יאבלו נכדמו לאיאבלו: הים דמו מתנמנם אמר לב אשר קלו ליה ועם ולאיד ע לאחדורי שבדת וכי מדכרי ליה מדכרי אביי חוה יתוב קמיה תפור אות ביים אל מעמנים אמר ליה מינם אא נאיום מראמר לו מתנמנם בעלמא אנא דתנן נתנמנמן יאבל נלדמו הנסח אחר חצות מטמא את הידים הנגול והנותר מצמחים את הידים בכך ברכת הפקד לפור את שלובה ושלובה לא בטראת שלבקה דברי הישמע לי עקיבה אומ לאזו פוטרתאת זו ולאזו פוטרת אתזו ו גמ לאא מחצות דהוה ליה גותר: מאן תמ אמרביוסף ל דעור בן עזריה הזא דענא ואבלו את הבשר בלילה הזה ל לעזר בק עזליה אומי נאמ באן בלילה הזה ונאמ להלן ועברת בארץ מצקים בלילה הזה מה להלן עד הצות אף באן ער חצות אמלו ל עקיבה הריחות מומיבחביןן בל שעת בחביון אם כן מה תלל בלילה שיבול בות יחוא בכל מקדישים שנאבתין ביום מלבלילה בלילה הוא נאבל ואינו נאבל ביום: ולו עקיבה הזה למה לי למעופי לילה אחרי פלקא דעתה אמינא הואיל ובפדו קדשים קלים וש למים קדשים קלפ מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף פסח נמי אוקי לילות במקום מים ונאבל לשתו לילות בתב כחמ חזרן ול אעזרבן עזריה אהואם מלח תותירו ממנו עד בקר נפקח ליו וד עקיבה אמר לריאו לא בתב רחמ הזה הוה אמיני מאי בקרבקר שנו ואידך בלבקרבקר ראשון משמען אמ רבה אכל מצה אחד הצות לל אעזר בן עזריה לא יצא ידי חובתו בשי ביא ביון דאיתקש לפסח ביפח מחוד דתימא אפקיה קרא מהקיעא קא משמע דן י הפגול ודנוה למשמחין את הידים דב הונא ודב חקדא חד מתני אציגול וחד מתבאותר : מאן דמי בול משום חשרי פתונה : מן דמתע אנותל משום עצלי בהונה 'וחד מתני אבזית וחד בי איביצה' מאן דמתני אבזית מאיקולן ומאן דמתני אכביצה משומאתו: בכך נכבות הפסח פטראת שלובח ושלובה לא פטר אתשלפסח דברי ה ישמעא ל עקיבה אומ לא א פוט רת את דו ולא זן בוטרת את א שתמצא לומר לדברי ד'שמעא זריקה בכללשפיכה ולא שפיבה בכלל זריקה י לד שובה לא זמיקה בכללשמיכה ולא שמיבה בכלל זרי קה: ל שמולאי אי שלע לבי פריון הבן בשו כלבה בשו בשושושר קדשנו במצותו וצובו עלפדיון הבן אביהבן מבקף מיהוא שחקיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה בהן מבקריאו אבי הבן מברך בהן מברך דקא מחשר הנאה לירים או דלמח אבי הבן מברך דקא מקיים מצוה לא הואי בידים יאתר לבי מדרשת אמרי ליה אבי הבן מברך שמם ותלבול אבי הבן מברך שיעם: Come To and T

خُمُمُ اللهُ اللهُ وَاللهُ وَوَلَأَاللهُ وَلَهُمُ اللهُ اللهُ وَاللهُ اللهُ وَلَهُمُ اللهُ وَلَهُمُ מַבַּקְשׁי זֹעַע עוֹס גֹירּהֹ יוֹס גֹיר לְיִבּי בּיִ הו לעקור שאר שרשי ער משר וצלומי וצלומי הדר הרשישי מתעשרי אות לאינעישיבדאוטר עובר ואחלי יפור תבטיהן ומאולו ישועות להן תיולה יצורות ביו בי בי ביוח של מינון ואינונן עלי אפריון בלי רביון ער יושב בפחנה עליון עם אביון व रिर्मित तीस्त कामक स्तिरंश तररित तिस सर्थित तर्थित सर्थित ימעת העשוקים יו תשביחי יושה החושף פופלות נדף תבקיע אשרי המחבר אונדיף ידביע בנפורף וב פורף היש לנותם תמלוך וציום ההוא השמיחי ישעובל אשר קרהו MINN. शितारी तंत्रवातेते हे कि विक्रिक יוֹבָן שֹׁתְּשִּׁשׁלְּתָּבָּשׁ לִוְתָּנוֹ אָמֹר אִיבּ צוֹר ושׁמּוֹבִּנוֹ 'לוֹעֹק חְמֹל מִצְלְוֹתׁנוֹ' אלף שנים לאענאן: ישה ביים על אַכרים דיעצור את השמים ללפו ידדין אש ימים זר ודי המלע נפורי בר על פד עם דַנַהָּהַי עברבה שבונההול השיב המת יאה ביאוני הבעיר שלים ווואש הם 'צַסאונבעים עם נמשהם ور ۱۹۶۱ د ימבקשהם להתל ובֿעֹת עוֹלָה רוֹס בִשִּׁעֹרָה וֹנִתְּרְבּבּדָּתְ אי צועדר ואלישע שבצועק מלה יזמי ידין התלפון: עו קרטולין לאימעדין לאליושוי או זיתמאוי כד المُاكُّ المُالدُالدُوْلَكُمُوالدُ יישאים בי מורא אומי. नेनी मांभाजां मार्ग प्रति דומת יודעלה 'ונדה ומאורי זרה' אווה הלי בעמוף לב ירכבה ש, ירוחוד והדר לפוצבו" וצרוצבהן ונבוד inūnii dži ילר וַבַּאוֹ וֹאֹלְנֹא תַּתְּאָהָרי הַשֹּׁב בּרוֹב בּפוֹדְיךְ אִשְּׁר שֿתר' דּ'מּיֹחֹלים ינלב נדעח : לודאורים ולח B1'5 र्गेनंतर्हो פֹאַלעׁ בּשׁצוֹ הוֹמִים בַּלֹאוּ כַּתֹּח וֹרְגַלּוֹ שִׁתְּבֹּוּ ימשיחושלים"ם" צבי די להיות דיר על משבצי אותי משבלהן וצלבית ועלקו ורקה ארא בח נרקה אבעיני דוי מי במוף אלאי שיאור למי אומרלף מושי במושי בינו שובות ש'ועל לוחות לפות נמצאו חרותש מהשבי אווות מה עלמו מוכתם חשר עשר संकर्तरीय स्रोज्याति 💍 אומן בית לום מיעלים נבערו ובצפרו שים בינים יצערוב נופלו ושׁקְעוֹהֹם מּתוֹבּ דְּבַרְאֹז נוּבּלו ' וֹהֹן אַחַדְ לֹא מֹת מְפּוּקְנֹה ישׁרָּאָלִי יִי בְּי ציוֹא שׁ וְיִין הֹצְאִישׁ דֹּיוֹחְ הֹמִצְרִים וֹבֹבֹכֹת וֹאִרְבֹּה וֹבֹאֹנֵלֹה פֹֹאַרָיִם' וֹזֹכֹח בֹּאֹשׂרְאוֹר לֹישׁרִים וֹבֹאֹנֵלִים פֹּאַרִים יֹנֹאָן कं भेमद्वीकार्यकार्यः הצר בצופיהם בחיני הלילה יואותנו צדה בשמחה ובצילה

PHE BENT つうげぶ ינ ביוע חשר חכוד אוןים' המון עם צחר ל אלה יבלושי על בעבור שמו על עלו מיבת שלומו יעבו מבה אושר אובת זבור יש צרקד קילצית בי בשוכות חשבת הצוניאם למחאת ושוצר ושבעד בפובות תשבר לשבר אַנליהם עול שונאימי ت ولا ن צארלי תשוצו במואי ואלי אקלצי ארשת חוות איש ממקומו שוממש חלים ילירכי באומם ארבה בנהר שלומם יסוכר חדיד לצל מם נוליהנ מהלה אמלא משאלת חולה ל שני מי WIT BUT भिष्या स्थाप के क्षेत्र के किस के किस के किस के किस के किस किस के कि אַרְיּוֹ יִיארוֹמְעָר מָכּלִתִינוּ הַיּבּוֹת ומִבּׁתנוֹ הַ שַׁנָה יִיִּישׁוּ וּלֹא יישיף יַהְבּוֹת וֹאְלֹבֵּית פַפּוּהֹי בּ בּנְבָּפּ אַעַלוֹנָה בּנַשׁאַת מהבות מיי שור בּשׁנַר בּיינג און הג הסופית בררא הבל בהשוגן במתהים הראה באונן ולדה עם ירי או בנו יב חת ברית ביי ופנו עלדה פֿארשון גונה בנס דלמש ה עלנה ברועה אשר יועה ציר י לבי דים משה פובות לאון תעם ור בענת גבור שימרי תעודות יותפיר בים מילש לב וישופב ותר יו עלין 22 שַלות מעלת ליים תחרא דתרי בימי אום נמי דיך שבות לחודים מו הביתנו שלמים שמים בקנ בקנ במול בל בן וצעטו בנעימים ביר פנול לעלהי שמו צחג שבעת ימים אז גרו שבעיב שנה וב בוצם עשי תמימים וצאו שי חשבי שובית! בית שיש בחליפות מועל וצאווה אבים ביתונושר בינו על ער יעות וצחנשבושות וצחו ינקלעם נבאה אין נבדר בה על לותי אים שלה את את א ישפיני בצדית בר לאלף מבוור אנוש יי שול לי לי מילו עלו מי 22 יש או ידעה וו שחלים פוף חשר נודר גלפים י בד מבחר קבעים HINEN OF BUILDING ושאל פנה ושאל להל פיני ישיבוד אשליב 12 יאל ורוא לא איש דברים 25 שות בי בינות אל אמת ושלוחן לאג ונב צד ינגעונייחן בא ירשות מו שישום אול כלה יות של מוש העובר מנים אול מינים ימי שבאון ברר פיני ולא עד בוחו יורין עד מתו לא בפולה עינו ולאנע לות ガラウス

المحاور

ייילות היש אימון שני מני היש מו של היש מו של היש מו של של הישור היש מו של הישור הישור אבי של הישור הי בשייפור וש אימן שני שני שובי שובים "נאונה שניעים שבשיהעמים גם בינולה היפוניימים לאַראַת לולה בילת הצמים יעשית הגשבועות ליצי שלומות בשלות בווים ť. שַׁצִיעִי רֹאשוּוְוֹשִׁעַ קַּרִישׁהַ שַׁצִּיעִי הַמְשׁהַ תַּשׁיבִי עַדְּיוֹם הַשִּׁשׁינִי וֹעַשׁיבּי הַ בּערי ির্বিত্য নির্দার্যটোলে ওর্বেল হিত্তবল কা**র্যান নির্দান ভর্নিট্**র <mark>রের্টার ভর্নিটান ছের্টার ভিত্র ভ</mark>র্ন יו מישורים אינו מישים אינו שיים אינו ליים מַלַּה הִדִשׁ נמנה שׁמּטוּת שׁמּשׁעוֹבׁשׁ מּעוּלוּו דר: ĝ. ששומות ותבואת שביעית לפק טות יש בתה החדץ שבתלישי מו בוא בשומן של ייב ייימשים ייביאן ביו עצמים ליובשים יואקיקון עורין אוואין די לישים צמעשים ביושוף איובליליועלו בייבי בֹזֹ הֹאָם עַצָּמִד בַּאַצוּתישׁ וֹאָלּ הַּיַּבְּאַשׁ מּהֹשׁועֹת שׁ בֹּי הֹתַשׁועֹר הַכּּנְבַּהְיַבּ אלייאם מינידי ש יכננילאל פמוום תחלה דיים ליפים: לעניו מרים DAT THIS THE בעיר דודל מי ילד עדות לאטלבאא אוצל - אפין באיות עלידי אלובלל עדות אלובלל בֿא דֿבֿר אֹלְגִי הַאוֹי אָ בּבׁנַי ייל יאורי ו בוצווים לכוח ים יוי פונילוייל עם בשיינים 2.5 אין אין ואפת שולה ואת לאל וכן יואר The state of the s אַ בַּעִּשׁין לבְּילוֹ בַּוֹּחֵי בִּבְּשׁין בַּילְ אַלְּילֵי בְּלְּילִי בְּעִי לְבְּילִי בְּעִי לְבְּילִי בְּי בּישׁ שִׁוּאִל עִר לְנִיתִ וּוֹעַלֹּה יוֹעַל בּבְּילִי בּילִי בּילִי בּבְּילִי בּבְּילִי בּבְּילִי בּבְּילִי בּ לפסות גדה ישושון של דיור עלי טושי בש באפדישים צוף ופן דבר אמן יכי Find 10 ייצה במיבא לחזר חלילה בוס בדיור B ... B .. 444 4565 HIN 13083 011 IZH KUNES े जान के लिए हैं कि के किया के किया है। מבר עין מזנב ללי מעבר כי לניי בו נאמתאל אוא היועץ אל הי נאלש אינואלים עם לישולה לוח דים ז ללנמה בַּה ליאורים היותה אולה からで ででのから できまままる מו אינוש מולים על אילים אין ביינוש נורע או אצינים פורים אבעון בעשה הַנְבַּצָת עִּיך תַּאַלּאָי עָבַּבּירְאַתְישׁנִה אומה עד עליני אין אין אין אים בי יי יייול שיא פת בם מתמכה ליחודים שיתי אולה כן מה תדבר מרה ביותר ביותר של מוציקי של תל לרם את של של לים ליובל שי למולא ליותר שמר את אמר עינש בּוֹיִשׁ מִפֹּדִיף בּאנֹע הֹשׁס לֹאיִיןְשׁ יוראולינשור יוראולינשור בי לו בייתוא השנים ביונים שיומי על ביים לון הוושונים ביי אומים ביי בייראבין שהול פונח להועיהעו כי שי ביוני שני של בייר ביירום

פאונבצר היום שבע במים מים מת עם בחלה "ולרחים אם בים שום בים שושל היא עבלה בשותם ואיבות על לרה: こちが ションカルはちゃんだん יום נושפיבורלים מיד מתנחל חד לאור אור ואפה לו מעולה לשנים עשר היא הרועד ועל מרכבת על אשר בתעלה פּאַנער עיי קמדתיק ווה לי לישועה בי בּרֹאִשִית בֹּל עשׁה שׁלּוֹם בֹּמּלּוֹלִם ואאדים וולון הלאים לי אופון שייו לבנונם ומייעלה שמי שומש מעל אפור יצי שיפורו רובע בולים עדי אובים יבים בירית אינים עולם לפעבור ויים ליום לובלים יום מים מים ביות בדער זאי בין אם ביום שחום מעלים בושודים 1 ת בעלות לדפר תבל של כם לרתעולל בפילות שוכנים במעשיהם אול שושה גדולות תהוש क नाम के में कि कार्य के नाम के किया है कि के किया है कि कार्य के किया है कि कार्य के किया किया किया किया किया ווו אוני מיבו בי בי בי היו היים יני לון לי בי היו היים בי היו לון צרוף מיהיטו יום שביב מיכלו ענן מתלור בן בלו און בלח שים גאולף ולוח וצות היו היושר והשול שים או או שים או יקומנוניי אין אומי לופילורעו האפרי ייייש אפרי . 15 דרלו אמונים איין לאומים ביום לעם ביום התפה יתמת نجع ا אשר שלא ינודחות עשה לה העל נדילאן אות' פושן ŤŤ מו ביות לבי לף אפנ ושמעות אל נגנו זעל בינו שבל ונבקה ביוה מצדים בי בי דפרה עלם לבי הימין׳ לפנים ועדוב חוי אַשׁר אַתנלה את נאש מחעלב מאור ענולם ומת כל בנור צארץ פעלם יוֹדְלָיִ בַּדְּבַ בַּיִבָּ בִּי בְּיִבְּ בִּי בְּיִבְּיִבְ בִּיבִי בְּיִבְּיִבְיִי בְּיִבְּיִבְיִי בְּיִבְּיִב שישו באול והדבו בשמותכם וכים ביש בקרים אתלם ואת העשוי לכם צפושלים הצחות שתנם בחמלה חבדה מ מפטוני לימול גמי ליי יי

שבעת מים קודם ים שב פול שוובישין בחן איש מביעו ל כלהדרין ומתקיטן לו כהן אחר תחתנו שמאי ארצ בו בו ביי וויה אומי אף אשונים ב שמא תמות אשולן שינ וכפל בעדן ובעד ביתן בית היא אשתו אמה כמים אספן אין פובר אמר תנו התם שבעת מים קודם לשריפת חפרה מפרישין כהן השורף אום הפלי מביתו ללשבק שעל שע הבינה בנינה מזכחה ולשבת בתאבן אחתה נקראת ולנה ניןא שנה לשפת בותאבן שבל מעשה בכל גללם בכל אבנם בכל אדמה מאן מעמא בין דשבוליום משר בפנה ותם מטותאק את הפהן השודף את הכלה ומטבים ושנים מכנ הצדוקין שהיו אומ במעורבי שיות היותי צעשית חקינו לר רבין כל בללים כל אבנים כל אימה ולא מקצל טומאר כי הים" ומאי ע א צכופל מזרחה ביון דחטאת היא נחטאת שעונה צפון וכתיב בה נבת בע אהל מועד שקינו לה רבנן נכונה מוכחה: מאי בילה אמ כחבה כר בר חנה אנים חנק מיום בת הביתוצילה שמו ששעון בושון שאות כל המקדש כולו נקנא ביר שנ ולבנו זה ים מנולני בר תלקיה אני המחסיה בר אירי אמה נבפר בלכם לעשות שן מעשה פרד לכפר שו מעשה יש אותוחים לנפן של ופרה לאושר פכורי היא אימק לני त्याक्ष द्यंगः नुका ישורים עאה צואה קא אמ דיום הכעורים דכת דעש כאשר צוה בי באח אלכע עשייה מינוא אייה אייה אייה איים איים דינו אייה דינכע עשייה מינוא ישום שלבע שרץ להקוצ אתקומניהם לבי יינים אות בי למינויות תכן דבי לישמשל ושב הכהן ובא ילב ה שינ ולצא הרימי אבל היכא דיויטי דינני ליה מד היכי וק הביורים יאי בפרה דונתנות קרבנות מי ידעים הי מעהן וני שון מעבור ליו פרשה לא לפונים לבולה משמרתביתאב דכן דבר שיחונו קבוניוני אוריניון אימ מנים דזמנן 132-14-1411年的 את בשונה לחכוקי רגלים דצאו פעם אחת משחת או ל מרוצ היים ויים בעל לום אחר מפרישת שבעה ליום המומים של למצו אוצד שאין קרוסי של ליום אחד: אינג שמיני דיום אחדי במני דיום אחדי לפני ויים קדושה לפניון אומיד או אידא בי משרטיא האישונים בי מד מבאשי מי איבא מידי דמנל דיריה מו שיוש ברישה הייות בע ברישה זות מחום אות שמיע לגל בפע עדמו הוד לענין שונ קשב אבל לעון תשלומין השלומין דיוודון אווידענן מי שלא מב ביום ביוב יתישיון שלחג חוגב חוכב חירוכ וים בווצ האונין) ואונד עונהל דפרישת שבער ליום אחד

ה למייונושי יוב ותבונים מיי אווישור אין נהן מוש שם שבי בלפון מאי איכא למימר לאומאייל אור האמור באום בייל אתיים אמור בחומש הנקודים: לאנזר בי בי שמים שומים ביולים הן אותר אמונים שוחור ממור בחומש הבקודים ואני תומאל לעור של של בון דיאמר שנו אילים חדי לחובת חיים וחר למוספין הני חלניהן מוספין נינהן . ואים שושל השלנה רפרישת שבעה ליום חחד הן אמ ל אבהונדיםן פר ואילו שלן מפר ואילו שלן לאבוש משש שנה קצבור נעהו: הניחא למאן דאמר קחלך משלך ועשה לך משלך דאמר משל צמר מיד איבה למימר דתנה קחלך משלך ושבה לך משלך יקחן אליך משלצב לך דברי לי אשיה ליוטכן אנף בין קח לך בין יקהו אליך משלצבול אסבן מה אנ קח לך בניבול בשלך אנ מוצה יתני משלהן: "אבא הנן אמר משומי ליעזר בת אחד אומיועש ה לך ארון עץ ובנר ונת או אנון עב שבנים לא קשא באן בזמן שישנץ עושין. צוכן שלמקום באן בימן שאל ישכא שושין לצובו שלמיקום י עד בהן לא כליגי שא בקיחות דעלמין ועשיות דינלמא: שיותב שעלמא והתר שח כיך בשבים רחשי עשינת דעלמק שאה לך שת חצוערות שבים אבל הכא ברושי מבלבש למשלו הוא מכדי כת ומלאוי יר צה שולאמר קחו שעור עזים לחטחית וב קח כך עגלבן בקר למחלי שמע מינה התשלע בל ברבי מכדי כת ומחת עדות בני ישרף יקהשני שעורי עון לו וב אשי המר דבן פר לחביר השפה לתכניהן עולקה נכנהו: דע דליף גבהן גרול ננפק אינא מינ דראן תחלה בנהן ן באקום מעבודה תחולה במקום: כי אתא דכדי ני חת דיוחשן وموهد فالمراج תקית יד יותנן כותני חדץ והא אכן תכן שעשת ים ין פיום יצישה ששני ים קורם לשרופון הפרה פעלה בעלמון אוצ ותיא אמר המנוני . האקר קיה אמר למה ביה בר אידי אמי יותנכן בלקשר ששח ביום הזה שוח יב לששות חיתר על יבין אי בי שי ביישאה ניין בעבריי יוחנן משום לי שמעץ כאשר עשה ביום הבר צהן ש שבו בי שול חוים לעשות שמעשה פרה לכנד עליכם לו מעשר יום הבתוניברא אמ ליו בשמעון בן לקיש לריוותן אויכא ילפת לות" ממלוחים הו ממלוחים בלישות בחומת בחודוף בן של אבת בהן מעוב בהיה: המר ליהומר מהיכח יליף ליה משל בישות בשובורים על הרשוב ליהות שעום שיום לימים זה בניה חב שיום ביותר מים זה בניה חבר שיום ביותר מים זה בניה חבר ליבות אל מוצוחים ימים זה בנה חב כל הנפנה לנוחנה שי שמיה: שובן שבעה הנא מתעותין ה מורהבן בתירה היח דוויש לפינות ביום ושוצית ל יויתן ניים ביום שם בשלים בשלים לדידי דילינעד ליה ממלאים אופולות שווים ווחדים מדן לכלין כליובון מכל מנייון שהו שם: שא להידף הואה בפילש הופי של איף להיף שא פוויי שם אוכש

מים: הא לא קשיא דיתים והיא אמנדת נבכיי איש אותר די או שיין בעלמאן תניא כויניה די יותן חניא צופים די שמעון פן דיו של אוצים יום מוון ביות אהרן אל הקדש במה שאמור בענין ומה אמוריבענין אווי ביש שבשר ושמש שבור ומוש מקד לו כל שבעד כדי לחוכן בעכודה: אף לחדות בחופותי שבעה ומשות בינה ב תלמידי הכמים מוסרין לן מתלמידין שלמשה כדי לתוכו בעבודה מכאן אווחן שבעת מו ישין בהן גדול מביתו לושכת פלהדרין ובשם שמפרישין שון גדול מביתו בן פרה מביתו ללשבה שעלבע הבירה צפונה משלחה ואחד זה ואחד לה אית שהיו שם אמרת נכנכומים תחת דם ואומר באשר עשה ינסו לעשות או מעשה פרה לפפר עליכם א מעשה יום מית: אם כן מכתל קרא בזה חו כמי באלו מאי בזאת שמעת ישבורים קמא הוא דבש ברישה אונמי בהן גדול קמא ה בוסהוה עה "לעשות לעשות א מעשה פרה : מצח מוניכד ל שמעון בן לקיש :משה עלה בענץ אשרא בטהרה שנן שבן לבוד יצי על הר סיני ויל ר דברות שהוח תחלה לאלבעים יום דברי ל יושי ייבקרו העל להר יניקרא אל משר וכר ר נים או מיאבא הכונ אא לפירים יתיה בן חרש אוני לא בא הכיר לא לאים בזיע לקיים של עבדו את יציביראה נגי כבין "בה בכלוגתה דהאני תנאיי התניא בטשיף ער בו ו מאן דאמר בששה ניתנו בשבער עלה מאוישאו ביי אל לי יוסי משכחת לה בשבעה עשר ביתנונד בשונבלי הלו בחת ליה ארבלים יום בהדי ששה דערישה ניקרא אל משר מש בים בין א לתלוא כבוד למשה י מפייעא っとうりゅう וכל ישרא עונחדין לא באורבונ אא לתכלוק יעובלישרא לא שמעו: לא קשיא בן בקיע בכנד למשה בנ כי באייק מותה: אוברב א מאבי בלבייב בלב בי ב זכולן באמי ללאיי למיה בבאמיר יצ ואפרי לה אמל זכיקאל לעור באני ב לאובול משק לבא אל אהל מוער כי שכן יין דענקובהניבא שא בתוך חענן מקמד שתשו השל למשח והציאו בענן: דבי ה און די יים ומנית ולדי מור לאון שביל און באן שביל "יקרא וידבר י ימעריתומונוומו י מורים חריאל לרבורי ילייעא פה דר הענץ ואמל חמנה לאיאמראוש מבר לחבירו שאמם כן קרא לו: לאמר אמ ל מששיא בר בליה דר מושיא משוש ל מופוא רצא משין לאמר דבר לחבירן

(תד מו שיי אלא מדי בשת חום רביום? סמיבה איבה בינהו מהן דהמ בל הכת שהן מעבב בהן מעבבה מחן דחמ דבר שאין מעכב לדורות חין מעכב בהן מל שנקהם ולדורות מע לן דרח מעבבא, דתכין ופמך ונרצה וכי במיכה מכפרת בהלי של כן הדם הוא בנפש יכפר לומר רוך שאם עשאה לכמיבה שיק. לא בפד ובפר: רבנחמן בר יצחק אמר הנופה איכא בינהוף מעכבא מאן דאמ דבר שאין מעכב לדורות אין מעקי מפת לן דלא מעכבא דתניא לתנופה לכפל עליו וכי ק-שנכי קרם הוא בנפש יכפר לומ לך שאם עשאה לת. כו מכת בצו לא כפל וכיפל: רב פפח אמ פרישה איבא ביניונם מעכבה מחן דחמ דבר שאין מעכב לדורוישניקאוני לן דלה מעכבה דקה תנ ומנקינין לו כהן אחלה: לחביניו חמר משיחה שבעה ורבוי שבשהמיי ... מעכבת: מאן דאמ דבר שחין מעבק בים לן דלא מעכבת דתניא ובפר הכהן אשה. שנמשה ונהלבה שבעה נמשה שפעה וב נמשח יום אחד ונתלבה יום אחד ואנגאונ אתיד מכל מקום: אשכחן רביי וב שבעל לכתחלה מעין או בעית אימאן אבלבי נוש וחיתוש בגרי הקדש אשר לאהרץ יהיו לבטו אי' -דימיון דיומי מלחדם משיחת לרבני מה רבני שבעה אף משי ביבי שי יה לבנות שה ול פסה כל הכתוב בהן מעבב אקיל יצהק בל אציבים ביי יי נילומי לי התננק כל דבול בהמיי ענו אי כרישי, אמיב נחמן בר יצחק נחחומכונה לש דשיה את וי מתנשות משמרת בי עיבובה לב אוחי בי כן אוינה תכובא: מו ביבן אויה כאשר גוונה כאשר אנו איבי כן צויתי באנינות יאכלות פאשר עם בשלת פניה אור הם באשר צוה בל לא כמיל אני אומר דיוו כי בר מכפר מושות און במשות כשו מות לאבאראות המבנטים: השה הבינת מכנקים אין בי בי בי בי בי בי את הבשולם הייון האיבה בשלמא מכנקים בענו שניים שובים ביצבו של עים בי החיםה מאי וא אים וזה וזה אמר בוחנן משום ל שמען שם שותי מען באמיל מקדה משות מעם בו וול קדבר חם ל

נמי לכשיבואודן או מי ליום ליום ליום ביום של שימה על אי שימה ביו אים של היים ביום מים מים מים מים מים מים מים מים חד אמ אהדן ואחר בך בעוד וחד אתה אהרן וכשושבת אושוביונית נופנים ערבוני שלא אינ יבין צואה ובין עשייה אהרן ואחר בן בנו בניג פליגי ביים חד אמר אמר אהרן ואחר בד אודי אמר היאהרן ואחר כן בעול: מאן לאמ אהרן שתכבך בפו דפת בעשייה מתהמותו באנו בשני אותם ארבט אונון ובטון בבת אחת יצלת בצוון בנהגלהלאותם אבנבו אהר נובעו נאידן כמי הכרבם ... ויחגרי אותנו אפול שבים ביו בעו שלכהן גדול לא וה הוא אבנטן שלכהן הדיום ג וחידף קא סבר אבוכי פובדן יו ביו או אבנטו שלבהן הדיום יבבת אחת אמימשבחתלה נפקא מינה דיאו אקדים. מפר בי למביתו למה מפרישים למה מפרישין לל יוחנן לכי דחיה ליה גלי אציתו למאלי בילש לי הודה בן בתלדה שמא לתמצא אשתו שמן נדה 📩 מציתו למאלי בוא על אשתו ותמצא קכק נדה ו אמרוה ובגן קמיה דכב ניבוא עליה . ברשיע איי אינה משמא את בועלה: אפלו תימא רבגן כי פליאי רבנן חקדא כמהו כל ע יא זאת אומרת בועל נדה אינו כנדה דיא פלקא דעתרו הרי ברוו דאום ביצ יישעבודה הקצאעי למיעבד העלב שמש אאשמע 言を見らなる。 תימא הרי הוא בערה קדמינן מפרשיבן ליה שעד האביוםנדה ויולדת שבילתגבלילה נדה אין בועל נדה בין שראן: בועל נדה בלומחו :מתל מאילאו לי יהקשבעה והחיי שומאת שבער שא לאו למבילבי ארממנו בועל נדק שמטמא משכבומושב. חיילנית שיושושושון לוניה איניק הזב נהזבר המצורעודמעורעת בועל לילה תובתה ועד שאתה מפרישהו מטמאן ני. שמידות ביי האני בל תַּחליפא משמא דרביה זא ז־ב ביתן הפריטהר מינוטול אמו אמ אפילו תנמ דחויה היא צעבור : הדי אומית בומאת מתביה: בה אן אמ טמאה התר הוא בעבור ורבששה שכותא הא לא שפחאי ביל בלמוא לאפליגי דטהוריץ: עבדי טמאים אותר דוווים ותור מיי בן ומד סבר לא מחדריבן: ואיבא דאמרי ואעג דאיבא ליועביי וב פריבורי יה אמר רבששות מציא אמינא אמינא טהוריינינמי פליצובינ שומו עני ביחמוב שאחלת אומרין לו הביא אממיל שחולה ב לה דחמא חיה בומד ומין כיב מעות העומר וביי אמר כלך וצנחמן מודעשבהנך האיבא שילים אני פהו בשפמע היה עומד נמקרב מנחתנכים (אילים ובבשים ונשמאל אם יש אחלית אושוין לו מבני אותים אמר לך רבנחמן בפרים הם יהפלם ובל שליפבור דיונים דלא שביעלה זכם בין ביעבור הוא מהדרינן באילים באינו שלאחרן אפייני חוד הוא ביון מקבע ליהן זכה מארמושבן קיבושוש בבש מבא עם השמרי דאיבא שירים לחכולה: תא שמנע דים שנשמיה הרקו בשתב הנינים בשותר לא הורעה ביחידי תו שמנע

שו שות מכל לבעבור בין שישנו על מעתו ובין שאינו על קצחו מתונה אבחיל שמעון ליהודה חומ שדהו על מצחן מרובה אין עודהו על מצחן אינו מרבה: אמ לו כבי מו בחן גדול ביום הכיפורים יוכיח שחיבו על מצחן ומרצה אמ לו תנה לכהן גדוניב אם מכנורים שפתאה הא בעיבור: אמר אביי נשבר העיץ כוליעלמה לאפלגי כי בלגם מתלי יי בבד מר שבר י עילה שלים מינדו תמיד לר ענץ ומר קבר על מעחן ונשאי ואידך האיי תמידמאי עביד ליה איי דעתו מממו בי דרבה בר רב חוצה נחידך כמי הא כוכעל מצחו ונשה ההסידהן מדיני בחקום הוא בחר ואידך לקבוע לו מקום מעו ליה נפקא ליה מעלמצחו: ואידך חראו אל בחב ישים ביהני למצחו משמע ליה: צימה היב תנה איבו מרדים למיעוטי נשבר היעץ דלא ואידך ממעד מצוגיוויים מזין עלון בלשבעה מכלחטאות שהיו שם דברי ל יוםי אומיחאיים ה חנעה סגן הכהעם אומ בהן השורף את הפכה מזין על ידר בה בה עליו זאן שלשי ושביעי בלבד מאי לאוקא מבלא טומאה דתניה היא בצבורי ותקברהאל או קאפשר בים אציבו היא בעינו למא לו שא דבולי עלמא טומאה דחויה היח בעיבור דמר שבר עבילה באנה מצוה ומל שבל לדי קני שהור שק בתוב לו על בשרו הרי וה לאי לו טבילה שלמצור בורך עליה גמי וטוצל: לאגה שמשף | והוינן בה בטובעה בזמנה מעוד קביבים 197 4 - 198 7 באקושי הואה לטבילה קא מיפלגי דמה שבו וד הועה סגן הנהעם אומקינץ מ 「日できたないは まずはな כהץ השולף את הפדה נמי לא: לעולם לא פרי יאין אריי הכבעם צובשן בהן גדוק ציום הכפורים לכהן השורף את הכרים א היער שגן הכה עם בו וזה פרישותו לקדושה ואחין הבהעם מגשי לביהים. יאו שלשי אי בכחעניי אויבא נקי מעלה מתקיף ליה ליופי בשלמא רחשון. 山東江 山水 · 大山东西山山 · 中日 山水 דלמא שנישיו חמישי דלמה שבישי ששי יילניי של מישה השבת י בעולם למה לי: ולשעמיך הזאה כל בנים את לצר משבת הכאנמי לבר מרבונה משבת בהן ביול אים הכובים לא ביידן תכידה מלתא בקבע דיירהי תליא מלתם למשבת ביים ביינים בפניינים ביינים בשבת ביי הייבי בוליכיי היותה ואושך שנותנין עם בר משום ומחלבין אות בילוביין הול שוביםן אותן אותן אותן אותן כלשנים עשל וודש היו קורין אום לשי בווחירן: מנן אים

ישרץ ורואי שמיץ איבושים אייבויים מחבילו עליו הלאוה או מעשר שם נשישות אות אללל חובשין חותן בלשנים שער חדש ואומרין שוברה בלהרדיק פרםי אמר רבא ברבר חנה אמ ליוחנן מאי דבוב יכועניני חופף ימים ושמת רשים יכאוניה עומין ים זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שעם ולא שמשו בן שא שמונה עם כדנים: ושנית אונינה זה מקדש שע שעמד אלבע מאות ועשרים שנה ושמשבו ידנר משלש מאותנה ביין ארבעים שנה ששימש שמנען הצדיק ושמועם שמה ששימש יוחגן حدا لاراح الأره م שמעל בן פידב ועשר שני לואמלי לה אחת עשכה שנה ששימלש שבכל אתר ואתר לא הוציא שנתו: אמל יוחכן בן תורוצא אעזר בן חרשוט מכני מה חרבה ירושנ יברים שהיובה גלוי עדיות ובזוי קרשים גלוי ער ית דכור ועלי זקן מאו יין בען לכל ישרא ואתאשר ישכבין אתהגשים הצובאות פינין אהלא נו אמל יונדק כל החומרבע עב חטאו אינו אלא טוער שא באון קושים דרתנם בערם יקטירון ארב מורל יצאנען י בשר לצלות לבהן ולאיקח ממך בשר מבושלבי · mes : thak ריוקה לך כתשל תאוה ננשך וצוכלנותהי חבואות מלמבים מפע שלשה דברים שהיוצו עידגלוי עריודב מאי ביקעל המצע מהשתרע אגל שמואל ישע רשלצים צחחד: מאי והמקבה צרדדי יי קרא בחביאמ מי שבתבו כנס כנדמי הים תעשהלו. קבי ישה (בַנורניעון וֹג ואמיך יצחק דביל אמי מליוף שהין מהי ליהן ומדלבות בשוקיי רושלים בון שמנועות אינג צאוייי ישרא ים ותבה זיער הרע בארס בבעם י שפיבות. דמים דכות וגם רשעי ל הדוך הות אומי המשיה בשחד ישפטן ופועك יני ישענן לאמר הקלאוייי בי ששמהן ותלו בשהונן בהקבה לפי כך האצה הציא על ילוש עבירותשישבידם שנבלכן בגללכם עון שדהתחום לילוש לים עיים אריר ווי בית יין שרי מקד ישיי שאונו בקיע לבן שהין עסיקין בהצוכדיך וממלות חסדים מענ מה מצב מננ שנאת הום שה יו לנידך ששקולה שנאת חנם בנגד שלווש ינצילות על גילוי עריות ושמבות דרנים ובמוחים רושון בוחוץ שנמוטונם והכת זעק והילל בן אדם בי היא היתר בכי יי אבל נשיאי שרף מינורי אל מניב לעזר לובני אדם שאוכלין ושותין יהעם זה ודוקהיין החות.ה יני בי בי שנים אות שנים הות דהוחי בדתנית זעק נהי לכ בין אדב יבול שביי אל לייא מיתה בעניי בפלנשיתי יובבש ב בישופול שעור דאמרי תרוהו דאשנים ששיבלה שום ניגלה בצם אתחבם שליו נתנה שומלא יגלבים או דיוחני בותה צפתן שלדתשונם

תכם אמר להסתנו עביבס בבולה וחיבא צאמרי יבעברים בתבו בל בחור לו לחות בירונא אתיו רבון ברבר חנה יהב ליהי ידי ביו להא דשמניו לבודבת אם ומכור שוה נבנד עלה מילת כסף ואם דלת היא עצור עלה לוח אכז פעשיתם עצמכם בחומה ועלותם ביתו שורו במשלתם בכקן שחיין דקב שולט בו עצשו שפלותבה מתות נחורום בארז שהרקב של טברו מאי לות ארץ אמר עולא מוחשה שיא שום מבר אמל אבא בתקול דאמ מר משמת נביאים האחרונים חגי וכריה ומלאכי נפתל" ושין הין משתמשין בבתקוני ומי משתעי כיש לקיש בהדן לבחצו בדוה השתאמה ל צעור מאלה דארעה דישלא לת הנה משתע ליש לקיש בהדיה דבל דהו בי בהדיה בשוקה יהבי ליה עפקא בלא שהדי בהדי לבח בר בר הנד משתעו אולוב לבה שהי גוב כיא בינת ואור שא עון בן לקיש וזשקי : או רבה בל ברחנה ול שעזר כי אומן לקומי "ב" ودر و الله נמי סליקן בולהובימי עזרא לא הוה שךיה שבינה לו מיפת חציה ירבות בני יחת שיפת להיים ליפתאין משכה שבינתו אאבאה ל is high innervatory. גמד ומגוג ומדי ניון ותובל ומשך ותרק גומר זרה י אלי לוגלים מון מקדונית: תובל זו צית אוניקי משך זו מנש י איי יייין דייין דייין ורבנן חד אמר זו פרקי וחד אמיזו פרם : רביופף פקיפת אניתר ופקים תו זבר יובו כאש מתוכתו בל בבל כמשמעל אלך משור ול תוצ רב יוסף אשור זו סליס : 'ום עיר זו בלת דמישון אחת כלה זו פרוב הבוול ישיים מון העיד הגדולה איני יודיע אס רסן נחסי אים WE THEN ועפאחמושושים לאהים חאוי בעוד גחלה אינאקפור בנה צער ... שמשים את הארץ כשחתות הלמישנים ייארי אלי אלי אויי ששי בנה אלוש י תלמי שבנה תלביש: תיחים אנגן שימעם אמר עליניה מומי שתפול ביד פרק"ם של לבן שמעם על

ורב אפי לרפשמות שייון מתריבי בנשתיו ותניו נמיחש שומיו בנים שו לבינים תפו כבנק כל הלשכות שבמקוש לא היה שמוח החוץ מלשכת כלהות ביך מותקיק ביות דיכה לכהן גדול שבעות ימים בשעה אמי יהודה ושואין שםבית דיכה און זובלבד בור כלשהיא בית דילה חייבת במזוזה כל ששועה בית דילה פמולה : משי קאונ אמ תבא קאן סבה לא בלבית שחינו עשוי לימות החמה ולימות הגשמים אינו בית: אותביה אביי והכתי בית החדף עלבת דקיץ חקרי בתנסתמח לא אקרי ז אותבה מוצת התגבתג ליהודה מחייב וַתֹּצְמִים פופרין וַתְוֹנֹא עלהל יהודה מחייב בעירוֹב במווזה ובמעשר: בשלפא עדוב ומחוזה איכא לאימר מדרבנל דא מעשד מאי איבא למימר מדבנן את עשר מאי אובא למימר מדרבנן את לא לאפרושי מן הפעור נייל חחיבי אמ חבי בגו שבעה דברי הכל חיבותכי פלינו בשאר ימות העולה אמר לית רצא והא פוב בחחל נחג קא תני לא אמ רצח בשאר ימות השנה דברי הכל פטורה כי פליגי צגו שבעה " ישובה טעמה לבוד ולשבה טענאה לחודי סובה טעמה לחוד דל יהודה קבר סובה דירוב קבעבענן ורבנן לטעמיה דאמרי סובה דינת ערחי בענן : ולשבה בעמה לחוד דרבכן סבר, דינה דבעכר ככחה שמה דים ה ול יהודה קבר דינה דבעלברחה לה שמה דירה י מחן הפו להן דתנו קבבן בל השעלים שבון במקדש לייהיה להן מזוזה חוץ משער ניקנור שלפנים הימגן לשכתפלהדריץ פים א כבנן היא נפים לאחל דין אפי תימא לי יהודה ביפטד לי יהודיה בדאוריתיו אבל בדרבנן חיובבי י ליייאמרו בהן גדול כבית האקורים אוא תבושי תנו לבנן בשעריך אחד שערי בתים יוניי מדינות ואאי שבו עירות בורן יש בהן מצוה למקום משום מזוות בי ישעריף אמלייניביי לרב שרא האי אבולא דממוזא אמריי לית ליה מז מיאמר ליים יולא קלא דבובי הוא דעבידא : אקרא דבובי בופה תיבי מזודה דהא אותבה בילדי כי ביין מים האשונים ותנא ביתאי נפת שישבו בית היכה לתדן דויצבי במזוזה או אמ רבשושום בניי דתני מווזתיאם ונדקתפעם אחת בשבוע ושלרבים פעם ובדקות פעם אחת ביובל אני -יבו ביינעשיל בא יצואחד שהיה בנדק מדוקות בשוכם השלאן שלעימורי מנון ביי איניין אניאני אני והה אמלאעור שלוחי מצוה אין יאלך ושמע שאול והתגני ויאמר ייב AME I STORY הצובליל נובנו בה "I TANKS." 75 FEK ב באנא קמית דניב יהודה ביתביתן המיוחד לך כדם . בית בבן לבית הבסר לבית העצים המוצרות שפטורין מן המיוקים יאטות אַמעהרביהודה טעורא ד' מפני שותשיש ביאותות ברץ ומפריש מאי פונות דמחצית הת פתמא חייבין התניא לפת בקר פשורה . . במוזה אא מאי נאיתות מתקששות והבי קאמ אנל שהנש ב מתקשטותבהן בשרין מן המחודה ומתקשטות בשורות והתניא רפת בקר פשולה מן המזוזה' ווישנשים מהקששות בהחצבתי שנמחי אית לך למימר תנעיי היא: לדידי נאי מנא .. ו דתניא ב הביותר המיחד לדינים לבית ותבן ובית הבקר ובית העצים ובית האילנית שביורין נ , מוודה ויש מחישון : באמת אומר ב תהלקא בית הבור בקי ובית המנתץ

שמוני שילפעמיה ורב (בינו ביקי המושה המי ובית חתב) (בית הבולוב מתפוש מחייבין בעתם: באמתאמרן בית הכסוד את האוישאר שפשרין מן ה לשקי ובית המכחץ וצית השבלה מצע שהנשים ניאותות בהן פטורין מן המזוזה ומהי, ניהו לי מות היבן מדת אין תונח מרחץ דיתיד נקח תהני מרת א דרבים: לביהודה מתריץ ולשעונה בית ביתק המיחד כך פרט לבית התבן וכית הבקר ומית העצים ובית המוצרות שפטורין מן המחדוה במתקשות ויש מהייבין במתקשטות: באמת אמרן צית הכסה ובית הבורסקי ובי בא באת ושת הטבלה אנצ שהנשים מתקשטות בהן בעורין מן המזוזה משום דנפיש זוגמיהוז ושתנא חייבין והא בני א בשעדיף אותד שעדי בתים ואחד שערי חינרות ואחד שערי עדעות שחד שערי עיירות ולופת ולופן ישה ואוערות וילן שמן בולץ חייבין במזווה יכול שני מלבה אף בית התבן ובות הבדר ובית העעם ובירב החיעכות ולל ביתף מה ביתך הראני לייכה אף כל הראני לוילא : ניול שע מובה אף שוב הכמא וביקר הבורפקי לבית המרתץ ובית הטבילה תלביתך מה ביתך חפשו לכבו האף על העשוי לבבוד: שני מרבה אף שערי מקדש והלשכות והעולות הלביום מהשתרך שהוא מולאן כל שהוא אל יצאו שו שהן קדשי תנובתה שבב הנדת תובתה י חשפ דל שמול בל יתושה קמית ללבא ישא שינרים פטורין אין המזוזה בית התבן ובית הבקר בדת העצים ובית החוצרת ושובר האדי ושתור שאינו גבוה עשכה פוכחים אמר ליה פשחת בשיוצה מפיימת בשלעה ציוכה בנשון הנת דתנוא פיפה ה מאיר מחיש במזוזה וחברים פוטרין ושנין שאם יש ברגפה עשרי יון חמדי חיבת לחבה אַמָר חביי מחבר אמבעה ניש במגליה שיים בינה 🛴 מכלכט לרה כן כליני בלקבה אוכעה ויש בשליד . נשה וישפן למיה מורעשכיי מוקקין להשלים ורבון סבריהין מוקקין בשופם : תנו ובני ב **予算の対点 …** בולן חייבין במזודה יַ בשישה מחר דרכמים הרך ולא הבב בבר נילד *** אבי נמי אמר קמז למען יפו ימיכם וימי בעבה ואיר בתר למא את נון בית הנוחת בית דרך ביא מן הימיץ : וַכִי עקראיעש כרעשׁידִימינא עד" בישו יין לא לא לא מא מא מע מע כל האשר ובית חשותפין כולן מפמחין במנשי ב שיטא. שבי לישוא אור אור לין ואימץ מבינמי אמקרא בביתארץ אחר של ואוא לא שבילו " いくっていまれてにい לן תבית לי שייחד ביתן לו : ובית הכנפת מויבונומא בנפניה וחד ושל " מדרשות מתשמאין בנגשם תול תפ בון אחשור לי וונובשי שלינוזר איתינולי שאין מיוחדי ן לו לא קשיא הח למאיר והא נבנן: בשונה ובאינות שוב שיבושיבה לחון חיב במתו בן ושאין בו ציתרידה לחזן למחיר מחייב וחכמים このかなる はんいかい 日中のは、大きなないのできないが ואמל יהודה אני לא שמשני אימא אנלר יהורהאנ לאשמשם

ישרא ולואל שומים משנישים או הפופה במותם משובו שמעם מחבירו עליו הלאיה: אא מעשר שנינסרשות ני אות ו הללו חובשיין חותן כל שנים שורחדש ואומרים מוכרום במוכרו במו לא מבנחונון רב פלהדרים שלשי אמר רבא ברבר חנה אמ ל וחלן מאי דָבוב וכחתים חומף ימים ושמתרששם ילאתיבי תוסין ים זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שעם ולא שמשו בו שא שמותו עם חונינה זה מקדש שע שעמד אלבע מאות ועשרים שנה ושומש בן ידור משלש מאות פה ידן ארבעים שנה ששימש שמלען הצדיק ושמועם שנה ששימש יותנן כהן גדול ועיי שמעל בן פידבי ועטת שני פוזמלי לה אחת עשכה שנה ששימש שבכל אתר ואתר ואת מוציא שנתו אמל יוחבן בן תורונה לעור בן חרשוני מפע מה חרבה לושנ יברים שהיובה גלוי עדיותובזני קרשים גלוי ערות דכרם יין בען לכל ישרל ואתאשר ישכבין אתהגשים הצובאותפתח ועלי זקן מאיי אמל יוכתק כל החומר בני על חסתו חיכו אלא פוער שאא בַזוֹנְן קֹדְשים דְרֹתנס בענסיקטירנק ארב י בשר לצלות לבהן ולאיקח ממד בשר מבושלבי יו וקח לך כתשל תאור נפשר וצ וכינותרי חביאות מפע שלשה דברים שהיובו עלגלוי עריודב שתיבנד מי מאי כי קצל המצע מהשתרע אגל שמואל י שע לשלבסבחחד: מאי והמפכה צריך: " קלא באביאמ מי שבתבו בנס כנדמי ה"ס תעשהלו. קב ר הה (בנות שנון יול ואמיך יצחק רביר אמי מלקד שדון מדי לידן ומסלבות בשוקיי לושלים בוון שמנועות אינג גאורי ישרא יקות בהן יער הרע כארס בכעלי: שפיכות א הדור הות אוני נמשיה בשחד ישפטו וצינעל דמים דכונוגם דשפנ יני ישענן לאמר מליקאיני ני ששטהן יתלו בטחוכן בהקבה לפי כון הקצה הציאיעל ילוש עבירותשיש בידם שברכן בגללכם יניון שדה תוונים לימוש לש עיים חדיה וו ביוד ביו יעדי מקד ישיי שאנו בקישין בון שמין עפיקין בתוכדי וממלות חסדים מפנ מה תוב מנע שנאת הנם שה יי (שנתר ששקולה שנארחנם בוגד שלוש ייצירותעיז גילוי עריוות ושמשות דרריםי ובמקדש רבישון הואן שנאיניזנט והבת זעק והילל בן אדם בי היא היתה בל יי בעל נשיאי שרף מתנרי אלמובנואלל לעזר לובני אדם שחובלן ושותין שהעש זה ודוקה ין זה את... ייני בי בי מון שנשירי ישנים חוק דהואי ביתניא זעק נהי לכי ביואדב יביל פריי אלל היא מותה בעתי בקלנשיתי ישבא ל ליותבות שעזר דאמצי תרויהו דאשנים ששתהלה שופני נינולה מיצם אתהוצים שליו נחותה שונסלים יצלבקינם: אמ ליוחון מותה צפתן

שלדתשונים

ת הנים אמר להסתנו עשבש בביכה ואוכא דאמרי שייבטבונה בי בתבון בן בין לוה קול פחוד בילדנא אתא רבא בלבר אנה יהב ליקידא בין להא דשבנא לבודבת אם תנמו שוא נבנה עלה מילת כסף ואם דלת היא עצור עלה לוח אכז הבעשיתם עצמכם בחומה ועלתם בימי שלאנמשלתם בכקף שחין נקב שולם בר פצשו שפלונב בחלות נחשרותם בארז שהרקב שולטבוז מאי לות ארץ אמר עולא שוספת בייצד בום ממר אמלי. אבא בתקול דאמצר משמת (נביאים האחרונים חגי וכריה ומלאכי נשתה תשין היון משימושין בבתקום: ומי משתעי ביש לקיש בהדן לבאצר בראה השתיאומה ל שעור מאכה דיורעה דישרא לא הנה משתע ריש לקיש בהציה דכל דוה יהבי לית עפקא בלתשהדי בהדי כבח בר בר הנה משתע אמלב צבי שידגוב כא בינתואול שאעון אוי שליה הינושעמרו או בן לקיש אשבי או רבה ברבר חנה ול שעזר בי אתף לקמי בי בי של שני אעם נמי פליקן בולקובימי עזרא לא הוה שריא שבינה בליים מיפת אולא יריבת בני ועת שינת ארןם ליפראין משכה שבינתו אאבאה לי שבים יישאיישמען זארן זו אמר ומגןגומדי ניון ותובלומשך ותוכל גומר והיה יי אליי ליה לים מון מקדונית: תובל זו בית אוניקי בשך זו מופי LANGUAGE CONT ולבנן חד אמר זו פרקי וחד אמיו פרם ביי קימו אם ובירי וחדי רב יופף פקיפת אניולה ופקיםתו אברים בל כאש מות בתו בבל בבר במשמעה ארך מ משנר וג' תוצ רב יוסף חשור זו סליס ז' ו עיר זו בקת רמישוץ ואת כלה זו פרוב ובחשי קטיספון הער הגדולה איני יודיעאסרסן גחלהיאאם The second of the second WE STORY ועסאחמן ששלים לאהים החני בעה גחלה שישופול בנה שנול שמשים את האלץ בשחתות " הלמי שום ום で 一つ 一つ アンストリング・ ששי בנה אלושי תלמי שבנה תלביש: לודי ובנק שיתב בין אוויפוש מניווא ביי אמיר עתידה חומי שתפול ביד פרקיים של לכן שמתם נבול הארעתידה הוצי שהפוכבד כרק

רבא בר בר שילא וממאי דצעילי הקי

ומלך: אימא יון דכור והצעיל השע

ומלך: אימא יון דכור והצעיל השע

דההוא מרבנן אמ למאן דלא ידע ל

דאתיה דתאבירב יום אועל בידם די

שעאי עדידה דומי שתפול בידם די

שמ והחריבותו כשדים נפלו בשר

לא כל שכן שיפלו לומיים ביד מי ייניצעל החדעט אמתבשליי להכלשבן שיפלו רומייסביד פח

ורב אם לרבבטייםין פה תנו כבנן כל הלשכות שבמקדש לא היה באווזה אוץ מלשכת כלהונה ביות דיכה לבהן גדול שבעות מים בשעה אמי היהודה ושואיק שסבית דיכה שא זובלברים כל שהיא בית דיליה חייבת במזוזה כל ששועה בית דילה פטולה: מאי קאמ אמ ובא קין סבל ליה כלבית שחינן עשוי לימות החמה ולימות הגשמים חינו בית: אותביה חביי והכיתי בית החתף על בא -קיץ אקרי בית מתמא לא אקרי ז אותוביה כובת התגבתג ליהודה מחייב ותצמים פוטדין ותונא עלהל יהודה מחייב בעירוב במווזה ובמעשר: בשלפא עירוב ומחוזה איכא למימר מדרבנן דא מעשר מאי איכא למימר מדבנן: לא מעשר מאי איבא למימר מדרבנן אתי לא לאפרושי מן הכעוד ניי החייבי אמ חביי בגו שבעה דברי הכלחייבת כי פלינו בשארי מות השנה אמר לית רבא והא פוב נחחק בחג קא קני לא אמ רבא בשאר ימות השנה דברי הכל פטורה כי פלגי בגו שבעה " ישובה טעמה לכודולשבה טעוצה לחוד : סובה טעמה לחוד דר יהורה כבר סובה דירוב קבעבענן ורבנן לפעמים דאמרי סוכה דינת עראי בענן ! ולשבה פעמה להוד דהבנן פבר, דירה דבעכ ככתה שמה רשה ול יהודה קבר דיכה דבעלברחה לת שמה דיכה : מחן הנח להן דתנו קבבן בל השעדים שב בבתקדש לאיהיה להן מזוזה חוץ משער ניקנור שלפנים הימגן לעכת פלהדריץ נם ארבנן היא נפין לאחורית אצי תימא ל יהודה ציפטר לייהודה בדאוריתא אבל בדרבנן חיובי י לאי אאמרו בהן גדול גבית האקורים אוא אבושי תנו לבנן בשעריך אחד שערי בחנים עלי מדינות ואי שבו עירות בורן שבהן מצוה למקום משום מאווות בי שעריף אמליים בי לרב סברא החיי אבולא רמתולא אמאי לית ליה מזבי אאר לי בי קרא קרה דבוכי הוא דעבידא : אקרא דבוני גופה איבי מזוזה אהא איתבה ביבדינה בים בים האשונים ותנא ביתא נפת ששבו בית מינה לחזן חייב במזוזה׳ אא אמ רבס דייןם בכניי דתנים מיוותים בדיקת פעם אחת בשבוע ושלרבים פנלם וביקת כעסאחת ביובלין אפיייום בעיק בא בןאחד שהיה בניק מזואות בשוכ והא אמראעור שלותי מצוה אין ונקדאעל アプレクセ יוני באני וני במונה קמיה דרב יהודה ביתביתן המיוחד לך כנט בית שבן לצית הבקר לצית העצים יות האוללול שתפורין מן המזוץ יין מפני שאנשים באותור בדין בומבריש מאי פריות 'אשות' אמלה לב יהודיה טעמא ד דרוחצית הא פתמא מייבין והתניא לפת בקר פטורי, וממדה אא מאי נאיתות מתקשטות והכי קאמ אננ שהנש נ מתקשטותבהן בפארין מן המדודה ומתקשטות בעורות והתניא רפת בקר פצולה מן המזוזה וושנשים מיקשיות בהחיבתי אומחי אית לך למימר תעויי היא: לדידי נמי מנא .. ודתניח ביתביתן המיחד לדבר לבית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האינירות שביורין נ מודה ניש מחייבין: ביומוניומיים תהלקץ בית הבורקקיובית המרתץ

نڌاس

אוניין יוצעמיה ורב (בידני המיוחה המיוחה ליכים וצית התב) (בידני בקלובית מחשבים מחיבין בעתם: באמת אמרובית הכסוד את האושרות שבעורין מן ה ובית המלחץ ובית השבלה מפני שהנשים באותותבהן פטורין מן המזוה ומאי, ניהו לשעאיה היבן מכח אין הנות מלחץ דיתיף נקה תיונ מרתץ דלבים: לביהודה מתריץ לשעאיה צית ביתך המיוחד כך פרט לבית התבן וכית הבסר ומית העצים ובית המוצרות שפטוריין מין המאיזהיי במתקשות ויש מחייבין במתקשטות: באמת אמרו בית הכפה ובית הבורסקי וביי באש ובית הטבלה אנצ שהנשים מתקשטות בהן כטורין מן המזוזה משום דנפיש וודמידוז (שתמח חייבין והת בניה בשעדיף אתד שערי בתנס ואחד שעלי חצרות ואחד שעלי מדצות שחד שערי עיירות ולפת ולולן "שנה ואוערות ייצושמן בולץ חייבין במזווה יכול שם מכבה אף בית התבן ובת הבקד ובית העכם ובירב החוינכות ביל ביתך מה ביתך הראני לדיכה אף בל הראני לדירה : גיבול שע מובה אף שות הבפא וביקרך תבונקקן ובית ממרחץ ובית חטבילה תלביתך מה ביתך העשוי לכבוד: שים מקבה אף שער מקדש והלשבות והעולנות מלביתך מה ביתר שהוא תול אף כל שהוא אול יצאו שו שהן קדשי תנובתה שבב הנדת תובתה ישוב דל ישמול בל יתוחה קמיה דלבא יישא שערים פטורי ל מין המאוזה בית התבן ובית הבקר בית העצים ובית החוצה ל ושבר המדי שצנק שאינו גבוה עשלה בוכחים אמר ליה פתחת בשיתה מפיימת משנער הוא דתניא כיפה ל מאיל מחייב במזוזה וחבניים פושרין ושנין שאם יש ברגליה עשרך יון קמרי אמר חביי כחבר חרבעה ניש ברגעה שמושוניה בי איחייבוני כחבם מכנוכשוניה בן כלוגי בלחבה או געה וישבוולית בנשה וישבן לתובי מו לעשוני הנקקין והשלים ורבנן קברי הין מנקקין לשלם בענבון בולן חיבין במזוזה בשיטה מהו הכלעשותר ולים הבי נמי אמר קנא למען ינבן ימיכם וימי בעבה ואיריין בען 'נצא ווירב נון בבית הבנחת ביר דרך ביאתך מן הימיץ יוני עקראינש כרעשין ימינא עדי ירישא とうとう まずかかいかい האשרן ובית השותפין פולן מטימחין דמנשה בשים א ייבני לי שני אומא אשר בן יוא מא מבינמי אמקרא בבית ארץ אחרי שני ואוא כאי שביל "ב" לן חצית מני שייחד ביתן לו : ובית הכנפת מיביניתא בפונד והא ובשל : מדרשור מתשמחין בנגשם חבל תפתו שמאשר לו מבובשי ישליוחו לו לא קשיאהת המאיר והא רבנן: . בשנה יו מישור שיבושים לחון חיב במיוא ושאיץ בל ציתדייףה לחזץ המאיר מחייב וחכמים

נתו קדו לשפשים וש בולקו שלהוחה הר חבית הלשפונה מדות ומה הימבות ל ולצועה היתה יוצחה מחלקו שלהודה ונכנסית בח שלבים בה מוביו ב מינטער עלה בל היום של חופף אלין שלהיום לתיכך נכה בספרן הנדיק אשפוזבן לבשובה בתפו שבן בההיי תנה פבר ירושלים לאנתחלקה לשבטים דתבה אין משפירין בתון בירושים שאינן שלהן לאעזרביל שיוק אונלאף לא מטות לפיכך עורות קדשים בעל אשפידין נוסלין אותן שנחבק בו שאמאביי שמע מעה אורה אדעה למשבק אינש בילפון ומשבא באשפיזיה בודכרים מטמאי לבשו לאחזה עד שיבבשו : פבשו ולאחלקן לשבפים חלקו לשבבים ולא חלקו לבת אבותחלקן לבתי אבות נחין כלאתר שיקד מכיר אתשלו מכין תל ובחושר לו הביתמי שמיוחד לו יצאו אכין שאין מיוחדיין להן. את היודיתובי שען מעיקכא ומתקיעולו כהן אחר שמת יארעבו במול בשיפות עירעבויבמול קודם תאיד יחד מחנכין אוכו בתמיד שלשחד עדעבו פקולאחליי טלצחר במה מהעבי אותן אמדצי בלאבא מחובין אותו באבנט: הנחא למאן דאמ אבנטו ניאן יובא למימיר אמראביי לובש שמונה ומהפך בצנורץ ושידרב חונץ דאמ רב חונא בי י י חייב מיתר ב כב פצח אל עבורובו מחנבתו מי לא תניא בל תגינים שה משק נ מובאן ואיכיך עבורתן מחנכתן הכי נמי עבורתו מתנכתן: ביאר ארב יימוד שליהן ביין ביים הבמרים ל ול אעזר ביל, שמענן חדי ACE. שלפלאים דתניא און בין כהן גדול לכהן הדיוכו אימת או לימץ בשאר ימות השעד פוובץ איני. כדון נדול מישוש בע אַלאו ביום הכפורים: לא לעולם בשאל ימוני משפר ובמפק ד שלבתן גדול ביום הכפורים דצרי הככ שלבוץה ובשאיוני יחלקו לא באבנט שלפהן הדיום בי נביום הכמקים בקבשארא ני עזרביל שמעון אומ שלבוץ אמר רב נהמושבריעוקהףאנדינה יוצות מצנעת ואבנט להנמה דברי רבי יקום שלשרים לבהן הדיום: הי אומ שתו תשובות とだけなけられてこれ בדבר חדיו אבנבין שניי ביודר אושוד בגדים שנשתמשין בהם קדושים חמרה תשתמש הין קיושה ין יילים ביש מבותאת השחקים והנחם שם מלמוש ששעוען געוה יל דושא אולי שלאישתה יצהן בילי יצפורים אותרי תנו רבנן עירע בו פסוכל בכהן גדינלומינו כהן אחור תי תין ראשון חוזל לעבוה בישם בלמצות כחונה גדינלה עלנו דברי הי מחיני לי יושי אוכי ראשון חוזר לעבורגן שני אינו בחוילא לבון בחבולא לבהן הדיום: אני ליוםי מעשה ביוקף בן איליסאיש ציפורי שעדיב בו פקל בבהן גדום ומנוח שבי וענד ואני חלמים בחשון חוזר לעבודתו שע איבו נאד לא לבהן אדום ולה לבהן אדינם ו בהן בחל שויים שום לא' משום אצה' בהן הדיום מעלין בקדשו: מירידי בי אמיבה ברבר זונה את לי שובי הוציו מי שיו מוצה ליוםי שאם עברי ועבד עבודתובשות אתוביתודה את דב הלכה כל יום משרים ישום מת לאשון שחוז ר

שור בחן אוד וביון דעבית להן צמה כל שכן זמורץ שכי וומי סגיא בהתקנה האלאו אשתו ששו דמקדיש לה ובימקדיש לה מחי האור החי להוביתו היא דנפי לה נק לה הוולח על ביכם וחמאמ ובנר בעדו ובער ביתו ולא בעד שני בתם: דמגריש לה מגריש לה הדר קם פיהבדובובה: דמגריש לה על תנחיה לה גם יך על מנת שלה תמות או לא מיתו מגרשה או מיתון הא קימה הוה וליחוש דלמח מיתעחד והח מגרשח וקסליה בלקבית אח דחמלה הרייב געיך על מותשתמוני מיתדי הון קימא הדי ללו הך קימא האו וליחוש רלמא לאמאנה הדיוהא מגרשה והנו להנשב י מינה בתנש ון ושוד בי האיי גונא מי האיי גיצא והאאמר נבח הרי זון בלער עלמעכש לאתשה יין בלימי חיי וחייבי אין בריתות: כלימי מיי פל תרי זה בריתות לא דאמד להיין בוה גפייך על מצוכשלא תמות בריקך א במבוני בין יינובדים ה או לא מיתח הברתה מגרשאאו מיתא הח קימא הך" ולישש הנציא חברקף ויוף חוש ד ניפור טבנדה למפרע בשני ברנים: שא האמלה הרי זהגם מוקם כיאי שוניה שוא כאמיתא חברתה והא לא מגרשא והוה ליה שעב ההאמרותעלמנתשונכשי דמגמישי להי לתרניהן להאאמר לה על משת או ליוני ליו ייי או אוייי לבית הכנקת וצלמח לא מיתא הגדתה ומי קריא שי בחרא אמילה על מנתשלה תמות חברות שלונים האקימה הא: מאי אמכול דלמד מיתו בים אומון דקא בעיא לממות קדים רחים עייל לפו: ייינורים אולונים ואו תומקרב שרביה אאמנותה שים יבמותו マラン アラスティ מתקיף ליה רב. פטיק או תמא לב עולה אא ל. בהן בדוב מקכיב אונן נאיגן אוכבי ל יחוש דיים בי להציאו מתוף ביתו אמר ליה אביי לל יחודיה אם יה לייושי אופנר שמדומקליבעלגבי מזבח ושמע שמת לו יגמור אא אמר ובה מאי בל היום שחני ברמת כי ומיגור ל יהודה שמא יאפלו יהא ח בי יהודה בי און בל מתקיבו לישמא תמות ואן מיתח עביד עותה בי החים בי הביו דקאכלי בולי עלמא אתי למי כל: ופושיי הוצי שות על יישור הא מנרשא ומי ראנשונ לא חילא עלה מיטרד מלא ט ריצונו שני אָת הק מורות ומיטיב את הערוים להקדים מקרצ שכהן גדוכ פ זולק את הדם אמלוה לבנן

פוהור שנפלה על יו חזאה מיפח פים שני שמיה המיין ומו החור על היות שהוד ועל המהור שמא יברי ל עקיבה והכמש מאוא אין שומל המורין את בופים שומחה בי דתניא נתבוון להזות על החדם והזה שותבהמה שישבוחוב לתשפה להחת נהזה על האדם אסישבאזוב לאישנה זה הבלל ובל המקבל טומאה אין הקאמן חוופום דבר שיון מקצל טומחה הואת חוזרת עלו מאי טעמיה דל עקיצה אם בן לכתוב קום וה השהוד עלנו מאי על השמח שמע מינה ער השמח שהור ועל הלהור שמא! וכבנן החוד בוצדים המקבלין טומאה וכי דאמדן : אבגל הכא קלנהומר על הטמא טהור על הטהור לא בלשבן: נדי עקובה הינו דקחמ שלמה אמדוב אחבמה והיא כחוקה ממנ : וכבגן ההוח מיבעי ב למוה ומזיץ עליו מהורי וכיבע טמאן ומזה שחוך והכוכומזה מי הנדים יכבק בגדין מאי מוה מע והכול מזה והכת נוגע ועוד מזה בעי בבוק נוגע לא באש כיבוק בא מאי מזה נושאי וליכתו נושא היבו טעמא דבות מיה יבענן בדי הזאה: ואפי למאור הגבניה אבל במונו בענן שיעורה; פי דתנן נמה במים ויהח בהן בדי הזיה כדי שישבוכן פתש בי בי בי אמר אבי אמר אב לו תימא לעקיבה עבוד עבודה מעל יומא ולאוכתא מזה עליד ומקטיד את הקשורת ומשיבאת העדות למימראדקטורת מיקמי ערות: אישי ה במעורה מישובה בקטרת חמר רב הונת ניחון בישמעון איש במצעה אקפת שמעינן ליה דתכן בא לו לקלי ב דרימות בוורן לאעובה דנומה: ותיוניו עלה לצי いだけだべ -4-746 בוליקות ששעת עותן למזכודה צכונה למערבית דרומית נ,ר איאמיל יוחנן מאן תנא פדר יומא השמעון ב שע פי עולט מי זוכל מי מדשן מובח יים ביים שלישיי אדשים לקשׁרתבאו והניפוי 🕒 אפעמן מיי ידישין " אַמאביילאקטאַ ממש ערותן למימרה דבקטורת מפסיק אבת שאול וצדם התמיד מפסיק להי: כד יקטית את יקטיר וחמר בך ייטיב אבה ה ציובת שאול אמר קרא בבקר בבקר בהי טיבר ביאא מיבע לי בעהן הטבה חהי מקטרון קטרוני דאו את ישורת ואחר בין קביירי ב לא שנייד חבי בין הערבים דבות וביתו בין שני מת בין הערבים יקטיוניק הכי נמן דני רות

והדל קשולה' וביתומא הבינמי והמניא מערב דון לה מרונה שתהין דול קתנוהולכית מערב

עד בקר: דא מיירב עד בר אין לך עבודה עבים הלמעיב עד בקר את זו בלבד: או מערב עדבקר אין לבר אחר מערבעדבקר: אוא

בעדן הדלקה נהימקטרא לת הם יבערן המבד למישוערא קטוקרנ: ואבא שאול שאנ כפין חמול לא קשוות ותובן "לאביו שאול במחי אוקיוניה לרישה יותם ואום ר ברבנן מצע בה בד אשאת ואימא שופה חבוש בלשנים הדצו ומירק אחד שתיפוד

טעמדן מעיט החמשוה

מין לישית נושה בשון מישונה חשום ארב פניו ביו שנני לשינה ביה שותר לך תווני ברישה הסבות שתי נירותו והדר בת חמש עורות ואביי שא בייי באין מוריי עוריין וקא הדר תיצע ליה : גופה בא לו לקרן מיזה בת נוח למזרחה צמנה מערבית דרומיית עהן למערבה דרומה ל שמעון איש המצפר בישנה בתמיד מזרחית צפונית בותן למזרקה צפונה מערבית זרומית נותן למערבה ואור בך לדממה מחיטעמח דר שמעון חיש המצפה אמל יוחנן משום חד דב לינה אמר קרח ושעיר עלים אחדר לתפאת ליצי על עולת התמיד יעשה ונסבו ז' קאומ החמנו עלת תמיד עביד בה במששה חטאת הח מאיזה צד מותן אחת שהיא שתים כמששה עולה ו שתים שהן שדנים במעשה תצאת ונית שתנסשהן ארבע במעשה עולה ו ארתעשהן ארבע במעשה חטא תנו לא מיצאנו דמים שמכפריץ וחוזרין ומכנרין ובי היבן מעאנו זמים שחעין עולה וחבן חפיות כפוק מתעתבעלמה ופתראחת שהן שתים למעלה במעשה עולה שתים שהן שתים למסהד באעשה חפוחה לא מעאכו דמים שקיבין למעלה וחשון לשה : ולא והתני הזה מופן אחת למעלה שבע למטה : והח תנן במעליף למהר כביהולה לי מנגריחנה נהתנן והה בלף הכרו ביהנא והני פלמו ליומת! שלמזבח שבע פעמים מאי לאו בליציה דמזבח כי דחמי ינים שינים אמר רבה בר רב שלא לא גלויא זמזבק בי דכור ובשי מזכמיתבישכת לא מעקבר והא אוכד שילים הפנמים בהד מקי だ言言を入 מערבית דרומית ניתן דרומית מורחית בני אים מעציה. מזכתיול ללל מיה לה יפראי ומאי שמו צ'היבי דרומית ולהדל מזרתית צפונית ביון דיומ 18 Ta בגוה פקע ברישאו וממאי דבעולה אמ אילי אעלהי רחמנדן עיביד מעשה עלה אמר קרא על גול כ העלאים תכן הדום אמר להם הממונה שוו וב アカイルを変えるこれ היתה במקצוע צכונית מעלבית ואל בעל שבור בביות המנוקד ואחת לשבת בית המוקד ואחת לשבת שושיר בקיטונות פתוחות לטרקלין שתום בקדש ושתים בחול וכ ומה הין משמשות מערבית דרומיתהיא תותב לשפת שושי לחם הפנים מזרהיתיץ של בד בל בים אן תוש מדות לא נשור בן ועקב חיון דותנקעולית מערבותבה יוכדין לבית הטבעה ' חות : קצע לשפות היו לחבבע הנשים היתה אוכך מחה שלשים וחמים של דוחב מאה שלשים ל מק בעותיה שלארבשים ארבשים אמות יייוע ידיני ואל ארבע שונית נוון טעוווני ת אחייטונה ויעבירט על ארבע מקי על שון שלון חור מוקובותי (מה ה מקצעות החיני הצחת קשור ביים

תחת הדודי מוכתית שנטלבוש וחפרנשמו שו העיני שעשיוני סבעם מוסיין מוש עץ שנמצא בו תולעת פקור מבי מובה צפונית שעובית היא איתה לשבת חמינו בנין מעובה אמל ליעזר בןיעקב שבחת מה היתה משמשה אכא שאור אום שם נותען יין ושפון ברון היום לשבת ביתשמעל הכי נמי מקתבדא דר ליעז בבן יעקב היא דתנן לכעם ממנו חלל ששר אום עשלה מעלות היוש ס רום מעלה איני אמה ושלחה חיניאמה וכל המעלות שהיו שם מם מעלה חיני ישלחה תציאמה יתנן עלחמש עשרה מעלותיורדות מעזקתישרא לעודת נשים ותנן כלהפרטוים שהיו שם נצהן עם ים אמה ניחבן עשר אמות הוץ משלאולם יתנן כל הכתלים שהין שק היו גבורדין שולרף את הכלה עומד בהר המשהה ומכנין ודואה כתחו שלהיבל בשעת הזאל הוא מכותל אמוה עשרים שתום אמה ושינים עשלה מעלות היו שם קום מעלק חע אמא ---הדם ותניאבי . משלח היתה וצבוח אמה ודובן נתוז עלה ובונישלוש מעלות ושלחה אמה' שלתע מעאמי זדבן יעקב היא משום הבי בעי למעופי לבותל המזך דןי רבנן אצלא פלגה דאמתא אמרב אידא בד רב מתנק הא מנ לגבהה כ היהודה היה אד בעונה עשר אמות בנגד פתחו שלהיכל ואחרב יןושמד בנגדהיבל וכתלוו: מתקיף להרב בובי עשרה מטא בל אבייןמימיני יונה היתה אורך מחה ושמונים ושצע על מחב מאה שלשוק וחמש נ מקום דריקת דגל ישר אחתעשרה אמה Weller Water to ha שחנים אמה ובין האולם למזבח עשקים יטועם דארי נוצי אחצי בית הכפרת: מינסין לדרום מאה שלשים **第二章[18] 福州中期**[ילשמונה אמות מקול מיקום העצעותעשרים וארצע מוצבע באור לי מנושין לבותל עולה שמונה אמודה והמותר מן הכבש ול א ל יהודה היא מזבח באמעע עוכה לא となりに ろうと かにぞ או שמע מעה ל איעזר בן יעקב היא שמיט שמע מינה לבאי חברי ניי מקישא דאת מעפון חזים בדרום ודאתני מדרום חזי לה בקצווה קימא: מאאי מדרמינן לחס בנים אל חם המנים והאמרב חונים בניה ומבקא משיבדרך שמל או אמרוכ בשממובקרן מענון מול לבש חנים ו שא אין אמרתבקרן צמונית מערבית ל בין אינו אא דרף ימין הע מיל בעבודה אין העו לבכע מאי תדעעה דלהם בי והתאממר בל פין אבלהבא חשבנא בעלמא בייול שכהן גדול מי בואיה עד מקריב חלק אם אומשלה זו אני מקרב ביו השומשקריב בחיוה עד נוכול חלק בראש שי אניאובל ונו בחלה אחת משתי חלות: וחרבע או חמש אמל לעוד בחומש שנותית (אבל לעוד בחתר מתיך ולבניו מתיד: אומ חביאתיו אב מאצ מפועשה לחם ר ל ארב באו חמש מע הבנן ל אוני לעום אנש רשה ו קופה ל מצעתה חלה אחת משת :

The state of the s בתר וערב יום הכפרים ביות השבר זאותו בשער מזרק ומעבירין לפניו ברים ואינים ברו שות אבר והיל בעמדה . גמ בשומח שמח להיי אא שמח לא למד כי האיי שיני מוקמינן ותפהן הגדול מאחין שיהא גדול מאחין בבה בנואי ובעושר ובחבמה אחרים אום מעץ שאס אם כן שאחין הבהעם מגדם אותו שבותבהן הגדוב מאחיו גדבהו מאהינ. אמרב יוכף יש יים (די במקרש ראשון הא במקדש שם דאמונבאסי תרקבא דרינקי שלא כך מלתיו בת בתום לינאי מלכח עד לאוקמיה לירושעבן גמלא בכהע רברבי ערב יום השלביים שוהי לנג תונה השעים יתנא דידן ביון דאקטא קאתי חלשא דעינה אוהם מרונניי ביול ביון דאקטא קאתי חלשא דעינה אוהם מרונניי ביול ביו הוא דקאת מאן דאית ביה מילתא ידעליה ומהדר ליה בתשובה בלנונהן ונ בערימים לא ממני על דאמני אינפי אובר אחדשך דיאלא הוא בשוקא לא בחלוף קקי לא הין מונעין ממבו מאבל ומשתה עלב יום הביפורים עם ח. ייים או מינים גמ מפאל יתורה שהמאבל מביא את קשינה בדי לפמס מו אמרו לו בלשבן שאתה מציאו לידו קיי אותו גבי אמרי לה גבבי גבנה בש ר שמן ויין ישון עח נמה וב תרניולן מאבק ובפר מאבל גָבַשָּׁ נחלב בנבעה בבשר שמן ניין ישן ב הלצן מדי אות הטומאה בבל מאבל האדם לידן טומחה ולוחן השום השחלים אורות תונא משום ד מאיר גרגיר אמד יה המוצא גרגיר בשוק אם יבול לאובלו אובל מעליאנא אמרבגידלאמרבאכקניוי לתוצ בקורן מתניה בי: במופריתא מתנו הכי ו ע לַיִּדְשׁשׁשׁ אַנִרִייִין לא יא כל דתים ולא יישן בכילה ולא יישלבא ב וקא תנאל ליעור מאן הניא ליועה: רבנחמן ביהוה מיבלען אחרת שמא יודמגן אל בן ישקב אומ לא ישאאים אשה במדענא יל בנן קליו את פון לוה ונמצאאה נושף אחותו ואד נושובום ישה עווים ושים שובין הוד משדרי ומודעי להוו והאמרבה תבעוה להנשא וענייסה צבינה तंतरं हुन्यदी र्यूम व्याप्ति दार ואובעות אימא ימידי הוח דמיחדבו ---אלאבהות אות מקרוהו וקב בו מתני אפטרן והלבו להמאמרו לו אישי

אבעינק אות בצפון זאוונבריים יאובנים ביים ביים ביים אות ביים אות לשיב לשמת היו בנולה שלוש בינמן ומי שלש בדרום לשכת המלון לשבת פניות לשכול מדיוחין ולשבת המלח שם היתה מלח לשב ברוה שם מולחין עורות קדשים ועל גגה היתה בית השבילה לבה גדול ביום הכפוריםי, לשובו ששם מדיתין קבבי קדשים ומשם מקבה עולה לגג בית הנמה : שלש בצפון לשפנהע בשים לשם הגוית׳ לשבת העץ אמ לאיעזרבן יעקב שכחת מה היתה משמשת אבת שאל אומ לבבו במי נדול הית חד שתיהן נגג שושיתן שות אות בדקוס דתנן שבעה שעיים דיו במוכה שלשיבצפין יירום ואחד במזני שבדרום שער הדלק של שער הקרבן שנישי לו שער המים: אמש עבילות ועשרה קדושין טובלבהן גדול ומקרשביום הבמלכים ובולן בקדש בבית הבללה חוץ משבילה כא שונה ייהית ז באיל עלגבי שער המים ובער לשפתו היתה ומקתברא דלשכת פלהדרין בדרום בצפריו טביל נאים לצפון גמר חפינו בקדי דיות עביד עבודה לאולא טביל וגאעי באוניתה מחיטואים איזי שליניא בצפון קאיי בצפרא אזילמצפון לדמים טבילוגמר חפעה והדראת: יון גָאניומטרחינן ליה בוכלי האיי אילמא לא לאטרחיה דאן אומדין לאחרומים דאן ארוב אנו שלחיבית יון לאתה נית עביד עבור לא يجفزنك بتز י שלוחי דכחמ בנהו דאו פלקא דעתנה של חידידן תהיתובתי יבי קאאמכי ליה עלדעת בנו ועלדעת בית דיק : ייבובין בי דד שמעון בן לקיש דאמר לי שלא יחקן מבחוץ ויכנים בדרך שהציוחיץ ּ וֹדֶלִים בּגֹעבו אבין אמר לובים אֹנְים שחוֹבן המקרא הזה כי בענן אלאה על הכפרת יר עד שָּאַת נהוטל צאשפה והיו תולעות יין אואצים ברושרונגליה של לעליש בעורה שבא מלאך וחבטן . באין קול נשמע בעורה שבא מלאך וחבטן על בטון נכנפו אחיו הבר עבל ונינעים בעין נחש בקכני: ביין דורש ואם לאו תלמידי אבמ דודשק לפניו אם רקיל ליקילות הן ניא ואם כי ן מנייים לם ב אין באין בובעזרא ובדברי הימים זכריה בן קבוטר אומל בעבי האי שיחש ליה כבחנן בל רבא לחייא בלכב קמיה דרב בפיומתויליה כב ונימ אַלית שנו ל קא קארי: או הבי מישרי נהאמר רב יעהק בל שמואל ברמרתה משמא דרב הקורה הי מש לאירמוז ביו ולא יקרוץ בשנרנו ולאיראה לצישוני ותבא לאיעזר חפמח אומ הקורץ את שמע ולמז בעיען וקי יבשפתנווה ואה באצבעותו עליו הכלב אומיולה אותי קדאתיעקב תבישרא לא קשים מחבשרק ראשון האבפכקשנו תנו כבנץ רשות לחבר וליובר ברים אחרים; צם עשת אותם חבש: אאר ודברת בם גם ולח בתבר רבת כלאשת שיחת די שיודבנת בם ולא יאחרים ז רב אתא בר יעקב אומי עובר בלאושב די געים לאן כל אישי לדבר: בקש להתנמנסי

משוברת ביות אים אנלו צרוניו דרא מא משי רב ותנא ואזיל שבים בעל יום בני אומרין לר אישי בהן גדול עמוד והנג אחת דאשי והפגאחת על הרשש מחדובי שוק על חדת מעסיקין אותו עד שמצוע אלן שחטה אשי לא יבים ביות שוא עמלו בובין בו אם יצי לאישמר עיר שוא עקד שומר: שושל שלא הין ישעים כל הלילה בדי שישמע בהן גדול קול הבכה ולא תהא שצה חומפתו י תפא אבץ אמר אברי ואו ונימארב פיני בני שאולאונא אף בגבולץ היו ששין בן זכר למקדש את שחוצהין: יצחק תפגומה נהדרעה: אמר ליה אליהו לרב יהודה אחוה דרב סילא חסידת אפריתו אמחי שא קאתי משיח והאידנא יומא דביבורא איבעיל להי כמה בתולאתי בחרדשו: אמר לה הקבה מיחי קחת לפתח חטחת רבץ ושטן מאי קאמר שטן ביומי דכיפורי לית ליה רשות מאי כישני או ראמי בר אבא השטן תלת מאה ושינין נארצעה יומי אית ליה דשותא וביומא דביפורי ליתניות בשיותא בבליום תורמין את המזכח בקריית הגבריא פמוד עו מלפעו בירא היו ביום ממזעות ובל יום תנורמין את המובים בין החדם חריית דיהי מגער עד שיוד עולה ממזעות ובל הלט מאשמורת תרחשות לא חדים חריית דיה מגער עד שיוד עולה בכל תנו ההם איבלים שיום שער לבי מובי בהן אחד חצור לא יחזיר וחין מועלין בהן מנוחם לל המל בל אור בל הלילה והכים הא כתיזה צד חלקיהן חצו להקצורו בל הלילה והכים הא כתיזה צד חלקיהן חצו להקצורו בל מלאה מי שראל תורמין את המובח בקר"ת הנבראו למוך כ מאשמורת הראשונה ' ואו פרקא דעונה מפרים ביים ביים אית ל ינחנן ממשמע של בל הלילה איני יודיע פלוחשם ביים הולכך כל יומא בקריית הגבר סגיא: ביום ו דנפישי ישרא וקדמןאתן משמרות עבדינו מגעקעד שהיתה עורה מלאה משרא תרבולה ובאיקרע לאתריה דר שילי ליה בימא מד קרא תרבוראו: אמ ליה אבו. אוי ולי וחבלוץ אמימניו עלור דרבי ומפרשני קרא גוברא ולא אמ לי מידי ואב אמר לה אתגרת ליה פוץ אמדיה׳ איפון אי מוניה דרב ותניא טותיך דרב שילא תנשקש לארב גבים ביו אוא שומי כהנים לעבודיתבם ולניים לדובנכם ויערא למעמדכם וחיה ביין שמע בשר שו ביין בשחוב ומעשה בינכינק ומ פך שהיק מהלרצודר ושמע קובל משלשה פרס ול ששבי לבינו שוד לו ששו ישבה : ואונל בן בהן גדור משובח ממנו דחמד מר ובבר חמרה שני שונים בייון סייון שמנפר בארזים והאי חירוא ליום בי בייה והצו אות בחבו שרבה ביים ביות

חורה אלנו ובנין עושון או בייפוע אינויים יקול נשמה בשעה שיוצאה מן הבוף משחות בשנים שביים שעורשון ובטרוה ועין בורניה דו שילה היצח קוום לקרית והבשושו בחושו ליאשה שוות ביים אות עד שישלש שאיזה תרכנול אמרו בתרנגו לבינונין אמר דב יהודה אמ רב בי בילים היי שולין ללגל שמדין עבובין ומשתהיין לוחין ונכפבין אחת עשוה אמה אחודי בית הבשות יי קאמ הבי קאמ אבל שנכננין אחת עשלה אמה אחוריבית הכפורת עומדין צפופין ומשתחוין רחדים וזה אחד מששקה שים שהיו במקדשי בתנן עשרה בסים נעשו בבית המקדש לא הפילו אשה לדיון בשר הקדש לא הפגן וובשר הקוש מעולם ולה נרחה זבוב בבית המטבחים ולא צירצ קדי בבהן גדול וליח נמצא כספל בענור וביתן הלחם ובלחם הכנם עומדין צפופן ומשתחוין רווחין ולא הזיק לוש ועקרב בירושנים ולח חמד אדם למובו צרלי המקום שחלון צירושלים : פתו במקדע מקים בירושלים איכח תרוצ אותרביחתה דתניח אעולם לא כבן גשמים אש שלמעוכה ועשן שלמעוכה אם כל מחול משבות בואין מזיות חותו ממשומו: ותו ליכא והחמרב שמעבוף שבריכל חרש וברלעין במקומן ' וחמ אביי מוכאה ונשנה ודשון מובח הפבמי ודשון מנוכה נדלעין במקומן ' פפול תלעה הנו אשבונהו חד מניק תכי ועייל תכי באות לוש צמי דהון תכי חשיבונהו חד בצקו להנו הדיכא חדי א אחכיתי דאמל יהשעבן לייודיף עלב והים סלוקו בקדורן שבלשום לחם חם בום חלקחו: יים בשיים בינו מקום ארון אינומן המדה ואני רב ושליכא עוציכדי יב לחס בנים נמי ניסק דגוחי הוא: לא דברחי בנוי לגולניה י לפניים מונד מכלל שמוח שמא כלי עץ חור דות עו שמעי בן לק שבל טומחה את מביהין חותו ומרחיןבו לחם חעשיי למעצה להית חוד לאום לעולי תלים ואוניי כדי יהושעבן לני חיומי ליהושעבן לני גם גחל טעשה בלקס הגעם רוגיו שנלשום לחם חלבום הלקחוו ותו ליכא והאיכאדר אושעיה ראמל אשעוה בשני בש שלמה בית במידישוב בלותו מנדים שלזהב והיו מושאיץ פירותים בזמנק ובשופלה משבור, או משורת אר דינהן שהו השם בלבנון פרין ובשו בנותו בוים לקיבל יבש אר ומצע קפוון אמי ב ני ייב א לנו שניים יה שחו ותגלאף צלת ורכן בכוד הלכנון נרכן ביית אר אפון ורימטא דין בינג לא קא השיב: השתרו לף הדר הברמל וחיל וחיל וממה האתות להבי ארון ולדובים מויפי ביש אואו דוכים ז שלמערכה עשן באש שלמערשה ואוננית אמשה דברים מומר השש בלעניבה ממינה כארי וברה בהמה נישי בה ממש ואוכלת לחים שבשיי אינור שנל שב י ביינים לחדיוט דתניה ונתכובני חהרין הכהעים אש על המתבון לאו בייור את שמון שני ביינים מו מחדיום: רבועה בארי והתפוא אל משי בנו הבי ביינים הפוע בייר המשור הא במקדש כחשון הא במקדי יוות ועם שלו שני אבי באחא מחי לביבוארצהבו ואכבר שבי ושקדש שני שי דיי אמריש כת ואפבדיוק , ואשודיון שווושום ושבים שהיי ביותופש כחשון למקדש שנו ואו דין

אכנו

מונה חובער רצ אובלין שותה אונלת מוער שותר דידן: שותה בל אווויף יאברונושות דב החוברת ואינ המים אשר בתכלה ליחם: אוכלת לתים שם אות אות אות בינורים ואובלת אש רה בינור ביאמ מר הושים אצבעו בינוהן ושריכן ועשן שרמבונים אם כל בתורות משצעות בו לא הין מדיזות אותו ממקומן והאמרב יצחק בר אבדימי במועאי יום מוב באותותן של תג הכל עופין ללשוק שלמערכה נוטה כלני צפון ענים שמחים ובעלי בוב שמבים מכני שגע שנע מרובין ונירווניה מרקיבין נונה בלפי דרום עניים עצבים ובעלי בוב ס שנוותי שנה אועשין ומירותיה משתמקין כלפי מזכון הכל שמקים כלפי מעד בל עדיבי בש בשעק שתב חו שליש׳ וקשה לזיתים בשפה שהכבו׳ כוח דכי בקשת לחטים בשעה שהביאו שלכם ניפר לזתים בשער שהענו : ואמ - עביופף ואותימ מבחוברת ואותים כב נחמן בר יתוק ופימצין שלתן בצפון ומעורה בדרום האיי מרב" דידית נהוני שלבי בידיה ו לאוקשיא הן לן נהא להן : בי הירנא עלך שבעת ימים: 7,579 11.94 J שאת חניכו לאכבע אמות זכה ואף את המזכח תורם בזמן שה מקובין ריצו ועוכיק בכ שין כון ציו אין גון איי היו שעהם שנין המאונה אומ להם הצביעו מד **清阳**。 במקדשי . בכל ההא משקלק : דעכורה כילה היא לא חשיבא להר ולא אור היא יפאו שוף עבודה דימואן תקינו להו בייפא: והלא איברים ופדרים לפשחם יי ידין כפלומת הדישן הנית :אנהכי נמי תממת הרשן תחלת עבוריהוא למחרתין צקיך לקדש שכבל קידש מנוונום לה לעלודה בי איצון אועבר ולושו נמי דיי דאמלי מעיקנה סבול ביון דאיבא אונד שיב לב אתו למע שבנה תקינו להו רבכן פשח והרי איבלים שלבים שי ו מבני בייתון שאני מצמו מלמקס: "ותקטעו להחיי בשוחור בח תפים יא מי שיבי מינות הדשץיזָבה לשידור מעובה גדולה ולשבנג הי האי מעקרידי פבור רלא אתן למעבר ביון דחזו דקאתן למעבר וקי איי では、これのか ילי לדילי: הודשקה מי דמזר דתקינו לחופיםא לא מוה קאתו בל שיחם ואל אי שוכה לתרומת חדשן יוכה לפיחר של שבי ליש דניתו: שהן מרובין רצים ועולין בכבש׳ אמים יאיני אל נאובהן ועופיץ יר וערייו לווייי בכבש תבן: קמיאתח נמי לא ריצין ושל נמילא: משוטרלא מפיימה לישרא לית דבנן' וארבע אמות זמזכח מ למזבח ואפילו אכנה דאשונה לית

יפור אן דבודי אמה פוצב את לפון מנו מיותה אומר להם הצביעו תומי הוציאו אצבעותבם למון ונתביון לדיהו ביינחקאמור למנותאתשרא ואפי לדבר מצוה דבת וימודם בבוקי מתוים לה משושי בים בוק מידי כמיבזיק הוא איני שמח דמתין הוא אונמי שמא דוברא הוא דבר וישלאן אוב בבנק נילחמו ב: את יהכח נשמעשאול את העם ניפקדם בשלאים ' אמל לעדר בל המומו את ב יעובל בלאו בי דיה מני ד בננישרא בחול הים כב נחמן בריצוק אומ עובר בשם לאוין של לא זור חמע בי יוחנן לאמי ברנוהיה מפנר בע ישרא בתול הים ובת לא ימד אלאייפפר יין רציב שלמקום ובן בזמן שאין עושיין רצונו שלמקום: ל אנמ לת קשיאבן באון -בדי אדם כן בידי שמים: אמרב נהלאי בראידי אמר שמוץ בינץ ום אבא יומיב יבור מיד מתנעשר מישקרה כיתויפקדם בכוק ולבקוף כית בשלאים ! שנהמנה אדם פרנק עיי בר דמילתה נינב בנחל את רבמני על עפקי נחל בשעה שאת דלמקטומים את בל אשר לן ולא תחמול עלין והמותר מאים ליד לו הקצה לשאוד לד והכיר ירי אנל ומהאם על נכש אחת אמדה תודה הביא אשה מעולר ועד 🌣 יונלה עלופה ושודאם אדם חטין בהמה מה חטאת אם שאולאל תהי צדיק הרבה: ובשעה שאמ בדורים אני יפגעבכדעם וימת ביום ההוץ שמינים לו שאיי י וארב מחיש ועד אשה מעולל ועד יונק וימני : מחונה במה לא חלי ולא מרגיש גברא יצונו בית וה לו: שאול באחר מאי איה מעשה דחנה דאליה שי יות כי המלכונ אוג שאול למלך: דניף · POWN שה דבת שבע התם אפריעו מיעה דכית בשתם מי אי הכי דהלתה נמי איפליעו מניה דכת ואת יתנגע בן מעה מגופיה הכיו נמי לא איפריעו けはまで צק מדשים נצטרע דויד ונפתלקה ממנן ממפה רעי בשמול דאמר לא קיבל: ולרב נמי שנינה ופו ה שאמלו דניד למפיבשת אמרוני אתה ראפנל חיב ס וירבעם חלקואה מלכותך: וצבא תחו ב וועא: מתקיף ליה רבנחמן בריעוק שנה שאוני אן פיושא בחלמיה אמר נעניוני לכם ענמות 子なること שאולבן קיש מלך שראל אמרב שאנד הוד חז שלאחיה בו שום דוני דאני ליוחנן שום TAN STATION "ם כן קונה שלשרצים תלויה לו מאחריו לשמעון בן יהו

345

אומים יוורים שלוב חונם מוד נענע שאו ל של שני שם שום שום ושו המיאו לו מנחה יהו למנו חש של בחש העמוני אמליתות שומים שעובן יוחאי בל תלמד הכא שאינונוקס ונוכורי אנו שישיד חבק והא כת לא מוופולא תעור ההוח בממון. דתניא איזה היא נקימה סדא חיי שותה בקימו אמר לו השאילע מולף אמר לו לאו למחר אמר לו השאילני קר בומך אמילו אין אנ משאילי בדרך שלא הפחלתני זו היא נקימה: איזו היא נטיקה אמר לו השאילני מגלך אמר לו לאוי למחר אמר לו השאילני קקרומן- אמר לן הילך ואינו במותך של אים אחני זהיא נשיקם: וצערא הנפה לא והתנוא הן עלובין ואיגן עורבין שומעין הרפתן האל לישים פושן מארפרד ושמחון בייסורין עלי הס הכת אומ ואוהבין כעאת השמש בקבורתו של ללל לפןים בלבה והאמ לבא כל המעביר על מדודעו מעבירין לו על פשעו דמפייםי ליה ומיבי מההן מוצאין אחת חושתים ול השתא שתים מוציחין אחת מיצעים אמל לב מסדים לא קשיה בן בבריה ל משל ונהא היאל מולוים! THE MAN לומיד כמי דקתב חות מאי פקיע חמד רב, יריי ה אתי היה בפא משלקאן שיעין שמוץ שמלקין כי יע בוניליות׳ין "פפיקרשיה ו אמאב"י מריש הוה אמי では大き大 בי דיתנץ מבלידי מבופי הבהנים ומחובה שושורין ערן ורבן עוד אא שלוקה מן הממונה בפקים אפן saul, said franketi ושלין בשבש ודחף אחד מהן את חביבון וניי יינים שבין שניאס התקצו שלא יהין מורמין את המזכח אם. חלירו עלין וחון על מכנו שנין רבין ועולין בבבש וקדבאחד מלים מבי אנים חור בחוצניה עמד ל עדוק על מעלות החולם ואמיים ון יש אם על אי נפיא עניה ערוביד אשר יין אהיף נותן לף נופל בשרה לא נוצי ימר כל אמר לתן תרידורן על היכל א על העורות געו כולם בבבויה ל e den le דת ברים ולך אשני בות ישים בנרתכם ועדן בע מפרפר ורא נטמאב בר 第二次表 2 ושרש פו לפה א מששידי וכן הוח אומי וגם דם נקר שכך מנשם בנ צשביה שלו מהקש: אינו קדים אלים החיי מעשה קדים השוד בי ילעני איי עער הם האני מעשור קדים הף מעשה קדים כיון דתקינו להו בי WH SENK TH THE MINE THE KING מעיקרא קבור אקראי בערמא הוא ב נמי ליצי סכנה תקיבו לחוניפא: שודים הוא אומ כי מצחחור בחדמה אל ערופה על היבלאו על עזרות כ אנה מביאה ענלה ערופה' ועם

בנבוה : בא אשנים בענים שיפון אינוא מפיפו שני שור שו במפוב ועד און ולא נעמאת הששין ללמחך שקשון שהית שבים ותר שומושות דייום או בשון ל מעהו זל שעיבותדאים הוח דול אבל בהדתבלים בי דקימות קימון או דופא מהרת בנים ה הומילא וש פיבות חרים כי דקימת קימה: תחשמע מדקה נדי לה תלמוא וגם אפנקי שב שמע שינה שכיבות במים הוח דול אבל שהרת כלים כי דקימת קישא שמע מונהן מע מבון ונצש שוקע אע כדרך שכה ונדול עושה ביום הפיפורים שפושם בגדי קדש ולובשבוריו אול האל ופשבו את בגדיו ולבש בגדים אחרים מקיש בגדים שלובש לבגדים שמשל מה להלן בנדי חדש אף פאן בֶּגְדִי קדְשַ אמבן מה על אחדים אתרים בַהוען מהן: בֹץ עור אומ אחדים והוציון אודב הישן לימר על חבים בעלי מומין שבשרים להוציה כדשן י אחרים פחותין מהן מחי משמעון בי דתני דביר ישמי דברים שבשר שה חדרה לרבו לא ימיוג בהן כום לרבן אמל שמעון בן לחים במחדלקת בהוצחה בך מחליקת בהרמה נו ייחנן אממחלוקת בהוצאה אבל בהרמה דברי הפל עבודה ופאי מאין בי דל שמעון בן לבי אוליף או קלקא דעתא עבודה היא וכייש לך עבודה שבשרה גשע כלים וד יוחכן גלי רחמי ב דים והוַיל הדין למצעפת ואבנבן: ומאי שנא ברני דגלי בחו כחמי שדו בדבות מדו כמי ון שרה יילאייתל: ממשיבד לפידוניא מניץ שלא יבון הצדו מושה לאה שדן יד שמשן בן לקיש אמ מדו כמדתן מלאפקיה כדי מער בשרו נפקא בימ כתטיי על ' אודה ל דופה אומלתבותבגדי פהדן בשיות הי ייבויל בדבר תדא ראבנטן שלכהן גדור גדורביום הבפור ולוה אבשון שלכה הדיום) ועוד קדושה חמורה תשתמש בהן קדושה יין און און ים מלמד שטשטן גניזה : לַ דופא אומ בשפי שחן דבהן הדיורי ור ים הביכורים אחר ' מאי לאו בהא קא כנלי עולמא עבודה היא יו והכא בידיאן. מיברגי דמר ספל עפודה ו.יא ומר סבר ימרפני קאן מינולף דמרקבר עריבה בישן לרבויי דומת הדשן שעולה צפמה מתלומדב: קיה אוב תרששר ילביבן לה אוב תרויים ואון מע דתיוני לחנפה נאמר באן והכ"ם וביום לחלן והרים מיה לחלן בשמצות דרא ארבעעלורות זראייב עליהן מיתה זליקה והקטלה נישוף ה"ץ וניתוד המי מתורשן וכן תאנ לניבאותנותיה אף תנושות אוישן : מאי טעניה ילינואתה והניו שמדואת מהוטתפש לבל מבד המזבהן ולמשית לפל ועבד עבור יידה תמה ולא עצורה שיש אחרייד" אנליו עבודית עבודה ולר רבי נחני מֹצחו׳ ורְצ החוף התוחי שבע הזאות שבפעם ושבמצורע. בדבר בדר לא ידישי ואים לכל דבר המזבח כלל עבורת הוא ראשונוני מרובר לייר מתנה ששכת ט אף פישבונתם, חבורת שמנו איל: תבורת פקוח קא :אמ כולמג בלפרטת חוא דעמית מתפשאין עבודית פלוק כאו היד קרא ולמבות לפרט מת אשולו עבודת סלוק נאי או חבי ועבדתם נאי אל מבי בלפינת הוא דעבדה תאה וליח

בשנאי בעי שיו בנות ביים ביים ביים מיורט להיות לחוץ מדמים לה הדרך אל צית ולמביתו אומנונה א שפידר אונהשולאן ניחייבו איבא מיור בוכן ופדור בובן איבא פילוק והקשרה ואיא מעופיזר שפיריאניממורה ניחייבי איבח נובנת בקילי שבילה בחייב: איבא ניינת שמן ונתן שמן טחייב: איבא הדלקהן הרליק בחיב: הדלקה ליו בוויה אישו ולין והתניח ונתע בני אהרן הכהן חש על המובון לימד על הצוטב החליובה שלא יטידו אין בבחן הדיום ובכלי שרתו הצתב הזיתה עבורה "הדלקה לאו שפודה היא: ז'א מעובה ללי שפידר את המערכה ניחייב: איכא פידורי שע גזכי עצים: פחרשב מריעכם ניחייב: איצא פדור אוברים ופדרים' והאמירב אם אמי אמר יותכן זר שפידר שע גזרי עצים חייב ז בהיו קיז מילתי מר קבר עבודה תמה היא ומר פבר לאו עבודה תמה היא נאניא בטניה דכב "תנא בותיה דלוה תנא בנוניה דרב עבודות שהזר תייב עליהם מיתה וציאת הפבין לבעם בין לבכם לבכם: ואמוה בחטאת העוף והמעה והמקשיר בעולת העוף והמתפדן שלשת לוצין "ן ושלושת לוגין כנים: עבורוק שוון שהזר היוב שארן לרונו המרים ול אישן ושבעו אחד רב תניא בנתנה דולי שבפנים ושבמצורע והמעלה לגבי מובינה יו שנפורובין ובר נפול: למא מניםיך: למה מכיים זשי דאמרינן: את למה מנים ין יום: שלתמששים אם לאפיאמלי חונן כדי לורגים כל העודה בולה שנאשר יחדין נמתנק פורי יינישל הבים דיי לה מישו מוויש לכב מומן אמרי בבגדי חול כב ששתאומי בבגדי קדשטיים בי שייי יור דו בי די עבונדי חול Sign in the asking sections of the many אוב חביבותיה מקרי עביר: אמר רב פים שיש באותן שוכן לניםן אמר רצ אותן בלדיהם ולא היו מכחין עליהן זאי חונון בר יהודה אמרבששתלא באים שיייא מבין שלאיהו ובר קורם. באותן שובר לפים לאהיו מניחין על אומים יהכי קאומני ער שעורן עליהן בנדי חול למכנסים תל ומכנסיבד ילבש על בשית: יי הנחין עליאן אא מבנפים בלבד: אמר מתבישין אותן מכנסים והין מפשיטי צדי העות הצים במזכחה וז כן ל הב ששת מנץ אמינא לה דתניא לשפף -יושב במערבה והכהעם מוקפין ושומם: ין בי דר הממונה בא ובועל מענפת מרולצו שלאחן מהן ויורשן שממנו עים שותם ... אימה יוםי שנו צבוצי חול מצופת בבצרי חול מאי אינאה רבשמה ביאיחודה אמר אביי שמע איכאן דלמא בר תואני לב מועו בליחוף שמע מונה שרוניות מהיו להאודי פונהן לקדים מנה לשכת הנזית חצה בקדשונהשי ואחר פינוח לחול: דיא סלקא דעפרשון בקרשוקן וושם אביי יחהאנמר אין ישיבה בעורה שוא למלכי בית דויד בלבף זות שלא השפושילת בחתן יחד שמתוד והח בעיםו בבית אוים נהלף ברגשי וליכח ולא לשו שמע בושהישנה שושי לחו זופה שושו שלקור דעוכר פתחאקדיהיה ולקדש היה שנה יקן יושב במפושקינה ביולשכנין שחדית בחול ונתוחות

בקרש ומנות להוו ליווי שוני וויי וויי שני שני שני מיים וויי שוויים וויים בינוח לחוליו איבעיא לחופשחן צופישין לעבושה החוברון מפידיקים יומר לשומודי בוצו הן מפיסין : תא שמעארבע פי מהתריושם ואו שלקא דפינה לשלפצורה ועפורה אן ביבק האון ואמר רב נחמן בר צחק הביקחמ וארבער בעמים נבנסין להפים ולעולם בנל חריותון ביה טובים : ושישמעל יהודה אומילה היה בים למחתה לת כחן שוצה בקטורת באנ להישפת זכה עמי במחתה ששאני מחתה וקטורת דחדה עבורה היא זאימא דאמלי דיון א מחתה וקטורוב דחרא עבודה היא מח שחר עבורות בעיין כיים: לא מחתה חקשריך ליה פלקא דעתא אמינו הוא ל ולא ב ציוא ומעתרא תצבי פיפח באכי ננשה קה משמעלן: תה שמע רתחע ל תייא ולא לכל עבודה ועבודה מפיפין את בחן שזכה בתמיד שנים עשר תחיי הבתכם נמשבין עמו שמע מינה מתנותן ארבע עיקותחושם זה הניים הראשון יפקשם מי שוחט מי זוכק יו מובח הפנותי אי מדשן את המנורה מי מעלה איברים לכבשי הכראשי מהרגל ושיצים הידים והשוקץ והרגל החוזה והארהושתי דפבות הקרבים והסולת ההבתים נהייץ

שלשה עער זובין בו אמר בן עוחי לפע לי עקיבה משוטלי יהושע דרך הלוכו היה קרב

לש או בעיח להו כי מקבל שומש מקבל אוא אמרת זורק ביקבל אגב חביבותיה לאמקבים ליה לבוליה דם או דלמא אקק מקבל דאו אמליה שוחש מקבל זמנון דשחים זכי תא שמעבן קביין עשה שנים ששרדד לצור שלא היולן אא ששמתונא עלה כדי שיהן שנים עשר אחז הצהעם העשיקין בתמיד מקדשין ידיהם ורגריבי בתאחת וא קלקח דעונו שוחם מָקבל ועלי מי תון אישי ניאוו שמע מינה אורק, מקבל "ב פנען : אמר ליה רב אחץ בריה דרבא לרבאשייוף אנן חענה שחטי השחום וקבלי המקבא אדו חורוק שמע מינה אניבן עודה לפע לישיוצה משום לי יחושע דרייה ליבו היה קלב : "אבליבגן למוזה עד דרך הלוכו הרוש והכול חלה וערה ושוצים ביותר רבבות והפושץ ושאבות ליוליאומ דרך הפשבון היה קרב באיזא שר דכף הפשפה יו והרגול יה מוקל איים לו משני דפנות ושיתי די מוחזה וגלרה י בי שודבה מומורי דנד שני בי קובבריות לוף דרך שניהן הראש והרגל ושוני דים ושרבי יי דרך שליי היה קוב כאיזה עד דרך עלוו ה ד כנות וחדה תרח (די יי חבמים וחליבל ושובי דפעות נחום וצרים ושוניים שמום שמורגלי ו הח כתבל נתח שוב י כין די יצא ביקי לאו ושדרובין לאלעי אביניהו בתר עלניא דבלניא או לי ולתף האוא בפהושה מיחן מר אויל בנד עוביו אנדא ומד אויר במו שונים ומברו מאי בעמא שלקא רגרי ביות ביים דבולי עלנא שבי או שלבת שנישון שלים מחוץ לנגלה ופבר אונים לבלאיברישאול את כאשו י שודרו ועסף אומיף שניים אותו מיבי ליה לפי דתכא כאיזה

איים ושעלה אוש דרך כבוד שלמעלה: צד היהעושה ותן אונייר

A. 75

5

ומו, אנמוא איניפון שים אוישים עם שנים מייי בל מיונית שות פלו שפוויוש בדי מאי טעול אמר רבי איבלים מן הנעש

יייני ביו אור אייניון של בר בר לי מאר ליה דין אווו זים שבורהן אונבצון שני שוב בוציו אורברן בחורי את רקא אוני או מעבביה דרי שמאדיששבך לרד לעד בינ את בשבין ליטאב ותורת לישרא ישעבר דכוב ומבע ישעבר בייניים עוד לעשם ליעת מה יעשה ישרא בחיל נמי יהודה דכוב יהודה מחוקקי אקוקי שמעתי אליבא חהלכתא קא אמרינן: אמר דיוחנןאין מפיסין עלתמידי שלבין העלבים אין משן דבה בן שחדת הוא זכה בין הערצים! מותיבי כשם שמפשין שהקית כך מפיסין ערבית בי דתנא ההיה בקטורת: והוא תפא כשם שמפיבין לו שחריתבך מפיםין לו עולית:אימ להי ורתניא בשם שמעם ולנשחריתבך מפסין לו ערבית: וכשם שמשלין לי ערביד, כך מכים שחרית: אמרב שמואבר רבי בחק בשבת הוחיל ומשמרות מתקדשות: ולמאי דרליק אדעתין משקדא דבע ח פיפה אשכן ככישן להופיסות מעל מצפרת הוה עילי דזבי בצפרה זכי דזי ברמשא זכי: הבבישי חדשים עם ישנים אין מעלה איבנים מן הבצעון מתנותון דלא בדי ליעוד בן יעקב דתעדה באי שור בן יעקב אומי המעל האיברים לבבש חוף מעלן לבני מובח: במקי קת מיםלצי מר שבר שרב עם הדרת מבר ומר סבר במקום שבונה לאן אורה אראן אנ רבה לאל איעור בן יעקב אית שים דיר הונים ולאל יהנדה אית ליה דר אעור בן שד דאם כן בערו לתופי סות: ואו בשכחת עד דתאש המשה ההוא דלא בל זיעור בן יעוב ודלא כל יחודה ז מתנתיי בתשעה בעשרה באחד עשר בשע פינשר לא נאות ולאיתר צאיוה צד פררב בתשעה בחג פיד אחד באחד עשר כדרכו גונשעה ועעם בידם שענורל עלים אלוחית שלמים הרי כן עשרה : כן א בתשעה וענס בידם שנ מוד לביות שלפום הכנים לרכות חת העדם בשצת באווד שפיר בי אמר כבא ואינימא האשי ברקבש און דייאי ובשבת שבתוך התגבדיתוד על שות איי 'DA ממאי מדיקלע ובשטבשביין ומגביי ואוד עליפורדי ביותנן און מנפשן מים לא בתמיד עלעי צכות לה: אמרים אני שלמים ואו פלקאדעתא בתמיד שלב יביפומי משך יה מאדנו כל העם האושיוניה) אף אכן לענה למנפף אומרין לו תבוש ידיד בעם אחד ניפון על. שמע מינה: תנה בשמעון בן עודה חומ מבין לתמיד שלבין רי אתרוו אה לובי הגבל בשני כהנום של וערבן עצים עול האשאש בו עם אושים של וערבן עצים עול האשאש את מפון עניון שנים בען בבקד תנהו ענן לתמיד שלבין השובים: ותמושורי אישי בי,מיד שנשידי שמו עיבפין והדר ועובידי אם בן נימא קראו ומשלימניכר . שו כדי דחר בעד ובעני אונ אמיניו אדי או שרין ליץ קמשמע לן וונעביד חד ונעבדן תפיין אם בן בייניקלא וביעם וביושון ואל בתי ושדי ושים מיוו וביער ערכן שמע מינה כי דקאמריכן נקקה שמער עישל מיווצעומש שלכיונאשר בעום מאוששה עשר בעמים ומשה עשר בעמים שעות ששר : יציא שעמים שבניו ששה בויין כל וביורשוי עקב CLICLE HARCENIA CACATOR SECURIAL MANAGEMENT מראבה הודה: שנים כר קרב בעשרים ואכבעל ביוו שומות שווים שווים שווים שיים שווים שווים שווים שווים אווים אווים אווים אווים שיים שיים בעינים והרול בשנים יחזה והניק הקונושורה שמונים שוושות נשושות בשנים בשנים

שנונתנו בע אהרן הכהן אש על המזכד מכפר אשבאשו שהופדי בוניתו ליו באים כחופיות משי לי לגונית " אמלב שימיבר אשי אשכחתית לאציי דיינצקא מקפר ליוד לבריה ושחם ששו בזר כשרה ששתוטה לשרה בזרים בנשים בעבדים ובטמאים או אינו שא בקדשים אמחו ושגאי באת מכללשל אתה וצניך אתך תשמרו את בהנתכם שומעאנ אל שחישה תל ושחט את כן הבקד לפני זי והקדיבו בע אתרי) הכחנים את הדם וזקקו מיקבלה נאילך מיצות בהונה לימד על השתישיה שבשרה בזר מכדי מקבלה ואילך מעות בהופד ונתנו למא לי למיעוטי הפשם ופתח ואיבת הצעיריך סלקאדעתא אמינה כייל דלא עכדה היא לא בעיא בהונה קאמשמע לקיידבעיא כחונה: שא מקבא ועלכי בני אקר) הב את הנעדים את הקידשי וחות הפדר מכדי מקבלה לאילך מצות כהוצה ועלבו למא לי למעושי הפשט ונתוח: אימא למיעושי קדור שב בזרי עצם: מקוצרין זבחא דבוַעה ממעשיי דא אווכה סדור ובותה ממעש: אא מוקצא ווקלע והדואת ובל המזבחה זו הולכת איברים לכבש הולצת איברים לכבש בעיא בהונה הולבת עצים לא בשיא בהונה הוא כדי ורי שצים באש בהונד 'וערבו לבאץ לי למיעוטי חבשם וניבוח : והקטיב חבהן התכבבל המו למי אי אתא צאא נַהאָבי דַ הפַהנָאת הכל לַמִיעוֹפֹי הפטבו וגמוּוְי 🍐 והקריב הכהן את הכל המא זו הוכלבת. איברים לפכש ו הונלכת איברים לכבש באני כהונה הולבתעים לא באני בהונה ו האסידור בקשי בהועהן ונתנו לגופה ועדכן מיבעי לי לפי דתעה ועדכו שנים לבני אחדץ שנים הכחנים שנים לימד על טלה שטעין ששבי אמר תב המנונא קשיאליה לראעור האי בון בקר פונובןבקר עשהים חלים באני: ונוחָא בה על העצים תשר על המש אשר על המזבה איזה הוא דבר שלבן עצים אשי ומזבק הוי אומזה טלא: אמלאפי אמליוחנק זר שפידר את המערכה חייב בייולה: ביוזה צד הוה שַׁוּשׁה פורקה العادل الحالدين حا ماالد حالدلا للملز بهلاح عيد والأوضاعد المدارية المادوس حدياء المنطال وريد في علي شيب ושיש דיך עבודה שם שה בלילה וזר הייבעלה מידה יולא׳ וזריאיברים ופדרים פוף עשורה מידה מיא: ארי תרומת הרשון תחלת בין דימו בין דאנג יותנשורש ידין פתרומת מדשן למחו אקשים אאוא איתמר הבי איתמר המכר ל אכי אני אינו צפיף לקוש שנבר קדם תעצור . היוחנן זר שפידר שנוגדי עדים ביל הואיכן עבורתיום היאי מתקיף ליה כבא אין מעינה תיבי ייתעיד מי שאכה בתרומת הדשן יזכה בסדור מערכה ובשניבודי עצם : למימרא דענודת אפים עבודה לילק לא בשא מיקיו נלא הכי איברים ופדרים סוף עבודיה דיממא הוא הדי תרומת הדשן מצב בשעשה שהיה זי למיסגא דעלודתיום וזר חייב עליה מיתה בעיח פישו אין זרחים עליה מיתר לא בעימפים אפאי הרי שחישה שאב שחישה דתוכית עבוריה דיממח היא אממרזוטרא ואו תומא רב אשי נהחאכן לא תנן חש אמב להם הממונה צאו נראו אם הגיעומן שחים דוחלים חר שנ גוני עצים לח קחתני תיונו חך דלות להתקעתו קתנ הא דאיתולה תקטנת לא קיתוני : אוייי האמרי מתקיף להל זיכא ום ישלך עבודה שיש אחריה עבורה וור הייב יים ופדרים לוף עבודה דיממיה היה הדי תרומת הדש ן תחלת עבודה מאלחים

אמיב להן הממונה צאו והיהן אם הבעומהן שחישה הגיע הרואה לאמ בשדקי מוצה בן שמוץ אומי הארבני פל המזכהן עד שבחברון ותוא הומהין ולמה הוצרטו לבד שפעם אחת עלה מאור לבני ודמו שהאיר ממורה ושחשון את התמיד והן עדוקים לבית השרפת ותורידו כהן גדול לבית השבולה : זה הכללו הדמקדים בכן תנאלישמש פלהמכין כבלן שעון שבילל וכל המעיל מים שעון קדוש ידים ותלים: איני בצבל בנפשה ב תפל בנ אוני תקב בנפשה ולעולתא בל תחתוולאוני תו דב פעב בנולו מנה ב שמוד אום הממונה על הכיפות אומ האיר פע בל המזלח ער שבחברון: ל יתורה בן פתנד אומ האיר פש בל במוזכה שד שבחבר כן כי צאו בלגעם איש למלאכתו י או הבי נגהא על לשפר פונולין אא אמרינן: אמרב פפלא עלותנה דאבנהם מכי משחרי בענלי: אמר כב יופף את מחברתם עקו ממר (אמר רב"ד מנא במר באדבנהם אנן כיא במריגן מאיחיה דתנא ביןם משמיי מלמד שבלחים בשמלמילה אכיד שהודפיון מקדיפר לתצנת שב רו בשמונו וו בבקר את אמ מבחיבו כביום הובי שנקשיא ליה האדונב) חול עודב בלחיים להיות בערב שבת נשמנו בשוי ומוחצה וקרב משבנג ומחצה: ואו סלחין ישוש צפוחצירה מתכנהם שבי משתרי בותנל נשתטית שיי משו די בותל ומארי קושיד דלמא בתב בבת בתחק במקד ש בששותה לה הוה משחקי משום דמכושו או יצי שאני הן כולם דד בעולה הינה לו בלבו והו פמימשום דוקן ויושב בישיביהול לאנו היו בר אניה בימיהן יוצו לא צורשת ישיבה מהן

אוש במנד של שבף מות של יון מות של שוו באדיבו זקן ווש של היו במר של באבימים ב בישנה ל אבעים אום במנד מיקט שבל מ אוש מיקט שכף אבכה מחבים זקן ווש של באביבה היה של אברהם אן באבימים בקאבעו. יכר מהן של אפער ל אבעים

מחנקן בי שנור עבר חבות שו האחות לבמשי בי של של בייני בי בנו ולא באיבר מבקר ינד

משומו ל נו שמול ומחובו כשו בשו בשו שמשים הבכע אולי והם ב אול " ילות פתות הקבב ו ני ממבער בבב ב הכנו ולה שו השו שמים ל השם ומנה בשו השו של היות מותר הבל ה באנו אוני בנו בנו בב היבו או השומה היה את את המול . היה היות המותר המותר המותר הבל בב הנו או אי בנו בבה בהנו או היהבת קבבה

Mark A Salah

היו מחימין משתביונים אפתו לבביב בשלא המים לעיבו היא אני או מיוש שיות של היו היש ששו שיות היו השום הכי והתניח ימול בשר אם בשקום שיש בהתהל יקו שדברים יאשיר ומולק בשירו לשו ביי ומתאשר ש צכיפה לל יתורה דחמיבר שחין מתפנין חסור הנ מל בכל התנרה כולה הבל הכא שבות היא ומיף שב ू न्द्रमाना रेटात तहरातू । द्वाय नारा दराया वरा १ कर्का द्वारा रेटाकू מנים ידין וכגליו כשע ידר ישבל עלה וכמתכל הביאו לו בגדי לבן ולבש קדש ידין ורגליו די מאיר אופל פהם שבת בנו נולקיוונבו וחבק תבי יובשובני בחשב ביום קובה הקופיו הקפבם חבר מת ביול ביול בנה מיה לנבש מנדני שישמונר מיוונלווז דברי ב מחיר ל יתודה הומבשוקר היה לובש בי לופיץ שלשמונה ששר מונד בין העובים היה לובש הנדני שלשנים עשר מנה הכל שלשים מנה אומשלתבור ואם ריתה להוכיף מוכיף משלנו גמ הניאותו לבית הפלול ול מאי פנוה המלכב ינכף פכוה אמגושאו ودعا جدرًا مجرواكم هما مرخا مرخا كمعد دح ودرا حدث المداح والدامية والعديد العديد عالى المالي ידו ורגליו בשחר היה לובש כילפיןות מבנה אתו להשמשכן הא קדו משמע לן דבצר מהבילה פעביד או בציר מהחי וטפי מהאי לית לובהו ירכול פלמא מיהארשתר עדים טפי מוחלן אמר כב שוולֵא ברית דרב עילאי אָמר קרא בד בד המצחר מן הבדין המטיכב חונאובר יהודה ואמרי לה ירב שמוד בד יהודה אתר שבלתה עבודת בעור כהן שעשתה לואמו כתונת לובשה ועובד בה עבודתי חיד יבלבד שימקרנה לצבורי בשיטא מהו דתימ ריחוש שמח לאימקרנה יפה יפה קא משמע בין ו מותיבי ולבשו בנדו אחדים וקדבו אלאשר לעם' מאי אחדים קשובין מהן: אמרו עלו עלישמעא יושב כשיבה היה שו ויאמר אברה באל עברו זקן ביתו המשל בכל אשר במבמבת לו אניר דעור שמשל בתורת רבן והוא דמשק אינעם אניעה אני בתוחן שדולה ומשקה מתורה וצו לאחרים אמי דבקיים אברהם אבנו כל התורה בורה שינשב אמר שמע אברה שבקו כל ושמד משמר מיצ חקן וחורת אמ לבשימיבי חייה לים ואיני שבע אלוות שבע מצוות ותו לא והא אוחי מילק ואימ שבע מצור ומילה אונל אם בן מצות ותורת למלי חמר רב זאן שימ רבאשיקיים וזברה שאבינו אבירו שירובי תשוניבין של תורות אחת דברי תורה भामपायदा वार्टाव अपत्य मेन्यान मार्थ मार्थ क्षार वर्ष व्यारम् व्रवादा हिंदी महीमार्थ है מחן אמ הין או לומהך דקאים בזערא אמ הין הי חדש משמער ואילא הך דקחים חארע ד באוצרא דאני חש חואיר בע בל המזרק ואנילדן אך הקום באו דעין עד שבאברון ואמל אי הין הין נאו בעית דיפי דקאיי בשואמה דקיים באומה היוויר פעמורת עד שבחברון נחמל ב לבון שבע בל חחות עלה מאור שלפו שרימו שריאיר ומי מח ביים והתכיף לאומ אינו דומות מימור שללבנה לתימור שלומות שללבנה מתמיר ושלה במקלושלחמה מבעב ביים לבחן ייניני שמוא חם מעוברים ומבע למפעע לכאן מכחן היהחני

אתוך שתחמו מבוקה וקום של בבוש לוקבר בבוח הם או היו מושים כי אביה מעום יפידי בין של המאנה וחוש ובשאנה מון במאנה מוקבים בבוש לוקבר בבוח היום כי אביה מעום יפידי בין יום המאב.

פצה דירש רצא אשר גדו שכוש לא התנה עם באשיך אם בשום אחד דשמשי חשי לעוש

שמונים שמביף תמנים קשינים ושפיף בעופים קשימוריוניו ופישביף פיצובר שינאי אמיר שומי ה דל דבות למבצח של אילת השחר לומר לף מהאילה זן קוננה מפוצלות לבאץ שוניון עמוד אשחר מפצע לפיון ולביון: אמר לי זירא למה נמשלה אפתר באילת לומה לך מחאילה זו כחמה צר וחציבה על בצלה כלשעה ושעה כשעה כאשונה אף אחתר היתה ביצה بازويه راوج ייולף על של אחשורוש כלשעה ושעה בשעה לאשונה : אמי אופי למהנמש לה אַ אור בשוזר לפור ورجامات يحد לף מה שחר שוף כל הלילה אף אפתר שוף כל הנפים: והידבר חננבה ניתן לכתב קון אפציבן 基學生 沙漠 אין ניווח למין דיאני אם חר ביתנה ליבתב: שאי לכק דיאמר לא בתכה לבתב מחי איבוז למימל מין アップリング アメ ショララシ לה לפי לבי לבי אמבר בכמין בריפת אמר בילעור למה נמשלו צדיקים באילות לנמר לדי שה אישה المرو دين ورا علاجر عصا مصدر ويدخد مدد كوريد الملا للماء حويهما معدجه لاعور لاحويها ممدري 海 アルフ マンガラ שׁ לִשׁנֵית צוש שמטואדים מתמידי ובוציאוהו לבית השלפה וב אישות אולימת בשאל יכות השפה לא שמח דלאו جهران وديوط בהן גדוק בי ואד לא בנוש הכפודים מאול הלענה מידי איבאי האבי שאמל וביום העמרים נמל Same of the same o מפיאמר ברק ברקים ותננידו כהן גדול לצות מטבילתי תני אבור די אבון לא זובלבדי وماد المراجع יין בייין ייטיואן אמרו אלא אפי עול תוכעוף שנמלקה ומנחת שרקמצה הכשו לבית השלפה: בשלמא עולת בנות חמן חשים שעוף שומלפה דפה אפשר לאה דורהי. ש אא משחה שנקמבה נהדרק ונקמצה ביממד איןן עלגמין ג מנץ הואם כלים ונות אמר כלה בל שירת מיודישים שלא ביומכן ובי מותנע בל בחרכ ביום קדים ביום יש אין פעינא פי दर्वातीमा दार दर वदा वदा दर्वातान वर्ष नंतरद क्षाव वामामान्त्र मेर्डे दर्वाता मारावम के देशा द תנול שמושין דו ב אבל קוש ליבפל מנועבל זירא פידי את הלחש ואתאבדיעין אחל שבת מוקביל את "לאכ" פצונים ושני עו द्रलेहाँ हैवारू , दमरहथ रह रतता कथरा स्वराय महारास्त्रमा स्वाध रह महार्थि पर्वे कावाका कर्य בוד (בסירו ביי בקום: ואמואי נקדשה בכל ונשופבה ואמר ליה וביו מוא מוא ביוור באו מות באו בו ובי או والمراج والمراج שבבר ערה מבי महादु यह वसराये दे मेर वेम वर्दा कर राम ने बमाबल उत्तर् गढ़ वसावल कर दे कर्मा कर कर्मिन · ABBABAB TIRE יצי שמשי תקדוש ותפפול: אפור ואביניו שמרפושל היומר זה היו ואו ואני לא אמי ロンドラフ マルキ בשי שקיירן השקשים יחושובלל ביובבסחן עני ינוניי מענאס אפי תיכל לא קדם ושילקו ביון דרא פ קוא עותר בחופ ב ייי הרקונו לאישיים מיוזיים מנונון בל המכוראת ותלין שעון טבי להדגל בש" way of profits אמר כב אשי זאת אומירת מצוורי לעת א משייעא לה לראמן אובי למשייו אדי לאום ב קודה כש לימנד למילה למוששה שיצא בבצוצות שעל גבי רול בשב שניאון בברחנשפטן מווציא לפדעלבטן שמכם MALE WHITE STATE ממורים: אמ כב פנין עון ישופון ווייוויםן ולקמת קרוב פוציישובי ווומיארישרוים שהיג קטין יווערין אווןרהית המצעית כשיטא און דילא נפאחר לא פאנשמורה למלא ש שרוב לא ציים ושאש שנטיים שוופי בשל والأالا الاداء الميلا אינה נראית מאי שנא מצואה ששל בשרן אווות מוישוא בלבשרן מאו דו בביע השוח הבים בים בים בים בים בים בים בים בים בי あおりつ メフリング מונח אל מות ב ניקרות קירות שבוצ בשקומה בשביש שינמון שמובש ושושה שומשר ישי עינפיתי תנו לבנן הלכה בפעורה שות אים אינו להכמציום שושר ומיים מום ביום מוכירין Note that שיה מויר בונקני והפליג לוטלשתי יצין בשתושושי אילישו בלמשון שלם מנו החישו במקומו נכוצ כ September 1 בירוע שלים קר יינע פ מי שלמים וחניה יעת מוששה ושיה לחזור שלמוד מה נושבה יונל שלמוש לה לניי וקיה ציינגבר פינ בי ביש

עוושלן אות משים מיור בנת לינוק קשי מלשלחים מיל שלבד

ענינט : מידעידישניא דעולו אומרילציאוון צריינווקיאניאים לפונניבריברים מתנולון אין אדמנבנה לפונהואל פחור עד שימבולי חמש שבילותו עשלה קידושין פובל בהן גמול ומקדש בוביום וכולן בקדש אביתהםמה חוב בב ל שאלוקוב בן זומה לבלה זו למה אם להן ומה המשנה מקום ל קדש וממקום שענוש כרת למקום שעמושי בלת טעון טבלה המשנה מחול לקדים ליקדשו שאין ענוש בנית למקום שענוש בדב איבו דים שיבו עון טבילדי ביהודן אומ פרף טבילק האזו כדי שיובור מומאה הישנה שבי שבים ויפקיושים במאים א מיפלג או לימא באחול פבודה קח מיפלע דבן זומא סבר מחיל פבודה ופיהודה שבר לא מחיל עבודה ומי מחיל יהחתניה כהן גדוני ואת דבחן הדיוטי שלא קדשי דיונונגליף שחריתועבדי עבודתו בשולה בשנה שאד מולי עלמא לא מחיל עבודה יו זבא למי קם פליה בפשה פאן מפלג לבן זוכאן קאופי עעשה לל יהודים לא קא" בעשח ומישת ליה לי יהודה כי האים שברא והתניא מעורע בובה שעומד בשערני קנוד ליהודה אנא אינו עדיך לשמל שכבר טבלמבערבו בחסבי דקתני פעמה שבברעבל מבענב ודקאארי ליה: מאי שאארי ליה משום דקא באעי לשרמא עליה: לשבת מעודעין ששם מעורעין טובלין: די הודיד, אנס לא מעודעין בלבדי אמדו אלאבלאדם לא קשיא הא דטבילהא בילא טביל או דלא טביל העוב שמש באעי אלא אידי ואיף דיידים ביני לא קשיא הא דאסה דעועה הא דלא אסח דעתה אסה דעתיה הזאה שלישי ושבים באשי ראַמר ל יפטיבר ממנן אמכַרייוַוֹנן הסיחדעט עריך הואף שלשי ושביעי אלאי איף יואף דלא אפח דעועה הַא דַּטעל על דַעַּל דַעָּל באת מַקדעַ הא דלא טעלעל דעוַב באת המקדש י נאו בעית אימיון לא מצורעין בלבד אמדו אא בלאדם י ראבעין אמדילאן ל יהווה ליבריהם דרברן אחמור להו לדיידי מצורעאין צריך טבילה להידבואודיו ליאיוזן מיהה אא מצורעין בלבד אמנין אי כל אדם: ודבנן מצורע דיש בשמאה: פל אדם לא דיש בשמאה: אמרי ליח חביי לרב יושף רבנן דבריצי עליד די יתודה כמו ידי מציראולהון וחאיי דקתם מצורע לחודיעד בוולדל וַחורה: אוַ דלמישיים ביי ביידע וויי בטמאה: אמל להן שאנ מעודער בייצע בעומאה ואמר פים אבי ליביים בוואיזארצאאמר פיובלעו רבון בען בונקיותו תקינוי. אשל ליה אציי לרבשי בו בו מוקציף מה ביא באו לא שמה ביאה אַמליה בהוכות אביחו שיון ביאה במק צת ותנוא מצורעשובלווי מיף בשער ניקנובן איבעיא להו מהושיעשה פטן אלובה נישאוש בה : תבעי לבן זומא תבעי לדי התיה : תבעי לבן זומא עד באן לא מחייב בן זומאאלא לנושי אבל לביים וודלמא את לאמשועיו אבש ללי הודה עדכהן כאב אמר ליחודה חתם דלו קים אבל הכין דקאעבין שבודה לא ואודלמא לא שכת יושין שיצל בהן גדול ול תנורבין חמש שבילות ועשות חמש טעימים קדישין טובל כהן גדוכים יצוביום וצולן בקדש בבית ופחה הוץ מעצילה ראשונו

שהית

ביות שניים ושרים אשוות שייול בי שוות שו ביות משרים אפוני ובעבי ביות שנונר עול א שוויים ואב אולא בשיו בשיו במום במישוקיה בל בשרו בשם שבל בשרו עולה בהן ובמה הן שווים וחמה צרום שלש ושיערו חמסרים שיעור מקוה ארעעים פחה והאיבל חמה תקרה ואמיד שבובה: שערים דצות המודש ביון דשישא בנתו במהשהוח עבדי להוו והחיבה הך משה ביון מתנוצון פנסו פדין שלבוץ בננו לבין העם קושידיים אלאהיין אמותין לא חשיב ליה: ורגלון ופשט ידד ועבל ועלה ונפתנב הציאו לו בנדי זהב ולבש קדשידין ורגלון הביאו לואת התמיד קרענ ופר כקאחר שידיטה על ידין קבל וות הדם וזרקן כבנס לחקשיר את חקשרת שלטחר ולהיציב את בנרות וחקריב את הראש ואת האיברים ואת החבתין ואת חיין: קטרת שלשתר היתה קריבה בין הדם לאיברים ישלבין העלבים היתה קריבה בין האיברים לנפכים אם הית כהן גדול זקן או אם הנם כיל היציין לנ הכנין ומופיילין למוך צנכן בשביל שתפוג צנתן: מאוי שנא שלצוץ בי דאת KC פב פתנה כדי שיבור מעובורת היום בבגריבוקי בכאלמי בדי שיביר שעבורת היום בבגרי בוץ: פשש יה ופיבל עלה מפתכן חמדוה כבנן קמה דרב פטו במאן דלוו בל מחיר דמול מדר האמר פופי קדושי אלבשה עביד לפון אמלהן צבכשו בין לנעבן ובין לנ מאר חד אפשישה ודוד הלבישה והפא בהא קאמים כלבי פשם ורחץו לבגש ל מארך שבר מקש פשי עה ללבישה מוד. קצישה לובש ואחר בן מקדשאף בשיטה בושט ואחר בך מקיש: ירבין זברי מקיש פשיטה לבלבים בים לבישה פשונים לו בע מקדשאף משיטה בשהוא לובש מקדשי אמרי לה ובכן ירד יפיבר בנבר בכה מת כב בבית לו בנד איב ולבים חדשידון ורגלין בי אלם פשט וחדש יביו ונגלין פעל לבין אלם מדעידיו ומליו פעל מידרו כובל ושלה ונפתכב והבית לו בנה זהב ולבש וקדשיהו ודגלינ: או דתטה חבה: בשלמא אל מאים הוכן דמשבחת לה עשרת וון שין זיא לנבנן תשעה הוו: אמרו לך רבון החוא צרוש תנו ובכן ובא אהר ואל אחל מועד בתנהן דבי פשים בנהי קדש ולביש צגרי אול עביד ליח התם: למה הוק בון להוצים התבבף ואת ומחתו שוכנים בשחרת: שנל אנצב חלדים: כל חברשוד פולה באמרה על הפדר הוץ מכיפול זי ביא בעני אמ רב הפדא גמידי המש טבילות ועשרה בחתלה אלא שלוש עבולות וששה קדושין טובל בהן גדול ומקדש בו ביום: לשל ביום מדובי שושים וונים אכי ל יבודה מעץ לאמש ני ביים ביים דושין שמובל ניון גדולומקרים בשרובמים במי קדים ול בו ביום תל ובא אהרץ אל אהל מועא ופשע אי אות בגדייו מא למדות שבל חמשנח שושמיח לעד בי שני ו שבילה : אמי ל מנין לחשש מבולות מששבת קדושין ששובלבהן ביות ומקישבו ביום אל לבתנינבד קדש יליש ומכנפי בדי אוד עבול ילבש בשרו החלמדת שבל המשכה מעבודה לעוצה מעון מבילם חום - ייקדש תם בחץ במיקחת בשנו לבשם הבו בשני שבון בשנו מלבשם : החביבד חמש שבודורשון תמיד שלשי אילו איל העם בכנדי זהב בף ומומתה בבנדי לצון חביד שבו שבלה שבילה שעונה שני קדושין אל ופשט ונאץ ומאץ וה אולי היה והי ביד שמערן אול קב

וחתרר ומה שמקום שאין שכו אשר לבעו בלום אוים פועים לאונהי שלבוש את לו קיש בשבחו ללבישון מו שבשוח שיפון קישו אף בשימה טעון קדושי אמל יהודה מניין לחמש ממלות ונשרה קדישין שמושל שוון מר ומקרשבוביום הנל ובקחהרן אל חוה כל ופשטאת בגושיובד ולחץ את בשרו : אא לעות שם המשנה מעכודה לעבורה טעון שפלהו השבחן מבנדי לבן לבנדי זהבי מבניי אה דבובה אב דבבה לב מנא לין אונא אפיל ישמעל קלומום ומה בגדי והבשור ן נכנסין בהן לכני לפנים שעון שבילה בגדי לבן שוכנסבהן לפני לפנים אנודין שישען שבילה י איכא למפרך מהלבגדי זהב שבק בפרתן מדובה: גבקאליה מדד דאני ד מפין להמש טבילות ועסבה קדושין שטובלפרן גדלכר ומקדש בו ביום מללבתנת בד קדש ילבש : חו לפיות שבל ממשנה מעבודה לעבודה שעון ביביל דו לצי מעבחן מצגרי זהב לבגרי לבן מצגרי לכן לבגרי זהב מנון לן ותונא דבי ל ישמש קל וחל נמה צגדי לבן שהין בנכתק ממוכה טעון טשלה בגדי יוהב שפפרתן מורובה אינו הין שפעון טבילהי איכחלמפיך מה לבנדי לבן שכן נכשפחן לפני לבנים: דינודקאמ לי נאומ בנדי קדש הם: הואש עבורות הסתאיך שלשחק לפנדי זהבי עבורת היום בבנדי בולף יאילו ויריל מעם בנגדי זהבי בה ומחתה בכגדי ולבן ו תמיד שלבין העלבים בכגדי זהב: ומניין שבליו שעונה שני קדוש אול ופשט ורחץ ורחל ולבשין והאי בעבילו כינאסאיני ענן לשבילה דופקא ליה מדי תנהו עבין לקדושי וליכתבת רחמ בלשון קדישו הא קח משמע לן דשבילה בקדוש מון קדוש במקום קדוש אף שבילה במקום קדוני 🖟 💮 ודיה קדוש מנא ליה נפקא ליה מנדל אעור ביל שמענון אָמ כבחשרים האדר מיפקה מדר ביין ביין צבנן: מפקח מדרבנן דאילו וכבון אמר בשווח ל לובש מקדשו וַלאפר בשחוח בושם מקדש: "ומפקא מדל מאוד דאלן ה' מאור אמהך קדוש , צתנא בשחות לבוש מקדש ליה: ולאמ בשמא בושם מקדש ליה: אמרבאחא בל יעקב הכל מוצים בקדוש שנו שלובש ואחיבן מקדשי באממר או צגשותם מי שאין מיחוסר אא גישים יצא זה שמות פל לבישה ונשה : אמל ליה בב אחא בניה איכא לובאשי לא רב חסרא אית לה צרב אחון בליעקב ולחורב אמא בריעוןב אית ליה דיבב שורח דיום בן הנו להוחמיםר קדושים אביאן את האמיד קרצוות מאי קרצו אמעולא שולא דקשלא: אמר רב שומן בריצחק כראי קחידו ענלה ישופיה מינדים קרץ מצפון באיין מאי ישמעא כי מתרגים רב"ו סף מלבי איא אות שעלים שממין קטולין מיצפוטאייתון עלה: קרצו בממץ אמר עולא ברוב שנים ובן אמר ב יותבובחם שבם ; האף בשמון בן לקיש שבר ברובשם האמב ל שמעון בן לקיש מאחר ששפנו מובן שלאחד במוחו למה שנונו רובאחד בעני ורובשמם בכהמה לכן ששכינו הביאו לואת במשרים קריבן ומירקאמים שומיבות על ידו וקבלאת הדם וזרקו: יכול לאמירק יהים לואת במשרים אלים שומים אלים יהים בסוף אם פושמים להים שבושבת בשנים ותנן וכל עבורתיום אבבונים אין כשנים אלחבו: שאת לא כפינים והאת שבול משור של בבו ביו מבאחה בשוף היוב שמם בצימה יוכי מאחור יבשולה מדרתבן נביי לכח ולשה לי לייותן מצוה למוקן: אציי מבדר מערכה משכרא

ובולשול שותנונונונטה שנייה שולונק המת ליהוף שב אורים בי וליהורים ואירים ליום לישון מובו בעמי ודשון שובנים אים לששטומים עלות שושתוושים צירות קודב לים התבירי וים התבירי קודם שנישישותוחשבת שוצברותקורם לקפורת וקטולית קורמת לאיברים ואיברים למנחה שניחה לביבן וחבתין לנסבים ונסבים למוספק ומוספין לביבין ובדבין לתמיד שלבין העובם של וחסשיר עליה ואלבי השלפים עליה השלם בלחקרבמת בעלן ים אמנימר מערבה גדולה אורבות למערבה שעה שלקטבת מעון לן דתנים ביה בעולה על מוקדה על המזבחזו חיה מעובה גדולה : וחש המזבח תוקדבן זו היא מערכה שעה שלקטיתו ואימדאפו: מסתברא מערבה גאלה עדיפא שכן בפרתה מוובה ו אדובה מערבה שעה עדים אשבן מבכפין ממנה לפני לפנים אם להפני לפנה הה מהובה עדיבה ואו בעית איל או לא משבק ממערכה שבה מי לא מעיל ממנדבה גדולה : מערכה שבה שלקטורת קואינופלחיור שני גזרי עצם דבת וציער שלה הכוחן שבים בבקר בבקר עלה ולא על חברתה מבלל דיאיתה לחברתה וחמיי עלה מיבי בירי לגופה ארי עליה בתיבי ופיתר שנבורי כעם קודם לרשון אחון ששי דיבונג וחבה בינ בבקר נבקר והכאביו בבקר אפלו הכי מבשיר עדים מי דאמי מבשיר מעובה שכה שלקש התואלו סדונל שכל ברים על מעל בר ברים להעל בעוד להני אני לי יאר יינייה שום עולים בעיליו אני חומי ל וחומים להעדבות. בנוכרך רב אשי אמאילו כלא משכח ענים למערכרים שנה ביילא איני לממער בר גדולה ודשון מארוד תפניכני קודם להטבת המש ברנת מאי ביפונאווריאביי גמוא במיתמן שבוניו לא יתניונצאאם כי שרש לאיש דאמרש לאיש אין מעשרין אומאומות ובעל יבי ישו בוצע בדיעא דתנוח שרלדון בינכון משוף מין הכותלשתי אמות מותצא ומצועה בייו יוצאובה מן המתב שוניאמות ומחצי ומובח מוצע ועומד באמצע ומשוך אמעי בלפי חוץ: וושבדיה לבחדיהו בוק דבול ואת המעודה בכח השלהן צעכן דחון הדדי ז אמל ושא שמע מעל מדי שמעון בקלקיש עבוני דדינאו אמששום אטיר: ומכובת המש ברוד קודם לדם אומני די ודש גתמיד קודם להשבת שיני ברות מאישבמים אמראביי ההנאבבער בבקוך דשב גוד עדים דלא צדיבי שדינגון להכא אר שדייה להשבת המש ביבות ולבקדימים לדים התמנים נקד שדיים לדם התפידי הנקדם למסבת שוב ביות: חד שדיים להטבות חמש עיום דנקדימיה כוים התניף וצפת הסבד וחפיו חדי ז ואד שדייה לדם חתמידי שניקדים לשטבתשתע ברות יאעג והפאשוף וגפו אבי אפת גבי שבפר עדים ו. אמר ליה ריב פפא לחביי ואימוחד ש דייוף לדישון כשבי שבים דניקדם ליום התפיף היום והבל והכא ובייו וחד שריים לדם התמודי וצקדם לתמבוב משפונות מונבן יהשו מפיוהשותרי מכפר שלים: אסבן אבסוקרמיאי מבטיק להיו מאו ביים ביים ביים ביים ביים ביים דיומה ביים אביים ווצורים פרי להרגיש העולה ככלה שפיר (איבא לאימראמר ליה כבינא לופין בין מבר לן לגוביה דיקאמ נחמנה שוומה שבובה שעם עליה היא על חבריתה מכל ליאי שם לפבים מולא

כרשא נעציד השבת שיתים חובבות את הנירות והדי שם מנות שונים וויין שיות משונים וויין שייול בוות משונם ו אמיםת שים נירו קודמת לקשורת האמר קשו בצקר כבקר בחשיבו את הערות וחדר יקשינטהו קשורת שובדם שבנה יוקרם דבר של בו בבקר בבקר לוצר שלא נאמר בו את בקר אחדי ואיברים למשה אבים מניקשלא יהאדבר קודם לתמיד שלשחר הללוערך עליד תעולה ו מאיתלמורה אמר דבה הפלם עלה מושוסי ו ומנחה לחבתין עולה ומנחה ו חבתין לנסבם שום כעחה: נפכים למושבין זבהים ונסבים ' מושכין לבובין והתניח בזכין קודינין למוסכין תנאי היא אביי מסתברא במאץ דאמר מהסכין קודימין לכובין: לאו מי אמלת בבקר בבקר להקדים הכה נמי ביום ביום לאחר: שעמיה דימאן דיאמ בוקן קודמין למושפין במהרחוקה חוקה מחבובן: אומהתם גמר תוה אמנה ננמרה לבולה מדלותו להצי אהב ביום ביום לאחרים קשובת שלשחר היתה קביבה בין דם לאיברים מניאורבנון בין דם לנירות מבי להי "או אבא שאול בין נירות לאיברים מביליה ו לעולם רבנן היא ובפדוריין לא מאן מיירי : ושלצין הערבים היתה קרבה בין איבריםלנסבים 'מנאהבין מב אמר לי יחנן דיתניקנים במנחת הבקריו בנו מעשה מה מנחת הבקר קטורת קודמת לנסבים אף באץ קטורתקודמת לנפצים מולה להלן קטותת קודמת לאיברים אף כאן ששורת קודמת לאיברים: מי נות שיברי השור במנחת הביאל לתנולא כאיברי הבקר . תבורבלן ונקבו לביעית ההין לכבש האחם ילמד שלשחרית משלערבית לאומ שלעוצות מלשחרית בשלמה לרבנן החיי בתמיף שלבי להערבים שלבי אוו לימדי בי בשיד אמר רבא בד שלא אמר קלא לכבשתאחר איזה בוא בבשי שנבואחד הניאומיזה זמיד שלשחר: והבכן מחיאחת מיוחד שבעדרו: (ד ממבחד שיכידנסקף: ורבגן חדבתובה וחדבנדבה וצריבי מסתיה בהן גדול זקן או אפתבק מהימיץ לוחמין ומביילין לתוף הצונן בשביל שותכת צנתן: תנאליותיה אומ עששיות שלברול מחימין מערב יום הבפורים ומלטילין ... יצונן צשבל שתכוג צנתן: והלא מתרף אמרכב ביבי בשלא הגיע לביקף" אבייאמ אפי תני ששקי עלוף דבר שאין מתכוין מותרי ושי אמראביי הכי והתנא ימנה בי בשר אם באור לנו ואמאבאיים בידת ילוץ דברי לי ישניה ביון בה קרא למא לנו ואמאבאיי לא צריכא ללי שמיד איכודבר שאין מַתְלְנִי ן אשור: תנימלי בכל התוחו בולה אבלהבא שבות היא ואיץ הבאוהן לכית הבנוח ובקדש היתה כרשו פדין שלבויץ בעו לבין העם קדש ידיו ורגליו פשע ידדונובלעלו. או בא חביאו לו בנד לבן ולבש קדש ידים ומגליו ל מאיראים בשע וקדש ידיו ונדלין יכר ועקל שלהונסתפג בשוור היה לובש פילוסיק ש שלשונם ששרמונה בין העלבים קיה לובש מודף שלשמונה מאות זון דברי למאיר ל יחודי ה אומ בשחר הת לובש פילופין שלשמונה עשרמנה בין הערבים היה לובש הנדוישלשם עשר מנה הכל שלשים מנה אלו משלצבור ואם רצה לחושיף מופיף משלו " הציאוהו לבית הפרוח וג'מאי במה אמר רביופף ברוה אמצשא! פרשו פדין שלבוץ מאי שבת שלבוק אמרחב פומו בדי שיביל שעבורית היום בבגדי בושון קדש ידיו וכגליו בשחר היה לובש עליםין תל ממעו אתו לאשמעי בן האקה משמע לן דבער מהבי לא נעביד או צעיר מהאיי

שושור שווישו עבורש בבוע בהן שעש תוו שמו בתנת מפשה ועובר בה עבורת ותיד וכלבץ משו לציבורו : משימא משר הנים ליחוש שמת לא ימד יפה יפה יפה משמעלן מים ביין בישר ברוים אחרים וקרבו אלאשר לעם : מאי אחנים חשבין מחן: אמרו עליו על ששמש בן ביאבן שעשתם לו אמן בתכת ממאה מנה ולבשה ועבד בה עבודוניהיד ומפרה לציבור: אמדן עלין על די לעזר בן חרקום שעשתה לו אמו שתנות משוע רבו ולא הניחוא אחיו הבהכים ללבשה מוכני שנראה בשרן בה בעדום: ימי שתחבי והא אמר מד חובין בפול ששה אמר אבי בי חמרא במרוצא: תמ רבנן שלשה נכנסין לדין ואלוחן עב ועשיד ודשיע באו לידין לעני אמדו פן מפע שה לא עם קת בתורה אם אני עני היה וטדור במאנותו היה אום לו פרום היה עע יותר מה לכל אמרועליר על הלל הזקן שבבלום היה משתכר בערפעיקה חציו מתנו לשומר בת המדלש וחציו סרנסתוופרנסת אנשי ציתן פעם אמת ערב שבת היה לא מצא לה שתבר ולא הצחו שומר בית חמודר ש לבוא נתלה ועלה לגן וישב עלפי ארובה בדי שישמע יברי אלהים חיים מפי שמעיה ואבציבין ביוץ שעלה עמור השחק אמר לו שמעיה לאבטליון אבטליון אחר בפלים הביתמאיר והיופאפל ז הציצו וכאו דמות אדם בארובה עלו ומצאן על וון ששעש אמות שלג בין. הן ורוצוהו וםכודו הושיבוה ובכנד המדורה אמרוראני זה לחלל עלין את השבתן לבשיר אומרין לו מפני מה ביא שפקת בתורה אם אמר עשיר היה ופרוף בנלפין היה אמילו כלום היית צשיר מל לעור בן תכפום שאנית לו אבו לפפינות בים וכנהין של עיירות ביבשה ומשולם נא הלך וראה אותן שא יושב ועופק בתוכה כלהיום וכל הלילה: ' לפצעאומ לו שכני מה כה עפקול בתובה אם אמר ביאה חיה וטפוף בוצרו היה אום פו כלים החד נחתה יתר מרודם העדיק אפורו עלין של שבו העדיק שבער יום היתה משדלתו אשתו שלפושיפרע בדצרים בקדים שלבשה לו שחר ארבעובו וברבידב ערבית לא לבשה לו שארית אמרה לו משמע לי אמר לה לאן אמה תר כב תל האפורים אם יית מעשירים פופף מצייק יי מוכר אַפורים: נמצח הללמחיבאת שעכים ולעור בן מרסום מ יצין אולם למוצח ראשו בא לואצל פרן ופל היי מתנותיו מחייב את הרשעים: לדרום ביולמערב הכחן שמד במוביל וכייש מערב פומך שוני ידי יוומתודה ובך הוא אומרך תי אנא השם בפינית צל העוצות נעל ובשעם זע בי אנאחשם עוית ונשעת ותטאת לפכך ׳ החטאים שעות ושמשעוני ובען אפזבות כביל בתגית משה עבריך בי ביום הזה בפד על לפורי אתכם מכל הכאתיכם לפני העם תנותרו והן שנון אחדין בדון שם לפובו: שמעת ליה דאמבין אולם למובח צבו ביה דישר ביל שמעון הא דתניא אינה הוא מוקשום ילה בכוכי ותה כועל תוכל לכות ובדל בשובו בות הפנו הבני ב יושה ביב ימוחם ב קבוב בי הפיוחו מופיףאף בין אולם למובה ל מופיף שנרי מיש היייפת יונייםת מלי שבים שו בייים ייים בי מקליושלאל אבלבית החלפת ולפנום דישוי חבל פול ו מפואדי שנור בל שופוניות מאו יושבוה ראדרי ועיביר יהודא מופיף אף האפושה שמשון לי שופיף אנות מופיחדין או מפישאן

דשיף כל לוקפים בכל חעודה מכלו שאי יעד בותל עודה צפוניתו אין מיאי איתלף למישר בשובה חבשו יבון גרום הבעולם מישום וו דבחן גדולי רחשו לדרום ובען למערב חים משכחת לה אמך רב בשני שנוקם אולייום יותב להריאן אמר אביי גונה שמא ירביץ גללם תנו כבנן באיש יעד משף הובק ששור ששם ובעו למערבות שומף עומד במזלח ופני למערב ומצח שוני דין בין קוניו שות חוצבד שום או דבר מצץ בנו לבין הובה ומתודה על חשת בעון חטחת ועל משם עון משם ועל עולה עון לק של משבחה וכיאה ומששר עני דברי ל יום הגלתי לעקיבה אומי אין עולר באה את של עשה תעל לח הנישה שנתק לעשה: במאיקאן מיפלצי אמיל ירמיה בלאו דעכלה קה מיפלב מר סבל וילאו ועפלה מעליים הנאומד קבר לאו מעליא הוא י אציי אמי דבילי עלמת לאו דעבלה לא מעליא הוא והכא בתעזב קח מיפלב מר קבר תעוב מעיק לה משמע ומר קבר תעוב השתא משמע י תע בבכן בשיוה צר שתנדה אומ עדתי וכשעתי וויטאתי וכן בשעיל המשתלה הנמוחתודה עליואתכלעונות בני ישרא ואתכל פשעיהם לצל משאתם וק משה אומ נושא עוקופשע וחבואה דברי ב מאיף ים במאומ עונות לו זדינות וכן הוא אומ הכרת תבירת הנכשי ההיא עונהבהן בשעים לן המירדים לכן הוא אומי שלך מואב פשע בי אז תכשע לצעה צער ההיאי חטאים או השנגות וכן הוא אנמי נפש בי תחטא בשנתה "אחד שהתודה על דרונות חוזר ופתודה על השלגות ההאמני חשאת זענית יפשעת וכן דויד אונא חטאנו עם אצותנו העויגו ואקשיננו ן וכן שלמה אנא אטאתי ועני זיים ותשעע וכן בדעיף קוח אנמי בואנו ועניכו וחדשענו טאמקו שאמ משה נושאעון ופשע וחצוחה אמיל משא לפני הקצה לכנים בשל עולם בשעה ישרא לפעך ועושיין תשובה עשיה להכ איונות נשנגות: אמ כבאבר שמוד אמר רב חלבי מוכנים: בששא יהיד ורבים הלכה כרבים מהו דתמר מקתבר שעמיה דל מאיר דקא מעייע ליה קבא דאוריתו קא משמעלן: ההוא ישתב קפרה דרבא עביד כל מדר אמלה שבקת רבכן ועב בילל מאיר אמלה אנו כל מאיר קבירא ליי אברים או אוכן או בכפות בים שומי כאן בקדה וניות בשעיר המשתלה בפרה מה להלן בכפריה דבריםאף באן בפרת דברים: אם נכשך להור הר בון אומי הוקרבו בפרועדיין לא נצא חפ חפרי מאיאם נפשף לומן וביתימעלף מישעיל תנעבה בפצם הלי הנא אומי והקדיב וכפל צדים לא נשחם הפר: ומניין שבאוצו נאני באן בפרה ונאמי בחורב בפרה מה להלן באנא אף באן באנאי ממבין שבשם נאם אן בפנה ומות להין בשנה עדופה בפרה מה ההלן בשמחף באן בשם: אמאביי בשלמא אורב מעגלה עדונה לא גמר דמאי דהנה אוה: אועלה עדופה תלף מחורב ובי תיפוא אם נמר והתנן חדהעם אומ בפר לעמך ישרא ואילו אנא לא קאמי יקשיא והן עונין אורין בשלמלו : תבחר אומ בי שם בי אקלא הבוגדם לאופן אמר להין משה לישרא בשעה שאנו פון ציר שם מלך נים ונשאן אותם חצו גודל לאלהעוז חנפסבן אחי לי הנשעאומר דיכך צדיק לברכה : אמר להפגבות לישרא בשעה שאני מופר אפר צדיק עולמים אתם תנו ברכה: מתנותן בחלולמוח העורה לצמון המזבח אמגן כימינו וראש ביתאב משמאר

מולו למורה משונה מויקה לעצון המוצח מכלל ימובת לאצצפה אותבתין מע ל שעור בן יעקב חיא דוננא ל שעור בן יעקב אומ צפונה שיהא צפונה סם -נשלם ואני בין האולם נלמזבח והא אמרת רישא לי שעזר ביד שמעון היא בולה לי שענר שן שוצהיא ותני בצין אולם למוצון: הפגן מימינוניאש ביתאבששמין אמל יהודה המהלך ליברין דיבו הרי הוא בורי והאכן תכן הסגן מימיכו וכאשבית אב משמאלו נמד תניא שלשה חמהלבין בדרף הרב באמצע גדול מיכיבנקשין משמאל וכן מניונו בשלשה מלאבי שר דב שבאואצל אבתו אבנה בברים מיכלורכל מיפל באמצע גברים מימינו ורבל משמלו: תרגמה לב שמו לבראחא קמית רוב בנים כדי שיתכקה בו לבו: והתניא המהלך בנגד ובי זה בנר : אחור כבנאיתמקי: מחתבא המהכלך אחורי כבו הכי אל בגופי הכוח: דפילדי אצדודי: בלבי יבוקיבו שבם מנות ומכם על זו תראור ליה וצובר וחואורי יבוקיתו שנהם וחלת אול לים הינו שבם מנות שו של הנאול מל הינו הינו שם ובים בים מנות בים מות בים מנות בים מנות בים מות בים מו על שבלשם זה ושלשם ושלעואול על זה תלגורלאחד לש אין לש אחד: וברבאחד לנואור אין לכואול איא אורוי אם כן כוה ינל זור פות שמו שבון שנין שלאי עשה אור בעל נאווה שלוחב: אמר מר גורלות שלבלדבר: משיטח ווחקץ משמע לן בן דתבת לפי שאינאנו בני שלישה בת בכלין והנא שליהב יבולחף זה כן תל גוד ל גור ל נורל ריבה ויבה שליית ריבר שלינון משמשבבוע: בן עשה שנים עשר דד לצור , תאנא כדי שיחיו וצ אדיו הכונים ד ברגליהם בבת אחת שלא היו לו אין שמם: תונא שחרית מין שמנו בשלואר יצן מענו בשלואר יצן מעליון: ערבית בילידות מקדשין ממעומן התחתון: אף הוא עשה מובני לבור ב מאי מובני אמר אביי שולבן המלך שאַהאת כל יחוב מבצים שלום מתערעי גלצלא דמשקעי לייה בגניה: על פתח הדיכל ואף דיא ששיקה טבלה שלוחב. הבכורים של זהב והילני אמו עשתר נגרשל שפרשת שופה בתובה עליה נקער נפשו נסים לדלתותנו והיו מזכירין אנאו לעבה: וכעבדינוף לשלוון דוהבחוץ אבי בייות קבינן: מותבי אף תוא עשר, גע כלים ואוגם כלי כ תהמה אבני מקותרו דעתר וחצוב: הילני וידות כלים וידות מביכן שלום הבשגדם של אמן עש תה נברשת שלוהב: תונה בשעה שומה זורחת בצועותשה ושאת בסעה ויוד בין שהגיעז מין קרית שמעי, מווכבי חקובת קדית שמע עם אנשי משניה ועם אנשי מעובר לא יצא שאנשי משמר משכן מין ואנשי מעמד מאותרין אקתי אעיי לשאר עמא לצימשרם ו אף היא בשתה מבלה שלוהבשכרשת שופה נתוצה עליה שמב מנא בתבון שלה לתינוק להתלמדבה אמר שמעון בן לקיש משום לישו באבית: מחרבי בשחו בותב ליאה וכותב מה שכת בטכלה איני במשפשוב בטבלה: ' מועיצי כשינון פיישב מאה ובותב כיוה שכתוב ב טבלה ומה כת בטבלה אם שנב אם לא שבב אם שבית אם לא שפים חבא בשר ותים: ניקנור נעשו נסים לדעונותוו חם לבנן שה נסים שנשן לוצ ונותו אמנו בשחלך בי קבור

עשות נק עוז חים מועפווהיה מיניער עלותריקים שוו שחוב וייצאה מתחת דכע שפינה: ייש אוכו בכיה שבים בפעתו וחוף אובר קלות בתיצו ארזים לחישיכן בלותים אל תגופה גלותים אה לדית ים ו לבי בר בל שותנו שלוהב חוץ משעלי בקנול מפני שעשובו נפים זיש אומנחש ולן מעחלולות בן ישקב אוכל נון שיובקר בעית היתה והיתה מצחבת כשלוהב: מתבתיה גרמו לאריעו ללמד על מעשה לחם המנם שלבית אבטינם לא רצו שלמד על מעשה הפנורים אונים בן לני היה ידית כביין בשיר ולא ביים ללמד בן קמצר על לא רצה ללמד על מעשה הבתב של הניושנם תע רבגן צית גדמן היין אַלְוֹטָס רִשׁעים ילקב: X ללפתף שלחלבכל והביאואומנין מאלבטנדראן שלמצרים והין בקיאין במעשה לחם הפגם ול יודינין לאמת בבותו ולאחיו יודע . דותת במותן שלהללן משקין מבחוץ ואופין מבפעם ואלן היו מפקרן מבקפים .. ידין מבפעם ושאמה ביותן מתעבשה וכששמנו חבמ ברבר אמרו בל שברה הקצה לבבודו בלה של בלהנקרא בשמי לבבודה בראונו ול יחזרו בית גרמו למקומן שלחו להם חבמים ולא באן כפלו להן שכרן וצאן מפלים חיד משלין שנים עשר מונד וחיום עשרים וארבעה. ז שבית חמקדש עתיד ליחרב שמא ילמד צצי כאיתם שלא כלמד אמרו להן יודעיה 🛸 🚬 בידין אמתן לשבח שמעולם לא נמצאת פת גקייה אדם שאים אנון רלך ויעשה בבי ו נזונין לקיים כנה של וחייתם נקיים מיין בריש כאל: עלמ שמחקשורה תנולבון, שלביתאבטינס לאי שמע שה קשוני ודשי לעלות עשו במותן של הלבי בעונים לא בקא אלא למעע של מעלים והיו יודעין שלמש במותן ולא אין יודעין לפש ש במותן ולא איו יודשי לעלות עשו במותן של הלבי לאפידי ועולה כמקל והללו מפצע לביין שיושיםן מאלפכבוריא שלפיערים והין יודעין שלא ל אל מחו שון מכל להן שפרן ובאו בכליום היו לפעבהן יחזרו בית אבטינה ל שמורבשו ולי יי לי שמיין רלי יהורה אומי בנל יום עשרים וארבעה משלין שנישעשר אנה והים היים ארב ל ושימונה אמל הם חל ייח ראו אל שלאל לאד אמרו להם היו יודעין בית אבא שבי ו שינוי בייר בשיניות לבנף אדם שאינו חבון וילף ויעש ביופע על ועלדבר זה מו בירן אותן לשבון ששתוולם לאיצור פלה מבשמת משונים ובשמשיון אשון ממקום אחר מתנין עמה שילי תובשני שלא שונדון שמועשה הקשורתהן מובא יק שוום מה שנוהייתם נקיים מים ומישרץ תבא אמי ב שביעות מעם אחת מיצאתי אחרי מובנ בפוס אשרוני לו אבורניך בקשו להרבור שמות ותמובת בבודין שלמוקיי ביריאת קום במוקובת שושקום בייעם לבודן: אמ ל ישמעץ ישותיאני מוחדים בב מקדשיה ללקט עשבם ראי דביו שון לי ששעון בן לוברבעם ששחק ובבון אמרוע למפע מה נכות אמר לי כפוד אבום שבית: ומכע מהשחדן ד

שעתד

We see that I will be the see that ב שותם אום לי מעתב מעוד במפר בתנותן של אפו מפון אמים עום בייורי יקריאון יושיבוף ומשריף יובו לייין אבש בונעבמה שמובן נחגים אם בפופשבה יאין אים זמר אד שאחין הלוות יושביי במלוא פמה : הגדם כן לרי היום יושב במוציות לאים למרד צונא בשווא אשונן קול (בנגימה מכנס גוורב ליתוך פיו ומניח אם אים זמר עד שאחין הלוים נונקין בנת לאש לאחוכיה?
אמ לו אה ראית שלא ללמד דמים כולק מיניו תשובה לדבליה!
יראשוני בנאמי זיבר צדיק לבלבה זעלבן קמינל וחבריו נאב
יראשוני בנאמי זיבר צדיק לבלבה זעלבן קמינל וחבריו נאב נקב אמל שעזר נקבובת תעלה בשמיהן: מאיאיהיאמי נאבונין מעשה בהגדם בן לף יושף שהעחבוקטן לאפו בייורים אנו נייד או בשפחם מחונה משקלו זה בלבית המקרש ביון שנבר אויב טבלות ביוה ואפותון ועבה קוב יימיה אם תאבלנה נשים ברין עוללי טפוחים משיבה רוח חקובן שווירת אם ישרג במחדש א בהן עביאו , תח חזימאי פליקא ביה אמל שעור צדים בשווינאני ייובירן זשיים מעצמו זבר שיח לבנכה שור היות התוח פרבון דחות מקדר אבריו וכיו צרים שונים ביות מינא לו וצי רשעמוקבירן ושמרשעים ירקב: ילא למד מכנעשיתן צייקור בין שני בי שעביה ישעם זומה לור בישו מן עשוו מבי בריקה זו עשוו מבי לצייקים מברכתן שלצדיקים אובל שדי קילה לנשות בהיים מישום למנון אשושיבוד את בעו ול ואמר יצי זעקה פרום ועפשות ייייביקן של ייי ושת מדי בים לעריקים שנ ואנציקד לעים ווציאים ליני מאדוב איי אמנים אפו באו ביים ויים ו לעור בשביל ערייקאחד עולם נברת בפנת אות שתמחון ש פוב חון של מיים שינ אמרו צויק שימוב: ואמל לעור בו שים שוברבת אחד מינומר בו ביותן שלעתשים אונת אינור אוחבע צה לפאה. בשנה אם המנה אונת מניה ביות מאמו בוב ובונ חרה נה נה נה מנום אב אנות שב שב ו אות ב שו בי מפו שת בי מוחו שב מה בי מוחו מוחות מוחות מוחות בים

שישון דוב שמות ושל היו משתם אותן הבה לישו של של הריץ המעל היום האות לעול מהם!

שישון דוב שמות ו של מאי דבת אם ללצים הוא ליש של אולי חפרים על היום אות לידן אנא לידן אנא מאי דבת אם ללצים הוא ליש שוב אינן אות מובר נכט האותם האיד להייד נפטחתם בם אדם מעמא שוחד לצימן בא לשייד מפנים אדם מעמא שוחד לצימן בא לשייד מפנים אדם מעמא שוחד לצימן בא לשייד מפנים אדם מעמא שוחד לצימן משל לאדם שהיה מובר נכט האפרים אדם לי בדי שאת בא למייד מפנים אל הלייד את המיים אדם לי בי שאת בא לישוח של ולא מעמא מפנים אל ונעל היים אדור לי מעמא מעמא עבידה מעמאת לצו של אום עד האמורוך מלמעלה: בעולם הזה משמאין אותן לעולם הבא: מהתשיים אות ולא משמאין אותן לעולם הבא: מהתשיה משמאין אותן לעולם הבא משמאין אותן לעולם הבא משמאין אותן לעולם הבא משמאין אותן הדים משמאין אותן לעולם הבא משמאים אותן לעולם הבא משמאין אותן משמאים אותן לעולם הבא משמאין אותן משמאין אותן לעולם הבא משמאין אותן משמאין אותן משמאים אותן מותן משמאים אותן משמאים אותן משמאין אותן משמאים אותן משמאי

הדלצא עלך אמל להן הממונה מדף בקלפי והעלה שני גורלות לשם ואחד כתוב עלין לעואיל אם שלשפשלה בימינו הסגןאונצלואישי בהן גדול הגבה ימיביך אם בשמאועלה נאש ביתאב אומ לן אישי מהן גוורם הגבח שמאלף נונגן עפל שיבי השעירים ואוכי לידי חטאות לישמעל אוכן לא היה צריך לומר מפאות לא לשם והן עונין אמרין בכוך שם בבוד מלבותן לעולם ועד: י שרף ביקלפי לינאי לי כי חיבי דלא ניבוון 'nλ נרחם בנו אמו נבא פונה חקרה שניתי וחקשוב ביותר איתי מעול או אותר יהם: " כשנם ב ליה לבינת בשלמא אינה מחזקת איש שתי וייש בי היבי דלא ניבוון ונשקל: אא שלחול היתל נקרשה: אם בן הויא לה בְלֹי שְרָת ובלי שרת דעץ לא עבדינן ונעבייה דבקף געבדה דרהב התוכה חפה על ממונן שלישרא: מתעותין דלא ש האיי תנון דתנאלי הנדה אומר משום לאיעור חפגן ובחן גדור מכבםין ימנס בחלפי אם בימינו שלבהן גדור עולה הפגץ אומ לו חישי בהן גדול תגבה ימינך אם ביציעו של פגן שולה ראש ביתאבומו פו אישי בהין גדול דבר מימליף ונימ ליה מגן: ביון דלא פליק בידיה חלשו דעונה: במאי קא מיםלב מר קבר מעיה הפגן עדיפה מסמשיה דבהן גדולי ולה שבר כי הדדי נינחו מאן האיי תאציו דעלג עליח דל יהודה ל חעות שגן הכהעם היא דתניא לי הגעה סגן הכהעם אומ למה ממונה שאם איר ע בו כשול בכהן גדול נכוס ומשמש תחתין : תנו רבנן ששימש שמעון העדים חיה גורל עולה צמין משאן ואילך בעמים עולה בימין בעמים שולה בששם וחיה לשון שלוהורית מלבין מבחן ואילך בשמים מלבין בעמים אינן מלבין ומית גר מעודבי דולק מבאן ואילך פעמים דו לק בעמים אינו דולק והיה אש שלמערבה מתנבל ולא חיו צריבין מחנים להביא עצים למערכה חוץ משצ גורי עצם בדי לקיים מיצות עצים מכאן שילף תשש מחה שלמעדכה ולאחין בקנים נמנעין מלהביא עצים

A ATT WALL אנונ שושום מקבנ בחתם! אמו נבל או בה שות שות שות שות שות או המות ליום בשרץ ונישון לשון שלחומית שובין ויון ושמחונט מישובים שום היונוע מישובים מושות מישובים בשום בשום בשום בשום בשום ב מאיניהן עד טגער בהן רבן יחוק בן משור לעול מוניה של שוניה של מוניה מיניה של ביי שמונף שבור ביי היי מיניה מינ אמדרב דועראבר טוביה את עב לשתב קושי מהיער מלכלב אן שית אשיקישים מוציער מול בולפ אן שית השוקיים מישוב: ואוס: לא חמיתן לי שפוער אופל ב מעיפון איני של משומים ביי שונים מיינים אות ביירפש פיירפש פייר שלעית שותי משוח ושלים שניויים לים ועשוב אלו ביפיני ושר שם לישוב של של בישור ב מירות שפורת: נשים שבירותן היישה של ליותר להתקשים מריות שבירותן היישה של ליותר בל החום בל ליותר בל החום בל ליותר בל החום בל The same of the same of יי זור קומה אפי עלים ו*יינו פונו פונו* והירחוצי ריח קשורת כתצוה ו רא מעכבי דמולי עלמא לפ פרים בלנחמיה ומאן דאמילא משפי אליבא דר נחמיה דאל של THE PARTY OF THE PARTY. מחק יחמ לח מעצבת בחוב

אליכאי איליה איניים איניים אליכאים דחמדות פליצי בשלמח לשוול דיושור לח שושביון חווששו ל מוזיים זיוא וישיו לשוון ביושוביון השו לא תימא מעוה לתריל לא אימא פרעה להניה׳ יות שמע פינה להגיים להיים וביות יים הגדיל ולא התודה כשר את שויפר מעוה : ום תמחחבת נמי מעוה להניח : איצוא ל שמעון אוכולא הפריל בשר לא התודה פסול: מאי לא הגדיל או לימא לא הניח מכלל בי שמעון פבר חגרפה מעבבה והתניח מתחחד מהן חבים חביר שלא בהגרלה ומזווג לו דברי ל שמעון : לשמעון לאידע מאי קאאמרי דבנן והש קאאמר להואו הגדלה ממש קאאמריתו כ פלתכן עליש בחדא: או הגדלה והטה קאאמריתו אבל הגולה מעכבא פלתכן עליבו בתרתי: תאשמע פר מעלבאת השעיד והשעדראין מעלב את הפר במתנות שבפעם: בשלפאפר מעלב את השעיל דאו אקדמיה לשעיר מקמי פל לא עבד ולא בלום: אאשעיל אין מעכב את הבל מא עהו אונכת זאו אקדים מאמת זפר בחיכל מקמי מתנות דשעיר בפנים אמאי לא מעכבא הנקוד בתיבה בהו אין לאו דאו אקשים מתנותפר בפנים מקמי הגתלה ומשיכ בדרץ לאמעכבין הגרלה במי לא כי עלבא: לאי דאו אקדים מתנות לעל במוציא מקכי מתנות דשעיל בהיבל וליהודה היאן דאמר דברים יששים צינודילבן בואץ לא מששבי והיו במתמת שבבעם קא תאביל היה מכ ל שמישוק וויוו ראכי הגדל - לא מעבצאן ד או בשתיומו לעולם לי הורה אחו נהי דבקדבן היים ילא מעלפור אורלה מיהוא מעשביון וחודו לשולחן דתווו יעער הי עד פותי אוקן להיותו עדשעות פותוריםו שלותידודביי ל יהודוף ושלש אמשבישנת ודוי דבניים: פפודי קאנינולג כיתעלפשו בפרוצו אים חבו מיובר בון חומים ובי עלו קיבו דיונוקושי מהלוולן שבונים יחים אוור היישורים מויבר : אוששוע שותלו תלחייון אוכל עוןיבון עלה בשמו מוון "חוור מני שיום למינים ליידותאחריבשו " תו שמש בעמוריאל אפנו מוחם למנים המוצח מעצבו ליין יקבשיפור שניוול ווים מחודר ליד שישים ביו שיוורו לו ולשפיו שניין אמר לאן אל וטעו מיבןום שלשועל לו ניוני ושורי שליוחיתי אוכרישיושי עליו וול שלה ביין שעלה איבן לשנים לחבוד מיכל" או לייצור מוי לאושלים לפוב ושמע מינה הגדלי מעכבים THE CHAPTER OF THE CHAPTER גנועד שעת שמיטה וללעלה ביון שעלה. הישות ופשות אורצ" שה הפשע אוין השם עושה חטאת: שיכול Sall Mary or pecolories שקשיקדש הגורל אינודין שקידש השם אלשים אות אים שב בשמעפרו מכל ימדה היא וקף ואות שווה ושנים החיקשין הקשו שופשישות לא או בלקיחת בעלים אן יוב שיבר בני און שווים ביות מביים ביות ביות מו ועשה או בלקיחה או מי משוש שוול שו שו משות או משום שוצו חשמת שיכול מולא זיין

שונוא נואל והמונית שבו ז אחל נבב של מופן מנו מפלמ מינומות שבנו בפ אני נוייני ופונייב קדש חשם בשנת לקיתה ובשעת עשיים מקום שיקדש בתודל שלת בשעת לקימה ובשעת אנג דיןשיקדש השפבשעת לקיחה ובשעת עשייה יתאשפע מטמא מקדש ענ שהפריש שפות לקנו וחעשיר שוחר כף אמ או לחשאת ואו לעולוני מופיף ומביא חובתו מדמי חשתה וחיץ מושיףופן ביא חובתו מדמי עולתו והא הבא דלא שעת לקיחק היא ולא שעת עשייה היא וקאתני דקבע: אמר רבששת ותפבלה והאמל צעוראמ להושעים מטמא מקדש עשיל שהביאקרבן ענ לאיצא וביון דלי יצא היבי קבע: לא מאי איתלך למימיר שבבר אמ משעת לקיחה מעעותו הבינמי שבבר אַ משעת הנדשה ולל חנץ אַמל יאשים דאמי יצא מאי אית לך למימר לא תימא אחד כך אמר באם איני באחד בך לקוח וחפיד לקום מופיף ומובים חור עלו דברים להן והאממר אין לעוף פדינון אל דבפפר בפון שלקת בנידה אחת אועולה זבן מופיף ומבית חובתו מדמי חשת בו והח עולה ואולה לליבה או מפאת שבן אין מופיף ומביא חובתו מדמי עולתו והא אטא באולה למיתה: בשבו אפי לי שלשור אמי לי חוששיה מנימא מקדש עשיר שהביח קרבן עני לח יעד ול מבח אמי ל נאשיה יתא: מונכם מצורע ענ שהביא קרבן עשיריעא מעודע עעיר שהביאקרבן ענ לא יעה: שאני מתסקיבת ואות יאו מכי כישה בני ידמי בחל תורתי שמניא תורת ליבות מעולעעני שהביא קרבן עשיד יבולאף העשיר שהביא קרבן עכ הל אאל שיל מינה מעים דחמ ואסדל הוא : שבי לשון שלהו כית ברחש שעיר המשת בון מיד בנד בית שלוחו ול שחט בנגד בית שהינון באלו אנים ברו שביה שומך שת ידין עליו ומתנו, ג ... ווא אומאנק אשם שיים ששני ומנאתני לקעף אני וביתני ובני מחלן עם קדושיך אניו השם בפר נפתו בנית בתבר, משה עבדף בי ביום הזה יכם ד עלכם לבתר אתכם מכל תטאמוכם לפני יני תטהרווהן עוני אחריו בשל לו: שמעד ינאני רב יושף איבשיח לחן ולנשתם כנגרבית שורשים חרשידה קארי חו אסבנידבית שחישתו קשר לשון שלזהורית בראט שעיר אסשתלית וחעניידי בדיש לא יתערבו זה בזה ושלא יתערבו באחרים: אואמרת בשר ם בידה קאיי שפר לא אן אווי לא קפיד בימו באוורם שליו אמרת אחשמידה קאיינה ידבחברית לא כייערב דהאי מיערב את לחו שנים מיפה אקשינה שב שישוע מיעה: אמר לייעק שת לשוטות שמעתי אשת שלנכר וחתובשלשעיר הנישתלה את את בה עורואחד . כל ש בר שין ידענאה בנים: אמרב ונקף פוני אבן שלשעיר המשתלי שם עיים אין בעיא שעומן על ייד ואי שא חופים או בעיאש עודי מתקיף ליה דאמי בר למש ב אינות בעיא פבד אמליה יבא כבר תני אורים בה לא בש אחלוקה " אותביה אביי באוא צף הוא עושה בורכן בשידי לשון אמוצונב לשון: מנין אל בי של ארב ואווב ושם תו לעת שקלשתן של ובת נשרים ו מותיבי בתחבהב הלשון משון לשון אחד נמקרשי אמר חביי לאקשיא באן בקולעת כאן בנבפפע יבו אמר תפייי קיא רשמא למית בנדכן בדי שיהן כולן בא נוח שות זוברי ל לאעזר בי ל שמעון אומי כדי שיתאלהן שבד

שלשעיר המשותלא אחת שפאצונים אחת מששר ששנה דין שוות מששה עושבולעים וחחת מששי שה לי לפרש באתא ראבון בירשה משכוח דל יונתן שלפכה משקל ששוה אן: שלשעיר המשבתה אשהל שת פלעים ושלמצורע משקל שחל: אמ ליוחנן פליגי בה ל שמעון ביות לשפו ודבנק שוד מדימתר משקל עשרה זין שדאמר בנשקל שקל וקימניך אחד המכבה ואחד הממש): אמר ושצו אמל די ידמיה מדבת לאו בכפה בלת ילא בשניים המשלתלה כלצי יהחודומה נה נכשה דרביא בר אים ואתנחו ביל קימנא כביא בר קוםי מוכפר בשפיף ממשפלה הגליעתק שת שהיבות שמנתחתת של לבדה ואחת שלפרו אחת בשיבה בורי וחחת פפולה פורי ולם ידעלה מנהלו איתמי ב שחיבת פנה וכני נב נושמוץ חדאמ של בני במוקב דבול כמבה וואש אפונשה 1 פפולף הפהה בתביב שמינים ברב באמר जिस कार बहार वस देस एक महरू महरूप महरूर जनकार व्यान वस एका है। जाल ह वह वह मेख ह जातम महमर छ। वामा दिस इनमें देव विदेश रे में वाया कारण सामा कि सामा हुन सामा हुन सामा क्षेत्र कारण होने हुन स्थान हुन । साम אינים בדם בניי ו שאבי בדיל דקד שי בדיל וביו וליוו של הציון מוויו ו ושתו קדשי בדין הפתופשי ביים פינים מוצב מבת אין אמיב ב מבין בעי בי איני פונים פונים אינים ואינים וויים וויים וויים וויים וויים וויים וויים क्रीयान कामक : दक्षाधा अवकृष्यं क्षेत्रस्य काम स्वाह स्वाह स्वाह स्वाह स्वाह स्वाह स्वाह स्वाह स्व ביה מר מוח ושאט חותר לכני שיהחוקה שומני ושלעור רואה : বৈদ্ধ বুদ্ধার প্রত্যন্ত প্রত্যন্ত বিদ্ধার প্রত্যান করে। ביצאיים בו המנו ממוצה. והמנוץ הקא במע בחנה סנמוב מנו קבה כפלא קים בווהנל מצו בווהל בל קה פווה לה בנו ב ורב חד בשמשלה וחדבשר בבי וער בבי דאו בתב בחמנים בשתישה דינולים עבודה הייון אבל שפים היים נאו כתב ניחנו בשר יצים השתח הוא דקה מתכשרא ליה בנית אבל שמים היאני לאן צבי ביים: למעושי מדודון לימי למעוש אדיפבבירו ומלו מים וקדיש למשמדת למי פדק לתו לא למעי ביי השלפתעץ חנד ואוב ושכ תולעינדלא גופה יפרה צלחון באי איתמר שחטות פפה בזר לאפי אפיר בשנה לייצחק נפחן חמר הקולה עולאחמ בשנה ואמרי להבחולדו - מותובול יהושעבותבה 🦫 למיועה לרבאין לא אית בל מימיה שתין בשרים בחיש בחיש נחין בשלים אית ביום מנין להבות שאי טענוקבל תוצאה והזאת דמה ושריפתה והשלבת עץ ארץ ואזוג ושים אולצים תל תוחה יפול שובי מדבה אף אשיפת אפנה ומלוי מים וקדוש תל זייבומה באון לרצות חתשל ולהוציא אתאלו אחורי שרבה הצל מיעל אמבת הריצי לומדן את מולם מהזאת מימיה מה הואת מימיה אוואדין שאין בשרים באשר בבאישואין בשרים לא ביום אף אני אר א ביום אר ביום ביות וקבל ביצור וחוף או השוני ושרים ושרים ושרים והשלבתנץ ארז ואווצ שב אולעת שאין בשרים באשה רבאיש ואין בשרים או בוום ומוובאאם אסיפת אברה ומלי מים וקדושה אול ובשרים באשר כבאיש וכשרים נמי בין ביום בין ביום בין ביום בין ביום בין ביום בין והאמאי תונתד או לימא מידנפולן באשה בסולין נמי בזר: הזאת מימיה הווכח שנפולן באשה יבשרים בזכי אמאביי היני תובתה אשה מאי שעאא אנור ולאאשה יור במיי לפור ולאאשה ביור בי אמי ולאיורה וויים ביי עולא בל הפנשה בולה משתע מוצא מיד משמע מיד משמעי ונדתס אותו אל אלעור הבהן אותה ללעור ולא לחורות לשעור ו איבה דאמרי לדורות בכהן הדיום ואיכה ראשבי לדורות בכהן גרול בשלמח למן דאמ לדוכות בכהן הדיום שפירי לא למן דאמר לדוכות בבהן גדול מבלא

יאוסי בון כון מתחשות אות אות של אומין אובר בו אופין אונה ואות בי אות אות בי אות אות בי אות אות בי אות בי בי אות השל של פע האות ל משים המינה אות אות בי האפן קאא ל שפועון היא דרריש טעמיה דקנא : מור בעמו איבא בעמן דאפיק חמור בהרה שחש אותה שלא ישחם אחרד עמם : לפען לרב שלא יפיחדעים ממנה לשמוץ שיהה זרשיחם שלשו די מחות : ולקות דעור הבתן מדשות באינ לשמוף לאהדוכיה ללעור: לרב הות ליה מיעוט אחר מיצונו ואין מיעים אחר מיעים את לדבות דאם בפהן חדינם : ולקם הכתן עץ ארז וחוב ושנ מולשת לשמול דַאני בהן חדיום : להב אבטביך שלקח דפתה אמינה חואיל ולאו בופה דפרה ענה ? לא ניכי בהן בלל קא משמשלך: ומבק בנדי הבהן בהן בכיחונו: וטמא הפהן שד הערב בהן בפיחונו לדופותנו שיפק האמד לדורות בכהן גדול ואיכא דאמרי לחדות בכהן הדיום: בשלמא לאואן דיימה לדופותנבבהן הדיום שפור ז ציא למאץ דאמ לדורות בכהן גדול חשתא כהן גדולבענן פביהופו כי פעיון: אין כילותו באתוחבץ לותוכר טרון וכתיב בה קרא: ואפף איש בהוראת אפר שבת שות מו משות בחוץ בעור במשות : מנן התם הכל בשר מוץ במדיש מנון המדיש שוץ במדיש שונים שונים שונים אונים מונים הפנה ות משותים למפשים המנים במנים למבשיר מנים למונים למנים מיום מונים מונים מונים שונים אונים אונים אונים אונים של הפורא מפשיר בקטן ופופל באשם ובאנירגינק יניאי טעמיהו דרבין דלת ולקחו לנימח מעפר של הפורא מפשיר בקשי לל באחים ול יהוד השפון במיקוח (לקח מחי ולקחו דאפי קשן דבסול התם כשר הכת: אשה מנה לה דלא פאנטים וכאו וכתפשי ומצבן או בתב הו מלקוד הוה אמינה דשקי לחד והיב חד כתב כחמי ולקחו פאו כתב כחום פלקחו נפתכם חנה אמינו שי דשיולי תכי ויהבי תכי בתב יתם ולקתו עתן דשיולי תכי פינים ברוף ולקומות בנבבלבמים אישמחל לרבנואיש ולא משי: בהור להבשילאת חקבין: לה יפור ביניש לולא קבץ "בדור לדכשיר את האשה" מותיבי הכל בשרים להזות חוץ מטמטום פאנדרבון פק והאשה ו קפן שיש בו דעת אשה מקייעתו ומוה ולא כ. לידודה: אמראציים לנ בבדית ועכל גבא תשתע ביון דאני מר בל הפושה כולה משמע מוצא מיד משמע מייד משמע ממילא בליב : "הזה קטה עלהעמא בהור מכלל שהוא שמא לימד עלפגול יום שבשר בברה: אמי לאקי בי הוו בה ליוחנן ול שמעון בן לקיש בפרה לא חת מסקי משי ב דתפיק תעלא מבי בנכא נאמרי הפי בל הפרשי. בולה משמע מויצא מיד משבוע פוד משימע : מנכ מנח קבות דר מחבן כל השורשות שיות בזר חוץ משלפנה אם לחד בוקן תני לברא לשי מינחנו שמישה שפטולה בזרי וליחהנן לא מיבעיא דתנו דלא צאיית אא אבי דכביה במי לא צאיית דרמל יוחכן משוטל שמעון מן יוחד שתיטת פרה בזר נפולה ואני אומ בשרה לא שעונו באלו ותכלפרו שעיה ול מאי שנאבודר לאשון דלאאמ וקניאהרן עם קדן שיף וכאי שנון בידו שנו דאמיר ובני אהרץ עם קרושיך ומנאידבי לישמעל כך האמדות הדין בות בו פופב יבוא זכאי ויבפרעל שדיב ואל יבוא מייב ויבפר על מחייב: שהשון וקבל במזרק את דמו ונתנו למי שממרסבו על המבדי הרביעי שבחיבל פדיי שה

HAN BEEN RECORDED HOW WITH THE PROPERTY OF THE בשלבסף ומענה לומץ שלובב זהיום תותה בשלותביום היא שבבים בשלים השותה בשליונים ביים קבין ומערה לתוך שלשת קבין והיוש תותה בשלשת קבין ובה היה מבמקי ליוש אומו בב לי יום הותה בשלפחה וביערה ניתוך שלשלשה קבין והיום חותה בשלשלשת קבין ובה תיח מיבצם זישים שבהיבל והכת וכלאדם לאימיה באהל מועד אמל רב יהודה תני שלחיכלו תמאב בלאדם לאיהיה יבול אכילו בעורה הלל וכלאדם לאיהיה באחל מועד: אין ליאא באהלמופר שבין בשילה בית העולרים מע"ן הלל לבפר ותין לי את במנים תו ביציחלו מבין ונל עד צחתו ובפר בעדו ובער ביתן כפרתו קוד שת לבפית בחש יבפרת ביתו קודמת לכפרת אחין אבה כם ובפרת אחיו הבדבם קודמת לכפרת בל קהל ישראל: אמר מראין לי אל בשעת הקטרה מאי משמונון אמן וכא וואיממארבן שוק בר אבדימי וכןאה ב שלבור אמר קרה נכנר בעדו נבער ביתן ובעד כל קהל ישרש קהל ישרש איהו היא בנבה ששוה כלך פלצות שלאחיר הבחבם עלכלקהלישרא הני אומי בנהקבבה נקטורת מכנבת אין הדתוני לי תנפה למדבו לקטורת שמבברתשבניתן את הקטורת ניכבר על מעשו: ותונא דב לישמעל על מא קבותן מבברת על לשון מדעיבו בל בברת שבור על מעשר חשף : מנון הדעיבו ופורשים ביציף תנון החלם ומצישיין מיבין משולם ולמובח בשעת הקשורת אני עולא אמרל לעיר לא שנולא בשפת הקברה דהיבל אבבר בשעת הקשרה דלפני לננים מהיבל פרשי מצין האולם למובה לה פרשי ו מותב מב ארא ברי אבא ואמירי ליה כדל יופי אומי בשם שבורשין מבין האולם למובח בשעב הקערה כך בור שיין בשעת מתו פר בהן משיח ופר העלם דבר של צבור ושעירי על האני מה מעלה יש בין היבל קלביין החתלם למוצח לח שבהיבל בנרשין בין בשעה יושרת ובין שלחבשעת התטרה ובן החולם למוצח אין כורשין אחבשעת הקשמה בשעת בשעת הקשיות מיהין ברשין מחי מאון בשעת הקשורה הלבכב לפנים: לא בשעת הקענה קהיכל: (באיכה הק למעלה ראילו בהיכל פרשי בין בשעת האטונה דיים בים פּבין צששת הַוֹןטנה דרֹנֵנ לבנים וחלו בין אולם למובה להן כרשי אא צשעת הקטנה הקיבל במישה הא קאתנ שת שברבל פורשין בין בשעת הקטרה ובין שלא נשעת הקטרה יובץ האולם ולמזברך אין פֿנרשין אח בַשעונ הקטרה בי והאיבח הוא מעלה אחרית דאל בהיבל ברשי בין בקרושה דידים ובין בקדושה דלפני לבנים ואלובין אולם למזבה לא בנישיאה בקדושה ההיבלו "אמר רבא שם ברשה אחתביא: אמר מד כשם שפורשין מבין האולם למוצח בשעה הקפהה בך בורשין בשעת מתן פר בהן משיה ובר העלם דבר שלציבור ושעירי עון מנא לן אמי ל פדת אוצאו בנכה בפרידה מיזם הבמרים אמר ובאידי בראבה שמע מינה מעלות דאוריתאו איכא דאמריה לבחד והכי גמירי לחי דאו פליף דעתו היכנן מהי שנו בין האולם ולמובא יקרשי דלמא מקרו פים פי בעזלה נמר נפרשו דלמח מקרן ועילי ו בין החולם ולמובח כיוןדלה מפסק מידי לה מוכרת מליון בעורה ביון דאיבא מזבח החיצון דמבסק מנכרא מלתין: אמר רבא שמע מנה קדושת היבל יאולם מדא מיד דיתן פלקח דעונה שתי קרושות ענהן אופש גוציהגולה וניקום בגורבונים לבונה לאחולם ובין החולם למוצה חדש קדושה היכל וחולם שתי קדושות: בניליום חותה

בתבורו לו ושבחלם שעבוק למשפים חדים שבו תפא חיד ניקבים: בשל איא חיו דיניין קב רבנן בים של יוחנן בן ברחות היא דתנים ולאול ישמעל בע שלי יוחנן בן ברחות היא דתנים בי שני יותכן בק ברוקה אום בשלקבים הית מבנים: רב אשי אמר אפי תימי והכי בבליום היה חותה בפחה מדברית ומערה לתוך שלשת קבין משלמית: בשל יום היונה כבדיה והיום חלה בכליום היהה יהה פעלה והיום ארוכה בכל יום היה זהבה ילוק והיום אחש דבר ל מנחם בבל יום היה שקריב פנק צשחריה נפרס בין הערבים היום מופיף מלצים בכל יום היתה כבדה והיוסקלה תונה בכל المرا מפען: בכל יום דיניה והיום דיקה מן הדין הי יום מיה בילדה עבה והיום בילדה כך: בכליום היתה ידה קצנה נייום ארובה מאי מעמא כדי שתהא יורושו שולבהן גדול מפיעתו : "תנאברליום לאחיה לה מושתים והיום היה לה עושתים דברי "בים י בן מכנן: בצל יום מים והבה יכוק והיוס אדום דבדי ל מטוס אמרב חברא עבעה איבם הן זהב פותב ביום פותב אופים ווהדב מוכן שאום ודתב סגור וותב פרנים: זהב נוחב טוב כי דבת וזחיב האדץ להיי אשונב אוביר דאת ביאוביר: זהב מאוק אהב שדומר לכן: זהב שאוט שנבות אחם. ההב לעוף בשעה שופתה בלחבות נפגרות: זהב מרוים שדומה לדם הברים: וב אשיאה המשה האון ולל חד אית ביה זהב נוהב טוב: תצא נמי הם בכליום היה זהבה ירוק והיום אדום ואה הוא שהבפלנים ולמה בקרא זהב בכוום שרושה לדים חברים: בכל יום היה מקריב פרם תנו רבנן ידקה מו מצל והלא צבר נאמושחקת ממני מיק לא למציא דקה מן הדקה: . מתניתנה בבל יים בהפים שותיין במורחו שלצבש ויוקדיין במערבו שלבבע ותיום עולין באמצע פיורבין באמנדלב בינבי אונה בחונם בעו להונ חוקנ באמנה וונג באמרוב, בבנ יום בעו צבונ מקרש בון הבול החום מן הקומן שלהב ל יהודה אומ לשלם בהן גדול מקדש ידון ורגליו כא הקיתון שלוהבין בכליום היושם ארבע מערכות והיום קמש דגריל מאיר ליישי אמר בכל יול שורש ביווש בכבע ל יהודה אומבשליום שונים והיום שלוש: במזרהן שלבכש מאי טעמא דאמר מר כלענות שאתר פונה לא יהו אא דרף ימין : יום עולק למזכח דוכדין מן המערב היום עולין באמיפעויורדין שאמיע מאי שעא משום בבודו ינהן בינה בכליום בהן גדול מקדש ומ משי טעממשם בבחיו דבהן גחלי בבליום היו שם ארבע מערבות וב הנוכב בשליום היושים שירבות מדום שלוש אחת מערבה מחת בערבה שבה שלקשרת ואחת שמומיםן בבנום דברי לי חודה ליושי אותי בבליום שלש והיום והצ אחת מעלכה גדולה ואחת מערבה ששה של קצורת ואחת לקיום היוש ואחת שמופיבין לצו ביום: באומי בכליום אנצע והיום אמש אחת שערבק גדולה ואחת מערבה שעה שלקמרת ואחרב שלקיים האש ואחת שלאברם ותדרים שלא נתיובלו מבערב ניצות שימוםיבין בוביום: שלמה מיהא מכור אית לחו מש לאמור קרא ביח העלה על פוקוח על המוצח בל הלילה שי אבקר שומע בבה מדולה ואש המזבח השקדבן זומערבה שבה שלקבורתי, וליום קום מוש מנה שלה

אמ ליחשה מעין לחצתו האליון שלו תווא של שנים של ינסיאומ מבין שעושין מערכה לקיום האש צל נחאש על אמובה: וליוסיהעם באלים מע ליה נפקח ליה מתיכא דנפקח ליה לל שמלעון דתנוח ונתנו בניאהרן הבתנים אשי על המוצח לשחד בל בשתר אלתה שלא תחם אא בכהן כשה ובכלי בשה ובבי לי יוודה אמלה לשמעון וכי תעלה על דעתך שור קרב למובה את לימד על מצת תלפת שלאתהא לא בראשו שלמובה : ול יחורה או משום מנה אמינה דקאיי באדעא ועביד במכחה קהמשמעל פי פי מאיד איברים ופדרים שלא נתעבלותצעות يَّ وَمِي رَبِّ مِن وَالْمُ اللهِ مِن ال וויבנן אצוים ופריים מאי עביר להו מהדר להו למערבר גדולה דתבח מבין לאברים וכדרים שלה נתעבל מבעוב שמודרן על צד מזבח ואם אן عدر معجوم قعلاء فأزاه معددت مرتزحه محصهم مديها يخ الاهلاقة المار أحداهم فعالاتها لالالها الفاحدة بوجر אישר תחובל בחש אתב חעולה על המובח : ול מידיר בבוליי שולה אתרה ביחוייר ווחי אתבי בחופיר עבול ظماد بد عنوالد ديد بي رهي كام تديد مدوايد و مدير و دي تحكاها يعن فود در أهجان من ما ديون أ عالاً مناها ביצ אנכה בר מנומי בר לילעוד בן עקב אשר תוכל המש אול מעולה על ממיבה עבולי עולה אוף ביחדיר ומי שונה מחזיר עבולי קצובת בי דבולי עלמא מיהח ביופיבין בובוס אינולקון מפאלן בין שותאש ואכי למאן דלא דריש וווו יו וון ובי דרישי אשתמיף למא אתם מיפי לי לפי דתבא ווופי המזבח תוקד בנ לימד על מערבה שעה שלקיטונית שלא תהא לאעל מזבח החייפון: איש פאחות ה של לאל חק מוזבע בעו הול או כלל לבבל מהאמני ידללחובל וואמבב שה במעעה ולוחובל וואמבב שה במעעה ומוחבם מים מים באל ממנוני מהלו והלעום המגב שה בלחובל וואמבב אה דמעוני ומחבם מע בניק מים במבע מים במ להלן בפמוך לנחף בחן בפמוך לו לל חש תמיד תוקד על הייל לת עכבה אש שממושלך הבהש ינמיד לאתהא לא על מו בה ה'צון בי ולמדנו אש למנורה אש למקורה בופין ודין הוא במורהוש במערה ונאמרה אש במהחה מה להלן עלמובח מישון אוף בחן על מזבח היצון בי פון בקים לצרך זו נאמרה אשי בקטורת ונאמרה אש במחתר מה להלן בממוך לואף באן בכמוך לן יקול ולקון מנים חמחתה גחלי אש מעל המובה מלפע יציאינה חוא ובר שבקיצתו בלכע בי וואין בולו לפש יד דור אומי זה מוברו חיצון יואצטריך למכתב מעל המדבה ואצטריך למכתב מלפני בי דאו בתב החמ מעל המובח הוה אמינת מובה בנמי בתב יחמ מלפני בי ואו בתב מובב יני הוה אמינה דוקאמלפני שאבלמהאיינופא ומהאייניכם לא עריבי ואה לשנור משום בר קברית אומהיה די משיד איברי עולות החול שנשתידו עושה להןמערכה בפנעצמה וקודרן אפילי בשבתל מאיקה משמעלן תענה בכליום היושם ארבע מערכות והיום המש אמל הבון לא בעלבה את לשולין דוקח דמשלה בהן חור אבל לאמשלה בהן חור לבו מכלל דבשרים אנבנ דלא משלה בהן אור: איבא ראמרי אחד בשרין ואחד בפולין או משלה בהן אור אין ואי לא לא לא וחפי בשבת תנונה והיום חמש אמר רב אחות בר יעקב אצעריך פלקא דעתה אפינצו מנה איכא דחליום הכפורים להיות אחר שבת דחלבי ששל קריבין ציום הבשרים אבל באמצע שבה אים לא קא משמעלן: אמר ביבה מחן האיי דלת חש לקמחיה בכליום תנן קשיא: ופליבה

THE THERE IS NOT THE REAL PROPERTY. then had madelled to ביו ארבוי לרומו ליווין קנצ מפוחן שמיון לנצ מפוחן שניין שווין שניים ומנוחדן ואפירו בשפוא הי שבת נפר במועדן ואני בשבת' לרצ חפרא קשיא מאי שבן שבת במועדו ואצ בשבת: במשוב במי במועדן ואפבלו בטמאה: אמר ליה לא לדידי קשיא ולא לוב חקדא קשיא: לשרי לא קשיא פופו בתחלתו טמאה דתחלתן בד מדתא טמאה היא סופו נמי דחי את חעמה קי שבת הוטולתו לאון בר מרתא שבת הוא מוכן נמי לא האחי: לוב חסרא לא קשיא מובן לחילם ליתלים שבת ההותרה הית בצבור פופו כמי החמים שמחה דיחויה היא בצטר תחלתו דעיקר בפרה דיאודי בופנידלית עיקד בפרא לא דיותי ווו מודמר המכבה אש מחתה ומנולה אבי אמה מייב הבא מבור פשוהי פל היפא הבבייה בראשו שהמאבח דמליה עלמא לא כליג דחייב כי כליגי מיבא לשותה לאדעה וכביה אבי אמר חיב אם דמונה הא: דכאחמכנור כיון דתקה נתקה: שלא לא האני פפנה בא אל דבא בר אבוה המוריד גוולת מעל גכי המזבא וכבה חייב כמאל לכי ופפיה ויפולי שלמים לא פליני דפעור בי פליע דבניה נריש שלמזכח אביאה חייבחש המזבח מים פֶּבֶּים מפני פפוני בפון מנתקה בתקה יאח הח יאמרב נחמן אמר כבה בכַ חבוה המורד בחלת פַּעל גַב מפופח ופובה הפב כשחן לא שובי ולא כרבת התם לא אינונים למעותד הכאאינתים מלח חבניו ועתן לועד הכף बहरार देखे हरदी वह मुख्य देट नेपूर्य । दर्र तंगरा कामत रथर मृत्रतंतरात्रार यूक्टा । भर तंद्र रथको פיה פוחלף בהיבלשף שמצע לצובשוני הפרובותה מביי לות בוקקים לקרש הקדשים וביבה בלבין ממהלי מלמי המנג לא היתה שם לא ברובתאחתשב והבדילה הברובת לבם בין מקדש ובין קדש הנשוש לואתהכם ואת המחתה מחתה הח תכי ליח שנלשת המותה ששלה להאש הפובש מתכה נירד התם במחתה דגחלים הכאבמותר: דקמורתבי התנא מוצאן בנ בפי מו מרשבת הבנים ומחותה גמשי מלאה קעורת מלשבת בית אבשינם' ותפן מלא חפעון ונתן לתנד הכף הגדול לבי גדלו וחושון לבי קשע וכך היתה מיוחין בף ביום בכבורים למא לי בולא מבנו ומביא אמרחה ששום ילח אפשר היבי ליבי לעיל וליחדר לעיל הכחה אחת अरु हिने स्थान करा दरमां या दी जी है त्यांभ महता मेजरार रहेभ यार्ग्य देखा मह नामादे व राद्यां । दे שפיב" לבנוני היבי ביכה כיה י לישק לת בשעה ולאחתה לפנ מלך בשר ודפאץ עושין בן לפנ בולד מלכ המולבים בה עושין בן גולבך לא אפשר וכיון יולה אכשר עבדינקבן בדאעפחנן ב בפלאת המחתה שנותו ואת חבף בשמחן יצבא באלשה וביורא בשמי שמיאלי שו מי מין בב בין נוצו בין בין בין שעורודן שוותבי דישמעשיבן קמחית זו אמה וא צונגה: ממפי עלים על שמעל בן קמחיתשוריו וופן אמבעת קבין שלח חביין ואומ כל הנשים זירים ביבים מו מבו הנות הלצאיבה המשובי במהבל והיבואה במונים בהומנים בנותו באונו ניבובב יונתן

כלנ חטאורעוויל דתר תקים: ושבותורב ודי שילובה אלוים ל ביריתני וזירדתנו בל העולם בולן נברא מברוף ואנו מברוך שבברור ב קמחיד שיצחוקפר עם ערצי אחד בשוק ונתזה צטירה מכיו אפלה לו עלבאדו ונפשן ישנאב אדיקין ושמש תהתון וראתה חימון שני בניה להנים נחולים בו ביום: אמת עלוו על שכועון בן קבוחיות ישיי צדי וספד עם הגמון אחד בישוק וגַתפּה צמפים מיפון וגפלה לו על דגדו ובנגם יוסף **אחי ואשמש** תיחתים ולחתב היכון של בדוכם גדול שבו פוופן שבעה פנים היו לה לקמורית וכולם שמשו צכחונד ביולים אני ליו חבינ מה עשית שובית לבך אמונה להן בובר לא נאו קירות ביתי קילעי שעריאני देन तास्य एका ए। इत्म तास्य ती 🐪 तस्य तस्य । अतीम वृक्षिश ह्युका ह्युका स्वीत स्थान स्वात ती त्यु 🗸 🗸 ואיבשי אלחו מהלשיעשה מידה לחבוה התלהות ויפת פקסיבו שלאיעשה מידה לקומץ אבל הכדי דלח כת בחפנו לאו אודלמא ליף מלא מלא מתפטי תאשמע ופך היתה בדתמ מחי להו שחם רצה לעפות מדה עושה לא: כדכך שמדתה באוץ פך מורוצה בפנים: שמעת מנד חופן וחוזק त्रहात्री मर्दवानु व्यवस्थात् वर्षात् वर्षात् वर्षात् अग्रह्यः वर्षात्र भावतः । । । । । । । । । । । । । । । । । वृद्धने । सर्द द्रद्रार ५ सर्द र प्रस्तु हु। स्वृत्यरा १८१८ र सम्बद्धान्य वर्षे वर्षन वृद्धन । सर्भ देश्यत हु יצר הופד שלש אצבעותנו על בם יהי נקומץ : וכאחבת ובמידה במוחק במורלן מלשעלה ाटमरेटपा न्यर वर्षक्रम । राज्य । राज्य नेयर यहक्रमणः । राज्यभावता हुने ।त्रमादम व्हर्ने व्हर्न האיבה חפוני דיא זו היא החת מנובודות קשות שבמקדש: אמרליווונן בשי יהושם שוואה בין מביעם שלשלא קמצו מהו אמ רב פנה העדי לא תיבי לך דוראי מלא קונונים הואו הבוואי לא אַנען לך דודאי שירים כבה כי ביתבעי לך דציני ביל מאיאה ליוחבן הדד כפיבי הושע פותף בין הבעם פפק יחים עבד חַמו בחענה שקשיר קומץ תחלה ואחר בך מקסייר בין הבעם דיאו אַמרתען הבינים תחלה דלמא שילים נינהו ואני מור שירים שוקבו בן קימיים לאקבונה אים क्रें क्यांचे र मालप्र पर्यक्रिश तथारमध्य नमस्य मालक मार्थित नर्यक्रम कर कर है। वह विकास מושישחרי הוח לבל תקשירו בן אמדי הודה בריה דר שמעון בר בדי המשיק להו לשום עשם ברל איעור דתניאל איעור אנגי לריח ניחח איאחתה מעלה אבלאתה משלה לשם עצש: 🛪 🦟 שחוא לר איעור אין לקבנן מאי אבת למימר אמכב מארי דקמע שמים משפה דישובית למבי לו לישור נמי לבתחלה קנ שמיע: ישן בין הדעם פשים דבק מחוק ביור במחשבוב אפנתאבירוי באשי בפין ין הבנסשומלי אפנו מהו מאיקה מיבעית ליהאו במד מילה מלא מחתם אח היני הך: וצפבא הכיבעי לה אמרב פפח בשיטא ביי שלא קמיצו כי דיקס ביצו بالهاهب على دي وها فألاكم تردياها بالمحدودة والا والديدي وبلا وبعدود يودودها ويواوي אמרב בברו פשיניא לי מלא מכעו כי דמכני אינשי בשי רב פְנא מפן גדמשי אצב שויפו פאון ו הצחדין ממטה למעלה מחו חפן ביו יבזו וקירבן זואצלזו מָהוֹוצְקוֹנְ בע ובפבה בבקים לקומוץ מדבעה דמחעו מחי תוך כבי בענן והא איבאאו דלמא תנחה בתוכו בענן והון פיבה תיקון בשמר ברובאשי אפלה למאעו ודבקית לקומץ מאושוצה דמאנה מאוי הנחקה

שמו שבן והוד כה ליול ליובה ליב אשוון ששע ישוח מלא מקבן שחמלו לא מחוקוד. שת בר שות דא שפופותו תנן התם שיבן של הרדפה ואסכו פפול מן הכלי על הרדפה ואספו כשר מנין הפי מלי דתני דבנן ולפח מדש הבר מרש הנפש וליו מדם העוד וליו מדם התמצונ יפרים מפר דם מן הפר יקבלנו דיאו פלקא דעתה מודם הפרו בי דבת מדם ואפי מקיבת דם ומוס דב יהנדה השיח שילבר וורשון ביושפין והורשין: בעי כב נכח נתפורה קטרת ממלח תפעו בו הו לצואה בכבוב ליפים ומכפילאן דלפים בכל שרתדשים ולח מכש לתיקון בעי רב ספוץ משוב במפצע קבידת פנה עצורה היה וכפלית בת מחשבת או דלמא לאו עבורה היא וליא בסלאובים ממשבים ואם תמיפא לנמר עבודה היית וכפלא גד מדענה חשב בחתית גותלים מדונ מפשיפי מפבן בקרבן היותי או לאן אמר לית נג שמי גראשי לוב כפון תא שמע דית כן שומים ל שקשום שפילת נה קשיבו נהלבנה והגוולים שאשנגע מבוליום במקצתן בפלאת כולם ופדפים ל פצול יוש בסלא לצה ופדפים לנה כטלא מחשבה: בעו מניה מדב ששת הולבה פשמל פיווו אם לפן לששת תפתנה גבל את המחתר בימינו ואת הכך בשמאו: גל פשוט לתו ביה מו מיהום משל שיל שים של וציתעורה לחוץ: או מהתם הוה המינין בני מלי בהלוצא שלא פינונפים פפרה אפל פהליכד דמעכבא כפרה איציא לא קא משמע לון - מותובי זר מונגן שפור בכל שום בקבלה בהולבה ובזה הק בפול ובן ישב ובן שמו בפול תיובתא: והארב ששת ניניי מתכתון קאמ שאב התם דלא אפשרו והארב ששת הוא דאותבה להו מתבתא ביהמד ליד אבי לאלוויה דבב מסדא בעי מעד מכד מסדא הולבה בזר מחוא אמר ליה כשרה ממקבים מס ישנים ופעם מום בקבלה בחולכה ובזריקה מפול וכן יושב וכן שמא פפול: בתר רששונים אותבה אין אות קרא קרא קרא קרא מעצר מעשה אצעבי ב בש כב פפא אבן חבירו מכתן לתניך מבכו מהו מלצוחפען דבחץ גדולבעגן והאי פאאו דלמא ולקא ומצאן בענן ולכא מצקר: בעי ליהושיעבן לי חסן ומד מהו שיכנק חחר בחפעו מלא חפצו דבהן בענן והאיכא או הלפא בולוא מפפו היים בעכן וליבא תקו: אמ למננה בותוראה שאלת שלכא שונכם: לבי בכלים דר ימושע בן בלי קשיש ואמל הושע בו כל התיר ליל בינד לשתות שחלים בשבת לשונה מים קוח עבור מכנה כלאו בלין אובלאדם לרכואה ובל גלושקי לאדם שותה! אלא לשחות משתנת שחולים בשבת' והים דחסי או דאיכא פבנה משרא שרי ואו דליכא פבנה בר בי משיר של שנולם דידבה פבנה ומשים דר חנינה בקי ברמאות הוה דיאני ל חבנה מיברי לא שי לב אדם בל מוכת פרדה לבצה נחיה : הא קא חזיכן דקאיי ידימא וחיית: והא קא חזיכן דמופים במסובים לבונונובל ביש כנחים לא אמנהרל: ועב לא מבתו נים מפהא ומעניול מבקי שבתחיון משיים וליו מחליגן עלה שבתחי מכל מקום שמעינן מנה דל חבנה קשישי

בלל וואן צופה של קל ושכול אפרון מאי חוחי עלה אמר רב בפראו חוכן וחודר וחובן קא מקישוא חבינה אואין חובן וחודר הובן לף מתקיף ליה רב תונת בכיה דרב יהוש באדרבה או חופן חוזר וחופן תבני לף או אין הוזר נחובן וראי לאתכעי לך ראואבשר שלאיאשר ושלא ייתר: ראיבעיא להו חבן מזריוחובן אניהין חובן חובן: תחשמע וכך היתה מדותה מאי לאו בדרך שמדתה בחוץ בךמדתה בפעם: לחדלמא שאם רצה לעשות מדה פושה אונמי שלא יהלדושלא ייתר: תאשמע באיזה עד שושה אוהָזאת הבון נהאשי הצבעותו ויש הומרין ביןשמו ומערה בגורלו עד שמנעת לבין אצילים ידין וחוזל ומחזיכה למלח הפפון וימבלה בדי שיהה פשנה פיוהה לבוץ וישאמרין מכזרה כדי שיהא נשנה ממהר לבוא וווו היא מעבודה קשיק שבמקדש שמנב יאנק חובן וחוזר וחובן שמעמנהן אינעיא להו שהפוצות מהו שיצום חחק בהמו בימני וליד ברמו או דלמא דמו נמי אקריפרו לי חכנה אמבפר ולא בודמו שולפר לי שמעון בון לקיש אמרבנל ואני בדמו שלבר לאני אמר בפרולא בדמו שלפר ל יצהק נפהא ממל בפרי שהבלו בדמו שלפר: אותביה לאינו לל ינחק נכחח נמבן ומושבין אות ידיהם ממנון עור שיפחם המאיתה עד שיזרק דמו מיבי ליה התסמחיות משר אמ נחמנן בחייות בבוף יה בנוצב ב קא תאנ מהא לא בשחיטה התסמליף שה שה מכמה או מה להלן זכף תמים ובן שנם אף حمل احد مدده دام العامة ودور مرودم الرودم والمارية والمارية ودور وحرفه والمعارة والمعارة والمارية والمارية ידי ללאש והוציאארגהפפינהפר שהיה בכרי - ואלב שַׁהשָׁה מת אמנו לי י אוניבי מי דכולי עלמח לתפלעי די קר פר: ביפלעי בחמן מר סבר דמואי קריפר דיאמר דמן ומר פבר דמו לא איקרו פר: אמר רב אשי מקוברא במאן דאמי דמו איקרי בר דבוב בואתיבא אלים בין אל תקדש בפר בן בקר בקדעה מעיל ליה אא לאון ביימן וקאי קארי ליה ברי ואיד דבמה יובשים אהלן לבא אל חקדשבפר בן בקד לתפחת ואיל לעולה : ותפוק לי דתפאת שמום בעלים היא ותטאתשמתו בעבר למיתה אילאי אני לה ראבון בררבאידי פובא אכנדי תכלמידיף אלב עמדם חטאת עיבור היא דלאאלא למיתה י מוא תומרה דיתנן אמל מאיר והליב בר יום הבפורים וחציב כהן גדול ופקח דקרבן יחידהן ודותין את השבת ואת הקימאה לאן מכלל יו אכא מחן דאמי דעיבור ילעעמין יקא תחב בכריתן אמיבב יעקב והליא פר העלט בצב הלהבוב וחהב הן ועמצע בטובל בקוב על יאתל בונול לם אוד בתבשו יקשו ציבובים מכלל דימבא למחן זיחמי דיחיד הנו ויחי דצבור בנהו לא לתנו קמה מה מהדי בים בשמשת ביננה קמה דקון מקרבן צבור דוחוד את השבתודוחה את הקים מקרבן יחיד איכו דיחה לאאת השכת ולא את השמאה: ואם ליה לישאיר דיחיד כללא מוא ובלא פריקם הבנורים וחבת כהן גדור ופפח דקנבן יחידהן ודוחין אתהשבת ואת הצמאה: ואמר לים

און אתרשבת ואת השמחר ואפ דיהים: פרשונין ומנו קשוע אים דיאור לאאת משבת ולא את אות ביה אביי פר ושעיר שְלוּוֹם הנכורים שאבדו והפריש אחרים תחוצהן ופןשציףי על שאבדו והפריש אחדים תחיניהן בולן ימותו דבדי ל יתודה לילעור ול שמעון אומ שלןידעו עד שיקתחבו וימכקן ויפלו דמיהן לנדבה שחין תשחת צומר מתה: חמכליה מאי פר פר העלם דבר של עבור יותא שליום הבפורים קא תחש אששר והתניא פר יים הבפורים ושעיר יום הכטרים לאת מאן שהין הפאת בפור מתק דא אימון שהין חנאת שותפין מחור למאי נפקה מנה דלף אל ליהו פוחפם פור באוריאה : תאשמע דבש ב לעזר לרברי האומ בר יום הכמרם קרבן יתיי הוויין: עונע שיו משופים הוניים ענושים תבונים בילחו מבלל רידיבה למדוך דאל דעיבור: לדו מבלל האיפא לישואן האפירשות פין ב מופה פיני לי אינעור לרברי האומ פר יום הבבורים קרבן יחיד בישו का का में हिलाहुं का स्थासन की त्यात्म के लिए हिला है के का दिला देगर दार वर्षात महदूर्त मा देगर वर्षाद दिला है ומתפפים פושה תפונים וחתידם משל על של הצרו טובת הנחה שלן "לעולם בשיטא ליה דבתר התפפר החליפן והפיקה משפשה לה אחיו הפהנם מקציעה מיבמריאו מקינה מכפר : תא שמשה מו בופח מוצבתם התבחמה מבקרו: אומר געה שתובה עושה תמורק ודותה ארב ששים ויין שות משובה של מה מה שאין בן באמורה: הומר בתמורה שהתמורה חל דעבור מו שבידונה או דעבור שוושה הפשופה והון ביחקף פוחה את השבת ואת הטמאה: אי לאן יהיון שלאחדן ועושה תמורי פים פים או שון פולקאו רפיבא בחו תמורתן טמאת ושבת מוחים אלחיא הא מקרב קרבה תמו דרב מפשות אושן ותפשורת מפשת למיתו אז לאי סאי תמונה שום גמורה: או הצי וצח נמי ליקבי וליקמוד שום וליח ישום וצח לא קד תאע מקאר מרקאתני מומר בתמורד מיבובה שחתנערה חלף על בעל שום של פות וושו ביונבן לילוו לקחבה מני חאום כן בזבע ואו פעם המהו גבא ומי חום זבות השיפים בפורומושים דיחלין של בעלמום קבועואין יוצאין לחולין ליגוד ולהיעבד אא שום דברו פים שם שות שנות מנות שנים תמורה חתבהיא: לבח התי בבור חתיי מעשר החיי שלמים: מורב שושים בחורת של באי לו לוקמה בכפח דעושה תמונה דקרבן-חיד חוון ורוחה שבילאה שפאש בשבש בי בין לא סצר אין שומשין את הכשה על תיחיד יולוקמה בפשה שב נפח שב פשום ושומי שפאתי אמליח רצ חונון בליח דרביהושע לובח החיי תנא מאי שנא במסח דקארי ביה שלבם ושו ומשי שמשבעל בלאנה ביש בלאני לנבל בכונ: או מחום באנה נברוה א במע ימי פפטולים שתי :בכפה שב דלא חתי בבעוציא : בשח שע מאי דאחי טומאה: אין שבר לה במחץ פאנים לחומים שומאת דתנים דוחה את השבתנאין דוחה את השמאה ל יהודה אונאף דוחה אינב השמה שם " מש ישעמית דתנה קמא מפני שמאה דתיתן נשמאה יעשת: ול יהודה אמר לך

פ דעת הקכת להתודות מתככר מו א

משלעיבור יכול לאי ביא משלפבור שאיזה עבור מותבפרין בואכל יביא משלאון ידאכה נשייוחו בנהנים מתבברין בר תלאשר לו משלוחות מצאן ואינו מביא משליקבור ו יבול לאייב שאות בלא בשרתל אשר לו הכירשנה עלין לעפב: בתסברה אחין הכחניסאו דלא קני להו בלל חיבי מְבָּבְּבְּיֹּ את בי גדות דחתרן מפקורי מפקריד נתמלגבי אחיף מפתעם: ומהלך בהבל עד שמגיעלבין שיב מפנובותול שביר דותי ליוםי ורבנין ביין המקום שיים שיים שיים אומה בייקסין ומקבקאלהו לותכן בן מונכה לימורה היה מהלך דביני ל נואיר לי יהופים שופוש פופח לפלחנה ניש אומרין ביץ שלחנות ולבותלי מאן שלומאמן בחקדאלים ווין אישמ פתחש בצפנן ול מאן שלומא בדמים : ביים לבותלי לעולם בר יובי בביראלים וקת לבר ליום שלהמות למילהו ומשעבת מיונה של בותלי לים والمدوروس والمراجز عدد وراج ويراطوره بوداره والمرجوع برويع والمدوية والمدورة والمدادة ישרים שלה העריבן הקצם לשלים : ול מאירנמי עעולבין משווכים לפנתל רמשתקרי מופח: אמן פיינתן אמיד ערקטין לא הבר עולה זבמים אם כלבנים אם כלהושו בהקיף ליה האבום מוץי מישבקא ליד אונעל משום דבה והבית אשר זנה י אין שלמה ליני ששש איה ארבו ועברים יחבן ושלשים אמהקומתו וכול אורבעים אמקהיי ית חוא ההיכל לפני ופתולפני הדבי כ משרים אמה ארך ועשרים אמה כהב ועשרים אמ المستعوم والمرسوم الاستواد אירבען או מדע עשרין דלמא ל-מר ין אחללת קות חשיב ביקום כתלים את קא משיב תנדע דהיבה את ה לכולדו "דתנן החיבל מאה עבי ם בתלים מאקעל לום מאק מן המי מה בנה ש יתוכו אחת עשירה אמר כותל מיכל שש ותוכו ארבעים אם ירש הקדשים ובותל היכל שני והתף שש וכותל התח חמש הציקה מכתכקא כיה קרושבה י כלחוץ נהינו ויאמר יוחכןביוני יוסף איש הוצילהאיקרא היבי לתוחרביד גתון הבית מפנימי יין בים שם אול עעול גבוע הביו איצשא להן גכי קאל ודציך כתוך הצית פטאה הצין. אתסששאתאפון בחתשיאו מלמא ניבור בתשך הבית מכנימה דבין לתתושם את אלון ברית בי נמי מספקא פיד ליוסף אש ארצל והתבה איםיבן יהודה אמ הנשקדים ביחר אונה איבי בן גמליץ הוא אים בן מבלקא ומה שמואים בן עקב י שמו : הני מלי דאור והלא שבל הלב האיבו טובא: ונאוריתא מכותו ליכא והאיכא דבעי רבחסרי יאת נשרי בבישרא ניעלו עלה כבישים יוזבתו זבתים שלמים ליו ברים: חודלמה איד ואיף פרים: לרב חדקמיבעו לים לפכף חש מתניתון החישעה ברופה מן הדרום והכנימית מן היצפון מהלך בינהן עד שמגיע לענון הגיע לענון הפך בניו לדרום מהלך ושמאו עם הברכת עד שמצים

ארון נגפה עמו בנצניבה מן וצלושית שלשמנובמשתה ומוצל שליחרן שחדיה וברדיה וארגן שלמות בן בנשתם דתן לאלהי ישרש שנ ניות כלי הזהב אשר השבתם לנאשם תשוםו בארגז בינדו ושלחתם אותו והלך יני נכוריאשיהו המלך גנון מהבחה בין שכת בתורה יולך בי אתך ואת שלבך עמד וגנוו שבראמור לליים ממבינים לכל ישפש מקדושים ליציתנו את ארון הקדש בבתאשר בניד שלמה בן דויד מלך ישרלחין לכם משח בכתף: והמל אבור דאוניא שמה שמה אתח דחתיא דורות דורות חונים באתום למשמפת למשמורת שונים: לעולם ממקדש שנומאי הגע לארון למי קום או מין יו ומי מכין התו המחתה בין שני הבדים האתל כבין שני הבדים : עבר את הקטות על עלבחלים שכן פסשון האם צבבים תכ חדש צוברה בנמה שתוא חונה לו ותניא אידך צובנה חונה المعليد والمحادة والراس والماء المحافظة المحافظة والمعادم وهداكم معلى المادو والمحادد والمحادد والمراب المحادد والمراب פו לביו שין שוקנו מורי שבים שלא תבחיל בילביך שמא תיכוה : תערבנן, ונתואת הקטורת עלהאש ובבנים של פי בעל של מבחוץ ובנים לבירה מלבן של עדוקין שריו הערוקין אונ מתון מבחו א ביבנים של פי בעל אומבחוץ ובנים לבירה מלבן של עדוקין שריו הערוקין אונ מתון מבחו א יין שו בן מת הלל בי בענין אראה על הכם מלפך אניתן כה מעלה כנין ומנין שותן בה מעלה נישץ ב ישל וכבל החלא פנו בה מעלה עשץ או שתי באחר מסמעה מיב מיתל : ותופוקלי הוא שאייל בצייאים פיקשוברותלר וב ששת הבא ממצ בין קיכן בגון ששגג גציאה וה זיף בְהקשותה: רב אשים אלאכי תיל הזיד בציבן כבון בי הקשר לבו ברי הדי חדה של מה וחדא מסידה אביותה לא פניתיב דהה עאיר כי שלת במוחיב בו בולה אם מרומעין שמתן בה מעלה בשן הל ובפה חורה לקרא את בי קאמד הבי וה בי שהנותן בה ציקר מעלה שב ן עשק וליחמור ועולה במיקרער א יי לונין למומה מה נוונג בבעל השומו מקא שבע להם שיניירם בבניד שי מעל הבנובן ושר יויבית נימלא חבית ענץ והחדר מלאח שונצה בבוד ביי אות היו בי שון לי או שיון בייינים וביינים וביינים ול וכפה: רב ששת שמדיאין לי אלא שמב בעל בי במרבר בפי בפי בפיר בעונעת ב ביל ביל ול וכפת: אמ לינאביי החוא מבילרה ל ככל או שות בין בי שות הקברה הלבכם השמרה דריבל מיבין תול ובסה החוח כין עשה לחתל מועדי פַבַּקָאָ אַ אַייּ בְּיַ צָּאָ אַ פַּמוּכַת שנום הבעור שור ימות השור עור הול בול בוב אמר ביב אמר מדי בפלבנוד ווחדי בלעוכב: באבא אפן חדי בשונש מדי לאזהרה דתניא בי דיעול אופן ולא ימו תוה בורה בי בהרו וו שוני ביב , בות ישו שי" לעמוב אונו במיעול הרבה אנהל אלא אני מוניחר: בנו אל בול שבו של של בונה אחר פיתר שב בב אחרן תל בי בענן: מאי תלמורה אממופה שינים ועדים לא נרחה: איז מיין ביצמים אינעש שהוריו הלבה בפני משה רבן דתנים ב שיעור אינו ראום לא מילו בני אחדן עד שחור הלבין בסע רבן: מאי דרושי עולנו בשושהד) הב אש על המובח

ימשלם ום מה שניקבעון ושליישטים ל מקשביותו לידושנים לביותו לו בעו בלבי במה אף ביאתו לירושלם בניו בלבי במה: וכן כָהמש בעבודת אונים ברונש וישרי במעמדן לחהיו בנהם והולכין אח מנדידין בניהן והולכין: וכן תלמיד הנפטר מיכבו שחזורה בענו וכנ דיך את בצון להו לך י הצעור בי הוום במפטר מינה דר יוחגן מסגי ואזיל לאחו כ-יוק עד דמכם מער לי יוחנץ כי הוה עאייל ל יוחנן לאשפוזיה הוה מכרע וקאיי בדוכתיה עד דהוה מעם. מונה ברא כי חוד מופשר מרב יוסף דוה מסבי ואוים להחורים מיסבי ואוים לאחורים עד דחור פנולם לו בניחתים ומקין אם קלבות אבלי כב ווכף המאו אומו אומו ליש לנב יוכף אמר לעל יהי נתא וווי בנציב לדישך אכדעה : אָבֹּר לבפנידרי אַנִיר יוויששיבון פוי ובמותפולל בביך שי בפוע שלש בפיעות אימובין ואימוב בל הוא הקום: ענית ומיערוניונים ביבורה ביבצורה ביב לוא לאשוב ועוני בן יתן שלום ואם לו עשה כן באניבלו לא הקפלל משום שמכני אמבונותן שלום לימצו תחלה מאור בדי לשמיתו של מימינו חש דת למן נחוב תל מצדך את שבבה מינינים הידי נחוב וביה מוחוח רצורת הכרות דב ידב אציש מידי בימניה יהבחבל מיושב לה חשבה מין תון שמוני ים כבי בינדך דַלף וכנבר מומנוך באבא אשכאית לאביי דקאיהיב שנמאלי מוצים ברשא אמולים פי פברה לימנו שלו לשמאן של - בא מינו שלה לצה אמרב חיים בקים דקב חוצה לפי לאביי פראבת דאול להי להכ שלש כפיעות בכריעה אחת ומתכלל תפלה קיציה בבות החייתון מאימעל דייבון בר כב אידה וכחבה ברכב אידה דיומדי תרוקו משמח דרב יתודה יהי כשון מש מלבנוף ידי להי שתהת שנהיו שר ירטומה שחונה מעליונה הית את אם תהתשחונה מהא גשומה ואל תכנס לבניך תני בירי דיבים דב אחת בריה דרבא מכייפבה משמח דכב יהודה לאינד עבוד שלמו מובית הורה שלינו משל ישרב בנברן לחתפנום זה מובה ב המנימבן הופה בי הוח קא אזיל צאנחוא שראמטרא אמר לבונן שלעולם כל העולם בנחת הבנה בצער בכוה מטרא בי אונה לחשמיה אמר כל העולם כולו בצער וחנינה בנחת שהיו מטראאמר וב יו בים מואי אחניה פה אלוועה דבהן גדול די העני גן דופה: יא חיד נשוריך בתפלמן תכ לבין מעשה בכחן גדום אחד שהאריך בתכלתן ונמנן אחין חכהנים ליבנק אחקין התחולן היו נכנכין יהואיז צא אמר להם למה אדם נכנסין אמרו לו מכנ מה הארכת בתכלתך אמר בהם קשים בעעירם שהתכללתי על כם נעל בית המקדש שלאיתוב אמת לו לא תהה רציל לששות כן שהובי שנינו לא היה מאריך בתנילתו שלא להבעיתאתישרא ארון חבן היתה שם מימות לביחים הרחשובם ושתיה היתר מקראת וגבוהה בין החדץ שליש אצבעות ועליה היה בנדן במ משתנט ליו קא תרוני או משעשל חנון כמהן דרומבלה ארון לצבל דתנא באיעזר אומארין גלה לבבל שבילא יותר דבראמר צי אן הדברות שבו יי שמעוןבן יוחאי אימ גלה ארון לכבלשניולתשובתהשנה שלח המולך נבובך נבכ ויבאהן בבלה עם כל חמדת בית עי יומדיף צריקיהואחון עליהודה נידושלים: ליהביחבן לקישמומאדון

The state of the BALLES AND CONNESS TO SALL SERVICE שינור מלמיים שעם ראשונה שמה ארון גלה לבבל ראשונה היו ראמרץ שמה מווי אים משת שוק מבת עוק כל הדביק הדרה כל הדבה: אתה מה אתה אומ אמל לו שאנ הנמר אדון במי שמו מנוץ של ויהיו שם עדהיום הזה: אמר ליה לכת לעולת מחי משמעה אמך ליה דכת עד האום הזה וכל היכון רכת עד היום הזה לעולם הוה והח כ"ת ואת היבוסי וושב ירושלים לא הורישו בני בני מו אין שבהי בופי את כני בנימיץ בירושלים עד היוט הזה הבא נמי דל אלה והא תניא ה יהודה אומ חמשים ושינים שנה האו עבר איש בהודה של על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה בי נצמו מבל היש עובר ולית שמעו קול מקנה מעוף משמים ועד בהמה גדרי הלכן בהמיך בגימטרים אַמשים אותבם אובנים לפודה ביים שבי אנגן שבעם שלם נתקים מקרא הזק גפרית ימלח. באדן שישיף ואמור לייוחנץ מאי שעמאן דברבי אתיא ברית בקת כת הכא ואמרו על אשר עובן און פריתנט ופל ההפש והגציל ברית לרבים שבוע אחד: אמר ליה התסכת שם הבא לא כל שם וכל שבא בבי שם פל ב מועם שונו: ושאפיבה ופטומנם מבת המתו אחת ינבו נבנ ההראוה. ותכישי מואות ופלשיוה ומעפיה וניפה נעזיל בעישוב ברחשם ובואת שאקית הפלבה אשר לעמלק מישובי שים עד היום רושה חיבי נכני דלא גלי ומאמר שר כבר עלה מחריב מלך אשור ובלבל את בל מתו הצות של וחסיף בכולות עמים ועתורותיהם שוסיתנ ואוריד כביך יושבים תיובתא: בבינומן משל וחבמ אומן אוון בלשפת דיר העדים נעוז אמר רבנחמן בריצחק אף אכן פערה מעשה בבהן חתד שתיה מתעסק נראה רצפה משונה מחבורותם ואים לומר לחצירו ולא הפניק לנמור את הוצבר עד שיצאה נשמתו וידעו בייתוד ששם ארון געום אמב משי הנה קוא עבישי אמנר ב חלבו מהתו בקרמימו היה: תושן דב שמוא שני בחבם בצדי מומין חיו שתבעין בעצים ונשמשה לדדומו שלאחד מהן ונפלה לאותן מקום דעתה אש ואפר בי ישודה לאמי בע מיי בן נכח ון: מנים נכת מיבה ניא בישן בבדים ומנולא יראי הון טאשין בפרפת מל ניפאן או מראון באל ביים ביים ביים מייבן נכח ול היא הון מאשין בפרפת מל ניפאן או מראון באל שלו בנולב הול בפבכונ נובשול עוב ובשונשו מחודי נוא בשוום בה בושבול ומובחים אוראון נבביר שומנין בליון שב דיי משה של שני ממור דורי ליבין שב שדיילין: אמר רב קשאו בשעה שהיו ישר לשובין לתנלגוללין להן את הפרבת נמראין להן כמבים המישבים אות באהן להן מאומיבתבם לבני המקום בחבת זםרעם נקונה במותב ובותחים ולא שואו לישות כביל על מת הקדים ומתנו וו תרגמה וביושרם התנפת בלים לנכתם שלהן: ואמנב באפנן משל לכלה בנו זכול הבניון בביול אבים ברוחש בבבים לדיבל בביע עמים אדע הדות בוחב בבחובע : בב החקין ברךב קטיני מעשה שקחן אבור שהיה מתעשק וראה רצפה אחת משעה מחבורותנה ובים לומל לחבירו ולא הפפיק לגמור את הדבר עד שיינעד נשמתן וידעו ביותר ששם ארון גנוז ממד בית רבח נתגרשת שונים תשים מציד לחיבתה הראשונה: במאי עשקינןא לשון במקדש חשוץ מי הוחים לשת: נצלת ממקדש שנו מי הוו ברובים: לעולם במקדש רחשק ומחי

נשתתהעולם: תגן ממחק וחם שופם מציון נבדיק דתניחל שיעור אומעולם מאמעשתו נבדין של בצקת עבר למשלק ודלבים ידובקר ליאושע אומי מן הצדין נברא שלבי לשלגיאמר הוא ארץ ולשם מעד ונשׁם מעות בעול יצאק נפוא אמאבן ירה הקבה לים מומנה נברא מעולם שבעלמה אדבה בעבעו או מיידה אבן בנתב זמבת אומי עולם מצון נברא שנמזמור לאכוף ששהים שי רביבני קבא אבץ מנמו כח שמשער מבואו מצינן מכולים מציון מככלליבוו שלעולם: תבית מודך די אישור אוני תולדות משמים מו השי בין בין בות החרץ מן בארץ בבראון שנ אלה תולדות השמים והחל א במעראם שוקם שומים מעיון נבראו שב אלה פבידב א המומה אבא מבקב וכי מבון מבקפים שו ביותו בי בנולנות ל יהיצאור חום אינו שמקר קבו ומוד בפקום שבו ועלם בפולם שנותר והוה ממנו אחת למעלה ושבע לשנות ולא היה מולבו ואים ל נשו לשנולה ולשלשת לא במצלק ובך היה מונה אחוב את שות אות אות שועם את תוש לא את נארשב את נחשש אתת יששאהת ושבעיינא אהיניון עלישו בו שבו של יו חבויות בו אולים לואל וושעות שומם ופבל במונק אות זמו ובנק למאלם שמשום העבוד החקום שעמנד והזה ממנו והות למעלה ושבע למנוה ולין ליה מתברין להקות לא לשתפה עות שונה שות ביונר והיה מונח בקמיאתאי מאותניה על בול שבשבעיבל בי י אונוש אול למושה שות שות אול אלא בלבה ו גבלי באי מאו במיצלף מחוירב יחודה בי

में जी देखी में बाद होंगा होंगा होंगा महाने देखा में बहें करता है दे יוויקיים) ולובים הילובים איון פושד עשור לייסופר בשם שלמפלו צור שבע אן למשון בשער שבעי למרצו שאר בשוק בשיוד שבעני למעלה בער אינויורים במה חרי אוטה דין טאמרו דמים למעלה בששר וניוכר די דיפים למבלה בפר מה לאעלה בשעיר אוחנאף למבלה בפר אחנו ותפלד לדיך א טומרו בורמים למבוד ומוכידו בן דמים למעלה מה למטה שבעאף למעלה שבע ביי לים לים למונים למונים ואין דיםן לשעלה מלמטה אדין בהדינן גופו ניגופו ווין דיכן גופו באפי מיל וששואת המופרס חפר שאין וצל בתשר עשה ומה תל במשר עשה שיהו בל עשמה שהול בשם של אבה צפר שבשבו לממה משפר שבע ובשם שלמעלה בשעיר אחתבך למעלה לבת אחת אותר האותר שחר ניש אחת ושירם: תנו כבנן אחת אחתו אחת ושיכם אחת ושלש אחת של שאות בל אחת משייות ושש אחת ושש אחת ושב כל דברי ל מאיל די יהורה אומאחת אחת אחת ואחר שיבשוויים שילש ויולול שבישוויית מפש ואומן שי ורשות שבע ואחר ולא פלצי מר בי את כידי ומד בי שומישה דבור עלושו שיהאומשוה דיאשום עליבה מניין עם בל את נחור ב מאי בעמא ב לעזר אות שב אין בחשיב ל יוואיאום אין קבון ולכב בכפות קון לא היו שום לות למער מוצה מכני התעומות בחים בי בי בי ביום בי אים ANT TENENCE OFFI ליחודה אמי לא היה עם אא כן אומיבלים ערי מוים של מים באים אים של מים מים של מים ביחודה אמים לא היה עם אל מים בי מר מואיי שעיר את שמעמינה לית ליו לי יווויה בות בות בותוב שלמה שבו שבות בות ובוף, לעוות וחבר חוב וחול ותמות ומות בשות מוש בו מות משונים משות בשות בי ובשווולום מינים מולה הן הן בני וניי גררים שואותן משופה היווים יי שיום ואי שני שנים מניים שהוא קיים של גזכה משום חכו הביצור מ מו בכבהי אורר ושקם איבונונים ושוי בינורן ואידוי ליק כבו ילית ליון לליו ווויווויון ביו כעולן אורי ואומשע לוגין שע ערצד להפרים התומות משי ושותה דברי ל מציר ליחורה ולים בשמחקיונצרי מאיכאיאתל מודה שמח ומולים בייניים בה שחב או שי ביקא וואע אין דיובי בי ביים ביים ביים ביים אותם ביים ביים למזרוז ערובו למזרוז לשבו שיושי שנים או להים ייי מרונל והוחד לית לפני הייות היינים אותובוים

לועשר

ف بر رو بر

word

أمعاس

מומק אא שמע מעל משום חלשון דבהן גדול באושי עוניה: ותניה דם השפיר והזה ממע על הפרבול בנגד ארון מצחוץ אחת למעלה ולבע למעה ולא אני מתבנין להזות פא למעלה ולא למטה אה במעלים: וכך היה מומי הנוחדים הפרונטל דסהשעיד והזה מומנן על הפנכת כל האוץ מבחוץ אחר למעלה ושבע למעה לא היה מתבנין להזודב ליח למעלה מיח לבוטה איח במיעליף ובדהיה ברובה ובולהים שבהדשהפר לתודדה בינישיף ונתן את המלא בדיקן ובא ועמד לפע מאבה הזהבשבניעה אלהמזכה אשר לבני שינונים שלון זה גמ קהוא המת קמיה דרבא אמי יצה והניחו על בן השב שבו בל נפל דם הפר והציח דם השעיר את ליה חדא כובנן וחדא כלי הודה מימ הנוח דם השעיר ונפלדם הפר" הזה ממנועל הפרכת תנו הבגן וכן יעשה לאחל נמעד השרן את בתו ממ כדרך שמזה ברלפע לצכ סכך מזה בהיכל וכשם שמזה אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר בפנים בך מזה בהיכל וכשים שמוה אחת למעלה ושבע למבה מדם הפר בפכם כך מזה בהיכל השבן חתם בתו טכנים אניב שהן שמיים ששינה שמהי שאלי ה החוו מבץ לד חנינה שמיים אתו דכת בכן שמאונה בשוליה אמ לח שעיין החוף גוברין התנרה העדה עלים השכן אתם בתושת אענעשהן בימאים שכינה עלוהם) וש דצר הלמוד באיש חוזר ומלמד בהקש בישונו ודבר חוזר : הוא והימכו ודבר אחד ליו מחד הקשיו מא בחוץ למא דייונ לא החוי הקש שיולמן דיונו הקש מאי חיכץ לשיור משומות משוקומות קחבמה אור בי וחובעית אימחונים ובנים בחד זמנים קחבמה תכו רבנה בשוחות משוחונים בל הבנה בל הבנה ב בשוחות מההידם מה על אברכת אים כתר הפרבת אני לאשור בי לייפי אני ראיוניה ברומי וייין על היבמה שים ושנים שלפר ושעיר שלום הבפרים: ולמא דפר העלפידר שלציבור ושעירי על חוח דמ לה לאות מוד הוה עבדין בפדין ו יותניא נפר הבי גבו בר העלם דבר שלניבור ושעירי עלו פי האיי מפו ליון היו טוגעין מכל מונשום מעובגעו אמ לו פי ליופי אני האיוציה ברוכני ועליג כנהן שיפידמישש לפר העלם זבר שלוצויים עדי בזילמא דבר ושעיר שלום ליורים הוא דחזרן: חדינה זאלא עשרי בפורן זה ידב הידינים ביצום חמרבה נותן אחת למעלה ושבע למפה ועולה לו לכיון ולכיון: אני יוקמיד דר ידיניה אמב בבלחי טבשי משום דיתב באתרא בחשושה אמרי שמעשפה דבות או מקדים לשעלה דשעיר מקמי למפוה דבר והתורה אמצ בלת דם הברואחד בדי הבישה השעוד ואו נותן אחת למעלה ושבע למעה לשום בל נחודר ונחק אחת למעלה ושבע למכוה לשום שעודן למערבן לו דמים בדמים במתנה את הונה דובר מברוצ מבוע קמוח דירבו לניינור נותן אחות למצום בר ולשום שער וחוזר ומתן חות למפחה שש למנוח לשום שערו מכו ליח עד הידופן קריבון בוכשי חשתה קרו לין שמשי אשבשיו אאמרי קאימא מד הבנית ולמב אבטית אמביי ו היישורושים למבוה דשעיר מקמי לשנלה דשעיר והתוכא אמפר על הבנית ולמב אבטית אמשונין אום למוני לשום ברי לחוזיה

וחוזב

THE LINE OF SELECTION OF SELECT שמשים ואוו ואילי לישוב או דלמנא שמנין אואו אוינלי לשמוב ואמר רב בנו אם לפורן ואימר בנת ששה אבירו שיירים הני מיבח היו בח היו בשיי מיבה מוב מוכמי ו אבל הכו ביון דאו שש באותיי מפה לא מצימותי דחויין האון | מתקיף ליהגבחעה בייה דרג יאושע אדרבה שם למן ימומ מושה חביבן דוווי הממלי הבא דקא דהי ליה מדים אבל הכא בון דלא קא דור לחצידים לחן דתניח למעלה הוא אומ ואת יכון ישבך: למצח מוא אומאת בל יצוח שם ך חשאת שור לוצוק בארבעה כופות וטלן מתנה מזה ומתנה מזה ומתנה מזה ומתנה מזה? שני בע ותל וחת בלדמה ישכך ישלאש נתן ארבע מתנות שבום אחד יכול יהוא מולץ נשפפין ליפוד הצבדמוישבך השו נשבך ליפוד והן נשפבין החמה לאשורם ל שמעוק אות מעיין לקטחת שקיבל דמה בחרבעה כופות ונוכן ארבע מיתנות מכופ אחד מצין שיחו בו כלן נשם בין לישוד צל ואת כל ומה ישפך והא שבושואמרבאשייהוא למישונישירים בי שבש בש שני לתאף מש השעור אכן במאן דאנו מענים ן לקדנות דהיתאר בייאיםים וביינכעל שבאני מתרביל בחנחת ומניאל אין מקובי ו בולוניותיומונים ביב ימהים האני מערבה בעה שול אבו מול אשו אהו ל או אבוו וא היו מקאאמו ואמן שלא אבין מבין מנלחבין ואמו קלל אביו קלל אמו קלל דבר ליאשיה דיונתן אומ משמע שעהן באחץ ומשמע אחד אחד בפע עינמין עד שיתרבי לך הבית חדו: לעולם ל זכתן היח שום ועובין ושאוב הבאד ביון דבת אות במאן דבת יהדו יאמין אוה יושלן חייו וכאל ליאיביה' אנפבלה בי שונים שווע של על בילא ביל ישבין כמיאן דכוב יחדין ביאפי שווע שלכא דבין דכוביאל מדב הבר ומקם השעיר פליגנהו קרא : תעא ילא נשנוי קולשו מדם הפר ומדם חשעיר שיהו מעורב ודברי ליאשיה ליונתן אומאלי מזה בפני עצמו ונחד בפני עצמי וחצ לול יאשים והלחכבל נווכ אחת אכי לו ל יוטגן וה ליובבר נווכ ולקחמות שבים שבים חשבים מן כבד תצאחת אחת ולח שונים מדם אבר: אחת ולא שונים מים משביר: מנית איין אלקהי ्यामा अक्षा माने भागा मेने दाम देशर प्रकार מדפהפי ומדפ השעיף שיהו משורשון היי א את בנולי פרוקן פניון משוק ביוכים משאה בפני עצמן תולאוות וסתפוח בל ייי 🕝 ', מהן מי שבמינו חיי ששון אובו הוצץ אני ברחמא מרבחסדים הניה מזרק בושך מזכק וקב ליה תענה נתן את המליח בריקן ששי לאו מוכק מ בבורים בימן ליהי לפובן לעובן תנון ליה עוכה דם הפר לתוך דם השבינושר ליה כיי יבוויפה ו מוצשה שומד עם גבן כלים או על גבי בבמה או על גם בללי אצום פשל שאני רוף יילון מבשל להין אופא ייו מא לא עבעי כן דמין במינו אינות אובות שום שום שליו בל שיבות בבראון אין דבף שיינות בבף : עלא הקנור הונאוהו בבו ב ושיפורים וב של שנו במנ בחבוצות שב ומנוצות שובונות מוניבות שובות מוניבב ביום בשירות אמת בשו מעשויים בי חנים מוב תבים שבת בתוף שמורק שבל בושף ביון הכנו בעל באו מוחשקישו בתכוחות בלים ביום ביום ביום מוחבב שוובע עם יושוב שוובע ביו יושות אובן

אמיר נחמיות לפי ששיעות ובפי אשלם אפר שבינים ונושפים שו שובהן שושווים וו יכולאוף און פן וכל אשיך לבכי שייווי פאיזה ציישושוי שיוכהן עוכידיל באם פון ושבבים ונופו נתנית לניי גבי פל מעלם מבד שליניבור ושעירי על מזבון ק בנתת הימים לפע בר שוואל אם נחמיה לכי שמיצונו בפר ושוציר שלום הכפורים שהכהן עומד לפנס מן המזבח ומהה יכנלים זה כן תֹל מזבח קטורת חטמים לפעשי מצבח לפעש ואין בחן לם עשי הא באיזה עד כהן שונה התחיל מחטא נוכד מחיבן הוא מתחיליל מתנידעו מֹקרן מזרחית צפועת דפועת מערבית מערבית דרומית דרומית מזרחית מקום שמתחיל בחשתת במזכח החיצון שם הואגומד במזבח פעמי לציעזר אומיבמקומו היה עומד ומחשא עלבולש היה נותן ממוביה למעלחיוץ מזן שהיתה לבען שנותן ממעלה למעה: תנו רבון מהיכן האתמתחיל מקרן מומחית עבו פת עפעות מערצית מערצית דרומית דרוכיית צפומת צפומת מורחית מקום של יום האלים שונות ברומית דרומית מעום של עקיבה מוכר מערבית מערבית מינדור לייום הגלי לי גומד הבשו קא מבלא ביו ביום הגלילי ליוםי הגליל ליום הגליל פבר לה בר יושי דיונא פינוא בינפון מחויכא דעביק אונ כוחום בניק ומדין לעקיבה סבר כה כל נאויר דיונ בדבום דבולי עלמיין מיהון בהחי אקרן יםגעבה ל יי עלה ברישון: בתא העמלי אככר משוויות במונ לבו ברולות בבי בב הב חודו מק בכובע מובן וב חולובול דמי ללוף בבר בכול: ביבות ביורי אסרים בי יחוקה קאובי בלה מפוע מישי בל יחוקה שעשה שלמה עולה על שני ב עשר בחד ושלשם מוצים צבוצד ושלשת פונים יכוד משלשה פונים עבד ושלשה בוכם מזרח דך שים שיליחם ביל פעל בי וכל אחוריחם ביותר : בל בונות שייות פער ליא יאו ציא דרך יכוין : יכורי ייראמישרי זוקיין דשל עלמא איתלהן דראמי ברי איות פיה דיוון נייבר יווז של ובור לי לחנשל בא מחושים של שבועון בן כין אידין מעשרין שליישות: מאי איבא דרוומאמר מצא אל אמושבת ער שיצו אל המוב - כולי ביי אהא נהדר מושי אהף קרן האימיוב בה בכישאן ואו בעית אינים או שביראלן אוקב בואל פולי עלשיו לוובלת לילפינן בעם מוווץ והבחבה का देखरूर वार वर्षर मंगुद्रने क्षर म्हार प्रदे י זאן בעות אימום דבולי עלמין מקצה ביד ובהדת מין אים רוצ מר בבו ולפכן יד מראלומר סבד לא ילפען יד מרוצ ואו לא יליף או בעידם נקיף אובעיהבינקיף מודיצודהף קרנה מפונבקובה בשואידה ביישו בדי שמעון בן לקונשי יאמי ב שפתוו בן לקיש אין מעשרין על אמונית ב אוי אישו לפחות אני יצוא אל ויצוא אל המובח עד שיצה כין ממובה כולן ביון דמור אשה הדרמרי אחן דיוןיים אייף בברישה: ומי מיצירב

שושיקישותיישופירי הקפיביה וליוברין מניג דהו בו הפנה שימן מת אחיין ל היעוד אום במוש שיבין מלית מוצח הבצמן משמב במפום חייד חידב: מוצוע מים מוצוע מעל יחודה חידב: מוצוע רתנואל מאיר אומ ל איעבר אומעל בולן חה נותן ממעלה למשה חוץ מזו שהיתה לפעו בל בפון שמנה נותן ממשה למעלה: די חודה אומ ל איעזר על בולם הם בותן ממשה למעלה חוץ מיזר שבותה דפעו ממש שנותן ממעלה למנות בי הים דלא ליחוופן מעה: מדובי שלמזבח קצו שלמזבה היה שובך אל יפור מערבי שלמזבח קצו שלמזבה תחיצון היוך שוכך אל יפור מערבי שלמזבח חיצון ושלפובה החיצון היה שובף אל יפוד דממי אנואו מתערבין בחמה מוציין לנחל קריון ובמברין לגנבן לובל אמועלן בהן גל מאי שלירן שלמובה אמר רבהבר כג שים ביים ימושה ביאמרי אינשי שתר שיהרא וואו ברגיד מותיבי בשהוא מזה אינו מזה לש גבי באבר ולא על גבי הנחלים לא חוולה הגחלים אילף וחילף ומוה או אמן וביו ברבב של האיילנים במדבותני ב בתוכנינס השמים לביהרין מהאל מהרב אומ בתב בבומי מות חול י אומ בתב המוב מות בונון: בין מל יבון כור מולהו מהיב ולא יצפכן פעם מחוש במאינה ול יופי לטעמיה יאה בידות בי מותרי בינה מוקות בדרום דשלמן מתנות לקבנות התם קאיי ומדי מניא מני בלי אם שמול אום לבת ושיום ותישו במקום נותן את בממוך כן שמיה זה של חודי, מעשימום יודא מתבבשים ונותן את בבישור בן יוחת אוב זה וזה דיומי בשלאה למחן ראוניוחוד שעובי ולאות במש ממושחש או המון האמוח ודוד דרואי מאי טעמא אמר רב אין שיבר איי תמיבי משובים מיקו בצכון זאריי אור מתערבי לי בחמום תכן רבנן מועלין ביות בווי שעיליון וביי ב שוחיף ול שמען וחבש חומ אין מועל ברמים מאי שעמים והשנו אפינים אפור זריה לכם לכם עולכם יחאי דבי די שמעל לבפרעל נפשות בה הפקה שפקה לפקר של התבוחה לל יהבן אמאמקה חוא לכל בפנה כל אחד בפנה מה לחוד בפלה אין בן משילה ואים הוא לאחד בפנה בל בל בפנה מה לבע בפנה ושמש לא המדי בפנה שבו מעילה ואים און לא דבר שנעשים של מות לבע בפנה ישמש מות לבע בפנה ומשילה אין לי דבר שנעשים שנום המועלין בן בי נה מות בחוד בו משית שנובה ומשיל

באינור אין מנאידול יווא מיוא נבברו ביאאבי ועפולם הם מנשה ביוואה ול היווא ביווא באמר נאוות לעם קני שבמת בעל בשל ולבווחון ומאי זומום שב שקש יבר לעל בבי לפינו דיא להנחס שם שלא ישתמש קהן ליום הצפורים אחר: מאי איבא למימר משום דיהוו תלומת הדשון ועגלה ערופה שני בתובין הבחין בחחד ושב בתובין הבחין כאחד אין מלא אים בשתוחה למשו בשמ אין מלמדיין אם למאן דאמ מלמדין מאי איבא למימת מיעועי בדין ביי היכו בונושמו התם בני בערובה הניאין מהי אחדינה לאו והני ותלכה קראיי בדם למא ב חד למיעושי מותר חד למיעושי מעילה וחד למיעושי שמחה אבלביגול לח צדיך קרא דת כן כלשיש לו מתידין בין לאדם ובין למזכח חייבין עליו משום כגול לחירצה לאפוקידם דהואל גושה מתיד הוא: מדבערביך כלמעשה יום הבפורים החמורים על הסדר חקדים מעשה לחבירולא עש הבלום הקדים דם בשעיר לדם הפר יחזור וזה דם השעיר אחר דם הקראסעד שוא מדמתנות שבפנים נשתך הדם יביה אחר ויתחיל כתחלה מבפנים וכן מהיכל ובן במובק הוהב שבול דה בפרה בפבשצמן לילעורול שמעון אומרין ממקום שיבופן שם הוח מתקדים ב בחום אמי יחודים בל של שיד יום הבפורים החמול על הפדר בשים חבל דברים הנעשין בבגדי לבן בחוץ אם הקדים כל ביה לחבירו מה שעשה עשוי ו אַבּי בחמיה בֹ דֹּהֹ בדברים הנעשיי - יבן ביז בנעש ובין בחוץ אבל דברים הנעשין בבגריי זהב אם חקדים מעשת לחבירום אי ל יופנאשעהבמקראחד דרשון והתה אני עושו א מבל חצוי יה בעל יחדית שבר כי כוניבא חקה מקום זאת לכם לחקת עולם לצפר עלבי המשבתרין בו באם אחת באנה: ול נחם . פברא בגדים המתכפרין בקם פעם אחת בשנה: "ב יתונים שביר קאימיל קומיתאמלף מידיני שום בוכ וליחודת ברכואת ובוכאחת חד למיעו בו-בקדי לבן בחוץ וחד לשיעושיבגדי זהב ול נחמיה חד לפרעובו בצדי זהבוחד למיעום שירים דלת מעבבין ובאשל יוחבן נדנחמיה חד למיעוצייבדברים שירים מעכב קשיא: ור יחודה חו מעכבי מעבבי או לא מעפבי מבך קרא נפקא דיפון ענבלה מבפראת הקדש ואת אהלמועד ואת אפזבח אם בכיח כלהאם לא בפר בלה הביול עקיבה אמרלו לי הודיך מבע מה לא טומאש בלה נפר שאם חםראחת מן המתנות לא ששה כלום: מאיבינהו פליני בה ליוחכן ולי חשע בן לייםדאמר משמעוב דולשין איבא בענהן ווחד אמר שיירים מעכבין איבאביניהו : אמר ד חנינה קטורת שחבנה קודם שחשות בשלא עשה כלום ו במחן כה מומיה : אפי תימי ל יהודה עורך פנים ביפנים דאמי : תנן אם עב שלאגמר מתנות שבכנים נשכך הדם יביאאחד דיתחיל בוחלה מבפנם : ואםאיתה יביא אמב דיחזול דיחפוןמיבי ליה: אין הכינמיו ותנו בברקא מייניבקצורת לא תא מיירין אמר עודת בעיר ששחעו קודם מתק חמן שלבר לא עשה כלוכה במאן פל נחמיה אפ תימא ל יהוחק שובף בנם כבנם דאמין תבן הקדים דם השעיר לום הפר ים אד מיז תעובה השעיר אחל דם הפרואם איתוה יביא אחל

בל ובן במובדו חותם שבול כבוה בפנה צמני עימון לישור שור שמעון אוני ממקום שבש ה בשל בוא מתחילו ובנן לבנק ועפר את מקוש הקרש וה לבע לבעם ואחל בותף זה חיבה מובה במש מעון יבפר זו עזרחב ז חטוצים במשמען עם הקהלאלישלואל יבפראלו הלוים: שכולן בפרה בפרה בפרה בעע על מון מבחן אמרון עד שלא גמר מתכות שבכפם בשפך הדם יביא אור וית חיל כתחלה מבכנים לאעזרול שמעון חומ ממקום שבפק שם חוף משדל ! במר מתבות שבפט מנשכך הדם יציא דס אחר ויתחיל כתחלי בחיבר ואם פדשל אמר מתנות שבהיכל נפנך הדם יבין דם אחד ניתחיל בתוולת בהיבל ל לעזד ול שמעון אוכן ממקום שפפק משם דינדל מתחיל גמור מתנות שבהיכל ונשפך הדם יביא דם אחר ויתור לבתחלה במזבח ואם עד שלא גמר מתכות שבמוזכה נשכך הדם יציא ישאחר ויתחיל בתחלה במובח ל אנור ול שקעון אומורים שמקום שבסק שם הוא מתחיל ז גמר מולנות שבמוכה ומשבי חיש יברי הכל מתנות שידים לאמערבי : אמר ל יוחנן ושנהם מקראואחד דרשו מלבד חצוא המפורים ועודת התמדי : אחת בשנה מר סבר המאת אחת אמרוב לדולא שהם אנבו בי מר לבד אבוי אחד אמרוני לדולא שים חשויים מניא אמל לא אילו ל "ישלב בלהין יו הא תנאוא של שלא גמר מתנות. שבע שבף אלוגיביא אחר ויתחיר - לא במתן שבע ל אפר ול שמעון אוצור ל אמר מרכן שבע נשבר הפוג ביח אחר ויתחיל כישולה במרן ברומותו אפיבר שלא במר מהל בהונודל שבען של אותו בבחונוד לאבי בחומים במוחום ממחום שבפון שם אות מתחילי גמר מתק בחונות וכשפך חלת דבר חבל מות "אשישיפו פונובלי מאילהחילה לי חבו אמוני לא שינה לי לי ישוב ברובין! אמר מדיישרי בל מתניב הליוש שנה מעבבו אום טעמה או לימ משום יפוצ והנותר לא מעתה בפיף מה ישמנית הבי בר יליו שפבבי שירים התפ חד קלים כול והנענות הכם תרי קלויי בועל שיתר וושיורי: משל יוובן אשום מצורע שלאנתן מרמון עלשבות באמ למיתוק הל מחיד דישור ולשוושון ל ל מאיר האמרי ביון אוחר ניולויל כוליולדי מקובום חשיו בכרי ביותי יפושיול דרי ושחר ודי שיויםן די המוכי ממקום שבפק משם הוא בו שות לב אין לב שומו בישקף לים וב שליאון את בוצב משיא מניא בותנה דד יוחבן אשם שינוים ב עושחם שלא ואשמו או שבוו בבי ביני על גבי בחוכול הני זה עולה לגני בושלה המשוץ נסשם ועריך אשם אחר להכשידו לפידוריתיובוניה בירב מקבו אמנו כלף ניב מסרים שווים בייף בניון: זאי ז לו תקשרי שמוב תפו יכייך ומין לו מון נה: אין ווהתכא מיל ממורע ביל שווים אומ עריך העברת וער ובית הלאותיוין צריך העברת תער יו אמלאבונא אף בשותם שת שמיי צריך ווי יות או בלאירלשית ראמל בדוב אין כן בחן רצו כול לווף אפורו שו שותבה מונשותני לשיושה שושות בותן חווין של מוקואון ל שמעון בית שיונין ל שמעון בית שנואי ול ביון אוצר אפורו שור אותר שור שומוי או אומוי בית שומו ביו לי אישור העל און לו בהן ידי אנה מעוד ושיים בול מול של היני ביו מי נונים בשומו יוניים שונים ביים ביים או מות חווש בייו אניים בייו

שני שעידי יום חבפורים מעותן "שיין באחדי אחד איום ואחד למחר בשרים מת אחדי מחץ אם משהגריב לה אחדי למחר בשרים מת אחדי מחץ אם משהגריב לה באראי שנים ויברי ל עליהם בת חלה:

שמנינית תחיד בצבי מינית בל וחלים השתיבות הוה לשתיבים ובשותבים שניירי יום נות חובים בעל מבעת שנייר יום במשת שני יום במשת שנייר ומות הוה לשתיבים ובשותבים במין שניירי יום במשת שנייר במין במונית מוניין שאעל של מי הניים אות במין המונית מוניין שאעל של מי הניים אות משתיבים ואת המין מתוח בין העובים מיני במש המונית הניין של מיני מתוח בין העובים בין העובים במים שנים שנים בין העובים במים שניים שנים בין העובים במים שנים בין העובים במים שנים בין העובים במים מוניין של מיני במים מינים בין העובים במים מינים שנים שיחן שויין ומים עם בעל היום ווים ואומים במים בילים בין העובים במים מינים שנים שמח בין העובים בין

מבנודים

אות ברת בבועמדן אם משומר מים בב Manual September 1 שושם ומבוך של שלמזות ז אפשר שהונקה לשמה בכת בל שמהן לפוא היו אם לב מו פבל הגמפדיו מופפין שעשיון קודם עבוריביום הבכורים מה שעשה משר לאו: אימר בישה שעשה לא עשור : ושאע התם דיין מאופר זמן לבובוום : אם ראבערהשונה דאם רבתטואן מאומה מגולה במחומר מצשה יחמי התוחום כביהורת שמו שלמים ששוען קודם שפתחן עבורה דלתות ההיכל בסולין של ושחשו בתחתהל מועד בזמן שפשה ולאבושן שנעול ו שתבובהץ נמי קודם שיבתחן דר תות היכלפטור מחופר פונחה במשוקר מששה זאוני ושי אני רצופולי המ והאאמינ חפרא נפח ששחטן בשאך ימות ושנא בחוץ לשמו במור שלה לשמוחים: וגנינן בה לשמן אמאי פשור הרי ראני לשלא לשמן בפנם מתופה שקיפהן. כאבא בכשימי מינני שה משמים דכבת וקשים ליה דכחבת אדריקבו במחי אני ביובת הומיל שוקוינן לשעי ד הפעור בתוקי שבא המנד כחבה בפה ששחשו בשאבים ובושותה בחוק לשתו בניור ושלה לשמותיים לשובותים בטור היא נאני לשלא לשמו בבעם באמש בקיצה בווה שו בשו אם ל ינציה אבי יו יווק מו רו בשו אם ל ינציה אבי לישבק במט התשובו בתאב ומות ניחול בנולבו לבות ובין שלצ יו מיונין אמו נב נימו שונים לשמעונה קמיה דל ידמיק בשלמש בשמון שור דבו לא שקרוחו או שמלשיני שמווי משורו הא עקיה וחדי לשלא לשמו בשעם דכ ליה עקירה שיירה מתוץ לא שמת שברה . בישו באבון אמל אבהו אמל אעזר נאפורי לה אמל אגמו אה היישבים שואם שול או היישבים שו אושונה בעול בין לחמו לבין אנא למפתוב אחיושנו ושבלב -מק שלפוב משוושות זים אושי מתני וייב ואפילי לשמו בתנן שופה זמן שוושה אין שבשלב . אמת שון שמורץ נייצן בבעל כי הובה ומוני של שבניצורע שת לישון משומתן שישוש ששוש העול בי והובה ומונים בי שונים בי בי על בי בי בי בי בי הוקונה על וה במוצ מנוצ מו שנו ב מב שנ שו מו ב שנ שו שב שו שו שו שו שו שו שו שו מו מ מייב: האלשמו מיתוח בעוד ב בוצע ששתא ששום שוחו הלוושושים שבפיידי שישובוני יכבא בפיר בשחר מותושור שלמים חושה בביצמים שמומת הישובשור מפל שלם לששון אם משהגריב עליהם חייב לשומים עומני שבו שבו שומים שומים שייביר ק בינה הרלבות לובה בחרו שבמונים שומות חוות כות ..) במו שמות שותה ו אותר מו מבית מבינה בינה בינה מו אותר או מבית ב ברק הבית ולא חוציא ברת שות לשושר חשומום מל ל שימי שמנוחיה לשם יינוו אין שימי בניוחד ן לשם: וליני לחו שם שונה שושותלם ומאים שיירושון אלו משים בניין שלה ילבים בכולרבו ליה קורונות ביר שות שונים וליים שוני מינו שונים שונים וונים מונים וונים מונים זיקפע : הבא מענינה דקרא נול מונה אחלו שער שוות שלים למישות אות ביו ביות למישו למישו למישוב קובע אין דבר הראווו ווויים ואמרים יי

חלק המצהי אופה חיפי יים הבום שביין מכיין הוא היים ומוסף אומות הוא היין הגדלה מושמעות לה דיה באורין הגדלה מושמעות לה דיה באו באורים ומושה ליה דיה יין הגדלה מושמעות לה דיה באו באורים ומוציל ואואמן לי דבר ל שמעון יין המי אי בגדל ומוארין הוא לי דבר ל שמעון יין המי אי בגדל ומוארין דבר ל שמעון יין האי אי בגן שהומי לו ומארין דמקו מחם דיו חלבים אין לישא פולן מקדתין מניין הלמשל על המי על המובה מומה חומי המים ל לייי לרשת שעיר המשתלה אין הישא פולן מקדתין מניין הללמום ומואר ומים למרחב בשלמום דאו נהב דחמצין מחומר זמן משום המאים אבל מחומר זמן דמא מאים הימא לא צמיפא וליו אין או בגר האי בעלמום משום המאים אבל מחומר זמן דמא מאים הימא לא צמיפא ו

ראבינה אמ כגה שהיה לוחולה בתוך ביתו ושחשה להמוביום הכפורים המאי לח תשחבון אמ כחמ הא לאו בר שפינות חוא: אמרי במערבה דאייתו לעוק זו היא שחישתו מחלל אם שלשם מתוח שעלוינלאי לשמ יחוש האייני ושהיים ושהיים ומחושה בל

אם שלשם מתזה ששלה על כי יחודה בשם יתקים שוחתיו ואם שלעזאזל מתוה שעלה עלוו הגורל לשמיו לרובה שאות שונה עלו הגורל מתה לשמיו לרובה שאין חעאת עובו די מתה לי יחודה בשם היה משתלה מת המשתלה מת המשתלה ישבך הדם:

אמדב שנישבות מהבין קרב שבווגשע ירעה וול יוחנן אמש שבווגשני קרב שציות רחשון ירשה במדי קא מיפלגי לב שבר אין בעלי חיים בייתיץ: ל יוחנן שבר בעל חיים נדחון" חדי יוושיבוני לא שנו למי דאני צוקם פא אית שיעל האי נלאח ונדתה הוא וכל נראה ונדתה אינו חודה שניאחי אא קידי יחוח אבעלמים עובר: בצלמום עובר לאו אנול דהידאנו לא מידי למחר אזייו הבא ננסיליישניל והתמאניולן דרובני משחתם שום במו מוסבס הואדלא "ריבו חא עצריאום יל או ול וחניות מים ל נחמבהם ויבחם הנו חוא דימום בם לאיכצו הא עברב סממים יר שמי שתשחד דיוניין אוודים אנים עודר אווון לאון ממב האיי בהם מיבשי לי בשניה לים בויין מריבן האפשרית עובנין מרבין , דתנן חיברי באוביים בעם מומים בשיעוני באו מומים בשיעומאם קרב כחשותות אוצושל חדשים כרעיו ששותר יון בבו צל הביעים הופתאומ אפי קרבו מכן חוץ ייות יציאו לביינה שופה לי אייבן מובש בשוש ורב שם בפת ליאיר דישו הוב ביון דאנו בעל חיים אינן נדווין אובש בראושוק ששפראן בשי אשפינושמדין והי דאמו מב לוכר יוקי דאמר מצוה בנאשון חיה ליופי או לימא ליוםי ושום ותקום בשנש לובות שלשלש שלש סחין חורמין את חלשתה ובתוב עלוון אף בית ממלי ועניו אמו יופו למוו שנושולהן אף בית גימל לידיב איזן טענענו לאשון ליוון ליים ממנה כיונשון ששמנות בראשוני . אפשא שאב התם דבעי רבים האינטרני ראשונה לה אינטרי שעור אול יופירהפון ראנים האפונים בעהו ואבר נהפריטו אתר ומותין שותל בן מרצו הראשון והיי שפחן ששושן אוושו מחן שורצה קוברברי חבו ל יוםי אומ מצוה בניא שין ואש איה שינו מכחל שוברי אמר מבין הופא המשבין כותיה דעב ובריתיו המדללביות ב מתוף בחוונים למוצלבין מונו מוחוי ואוי ו בנותו בות דליותנן דתנים

שונה הרגי את הרים שונה שונה שונה שונה של הרים הרים שונה כש ביא ושום מונה היו שונה ביש ביא ושום מונה היו שונה שַּוּשִּבילו מותו. מיוי תלמודיה את ששוואוליקים ישמד וריולאן שעמה לבדי: י סיפקועיר וובאיתלות שחיי אנון ושור אכיל יהודה נשפף ארשימות מששתלה כנת אמשתלה ישבף ארם בשלמוא לל עהנן אייו בעל איים נידין משום חכי ימות המשתלה: אא ליב אמה ימות אששתלה: אאלך יב אליבא רף יחודה לא אא אכונא כי קאאמנען איבא דרבכן בשלמא לרב חבו דויכא בין ליהאדיה לרבבן יו את ללי ינחכן כיאי איכח בין לי הגדה לרבכן האמ אושישרוקא מתמתין בותיה דוב : תון שמע שאין מעארע עובור מתה הא מיחיד כי החי גוניו מתה: בשלמיא לד יוהנן כי דר אבא דאמ רב דאמי אבא אמי רב הכל מודין במתכפר בשאין אבודה שמבודה מתה י זא לרב יוה ליה ממפרים שוני חשוות לאחרים שומ ל הושעיה המפריש שום חטאות לאמריות שתפפר באחת מהן שפה תרעה בון דאמ כבא רב קב לה כב יום דאמ מעות בכא שון מאר ו בחפרש לאבוד דאמה: תא שמע ל יהודה אומ תמות בשלמא לל אחבן ראמשע יו שהגוב אבווג כאשון בינו דקיאל תניו קמום ירשה נאמי לו ל יחודה ימות ומתבפר בשני שבחת ששיי ואת לרב האוו שניירשו שב שבחונ שב קמות דחוי שבירעה לל יחודה במוץ משפבר חיקברות לפודה חשם שבות שב קאיי אשב שבווב כאשון קודיי דקאמ תנשוקוא ירעין שמלו ל הוצי אישורבשות לה וענון דאמ שי הוו דה נשבך הדם ימות המשת שות את ה משקלה ישבר חדם ! מצלמות ליב איבל בשי שול הישל משתי בשל משו בשק שו המשת מ עיבור יקובה בליגי בבעליחיום נמתים ו לא ל ל יותנן מיש זעוד קשיווי בשל שו בשק שו בשק מו ביים ביים ביים ביים ביים אנישותלה דלא את עביד מיצותו זא מתנומים על והימי שפושה להיקור לישיחשותביה קמן מינותן אמירי דבי היען אפי קדור אמיר קרון ישמד בי בע ע ב לשובים בי שוב זקוק להיות חי ששב שונן AND AND AND THE PROPERTY HEROCEONE TELESCO. יימן שלחצירו: תנן התפ גע חשר נחבתין בנוברין ואם כות נחבבון בבת אבר ושנינבת שופתי שמותו שביונו ושייום בנוב הגנבים שנו ושן שוקלים ואין עופין שהן לאצר הבאחור ישנו ציווין ואין שוקלים ואין עופין שהן לאצר הבאחור ישוו ציווין בשנניה ביי יוונה! קור שבי חושות שלשותבו לחשום אינה עליק לחץ לשנה הבאחים אל שוציניו לשונה לבחור" " אותוביה אביופר ושפיר שמום מבמרים שמביד והפייש אתרים החתוק-שעיר על שאבדי ותפרישיום תותעתי שוששמששמשום בייניא בייניא בי אנו די בייניים אול 大きな ずまななもちの 大日本 中国をついまれる よれし בורסירעו עד שיסתאבו וימושוי וים נמי נשהינהן שקרבינהן לשנה שמות אמיליה הרצעות שבור קאוורת שיים קרומת ציבור בציל כאבי דאמי כחבי אמי לישייראות קייין זאת עריב חיישתודשו אמרחתותה חדש מביא קמבן ביתרומה חדשה התינה שושים בר אא שינים למוצור מנה בר אכולשים שיים ביו ביה ימותו : ועוד שעיר גומית אשת בעלעון מות דאות רפימודם את שפונות קדפונים שמר אמדין באצור בהפל מהוע קובות הון שונה הנוש שישים שוניהה למו בעו הפובר שומים והיים הביים ב שאין הגעיל קובע משפה לתברומי ופישיבר ומש לשו שב לפורש ביות אוויי ושים וויים ליוב ל קבוע משנה התנום שפום בנד מואי איביו למימר מודים שנים ומשום מורם יפותו יכו בנים אמרון: רבנן קמיה ושפי בזרה משום יהות שוושום של ומישושום שפים השוכיו מישוב

אַ שווערודיי אווע בעלור ואמטרששיר בר מאיאשורלויםפי מוח בריין שרשיי אמטר אופון ב ימותו אין אדר משום משובי שעבית שעלי תנהן שער פשוחי איבא לשימ לישים שעיד גופואה משאת שעברה שנונה הוא יהא לא קשיא כל דתניא שנה תמימה ל אונה שלש משות ששים וחמשה יום במעין ימות ההמה : וחבא אומ מונה שנים עשר חדש מיום ליום אם נתעברה שנה לעברה לני אא תנח שעירפר מאי איבוף למימר: גזכה בראטן שעיר ומשום גזרה ימותועוד חבוא דיך שעברה שנתה גופה לרעיא אזלא דָאמ ל שמעון בן לקיש הטאר שעברה שנתה מיחין אותה כאר עומדת בצות הקברות ורועה לא אמ אבא משום תקלה : ימנה תימנה החישיבן לתקלה דתנים אין מקדישין ואין מעריבין ואין מחדימין בומן הזה הקדיש העביף החרים בהמה תעקר בירו דב במות שלים יקדבו ירקבו מעות וכלי מתכות יוליך לים המלח: יוליוה זה עיקור מעל דרו-בפשה נויח מותה מחי ליהי . תק לה דמאי או תק לא ייוקדבה אפילו בל דעיות נמים או דעידה ועב דק אפי כלרעות בניי לשולם תקלה דהקובה חונך ולש בפ הקובה עניון לא טריד בהן ו הני דבני הקרבה ענהו מרייד בהו ותקלהגופה תנוניי חשו הומונ מרא בשו שלה קוב ברחשיון יקרב בשנ לא קרבבשע יקוב לשנה הציוה ותניו אידף לא יקוב מאי לאו אידי ואידי רבי בתון לבקא מפלב ! לאחדוכש והא כבנן : והא תניא מעור שילא לאו שמע שינה אידי זאידי רבי ובתקלה קא מים לצ שמשבשנה׳ ביתלנוצן בחלותצלששר המשתלית סומדשוני דין עליו ומתודה ובך הואשמאצי השם עוו ופשעו וחצאולבעך עמך ישרא אמן חשם בפרנה מעונות ועל הפשעים ועל האניאים שמו ושפשעו ושחטאן לפצך עמף ישרא בגל בתורת משה עבדיך כי ביום הזה יכפר עלפת לנחד אתבם מיכל השא לפני של תשחירו ורון עונון אחד יובכבר שם כבוד מלבותו לעו ביישן שעומו ל ירפניה דלא כל יהודה או ליהודה ביול דאמ בהעם יש להש כפוה בשישיר שמשתלת לחום משי ושני אחרן עם קדושיף אבי אמאפי תימל יהודה מי נניף כהנים מפלל עמף ישרשי ברדבורים משלו למי שמוליבו ותכל משרים להולבר לאשעשי מברך שרא היה: כבש עושיתו בתב הפבליין שמתלשין בשערן ואומרין שולוצו בותיון ויקיףי ירושלים מילויץ אותו עד סופה ראשונה עשר פוכות מירושלים ועד צום ישעים ריק שבעה ומח צה לכל מיל

PHYTOLOGIC MONTH TOUTH אול דחבר שלא מתביכד אחריו וער אבל "שמלו שנל ציעוד במלע מהן לעל חבא כני שנירא לו אבשלום או אום וביוור או אור רב ואל רביוחדם אפריוב נשים צמנובה ופרושים בילגשים דלה כתובה יקידים או כאו ו אמר להן לא שאלתם אח פלוע "ופלום מהו לשלם חבא: מי שבירא לן דאמר כי ל שימוץ בל שוכוע אמר ל יונתן דאמ ל שמוץ בל שמע אמי יונתן כל האומיר שלמה הפא אינו אלא טועה או לאי אמר להם לא שאלהם דא עלפל: שאלו את ל ליעור מהו להעל בבשה מידי האדי מי שבירא לן מא דאמי בי שמו לבר בחמב אמן ל זכתן כל היוצא למלחמת בית דויד גט בריתות נותן לחשתנאולא אמר להן לאשחלתם לא על הרועה ושהו להציל מעה מדדאדי מי סבידא לן הא דקולקין בבנד לתכניד במקום הרב ולאו מוכד במלכות חוא או לא : אמר להם לא שאלום אוי של מבבשה י שאלו את כי ציעור ממוז ר מחן לירשי אמר להן מהן ליבם אמרו לו ומהן ליבם: אמ להן נמלו ליכש" שאלו אתבי לעוב מחו לשודאים את כל ביתו בסיד אמר לפונמון לפוד אתפל קבנו לני ממה הוא לפנר את כל קברן של לבן וכונו לפור את כל ציתו יולא מבע שתפלב ליום את של האמקדבר שלה שמע מכ משופולם: שאלה א את המה את ל ליעדר מפני מה מעוד עבל שוון ומיתון הצה שווה אתו כל החוכמת לאשה את בפלך וכן ההאומום וכל אשה אפנות לב שרים מתנקחה בסייף: עדים בלאל בסייף בסייף ביבף ועד בבייתה: וא המאל בהרנקחן אלים שורם אורים בידים מוראברים מתראברים שצטי שללוי לאעביי של של יענד משה בשער יתחנה יאמר מי לידאל ראובנו אלו בלצע לני: יתב כאדינוב או לה להא שמעת אות ביה בעים בפושר אבה להאדינו האמר לאביר נאוועון לא כאילטו ובי אבין אבי אבא מישרא: זמן מישרא אחיו אשן מאמן מישרא בפו בני בחן מישראל: כנש הין עושין של משמ מבעליק אנו כאבץ בנתר חנין אבל יומנן לא בצליין חם אין אבסנדיים

שם ומתוך ששונחין את מבליין קודים אותן על שם בבליין "תנא נבי קבים יוםי אות לא בשליין של אות אבמנהביים בין ומנונף שניונאין אות בבליק שובין אותן עלשום בבליקאמ בנל יחודי מנות דעתך שהנחת אתרעתם ביותראות וצא אואב מימוך אובית ושר אובי דרכא פגודן ויקירי כ יהושלים מולרין אותן עד פובה שלושונה ' את בשבת פנו שבות ושנים עשר מילי וחין דברי לבי קר מאיר " יהודה אומיתשע פעותובערה מלין דיום מולים בות ועשר מילין דבות על ידי בי שירוב אמי היוםי שה לי אמד בצאם לא על ידי ערוצי בוול בעול בשות אל בשוני עכות ועשנה מיניון וויוויתנן חוץ שחחשון ששונשאין מנגע שמו לשו אים שא ממר מנמר מנחון ודואה אוד בנכבהום על של שוני ופובה אשורי ולן הרי מזון והרימים מעשיו אע למאיל מיא מתפדען ומיליון אותו מסוכה לסוכה שושיבון השתרון שבהן שיין בתבעשמו לעום אין עומד מרחוק ורואה בכן בי מנות מעולם ביו די בול ווא למון לי מינות ליון הב לבן שאינו ימה איני מי שיש לו בת בסלף למישירין לו בת בשילו באינורונים . שושום עושו חולק ש שון שלוהורית חציו ק וווק בשר ע זורנין קושה בין שנטר יוווש שבווייף שוו

לחצות ההר עד שנשפון עד שמברישוא נישצ לישוונותבה המושווים שנושך מווימות

אמשא גגרשששיים מטות זרשים מלצון הצין קרצון ברישה וחאף ליה ומחדם אצין שלים מיה בוליה בין קרצון זמנון רצישה ולא חוביה הלצון הצין קרצון ברישה וחאף ליה ומחדם אציה מולצין היו אותו על פון הצישה ויא חוביה הלצון הצין קרצון ברישה ווא אותו של מתבשיה הוא הלצין היו שברים לא הלצין היו אותבשיה הוא הציה מיתנישין הוחץ צו שהו על פותן אותם מצבעם ועדיה היו מיציעין והאיץ הלצין היו שמחיין אותו הבי מתנישין החוץ צו שהו של מתוכית בתחלה היו קושרין אותו על פתה אולם מצחוץ בין חושרי לא הלצין היו של היו משום רצי לישד בל הצין ויודעין שעעשית מיצות לקיים שנאם הין המוחיבם בשנים בשל הלציל ליודר ולא היה מצע למחשות ההר עד שעעשה איצרים מצביה היו בדיה היו הוא מותרין מחדבי לאותוכין ומוח איצרים איצרים איצרים אותרין מדצר כתרבוה מותרין והוא אותרין מחובר המדבר המוחבר לרבות עד ולשות ועד המותרין ואותו מדער המדבר המדבר המדבר לרבות עד ולשות וועד וב עולים בול היו הוא מונה היו המותרין המותרין המוח מדער המדבר המדבר המדבר לרבות עד ולה מקום שהוא וועדים המנה היו אותרים בול וועדים הוא מיצעי לב התוח מדער המדבר המדבר המדבר לרבות עד ולשות וועד ווא ביו אורה היו לווע הוועד ווא היו האותרים הווח מדער המדבר המדבר לרבות עד ולשות וועד ווא היו אורה אין אירה אה הוותרים הווח מובה בהווח מונים הווח מונים הווח מדער המדבר המדבר לרבות עד ולאום בול וב עולה אין אירה אם התבה בהווח מוניה בהן הווח מדער המותרים הווח מונים בול וועד היוח בול מותר מווח מונים בול מותר מווח הווח מונים בול אורה של הווח שונים מותר מווחרים הווחרים הווח

אל באבה מינותכים במאן דאל מי לא אמרה תורה שלה לתולה הני רבין על היה מינות במינות שלה לתולה הני רבין על היה מינות במינות ומנין שביל הוא אול ואת אילי הארץ לאח תופי ומינין שביל ועל היה חניא איד עי עי על מינות ומינין שביל ועי מינות מינות ומינין שביל ועי מינות ומינין שביל ועי מינות ומינין שביל ועי מינות מ

און וא גאו אולוגה האון הקול העום ושלה השומו העם ואים בון באומן באומן באומן באומן באומן באומן באומן באומן באומן היי האומן האום באומן האומן באומן האומן באומן מו שבישיו מנו לולן עלייי עונון אף באין עלייי נונון אן מוו לוולן עלייי העשו אףבאין עלייי מששים וצל וקינט וברער שאי תולמודיף אמרכ נפא נשם שפרשו בקובו בן בשירו בפורן זייווימים משאות ובנדים משיינאו חוץ לחומות חבורה: חנורבם מח לחלן ושנה משן מוץ לשלש חנות ים ושקחוץ למחנה אחת מה תלאל מיחוץ למחנה לומלך משיצה אול לחומת עזרה המתעפק בחן משומא בגדים: והתם גופיה מני לן דתנים והוציא אתבל המד אל סייתוץ לפחנה חוץ לשלש מחבות אתה חומחוץ לשלוש מחבותאו אינו לא חוץ למחנה אחת בשמות אומן אל ביחוץ למחנה בפר מעדה שאין הנלשהני כבר נאמושרף אנתן באשר שרף את הפר הקאשון לתן לו מחוק שבה: ובשונון אומ בדשן אל מיתוץ למחנה שיין בל שהוני לצר נאמ על שפך הישן שכף לתוש מחנה שלשית" ולר שמעון יאם עודשיים לאור בחבן האייאל מיחוץ לחונה מים עביר ליה ההוא כיבי לה לבי דתניא ל שור אומן באמיר ביאן מיתוץ לניולנד . אמניילן שי חוץ לאחנה מית בהלן חנץ לשקש מחנות אף באן חוץ שיפוש מהכת ומחלהלן למוצחה שלחשלם אף כא למופח שליכושלים ולבנן הנבים לאחי בי דובא איר "רבין ביפונה שליושלים מוץ לשלוש מחנות ל יוםי הגלילי שוני בל ביל ביל חדשו היו בשוב יי אמ ניום שוין חוום יבלי עלה של יום מבלילי ב ליעור בן יעקב אים דוברו על שבר הדי ישיף שחות שולכם לשום לשם न्या है के प्राप्त का प्रमुख में दि किया वर्षा ता सम्पर्व के कि के के किया के किया के किया के किया के किया के בקיבי דמר סבר בענן מקומו משופך ומרשבר לא בעם שקומו משופך יה מפיעלך יהשוף ולא המעית את האוד הידי משומער ראות המעים ושוא שויין אות מיים בשום על של ביום צי משנעשו אפר מעמאין זווים הבאתם אלם משמיין בווים ולהמונעשויונר מפניים בנדים ל שמתוושו אותם הותך קבשר אין קשורו שות בנדים ל מחי שני הות הלים ישמי לולנהן גרול מועשר העלורות יויען הוא עשר מיצו שו ומ לבי ל שושיקייויעין שמוום למישי אבי י יווויו ואוא פשו גדול זיה להם שיון שיווצלים ופי שונותרון מולפין בייל ושומין ביי פי ליוויעין שווגיע שעיף שיין דכ אמאבי שעע מינה קין פגר ביין היה הרחים הוה לאים בין שחגיע שוני הוה לאים בין שחגיע שחגיע שחגיע שחגיע שחגיע שחגיע בין אמים בין 予% בחעטלית לבין משלו חזון משונים ביו מיה מיה ומותנו לראש הכנפת וראש הצבחת נותנו לפגן והפגן גותכו לבהן גדור ושות אול ששי שישר ושושר חדים אחרי אחרי שוות המקרט ועלישרא בהתובות והשאר שורו

ציון אי לא ווא טאוש לא אין ישען שמניי קייש או אובר אבר ביים שמיברי פועני שיובר ביים או ביים או ביים או ביים או ואבלו אות אשף בפל בחם מלפין שהבחנים אוצנים ובשנים בחבברין: און שמועלה היו או בבנדי קרש מא חילן שני ו מנו מין דאם מלוך נכני אפור ובאי דקאונע לאחז וששן בעריים משום דקא בא שמתנא מופי אל פינים יו ומקבלין ומניחין אותן תחב באשיחם: ומונה פוש בוני ומקפלין ומניחין אותן שות כחשיחם האקא מתהב אני בבפנא לא ובמא שות מאשיבם זא אימא בנגר נאשיהם אמד רב משרשית שמע מינה תפלין מן הצד שפיר דאמי : ואבינמי אואר דבננד ראשיהם דאו שלקא דעותה תחוב די שיחם האיכה הצנט דבלאים חות תח עוחו לפיןן דחמיר אבנטו שלכהן גדול לח זה הוא אבנטר שלכהן הדיום לא למחן דאמ חבנטו שלכהן גדול זהו אבנטר שלבהן הדיום מאי אינקא למימר: וכי תימ בלא מבלפעה והעלאה הוא דאסיר בא למימך תותה שרי : מדרבנן מיפקר אשיר דתניא אאיעלה עליך־שול אמר מעיע תחתיך אבל המכן חצמ אפור לעשותכן שמאתיבדך נומה עלב יון ום תימ המפחוק מידי בינו ביני והאמר שמעון בן פזי אמל יחושע בן לושמיל יושי בן שאור אני לאשום קחלה שישה שבירושלם אם עשר מצעות זועל גבזו ובלאם תחתיחן אפור לישן עליה לא לאו שמע שונה בנגד רא שיהן שמע מעד: רבאשיאמ שלי תחת ראשים שן לאבי בחנק כיון ראובין בפולש שה קשין הן דאמיר תונית בפיה דרב יהושע בנושא גמדא זה ביין שמע פונה מאושפוע בגדי בהובי היוצא בה לחדם אפורבמוקדש בין בעוצר עבוחה ובן שלא בעשר עבודים מותר שבודי כחונה ניתנו ליהני די שמנע פינעה והדעא בהן למדיע קאים של שתניא בעשריון וחד בה יום חויצריזים חוא דילא למשם שבייקשו בענים את בות אחצו מאבערכוק מקרון ונתכו להן ובאומוקשון שמעון הצדייב מח עשה לבש בגדי בתנוה עתעשף בכלדי ביונה ניקירי ירוש בים ואבקות שלאור דולקות לפעחם וחלילה בלה חללו מהלבין מצריות וחללו מי יעדינת ארשע אינות אינורור ביון שעלה עמוד השחל אמכלה ז מי החלן אמרול יים עמברובר ביון שתפים לאנטיטוכ זרחת חבנה פגעו והבוה שון שנייה לשיוקיום מחר חות לפעו אמון מופלך מדול שבנין די שתחות מניטות לכע בבי המלחמת יאני להם למה בינוקם א ין שיקבון עירט מית פריין מלצותך שלא תחרב יתעוך גוים חללי ותתנו להם さいことできることを לבעך אמר להן הריהן מסולין בירכם מיד נקצום בעקביון בונב פוסיהן וגכירו אותן על הקוצים ועל הבדקונים עד שהגעו להרגמים אדשווווו ברשנין ברירך שבקשו לעשות בצות אתינו ואותו היום עשאותן יום מובי איבשת איפאובדים הראויין לכהוכה או בעות אימוא פת לעשות ליצי הברו ושרובין און אבנקת שיול פת לעשות לראש הל הבנקתול וניקו מגן שיים ליה שמשת מינת חולקין לבוד לתופיד במקום בנבו אמראבי בולה משום כפחין זכהן גדים ובהן בדור שמדיוניון בל וקורה עוכוד שומד מבלל דיושב

מיון־ומומציף זרפ בישנים צרוך יניארור ישושים של ועדא נולשוו בון שביי ליום ייבר אומא שני זילו בפש המבורש אמור ליח לפשורון אומרין שם חמום (כי כש בעבורץי ולא זהבת וישמי בזרא המופר על מגול עץ אשר בשו בובל וישבי אינלו מאדעה ושיפעל בשום ואוכיה וחלקיה ומעשיח על שינו ומש משלה ומישו ומולעה וחשום חשבינה יוברית שון הביותורי לביתודיה אמרכיב שנירלו בשם המפורשיו התם ווראת שעה היתה השנב וון שפן בפור לגיול אל שי אלחום מאי אמוראמר יביווויון ואו ובפל יונובן בייח בייא מן ישבא דפי הימו החיידיות רביתה וחליים להבלא נשמלטנו לציי לי ושבלים ל לשני שארעהו ועדי מיכקד בינחק: כלום יהבתיה ע לן אין לקבולי ביתיאניא לא איהובינן שלי אגריה בעבן יתעו תלתה יומיין תעניתא ובעו לחמי נכל לחו שנקח מהקיעה וכה ציה אמת: אמו הרחופה שומע מנש חותמו של הקצה אמות ארהבי מזרצימושיה דבולים מפק שלב ב קרש פקרשים אם למו נפים תפסור בה לידוח תפסי ליה אשתבים בישוח מעוד יצור חלא בשו בעל שבי יבורי חים ניב נקטלעיה חדר רמי קלא מחרים שלא שקלי שני להן נשיי ידיוה בשנים שבים באבארים - ואינה ושיין יית שכן מנטיר. ראברא שאוב קלא דבות ויאניף באת צפע בפושב דיאות: ארפים: אמרי הואיל ועת כישין בשי נבע שווי איציא אוב למון שלוד אמ למן וודו שרשין אם שום משנים ללבה קבל והי יומה בבולה חדשו ששרש לם אשונה אחרי בחבשה כאילונהי לעשות שות של ללא צו בצי צישר בועית: HE KELKYM TEATHERS THE STATE STATE OF THE און איניים איניי THE THE HAR HERWEST SHAPE WINDSHIPS WITH THE אמרל ישה שבו שנים לרצות של ב שאמני הוא ולא כזבו לוו ישוא אתילום ואף בעשור והא קא מדלג מבשי של בעור שו של בין בין בעשור הא קשיא בא שביים שביים אתרגמן וכן בכדי של הישי שת כשון: שו בשל א האב מיים וביים ברל בין בתולה ועד כמה מדים עדים שיות ובעים משפונה ושו לא קשיא באן בעל קווף ופון בפום מובים

בשים שנות בו ובן בלדי שלא יפסוק חתרוצאון יו תנוצותי בשונין בוצרה בשוו אשווה. ובלביא בשבשבמול וכן וכן וכן בכדי שרולא ישוק התמשון ושין איניול שבביא לביאין בלפואן שלשעום עשר מדלג: ובלבד שלא ידלג משוף הפבד לושולת: וגולל ספר תורה ונעיחו בישקן יבלבך למה שלא יוצח לש על שבר תורה: ובעשור שבחומש הבקודים קורא עלפה וליבובה שם פכל תוכה נליקדי אמר רב מונה בר יהודה אמה הבששת לפ שאין גוללין ספר חורה ברבשה יקיים מברה אחל בער ונקרי אמר וב חונה ביי ותשורה אמד כב ששת משום בגמן של כחשון: אים אים אים אים אים אבת מאי אים לבב בו משובה באופים באים ביו או היו אופי אב באים וני או היול לבנאא ווניא ひれて よして よいいい かいかい からの しゅうかい ショネランジャイン かいしん カゴル カナメ ダンクプレンス ディアン שליום ואחד מנוננגו שלחד ש ואחד בעננה שלחנופה וודינובהא במכי פפרי איבא פנאין ייליר בי בירי בחלוחה בפרי ליבח ענחאי ומנין בעלה שנונות פערד ברקוח הנוני על ערי בתוקה כמיקן ושמב בבן עליה בעת הבנדעה על העבומה ושל מונים ביול משל מול מונים ביול מונים ביול במת הבנדעו פין פנבלות בנבע בפת הבמים אינעבעה כובע בנבע בפה הבפשו ווין ובישור הבי בפה הבקים שישורי בשומע תעלה משוקואילן ב אחד מביא בנר תורה מבתו וקולה פדי להפיהול מיף פל לפפטי בינינים בינינים ביוליות מתוניות המוני מות מוני מיות המוני ביות מוני מיות מיות ביות מוני מיות מיות ביות מיות בי ביים בי ברתב לאני בואב פעולצב אב בהנוא לולים בים מכר האני בתוח או מושוו בוא בבו בונות בבו ביות ביות ביות ביות (מראכת שתיהן היתו בירות) Baraly & Locard Rachard Contact Language Cy אמנו ביני שמנין בן לאיש דאמאין מעברין על המעליי יי מענים ביב בפם אף פוף בין בינו פון בינים בינים בינים בין בינים אם נכגדי בוץ קירא קדר יצומתין ופשם קייונצבל בפיים ところに פנסתםגווביאולן בנדי ווב בבה קדש ודיוו בנולוו וצאוכשל את אול ואת את העם שוצים בכונ בבשים תמימים רבלי ל דייעוד ביעקיבה אומי עם תמיד שלשחר היו קרבים יאתש השווה ווחות שער הנעשק בחוץ עם תמיד שלבין העובים: ייניין ביין בעיין מהלעקיביו הבי קומום שבער בבשים תמימים עם תמיף שלשתר היין קיבין וברי יוד נמי בתרות וששים המשום ביים ביים ברים בתרות ושים ביים ביים ב יום תמיך שלבין הערבים הו דלמה שבעת כבשים תמומים מיים השולה ושעירה בעשה בהוץ עם תבל הליי לבין הערבים : התולל שודי ברובו באולבת בותו עבות בני ליווב ביווב ביו במה מניו למל הימובי שחוב ביווב פבת בין משמשתות לה מתרעוני אלאו ב אלאור דבי שמווד וחו ב עקשיישונים מתרעונים ב בישורבי שמני דתונא דבי שמיל לילישה אומיינים ופשת אפף לפת אילו ואל פפסיואמורי אפיתופה וועולה שבע תכבשים תמימים ושעיר העשיר בחוץ ותמיד שלבין הערבים וי בעקשק מונוו בבעלה בר העולה ישיבעת בבשים תמימים עם תמיד שלשחר היו קרבון שבמלבה פלת מבקה שיר לעולק התמיד: שחרכ לעבידת היום ואחרכך שעיר הנעשו בחוץ שנושים וישום אהדי להצאת מובד חשאת הכסורים: ואחד בך אילן ואילהעם ואחד בך אימורי חשאת ומחד בן שלבין הערבים ד יהודה אנמ משמו אחד קרב עם גמיד שלשחר וששה קריבק עם תמיד שלבין

תשושה ולי עמושה שו בו שובי שול בו שו שו שו מים ויביו ולבו עבורת פום שבלויביו בים עשרתהיום קרמאו ול עקישי אילו מיל בעשעבר שהן מעפראן האבון ויצא ועשה ישער גענשה במוץ נעבדיה מצפרא החכא מלבר חשית הבפורים: ולאשוד האיי מלבר מחי עביד ליח מיכעי לשו עלמה שזה מכנר זה מכנר: ול יהודה אומימשמו אחד קרבעסתמיד שלשחר וששה קרבים עם תמוד שלבין הערבים ול לעור ביל שמעון אום משפט ששה קריבון עם תמיד שלשהר ואחד קרב עם תמיף שלבין הערבים מהיפעמיה: דהצגן כת מלבד צולת הבקר וכל ייצה ועשה הנלב דעביד מניחן הפחונה פורן חפאן מפאן פאה קאומים לגי בחלשא דבהן גדול קא מים לגי ל יהודה בגר עבד מד נקשק עבש שו במים שמים שחים בקיל בל חלושיוד לעזר ביר שמעון כיון דאומוי רי עבוד רובות ולפשורם היושרים שוואל יפנלי עלמא מיהא מד אילהוא ושני היה דתנא ל אומר אילאחון הוא וביוף פאן וחוף פאנור בחומש הכקודים: דילעור ביר שמעון אוגשב אילים ור אמר קרא ואחדר עור ביים מן א ללף המורפין וחוה בא מור בחומש הפקורים: מאי עע נבחן נחידר חי בחובב ותר ה אניה ביל בישנות ומואות המיוחד שבעדרי ול ממב עלה ונפתפג הביחו הנבגדי מהפודה קדשידיו ודגלין ובשם. דשידין ורגלין ובשט ירדי וצין ונצע וויצים ווצולים נכנס להועיא אי בבנק להקשיר ארב הקשורת שלבין ार्डिस विभिन्न विवासक्ति विवास है स्ट्रान गर र रिट्ट के तर्म मार र די עצטו ולצשומלויאותו עד דגריו וכשטור ביתן ד ALTERNATION OF THE STATE OF THE תנו דבנץ ובא אהרץ אל אהלשער בשלום בה والما ويمل الكوائد والكالم بالماحد י שהכנים בשחרית:כל הפרשה כולה שמורה על משדר מה כות בא לחצה את הבף ואת ה מאי טעמ אמד דב אפָדא גמירי ממש טבילות ועשרה קדושין שובלבהן ממוד וויון וויין בין לא מעל מת כל לא שלוש טבילות וששה קדושין: מאוןיף בלה אמר אביי אמר קרא ויצא ועשה מיציאה ראפשה בשעיד ר לבו בשעיד ר כקרח ובשעוחת פגדי הבד שחין תלחשר לפש ומה תל ייעפרים לאילו ואילהעם: ובא בין גדרב שלה אימא דמפסיק להו בשעיר הנעשה בתנץ. אשר (שש עלבש בלרי מתקיף הצא משי של ליו שי אבורו ובל בסרשה בולה נאמרה על הבדר והא חדריי בתובי ואת ואלב החשות 原語政治學教育 一般 こうしゅうしゅうしゅう こうしゅう かんしゅう かんしゅう かんしゅう かんしゅう カストラー ים שו שו של מות מו מו מון ארוחה כהן נדוד בשהות חוכן היו הברושעיד הנשובן היו אין פר ישים משורבון הינו פוחה כהן גדול בשתוח חורה: ואלו אימורי חטח כל פתר הכי מקטר להו פש משבר שפש שנש היו לבעיני ער כאן יה זקוק להיות חי ותן לאו אות משלה מצו לבהן גדול אי בשוק מושל אושי בהן נדול עשינושליהותך: מצאו בביתו חומר לן משנ וניים ששים שליחותךי מים בבלים כוו מים בינן מיה דאדי בפופריתה אמרי דבי מסיחים בוא יתן לך חיים ארובים.

מ תנותן , נהן גדול משמש בשמונה בלים והדיום בהובשה בפתנו במבנפים במענפק אנינת בוופנו תקיתם בעומות מתו שוכוב ומתק ותוא: זאנו ופשב ובצונים ובוצים וביווחשקו אבא למרך שבותרין ולמי שעוכך העבור בו: גמן תע דבנו בגדים שלפהן של היים ובמים ששה משידר שמונה מעיל שכם עשר פרכת עם יים וארבעד חשונהבש פשרים שמונה משון בכולששה מנחלן דבת ושבצת הכתנת שם בי למענפת שש יועשו את התנתנשש ו ואום המענכתשש וחת כאלי המנבעות ששי וחת מכנסיה כד שש משאר ו ואת האבנם שש משאר תכנה: יעש את האפוד הבול וחשב אפדתו חשרונל ועשית חשין משפט מעשה משב בל שתה קראי ממן חף לגובו שיקא שלמוץ וחדישיהו שוור זה בי התחושן כמי לשה וחד לשתר בגדים שלאנאמר בה ששוחר לשחר מיען שלא שמר בהן ששוחר לעכב ישש מנא לן דבי תנא הוח דבת בנה בים יישר ל יועי בר חעשה דבד העולד מן הקבק עבד בד: אימא עמרה מבצי לון בי תנאומי מבער בתנה חום לקושה חוח דמבעל: באבונין אמר מוכא נחרי בשופם יהיד שלישושם: אמר ליה כב ששי פֿרַבעַקְּמָה מִקְּמָּדענית יהְנְקֹל מעוֹקלן: ולפְעמיך הַא בְּאָמּרבֹב חֹמַה בְּנִינִים מְמֵכֹּת מִשְּׁי בבינו קש נמגפו את אתבש ימול ב לובוגי ונפוברו כק בו רבע חוק כב ותב בשת בע יבא אל משב חייד שרתים הא חי לאן דחתאי חלקם מאון אמרה את במארא גמירי פה ואתא יחוקם אם שבי אקרים לבת נמי במשבשבה בלה וחתן יחזקל אשמבה אקבת : משור שמעה מנו לן רפוב ויעשי יבל שולי המש ב רמונן קבלת ויליף משור שוור מו יבת ימהחופה ארבעה בשותה שותה עשרין וארבעל הבח נאני שלים דתמודה תמובה עשרין וארבעה ו ביים מחשון ואמוד מה התם עשרין יתמעה אף אבא ששרץ ותמעה י דעין דבר שלאשום: עבון אבל שבר שלא נאם עמו והבן והין דען דבר שלא נאם עמו והב מדבר של עמו והב מדבר של עמו והב מדבר של שמו והב מדבר של אחרבה דעין בגד משויין דען בגד מאהל מאכנט גמר בגד מבגד ודבר שאין עמו זהב מושר שאין עמו זהבי לש שורי אמר מעט בהמנה גבי דשן וחמוד תעשנו תעשעו לו ולא לאחרו פבאשיאומ משום דלא אבשר בריבי בפביד בפבדני דעשרה עשרה נפישן להשנבי דתשעה תשעה וחד רעשרה ועשית שיחן בל עשינת שונת המולכך לא חבשר: מעל שנים עשר מנות לן דפת ועשית את מעל החופוד ביל למבות: ניליף תכלת

משרק ובת ועשית מבשר תכלת אומוסן שמשתשוב ושש משוד אובשל דשיתה שיונה הא עש ליין בעלבין אשן ואמד עשרין שמיניה אושבים בשילה שתה הח עשרין וארבעה וההבארבעה להוולה ששרים וממניה: ומים שתר ממר וצ אמובר יעקב ממר קריקוון בעילים בונל מעלם הריבן אדבשה ו רבאשי אמר קרא לפשות בתוך התכלת ובתוך ההראמן ולתבך תולשתהשני ובתוך הששי سنحا ومعاود حدارما درود وويها والا والدر والتاسيد الددا الدر الماسد اللانفانا المتلء יעשית שוחו בל עשיות שול בתולבה לאאפשר ו אמ ראבה אמ רב יחודה המקרעבגרי להונה עובר בלחן דבוםלאיק רעם שתקיף לית בב אותם בר יעקב ודלמח הכי קווא כחוג ליבי שפי שלא יקרע מיבונ שלא יק לעו ואמה לשעוד המצוה את המשן ובמפיר בדי ארון עובר מלאו של לא יוח בת יסונן ממנווי מתקון לים הפאדשו ברייום ב ודלמאחל קאמ המולידחקינהו טבי שלאיזה ושלא יפורו מי כה שלה יאת משונה שנוון " לי יושים לי מננה בהמי בור בטבעת אוארץ יהיו הבדים ולת מיצאת את חבדים בטבעת ביו שיפיונה אף נפוקף שון ששיבשין זו תנא מיי בב יתנאדון יהיו הברים יבול לא יהו זדין ממקומן אל מתובה את בדין בשפעות בול נכנפון דוצחין ... בעות הארון יהיו גבדים האבחי זה צדגברקיץ שומדין דקיגדלתן: אה להמא פל חנצר אחשיברנע שעים עומדים שעומדין דקיגדלתן: בא שומשים שמשמים בשות בפויחון דא עושרים שמא ושומר אבד פנדם ובכל שבוין אל עתרים שונים און בשוכם משלמי עולבי אמר ליוכ יישנה מאיד בשולת בגדי חשה א למלח andrewig The Bird בנדי בחונה לאנשתיה משונשיהן שנישרל שנידום דביל שמעל תנישהים אמשרדי שנתן בתוך כלים יו שמשון בן לקיש אומ לו מעשת מוושו מותיב בניי בחונה אין ששיץ אותן מששה מיום שא מששות בין של מעשה ארג אמר אבי לאוצוכה לציתיד שלהם: דתכא בית יד שלהן נות לבות בכני ערות מו ובבקות עם הכנד ומגעת עד פרת וחדי ו אפרר ובלו המודבר אורה שלעה ברונות בשה בצלחל חמבשב שלעאת - ... שלוה ב משחוץ שתמוקל מצופש ששלה ומשחוד שמת אים בתפונ משתו למו קשום מו במחן דאמיש בעבין נוכח מח במו ליום מיובעביו מכ ביו ימשתו למש לי לונה אמר ל תוכן שלשה זרין בן שלארון שלשחק ושלמיבה שלמובח זבר אהרץ ונטלון שלשלחן אבוב שיף ובשלון שלאון אורי קוח מושו כל שניצה לבוול יפוח וישורו שמא תאמר בחורת שבנולן חות יישלעים ימוש מוזשם יחשוקן יניין ל יוואן ראמי כור שב משבור בינו שבה שבה בעמי בו אבי בי בעמי בו בינו בי מוחות ביוני בין ועם ברך חדון עץ וביני שעשות הו שנים משוב בניף הצמעצע עירו מצוין לעשותלו מלשצתו: מבית ומחוץ הציבני אמר האבה מכחן ביותר חבטים שורן תובו בשיו אינו תלמיד חבמים : אביי ואו דימה נאבא בל בונף אמני נקשו תתבהשישה כי פונג נוחלה מש שודה במים עולה: אמר כ שימורכב כבומע אניב אנון מאידבו נמיה עם מושר ביד שם בנובעול ושמה מב אין לנטה להן לתלמים הבננים שישושבין בתנרב ואין בחן יראת שמום: משרים ליהחבל של דבוב ליהדינ לי

המות בו לו מחי ולא ואחת התוכיה את בשל משר הנורה ששמה לב זכה משמחתו לח זכה משמחתו למות בשות ביו של בשות ביו מות החובים לה מם דמי ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחת למות ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחת למות ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחת למות ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחת למות ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחת למות ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחת למות ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחתו לחות ביו ושרים משמחת לב זכה משמחתו לח זכה משמחתו למות ביו ושרים ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחתו למות ביו ושרים משמחתו לחות ביו ושרים משמח לב זכה משמחתו לח זכה משמחתו למות ביו ושרים ביו ושרים משמחתו לחות ביו ושרים משמחת לב זכה משמחתו לחות ביו למות ביו ושרים ביו ושרים משמחת לב זכה משמחתו לחות ביו ושרים ביו ב

השופה בעל הבי באימור מחבימת ברב אבל כל ההוא לל הידים לאכלות היא למער בל מאיר ה છે. કે ઘરા રેંગ્યું કે છે. છે. કે મેં પ્રાત જ તારે ફેલ્કિયુ ઇલ્સ્ક્રુલિક હિસા લહીતું. ' હેલ તારામું **તેલા લાધ' ⇔ ૮૮**૦ ाका न कर्यक्र वह देवी अध्यान वत्य रिक्ट्म विष्या विकासिन वार्यक्र विक्यू में स्थापन मर्द्र रिक्ट्म ६ ३ दिन स्टेशक्ट । सम्मिक्तान्य । १८ म**दन दर्शन दर्शन वर्शनहाँ सम्मित्र** । सम्मित्र स्ट्राप्त सम्मित्र । स्ट्राप्त ักมาใช้ พ.ศ. 2 ตัว เมษายน (การแบบ การเพา พ.ศ. พ.ศ. 2 ตาม 2 มายน ค.ศ. 2 ตาม ค.ศ. 2 ตาม ค.ศ. 2 ตาม ค.ศ. 2 ตาม ค.ศ ર્રાહિન કે કેને કેન કહા પ્રતિપ્રામ વર્ષો જાય માના વાર્ષ કારણ પ્રસ્તા છતા છતા કાર કે કે માના માં માર્ગ કે તે હ ת ממים: לבטשה ברגותה ליב גל בלמי שבא אל אהרל או עד לעדות בוודשי ותאפון ביו ביומי שבא אל אהרל או עד לעדות בוודש יינו מש בי מיני מיני של מבי אל מות ל מועד ואם איחד האי נמי באווול אופל פוונן אוואי אני שב THE WAS THE SECOND OF THE PARTY י משובל יינ מון לכי קא תווב כאים ביניין הנעשים (1967) יי מינובי משול מלחלה חינומשה - בשמנה להגחובעה: המצעול מלחלה הינומשה ે દુધા સુધામ તતી તે લાબ ઇમાર્ટ કે મહત્વ વાત તે દૂધાને સુરાત તાલુ તે તે તાલુ તાલું કે તે હોં છે. તે કે કે કે કે יקא תחברלא משמש דתעא הבלים שבין שהי גמה לבתן ידיוט בר בפו שלפל במשות ומף יום משבנדים יפשידית החפה: לא כור עולא פורם אבל פורש אלמטא והדיוט מלמעלים ו מאיפו פשמא לקרוצין ומצוגה על הבהוכיד ומזהר על האלמנה ומחיד את חדינה ומקדיב אמון ואיטו במבלימו הים מלק בראש ונוציל חלק בראש ימשבישיבשים על מל מבפור יש מבפור יש יונה נשנה הליאבן ובעוד על שמאת מקרש וקדשי וכמין נודגות בארש דגרם מוץ משב" מצאעל המצעות: וכורן נוחגות במשיח שעבל אין מלבל אבה כפורים ועציילים מישובה יושול ביים בוני דור באחום מנע בעל עול מישמחי בבנים בשמוני ו במוחג ניים ווים בונים ביים ביים ביים ביים ביים ביים ביים שורם הוה הלמשה והדיוט מלמעלה ומינן משמח לקרופים בי מצווהשל הפתולה ושא הרי פר תשלמינד ומתניר את הרצם רבדי לי יחוד האוני וחב מאומי אינו אוז ויף אשומו ו בלי 🎍 ולים ממרם ממדוננה לאמי ולאשי לאפור: אמר מב נפח בשלמו למאן דמנין מבוני ממיפים ששום גבוד בות קיסך לא אבדירו ליה את למרון דאמ ל תויח בדאבון אמדה לישוון אֱים פאו אה באתה לחנון אל נשחל איתמרן תניאנמי חבי נגדק שכיון ביום משפש ביין י תגודדינן כי צד שוחלין שוחל בשו נלכי נשחל גשחל בשו בלם שבים" שנתל אוני אַנדָיה אחדי חגדוד הול נששיעם נשאל אוני בה אמד יבי עלה ומצלחו 🍦 יהופים

שיש באוד וא ששאל אין מאנידייללא אתר עות וואוצה לא שמרעי מיין שוא ואין שומוידין לו לא ראשון של ושופר ודדים אבי ישרי שמע שמע עבדן פי מבקע שאול א משילה לשחור לשר בענולי משפינול בעלי קעילה בידן חייר בפדר שוא לוהחזירו לו בלדר ו: בוון שנחה ששאה שלא בסדר חזר ושתל בקדר של ויאמר דוד הים צרים בעלי קעילה אות שתתאשים של שאול וואמר יגי יסגורן: וחס בצרף הדבר לשכים מדווירא לו שבים בבול ביל ביל ביל המל ארדף אולי הגדוד הזה התשובנני המקורדף כי חשב תשיגורנצל ולצבל ואצב שהזכות נביח החדת גורת אוריים ותומים אינה הוודדת ש"ב" אש בשל המנדים ולפה פקדה שמם או רום ותומים או כים שמאירין דבריה מתומי פ^{שמישיו}מים דבר הבם ומשתאמר מכע מה לא השלימן דבריהם בפעת בנימין מכני שלא ביתנו אם לינציהן אם לפניהן ופאומיונע שביחלו מקביבו עליהן שנופלחל כן אנהרבן אהרן ענדי לפען בצים חורם לאמד משופף עם לעחת למלחמה עם צנימין אחי אם אחדל ויאמר יו עלו בי ביחד אולנונבידן ביוה צד נעשותל ביו בולצוד ול במעוןבורקישחמ מעטרפות פשש ליא בית צד במר בב שמול בר רביילק אבי הם ואין עויעקב כת כן והא לא כת טית אמ פים שותו ביינים שורון כתביו מותצי בל כהן שאינו מדבר לנוח הקדש ואין שבינה المالات الأوراد المال المالات المالات والمال مدار المحدد والمالا المحدد المالم المرامد والمالا שנותה ווווו שו מו מו מו מו מו בו ביון נשאלין זא למילף ולפיתדין זלאישארך שנור בונים ובר בולה ולמי בישמנו באנו יו ינבה אלמונ מבשל יתנה וחשל בו וכן שמש שני מני ב このがは歌れたののなっては日本人でようなない。これとれ、これとれて ששנים עדעשמיש המפשבהמל -ניה ילחץ י את פצמש ומחיק תכעות את הסנדל דברי די שתור וובנים אופרין וחשובל ביום הכסורים ככות כת המה פשוה וכגרעותב השוני מלוא לובמין מייב כל האנכלין מצטרפין לככותבת וכל המשוןין מצטרכין למלוח לוגמין האוכלווהשותר אין מעפורתם בשה בפורים אשור אשוב ענוש כרת הוא: אמה שישו של ודים ל ידמית לא משבת של פתר שע רז הא בחת למאן דאמחע שעוראשורי אין שנה בים ממצו באני עת בשלחות כון מאנין איא אים למואר : באי אמר שה החוב ב אונים המפרו בין המודה ול שוושוק שן לקיש אמי מתתר מון תאורה בא עתא לל יותנן שא ליה שמשו בן לקשש מא אישא אשימר אמ לך ל שששובן לקיש מאי אפור אפר מדרבנן שומש באפשיבעלים משום קרבן שנותה אמא בנן שבועה שלא אוכל ואכל נכלוד פירטות שקצים ורמשים שייצי על יקבה אמאי חיוב מושבעמהר שנו: ואיתמד עלה פשי ליו אי שו שווי אים מדי צים לי דביים שמו יצרין עם דברי ששוושובין : ול שמעון בן

77.19

I ARMAN A MENTALA ציפונם ואינים די ליפויבר, יוחפי חדם או מושיבומו פשו ביום התורה מיוייב עלה קרבין שבועה ומים מיחיב שהנששים שהנתשום ברווני להערי חוים ברו למי פושי מאי אמר רב בנא למיעובר מלך: ורבאחא בפיעון באמר למיעובר משחק בקוצים שיש משאק בקובית דמיא ריתן מחזח חון (מבנן חות בפלור לחמיתיב קרבן שבועה ו משובים ביון דחני קרחחם לוא יציד תשא שופי מוכא שנן מא דלא קח מקבלין מעהן אבל אכא בשובים במשבעמב בע בואוכי קא מיוש קבבן הכחומב כבן קא מיתני ועלביבא דתיער יי בישרום לא מתיע א מין די הא מעל שאמים לאשום בישון אינו שמוש ברתלא על האובל ועל יו ביש פיצות יוארן בינוש ברתאה ביל איתורל ועל השותה וכל הפושה מלאשה פלצופים のないにおいまといるのであるというというないのはながら これのはないないできょうかいかい MAN CHEST THE THE THE THE THE THE THE(西斯拉特古内伊斯特·美国经验安全 જારા માના મામ કરાતા માના માના મુક્તા છે. אסור בין דמו לאיצט דוכי אינו וואס ביל באווי ביעוון בן לאוש אכן באווי אבילה אמ באמוליבה אותבה ליוחנן לל ימעיי בין לקישים ביניין לי אמכל שישנובענים באיחלה תללצל חלב בויותש שעוק - אינוב עונש יבור לא יחא באוה בה מל בלחלב ב שבנפרל וטבו אפמבעו בתלמוש שביונת, מסעבנע בעו פלטא במעת בשנביונה פובצי ביני שכטע עונו אל הבל ל בש בנצוני מנים או מוחום באובן אריא שא מבה בנו שבום בב ביצמון הואו לא תומא הכי היא או מי מים או שבי שונים בי שונים בי ליי תבי שונים מוצים שונים לאיתניי שפיקא או מר קבר בריה כנב עונמר היה בפנו עצמין הואף שני נבנין תמט את ופשו עיבס ובול ישב אדם בחמב ובלנם יב שילחתר שב בקמבות בב יא תעשו ענוי אסרתי לך ומלאפה אסדיי לי מד לאכה עב ואלתעשה אף ענף ישום יאלתעשה יואמא יתוב בשמשה אמים ליה לא נימא ליה אם תיב במונלא" והיכוצ בומים במתח מה מים מלחבה ביח חלקותה בה אלים בי ביום בים בים מפים מפים בים בים מפים בים מפים בים מפים את נכשותיבם יכול ישב אדם בחמה ובצנה כד ל יובל מלאכה לאתעשון פפניי אביני לך ומלאכה אפרת לך מה מלאכה שחיים שליו ב דוב ממקום אחד שו עם ביני בַבּ ו בּרַ הַנְבַמקום אחר ואיזה זה הפיגולים והנותלות אביא את הפיגולים ואון שפופשונים שיין גבנת ולא אריא את הטובל שאיכו בכר - יי יעניתם את נכשותובם ביבון השוח השום או ו ביבילי שהויא במיתה ולא אביא את הנבלה שאנה במיתה תל וענת שאת וכשוווים בי ביצו הביא את הנבלה שהיאבלאו ולא אביא את החוליןשהן מותרין תלל וענתם את נפשותופשה

असिकार मार्ग मार्ग मार्ग्यामा प्राप्त कार्य עשוצי ותיא מקלב עמה ענישושושו שבשו שי אי שישבילה ושונה: איי אפענשי לומר שבשו בעניו תקא מסיונע קבאווריאווא אונו והתבדוב את הבש אהיא מקסב ששיף ענוי שישב האבוד בנש ואיזו זו אשלה שאיה ו דברי הישמע בל שפו בקושנואת נפשותיבס יטני מדץ עינוי דרבים מעינוי דרבים אין דען עעי דיבים שבינוי דיריד: ועלף מענוי מערים דצה וילא אתעשיכו זאמל מר זופרשות רבף ארץ דמין שימי בידי שמים מיעצוי ידי שמים ואין דפן עיני בידי שמים מעשי בדי בשרה: ויענד וידעביד ויאשלד את מן וכב חמח בילף מן במדבר וכת למען עשותף למען השביעף מיבי פה י פימן עשי וש דאנת נחש ל לאמר וכאסי מב אמנד שוש דומה מישי שמושל למי שאין לו בדע סכנים וחדשה אינורונוה מי שרמום פעם לכיי שאינות "אושמו אמר רביוסף מכרו מין לפוכנים שאובליים נאיכן שובלון בשמה שירא מר ביום של מראה שנים אליך פלי אמ אברי הוציבן באיר מאן דשיא באודהים ייין במתושפווא אפוצ מייון בולקיש פוב שאני ההמצעחני ער מוחדו מושותי " רדמום שם האמום ממושבל לפהן יהיינו מפום ויכון יותר ד במישרים לאבה ולמסי חראם כל תנותן שושיבשומוכל אבית שולבונים בלפבו פושור: ומדאמ בל המתן שביו בפומו בל עדיות בשל אומת לפנובמיםתי ידיבהי בלב ישי ישותר לאמי ולא פי השונורי י פעונה פורשל וחלובור ישינות ליירונים מכון לי אַכויוני אקנוויאטראביי וייל פלפערביעולפונים פון פו בי בי אורי בי אורים בי או איני איני איני איני איני פצר צל מעדכ **שולשאנו שול מיוש צול על יוש או על יושר שוויפל עפרו** ביי אשו **はまたしかは世代は、大田の日の日に イベ くどだい なおおのはままで** בינוני אוניוניו ענון אנייליוש שיושיים שפי שלפאת פבוען יבל מומה שרבו אופר שיותב משה של בני של בני מוש משוחושים חבו בישחת יהיה לי בלא היכוח מבל נע**נון אומונה ג. משומות הרונות משף מושל בשינור שונשורב ושפוואל משור.** MANAGE PRESERVATION ל האמי ולאמי חר אפונושל בישיש ווחאאמ צרישה בל לא למאן דיון ל עלישובר ו בל עוניבאונולא דעל אומלא שוותן בים יושורה בלו MANAGE THE SECOND ביין להון מהפקירות ביים ביים ביוברים למפרוש קשום ביייהן: בשלפח למאן וייונ ים אבל עליינרב לא פר של או מיעין דשל גלני עול אהעו כולם צל בשול פועין מתוחם: היון דרו עריות מוני מונים מונים מינור אפינות ומונים בוער אפינות בוער בוער ב מונים מונים אינור בי אומר בי אומר ב שי אינשעם פער בישופורוני שלענוף משפעונון אחיל למיון ייוני THE THE PROPERTY SON CELL STREET WAS THE PARTY OF THE PAR

ממינין פולן שעמו שומח ממשת ממינין מח לב יממשין זהללו שעמן ולא ממשין ובמן במצ בישותובע כש והצדוחאמ לאם עבוב בני שו בלבן כמרגליתי תכו רבנן גד שחיה דומה לזרע פשת בגבעולין: אחרים אומי שמושן שלאים בחגדה: ַ תכח נמי גד שמניף להן לישרשלא תשער לישצא לראשוןובן ש לבן שמלבין עונותהן שלישול וועה ליונסי אומצשם שנביאזה מניד לד לישידי ביד שבחודין ומה שבקדקין אף מן מוניוף לימון לישהל מה שבחורין ומה שבש- כן シンド スココ プール かいかい かんかい かいまり (できた) はっていいし CONTRACTOR SECURIOR SECURIOR SECURITION OF THE SECURITIES OF THE S できまれかまれ のかっ まりままれ こくなんにんろく とくいんしょ ようか ちゅうり いうかり をも これれし **いいしている いっちゅうしゅう とうといくしょう しょうりょう ディイト カルトラ シャアスターカン スカンファン アンファイル アンファイル アンファイン アンファ** בית וברת העל על הבחובי לי לדו כלני שו העם ולקטון ופוצו שבוו העם ופיקשון בין בייוני בי די לים ולבר ל שונן בעו בערם בינרים אווונקלמו: פשנים שפוואהם קולמו: בין בים ברעעות ובת ובינון הא בא זה ים לייקים לחם בינועם עומות ו פיים בינועם בינועם עומות ו יים דבו במדובד אמד כב הודה אמר ב מאניה מוא ברחענו מלמי שיפף לפן לישים שום ביל היה נהלם הם עבול לבגל חהבול למגולי, "לחקי ללול אין עמא לבשום שקבול של אים החלים הפקצו של אים היה אין לישרא עשהמון עחי חדרה דבר המתבשל בפרונים inorkmi kly wife over very very יים די שמו לבר נחמב אמלה יונתן ברבר שירד להן לישד לבבקר מלמד שירד להן לישל לאבנם פובות מרוליות עם המץ והנשיאים הביאן את אבבהשהם ואת אבב המלואים ופושו לשימום בינים ובן הוא אומ נשיאם ולוח ולה ב ווים מעבר בנוצע משב: ווים שתמו בחלם בינים בשמואם לאביו אלתקרא לשך את לשה מה שר זה מתובן לכנה מובשאף מן משוםך לכמה שורתים ואיבאבאעני בר מערה מציחו וצי עתת במשמת בו ולותאל וכעץ ההכלם שלם כום מתהבך לנמה שעמים ואמרמשה נחתי לכם בעובבשר לאכל והאם בבקד לשבע אונבי משום לי משעבן קרחה לחם ששאלו כחוגן ניתן להם כהוגן בשר ששאלו שלח במפקבותן להם שלית בהוגן בערב בשר למדה תורה דרך ארץ שלית אנכל אים בשר את בעובב שב משאום ייביי באיי שוק דאית פלק שעודת אלי כפר בימקאא בעין ערב הא אמרינן: אמרב מפוב מפקבי שקבי מי רב מפדת בתחלה הינישר א מיין בתרנגלין נינקהין באשנה כל חום פר שבא ששה שלבע פין יאין סעויידן בל הבשך טודט בין שעהם טרם ינדת וכת עד חדשן מים מה כאי זה בש בשנונם יא תים לאתני לשעים מצעערין והולבין עד חדש ימי ש ाज्यमा प्रेंगत वंदरहात तत्त्वार मह בי שמעון בן לקיש אל תקדא ושטחו לא ישחטן מלמד שנתחיבן שוצווהן שלישובן שבישובן שמיות תומו משום ליהושע בן קרחל אל תקרא שמוח איא שחוט מלמר שירף לכן לישופים עם המן דבר שטעון שחיטה: תנאחמד וכי מכחן חני למדוהלא פבר נאמד ממפד בפנים

Walter or Carlotte מורי שירד להן רשול משפור אששודין: כו לחשובת שמן ובר וכם אוביים בל חני לשרים לחם ולוקנים שמן לתעקות יצשין כיל שלו וקדיבן סלו אמר לאלום שלים מצלין אותן בשלוה נשנים אובלן אותו ודומה בכל בל שלוים: אמר יב חנן בראבה מיצ שליתן שיבל וקבל ופפונ ושלו מעליה יבולחן שיבלי גריעא דבולהן שליו כי ביפוליתה האני וכי מוקפה ליה בתנורה תנה והאוי מלי תערא משקין לית אתלי שכי דיפי והנך תתיאתא דבולהי לא מידובה איא עלידי תעלובת בביהורה אשתפחו להבידע ידב הפדה משתכה לה כי עשי נאבא לליומה מית לה עידה מאנמחחד ימא בנת לא אית לים שאי מאיי שליק לאינרא שמעיה להחוא ינוקה בחוף בשמעע ותנגז בשם לחול לכלו שפתשממה שמשמנה בח בלשיה דרב חשדא בשביל רבה אבל תלמידה בת וברדת טל וכל נתעל שבבת השל חמר ליושיבר חניד טלמלמטה ושלמלמעלה ורומה כמר שמונה. ואפים מו מציא בצי מש פנברת משל פלחמאונה לילה ירד המן לנו יכוליח זבובין ביגעין בן הצל אינה שבבות השלבת ומעול שכסן הכוליכוליה אינבד על הקוצים ועל הברקעם על הענג ועל ידרות. ל בבל הת משל מא באינה עד של מלמשה ועל מלמעלה זדומה כמי שחוח, מוען בחביבה: יקן פאח קפש אפור פיש לקיש ובר שפאות עלכפת הידי גל יחונן אמר וצר שכבלע במחתם ומח שבן החכשקשו בישרות דבן תחני : מחפפס טבי החני: אמר רב שלמן בר ישוק מחספס כת: יפשורבין לחם אבינים אבלאיש לחם שמלאבי השרת אוכלין אותו דברי ל עקבה: וכשנאמדו הצדים לפני ליש מפלאמר להן צחווחמרן לו עקצה טעיתה ום מתחם שרת אובלין לקם והרי בדי מים לחם שר עלע בלמה ממה אם מקיים ניונד תקים לך על אזים דביברים שתגרי אומודעועולם מוכרין שובשו בן משריבם אמר אף דברים שתגדי אמות השלם מוברין להם לישרא: מן הית ושש אם מקיים ניתר תהיה לך על אדנך לאחר שבמוואם מקצי אם אמרוב יחיו ישראל בלאפי שות עכשוואע מטרית אותן שלשה פרשות לאחריהם של דווע על הדרו מבית בין שדי מבל משבים שום רשה בכ חנה ל דידי חזי לי החנים מישים והני תלתה פרסי בתלחה פרסי: ולחבו וככושו ושמו לא לפעה) ולא בינידים אא לאחוריהם: לבלת שלהמן עיפנו אשרו עיניד מושינות שינוח בתוך שיען ותורגן בלום ילור אשה מכנים י שני באו מו בשני מרו זוברים לפע לפע לפע אבל מון היא אמר להן בד לא מה אנ מקיים ייתד ושבינים אל מקרא אבינים לא איברים: יוף ילחם אבירים חכל איש זה יהושע שירד בנגד בל שרא בתאוביו לאם אברים אבל אישי וכונהום קח לך אתיהישע בן בון דיש פור מצוי ואים משהדבל ביה והאיש משה עמו מאר דען איש מאיש ואין דינן איש שאלו תלמידין אתר שמעון בן יוחיו מפנישה לאירד להקלשול מון בעם בשים המתילהן אמשול לכם משל למה חוצר דומה לשלף בשר אום שחורה לובן ונפק

פעריים וחוד חבן מוןבילפע אבין בעלים בי ואום שמא למחר לאירד מן ונמיצאו צכן שושלין בלעב שליא כולן מפונין אפריבן לאציהן שבשמים; דֹא בזי שיחכל אותו בשחוח חב: דא משני שידרך : ובבר חוצל שונהף יישבין ועוסקין צברשתמק ואיה לי לישל המודעי יישב לפערם נעפור ליפור המודער וואוים שירץ לחן לישרא היה געוה ששים אמה אמלו לבורבון מודעי עד מוליאתה מופר מוביא שלעו אמלו למקרא אנו דולש חמש אמה מלמעלה גברו המים אנשר המש עשרה בעמק חמנש עשרה בשכלה חמש עשרה בהרים וכימיא שורי שנדי המי קמי ועוד מבה היבי מסגא אח בות בקעוכל מעינות אהום רבה עד דתקול מיא בחדי שורי שורי ששקה אמש עשבה אמה בברן המים: ובי איזו מדה מכובה מדת שובה או מדת מרעכות הןי אול מדת פוצה במדת פודענות הוא או ירצות השמים נפתחו נמדת שובר מהוא אומ דע שחקים ממעל פוצת שמים בתק ממשך עליחם מין לאכל ודגן שמיש נתן - מור במה ארצות ביצלתארגעה ארפעה מלאאגעק גרי שמוש נמצח בין שירד לישרא גפותם אמנד והבא אושיבן יתודי אונה לישר בין בין לא לשו מתנכל ועולה עדשראו יין יין יין מעלב שנ אערך ופני שולהן כבה ענונים שעלובשמו בחשי בופי ביה ואנה ביני ביני בילית דריף לעלאא אאה ועשבין נווף לינה מחזיק שנדניה דניה בצימטדים הבי הנאי ו מי דיומי הותם ארבעין יומר הבא חדה שעתל חתם לצוליה עלמא הכת לישרא לחורוהן או מבי גביש ליה שובא לאנור ממורעי בתחוד פתחאגמד: אפור באכילה בשתיה זה הני ממשה ענו במגד מי אול רב מסדה בנגד המשה שנויים שבתורה ובעשור אך בעשור שנת שבתון הנה ול שבת שבתון היותה לכם לתקה עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נבשותיכם הראיי חמשור וחוב ואון שתה תנוף שתנים בכללא כילה דאמ דיש לקיש מעין לשתיה שהיא בכללא בכלה פונים לבע מולה מעשר דער תילואל תרשחמלא הואוקה חולרי ליה ו בלת: "ילמו שלי בי חניגרון דאמה בלח בר שמול אנגלח מיח דסלקה אכקינלה מיח דבולהו שלקיו לאומלד בבאחת בר יעקב מהכא וטנינה הכקף בעל אשר תואוה נפשףום יהואזקא קאקיילה ואכלפני ודלמא הבאנתי עלידי אבגרון שבר בהנידי דמש ביידים זרבילה אשלית דתנים אבל רבילה שעלידנושיתה דבש וחלב ונכנק למקדש חייב שבי בר שבוצינויל כנה להלן ין אף בן יונירוש חמריו הוא והתניח תנודר מק השני בכל מיבימותיקה ומוצר בייןם מתי בוש לאו חמרא הוא ובא בת ותירוש ילובו ביים קאומים אבה מבו בתיפוש יבובבב בתולות וחו לתנוערוש יקביך יפרוצו חב בחל דבר הבתמק התושש יקביף יפרצו: ותאכנים במשהגפן החדלתי את תירושי חמשמח אהים וא תבר הביי מון הוצירושי ישמח דהים ותנשים: זנותניין ותירושיקא לב לא חמרא חוא ובנייבש הלוף אחר לשון בנו אום מאיקבי לים בין

ומאי קרי לית תירוש את די יצאון יין שמביא יללה על אדם: תירוש שובלאשובגרהבונעשה כישיי רב בדונו אלי דוו מר בשל היציים ואדיה אורוש ובה נעשב באש לא ובה בששה בש יישור ביי באורוש ובא מורוש ובא מורוש ובא

ושעיער שימות שבועם בי שבועם בי שבועם או מומות לא אכלוני אמר דב יחודה בריה דרב שוון בר שילו נשוניון דוב אם שוויים שוויים וחינין בדיונ שווים וכון ויאמר אלי אל תירים רצי בניסון היוש וועדי מנוכה את לבף החבין ולהתענית לפני קוקי שמנונו רבויף ומשביאת בדריך: אשבחן קיבה לחיצה מנאפן אמר מר זוטרה ראמר קרא זתשו כמים בקלבן ובשמן בעישנותו: ואמא דשועיה דמיא דשכת מה שמן מברת אף פנים מברת: זהא בנה אוברה קא נמע לג רפניה משיק לשיכת שהיא כשתניה צבוום הנכורים אשמשחין ראיה לדבר זיכר לובר ותבא שנים בקרבו וכשמון בעינמותיו להאמר רבאשי מהכת נפוף לא ששבי מוצי ואני באות בדבריך דכל ושבעים איש או קני שול שאנכה בנשבן עומד בתבם עמדים לצנהם וחיש מקטרת בידו ועתר ענן מקשורת עלה שבת שבח את אל מעל בית ב בפנירת ותנה פתן מבלש בין האולם ובין המוב ה בעשרים וממשת אמנית אתל איפל שי נפניהם קדמה ביין ששעים קדמה לשמש לשמש ל שני ובהצם לובמצ אות יבורת האשונתם של והבן יה ביו מנייל ייונו ביםל מו או התנו או התנו או נבנון בנה מהנו שמר שלבנ נמת בנשם שולבל שלה לבתוני אתתנם ביי חובם הבנם שנים לו בליב שונף אותם ואת שוצששבהן נבר . אמר אל התיש למשומבים ואמר כח אל בשת למלבל מל תוחת לכנוב ומולה חפניך בחלי אם מבינות לבנובים ופנקשל אשיר ויבף לעיני: ובת ישלח מכרוב חת דו מצינות לכחבים אלהחש חשר בינת . ברובים ושמרתן חלחפם לפש בניישרקה יצה אמר רב מחוון בר ביונות אול בי הנון חבידה לא שנשבנו גחלים מידו שלכרה לים שלפרה ותיד משונותון שלשרא שריד ובכלטו ובגמת מאש פשש הביים משך חשפת שותנו אל היוות באחר גויעה אפינ יועל בישים שתו עוצים לנצכים בישום. עלנציות שבוניו התה של בתבים חנשת אמכו בן מרויר ובק כל ישחבר בי שונול, המע שבה על (חמו. בכוכה ועוד ביורכן מישמח בין על חקי שבקות צווויים שיבור למבון מסקיו הפנשוי ב בורני מים בברוח ב מנפוב פנה שוו בניל בת אבוב ואותיום אפי קנו בחבו כ יחני בבנאו שנובן שובבי ביים בעובו כי ובגן בפוצו כנוב ייים שנינו דמני קח בחש מחתמה לומכיניו פונו משי בניוק לי הישושינה אמודב ביצו בינו בינו בינו אמודב ביצו שינו מעוברים שמנדוות שינה מעוברים בעולם ביים בעל בם משבים בשוח שבשי ביו תיי בשבי שו השומצותי הדרחם יהיו כל חבמי שיני בתוכם בכני מאושוני נוצו בשות שות ומו בו משות ביו מפקים מפריע את כולן אמ בְּיִבּי בְּיִבְּבָבֶ מי בנוח זְבָ שם שבור שנות על שבו שבו בברים ומכלחן יבנם כי רוחו בובים שקבה באוניתה ט לא אוצינות מלעה נבע דעוב בעוב שנישור איבו דים ב בכנו ואיבא דלא יחיב בנחנד ובכבוא אנדון ששניש עשרין מווישראבן ביה שוויון של שונים אנדון ביה פרונדי The spinion in this am standard that is a second מיות בים פכנו מהתונים שווים ומותן שוור המולך שמשת בלישו שבין שי בין בושנותים והיוש הזה ליו

The second section of the second second רעב ועיף וישוא במויבל דעב מלחם שמים משונים MANUFACTORY TO THE PROPERTY OF אי אמר דב נחפון בר יונחק מורכיו מים שלים על בפש עיפור ואומל בשוניות מי של בנפש פיפת של של לעילת הפנים מעודדי קדי עיתו רבת וחידי שלה במעלה הזיתים עולה משונה ל חברי והוא חולך היחף וכל השפאשר אתן הבנ איש האשר : מאי יחף לאו משעי שני וקרו ליו ביום ולוו משעי שני וווים ליו מסיםים ומטרקה אהאמר רב יצחקי מנוכה לך ופתחתהשיק מעל ניתובך ונעליך תחרץ משע כי ייגליף ניעש בן ביחלף ערום ניחף יחף ממחי לאן מנעילת מפנים ודפלית מנעלים המשוראים בנות מן בריצחק בוה בי בינעי רגלך שיחף וגרונף מתמחה אמו ביי נכחו לשמתישרם ים בחמו שלה תבוח הגלך לי די יחף מעשי עצמך מן החשום שלח יבות גומן בלי די דנשבעיש המשה מנח דין דאיקרי עיבלי דילתאםתעינה שנו בנהם ומם חקה נשים על בצותי עניים תשמש ואם תקוו מצות ואי מדי ואידי מצרות מי פולא ביותעניו אם חשים הענה וחסתקה כת יותי מאבילה ומשתה אסתענה דומים דאם מקקו מה להכן תשברש אם. מהוא שענה הביאות אחרות: יית גופן כבר גופן וואשוויה מרפרך כשום ובצואה הומץ ברוכו ואינו חוששים ואפור הפוך מקצת גופו ככל גובנ להפ של שומשולה אל שים לו חששין ברחשו פון כדורמן וחיצו חושש : תונא דבי מכשה רבה ועוובן גמנים מוסאשה מידור ידה אחת בפוים ונותנת בת בבנה קטו חמרו עלין על שמאי הזקן שלא דעה לכחבי בב המתקונום עלין שיאפילפשתי דין מחי שענה אם אביי משום סיבחא תנו רבוק החולך להקביל בכ יארן ואיפאוששי איבעיאי אבץ או ספי דבן אופע כף שגדיר מומינו עופר עד ציואלי לחל ושוח למד תלפי ויים ביואי אמורי רבייצחק ברגדים TEMPORES TO THE PARTY OF THE PA אשי בַּלְמִיצִּאָן יונב אַשי אמר ההוא וב אייו בר אשי בטעה במעבשושי בוווי בבא שופוני אעשנו בחליה משי ליכא מכח דמם יינים הו לפט עיבר ימיפו למעבר עד צואריה במי אבוב יר שומרי פירות עופריו, בדרכן במים ואין חישש יי אוו לבעציתוכר למונבודי אתמנשיילן לעוניים במיח וכניתית לפרטא לפיול לא שרי לחון אפור כ שרא לתו לפרול זי איבא דאמני שרא להל איל וידל אילי לילות איי בענים שיוניא משום ברקחה מיזל ממי אבור ליה שלא חישי EST ANDER COURT שמי של בל י הודה הנה קיכני אגורא דנהר פפא אמב ידכמא כהן שליון לפולפיל פפין מהחות בים מהן למעבר ומיתיא לגביבו משאק भारत रेज रहे जीएमा लहा हुन भी भारता है מריחו ובלבד שלא יוציאדו מחפת חלוקו : א כא **で 1987年 1888年 1888年 1990 よう たっとっちゃん** ַבלבד שַלאיועת ידו מחפת חלוקז: מתקיף ליה כ. ישף ובחול בי האיגונים פוישפיי פוום 😅 📾 פנד אלף באמא זישבילני במים מי אבקים מיבן שפתתר לעבור עד אםשם במים ים ניעבירב במים מים ברכים מבחן שמותר לעבור עד ברכים : וימד אי אישפורע מים מומים ביבאי שמותר לעבור עד מתצופו . מבאן ואילך וימדולף נמד לאשר לושונון לעבר אפור

ने । सर्वे द्वार के विकास के लिए हैं ने स्वार के किया है कि जाने कर है רשות לעקור במוכן של אפא בל תפקובו אניצייני : יכול מו פנתף מושום רב חושו צמרישן נחל הייצה מביונקרשהקרשים בשולה דומה לקרע פילון שוקבים לשתו היבל נעשה פקום שלשתי ביון שהגיע לפתו ואולם צעשה כחובו שלעידב שון שתקע לפנא עודה נעשה בצבף קשנה ב דתמה לשורבן יעקב אומ שבו מים מפכם בתיריו להיות ייצאין מתחת מפתן הבית מכיח ואילך וימדיף באחה דעבינע במים מי אפים וימדיף וי שמים שוים בלפום וימוד בל יועבורני מי מתכם בין שמד בל השובת דידי נעשה בנחל שושף ניפור לה במל מער לא מוכל לעבור ובו זפים וזמות נרות ויולדות מובלמנשי ביום התוח ימיה מוקדי משוח לבית ברד וליוש בי יהושלם לתשחב ולניהי חמרב יושף משן בשדלביה שצריפה עד צוחרת בנו שילות הלכתה בותיה ז. מחיי ם הכפורים ותי שב השבול בשבות וחיביו שבע כ יפודי אמי בחליות אתפת שבו בשיאת אותו וחויי אמי נלשום איני ו פרקונטן דמיא ועברינהר להוציחו פינים בת בנישו שנינים באותי אול פור בוויבר אונו ווגיובה לרוובותו משבואובר לומיא בנייא ועבוייםון המורבות הרד מולבושי הב אשישים כר משל לכתוחלו לו מושב לותף איקלע לשב אות רצוים פיציני ליים לבירקא לי אבופו לא אותה למחר בעם שורש לוופוקיה ללי אוצועימי שיווי הווים לוווים לווים לוווים לוווים לוו אַמַ לַיֹּה מַאי טעמא לשאתונותר לפרקאמאו פייב פו בראשיי ובושות שיה פישוו חווויף " בפיץ mind handly being the physical lines have a Manda from the the the sales was sent the sales of the sales and אמר אביי ו**מנון פא לעמיקיא ז**ייא האיי לפון אלקפא מולי אישיתי קיקיים 「田田田」の「大田田田」の「日田田」という אישָעַנְילַאינַרְאינַרְאינָר אָנִי יִיִּי יִיִּי יִיִּי אִינִי אַ יִּיִּאָר וְשָׁמְּשׁׁתְּשִׁנְקְּ מִקְייִ בּיוּא די די יינים שי בין בין פין אורות תון אינטו בין בין בין אינטו בין בין אינטו בין בין אינטו בין בין אינטו בין אינטון אין פרים בשפה לציחי פושטוקפוקנה בה בכן ידיו שת בלו לבן שתב ובתורום מוקטו ביו ביר נישבלין למחר מעבירה על גם עשוו וכן כי מת מו בשב ב האצי אם בשפחת חיתה כן ליל ששעבן לי וערבתשפה בשניחה שולה אותה בנים ורות בו בנול בנים נצובו) קייוני שמומון מושמו וות נבוצי מוצוב ווב מובים מקטה בה בבריקיו עאליו למחר מעבירה על שששו ז אמר שוצ לשליישקב שניים אבר תחלפא **東京教育の大学 さか Joeran まかない アンカル プラスタプル プラスタン 大学語歌**

בין קוו מייר פון ביוז דלהותרושו עלים שומונים שומונים וויינות בוון דיכון ווש פעושק לא צליך: עמד ל יצחק בן חקולא על רגליו ואמ אנ מעוצ אתל יוסי בן זמנא אקן איום בשובה יה ועבוד לבועלה מזקיבו שלוח ליטול רשות להתקד בנתותו אמר ליה לאבא לאבך חות מום שלא לי ינפי בן זממים בחן ביו והי אם מיבעים פים שלשייכל מאיר, וחומ התשודי ברבר פון הם ולאי מעשין או דלמא חלבתא ברבן שמעון בן גמלים דאפיניתן מוחעל שלחבירו שיין נאמן על שלעומן בשטו ליה בלכה כרבן שמעון בן גמליאי ועורישאל פיהו לעאת בקוות שלשעם בים אכמרים ינמי ייצחק בר נחמיב לגלייו וחמ אני ראות את ל יהוש פון ליישי צא בקורל שלש שום פכפורים יאבר בר בר חנה אנו מזיתיה בר לעזר וימון כוי שיצא בפנדל שלשעם בתעבת לבור ואמינאליה אנא באם די בנדים מאי אמ לי לאשנה ירב יהודה נפיק בראים ביאבוי בפק בדחוע "דבה נפק ביציל האבח בד רג חעת פריך פודרת הברעה ונפיק: מותיב בהמי בה מצובה ממד הקשע יינה בקב שלו דברי למאיך ול יפיאופר שנונח עלה א יושאקור לשחובה פוש בנוף בם אמי ליה חביי התם דחיכח כתיתין ומושם תענוני אמר לה זע הכל תענוג שלאן המושל השובים הבנורם מיאפיר והא זבח בנדב מנה ככיך אפודרת אברעה לב ין ועור מי מודקא מתב מפל אם של בית קמל בתיתין שמא מעלל דרישה לאו ברהית ליה בתית ביקשן: אא אמר בבה פנולי עלמא בנה הוא וחשאבורין קא מיפרגי דמר שבר מעצל הוא ומר קבר לאומינעל בוא : דבול שלמא מנעל הוא ומר הוא וחשאבורין בהא קא מיפלגי דמר פבר גזריבן דלמא משתמוש ואת לאתובי ומר פבר לא גזריבן ב פני פפנק התנוקות מותרין במולן חוץ כמנשלת חפנדל מוד שנת נעי לת הפנדל דלאו דאמלרי שינון בשים שנה עבדו ליה חבד מפי אמודי אנשיהו ועבדי ליה הנד אמירי צואונונים עבדו ליה נשיבות הפכד לנמו ליהי מיי תמור עשרי לנכי | קנרל מאי תמל לא עברי הינאשי דאמש בוו א חאיי מנומשות ליבי פונ בו פונמון רמיתותין פאס מפאעה וכגע ו וקף מותרין לבתחל קא תמנה, הגד דאיתבאו משום כשוווו יינוקא לא גדרו בהן רצמן בעילת הסנדע דלית: अजात त्युन वर्गायाम् साराहरत रहेशु । भारत אביי אמרה ל אים רביתא דעוקה הפייצא ומשחא ביי אוכותא בדלפי יה תכוחיי מוניני בי חא דלבא הוה זבין להו לבנות ממע ניודי ... ר והכלה ילחצו את מפחפי יר מיה תנישול את מקנדל דברי ר איעור וחפמ אווי המיר הוכלה כיאי חצו את פעדם לחומה בין י אישור המלף ווכנה והדונו את פטהן וה חיה לא תבעור את הסכר לל יהודה או . משנם ר שעוזקה זויה תבעול שבנה בנים משוב מחץ שעמא אמי ל אבא בר דברא מלך בינין תושעה עיניך י כלה מוא שעמא כרי שלא ממונים על בעלדי אמ ליח דם לל תיום כלה עד כמה אמ ליה כ - ננים אין מונשן תופשיבין מן הכלה כל שלשים יום' והחיה פשום צנה 'אמ שמול ואם מחמות עק כ מן האוכל ביום הכנורים בכודבים הגפה בשרב נכא שנקות הוחה שחמרו לוח או יבשה בע רב אשי שנם בשעוכה שממקו בלחה מו ביב שה בקליםתחו שלשקליפתה בב אשי לש מיבוא ליה דוב בפון אמבלף גפה תנק בלבפה דגמה יחידך מאי גמה שביבשות רב בנה לא מיבעה ליה דכב חשי אמ לקי לאה שבינים בים קדים

רצי אווורצין יצוף לשעמא גטה וגליעיטעה הריא יתר מיכציעה" אכל רב בים אומינו דאנארי איניון מווצה באה בגדעיותה יתקי מוכביצה רקשיוות ופראי דאבון אמ הבא מיכן שעמיה ליה פירי ופרי לא צעיין סוכה: מחצבי אמר ל כשודים למידיק תוכה אעל הצעור בן שמוע הבשרלנו תאעם ועוכים ואכלעם אכילת עראיישוץ לשוכה אנילתערא אין אפילתקבע לאן אימי אכלמום כאפילת עדיד חוץ לסוכה: וא שצית אישוא ואכלנום אכילונקבע ואכלעינור אינולת עלחי חוץ לייבאר ילפי שלייעא ליה לפי כדיים אשלים במיני תהגומה ינא במים זומני יין בירי לא: זאו פלקא דשו ברות בשי שלבהי ליתני בי מות אובעית איכון באתניא א ביה ציריו מאי מיי ומצימון פיריי: רב וביד ושור ששובות בסה שאמה השירה מוכבים ישון וצית שריאי אתל שאור בדת וחבוץ בכתובת בית הלל שונט זו מה כוות והניכן בדי מוזי שער ירבילשמור ליוצו ליוצו פלואו לישוח בודרי בפהן מבחו לחמנה חמץ ולא כאני שאר ואנו אמנאומה אניץ שהיקאווינוקשה בנה שייין שהמוילו קשה לה כל שכן: שאריי כונ רחכי למא די לומי לך לו בשיעורו של השיפום שלה שאר כיות והמיש כבות בתי ובית הלל מיערף עריכי ואו כושל שובים חמין ששא אַבל עולי אשוא לאן: ואי אשמעיננשולייטי האו מלו מלון **אולים ל**עות בתה געה שאמיר אוויה של ביישו שכדי ביות שכל קושיא דליאלבותצונגטא שאמרון יתירה מכבש ער אין בביצה והקת ממל בשיהו לי שי עוה והשא מניהו נקשו או מתכאועד פמה מומפין ש -ייוולף למאיל מצר ואשלת זואכילה ושפעתה אושה פרות ול מאלה אנג על נציץ" אפילה שישכה שכיעה ווידו א כביצה! זאו ככבי ואפילל בכדיתו ול דרום אמשוניו לפינה לפינות למינוני שמת מוממנו פרקא דעתה מתצונ אופב שלו ביותר מניון לי אוכל כל אפוריון שבונולם שיעורן דעתה לה מיתבה להשכוע כה יני קומום בשיעורן: שינוי ווצו בששמען כי כל הנבשישה לחתעום שיצנורכת ב ששיוש וושונים מחי כחיה ליבל יחו ליון יום הכבורים מות אמני מכל אוווכל אורוא דחני שיווי משפינו ביראטון לפור באמר ל לאפיי אכל אפל בם אבכן אמר כי איעזרראמריניא מפרים תכנמכת: (היכלצדיי לוחשרי

מבל האבל אפר יאבל אומל שאתף יכול לחמלו של אומן שישל בינוף ובינו בית מבליעה מחדיק יולר מביצת תרומולתו האלר לפור אכלחלב בזמין חוח צליך שיבתוב שינ שמא בוא בית דין אחד וילבה בשישרין מאי ירבה בשיעורין או לימ דמיחייבי קרבן אפיר שניית קען והתניח לשמעון בן יוסי אולי משופל שמעון אשר לא תעשינה בשבה ואשם השב שורים מוביא קובן על שבאונו: לא שב מידיעות אונו מביא ארבן על שונאונו : או דינו מחיים קבבן על ביוני שיעורים ולמחי דסליק אדעונין מעקהו וינושים קנבן אכזת קשן חאיי שיניו יינבי בשישורין שמח יכבה בקובנות מחמת שיעורים במה ביומוקן שיעורין ושנשין חלבי יששו מדעו עשין מכתב בתב אמר ליודן הכי קחם שתורון שלעושין חלכה למש פים בים מפחנמי הב שינורין שלעשין הלבה למשה משים והמדים אמדים בתדינורים מון שושו מוקנים והחכת אלה המצות מכחן שדין הנביח דשה לחדש הבל מעמבן את שכחוו והידיד נישהופו בהשתת מלוח לוגמי מייב אני רב יחודה אמר שינותי לאמלה לוגמין ממ בחבל שא ללי פלקנו לצדאחר ונכחה במלוא לובמינו בוחאכן מלא לבכיו מפן מב מלוא לן שיות בי וכמש שחנה ניה יה חייב בית שמאי אום לדי רביעית עבית הלל שום מלומן לוגמין מ יים דב אוכי מקשים ל איעזר מלא לגמון ל ידידה בן בתרה אומ בדי גמיעה מי אלמא מתנים דים בחצ מלוח לונמינו אוקמינה מלוח לגמנה כח נמימלות לוגמון או הכחנט דתחב כי שובר אמימשום ב אישובי איבא ביעהו מלוא לתמין דמוקו מתקיף ליה בב משעיה ובינים בינים בבי קוליבית שמחי וחומדי בית הללי יומר ליה כחבה כי איתשיל הנים בעוג מולים שיתשים דהנו לחובית שמאי לחומרא מתקיף ליהל יידית מוא שנא דבולים עומא אכולי בכשת בת שתיה וכלחד וחד בידידים אמנים אבי למותבת קים להו לרב בין שמש מיון בח דעתיה בער מהכי לא מיתנה דעתה ביידים ביידים מיתבה בשום באותב שות ביותב אדינינים בי מתון ולים מבני בינים על מח ביבנותם בי עוב בינים על מח ביבנותם בי עוב בינים בינים בי ו בשין בכבו קבת אמר ליה אביי קים לחו לרבען בהנים הכה שעתה: מיהו לעוליה עלמה מפון יינתי שיכחו לעונ הבשן בנרתה מתקיף ליה חב זירא בשר שמן כבותבת וחולבי גבנים שבותבת חמר ליה קים לתו לרביבן דבהם מיתבת דעתיה בעיר משבילא מיותבה שעונים ששר שמהן שובא ולולבי גפעספורתא מתק ף לה כבה כזית בצד אפות פרם ופותנה בבים אכלת פלם שמד לוה אביי בנית נכדי אשלת פרס נמי אבילה היאן: בבותבת נמי קים לה לפשים שבהבי הוא דמ תכא דעתה בציר מהכי לאמיתבא דעתיהו, מושן בית האצונה בדיר מהבים אבילת ברק ובחיני ברק בכדי אבילת פרק אמד דב פנה הנה לשכואול מוא האור יונים ופיי יישר רב בניח הכי והכת ולהתעמחו בהסונעמחתם בם וחמרב בפח מבואן לשמחת מושום פון התורה מדיבן וקדח אסמכתא בעלמאי בל הייכלים מצמרבן לפכוונים בי בינים אומצו במלושי מיחייב בשישא מהו דתיאא אפלה אמריבחמפין והאיי לאו אפילם הוא קא משמעלים כל צירופי אוכלח אוכלח מוח: אמל שמעון בן לקיש ציר שעלגבי שקמעיקים

שושון מן לאיש זר שאכלאע התרושה אפולה לפין מושנם אות נופל ואין נישנם אל נום שם שעבוו בייא בל ברש למדיקן: וזומ ל יינוח אמי ל יוחכן זר שבשם שעורין שלתרופה משנטאתחקרן ואין משלם את החומש מאי שעמ בי אכל פוש למזיק: אמ רב שיזפנ אמל יותנן שבלע שופין שלתרומה והמקיאן וכו אחרואכלן ראשין משלם קרן וחמש משלם אצי עצים לראשון: אאוכר והשותה אין מצפרף מאן תפו חמר רש לחיש מחלוק דג שנה ול יהושע היא דתנן כלל חמיל הושע ששמאתו ושיעורו שוה מענורף טמאתו נכלא שיעורן שיעורנילא בוומאהן לא שומאת ולא שיעורו אין מעטרף: יל יוחנו אמ אביל תומא רבון עד כהן לחבלית דבנן עליה דל יחושע אח התם לשנין טומאה דשם שמחה אחד. היא אבל הכא משום יתובי דעתף הוא ובא לא קא מיתבא דעתיה: וכן אמי רב חבדים מחליקת שבשו ול יהושים הוא וכב נחכון אוה אול תנה רפין עד כאן לא ברוצ רבין עליה דר יהושע אילא לענין טומאה דשסטמאה אחת שין אבל הכא משים יתובי דעתי הוא והדולא קא מיתבף אבול ושתנה בבעלם אחד אינו חייב לא חשחת אחת אבלועשה משובה מיבשת משמות אכל אוכלן שאין זמויין למפלח ושתה משקין שתין ראויין לשתיה מים ער במלים בשוד תינוקות אין מענין אותן ביום הרכורים אבל מחובין אותן לפני שנה ולפני שתים בשבול שיהוא זרידין במצוות , גם אבל ל שמעון בן לקיש מפני מה לא ניימרה אהרה בעוברי משושו לאו אפשר תיבי עכונב לא תאפל .. ה אמינאן אפילת בכזית: עבתו לא תעונה באכיל משמע קותשיף ליהרב יה וליבתו השמר לף כן לא תענה: אם כן נכישו להו לחור ב מתקוף שובי איכונו השמר בעינל ים ימר דעשה עשה' גשמר דרחו לאו: מתקיף יתטי מיזע לה מהכא דתפור מן העיבר קשם ותטי מיזע לה מהכא דתם א יהא ענוש עק מוספת מחוכה ולפובל בנפש אשר תצשה מלאכה בעצם היום הזה ומובדוני שעצמו ליום מוא ענוני ושין ענוש של מספת מלאכה! ישל יהא מזהר על תוספת מלאכה תל וכל מלאכה ביות בענים היום הינה על עצמו שליום הוא מוקד ואינו מוחד על מוספת מלחבה: יבול פרא ענונש של השפסת תעיבו תל בי כל העיש אש לא תעונה בעצם היום הזה על עצמין שליום הוא ענושי וואבו עניש של מופניו הענוי : אבל אונדה שלענוי אפי שליום עיברו לא למדינו: מני קלא ממה פנוש בנת במלאכה שהרי קל וחובול ומה עעוי שאים נוחג בשבתות וימים שובים עלוש בדת מוחכת שמתת בשבתות מפנים אובים אינו דיין שעווש ו הכת למה נאמר ביפנים לחקיש לדין ממנו לציורה שוה נאם של במלאכה ונאם עוש בעעי מה מלאבה לא שנש שו הים בן האוד אף עינוי ליו ענש בח אם בן מזהיר: מה לעינוי שבן לא מותר מכל כל מימר במלחבת שמותלה מכללה אין לאשומה עונש בעעי שמרי של וחומד ומה מלומה שהוותה מינולה ענש הכות עינוי שילא הותר משליו אימדין שענש הכונ למה ניובי שובים

בייייע אף עינוי לא פייי **K**. . י אים טובים תראר בענוי שוים נים מתבנה: או לא מופנה חיבא לימפרון זיאש בים בעינטי הא אפקיעון קרא אין תמשות קופור ביוני בחלאפה פרי שעונש דליל א מד לאוהכה הינושו ומד לאוהכא בלאו וחד לאקושו שלאינבר בין דימימא ובין דליליאי דגיל ישמעל תונה שומר בשקתשבשות משעומבים ונ לרים בי בי החבר לא בעשו מה בילאכה לא ענש לא אפבן הזהר אף עני לאששולא אם ביב בנה אמר יליף שבתון שבתון בשבת בראשית מה לחלן לח עשונו אואם כן הו שבים של ענש של אם בל הזהילי לב און בביעקב אמר הוא אופית שבתון אוקבי דבת שבש שבתכם: בשולמה כב אחת מרישור ליוצים ברב מבח קא מבר בכת בנושה שונים שמש בבח מאי שעמא לה אמ בכב אחת בר יעקבו בקונה מיבעי לי לבי דתנוח ועשים ימן כם בתששה יכול בתשעה תלבערב או בעלב ימול משמחשף תל בתשעה הא באום מתחיבים תענה מבעוד יובים . איי שמו סיב אותול להפשרים ואין לי דא בכנימתו בישופים מניין תל מערב עד ערבו אין איוום חברוביב ביו ביום ביובים מניין תלתשבה ימים שובים מנוין תל שבתבם : דא לב ביוצר ביות שום מבידישוביתה מבחן שמוםים מחור בי הקי שן ותניא דבי לים בי בי מאין ים וענית האת גנשות כם נין עביד ליה מובע לי לכדתניא אייה בר רב מודים בתשעה ובי בתשנים ביתניין והלה בעשירי מיתענין יה למור לבה בייר-של שתששק קועלה עליו הכדין ביי אתענה תשיעי ועשירין לפל אובלין שני זין קויין ליונטק ושתק בעודן שאין ראויי שישתייה אמר ראבא כג פלכלי ביומא דלפנהי געור פס זנונה פייי ל מייר אוני ממשמע שנכל עץ ייחו ה תלעץ מקום ייא עץ ששעם עע ומאבלו שוה הייאומי יינגן אישיי חונה ברוב יים ירץ אשר לה במש תאנה להם לא תהפר בים יים יאוכלוא אחמי אשביבשתו אמ ליי פיונית למרי מליהה אמירבטהמץ הא היבולתיהמי יי ינרווינישים מברבינו עריין שנדי ברי הארמה הה חבבשיבלא: ביקבר מ, נליתמים קשיביור לורבי גבנים מויב ודו הן לולבי גפנם אמר ל יצר מערנים בי ביה דר יה בישו בל בבנורים וכי מהנה אפר כלשלא עבר עליה ע לשים יופק י אין אין אילאה אכלעליגפטן בי לולציגפעס חייב ואלוהן לולב מבנים בל ואינבשה אש אינוער יום הכפורים: שונה עד ומוים בעור הח חומץ חיב מישי יי היא השואשוני בתומץ מעיבה יבש דרש גדול ברמנשה ביברי דנרש לית בין ברני לישנה אות בים עלכים מכיחו מאוג א שת: י אפור לאו אימור האפורי אניורוים שווא אני אמרו אמר דאמרי טובא פוכה כיף אמרו הימור דאמרי שמנו און עבד לפוחלה מי מר יתנוקותהם מעשן אותן ביום מבכנוריים

שניישרן אפוביותשע שלן עשיים וון מוצרמם ליצון: אוצן עשכובן אאות עשניה משוב ואורן בשבות בן שונש שונים שוניוריום מיווריום ביתיוקות: בן שלש עשריה משלים שלשריותו בחיבוץ לנין ולמקוניון שענין אותן ביום הכשרים אבל מחנטן לפע שנה ולפד שונים: בשלמות לרב חומין ולרב מומין לשב שונים לדצריהם ולפני שנה לדבריהם את ל" יותנוששים: אמילדי יותנן אימ מתנבין אותקשבה או שתיששטך לצרקן: תאם ראבה בים המוום אמים או הנים אונים ביום מכמינום שבי מווכל אובל חבי או הונים במול נפונה בשנים בין שותבן ציווא איו לנבבן קשיון וישון לדי רבון מור מיבוך די שלנחו זיון ומיבוך השלמו משו מושפשו אויזה מוא מינוך היה ואל למשת בשוני שעות משפי לאושן ששלש ובשלש מאכיל" שוושל אמוכח בר עולא תריאצוצי האר ענדר שקר חד ים היונות עד שתשוב נכשק אונה פ ים אין שם בקאין מאכלץ بالروا والمجل المحالة الله المالالة المدورة اللواء "ברכרוב" מחוב ן אותו מצי דמרים טמואים עוד חינד פבף שפו זל שתנה בן חרש מחניר משדאמי מתיקבן חדש מחוש שבת מוכצ שקפון נפשות דקא וכל קפן יפשות דוחה את השבת' עברה שחקיחה בשל הקדש או בשר חזיר יש ברבין לה ביש ברוטבאם איקואכי לין מחנה רוביב עצמו אם מלישב יעונה מוניב ואם לום שאפיר לך דבר שעומד בפע נקחו נבשודי אין משלשה דב אוני ייי יי היא דתפאר לישר אומאם נאמר בל נמיך לשה מופור צבל ם שה ניונל שול בפשך אם יש לדי אדם שינופו חביב עליין צימונו לבך פל עליו פוצען לבן נומ ככל מאודיך מלרי עריוות שבעיבות המסם מוא אומישבאשר יקופאשער רשון ורצחו בכלי בן הדבר הנה יבי מהצשמק מצחא ל שקש נפרה השומרשה לווצח כוד" לוצח יחרג ואר יעבול לו מעדה אאו ע: אנשות מופין מוציים שניין דחוויו האדנון לקמיה דרפון אמי**קונים** ליה לינושות זאי לךי ששיל פוציק אונר ליו דיל יקש לורף וליא מקשול ומני משום ודי נים נמון זיום מומקטע : עברה החתה לקמיה די אפילוח א شنك الهدويسي فاعلت بالباب تدبين حمده بدير בבשו ידעת דובטרם בשושתחם ו שווני ל אונאן אוואו האונא בפניה חצנה אכור להנאות ליוושולה לכ י קיורי עלווי און ויי ניי מיוים נים די שבתצו אוצר בנדיר יותה מו של של אין אפיף קיישופר אוכי עיייי

תוכח שמשלין אותו שישי בפיי שקיע לאו הבח במחי עסיקינן דוומר דו תבי בעי בא אחרינין בהדית דאמר לא עלוך אומפי מאשים שותו של בשות להקלם בבון יחיבה אמכינה בהדיה וחמר לה ענין הב שברת מחה ביש מדי ותקי כי מחה הם מלי לענין עדות אבל לעידן אוני שולפים" מיב יבמה דבטיר ישות טפי ידעי באומדאניו והעמל בחופוראעו רמישופה אצל היותבק וכשובה בל בבד בבית להקלו והא מדקא תני מפא ואם דין שם בקיחיץ של שונים על עצמי זי בל דרישה לדחמרי צריכנאי משנרי מחסדון ומש קח תיאני ביים וכחיבנים אבר חמ צכיך אני אם אין שם בקיעין תבי את תר מתשפיקאותו על ב ובוו בבר בב אשי אמר ביון דאני צדי דאע אם אכח במחה בעלים די דיה שמשען לב ינ מרתונשוו תנן חופה מאביל יאותיושל פיבקיאין עלבי בקיאין עלביעם מים לח במחי עפיקינן ראמי או צריבנא ובא מיקא תיאני פובה אסהי שם בקימים מאבל שואוי ינמו מבול יבי אכא בקיאין אבקיאין פמבינן אחסודי מחשנה והבי חא תחב בדים נישובל. ייעלע עצמו לב יודיע מרה שורבנן מבין חנו יודיעין י רבנן שי שאחזן בנלמיה אותו נבטה שבלושביעיה the house plan power with some אומושבל ואין מאנידי MENT OF SHIP OF STREET ין בולי עלמא לא 下一次 為阿里特別 下下 医格里思斯氏 מר סבר תרוח אַרייני שבת נמי ביה הנשל אביר אנקועה אים שלבין צו רופא ממקום さればないません。 ないない かいかい かいかい かい שלשיר ובלאלבין שמען ש שונים בין בין ביננולת נויו יין לא אכל עד שישור איני שיבים אבשר לחולין ופחא קא מי יעשל דגן דאוריתה חב יש שול בעד ביין לא האמי התם א ו דבש וכל מיני מתיקה ए राष्ट्राक्ष्य । ज्याच्या ए בר זיכר לדבר התם ליחו הבל מיני מיני קד מא ניין ד"ו אל בל שכן דמיגלד גלדי WELL WHOLLSHIP : לוש בן מיסיתנו לו נחמשוני שמוזימי אחו ד פלת בקיה בדבשי לב

ה נפוצוטי פעליו

ינושב ששון פון שנשבין כוב יי

ליינדי בינון ועת שנהי או פשר בשם לאקה לתיתני מחי לב יתורת אל שמם

תרת שבחתה קא משפובה נרת שבחתח קח משרין מנולי הרשים והן חומולין מנולי

שבר או לישני און שבתוא

ליים ביבידה הה ורשק במין ת שבית דיון פעד הה ורשק במין

シファンルが אותר ≥ 26 A3 י חברותיה על שח ק מצדקתו ועשה עול נטעני תשובת המוחלטין מעבבת וחשב ש מת מקוצה את בעריה ערום נמום לג ערום המו נשק לדינון אנו הבי בשני נששיה לקעלה יל ולואי שוניונוגייו אבו באלרו לבנוז ייובד ואם אפר כ לא לעולם חפן ME CALIFORNIC QUE פי מרשע מולעע לא אביא הרציה שימין מוניל לשעום שנושא בצם פעולם ה א לעויוץ פשלא משארן שמם ヘイス アロ ふりい בצם שפלטו 0 האשעתטבי להקנופים ننا مانداندنادين عد המשו אני לחן לרש גמניי או שחובה כל הדו רות הרצה בנים זה הכנען ש אביהם בכסוד להם: ICH CONTRACT ARE בגן עדן שפני לאתעזוב רוחו שוולנם של מרציטאין מיקכי which. ארש עשוק בדם נכי ו מש הכנורים をたりて こくかっけるとり מבפר אין יום הכפורים כנ אטאתיכם לפני גי תנפודר עבי דו ו לב חופין ביון שעבר אחטא ואשוב אק אדם עב

יב בעופמו ושי

ה נמועועי פובלא

וושב ובשתופה שנשכו כוב

לינריבים זו טתענהי אף ליין בשם לחקול לחיתני מוד לב יהודית אם שפום

תרת שבחתח קא משמת לן

היושיקים ומין מומלין שנות שבר של יב מע בין שברע

יה בדו מפלעונים יה תעם שנפי

והפירו חברותה על מח יק מצדקתו ועשה צול וטפני שמון תשובת המוחלטין מעבכת חולה ש שות מקובה את בעליה ערום ומש לה ערום קשו נשק לדינא אני חבי בשבו נששיה לקצלה ישות מוויים ולחי לתומות בעיאה; כי הום הוא זו מו לעונונים יור וראשו לתביקת כאללו לבעון יובדי ובילה בשבוניו משיש שנם אמר כי לא לעולם יוכן שאת פני רשים בלא מוני לא שובללשעום שנושאין לו ם מנפנ שולעע לא אביא הרעה בימין שוב לחון לצרייוץ ם שלא משארון שנם בצם משלם הזה שול ל でそくれのか てのり יוו היין שומשו שו שוכות מביום שמו חיו לו לשורתן ש להבו אני לחן לרשו מבן גפוליא אח שחובה ולנען שדי כל הדורות התבה בנים ה אשמהנם והלמידיי אביה שגניפות להם ו שיישישול ל בגן עדן שפני לאתעזוב ברביטאין מעכיקי) ביר**ו**ע "UMICK (... אדם עשוק בים נכש עדם ומום הכפור ב מצפר אין יום הכפורים מום חבירו אין יום הכפורי אטאתיכם לפני יי תניוד עבי ופו דב חופיו ביין שעבר ושל שבירותשבוני מצפראין יום הבם

יים למקו**ק אַם הכבור** אַ וצירון דמי ליפרביו שו בפורים מכפר ושבינו שבין מצירו אין ישום יו שארו של לאישי של לו איף : in the form שי ית כלל לו חבי קאכואם יחבור! אישי לוששית מאן מדר תשובה ומעשיםטובים! ברברים של בעאם עודת לדעך מקעת לארי עשה זאת איפות בע והכצל כי באת בעת דערים התק לו בפונידיך אם לאו ארשה על וצישים בבן שלשלשה שלשה צע אףם שבישר מלאשים אמר ליוםי בל תכנל כל מחבקש פנטן במוציצום בה תחמרו ליו עף אנא ששובה ושובשות ביצו ראבאניו כיבית עשרה במאוש ופעל サイプログナル かんしんかん prints the first for the political of the ומא דביפורי אה אשיל そうのもん といん・いいに とれなのな のまち かか ומאעה אמר עשיאני אשפה תוב לא עלי **בניו ַ טאש<u>שות בלישוובי</u>וּ** אמ השתם וראל היכת לפופיה לדידיה דבוג לף תש למו בהדי אישש אזיל ואוני קמיה וממצי נו وه داو کردیک איים אפור לאפור פיישיים שילי להדי ההוא טבאווף משפשע ארן אמר ליה קא **ずれるといったとなるとに** אשל מוד למקשל גבנא און **に また ころり אונא ישמעון ביר אמ דונינה אמליה הדיך שנה אמליה מופיולה חשבנה ואול לגבה קר שועלי יומא דבפורי ושישר משלשת שעלים שבה בצאעול חשנה היכי ין שי מו*קוו מון בורן* אל יש ש והאו מובד של הפועציר בר שונועו פוששין לי על פשישון י חניטה חלמא חזא ייה דיקפוב לוצ בחלמית שמשל מוסבתידבל דיקב כיה במוצוה הני דישת וממע 1,2480 B 50 H אוני דע אור אוריונים ביני דעל דעל דעל דעל דעל דעל English Holly Holly

ורי אמ לימויביינו אוויא אוינון עצפע מיי ולמים לצ יחודה אל דצו עעו לכן אוי עד שילא מצרוצי אערב ויאי ופצפר שמינורוב באי לא נערוע עם. שתחני והרים לפניך ככלי מלח בושה וכלכלה יהיר צין מלפניך יני או שמשחת מרק צלחמיך הרבים אבל לא על איי ישוניין והינונדייה ו יא מפי שנטרון לא אמרן לא דלה אמר אבל מעאנו אבל אמאבל מטאנו תו בל המקור ואנים הנת קאימנים קמיה דוב שמול והוה יתוב מיתב בי משא אשב ב תעותנו אמ לי הב ל יהו אוקמן אמנת שמע מנה עיקר ודוים הד שים בכקים בשנה כהבם נושאין בפיהן ארגעה ביום בשחריה למישף שותי פעי לתשעמים אמר כב עלותו י תילותו שמוד אמ מה אנו ב יתבלל שבעומתודה שחרת מושלנ שבע ומתודה במוסף ים התכלל שבץ ומוחה דנעילה מתכלל שבעומתודה: תציי בה התפלל שבע ומתודה דבריל מאיר והכמ אומולין איכו אוקם: עולא בד רב נחיתקמיה דרבה פתח באד ביד מוה דרבות שבניה דרב טנן שית קמיה דרב יחידו ו- אַמר כב אחא בניה דרבא וימיד אומריה שאת שלערבית: וב לשעמיה דאה צלותא ים אא אמרב הלכה כדער האומ תשלת ערבידל יום הבפרים מתַשְׁל שבע ומתודה וכן שחת אַתְידָהָ ערצית מתפלל שבע משין שמנה לשורה מתפלל שמנה עשרה שלמות מכנ שעריך לינא רי ביש דיונעואן כל מנייבי טבילות טבילתן ביום נדה יינהל די רב לד עד המנחה ול יול יוםי אומי שובל יהולך כל היום כנל ! : בת בועל נקה וטמח מח שבילתן ביום נדה ויו כל ד בל היום וד יוםי אומי מן המנחה ולמעלה חין צדין" בעל יו או דעל מאי שעמיהו דרבנן קא סבכי רבל) יר יופי סבקי טבילה בזמנה לאו מצוח והתציא הרי שיים ייני יבענא יכני ישוף ולא ישמוף במקום משינופות ייים מי ויופי שובלור יוםי אומיורד וטובלבדוכו ובלבי בזמנה של האיפא בינחן והא מעל יושי ציל איני ישהר ביוח בולהילום נוכה.

מפכיני מלכינה בריך רחבעיו די סייעון: 一种对于一种 おとうない かんこう とうないない かんしゅうかんかん . २२२ मार्ग्याम् १० च्यूटेना क्रमान्य क्रमान्य क्रमान्य क्रमान्य क्रमान्य क्रमान्य क्रमान्य क्रमान्य क्रमान्य इ.स.च्याची المراجة والمراجع والمرجع المحرجة المحرجة A Down on the THE WALL OF THE PRESENT OF THE PARTY OF THE المنافرة الم The water and the second AND SELECTION OF THE SE ויייביית אחה בארים יליביית ריביילים לבן איניים בילים לבן איניים אוניים אוניים לבן איניים בילים איניים איני אחיי בשעתארענן ביריי באן רהוד היא वित्र नेत्र प्रतिकाशीय दे ते वित्र वित्र And with the service services אים ביותר ביותר ביותר אליון שוקיים The same state of are his live you